

KESKIVIKKO 14. TAMMIKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.05.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Tšekin puheenjohtajuuskauden ohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston julkilausuma Tšekin puheenjohtajuuskauden ohjelmasta.

Toivotan neuvoston puheenjohtajan, Tšekin tasavallan pääministerin Mirek Topolánekkin lämpimästi tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin. Arvoisa ministeri Topolánek, sydämellisesti tervetuloa.

(Suosionosoituksia)

Toivotan myös lämpimästi tervetulleeksi Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Durão Barroson.

Hyvät parlamentin jäsenet, tiedämme kaikki, että puheenjohtajakauden järjestäminen on varsin haasteellista, ja tiedän, että koska pääministeri Topolánekilla on kokemusta politiikasta myös kommunismin vuosilta, hänestä on paitsi intellektuaalisesti myös emotionaalisesti koskettavaa antaa lausuntonsa Euroopan unionille sen edustajana.

Tämä on toinen kerta, kun Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004 liittynyt jäsenvaltio toimii neuvoston puheenjohtajana. Ensimmäisellä kerralla puheenjohtajana toimi Slovenia. Hyvät parlamentin jäsenet, olen varma, että puhun teidän kaikkien puolestanne sanoessani, että puheenjohtajavaltio Tšekki saa täyden tukemme ja että pyrimme tekemään parhaamme varmistaaksemme, että sen puheenjohtajakaudesta tulee menestyksekkäs näinä vaikeina aikoina.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, pääministeri Topolánek, annan teille näin ollen puheenvuoron ja toivotan teidät vielä kerran lämpimästi tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin.

(Suosionosoituksia)

Mirek Topolánek, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa Euroopan parlamentin puhemies, arvoisa Euroopan komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, puhun teille tänään ensimmäistä kertaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana. EU:n puheenjohtajuus on siirtynyt Ranskalta Tšekin tasavallalle, mikä on mielestäni enemmän kuin symbolista. Ranskalla oli merkittävä rooli nykyisen Tšekin tasavallan syntymässä. Suurin kuninkaamme, Pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan hallitsija Kaarle IV kasvoi Ranskan hovissa ja perusti Prahaan Pariisin Sorbonnen mallin mukaisesti yliopiston, joka on erinomainen eurooppalainen oppilaitos. Siispä kansalliset tavoitteemme ja yleiset eurooppalaiset arvomme muodostavat yhdyssiteen Ranskaan.

Siinä missä Böömiin ei ollut helppoa perustaa Sorbonnen vertaista yliopistoa, ei ole myöskään helppoa ryhtyä EU:n puheenjohtajaksi Ranskan jälkeen. Mielestäni tämän tehtävän voi hoitaa kunniakkaasti vain yhdellä tavalla. Se, että valitsin keskiaikaisen monarkin esimerkiksi yhdyssiteistä, joita meillä on Ranskaan ja eurooppalaisiin arvoihin, ei ollut sattumaa. Kaarle IV ei voinut toimia politiikassaan yksinomaan tšekkiläismielisesti, vaan hänen oli yhdistettävä koko moninainen keisarikunta ja edustettava sitä kokonaisuudessaan.

Euroopan unioni on tavallaan jatkoa tälle keskiaikaiselle universalismille – ainakin siten, että se asettaa yhteisen moraalisaännöstön ja yhteisen oikeusperustan paikallisten valtaintressien edelle. Jotkut puhuvat myös toisesta Euroopan unionista, byrokraattisesta, teknokraattisesta ja sieluttomasta unionista, mutta uskon tähän ensimmäiseen unioniin: vapauden, oikeuden, ihanteiden ja sääntöjen Eurooppaan.

Tässä arvojen kaikkeudessa, jossa yksilön yläpuolella on laki, maan koolla ei ole merkitystä. Olennaista on kyky edistää yhteistä tavoitetta. Puheenjohtajavaltiona toimivan maamme tehtävänä ei ole ajaa omia etujaan eikä tehdä päätöksiä. Sen tehtävänä on johtaa neuvotteluja ja herättää keskustelua. En seiso tänään edessänne Tšekin tasavallan pääministerinä vaan Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana. Näkemykset, joita esitän täällä seuraavien kuuden kuukauden aikana, eivät ole henkilökohtaisia näkemyksiäni eivätkä Tšekin tasavallan hallituksen näkemyksiä. Ne ovat 27 maan yksimielisiä näkemyksiä, jotka kirjataan Eurooppa-neuvoston päätelmiin.

En voisi kuvitella esiintyväni teille muulla tavalla. Euroopan parlamentin suorilla vaaleilla valittuina jäseninä teillä on tietenkin oikeus esittää minulle kysymyksiä mistä tahansa, ja jos teitä kiinnostaa, kerron toki aina mielelläni oman mielipiteeni tai Tšekin kannan, mutta omasta mielestäni tämä ei ole olennaista. Kansallisten etujen kilpailukenttänä toimii Eurooppa-neuvosto, joka perustettiin sellaiseksi osana eurooppalaisen demokratian tarpeellisen monimutkaista keskinäistä valvontajärjestelmää. Neuvoston ensisijaisena tehtävänä on kuitenkin etsiä piste, jossa eri näkemykset kohtaavat toisensa, kaikille sopiva kompromissi. Aion pitää tästä kiinni tiukasti, päättäväisesti ja moitteettomasti.

EU:ssa on tapana sanoa, että tšekit ovat aina tyytymättömiä johonkin – että olemme valittajia, joita muiden pitäisi pelätä, tai että olemme hussilaisten ja tuittupäisten kiihkoilijoiden kansakunta. Olen täysin eri mieltä tällaisesta kritiikistä. Olen ensimmäisen presidenttimme T. G. Masarykin tavoin vakuuttunut siitä, että ”Tšekin kysymys” on itse asiassa eurooppalainen kysymys ja että se on kehittynyt aina yleiseurooppalaisessa ympäristössä ja yhteydessä muiden maiden tapahtumiin.

Masaryk kirjoitti sata vuotta sitten Tšekin kysymystä käsittelevän teoksensa toisessa laitoksessa näin: ”Kirjallisuutemme ja kieleemme elpyivät samaan aikaan kuin kaikkien Euroopan kansojen keskuudessa saavutettiin uuden kukoistuksen vaihe ja elettiin uusien tapahtumien aikaa. Tämä tarkoittaa, ettei uusi kukoistuksemme ollut mikään yksittäinen ja ihmeellinen asia, joksi sitä usein kuvaillaan, vaan osa Euroopan laajuista suuntausta.”

Pidän näitä sanoja edelleen merkittävänä nyt, kun koko Euroopan unioni ja sen yksittäiset jäsenvaltiot pyrkivät luomaan Euroopalle uudet kasvot – kasvot, jotka heijastavat perinteisiä eurooppalaisia arvoja ja katsovat rohkeasti eteenpäin kolmanteen vuosituhatteen. Kasvot, jotka kuvastavat Euroopan unionin mottoa: *in varietate concordia*, moninaisuudessaan yhtenäinen. Aivan kuten 1800-luvullakin tšekit osallistuvat tähän keskusteluun nyt nuorena ja pienenä jäsenenä. Aivan kuten silloinkin me katsomme kuitenkin kuuluneemme pitkään Euroopan ylväiden kansojen suureen perheeseen.

Meillä on seuraavien kuuden kuukauden aikana tilaisuus osoittaa kunnolla, kuinka suhtaudumme Euroopan yhdentymiseen. Tšekin puheenjohtajakausi osuu vuoteen, joka on merkittävä monesta syystä. Tänä vuonna tulee kuluneeksi viisi vuotta EU:n historian suurimmasta laajentumisesta, joka tapahtui vuonna 2004. Se oli aiemmin kahtia jakautuneen mantereen yhdistämisprosessin symbolinen ja käytännön huipennus. Lisäksi tänä vuonna tulee kuluneeksi 20 vuotta rautaesiripun murtumisesta, jonka ansiosta entisiin neuvostoblokin maihin saattoi palata vapaus ja demokratia.

Vuonna 2009 tulee myös kuluneeksi 30 vuotta teidän edustamanne Euroopan parlamentin ensimmäisistä suorista vaaleista. EU:n kolmesta toimielimestä parlamentti on suoran poliittisen legitimitietin lähde. Euroopan parlamentti on EU:n ainoa suoraan valittu elin, ja parlamentin toimivalta on kasvanut vuosikymmenten aikana sen vaadittua pienentämään niin sanottua demokratiavajetta.

Lisäksi merkittävin transatlanttinen puolustusliitto Nato täyttää tänä vuonna 60 vuotta. Nato on osoitus turvallisuusasioihin liittyvistä euroatlanttisista siteistä, jotka takaavat, että eurooppalaisen kulttuurin arvoja vaalitaan molemmin puolin valtamerta.

Vuosi 2009 on paitsi suurten merkkipäivien myös merkittävien ja vaikeiden haasteiden vuosi. Meidän on jatkettava institutionaalisten ongelmien ratkomista. Georgian edelleen ratkaisematon konflikti ja jännitteiden paheneminen Lähi-idässä panevat EU:n kansainvälisen roolin koetukselle. Lisäksi meidän on kiinnitettävä jälleen kiireesti huomiota energian toimitusvarmuutta koskevaan kysymykseen. Aikataulun mukaisten tehtävien lisäksi kohtaamme myös uusia asioita, aivan kuten puheenjohtajavaltio Ranskakin. Ylimääräiset yllätykset ovat aina mahdollisia.

Puheenjohtajavaltio ei voi vaikuttaa EU:n pitkäaikaiseen toimintaohjelmaan tai uusien ongelmien syntymiseen. Sen sijaan se voi ja sen täytyy vaikuttaa asettamalla puheenjohtajakaudelleen painopisteet, ja kuten tapana on, kerron näistä painopisteistä nyt täällä.

Tärkeimpänä tavoitteenamme on ollut varmistaa, että nämä painopisteet paitsi edustavat Tšekin näkökulmaa ovat myös EU:n jatkuvan kehityksen mukaisia ja heijastavat yksittäisten jäsenvaltioiden kantoja, ajatuksia ja poliittisia suuntauksia. Tämä on ollut laaja ja yhteisymmärrykseen perustuva, ei riitaisa ja yksipuolinen tehtävä. Vaikka kaikki eivät tietenkään voi olla sataprosenttisen tyytyväisiä painopisteisiin, uskon, että löydätte kaikki ohjelmastamme jotakin, johon voitte samastua.

Samalla kerron avoimesti, että puheenjohtajakausi tarjoaa Tšekin tasavallalle, aivan kuten kaikille muillekin jäsenvaltioille, tilaisuuden keskittyä erityisesti alueisiin, joilla meillä on erityisosaamisemme ansiosta jotakin annettavaa Euroopan unionille. Mitä nämä alueet sitten ovat?

Koska maamme on riippuvainen tuontiöljystä ja -kaasusta ja koska se on entinen itäblokin maa, olemme varsin tietoisia energian toimitusvarmuuden merkityksestä paitsi taloudelliselle hyvinvoinnille myös vapaalle ja riippumattomalle ulkopoliitikalle.

Koska olemme uusi jäsenvaltio ja meillä on kokemusta totalitarismista, jäsenyytemme yhteisössä merkitsee meille paljon ja katsomme, että yhteistyön vahvistaminen yhteisön ulkopuolelle jääneiden maiden kanssa on moraalinen velvollisuutemme. Aivan kuten Ranska hyödyntää taitotietoaan Välimerellä, me haluamme vakuuttaa EU:n itäisen kumppanuuden merkityksestä.

Kolmas seikka, jonka haluan mainita tässä yhteydessä, on kokemuksemme 1990-luvun lopulla tapahtuneesta pankkikriisistä. Voimme antaa nykyiseen keskusteluun oman panoksemme esittämällä suosituksia ja tarjoamalla asiantuntija-apuamme. Rahalaitosten vakauttamisen ansiosta olemme tällä hetkellä yksi niistä hyvin harvoista maista, joiden ei ole tarvinnut pumpata veronmaksajien rahoja rahoituskriisistä kärsineiden pankkien pelastamiseen.

Puheenjohtajakautemme painopisteet ovat Tšekin taitotiedon mukaisia, tukevat EU:n jatkuvaa kehitystä ja vastaavat hyvin nykyisiä ongelmia.

Kuten luultavasti tiedätte, puheenjohtajakautemme motto on "Esteetön Eurooppa". Haluaisin lisätä siihen alaotsikon "Sääntöjen Eurooppa". Tämä visio saa uutta merkitystä nykyisessä poliittisesti ja taloudellisesti vaikeassa tilanteessa. Katsomme, että Eurooppa voi pitää taloudellisesti ja poliittisesti puolensa maailmanlaajuisessa kilpailussa vain, jos se hyödyntää täysin taloudellisia, inhimillisiä ja kulttuurisia voimavarojaan. Tämä on erityisen tärkeää kriisin aikaan.

Monet sisäiset esteet, jotka meidän pitäisi yrittää poistaa, vaikeuttavat EU:n voimavarojen täysipainoista hyödyntämistä. Viittaan esimerkiksi viimeisiin jäljellä oleviin esteisiin, jotka vaikeuttavat EU:n neljän perusvapauden käyttämistä kaikissa jäsenvaltioissa, yrittäjille aiheutuvaan tarpeettomaan hallinnolliseen taakkaan sekä energiaverkkojen välisten yhteyksien puuttumiseen, joka on este energiavarmuuden lisäämiselle ja energia-alan sisämarkkinoiden kehittymiselle.

Toisaalta esteetön Eurooppa ei voi olla säännötön ja rajaton Eurooppa. Samalla kun puramme sisärajoja, meidän on suojauduttava laittomuuksilta, jotka uhkaavat eurooppalaisten turvallisuutta ja etuja erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun ja laittoman maahanmuuton alalla. Voimme poistaa aktiivisemmin ulkoisia esteitä esimerkiksi kansainvälisen kaupan alalla ja hyödyntää Euroopan maiden voimavaroja ja suhteellisia etuja vain, jos meillä on selvät rajat.

Kuuden kuukauden puheenjohtajakautensa aikana Tšekin tasavalta tähtää näihin kaikkia koskettaviin tavoitteisiin toteuttamalla toimia kolmella tärkeimmällä ohjelma-alueella, joita kutsutaan "Tšekin kolmeksi E:ksi". Ne ovat talous (*economy*), energia ja Euroopan unioni maailmassa. Hieman liioitellen voidaan sanoa, että nämä kolme E:tä muuttuivat vuoden alussa kahdeksi G:ksi: kaasuksi (*gas*) ja Gazaksi. Fysiikassa E tarkoittaa energiaa ja G on putoamiskiihtyvyyden symboli. Nämä kaksi G:tä tarjoavat runsaasti haasteita jokaiselle, joka kaipaa harjoitusta.

Sanon nyt suoraan, että voisin puhua tunteja yksittäisistä painopisteistä ja tehtävistä, mutta sanoja tärkeämpää on se, mitä puheenjohtajavaltio Tšekki on saavuttanut tähän mennessä. Tänään on tammikuun 14. päivä, mikä tarkoittaa, että Tšekki on toiminut puheenjohtajavaltiona kaksi viikkoa. Olemme onnistuneet tässä ajassa löytämään poliittisen ratkaisun Venäjän kaasua koskevaan monimutkaiseen ongelmaan ja neuvottelemaan sopimuksen kiistan osapuolten välille. Lisäksi johtamamme EU:n valtuuskunta on vierailut Lähi-idän konfliktialueella. Valtuuskunta on käynyt vaikeat neuvottelut kaikkien osapuolten kanssa ja onnistunut avaamaan humanitaarisen käytävän Gazaan.

Samaan aikaan sisäpoliittinen tilanteemme on ollut hankala: hallituksemme on vaihtunut, ja oppositio on hyökännyt meitä vastaan ja torpedoinut vastuuttomalla tavalla Tšekin puheenjohtajakautta käyttämällä

maan ulkopoliittisia sitoumuksia kiristämiskeinona sisäpoliittisessa kiistassa. Katson, että tulokset, joita olemme saavuttaneet tästä huolimatta, ovat enemmän kuin riittävä vastaus epäilijöille, jotka väittivät, ettei Tšekin tasavalta ollut objektiivisista ja subjektiivisista syistä valmis ryhtymään EU:n puheenjohtajavaltioksi.

Puhun nyt tarkemmin yksittäisistä aloista.

Aloitan puhumalla ensimmäisestä E:stä eli taloudesta (*economy*).

Puheenjohtajavaltio Tšekki vaatii ennen kaikkea panemaan marraskuussa 2008 pidetyn G20-huippukokouksen julkilausuman päätelmät ja joulukuussa 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät kokonaan täytäntöön. Näiden päätelmien mukaan menestyksen keskeinen edellytys on liiallisen sääntelyn torjuminen ja protektionismin välttäminen – toisin sanoen EU:n primaarilainsäädännön ja vahvistettujen sääntöjen noudattaminen. EU ei saa sulkea oviaan maailmalta, vaan sen on päinvastoin tavoiteltava mahdollisimman avointa maailmankauppaa ja pyrittävä hyötymään siitä mahdollisimman tehokkaasti.

PPE-DE-ryhmään kuuluva ystäväni Joseph Daul osuikin oikeaan sanoessaan: ”Nykyinen talouskriisi ei merkitse kapitalismin tappiota vaan johtuu pikemminkin poliittisista erehdyksistä ja siitä, ettei rahoitusmarkkinoiden valvonnasta ole riittäviä sääntöjä.”

Ensisijaisena tehtävänäme on tarkistaa sijoitusyhtiöiden ja luottolaitosten riittävästä pääomasta annettua direktiiviä, viedä päätökseen neuvottelut vakuutusalaan sääntelevästä direktiivistä sekä hyväksyä säädös luokituslaitosten toiminnasta ja direktiivi sähköisen rahan liikkeellelaskijoista. Puheenjohtajavaltio ajaa myös euromääräisistä maksuista annetun asetuksen tarkistamista ja – viimeisimpänä muttei vähäisimpänä – talous- ja raha-asioiden neuvoston tiekartan pikaista ja perusteellista täytäntöönpanoa. Tiekartta hyväksyttiin vastauksena rahamarkkinakriisiin. Samaan aikaan on hyvin tärkeää analysoida perinpohjin tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön tarjoamia mahdollisuuksia ja hyödyntää niitä kunnolla.

EU voi onnistua ratkaisemaan maailmanpolitiikkaa, turvallisuutta, kauppaa ja ympäristöä koskevia tärkeitä kysymyksiä vain, jos se on taloudellisesti vahva ja vaikutusvaltainen. Siksi puheenjohtajavaltion on keskityttävä Euroopan talouden elvytysuunnitelman täytäntöönpanoon, erityisesti sen liittämiseen osaksi Lissabonin strategiaa: kun lyhyen aikavälin keinot talouksien vahvistamiseksi on käytetty, käyttöön otetaan keskipitkän ja pitkän aikavälin rakenneuudistusvälineet.

Esimerkkinä näistä merkittävistä rakenneuudistuksista voidaan mainita yhteinen maatalouspolitiikka. Tältä osin olennaista on asettaa kaikille jäsenvaltioille samat ehdot suorien maksujen maksamisen suhteen – niin maksettujen summien kuin maksujärjestelmänkin osalta (jolloin aiemmat erot poistuvat ja yksittäisten jäsenvaltioiden maatalouden moninaisuus otetaan huomioon). Tšekin tasavalta haluaa ottaa tämän ulottuvuuden mukaan keskusteluun yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen.

Pitkällä aikavälillä tulevien kriisien tuhoisalta vaikutukselta suojaudutaan parhaiten vahvistamalla EU:n kilpailukykyä. Se tapahtuu puolustamalla ja käyttämällä kunnolla EU:n perustana olevia neljää perusvapautta, kuten olen sanonut aikaisemmin. Haluan mainita niiden lisäksi viidennen vapauden – osaamisen liikkumisvapauden, jossa on kyse eräänlaisesta paluusta mainitsemaani keskiaikaiseen universalismiin.

Myös sääntelyn laadun parantaminen on merkittävä seikka kilpailukyvyn parantamisen kannalta. Siihen kuuluu myös sääntelytaakan keventäminen ja liiketoiminnan helpottaminen erityisesti pk-yritysten kannalta. Tšekin tasavalta aikoo toteuttaa tällä alalla hyvin näkyviä toimia.

Ulkomaankaupan alalla puheenjohtajavaltio keskittyy WTO:ssa käytävien neuvottelujen elvyttämiseen. Kiinnitämme tässä yhteydessä erityistä huomiota siihen, että Dohan kehitysohjelma (DDA) saataisiin onnistuneesti päätökseen. Dohan kehitysohjelmassa tähdätään monenvälisen kaupan avoimeen vapauttamiseen, mikä tuo pitkäaikaisia hyötyjä. Jos neuvottelut Dohan kehitysohjelmasta keskeytyvät, puheenjohtajavaltio yrittää käynnistää pohdinnat monenvälisistä kaupan välineistä ja pyrkii nopeuttamaan WTO:n muiden ohjelmien puitteissa käytäviä neuvotteluja.

Emme saa unohtaa investointeja koulutukseen, tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin emmekä tarvetta parantaa sääntely-ympäristöä ja keventää hallinnollista taakkaa. Linaan nyt Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puheenjohtajan Martin Schulzin sanoja: ”Eurooppa ei voi kilpailla menestyksekkäästi maailman muiden alueiden kanssa matalilla palkoilla ja heikoilla sosiaaliorneilla, vaan teknologisilla innovaatioilla, laadukkaalla työllä ja kansalaistensa tiedoilla ja osaamisella.” Olen tästä täysin samaa mieltä.

Toinen E viittaa energiaan.

Toinen painopiste, aivan kuten ensimmäinenkin, vastaa hyvin nykyisiä tapahtumia – sanoisin, että sen käsitteleminen on jopa kiireellisempää ja pakottavampaa. Maailmanlaajuinen kriisi saattaa heikentää Euroopan unionia lyhyellä aikavälillä, mutta meitä uhkaava energiapula tuhoaisi välittömästi ja pitkällä aikavälillä paitsi EU:n talouden myös vapautemme ja turvallisuutemme. Puheenjohtajavaltio Tšekki jatkaa ehdottomasti toimiaan turvataksaan varman, kilpailukykyisen ja kestäväen energian saatavuuden EU:ssa.

Energiavarmuuden alalla haluamme keskittyä kolmeen näkökohtaan: ensinnäkin siihen, että toinen strateginen energiakatsaus viedään päätökseen. Siihen sisältyy analyysi energian kysynnästä ja tarjonnasta EU:ssa keskipitkällä aikavälillä sekä tältä pohjalta asianmukaisten infrastruktuurihankkeiden määrittäminen. Toinen näkökohta liittyy direktiiviin jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa. Kannatamme tältä osin sitä, että lakisäateistä vähimmäistasoa nostetaan 90 päivästä 120 päivään. Kolmas näkökohta liittyy Euroopan laajuisten energiaverkkojen uudistamiseen. Tältä osin energian toimitusvarmuutta koskeva lainsäädäntöpaketti, jonka komissio hyväksyi marraskuussa 2008, sisältää myös vihreän kirjan Euroopan energiaverkoista. Aivan yhtä tärkeää on kehittää jäsenvaltioiden alueella olevaa infrastruktuuria, kuten nykyisiä rajat ylittäviä yhteyksiä, ja rakentaa uusia energiaverkkoyhteyksiä. Toivomme Euroopan parlamentin tukevan kaikkia asiaan liittyviä säädöksiä.

Olemme luonnollisesti myös kiinnostuneita toimitus- ja kuljetusreittien monipuolistamisesta. Esimerkiksi Nabucco-kaasuputken rakentaminen on tietenkin ensisijaisen tärkeä asia, ja yhtä tärkeää on tukea uusien öljyputkien rakentamista. Lisäksi meidän on pyrittävä monipuolistamaan käyttämiämme energialähteitä, muun muassa palauttamaan ydinenergian maine ja investoimaan uuteen teknologiaan.

Esimerkkinä kyvystämme turvata energian huoltovarmuus käytännössä mainitsen sopimuksen, jonka olemme onnistuneet neuvottelemaan Venäjältä tulevan kaasun siirtoa koskevan seurantamekanismin perustamisesta. Tavoitteenamme oli palauttaa luottamus Venäjän federaation ja Ukrainan välille ja saada asiaan tarvittavaa avoimuutta. Saimme Venäjän ja Ukrainan allekirjoittamaan yhtenäisasiakirjan, jotta toimitukset Euroopan unioniin voisivat jatkua.

EU:n on nyt tehtävä päätöksiä ja toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, ettei tämä kriisi toistu tulevaisuudessa ja vaikuta jäsenvaltioihin. Kaasukauppaa on kehitettävä avoimempaan suuntaan, ja toimitusreittejä ja toimittajia on monipuolistettava. EU:n jäsenvaltioiden käyttämiä energialähteitä on monipuolistettava. Meidän on harkittava vakavasti turvallisen ydinenergian kehittämistä. Euroopan unioniin on rakennettava nopeasti infrastruktuuria, jotta jäsenvaltioiden välille saadaan toimivat yhteydet, joita todellisten kaasumarkkinoiden luominen edellyttää.

Sisämarkkinoiden ja infrastruktuurin alalla meidän on pyrittävä saavuttamaan siirtoverkko-operaattoreiden tehokas koordinointi, rakentamaan sähkön ja kaasun sisämarkkinat ja korjaamaan siirto- ja kuljetusjärjestelmän puutteet.

Tällä alalla lainsäädäntötavoitteenamme on saada valmiiksi kolmas paketti energian sisämarkkinoista. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän on saatava päätökseen sähköä ja kaasua koskevien kahden direktiivin ja kahden asetuksen tarkastelu. Niillä tavoitellaan sähkö- ja kaasumarkkinoiden vapauttamista. Tähtäämme myös säädösten asianmukaiseen täytäntöönpanoon ja haluamme perustaa viraston energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyötä varten.

Toinen tärkeä alue on energiatehokkuuden lisääminen, johon Ruotsi haluaa keskittyä puheenjohtajakaudellaan tarkemmin. Tämä tarkoittaa sitä, että Ranskan, Tšekin tasavallan ja Ruotsin muodostama puheenjohtajavaltioiden troikka käsittelee energia-asioita todella kattavasti kaikilta puolilta.

Vaikka tämän painopisteen nimi on energia, se liittyy erottamattomalla tavalla ilmaston suojelepolitiikkaan. Tällä alalla puheenjohtajavaltio yrittää saada aikaan maailmanlaajuisesti hyväksyttävän sopimuksen vuoden 2012 jälkeisten vähennyssitoumusten asettamisesta. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että Yhdysvallat, Intia ja Kiina on saatava mukaan, ja valmistelemme näin maaperää laajan kansainvälisen yhteisymmärryksen saavuttamiselle vuoden 2009 lopussa Kööpenhaminassa. Tällaisen yhteisymmärryksen pitäisi heijastaa myös maailmantalouden nykyisiä suuntauksia. Talouden tulevan taantumun ja toimituskriisin vuoksi ympäristön vaatimusten, kilpailukykyyn ja toimitusvarmuuden tasapainottaminen on erityisen tärkeää.

Saimme vuoden alussa muistutuksen siitä, että meidän on otettava myös huomioon ennakoimattomat kiireelliset tehtävät osana ”EU maailmassa” -painopistettä. Se, että Israelin ja Hamasin väliset jännitteet ovat kärjistyneet uudelleen, edellyttää aktiivisia toimia itse EU:lta sekä merkittävien maailmanlaajuisten ja alueellisten toimijoiden välistä koordinointia. Saimme jälleen vahvistuksen siitä, ettei rauhaa voida saavuttaa,

ennen kuin Palestiina alkaa toimia täysimittaisena valtiona, joka kykenee turvaamaan lain ja järjestyksen alueellaan ja huolehtimaan kansalaistensa turvallisuudesta.

Siksi Euroopan unionin on jatkettava nykyisen diplomatian lisäksi toimiaan infrastruktuurin rakentamiseksi Palestiinaan kouluttamalla turvajoukkoja ja tukemalla palestiinalaishallinnon viranomaisia. Puheenjohtajavaltio Tšekki haluaa hyödyntää hyviä suhteitaan sekä Palestiinaan että Israeliin konfliktin ratkaisemiseksi. On kuitenkin selvää, ettei Lähi-itään saada pitkäaikaista rauhaa ilman vastavuoroista luottamusta.

Olen jo maininnut itäisen kumppanuuden. Georgian kriisi osoitti, kuinka tärkeää on, että EU:lla on tätä aluetta koskeva strategia. Euroopan naapuruuspolitiikan itäisen ulottuvuuden syventäminen vahvistamalla yhteistyötä alueen maiden kanssa (ennen kaikkea Ukrainan kanssa) sekä Etelä-Kaukasian ja Kaspianmeren alueen maiden kanssa on hyvin tärkeää paitsi moraalisisista myös käytännön syistä. Tämän yhteistyön ansiosta voimme monipuolistaa ulkomaankauppamme ja energiaraaka-aineiden toimittajia.

On myös selvää, että ellei transatlanttisia suhteita vahvisteta ja kehitetä, EU ei voi toimia tehokkaasti vahvana maailmanlaajuisena toimijana, aivan kuten Yhdysvallatkaan ei kykene nyt hoitamaan tätä tehtävää itsenäisesti. Onnistumme pitkällä aikavälillä vain, jos teemme yhteistyötä. Siksi puheenjohtajavaltio Tšekki pitää tärkeänä tiivistä vuoropuhelua Yhdysvaltojen uuden hallituksen kanssa talouden, ilmaston ja energian kaltaisilla tärkeillä aloilla sekä yhteistyötä kolmansien maiden (Pakistanin, Afganistanin, Venäjän ja Lähi-idän maiden) kanssa.

Myös se, millaisen kannan jäsenvaltiot ottavat neuvotellessaan Venäjän kanssa uudesta kumppanuussopimuksesta, on hyvin merkittävä asia EU:n asemalle maailmassa. Viime vuosien ja erityisesti viime kuukausien tapahtumat herättävät useita kysymyksiä ja korostavat sitä, miten tärkeää on, että koko EU noudattaa yhtenäistä lähestymistapaa. Tämä edellyttää Venäjän tuntemista ja yhteistä analyysia, ja kannatamme siksi sitä, että Venäjän-asiantuntijat eri puolilta EU:ta tekevät keskenään yhteistyötä.

Tšekin puheenjohtajakauden aikana jatketaan myös neuvotteluja unionin laajentumisesta Länsi-Balkanin maihin ja Turkkiin. Emme saa unohtaa Länsi-Balkanin maita talousvaikeuksiemme ja tämänhetkisten kansainvälisten kriisien vuoksi. Puheenjohtajavaltio tekee kaikkensa varmistaakseen, että Kroatia liittyy EU:hun mahdollisimman pian. Kroatian myönteinen esimerkki on tarpeellinen edellytys muiden Länsi-Balkanin maiden eurooppalaisten näkymien säilymiselle. Teemme todellakin kaiken voitavamme auttaaksemme niitä etenemään vakautus- ja assosiaatioprosessissa.

Osana tätä hanketta puheenjohtajavaltio Tšekki on myös valmistautunut jatkamaan Euroopan naapuruuspolitiikan eteläisen ulottuvuuden kehittämistä ja suhteiden parantamista kumppanimaihin. Tähän kuuluu EU:n ja Israelin välisten suhteiden lujittaminen ja Lähi-idän rauhanprosessi yleisesti. Emme saa säikähtää viimeaikaisia odottamattomia tapahtumia: ne korostavat, kuinka tärkeää on löytää rauhanomainen ratkaisu.

Viimeisimpänä muttei vähäisimpänä "EU maailmassa" -painopiste käsittää sisäisen turvallisuuden aihealueen. Tämä johtuu siitä, että nykyiset turvallisuushat ovat luonteeltaan sellaisia, että ne vaikuttavat enenevässä määrin sisäiseen turvallisuuteen. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luominen on EU:n yhteinen etu, joka vaikuttaa sen kaikkien kansalaisten elämään. Siksi puheenjohtajavaltio pyrkii viemään eteenpäin Schengen-yhteistyötä, poliisi- ja tulliyhteistyötä sekä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä siviili- ja rikosasioissa.

Olemme tietoisia siitä, että puheenjohtajakautemme päättyessä järjestetään Euroopan parlamentin vaalit ja poliittinen ilmapiiri tiivistyy ja että tiettyjä säädöksiä koskeva lainsäädäntöprosessi on saatettava päätökseen, jottei näiden säädösten käsittely jää kesken. Ohjelmaamme kuuluu myös neuvottelujen aloittaminen Euroopan komission uudesta muodosta.

Puheenjohtajavaltio Tšekin on myös määrä jatkaa neuvotteluja Irlannin kanssa Lissabonin sopimuksen kohtalosta. Katson, että näitä neuvotteluja on käytävä hienotunteisesti ja Irlannin kansalaisten päätöstä kunnioittaen. Sitä paitsi kaikki merkit viittaavat siihen, että jos Tšekin tasavallassa järjestettäisiin kansanäänestys Lissabonin sopimuksesta, sitä ei hyväksyttäisi. Onkin löydettävä ratkaisu, jonka irlantilaisien enemmistö voi hyväksyä. Tästä on meille epäilemättä apua myös sisäisessä poliittisessä keskustelussamme.

Totesin puheenvuoroni alussa, että Tšekin kysymys on myös eurooppalainen kysymys. Luultavasti mikään muu kansakunta ei ole käyttänyt yhtä paljon aikaa, energiaa ja tilaa keskustelun käymiseen omasta identiteetistään kuin mitä tšekit ovat tehneet. Kun Euroopan unioni hakee nyt muotoaan ja etsii olemassaololleen tarkoitusta, se käy läpi prosessia, joka on meille varsin tuttu omasta historiastamme.

Tarjoamme siksi puheenjohtajavaltiona yhteisölle kahdensadan vuoden aikaista kokemustamme siitä, kuinka olemme etsineet omaa historiallista asemaamme ja paikkaamme eurooppalaisten kansojen perheessä.

Kriitikko ja filosofi František Václav Krejčí kuvaili yli 70 vuotta sitten osuvasti Tšekin suhdetta Eurooppaan: "Tšekinmaa on 'Euroopan sydän' paitsi maantieteellisesti myös ennen kaikkea kulttuurisesti ja intellektuaalisesti. Maamme sijaitsee aivan mantereiden sydämessä, kohdassa, jossa Euroopan kaikista osista tulevat vaikutteet yhtyvät. Tuntemme, kuinka Euroopan kaikki kansat ympäröivät meitä – elleivät suoraan, niin kulttuuritekojen mielikuvituksen voiman kautta. Tämä johtuu siitä, että sijaitsemme intellektuaalisten virtauksien yhtymäkohdassa, ja tästä syystä tehtävänäme on toimia välittäjänä, erityisesti välittäjänä idän ja lännen välillä."

Nämä sanat toimivat mielestäni innoituksen lähteenä näin vuoden 2009 alussa Tšekin tasavallan saatua tehtäväkseen johtaa puhetta seuraavien kuuden kuukauden ajan Euroopan unionissa. Kiitos.

Puhemies. – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitämme teitä erittäin rakentavasta ja kattavasta lausunnostanne ja toivotamme teille onnea ja menestystä puheenjohtajakaudellenne!

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, vuoden 2009 ensimmäiset päivät eivät jätä sijaa epäilyille: seuraavat kuusi kuukautta panevat Euroopan unionin koetukselle. EU:n on osoitettava, että se haluaa määrätietoisesti auttaa kansalaisia, työntekijöitä ja yrityksiä kohtaamaan talouskriisin ja selviytymään siitä. EU:n on osoitettava, että se toimii yhteisvastuullisesti hätätilanteissa, kuten tilanteessa, jossa kaasutoimitukset katkeavat äkillisesti, niin kuin nyt on käynyt. EU:n on osoitettava kykenevänsä käyttämään ulkoista vaikutusvaltaansa ratkaistakseen kansainvälisiä konflikteja, jotka uhkaavat maailmanrauhaa yhtä paljon kuin Gazan konflikti tällä hetkellä.

Läheisessä yhteistyössä neuvoston tšekkiläispuheenjohtajan kanssa – ja haluan toivottaa tervetulleeksi pääministeri Topolánekkin ja koko hänen tiiminsä, toivottaa heille onnea ja menestystä puheenjohtajakaudelle ja kertoa jälleen kerran luottavani täysin Tšekin tasavallan kykyyn hoitaa tämä hyvin tärkeä tehtävä – läheisessä yhteistyössä neuvoston puheenjohtajan ja Euroopan unionin kanssa komissio pyrkii osoittamaan, että unioni on tehtäviensä tasalla. Voimme näiden kuuden kuukauden aikana osoittaa yhdessä EU:n kansalaisille, miksi Euroopan unioni on nyt äärimmäisen tärkeä. Voimme osoittaa heille, miksi on heidän oma etunsa tuoda mielipiteensä esiin valitsemalla edustajansa seuraavaan Euroopan parlamenttiin. Osoittakaamme EU:n kansalaisille, miksi EU:n demokratiaa ja tehokkuutta on tarpeen lisätä Lissabonin sopimuksen mukaisella tavalla ja miten EU hyötyisi siitä. Osoittakaamme heille myös, miksi tarvitsemme nyt kipeämmin kuin koskaan Lissabonin sopimuksen, jota kaikki jäsenvaltiomme kannattavat.

Meillä on vakaa perusta, jolta aloittaa. Vuonna 2008 EU osoitti kykenevänsä tekemään vaikeita päätöksiä, jotka sitovat yhteiskuntiamme monia vuosia. Energia- ja ilmastomuutospaketti ilmensi selvästi näkemyksellisen ja määrätietoisen Euroopan poliittista tahtoa. Tämän paketin avulla kykenemme etenemään kohti kunnianhimoisen kansainvälisen sopimuksen tekemistä joulukuussa. Vuonna 2008 EU osoitti myös kykenevänsä sopeutumaan muutokseen. Se löysi nopeasti keinot reagoida talouskriisiin, ja se sai hyvin nopeasti aikaan sopimuksen elvytysuunnitelmasta, jolla EU:n taloutta virkistettäisiin viipymättä. Palaan tähän asiaan myöhemmin.

Vuoden 2009 alkaessa Euroopan unioni voi olla varma hyvästä kansainvälisestä maineestaan. Se oli ensimmäisenä mukana ratkaisemassa konflikteja, kuten Venäjän ja Georgian välistä konfliktia, se pyrki jatkossa yhtä utterasti kuin ennenkin lähentämään konfliktien osapuolia, esimerkiksi Gazan konfliktin tapauksessa, ja itse asiassa humanitaariset käytävät palestiinalaisten auttamiseksi on saatu auki juuri Euroopan unionin ansiosta.

Euroopan unioni on myös esittänyt ajatuksia toimintalinjoiksi, joita G20 on hyväksynyt talouskriisin ratkaisemiseksi. Se on vahvistanut sitoutuneensa täysin avaamaan markkinat ja erityisesti saattamaan päätökseen Dohan kehitys- ja kauppakierroksen. Lisäksi se on vahvistanut sitoutuneensa vuosituhannen kehitystavoitteisiin, joita kriisin aiheuttamat vaikeudet eivät saa vaarantaa. EU:n on tehtävä myös jatkossa kaikkensa kohdatakseen nykyiset haasteet, ja katson, että meillä on syytä olla luottavaisin mielin.

Komissio aikoo tehdä tämän vuoden aikana kaikkensa varmistaakseen, ettei Washingtonissa pidetyssä G20-kokouksessa saatu vauhti pääse hiipumaan. Katsomme, että maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudistuksen kaikkien esteiden poistamista on jatkettava, ja Lontoossa järjestettävä G20-kokous tarjoaa meille tähän erinomaisen tilaisuuden. Euroopan unionin on puhuttava Lontoossa yhdellä äänellä ja osoitettava jälleen johtajuutta maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudistamisen alalla.

Komissio jatkaa tänä vuonna tärkeiden aloitteiden esittämistä esimerkiksi rahoitusmarkkinoiden toiminnan sääntelyn parantamiseksi, uuden toimintaohjelman käynnistämiseksi oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alalla sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien uusien toimenpiteiden esittämiseksi. Ehdotuksia laatiessamme otamme huomioon talousarvion kokonaistarkastelun. Lisäksi kiinnitämme erityistä huomiota taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen muutoksiin ja toteutamme kaikki tarvittavat toimenpiteet. Hyvät parlamentin jäsenet, käsittelette yhä muutamia hyvin tärkeitä ehdotuksia. Toivomme, että ne voidaan hyväksyä ennen parlamentin vaalikauden loppua, erityisesti puheenjohtajavaltio Tšekin antaman lupauksen ansiosta. Täsmällisemmin sanottuna viittaen nyt ehdotuksiin, jotka koskevat talous- ja rahoituskriisiä, sosiaalipakettia, energian sisämarkkinoita – jotka ovat nykyisten tapahtumien valossa äärimmäisen tärkeitä – sekä televiestintäpakettia ja tieliikennettä.

(EN) Keskityn tänään puhumaan energiasta ja taloudesta, sillä juuri näillä aloilla EU:n kansalaisiin kohdistuvat paineet ovat tänä vuonna suurimmat ja juuri näillä aloilla Euroopan unionin määrätietoisilla, tehokkailla toimilla voi olla todellisia vaikutuksia.

Yksi asia, johon EU:n on kiinnitettävä kiireesti ja määrätietoisesti huomiota, on kaasun. Vaikka Euroopan unioni ei ole tehnyt asiaan liittyvää virhettä, olemme joutuneet osalliseksi Venäjän ja Ukrainan väliseen kaasunsiirtokiistaan. Nykytilanne on lyhyesti sanottuna sietämätön ja uskomaton. Sietämättömäksi sen tekee se, että joissakin jäsenvaltioissa Euroopan unionin kuluttajat eivät ole saaneet kaasua viikkoon. Uskomaton se on siksi, että tähän tilanteeseen jouduttiin päivä sen jälkeen, kun Venäjän ja Ukrainan korkean tason johtajat olivat allekirjoittaneet tärkeän sopimuksen, jossa he vakuuttivat panevansa sopimuksen täytäntöön ja antavansa kaasun virrata.

Ketään tuomitsematta voidaan kuitenkin todeta yksi objektiivinen tosiasia: Venäjä ja Ukraina ovat osoittaneet, etteivät ne kykene pitämään kiinni EU:n jäsenvaltioille antamistaan lupauksista. On tosiasia, etteivät Gazprom ja Naftogas kykene hoitamaan velvoitteitaan EU:n kuluttajia kohtaan.

Haluan välittää Moskovaan ja Kiovaan hyvin selvän viestin. Ellei Euroopan unionin kannattamaa sopimusta panna kiireesti täytäntöön, komissio neuvoo eurooppalaisia yhtiöitä viemään asian tuomioistuimiin ja kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään yhteistoimiin vaihtoehtoisten energiantoimittajien ja kuljetusreittien etsimiseksi.

(Suosionosoituksia)

Näemme varsin pian, onko tässä kyse teknisestä viasta vai siitä, ettei osapuolilla ole poliittista aikomusta pitää kiinni sopimuksesta. Sanon tämän aivan suoraan: jos sopimusta rikotaan, Venäjää ja Ukrainaa ei voida enää pitää EU:n luotettavina kumppaneina energiantoimituksiin liittyvissä asioissa.

(Suosionosoituksia)

Komissio esittää joka tapauksessa lisää ehdotuksia energian toimitusvarmuuden parantamiseksi EU:ssa viime marraskuisen strategisen energiakatsauksemme mukaisesti.

On myös ratkaisevan tärkeää panna ilmasto- ja energiapaketti täytäntöön ja ottaa yhteisön talousarviosta käyttöön viiden miljardin euron käyttämätön rahasumma energiayhteyksien rakentamiseksi. Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä siitä, että se tukee tämän viime Eurooppa-neuvostossa tehdyn korkeimman tason sitoumuksen täytäntöönpanoa. EU:n on ryhdyttävä nyt toimiin välttääkseen tällaisten tilanteiden toistumisen tulevaisuudessa.

Siirryn seuraavaksi puhumaan taloudesta. Kaikki merkit viittaavat siihen, että talouden tilanne jatkaa pahenemistaan. Työttömyys kasvaa. Tuotantoluvut jatkavat syöksyään. On todennäköistä, että tilanne pahenee, ennen kuin se paranee. Emme saa peitellä tilanteen vakavuutta, muttemme saa myöskään suhtautua siihen pessimistisesti ja fatalistisesti. Olemme laatineet oikeat strategiat selviytyäksemme tästä kriisistä. Voimme lieventää sen vaikutuksia niihin, jotka ovat heikoimmassa asemassa yhteiskunnissamme, ja voimme tehdä nyt päätöksiä, joista on meille suurta hyötyä, kun kriisi päättyy – ja toivomme, että kriisi todella päättyy.

Tulevina viikkoina ensisijaisena tavoitteenamme on tehdä yhteistyötä, jotta tavoitteista tulisi totta. Komission ehdottama ja Eurooppa-neuvoston tukema elvytys suunnitelma on asianmukainen vastaus. Sen tarjoama piristysruiske on riittävän suuri vaikuttaakseen jokaiseen jäsenvaltioon: noin 1,5 prosenttia Euroopan unionin BKT:sta on huomattava määrä rahaa, jos se käytetään oikein.

Elvytys suunnitelmalla tavoitellaan mahdollisimman tehokkaita vaikutuksia lyömällä kaksi kärpästä yhdellä iskulla: sillä tähdätään EU:n terveeseen ja kilpailukykyiseen talouteen pitkällä aikavälillä ja vastataan lyhyen

aikavälin piristystarpeeseen taantumän pysäyttämiseksi. On myönnetty, ettei tämä ole mikään abstrakti talouskeskustelu, vaan kriisi, joka vaikuttaa EU:n kansalaisiin, heidän elinkeinoihinsa ja hyvinvointiinsa. Kriisin sosiaalisiin vaikutuksiin on puututtava suoraan.

Lisäksi elvytys suunnitelmassa hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti eurooppalaista ulottuvuutta varmistamalla asianmukaisen koordinaation avulla, että yhdessä jäsenvaltioissa toteutetuilla toimilla on suotuisa lumipallovaikutus myös muihin maihin ja että ne käynnistävät myönteisen vuorovaikutuksen.

Tämän ohjelman toteuttaminen edellyttää sitä, että puheenjohtajavaltio osallistuu siihen aktiivisesti, yksittäiset jäsenvaltiot ja neuvosto tukevat sitä ja Euroopan parlamentti sitoutuu siihen selvästi. Tämä edellyttää erityisesti nopeaa sopimista pakettiin kuuluvista säädösehdoista, joiden aihealueet vaihtelevat rakennerrahastojen käytön nopeuttamisesta Euroopan globalisaatiorahaston tarkistamiseen, sekä sopimusta maksamatta olevien viiden miljardin euron sitoumusten vapauttamista strategisiin hankkeisiin, joissa keskitytään erityisesti energiaan ja energiayhteyksiin. Venäjän ja Ukrainan välinen kriisi on tuonut esiin selvemmin kuin koskaan ennen, että energiainfrastruktuurimme puutteiden korjaaminen on koko Euroopan unionin strateginen etu. Tämä tarkoittaa sitä, että suunnitelma noin 200 miljardin euron piristeen vapauttamisesta talouteemme on pantava tehokkaasti täytäntöön. Lisäksi se tarkoittaa tietenkin sitä, että tilannetta on tarkkailtava, koska tilanne voi muuttua, kuten ymmärrätte.

Toteuttaessamme näitä lyhyen aikavälin toimia emme saa unohtaa pitkän aikavälin toimia. Pääsemme parhaisiin tuloksiin rakentamalla niiden menestystarinoiden varaan, joihin EU:n vauraus on perustunut ja joista esimerkkinä voidaan mainita sisämarkkinat. Tšekin puheenjohtajakauden motto ”Esteetön Eurooppa” on varsin tärkeä ja innoittava viesti, mutta pääministeri Topolánekin tavoin haluan myös korostaa, että esteetön Eurooppa tarvitsee sääntöjä – eurooppalaisia sääntöjä. Sääntöjä, joilla turvataan yhtäläiset kilpailuedellytykset jäsenvaltioiden ja taloudellisten toimijoiden välillä. Sääntöjä, joilla varmistetaan, että Euroopan yhdentymisen edut jakautuvat kansalaisten kesken. Sääntöjä, joilla varmistetaan elämäntapamme kestävyys pitkällä aikavälillä.

Teemme puheenjohtajavaltion ja Euroopan parlamentin kanssa tämänsuuntaista tiivistä yhteistyötä, koska Euroopan unionissa, jonka tarvitsemme ja haluamme, yhdistyvät vapaus, yhteisvastuu ja turvallisuus tavalla, joka hyödyttää kaikkia eurooppalaisia.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa Euroopan komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, vaikka Tšekin tasavalta onkin vasta aloittanut puheenjohtajakautensa, se on jo kohdannut huomattavia vaikeuksia ja saanut työlääksi tehtäväkseen puuttua kolmeen suureen kriisiin: jatkuvaan talous- ja sosiaalikriisiin, kaasukriisiin, joka on johtanut Venäjän ja Ukrainan väliseen konfliktiin ja joka vaikuttaa vakavalla tavalla EU:hun ja sen ympäristöön, sekä uuden sodan puhkeamiseen Lähi-idässä.

Näiden haasteiden edessä maamme voivat vain yhdistää voimansa, osoittaa yhteisvastuuta ja ryhtyä määrätietoisin yhteistoimiin.

Olen ilokseni huomannut, että puheenjohtajavaltio Tšekki on toiminut tiiviissä yhteistyössä nopeasti ja yhdessä tuumin Euroopan komission kanssa ja tuonut konfliktiin ajautuneet osapuolet, Kiovan ja Moskovan, lähemmäksi toisiaan. Vaikka ratkaisua ei ole vielä löydetty, emme voi suostua panttivangeiksi, vaan meidän on ryhdyttävä voimatoimiin. Arvoisa pääministeri Topoláne, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette oikeassa. Ottaessaan energian yhdeksi kolmesta painopisteestään Tšekin tasavalta tarttui toden teolla yhteen suurimmista haasteista, jotka EU:lla on edessään lähivuosina, eli omavaraisuuteen energia-asioissa ja siihen, että meidän on monipuolistettava energialähteitä.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmä on kaikkien EU:n kansalaisten tavoin erittäin huolissaan tästä konfliktista ja uhasta, jonka se aiheuttaa kaikille Euroopan maille. Emme voi suvaita sitä, että EU:n jäsenvaltioita pidetään tässä konfliktissa panttivankeina, ja tämä tilanne osoittaa jälleen kerran, että EU:n energiapolitiikasta on päästävä pikaisesti sopimukseen. Siksi meidän on pohdittava vakavasti sitä, millä keinoin vähennämme omaa riippuvuuttamme, ja toteutettava toimia ottaaksemme käyttöön uusia energialähteitä.

Hyvät parlamentin jäsenet, Lähi-idän tilanteen vuoksi meidän on jälleen kannettava kansainvälinen vastuamme. Euroopan unioni on toki maailman suurin humanitaarisen avun antaja – voimme olla siitä ylpeitä, ja apua on annettava jatkossakin – mutta israelilaisten ja palestiinalaisten välistä konfliktia ei ratkaista pelkällä humanitaarisella avulla.

EU:n on osoitettava selvästi voimakasta poliittista tahtoa, joka on yhdistettävä riittäviin henkilöstövoimavaroihin sekä sotilaallisiin ja taloudellisiin resursseihin, jotta EU voi olla uskottava toimija maailmassa. Miksi maailma on kiinnittänyt katseensa Barack Obamaan? Siksi, ettei EU kykene vielä tuomaan esiin omia visioitaan, ihanteitaan ja osaamistaan. Eurooppa on arvostellut – ja syystäkin – Yhdysvaltojen nykyisen hallituksen yksipuolisuutta. Jos tilanne muuttuu seuraavan presidentin myötä, niin kuin toivon, olemmeko valmiit turvaamaan monenvälisyyden omalta osaltamme? Olemmeko valmiit vapauttamaan sotilasresursseja – emme käydäksemme sota, vaan turvataksemme rauhan? Olemmeko valmiit vapauttamaan tarvittavat budjettimäärärahat, jotta meillä on keinot toteuttaa politiikkaamme?

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Topolánek, olette tehneet oikein ottaessanne EU:n ulkosuhteet puheenjohtajakautenne yhdeksi painopisteeksi. Nykytapahtumat antavat monia esimerkkejä siitä, miksi tätä aihetta on käsiteltävä kiireesti, olipa kyse suhteista Venäjään, Yhdysvaltoihin tai Lähi-itään, puhumattakaan Välimerestä, Balkanin alueesta, Afrikasta tai kehittyvistä maista. EU:n kansalaiset odottavat unionin käyttävän vaikutusvaltaansa kansainvälisissä yhteyksissä – kaikki mielipidemittaukset ovat viitanneet tähän jo vuosia. Miksi odottaisimme?

Lisäksi neuvoston puheenjohtajan on torjuttava talous- ja sosiaalikriisiä valvomalla kansallisten elvytysuunnitelmien täytäntöönpanoa ja toimimalla Euroopan unionin johtajana G20-huippukokouksessa, joka järjestetään huhtikuussa Lontoossa. Kehotamme puheenjohtajavaltio Tšekkiä tekemään yhteistyötä Euroopan komission kanssa ja määrittelemään ja panemaan täytäntöön kansainvälisten kumppaneidemme kanssa talouden toimijoille asetettavat säännöt.

Euroopan unionin on suojeltava sosiaalista malliaan, sosiaalista markkinataloutta, ja pyrittävä siihen, että maailman rahamarkkinoilla otettaisiin käyttöön samankaltainen markkinavalvontajärjestelmä, joka on jo käytössä jäsenvaltioissamme. EU:n on pyrittävä hallitsemaan rahoitus- ja talouskriisiä yhtenäisellä ja määrätietoisella tavalla.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Topolánek, luotamme siihen, että puheenjohtajavaltio Tšekki luotsaa Euroopan unionin läpi näiden vaikeiden aikojen.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Topolánek, toimitte Euroopan parlamentin nykyisen vaalikauden aikaisen viimeisen neuvoston puheenjohtajana. Parlamentin vaalikauden käynnistyessä puheenjohtajavaltiona toimi Alankomaat ja neuvoston puheenjohtajana toimi ministeri Balkenende, eikä kukaan muista, mitä hän sanoi täällä ja mitä me vastasimme. Siksi korkean äänestysprosentin saavuttaminen Euroopan parlamentin vaaleissa on kiinni siitä, mistä me keskustelemme ja mitä me saavutamme yhdessä seuraavien viiden tai kuuden kuukauden aikana. Olen varma, että jos kansalaiset näkevät, että me – puheenjohtajavaltio, parlamentti ja komissio – teemme yhteistyötä ja onnistumme voittamaan kriisitilanteen mukanaan tuomat haasteet, Euroopan parlamentin vaalien alla vallitsee hyvin myönteinen ja rakentava ilmapiiri.

Siksi teidän puheenjohtajakautemme onnistuminen on myös meidän, Euroopan parlamentin sosialistiryhmän etu. Suhtauduin onnistumiseen epäilevästi puheenjohtajakauden ensimmäisinä päivinä, kun ministeri Schwarzenberg totesi Israelin käyttävän oikeuttaan itsepuolustukseen ja asettautui suoraan Israelin puolelle, vaikka Euroopan unionin oli tarkoitus toimia sovittelijana. Onneksi hän kuitenkin oikaisi lausuntoaan. Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, olette itse sanonut, ettette neuvottele kaasukiistassa. Nyt teidän pitäisi oikaista tätä lausuntoanne.

Alkuvaiheen ongelmat on nyt ylitetty, mikä on hyvä asia. Jos alkuvaiheen epävarmuus – ja haluan korostaa, että puheenjohtaja Barroso oli tässä oikeassa – johtaaakin nyt siihen, että saatte aikaan hyviä tuloksia, ryhmämme tukee teitä täysin. Sama koskee puhetta, jonka piditte täällä tänä aamuna, jonka me kaikki kuuntelimme ja johon suhtauduimme myönteisesti. Suhtaudumme myös luottavaisesti tuleviin kuukausiin.

Haluan ottaa esiin yhden seikan, jonka mainitsitte. Lainasitte ystävääni, jäsen Daulia. Hän on viisas mies, mutta tällä kertaa hän oli väärässä sanoessaan, ettei rahoituskriisi merkitse kapitalismin tappiota. On totta, ettei kriisi ole kukistanut kapitalismia – joka on valitettavasti yhä hengissä – mutta se on kukistanut kapitalistit, jotka väittivät meille vuosia, ettemme tarvitse sääntöjä ja että markkinat säätelisivät itse itseään ja asioita. Nämä kapitalistit ovat kärsineet tappion, ja kun te – ottaen huomioon, että olette syyllistynyt tähän saakka samanlaiseen politiikkaan kuin ne, jotka sanoivat, ettei sääntöjä tarvittaisi – totesitte tänä aamuna parlamentille, että tarvitsemme sääntöjen Euroopan, olin asiasta täysin samaa mieltä: tarvitsemme todellakin

lisää sääntöjä torjuaksemme rahoituskriisiä ja selvitäksemme siitä. Arvoisa pääministeri Topolánek, toivotan teidät lämpimästi tervetulleeksi EU:n sääntelijöiden kerhoon. Vaikuttaa siltä, että olette ottanut opiksenne.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa pääministeri, nämä ajat ovat ratkaisevia kansainvälisessä politiikassa. Jos Euroopan unioni haluaa toimia komission puheenjohtajan kuvailemassa maailmanlaajuisessa tehtävässä muun muassa energiavarmuutta koskeissa kysymyksissä tai Gazan konfliktissa, sen on pidettävä huolta yhtenäisyydestään. On tärkeää, että 27 jäsenvaltion EU toimii voimakkaana taloudellisena ja poliittisena blokkina. Olemme vahvoja vain, jos pidämme huolta yhtenäisyydestämme. Muutoinhan muiden vahvuus on siinä, että ne voivat aina toivoa eurooppalaisten olevan asioista keskenään eri mieltä. Ministeri Schwarzenbergin mukaan Israel turvautuu itsepuolustukseen, kun taas komission jäsen Michel katsoo sen rikkovan kansainvälistä oikeutta. Jos Euroopan unioni on tällainen, sen kanssa ei tarvitse neuvotella.

Emme ole vahvoja, jos Venäjä tai Ukraina näkee, että osa Euroopasta on sen puolella ja osa taas vastapuolen puolella. Olemme vahvoja, jos meillä on vahva sopimuspohja, jonka saamme Lissabonin sopimuksesta. Jos hallituksenne – jota on tietenkin rangaistu jo tarpeeksi ottaen huomioon maanne presidentin – ratifioisi tämän sopimuksen puheenjohtajakaudellanne, antaisimme voimakkaan viestin siitä, että EU on vahva.

(Suosionosoituksia)

Prahan linnassa istuu presidentti Klaus, joka keskustelee kanssamme helmikuussa tullessaan Brysseliin. Prahan linnassa hallitsi aikoinaan myös pääministerin mainitsema Kaarle IV. Kaarle IV rakensi Prahasta Nürnbergiin kultaisen tien, joka oli hänen päivinään suuri saavutus ja jonka oli tarkoitus yhdistää kansoja ja kansakuntia. Ennen kuin Kaarle IV:stä tuli Saksan keisari ja Prahan linnan hallitsija, hän oli Luxemburgin kreivi. Siksi tämä aikakausi Prahan linnassa oli todella eurooppalainen. Toivotaan, että Prahan linnassa käyttää pian valtaa joku, joka on yhtä eurooppalainen kuin hän.

(Suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan ryhmäni puolesta neuvoston puheenjohtajan lämpimästi tervetulleeksi. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, toivotamme teille onnea ja menestystä.

Eräs suuri tšekki sanoi kerran: ”En ole enää aloittelija. Minulta odotetaan maaleja, ja pisteiden kerääminen on minun työni.” Se, mikä piti paikkansa Milan Barošin kohdalla, koskee myös teitä ja ministereitänne. Työnne tavoitteet asetetaan työohjelmassanne.

Olette sanoneet taloudesta, että markkinoiden – niin sisä- kuin ulkomarkkinoidenkin – esteet on purettava ja ettei EU saa vastata taantumaan pelkällä keynesiläisellä kuluttamisella, vaan meidän on tavoiteltava oikeudenmukaisempaa kilpailua, kaupan vapauttamista sekä ihmisten ja tavaroiden vapaampaa liikkumista maiden rajojen yli.

Nämä ovat vaikeita aikoja EU:n kansalaisille. Reseptiänne vastustetaan, mutta vastustajat eivät ole liberaaleja ja demokraatteja. Tšekin tasavallan kokemukset – samoin kuin monien muiden kokemukset – nimittäin osoittavat, että markkinavoimat voivat nostaa ihmisiä köyhyydestä.

Energian alalla teette oikein pyrkiessänne strategisen energiakatsauksen tavoitteisiin, mutta kunnianhimomme ei saisi rajoittua katsaukseen ja ilmastonmuutosta koskeviin tavoitteisiimme, vaan niiden pitäisi toimia pikemminkin ponnahduslautana kohti suurempia ja vihreämpiä korkeuksia, jotta EU:n siirtymistä fossiilisista polttoaineista uusiutuviin energialähteisiin joudutettaisiin ja energiariippuvuudellemme pantaisiin piste.

Tarkkailijoitamme ei päästetä tällä hetkellä ukrainalaisiin kaasunjakelukeskuksiin. Venäjä väittää, ettei se voi viedä kaasua, koska Ukraina ei siirrä sitä, ja Ukraina puolestaan väittää, ettei sillä ole kaasua vietävänä, koska venäläiset ovat vaihtaneet siirtoreittiä. Samaan aikaan Itä- ja Keski-Euroopan teollisuus kärsii, ihmisiä jäätyy koteihinsa ja EU:n riskialttiiksi määrittelemien ydinreaktoreiden käynnistämistä suunnitellaan.

Toimivat energiamarkkinat eivät ole tällaiset. Tämä on kuin juoni Marxin veljesten elokuvasta *A Night in the Cold* – nyt on tosin mennyt jo kaksitoista yötä, ja sama vain jatkuu. Lopettakaa siis puheet energian sisämarkkinoista ja uusiutuvien energialähteiden kehittämisestä. Käyttäkää puheenjohtajavaltion valtaa ja käynnistäkää tarvittavat investoinnit.

Puheenjohtajavaltion tavoitteet, jotka liittyvät painopisteeseen ”EU maailmassa”, ovat mielestämme hyviä. EU:n pitäisi näyttää esimerkkiä konfliktien ratkaisussa, kehityksen tukemisessa ja ihmisoikeuksien edistämisessä.

Jos kuitenkin haluatte todella parantaa EU:n toimintakykyä, miksi Lissabonin sopimuksen ratifiointi viipyy edelleen? Jos haluatte estää aseiden leviämisen, miksi rakennatte ballistista ohjuspuolustusjärjestelmää EU:n maaperälle?

(Suosionosoituksia)

Ja jos haluatte rauhaa Lähi-itään, miksi annatte EU:n joutua naurunalaiseksi eri rauhanoperaatioissa?

Gazan tapahtumien edetessä monien meistä on yhä vaikeampaa pysyä puolueettomina. Euroopan parlamentti ei saavuta koskaan yhteistä kantaa, jos syy pyritään jakamaan tasan. Molemmista osapuolista voidaan löytää vikaa, väkivalta voidaan tuomita ja tavoitteena pitäisi olla välitön tulitauko.

Hamasin ohjushyökkäyksiä ei voida hyväksyä millään tekosyillä, kuten ei myöskään ns. DIME-ammusten (*dense inert metal explosive*) käyttöä siviilien silpomiseksi.

Puheenjohtajakauden mottona on ”Esteetön Eurooppa”. Ehkäpä sen laatijalla oli mielessään vanha tšekkiläinen sanonta ”Älä suojaudu rakentamalla aitoja vaan hankkimalla ystäviä”.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, me eurooppalaiset olemme ystäviäamme. Maanne presidentti vertasi Euroopan unionia Neuvostoliittoon. No, me emme salakuuntele yksityiskeskusteluja, niin kuin hän teki Euroopan parlamentin jäsenille.

Ne, jotka haluavat jäädä syrjään, voivat vapaasti tehdä niin. Tämä on kuitenkin ystävien unioni – tasa-arvoisten ystävien ja kumppanien unioni.

Puheenjohtajakautenne tavoitteet ovat kunnianhimoisia. Kannatamme niitä. Pitäkää niistä kiinni, niin me tuemme teitä.

(Suosionosoituksia)

Brian Crowley, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja Amerikan poliittisia suhteita ja taloussuhteita on parannettava. Toivon, että puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta puuttuu tähän asiaan tulevana kuukausina. Yhdysvallat saa ensi viikolla uuden presidentin, ja meillä kaikilla on edessämme suuria haasteita. Rahamarkkinoita on todellakin ryhdyttävä pian sääntelemään.

(EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, toivotamme teidät tervetulleeksi tänään Euroopan parlamenttiin, ja mielestämme on hienoa, että Tšekin tasavalta ryhtyy neuvoston puheenjohtajaksi näinä ratkaisevan tärkeinä aikoina. Kerron teille ryhmäni, Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta, että mekin tuemme ohjelmaanne, jonka tavoitteena on taata, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot saavat äänensä kuuluviin selvemmin ja voimakkaammin.

Monet kollegani ovat jo puhuneet nykyisistä kriiseistä, ja haluan aivan aluksi kiittää sekä neuvoston puheenjohtajaa että puheenjohtaja Barrosoa määrätietoisista toimista, joihin he ryhtyivät, kun kaasutoimitukset Euroopan unioniin katkaistiin. Kiitokset johtuvat paitsi siitä, että piditte molempia osapuolia yhtä syyllisinä, myös siitä, että ryhdyitte välittömästi toimiin sosiaalisella, taloudellisella ja poliittisella tasolla saadaksenne molemmat osapuolet neuvottelemaan keskenään, missä oli aikaisemmin epäonnistuttu.

Siksi on tärkeää, että tätä ajatusta kumppanuudesta idän kanssa täsmennetään nyt puheenjohtajakauden aikana ja että suuntaamme katseemme itään ja Balkaneille, koska ne aiheuttavat tällä hetkellä jakolinjoja Euroopan unioniin paitsi poliittisen epävakauden vuoksi myös siksi, että olemme toisistamme riippuvaisia energiaan ja taloudelliseen toimintaan liittyvissä asioissa.

Koska aikaa on niin vähän, puhun lopuksi siitä, että viittasitte viidenteen vapauteen – osaamisen liikkumisvapauteen. Tämä osaaminen voi antaa meille keinot, joita tarvitsemme viedäksemme innovoinnin, tutkimuksen ja osaamisemme ketjua eteenpäin. Koska oma historianne – niin yksilöiden kuin koko maankin historia – sisältää kertomuksia totalitarismista ja vapaudesta sekä menestystarinoita osaamisesta ja innovoinnista, käänntämme nyt katseemme teihin, jotta osoittaisitte meille seuraavan askeleen, joka Euroopan unionin on otettava.

Lopuksi lainaan lyhyesti John F. Kennedya, joka sanoi virkaanastujaispuheessaan: ”Seisomme nyt uudella rajalla. Tämä uusi raja, josta puhun, ei kuitenkaan ole joukko lupauksia, vaan se on joukko haasteita.” Tiedän teidän kykenevän vastaamaan näihin haasteisiin.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, juuri tällä hetkellä, kun käymme tätä keskustelua, Gazan asukkaita pommitetaan. Mielestäni Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission tärkeimpänä tavoitteena pitäisi olla Gazan pommitusten lopettaminen. Mielestäni meidän ei pitäisi yrittää ratkaista, kuka on syyllinen, vaan meidän velvollisuutenamme on pyrkiä tähän tavoitteeseen ja unohtaa asiaa koskevat erimielisyytemme. Ryhmälläni, Vihreillä / Euroopan vapaalla allianssilla, on asiasta jokseenkin selvä näkemys, jonka tuomme esiin tänään iltapäivällä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puhuitte puheenvuoronne alussa keskiajasta – kaukaisesta, väkivaltaisesta aikakaudesta, jonka pimeydessä näkyi myös muutamia valonpilkahduksia mutta joka oli varsin väkivaltaista ja pimeää aikaa. Itse asiassa koalitiokumppaneidenne pyrkimyksistä huolimatta seuraavien kuuden kuukauden ohjelmassa esitetty visio vaikuttaa mielestämme jokseenkin vanhentuneelta: siinä näkyy voimakkaasti konformistinen, äärimmäisen salliva lähestymistapa, jota liike-elämä ja markkinat hallitsevat ja joka on, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, poissa muodista.

Lisäksi siinä suhtaudutaan mielestäni hieman välinpitämättömästi siihen, että tarvitsemme sosiaaliasioita koskevaa politiikkaa, lakeja ja välineitä, jotka vastaavat kansalaisten todellisia tarpeita, ja siinä esitetty näkemys ilmastonmuutoksen torjuntaan tähtäävästä ympäristöpolitiikasta kustannuksena tai esteenä on jokseenkin sivuraiteilla, sillä asia voidaan myös nähdä suurena tilaisuutena innovointiin ja kestäväan kasvuun. Siinä jopa sorrutaan – jos sallitte minun sanoa näin – hieman machoiluun, sillä siinä todetaan, että Barcelonan tavoitteita lapsille tarjottavista tukirakenteista on tarkistettava, ja tämän tarkoituksena on tietenkin lähettää naiset takaisin kotiin.

Lisäksi tässä ohjelmassa nähdään maahanmuuttajat yksinomaan turvallisuuskysymyksenä, asetetaan Nato monenvälisyyden edelle, leikitellään edelleen ohjuskysymyksellä eikä painoteta kunnolla sitä, mikä on ulkopolitiikassa todella tärkeää, eli koheesiota – Euroopan unionin koheesiota.

Olemme myös pettyneitä siihen, ettei ohjelmassa mainita lainkaan syrjinnän torjumista, joka on tärkeä asia, ja haluaisinkin kuulla tältä osin, kuinka tärkeänä pidätte syrjinnänvastaisen direktiivin hyväksymistä. Kaiken kaikkiaan maailma esitetään tässä ohjelmassa kovin vaarallisena ja vain vähän mahdollisuuksia tarjoavana paikkana.

Puhuitte sovittelutyöstänne Venäjän ja Ukrainan välisessä kaasukonfliktissa, mutta ohjelmastanne ilmenee selvästi, ettei puheenjohtajakautenne aikana ryhdytä selviin toimiin Slovakian ja Bulgarian kaltaisia maita vastaan, jotka hyödyntävät kaasukriisin tarjoamaa tilaisuutta avataksaan uudelleen vanhat, vaaralliset ydinvoimalansa. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, muistakaa myös, ettei turvallista ydinvoimalaa ole. Sellaisia saattaa syntyä 30, 40, 50 tai 60 vuoden päästä – en osaa sanoa – mutta tällä hetkellä sellaisia ei ole. Siksi niistä ei kannata keskustella, koska ne luovat harhakuvan, joka käy meille kalliiksi, ja saavat meidät unohtamaan tärkeimmät tavoitteemme.

Energiavarmuutta ja energia-asioihin liittyvää yhteisvastuuta ei saavuteta häiritsemällä keskustelua vaan voimakkailla toimilla, joilla pyritään lisäämään energiatehokkuutta ja energian säästämistä ja jotka tarjoavat valtavan tilaisuuden innovointiin, työllistämiseen ja kulutuksen vähentämiseen. Meidän pitäisi käyttää tätä tiekarttaa vastatessamme muun muassa kaasusotaan. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, esitämme teille erityisen pyynnön. Pyydämme teitä suostuttelemaan kolleganne siihen, että ottaisitte keskeiseksi osaksi kevään Eurooppa-neuvoston asialistaa tavoitteen sitoutua leikkaamaan energiankulutusta 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, mikä jäi viime vuoden energiapaketissa vaille ansaitsemaansa huomiota, sekä tarkistamaan painopisteitänne arvioimalla syvällisemmin joulukuussa tehtyjä, uusiutuvaa energiaa koskevia päätöksiä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puhun lopuksi EU:n tulevaisuudesta. Lissabonin sopimus ei ole täydellinen, mutta on todella outoa, ettette ole vielä ratifioineet sitä. Olkaa siis hyvä ja selittäkää meille, mistä tämä johtuu, ja kertokaa meille, koska aiotte ratifioida sopimuksen.

(Suosionosoituksia)

Miloslav Ransdorf, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja puhui monitahoisesta menneisyydestämme. Katson Tšekin puheenjohtajakauden tarjoavan meille tilaisuuden unohtaa Euroopan nykyinen jako länteen ja itään. Jaroslav Hašek käytti kerran romaanissaan nimeltä *Schweik*

sanaleikkiä, saksalais-unkarilaista sanaleikkiä, *kelet oszt, nyugat veszti*, joka tarkoittaa vapaasti käännettynä sitä, että itä antaa ja länsi ottaa. Näin historialliset tapahtumat ovat edenneet. Katson, että meillä on tilaisuus panna tälle piste. Katson Tšekin puheenjohtajakauden merkitsevän meille myös tilaisuutta vapautua omista opeistamme ja ennakkoaluostamme. Esimerkkinä tällaisista opinkappaleista esitän teille presidentti Klausin viimeaikaisen artikkelin, jossa kerrotaan, kuinka selviämme tästä rahoituskriisistä höllentämällä tilapäisesti sosiaali-, ympäristö- ja terveysnormeja, sillä hänen mukaansa nämä normit estävät ihmisten rationaalisen toiminnan. Sanoisin, että totuus on juuri päinvastainen, että puheenjohtajavaltio Tšekin pitäisi auttaa varmistamaan, että sosiaali- ja ympäristönormit ohjaavat talouttamme eli että sosiaali- ja ympäristötekijät antavat voimaa taloudellemme. Tuon tässä yhteydessä esiin olevani pääministeri Topolánekkin kanssa samaa mieltä yhdestä asiasta: siitä, että meidän on annettava innovoinnin virran kuljettua meidät ulos kriisistä ja että meidän on luotava – Richard Floridan sanoja lainatakseni – luova luokka, joka ohjaa taloutemme pois umpikujasta.

Tarkoitan sitä, että me kaikki tarvitsemme rohkeutta muuttua. Suuren saksalaiskirjailijan Stefan Georgen mukaan tulevaisuus on niiden, jotka kykenevät muuttumaan. Toivon, että me kykenemme muuttumaan, vapautumaan menneisyydestämme, kuromaan umpeen Itä- ja Länsi-Euroopan välisen kuilun ja muodostamaan yhtenäisen unionin, joka ei kärsi alemmuudentunteesta Yhdysvaltoihin tai muihinkaan maihin nähden. Vaikka pääministeri Topolánekkin puhe olikin höystetty jaloin aikein, päätöksin ja tavoittein ja vaikka puheenjohtajavaltio Tšekki onkin toiminut oikein ja asianmukaisesti käynnistäessään kunnianhimoisia hankkeita, haluan esittää lopuksi yhden skeptisen huomautuksen puolalaisen satiirikon Jerzy Lecin aforismin muodossa: pyhiinvaellukselle lähteminen ei estä jalkoja hikoilemasta.

Vladimir Železný, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, yksikään maa ei ole aloittanut puheenjohtajakauttaan samanlaisessa kielteisyyden ristitulella kuin Tšekin tasavalta, eikä yhdenkään maan puheenjohtajakaudesta ole esitetty yhtä paljon huonoja ennusteita. Etenkin Ranskan lehdistö on tehnyt kaikkensa kuvaillakseen, kuinka myrskypilvet kerääntyvät onnettoman unionin ylle siksi, ettei sen puheenjohtajana toimi enää Ranskan presidentin kaltainen äärimmäisen kyvykäs henkilö, vaan johto on siirtynyt joukolle tšekkejä.

Nämä tšekit ovat syyllistyneet hirvittävään rikokseen jättäessään ratifioimatta Lissabonin sopimuksen, jonka nojalla muutamat suuret maat kaappaisivat pysyvästi päätöksenteon unionissa. Kaiken kukkuraksi näillä tškeillä on vielä suosittu, pahuksen teräväpäinen presidentti, joka paitsi vastustaa Lissabonin sopimusta myös kehottaa asiantuntevasti kansalaisiaan kiinnittämään huomiota unionin jatkuvasti kasvavaan demokratiavajeeseen. Juuri demokratiavajeen vuoksi suistimme sosialistit vallasta maassamme kaksikymmentä vuotta sitten.

Puheenjohtajavaltio Tšekillä on kuitenkin maltilliset tavoitteet ja järkevät painopisteet, ja se onnistuu tehtävässään hienosti. Toivokaamme sille kaikkea hyvää ja tukekaamme sitä tšekkiläissosialistien kiusallisesta ulinasta huolimatta: he vaihtoivat jo kauan sitten rakkauden maatansa kohtaan proletariaaseen kansainvälisyysaatteeseen, ja siksi he pyrkivät nyt sosialistiherrojensa ohjeiden mukaisesti katkerasti horjuttamaan Tšekin puheenjohtajakautta. En voisi välittää heistä yhtään vähempää!

Juoni etenee niin, että puheenjohtajavaltio Tšekin pitäisi osoittaa, että pienet maat ovat avuttomia ja että unionin ohjaket on aika luovuttaa Lissabonin sopimuksen kautta pysyvästi suurille, kykeneville ja kokeneille maille. Juuri tästä syystä Tšekin puheenjohtajakausi on erittäin tärkeä. Se osoittaa, että pienet maat kykenevät yhtä hyvin johtamaan unionia. Erilaista niissä on se, että niiden johtamistavasta puuttuu suuruudenhulluus, itsekeskeisyys, suhdetoimintahysteria, tiettyjen presidenttien mukavuudenhaluinen hyperaktiivisuus ja jatkuva kerskailu olemattomilla saavutuksilla.

Toivotan pääministeri Topolánekille, varapääministeri Vondralle ja kaikille muille koko sydämeistäni paljon onnea ja menestystä. Puheenjohtajakaudesta tulee paitsi kotimaani myös pienen ja uuden jäsenvaltion menestystarina. Se on tärkeä viesti Euroopan unionille. Meillä on nimittäin kokemusta myös eräästä toisesta asiasta. Siinä, missä EU:n suurimmat jäsenvaltiot ovat olleet demokratioita, joiden toiminta on ollut ennustettavissa, ja ne ovat oppineet toimimaan vain normaalitilanteissa, me olemme eläneet puoli vuosisataa kaikkea muuta kuin normaalissa totalitaristisessa järjestelmässä. Tämä on opettanut meitä löytämään luovia ratkaisuja epätavallisissa tilanteissa, mistä on tulevaisuudessa hyötyä.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa Euroopan unionin neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, olen ylpeä siitä, kuinka taitavasti ja kyvykkäästi puheenjohtajavaltio Tšekki on toiminut kriisissä, joka koskee kaasutoimituksia EU:n jäsenvaltioihin. Olisin myös iloinen, jos neuvoston puheenjohtaja Topolánek voisi osoittaa puheissaan EU:n tulevaisuudesta eli Lissabonin sopimuksesta samaa

määrätietoisuutta, jota todistimme Vladimir Putinin ja Julija Tymošenkon kanssa käydyissä kaasuneuvotteluissa.

Neuvoston puheenjohtajan pitäisi pyrkiä toimimaan ryhmänjohtajana, ei pelkkänä huoltomiehenä. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, teillä on ainutlaatuinen tilaisuus osoittaa, että kaikki valtiot ovat niiden kokoon katsomatta tasa-arvoisia kumppaneita Euroopan unionissa. Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, jätte historiaan, jos onnistutte pitämään päännne kylmänä.

Teille on annettu tilaisuus ja valta julistaa julkisesti, että Lissabonin sopimus kuoli Irlannin kansanäänestyksessä ja että se on ajanut meidät umpikujaan. Olette asemassa, jossa voitte ehdottaa uutta visionääristä asiakirjaa, joka vastaisi EU:n yksittäisten jäsenvaltioiden etujen todellista yhteistä nimittäjää ja jolle kansalaiset antaisivat tukensa kansanäänestyksissä. Meidän ei tarvitse viedä sokeasti eteenpäin Lissabonin sopimusta, jossa vahvistetaan virkamiesten epädemokraattinen valta ja lakaistaan maton alle se, ettei Euroopan eliitti onnistunut pääsemään sopuun, ja erityisesti se, etteivät he halunneet olla tilivelvollisia kansalaisille.

Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, edustatte täällä maata, joka onnistui viime vuosisadalla vapautumaan Itävalta-Unkarin keisarikunnasta, selvisi Münchenin petoksesta ja kesti natsien hirmuteot. Edustatte maata, jonka kansa vastusti Varsovan liiton joukkojen hyökkäystä. Edustatte maata, joka eli 40 vuotta Neuvostoliiton peukalon alla, ajautui keskinäisen taloudellisen avun neuvostossa vääjäämättä suunniteltuun köyhyyskierteeseen ja kaatoi totalitaarisen hallituksen verta vuodattamatta.

En suostu uskomaan, että tällaisia tapahtumia kokeneen maan pääministerinä haluaisitte, että sosiaalipolitiikasta, energiasta, veroista, oikeudesta ja turvallisuudesta päätettäisiin muualla kuin yksittäisissä jäsenvaltioissa. En usko, että haluatte todella EU:n yksinomaisen vallan menevän jäsenvaltioiden vallan edelle. En usko, että haluatte EU:n sekaantuvan ihmisten terveyden suojeluun ja kehittämiseen, teollisuuteen, kulttuuriin, matkailuun, koulutukseen tai urheiluun. En usko, että pidätte hyvänä ajatuksena sitä, että Lissabonin sopimuksella lakkautettaisiin yli viidelläkymmenellä alueella kansallinen veto-oikeus ja heikennettäisiin pienten maiden, kuten Tšekin tasavallan, äänivaltaa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja ja Tšekin tasavallan pääministeri, olkaa rohkea ja puhukaa 26 valtionpäämiehelle samalla tavalla kuin puhutte luottamuksellisesti kotonanne. Sanokaa, että Lissabonin sopimus on kelvoton ja että vastustatte sitä. Tehkää tämä demokratian ja vapauden nimissä. Ette saa tällöin kiitosta niin sanotulta Euroopan eliitiltä, komission virkamiehiltä tai edes Euroopan parlamentin enemmistöltä. Saatte sen sijaan osaksenne ihailua ja kunnioitusta kansalaisilta, jotka unohdetaan tässä asiassa helposti, ja saatte kotimaassanne lisää arvovaltaa. Toimitte yli 450 miljoonan kansalaisen, ette vain muutaman poliitikon ja virkamiehen puheenjohtajana.

Puhutte Tšekin tasavallassa usein Lissabonin sopimuksesta välttämättömänä pahana. Mikä tekee pahasta välttämättömän? Lakatkaa uskottelemasta itsellenne, että Lissabonin sopimus on välttämätön paha. Se on yksinomaan paha, ja te voitte muuttaa sitä. Ryhtykää laatimaan uutta asiakirjaa, etsikää innoitusta Rooman sopimuksista ja Messinan julistuksesta ja ajakaa Euroopan unionin yhteistä etua, toisin sanoen vapautta, vaurautta, kilpailukykyä ja turvallisuutta, alkää euroterveyttä, euroveroja, europuistoja ja euro-olutta.

Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, välttämätön paha on pelkurin veruke. Te ette ole pelkuri – tai ainakin toivon, ettette ole. Teillä on tukenanne Irlannin kansanäänestys ja 55 prosenttia Tšekin kansalaisista, jotka vastustavat Lissabonin sopimusta, ja voitte laskea myös Tšekin presidentin Václav Klausin vahvan äänen varaan. Tiedätte varmasti, että suurinta pelkuruutta on tietää, mitä pitäisi tehdä, ja jättää se tekemättä.

Mirek Topolánek, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, kiitos kaikista kysymyksistänne ja puhettani koskevista huomautuksistanne. Meillä on myös Tšekin tasavallassa parlamentti, jossa olemme tottuneet hyvin monenlaisiin näkemyksiin, joten osa ajatuksista ei tullut minulle yllätyksenä, vaikkain voinutkaan olla niistä täysin samaa mieltä. Aivan aluksi haluan kuitenkin toistaa – ja vastaan näin moniin kysymyksiin – että katson toimivani täällä Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana enkä aio tyrkyttää näiden kuuden kuukauden aikana henkilökohtaisia tai puoluepoliittisia näkemyksiäni. Katson kuitenkin, että minun on vastattava erääseen asiaan, sillä se koskee minua henkilökohtaisesti. Viittaen hyvin jyrkkään arvosteluun, joka kohdistui Tšekin presidenttiin Václav Klausiin. Presidenttimme on hankkinut mainetta EU:n kansalaisten keskuudessa, mikä on mielestäni hyvä asia ja mistä olen ylpeä. Presidentti Klaus on Tšekin 1990-luvun muutosten ikoni, ja juuri hänen ansiostaan olemme nykyisin menestyneitä ja olemme selviytyneet ensimmäisistä kymmenestä vuodesta hienosti. Olen ylpeä siitä, että selvisimme turvallisesti samettivallankumouksesta, että ajoimme venäläisjoukot maastamme vuonna 1991, että liityimme Natoon vuonna 1999 ja Euroopan unioniin vuonna 2004 ja että avasimme viime vuonna EU:n jäsenvaltioiden väliset rajat ja voimme nyt matkustaa Lissabonista Vilnaan ilman passeja ja rajoituksia. Olen ylpeä siitä, että olen

saanut olla osa tätä ja että saan seistä täällä tänään, ja minusta tuntuu uskomattomalta, että Tšekin tasavalta johtaa nyt puhetta yhteisössä, jonka väkiluku on lähes puoli miljardia ja jossa on mukana 27 jäsenvaltiota. Jos EU menettää kykynsä käydä vapaata julkista keskustelua – enkä viittaa nyt sääntöjä ja yhdentymistä koskevaan kysymykseen – ja jos se pyrkii yhtenäistämään myös tämän keskustelun, se ei ole enää minun EU:ni. Jos menetämme kyvyn, mahdollisuuden ilmaista ajatuksiamme vapaasti, olemme tiellä kohti katastrofia. Vastustan siis voimakkaasti presidentti Klausin kohdistuvaa arvostelua. Hänellä on ainutlaatuinen kyky rikastuttaa ajatuksillaan tätä yhtenäistettyä ja mielestäni ylikorrektia keskustelua ja synnyttää näin tuoretta keskustelua. Vapaan keskustelun pitäisi olla tulevaisuudessa ylpeyden aihe Euroopan unionille, eikä sitä pitäisi milloinkaan tukahduttaa.

Myös Lissabonin sopimus ansaitsee tulla mainituksi, ja sanoisin sen olevan pohjimmiltaan mukiinmenevä sopimus. Se on hieman huonompi kuin Nizzan sopimus ja hieman parempi kuin seuraava sopimus. Tämä on oma henkilökohtainen näkemykseni asiasta. Neuvottelin tästä sopimuksesta Tšekin tasavallan puolesta, hyväksyimme sen parlamentissa, allekirjoitin sen, ja parlamentti äänestää siitä. Jälleen kerran kuitenkin ajatus siitä, että meidän pitäisi käskä etukäteen yksittäisiä jäsenvaltioita ratifioimaan sopimus – että niillä ei olisi oikeutta noudattaa omia kansallisia menettelyjään ja päättää itse, hyväksyvätkö ne sopimuksen vai ei – on mielestäni absurdi. Meidän on muutettava toimielimiä, meidän on parannettava EU:n mekanismien toimintaa, meidän on yksinkertaistettava sääntöjä. En ole varma, saadaanko Lissabonin sopimuksella kaikki tämä aikaan. Jokaisella meistä on hieman erilainen näkemys siitä, millainen sopimuksen pitäisi olla. Hyvä jäsen Bobošíková, sopimus on mielestäni kompromissi, vaikkakin ehkä kovin monimutkainen sellainen, ja kannatan sen ratifioimista.

Haluan lausua myös muutaman sanan Lähi-idän tilanteesta ja EU:n suhtautumisesta konfliktiin. Euroopan unioni on nähty pitkään ”suurena maksajana mutta ei toimijana”. Tämä tarkoittaa sitä, että se on osallistunut merkittävällä tavalla investointeihin, myös alueen humanitaarisiin investointeihin ja kehitysinvestointeihin, mutta se ei ole tehnyt omaa osuuttaan ns. kvartettiryhmässä eikä se ole kantanut vastuuta tavalla, jota kvartettiryhmään osallistuminen edellyttää. Katson, että Yhdysvaltojen hallituksenvaihdoksen myötä nykytilanne tarjoaa Euroopan unionille tilaisuuden paitsi sijoittaa rahaa tähän alueeseen myös esittää aloitteita ongelmien ratkaisemiseksi ja toimia aktiivisemmin. En halua tuomita kumpaakaan osapuolta, sillä tosiasia on se, että israelilaisilla on oikeus elää turvassa ilman ohjusiskujen vaaraa, ja olen käynyt Sderotissa ja Askelonissa ja Israelin muissa osissa. Vastaavasti myös palestiinalaisilla on oikeus perustaa nyt oma valtionsa ja toimiva hallinto ja elää turvallista ja hyvää elämää. Tällä 60-vuotisella selkkauksella ei ole ratkaistu mitään. En kuvittele, että onnistumme ratkaisemaan sen nyt. Lyhyen aikavälin tavoitteenamme on saavuttaa aselepo ja saada sotatoimet päättymään. Katson, että paitsi eurooppalaisten neuvottelijoiden ja alueelle lähteneen, ministeri Schwarzenbergin johtaman valtuuskunnan myös alueen arabivaltioiden rooli on ollut myönteinen. Näin voidaan sanoa Egyptin roolista tai esimerkiksi Turkin ja muiden maiden roolista. Uskon, että kun tietyt ehdot täyttyvät, kun esimerkiksi Siinailta Gazaan suuntautuva aseiden salakuljetus saadaan pantua kuriin, voimme saavuttaa yhdessä tilanteen – globaalissa turvallisuusrakenteessa joko yksin EU:n kautta tai tämän globaalin rakenteen osana – jossa konfliktille voitaisiin panna piste. En kuitenkaan usko tämän tapahtuvan nopeasti.

Kysymyksiin energiasta, energian toimitusvarmuudesta, ilmastomuutoksesta ja Euroopan unionin tehtävästä tässä prosessissa vastaan, että kaikille pitäisi olla selvää, että ellei Euroopan unioni saa ilmastomuutosasiassa – ja riippumatta siitä, mitä itse ajattelen aiheesta – tukea johtamiselleen Yhdysvaltojen, Venäjän federaation, Brasilian, Intian ja Kiinan kaltaisilta talouksilta ja suurilta toimijoilta, tämä EU:n aloite jää yksittäiseksi aloitteeksi: se on kuin huuto erämaassa ja maailmanlaajuisesti merkityksetön. Meidän on suostuteltava muut maailmanvallat ja suurimmat päästöjen aiheuttajat seuraamaan esimerkkiämme, ja juuri tämä on mielestäni tehtävämme tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla, koska katson, että ilmasto- ja energiapaketti on nyt allekirjoitettu ja sinetöity ja se odottaa vain täytäntöönpanoa – kunhan Euroopan parlamentti on tietenkin ensin hyväksynyt sen, niin kuin toivon käyvän. Energialähteitä koskevaa kysymystä ideologisoidaan ja politisoidaan joskus liikaa. Mielestäni Euroopan unionin pitäisi suhtautua asiaan hyvin käytännönläheisesti ja tarkastella lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteitaan sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin keinoja, joilla nämä tavoitteet saavutetaan. Minun on vaikeaa kuvitella, että maat, jotka ovat 90-prosenttisen riippuvaisia hiilipohjaisesta tuotannosta, esimerkiksi Puola, kykenisivät yhtäkkiä jollakin armottomalla tavalla muuttamaan tätä riippuvuutta viidessätoista tai kahdessakymmenessä vuodessa. Meidän on tietenkin investoitava uuteen hiiliteknologiaan, ”puhtaaseen hiiliteknologiaan”, ja laitoksia tehostaviin parannuksiin, koska emme voi muuttaa tätä riippuvuutta yksipuolisesti ja kovin nopeasti. Meidän on keskusteltava tästä, investoitava innovointiin ja tietenkin kehitettävä energialähteitä vähitellen siihen suuntaan, josta puhumme – toisin sanoen suuntaan, jossa suojelemme paremmin ympäristöä, olemme vähemmän riippuvaisia fossiilisista polttoaineista ja saatavillamme on tietenkin varmoja ja suhteellisen edullisia energialähteitä, jotta EU voi

pysyä kilpailukykyisenä maailmanmarkkinoilla. Sen lisäksi, että Venäjän ja Ukrainan välisessä kriisissä on kyse luottamuskriisistä, siihen liittyy myös kaupallisia, taloudellisia, poliittisia, geopolittisia ja strategisia näkökohtia. Ongelma on monitahoinen, enkä todellakaan halua itse arvioida sitä, kuka on tällä hetkellä lyhyen aikavälin syyppä, koska meidän, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden näkökulmasta syy on yhtä lailla Venäjän kuin Ukrainankin. Venäjä ei toimita kaasua, ja Ukraina estää sen siirtämisen. Meidän onkin käytettävä tässä asiassa vaikutusvaltaa, jota meillä on alueella, ja etsittävä keinot ratkaista tämä ongelma lyhyellä aikavälillä ja monipuolistaa keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä energialähteitä ja siirtoreittejä sekä turvata sähkö- ja kaasujärjestelmien väliset yhteydet EU:ssa, jotta voimme saavuttaa sen, mitä emme ole vielä saavuttaneet. Viitataan nyt yhteisvastuuseen ja kriisisuunnitelmien täytäntöönpanoon, sillä vaikken haluakaan esiintyä tuomiopäivän profeettana, kriisi ei ole vielä ohi ja tilanne Slovakiassa, Bulgariassa ja Balkanilla on hyvin vakava ja kriittinen.

Niiden muistiinpanojen pohjalta, joita tein parlamentin eri ryhmien edustajien puheenvuoroista, vastaan, etten en pidä ohjelmaamme lainkaan liian liberaalisena tai konservatiivisena. Ohjelmamme perustuu Euroopan unionin pitkän aikavälin tavoitteisiin ja pitkän aikavälin ohjelmaan. Lisäksi Tšekin oma panos, sen antama leima osoittautui jo vuoden ensimmäisinä päivinä hyvin suunnitelluksi: se, että olemme ottaneet energian toimitusvarmuuden painopisteeksemme, saattaa johtaa odottamattomasti eikä yhtään liian aikaisin syvälliseen, perinpohjaiseen keskusteluun siitä, kuinka turvaamme EU:n riippumattomuuden ja vapauden, joka edellyttää riippumattomuutta tai riippuvuuden vähentämistä tuontienergiasta ja EU:n ulkopuolisista energialähteistä.

Täällä on esitetty kysymyksiä syrjinnänvastaisesta direktiivistä, Barcelonan tavoitteista ja sosiaalisten kysymysten vähäisestä painoarvosta. En näe asiaa tällä tavoin – vaikka olemmekin tietysti yrittäneet pelkistää nämä perustavoitteet jokseenkin symboliseen muotoon – sillä emme todellakaan aliarvioi syrjinnän torjuntaan tai naisten suojeluun liittyviä kysymyksiä. Vakuutan teille, että meillä on hyvin kattavaa kokemusta erilaisista lastenhoitolaitoksista ja että meille on hyvin tärkeää, että naisille ja perheille tarjotaan vaihtoehtoja. Naisten pitäisi voida valita, haluavatko he tiettyä ajankohtana keskittyä lastenhoitoon, ja me haluamme luoda mahdollisimman monipuoliset mekanismit tämän mahdollistamiseksi, jotta perheitä ei ajeta tilanteeseen, jossa ne tarvitsevat sosiaaliapua. Aivan yhtä tärkeää on se, että lastenhoitopalveluja on tarjolla riittävän monenlaisia, ja pyydän teitä uskomaan minua, kun sanon, että Tšekin tasavallan kaltaisella maalla on tästä runsaasti kokemusta totalitaarisilta ajoilta, jolloin tämä periaate otettiin pakkokeinoin käyttöön.

Tässä oli uskoakseni kaikki, mitä minulla oli sanottavaa näin aluksi. Tšekeillä on itseluottamusta runsain mitoin, joten totean lopuksi, ettemme kärsi minkäänlaisesta alemmuudentunteesta siksi, että Tšekin tasavalta on pienin suurista maista tai suurin pienistä maista. Olemme Euroopan unionin kahdenneksitoista suurin jäsenvaltio. Haluan vain muistuttaa teille, että kun Ruotsin puheenjohtajakausi alkoi vuonna 2001, eurooppalaisissa tiedotusvälineissä julkaistiin aivan samanlaisia artikkeleita kuin nyt marraskuussa ja joulukuussa. Niissä epäiltiin, kykenisivätkö euroskeptiset ruotsalaiset, jotka eivät olleet ottaneet eivätkä halunneet ottaa käyttöön euroa, johtamaan keskusteluja Nizzan sopimuksen ratifioinnista ja kykenisikö Ruotsi uutena jäsenvaltiona johtamaan EU:ta ylipäättään. Jos Nizzan sopimus vaihdetaan Lissabonin sopimukseksi ja Ruotsi korvataan Tšekin tasavallalla, artikkelit näyttävät nyt aivan samanlaisilta. Se ei aiheuta meille minkäänlaista alemmuuskompleksia.

Puhetta ryhtyi johtamaan

varapuhemies **KRATSA-TSAGARPOULOU**

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, jatkan muiden aloittamalla tšekkiläisteemalla. Näemme saman asian, jonka huomasitte ja panitte itse merkille ja jota korostitte puheessanne: Euroopan parlamentin vaalit lähestyvät nopeasti, ja kuulette todennäköisesti tšekeiltä ja muilta Euroopan parlamentin jäseniltä useita puheenvuoroja, joihin vaikuttaa enemmän vaaleja edeltävien tunnelmien tiivistyminen kuin pyrkimys arvioida esittelemäänne puheenjohtajakauden ohjelmaa.

Katson, että Tšekin hallitus joutui maan puheenjohtajakauden ensimmäisinä päivinä ennennäkemättömään kokeeseen, josta se suoriutui erinomaisesti. Olen hyvin iloinen siitä, että monet muut parlamentin jäsenet ovat korostaneet tätä asiaa. On myös selvää, että Tšekki on tehnyt oikean valinnan määrittäessään painopisteikseen kolme E:tä eli talouden (*economy*), energian ja ulkosuhteet (*external relations*), sillä tapahtumat, joilla tämä vuosi käynnistyi – Gazan konflikti ja kriisi, joka koski kaasutoimituksia Euroopan unioniin – kuuluvat ainakin kahden painopisteen alaan. Lisäksi eräs asia, jota emme ole tunnustaneet aikaisemmin avoimesti, on käynyt nyt ilmeiseksi: energian toimitusvarmuus on erittäin keskeinen asia EU:n tulevaisuuden kannalta. Uskallan sanoa sen olevan jopa Lissabonin sopimusta tärkeämpi, koska sopimus ei tuo meille valoa eikä lämpöä. Energian toimitusvarmuus ei ole vain yhden puheenjohtajakauden ongelma, vaan monivuotinen

ongelma. Tässä asiassa eteneminen on Tšekin tasavallalle on suuri haaste ja suuri kunnia. Samalla se osoittaa, kuinka kaikki kolme Etä ovat kytköksissä toisiinsa, sillä energian toimitusvarmuus vaikuttaa talouteen, johon rajoitukset vaikuttavat aina ensimmäisinä, sekä ulkosuhteisiin, koska emme voi turvata Euroopan energiansaantia ja monipuolisia energialähteitä ilman itäistä kumppanuutta, naapuruuspolitiikkaa tai EU:n laajentumista edelleen esimerkiksi Turkkiin.

Uskon, että Tšekin tasavalta tarttuu tähän tehtävään, että se vie tätä keskustelua eteenpäin ja että tämä jättää lähtemättömän leiman Tšekin puheenjohtajakauteen ja tapaan, jolla se johtaa EU:ta. Toivon meille kaikille onnea ja menestystä tässä asiassa.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri Topolánek, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, en tunne yhtäkään Euroopan parlamentin jäsentä, joka ei haluaisi Tšekin puheenjohtajakauden onnistuvan. Niin idässä, lännessä, pohjoisessa kuin etelässäkin, vanhassa Euroopassa ja uudessa Euroopassa eurooppalaiset toivovat Euroopan unionin menestyvän ja Tšekin puheenjohtajakauden onnistuvan. On sanomattakin selvää, että riippumatta siitä, kuuluvatko Euroopan parlamentin jäsenet sosiaalidemokraattien, populistien, liberaalien vai vihreiden leiriin, he toivovat samaa asiaa. EU:n kansalaisten keskuudessa ja jopa Euroopan parlamentissa vallitsee kuitenkin valitettavasti – toistan, valitettavasti – tiettyjä pelkoja ja epäilyjä, jotka liittyvät siihen, suoriutuuko Tšekin tasavalta puheenjohtajakaudesta menestyksekkäästi. Tähän on useita syitä.

Ensimmäinen syy liittyy Tšekin tasavallan koalitionhallituksen epävakauteen. Kollegoideni mielestä on esimerkiksi käsittelemättä, että aivan puheenjohtajakauden alussa ministereitä vaihdettiin ja hallituksen organisaatiota uudistettiin. Kuinka uudet ministerit, esimerkiksi liikenteestä ja aluekehityksestä vastaavat ministerit, joilla ei ole kokemusta EU-asioista, selviytyvät menestyksellä EU:n toimintasuunnitelmasta ja voivat johtaa puhetta neuvostossa? Kollegani eivät myöskään ymmärrä, miksi esimerkiksi kristillisdemokraatit, jotka istuvat tällä hetkellä Tšekin tasavallan hallituksessa ja jotka taistelevat selviytyäkseen, ovat voineet päättää pitää puoluekokouksensa Tšekin puheenjohtajakauden aikana.

Myös Tšekin hallituksen ja presidentin välinen suhde on herättänyt useita kysymyksiä, niin kuin olemme jo kuulleet. Haluan selvän vastauksen siihen, onko puheenjohtajavaltio Tšekki tai Tšekin hallitus samaa mieltä kuin presidentti Klaus, joka vastustaa Lissabonin sopimusta, kiistää ilmastonmuutoksen ja väittää nykyisen talous- ja rahoituskriisin johtuvan liiallisesta sääntelystä sekä sosiaali- ja ympäristöpolitiikasta.

Epäilyihin on myös vakavia syitä, jotka liittyvät siihen, ettette ole tehnyt läksyjänne ja pitänyt kiinni liittokansleri Merkelille ja presidentti Sarkozylle antamastanne lupauksesta, jonka mukaan puheenjohtajavaltio Tšekin hallitus olisi ratifioinut Lissabonin sopimuksen viime vuoden loppuun mennessä. Arvoisa pääministeri, pyydän teiltä selvää lausuntoa siitä, milloin Tšekin parlamentti ratifioi sopimuksen. Haluan myös selvän vastauksen siihen, miksi sopimuksen ratifioinnin edellytykseksi on asetettu Yhdysvaltojen kanssa tehtävien kahdenvälisen, tutka-asiaa koskevien sopimusten ratifiointi sekä laki Tšekin parlamentin kahden kamarin välisestä suhteesta.

Lissabonin sopimus on välttämättömyys, kuten täällä on todettu. Tarvitsemme sen, jotta muun muassa Tšekin tavoitteet voidaan saavuttaa. Nämä tavoitteet ovat mielestäni hyvät, mutta jotta niitä – esimerkiksi energian toimitusvarmuutta ja EU:n näkyvämpää roolia ulkosuhteissa – voitaisiin tavoitella myös tulevaisuudessa, tarvitsemme tiiviimpää yhteistyötä ja tätä varten Lissabonin sopimuksen.

Toivotan lopuksi puheenjohtajavaltio Tšekille onnea ja menestystä – Tšekin tasavallan menestyminen on sekä maan oma että Euroopan unionin etu.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Euroopan unionissa nähtiin kuuden kuukauden ajan draamaa, dynamiikkaa ja julkilausumia presidentti Sarkozyn aikana, ja nyt, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olette aloittaneet puheenjohtajakauden huumorintajulla, johon tottuminen voi viedä aikaa. Toivon, että puheenjohtajakaudestanne tulee rakentava ja antoisa, sillä EU:lla on edessään suunnattomia haasteita: mainitsitte niistä itse Israelin ja Hamasin välisen sodan sekä talouskriisin, ja lisäksi meillä on ratkottavanamme myös sisäisiä asioita, kuten Lissabonin sopimuksen kohtalo.

Haluan tarttua yhteen asiaan, josta puhuitte, nimittäin energian toimitusvarmuuteen. Korostitte sen perustavanlaatuista merkitystä, ja olen samaa mieltä kanssanne siitä, että energia on nykyaikaisen yhteiskunnan perusraaka-aine. Niin elämäntapamme, taloutemme kuin kehityksemme jatkumisenkin ovat siitä riippuvaisia. Emme voi olla riippuvaisia energiatoimituksista. Riippumattomuus edellyttää sitä, että meillä on käytettävissämme monipuolinen joukko eri energialähteitä.

Siksi toivon, että onnistutte suostuttelemaan avoimella, suoralla tavallanne eurooppalaiset kumppaninne käynnistämään uuden keskustelun ydinvoimasta ja ennen kaikkea rohkaisemaan Saksan hallitusta luopumaan ydinvoiman vastaisesta politiikastaan. Mantereemme turvallisuus edellyttää tätä.

Tehtävää on paljon, ja tämä on teidän tilaisuutenne viedä EU:ta eteenpäin. Haluan kiittää tulevasta yhteistyöstä ja tuoda esiin suhtautuvani siihen luottavaisesti.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, viime viikkojen dramaattisia tapahtumia ja sitä, kuinka Tšekin hallitus suoriutuu EU:n puheenjohtajuudesta, voidaan arvioida vain yhdellä mittapuulla, ja se on Euroopan unionin energiapolitiikka.

Venäjän ja Euroopan välisen energiakiistan viimeisin kierros on taas päättymässä, mutta meillä ei ole vielä kukaan järjestelmällisiä takeita tai poliittista kehystä, jonka avulla vastaavat ongelmat vältettäisiin tulevaisuudessa. Vuosien 2004, 2006 ja 2008 energiakriisien jälkeen Euroopan unionin on korkea aika jatkaa paitsi energiantoimittajien myös kipeästi tarvitsemiemme energialähteiden monipuolistamista. Odotan siksi puheenjohtajavaltio Tšekiltä aivan uudenlaisia toimia Nabucco-kaasuputken rahoituksen turvaamiseksi ja pontevampaa energiapolitiikkaa Keski-Aasian suhteen. Odotan siksi, että Pohjois-Euroopan kaasuputki poistetaan Euroopan komission painopisteiden luettelosta, sillä näiden toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen merkitsee sitä, että kohtaamme ensi talvena samat ongelmat, jotka meillä on nyt.

Claude Turmes (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, EU:n uskottavuus on vaakalaudalla energiakysymyksessä. Arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, kiitokset tänänaamuisesta hyvin selvästä puheenvuorostanne.

Nämä yhtiöt, Gazprom ja Naftogaz, nämä toimet, jotka ovat jatkuneet nyt kaksi, kolme, neljä, viisi päivää, ovat uskomattomia! Tästä lähin meidän on sanottava: "Arvon herrat, liika on liikaa!" Voidaksemme tehdä näin meidän on toimittava yhteistyössä. Kiitos teille hyvästä koordinoinnista! Voisiko joku selittää minulle, mistä näissä Slovakian ja Bulgarian pääministerien Moskovan-vierailuissa oli oikein kyse? Tämä osoittaa jo itsessään Gazpromille, ettemme ole yhtenäisiä. Kertokaa minulle, mistä näissä vierailuissa oli kyse.

Jatkan toteamalla, että komissiolla on mielestäni hoidettavanaan tärkeä tehtävä: meidän on laadittava kaasun saatavuuteen liittyvät hätäsuunnitelmat. Aivan ensimmäiseksi meidän on laadittava uudelleen kaasun toimitusvarmuutta koskeva direktiivi, sillä muutoin Euroopan komissiolla ei ole riittävästi poliittista valtaa toimia. Asiassa tarvitaan EU:n koordinoitua. Toiseksi meidän on laadittava käytettävissä olevilla rahoilla "Keski- ja Itä-Euroopan kaasuinfrastukturiin liittyvä hätäsuunnitelma".

Kolmanneksi meidän on yhdistettävä EU:n talouden elvytys ja suuret energiainvestointisuunnitelmat. Itä-Euroopan rakennukset on otettava ensisijaiseksi painopisteeksi. On pöyristyttävää, että rakennerahastoista on investoitu niin pieni osa näin hyödylliseen asiaan! Mielestäni rahat olisi parempi investoida kansalaisiimme – rakennuksiin, lämmitysverkostoihin ja uusiutuviin energialähteisiin – kuin käyttää ne stadionien rakentamiseen Euroopan mestaruuskisoja varten.

Viimeinen huomioni koskee sitä, että riippuvuutemme on suurempi ongelma ydinenergian kuin kaasun tapauksessa. Tuomme ydinpolttoaineistamme 99 prosenttia! Lopettakaa puheet, joissa liitätte riippumattomuuden ydinenergiaan! Arvoisa jäsen Koch-Mehrin, kuulostatte näin sanoessanne naurettavalta.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, hyvät parlamentin jäsenet, olen melko varma, ettei kukaan tässä salissa kadehdi puheenjohtajavaltio Tšekkiä niistä olosuhteista, joissa se on aloittanut puheenjohtajakautensa. Arvoisa pääministeri, yksi puheenjohtajakautenne tärkeimmistä iskulauseista on "Esteetön Eurooppa". Tämä iskulause voidaan tulkita monin eri tavoin tulkitsijan poliittisesta ja henkilökohtaisesta kokemuksesta riippuen. Ajattelen itse, että se voidaan ymmärtää ainoastaan pyrkimyksenä jatkaa rahoitus- ja markkinamekanismien vapauttamista. Sen sijaan haasteena on mielestäni jalostaa sitä, mistä EU voi todella olla ylpeä, nimittäin EU:n sosiaalista mallia. En viittaa nyt pelkästään mahdollisuuden poistoa turhia rajoitteita taikka työllisyysnäkyymiin. Tämä tilaisuus on mielestäni mahdollisuus antaa liikkuvalla työvoimalla uskottavat takeet yhdenvertaisesta kohtelusta. Tšekin puheenjohtajakaudella voitaisiin esimerkiksi etsiä hyviä ratkaisuja kysymykseen rajat ylittävistä terveydenhuollosta.

Jos Euroopan on tarkoitus olla esteetön, meidän kannattaisi varmaankin aloittaa siitä, ettemme pystytä uusia esteitä. Eurooppa käsittää paitsi Euroopan yhteisön myös naapurimme, jotka ovat osa Eurooppaa sekä maantieteellisesti että historiallisesti. Haluaisin kuulla mielipiteenne tästä asiasta sekä sen, millaista strategiaa puheenjohtajavaltio aikoo soveltaa Euroopan unionin rajanaapureihin. Viittaa nyt lähinnä Serbiaan, arkaluonteiseen Kosovon kysymykseen ja erityisesti Moldovaan, joka on tiivistänyt monin myönteisin tavoin

suhteitaan Euroopan yhteisöön. Mielestäni siihen, ettei esteitä rakenneta lisää, kuuluu myös periaatteellinen mutta eurooppalainen Venäjän- ja Kiinan-politiikka. Meidän on pyrittävä tasapainoiseen suhteeseen myös näiden maiden kanssa, etenkin kun EU:n edut ovat kyseessä.

Esteetön Eurooppa tarkoittaa myös sitä, että meidän on kiinnitettävä todella huomiota siihen, että EU:n alueella elää lukuisia vähemmistöjä. Niihin kuuluu yksi vähemmistö, josta Euroopan parlamentti on haluton keskustelemaan, nimittäin EU:n joissakin jäsenvaltioissa elävät henkilöt, joilla ei ole maan kansalaisuutta. Näiden kysymysten ratkaiseminen edellyttää muun muassa uudenlaista politiikkaa, toisin sanoen pisteen panemista poliittiselle kaksinaismoralismille. Olette sanonut vapauden ja päätöksenteon olevan perustavanlaatuisen tärkeitä asioita. Antakaa oman maanne kansalaisille mahdollisuus päättää kansanäänestyksessä Lissabonin sopimuksesta ja Yhdysvaltojen tutka-aseman sijoituspaikasta. Tämä vahvistaisi sanojenne aitouden.

Philippe de Villiers (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, Itsenäisyys/demokratia-ryhmän puolesta haluan toivottaa kunnioittavasti neuvoston tšekkiläispuheenjohtajan tervetulleeksi kertomalla, että pidämme Tšekin puheenjohtajuutta suurella arvossa, sillä Tšekin kansa on kokenut suuria vaikeuksia ja ymmärtää siksi paremmin kuin monet meistä vapauden arvon ja merkityksen. Esitän tervetulotoivotukseni myös kertomalla toiveistamme. Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, arvoisa presidentti Klaus, te olette kaksi toivoamme: toivomme, että kansan ääntä kuunnellaan eli että varmistatte, että kansanäänestyksiä Lissabonin sopimuksesta kunnioitetaan kaikkialla EU:ssa ja että kansalaiset saavat takaisin vapautensa voidakseen vapautua Brysselin byrokratiasta, johon olemme hukkumassa. Nykyään yhä useampi meistä EU:n kansalaisista on EU-asioissa toisinajatteliijoita.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, koska minulla on puheaikaa vain yksi minuutti, voin vain vedota puheenjohtajavaltio Tšekkiin, jotta se auttaisi meitä varmistamaan, että EU:n toimielimet kunnioittavat demokratiaa. Demokratiassa päätöksiä tekee kansa. Kuinka ollakaan maissa, joissa kansa sai sanoa mielipiteensä – eli Ranskassa, Alankomaissa ja Irlannissa – Lissabonin sopimus, joka tunnetaan myös EU:n perustuslakina, päättyi roskakoriin. Toivon, että uusi puheenjohtajavaltio asettuu entistä selvemmin kansalaisten ja vapauden puolelle eikä ylimielisten EU-virkamiesten puolelle, mihin olemme saaneet tottua useimpien puheenjohtajakausten aikana.

Otan myös esiin Turkin-kysymyksen. EU:n kansalaisten suuri enemmistö vastustaa ei-eurooppalaisen maan liittymistä unioniin. Myös tässä asiassa eurokraatit ajavat läpi omaa tahtoaan, ja tarvitsemme siksi puheenjohtajavaltio Tšekin apua. Koska Tšekin tasavalta irtautui diktatuurin otteesta vasta melko vähän aikaa sitten, puheenjohtajavaltio voisi osoittaa seuraavien kuuden kuukauden aikana olevansa demokratian ja vapauden perikuva, jos siis uskallatte toimia EU:n eliitin toiveiden vastaisesti.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivotan pääministeri Topolánekin tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin ja tiedän aiempien keskustelujen perusteella EU:n olevan seuraavat kuusi kuukautta erinomaisissa käsissä. Tämä on Tšekin tasavallalle historiallinen hetki. Tämä on myös ajankohta, jona Tšekki saa käyttää tavanmukaista poliittisia taitojaan.

Tšekin puheenjohtajakauden ohjelmassa on vahvistettu tärkeät painopisteet: kolme E:tä eli energia, taloustilanteen parantaminen (*economic improvement*) ja EU:n rooli maailmassa. Kohtasitte aivan puheenjohtajakautenne alkupäivinä huomattavia haasteita. Olette käyneet Moskovassa ja Kiovassa ja teette kovasti työtä saadaksenne aikaan sopimuksen, jonka seurauksena EU:n jäsenvaltiot saisivat jälleen maakaasua. Olette osoittaneet tähän mennessä työskennellessänne Venäjän ja Ukrainan kanssa suurta diplomaattista taitoa, mutta on äärimmäisen tärkeää, että Venäjän hallitus ymmärtää, että nykymaailmassa kansakuntien kiristäminen on huono tapa käydä kauppaa. Olette vieneet tähän asti EU:ta eteenpäin, ja onnittelen teitä siitä, ja olette näyttäneet työllänne esimerkkiä pyrkiessänne ratkaisemaan Lähi-idän nykyisen kriisin saadaksenne aikaan uskottavan tulitauon, jonka ansiosta rauhanneuvotteluja voitaisiin jatkaa.

Taluskriisi on asialistanne kärjessä. Kannatatte mielekkäitä toimenpiteitä taantumien torjumiseksi. Olette tuoneet selvästi esiin, kuinka tärkeää EU:lle ja jäsenvaltioille on, ettei EU:ssa tai kansallisesti oteta käyttöön uutta ja raskasta sääntelyä. Olette puhuneet liberaalit taloudelliset näkemyksenne jakavien maiden aktivoimisesta protektionismin torjumiseksi tällaisena aikana. Meidän on pidettävä huolta siitä, että lainsäädännön muutokset ovat suhteellisia ja maltillisia.

Lopuksi totean, että Yhdysvalloissa valkoinen talo saa viikon sisällä uuden presidentin. Arvoisa pääministeri, tiedän, että voimme luottaa siihen, että luotte hyvät yhteistyösuhteet tulevaan presidentti Obamaan. Tiedän, että olette kanssani samaa mieltä siitä, että transatlanttisen liiton tulevaisuus on keskeinen asia turvallisuutemme ja vaurautemme kannalta. Toivotan teille onnea ja menestystä. Siteeraan lopuksi Winston

Churchillin viimeistä suurta puhetta, jonka hän piti Britannian alahuoneessa: ”Älkää milloinkaan hätkähtäkö, kyllästykö tai vaipuko epätoivoon.” Onnea matkaan.

Kristian Vigenin (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, meidän on myönnettävä, että talouskriisin pahenemisen, Israelin raa'an sotaoperaation ja EU:n kaasutoimituksiin liittyvän toistaiseksi suurimman kriisin vuoksi Tšekin puheenjohtajakauden alku oli hyvin vaikea.

Lisäksi kiristyvät poliittiset jännitteet, jotka liittyvät Euroopan parlamentin vaaleja edeltävään kampanjointiin, vaikeuttavat toimintaanne entisestään. Puheenjohtajakautenne päätteeksi Euroopan parlamenttiin valitaan 532 uutta jäsentä. Korostan tätä lukua siksi, ettei se ole Lissabonin sopimuksen mukainen luku. Katson, että sopimuksen ratifioinnin ja voimaantulon pitäisi olla teille tärkeämpi tavoite sekä kansallisesti että EU:ssa.

Saattaa vaikuttaa siltä, että joudutte epäonneksenne johtamaan EU:ta tällaisessa tilanteessa, mutta jokainen kriisi merkitsee myös mahdollisuutta. Tarttukaa näihin mahdollisuuksiin. Lisätkää EU:n aktiivisuutta, näkyvyyttä ja uskottavuutta Lähi-idässä. Yrittäkää kehittää EU:n energiapolitiikkaa ja energian toimittajiin liittyvää politiikkaa vastuullisempaan suuntaan. Tehkää kovemmin työtä palauttaaksenne EU:n talouden takaisin raiteilleen ja suojellaksenne ihmisten työpaikkoja. Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, haluaisin nähdä jälleen uuden jäsenvaltion puheenjohtajakauden onnistuvan. Tämä on teidän erityisvastuullanne. Tämä osoittaa, että uudet tulokkaat kykenevät paitsi seuraamaan myös johtamaan.

Menestyksen tärkeimpänä edellytyksenä on koota yhteen kaikki 27 jäsenvaltiota ja saavuttaa niiden kesken sopu politiikoista ja toimista. Tämä ei onnistu, ellei omassa maassanne saavuteta sopua. Tšekin eri instituutioiden antamat ristiriitaiset viestit heikentävät mahdollisuksianne onnistua, joten olkaa hyvä ja tehkää parhaanne pannaksenne kaikille sisäisille poliittisille peleille piste. Se ei ole helppoa vaalien alla, mutta Slovenia on näyttänyt esimerkkiä, josta voitte ottaa mallia. Toinen edellytys on se, että saatte Euroopan parlamentin suurimmat poliittiset ryhmät taaksenne. Teidän on unohdettava kuudeksi kuukaudeksi omat poliittiset näkemyksenne ja käytävä laajaa vuoropuhelua. Tässä suhteessa Ranskan puheenjohtajakaudesta on syytä ottaa oppia.

Lopuksi haluan kiinnittää huomionne ääriilikkeiden, antisemitismin ja muukalaisvihan yleistymiseen EU:ssa. Tämä suuntaus näkyy myös Tšekin tasavallassa. Kehotan teitä ottamaan tämän seikan asialistanne kärkeen, ottaen erityisesti huomioon tulevat Euroopan parlamentin vaalit. Toivotan teille onnea ja menestystä.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa siitä, että hän on tullut tänään tänne kertomaan Tšekin puheenjohtajakauden ohjelmasta. Otan kuitenkin esiin muutamia asioita, joihin toivon puheenjohtajavaltion voivan puuttua.

Ensinnäkin olette valinneet motoksenne ilmaisen ”Esteetön Eurooppa”. Kannatan tämän moton lähtökohtia. Sen pitäisi koskea erityisesti EU:n kansalaisia, joilla on oikeus liikkua ja oleskella vapaasti EU:ssa. Toimin vapaata liikkuvuutta koskevan direktiivin soveltamista käsittelevän mietinnön esittelijänä. Valitettavasti näyttää siltä, että kansalliset viranomaiset ovat uhka motollenne. Komissio julkaisi hiljattain hyvin masentavan kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Koska jäsenvaltiot eivät ole panneet direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön, toivoisin, että antaisitte tälle asialle paljon enemmän painoarvoa kuin mitä ohjelmastanne vapauden ja turvallisuuden osalta ilmenee.

Toiseksi totean, että sen lisäksi, että joudutte käsittelemään puheenjohtajakautenne aikana huolestuttavia asioita, kuten jatkuvaa maailmanlaajuista rahoituskriisiä ja energian toimitusvarmuuteen liittyviä huolenaiheita, teillä on myös harteillanne suuri lainsäädäntötaakka. Siksi luotan siihen, että käytätte kaikkia tarvittavia keinoja viedäksenne päätökseen lukuisten keskeneräisten mietintöjen käsittelyn ennen parlamentin vaalikauden päättymistä. EU:n kansalaisten keskuudessa on syntynyt odotuksia erityisesti puhe-, tekstiviesti- ja tietoliikenteestä perittävien verkkovierailumaksujen hinnanalennuksesta. Toivon, että pidätte kiinni lupauksistanne, jonka mukaan pyritte sopuun verkkovierailuja käsittelevästä mietinnöstäni (*Roaming II*) ensimmäisessä käsittelyssä. Lopuksi toivotan puheenjohtajakaudellenne onnea ja menestystä. Kiitos.

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toivotan puheenjohtajavaltio Tšekin lämpimästi tervetulleeksi ja toivon, että se onnistuu viemään EU:n eteenpäin Brysselin huonosta pilasta kohti toimia, joilla torjutaan Välimerellä tapahtuvaa laittomien maahanmuuttajien häpeällistä salakuljetusta.

Kyproksen, Kreikan, Italian ja Maltan sisäasiainministerien hiljattain järjestetyssä kokouksessa ministeri Maroni herätti viimein Euroopan unionin todellisuuteen. EU:n on aika ymmärtää Välimeren tilanteen vakavuus: siellä salakuljetetaan laittomia maahanmuuttajia ja huumeita Afrikasta ja Aasiasta.

Puheenjohtajavaltio Tšekin on otettava huomioon, että tarvitsemme kiireesti erityisiä toimenpiteitä, joilla sisäasiainministerit valtuutetaan tekemään takaisinottosopimukset niiden EU:n ulkopuolisten maiden kanssa, joista nämä laittomat maahanmuuttajat ovat kotoisin.

Meidän on tehostettava Frontexin toteuttamia toimia. Ne pitäisi kuitenkin yhdistää asianmukaisiin välineisiin ja resursseihin, ja EU:n on ymmärrettävä, että tällaiset toimet ovat tehokkaita vain, jos ne yhdistetään laittomien maahanmuuttajien takaisinottopolitiikkaan ja jos niille maille, joiden on otettava laittomia maahanmuuttajia vastaan, kuten kotimaalleni, myönnetään tukea. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, menkää Lampedusaan: siellä havaitsette, kuinka vakavasta ongelmasta on kyse. Meistä on tulossa huumeiden salakuljetuksen keskus Välimerellä. Tämä on häpeällinen ongelma, joka meidän on kitkettävä juurineen. Menkää Lampedusaan poliittikkona ja palatkaa sinne myöhemmin matkailijana – se on Välimeren kaunein saari!

(Suosionosoituksia)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Topolánek, toivotan puheenjohtajavaltio Tšekin tervetulleeksi. Prahasta kotoisin olevana Tšekin kansalaisena, joka valittiin Euroopan parlamenttiin Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin saksalaisjäsenenä, olen erittäin iloinen siitä, että Tšekin tasavalta toimii neuvoston puheenjohtajana seuraavat kuusi kuukautta. Lähdin yli 40 vuotta sitten Tšekkoslovakian miehityksen jälkeen Saksaan poliittisena pakolaisena ja hämmästelen edelleen sitä, että olemme nyt Tšekin tasavallassa ja Keski-Euroopassa vapaita ajamaan demokratian kehittämistä ja ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Tämänhetkiset poliittiset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät ongelmat olisivat suuri haaste mille tahansa maalle sen toimiessa neuvoston puheenjohtajana, mutta uskon, että tämä puheenjohtajavaltio selviytyy siitä. Toivotan meille kaikille – en ainoastaan Tšekin tasavallalle – kaikkea hyvää tälle puheenjohtajakaudelle.

(Suosionosoituksia)

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, yksi puheenjohtajakautenne painopisteistä on seuraava: jotta Euroopan unioni voi ryhtyä kansainvälisiin toimiin, sen on sovittava turvallisuustoimensa Naton kanssa tehtävään strategiseen yhteistyöhön ja kehitettävä omia puolustusvalmiuksiaan Naton täydentämiseksi.

Kansalaiset ihmettelevät, mikä uhkaa Euroopan unionia niin paljon, että sen on sovittava turvallisuustoimensa yhteensopiviksi Naton kanssa! Sen sijaan Israelin käyttämä strategia on EU:lle ilmeinen uhka. Israelin strategia on sotastrategia, jota Euroopan unioni ei ole täysin tuominnut ja josta EU ei ole määrännyt sanktioita, niin kuin se on tehnyt muissa tapauksissa.

Olette myös todenneet, että haluatte esteettömän talouden ja että liiallista sääntelyä ja protektionismin kasvua pitäisi välttää. Olemmeko me, onko Euroopan unioni ottanut talouskriisistä tällaista opikseen? Olemmeko oppineet, ettei heikkoja pidä suojella ja ettei markkinakeinottelulta pidä suojautua? Tästä syystä ei ole kovinkaan yllättävää, että kansalaiset ovat menettämässä malttinsa Euroopan unionin politiikan suhteen. Sama asia käy ilmi Eurobarometri-tutkimuksesta, jonka aina sivuutamme.

Yleinen mielipide on se ja joukkomielenosoituksissa korostetaan sitä, että tarvitsemme rauhanpolitiikkaa, emme puolueettomuutta, joka on rinnastettavissa rikoskumppanuuteen. Reaktiot ja ruohonjuuritason vastalauseet ovat selvä todiste siitä, että tarvitsemme oikeutta sekä markkinoiden ja hyödykkeiden hintojen poliittista valvontaa, niin että kukin valtio voi hoitaa kansalaistensa sille osoittaman sosiaalisen tehtävänsä ilman vakaussopimuksen ahdasmielisiä rajoitteita.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, toivotan neuvoston puheenjohtajan tervetulleeksi ja toivotan hänelle ja hänen kansalleen kaikkea hyvää puheenjohtajakaudelle.

Irlantilaisjäsenenä haluan kiittää Tšekin hallitusta ja Tšekin kansaa. Kun irlantilaiset äänestivät kansanäänestyksessä Lissabonin sopimusta vastaan, vain Tšekin edustajat sanoivat kunnioittavansa Irlannin äänestystulosta. Tilanteessa, jossa Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin äänestystulosta ei kunnioitettu – ja jossa kansalaisten ei annettu äänestää – tämä kunnioituksen ele oli varsin tervetullut.

Kunnioitus on arvokas ja tarpeellinen suhtautumistapa. Olemme kohdanneet Euroopassa monia kriisejä, joiden ratkaisemiseksi olette laatineet kunnianhimoisen ohjelman. Tällainen ohjelma edellyttää jäsenvaltioiden välistä kunnioitusta. Lisäksi vähäisimmätkin mahdollisuudet onnistua edellyttävät jäsenvaltioiden kansalaisten kunnioittamista.

Olen vaikuttunut siitä kunnioituksesta, jota olette osoittanut kansalaisianne kohtaan tunnustaessanne, että irlantilaisen tavoin myös he todennäköisesti myös hylkäisivät Lissabonin sopimuksen, jos he saisivat siihen mahdollisuuden. Tällainen kunnioitus enteilee hyvää puheenjohtajakaudellenne ja Euroopan unionille.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Topolánek, ette ehkä odottanut Euroopan parlamentilta näin ystävällistä, hyväntahtoista vastaanottoa, mutta Tšekin puheenjohtajakausi on historiallinen tapahtuma. Olen nähnyt aiemmin poliittisen urani aikana kaksi historiallista merkkitapahtumaa. Niistä ensimmäinen oli Saksan yhdentyminen ja toinen puolestaan Euroopan yhdentyminen kahden Euroopassa viime vuosisadalla käydyn verisen sisällissodan jälkeen. Se, että Euroopan parlamentissa esiintyy neuvoston puheenjohtajana nyt tšekki, kertoo uskomattomista historiallisista muutoksista, joita olemme todistaneet ja joista saamme olla kiitollisia. Vakuutan teille, että Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraatit tukevat teitä varauksitta ja epäilyksittä.

Aloititte puheenne aivan perustellusti Kaarle IV:stä, joka oli Euroopan laajuisen liikenneverkon ensimmäinen suunnittelija ja joka perusti Eurooppaan yhden mantereen vanhimmista ja arvostetuimmista yliopistoista. Hän puolusti siten eurooppalaista yleismaailmallisuutta, joka on mahdollisesti jättänyt meihin eurooppalaisiin vähintäänkin suuren jäljen niiden sopimusten muodossa, joita olemme tehneet. Lukuun ottamatta satunnaisia euroskeptisiä huomautuksia – joita olemme tottuneet kotimaanne esittävän – me tuemme teitä. Me PPE-DE-ryhmän jäsenet olemme vankkumattoman EU-myönteisiä – siitä ei ole epäilystäkään – mutta juuri tästä syystä kykenemme tunnistamaan EU:n tekemät väärät valinnat ja auttamaan sitä oikaisemaan ne. Lissabonin sopimus on erinomainen väline, jolla korjataan EU:n tekemiä vääriä valintoja. Haluan siksi tuoda täällä esiin, että odotamme, että neuvoston puheenjohtajana te ajatte tämän sopimuksen voimaantuloa ja että maanne ratifioi sopimuksen mahdollisimman pian.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, toivotan puheenjohtajavaltio Tšekin samalla tavalla tervetulleeksi kuin kehotin vuonna 1991 Euroopan parlamentin puhemiehenä silloisen Tšekkoslovakian senaattia liittymään meihin. Mielestäni Tšekin ja Slovakian kansalaisten hieno sukupolvi ruumiillistuu henkilössä, jota kunnioitetaan Euroopassa ja kaikkialla maailmassa. Viittaatan tietenkin presidentti Václav Haveliin.

Haluan esittää neuvoston puheenjohtajalle kaksi huomautusta ja kaksi kysymystä. Olette päättäneet – ja olen iloinen siitä, että puhutte sääntöjen Euroopasta – että Lissabonin sopimuksen ratifiointi edellyttää ohjuspuolustusjärjestelmän ratifioimista. Monet meistä katsovat, ettei tämä ole oikea tapa edetä, mutta olette päättäneet, että oman maanne toiminta riippuu asiasta, jota on tarkasteltava yhteisesti. Yhtä asiaa emme voi kuitenkaan sivuuttaa – nimittäin sitä, että kaasukiista on poliittinen kiista. Mielestäni teidän on hyvin vaikeaa luoda idänpolitiikkaa tässä tilanteessa. Koska tšekit ovat itsemääräämisoikeudestaan ja itsenäisyydestään ylpeä kansa, en myöskään ymmärrä, miten voitte päättää, että se, mitä tšekit päättävät, riippuu siitä, mitä irlantilaiset tekevät.

Toiseksi, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ette ole puhuneet mitään eurosta. Juhlimme eilen Euroopan parlamentissa euron kymmenettä vuosipäivää ja euron käyttöönottoa sisarvaltiossanne Slovakiassa. Mitä aiotte tehdä Tšekin puheenjohtajakaudella euron puolustamiseksi?

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Topolánek, arvoisa puheenjohtaja Barroso, on aivan totta, että me olemme keskellä kahta kriisiä: ilmastokriisiä ja rahoituskriisiä. Näiden lisäksi meillä on energiakriisi. Siksi on tärkeää, ettei keskittymisemme herpaannu. Haluan siksi esittää pääministeri Topolánekille seuraavan kysymyksen: pitääkö Tšekin tasavalta huolta siitä, että talouskriisin ratkaisemiseen tähtäävät hätäohjelmat auttavat ratkaisemaan myös ilmastokriisin?

Meillä on kaiken kaikkiaan tässä tilaisuus luoda kansalaisillemme parempi ympäristö ja uusia työpaikkoja sekä auttaa pienyrityksiämme. Historia on osoittanut, että jokaista talouskriisiä seuraa teknologinen siirtymä. Investoinneilla uuteen vihreään teknologiaan, kuten kaukolämpöön, biopoltoaineisiin, sähkön ja lämmön yhteistuotantoon, energiatehokkaisiin taloihin, aurinkopaneeliin, älykkäisiin verkkoihin ja niin edelleen voimme hyötyä mukautuksista, joita tarvitsemme torjuaksemme ilmastomuutoksen aiheuttamaa uhkaa, ja saada aikaan talouden noususuhdanteen, jota Eurooppa ja maailma tarvitsevat. Samanaikaiset investoinnit ilmaston kannalta älykkääseen teknologiaan sekä työllisyyteen vakauttavat myös turvallisuuspoliittisen tilanteen Venäjän suhteen.

Ne, jotka vastustivat energiapakettia ja EU:n yhteistä, kattavaa energiapolitiikkaa, ymmärtävät ehkä nyt, miksi teemme niin kovasti työtä sen eteen, että EU voisi puhua näistä asioista yhdellä äänellä. Joka tapauksessa

EU:n palelevat kansalaiset tietävät, mitä on tehtävä. Emme voi ajautua taas samanlaiseen tilanteeseen kuin Lähi-idän tapauksessa, jossa alueella juoksenteli kolme tai neljä eurooppalaista valtuuskuntaa.

Suhtaudun siksi myönteisesti Tšekin puheenjohtajakauteen ja vakiintuneeseen yhteistyöhön seuraavan puheenjohtajavaltion Ruotsin kanssa ja toivotan teille onnea ja menestystä.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Topolánek, haluan kertoa arvostamani Tšekin hallituksen päätöstä jatkaa kommunistihallinnon rikosten poliittisten, moraalisten ja oikeudellisten näkökohtien arviointia, joka aloitettiin Slovenian puheenjohtajakaudella. Kommunistihallinnon rikokset jättivät vastenmielisen arven Euroopan kasvoihin. Reaalipolitiikan vaikutuksen alaiset eurooppalaispoliitikot teeskentelevät edelleen, etteivät ne huomaa sitä. Tämä osoittaa, ettei EU:lla ole vieläkaan itsekunnioitusta Venäjän autoritaarisen ideologian edessä. Valitettavasti meidän on ymmärrettävä, että niin kauan kuin natsien tekoja pidetään rikoksina ihmiskuntaa vastaan mutta Neuvostoliiton kommunistihallinnon rikoksia katsotaan läpi sormien, Eurooppa ja sen historiallinen totuus jakautuvat itään ja länteen. Ukraina on katkaissut kaasutoimituksensa, ja Venäjän tankit vyöryvät Georgiaan. EU:n yhteiset arvot ovat toistaiseksi vain unelmaa. Kehotankin puheenjohtajavaltio Tšekkiä toimimaan Prahan julistukseen kirjatun päätöksen mukaisesti.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ensimmäinen kerta, kun entinen neuvostoblokin maa toimii EU:n puheenjohtajana. Arvoisa pääministeri, pidämme peukkuja, että puheenjohtajakaudestanne tulee ensiluokkainen.

Olette aloittanut puheenjohtajakautenne kuumassa poliittisessa ilmapiirissä ja energiakriisin jäätävässä tuulessa. Arvoisa pääministeri Topolánek, haluan kiittää teitä nopeista toimistanne ja siitä, että olette sitoutunut löytämään ratkaisun kaasukriisiin ja olette toiminut sovittelijana Venäjän ja Ukrainan välillä.

Kaksi kolmesta Tšekin puheenjohtajakauden tärkeimmästä painopisteestä – energia ja itäinen kumppanuus – edellyttävät kaasua. Kaasukysymys on puheenjohtajakautenne painopisteiden yhtymäkohta. Teidän on löydettävä välittömästi yhteisvastuullinen hätäratkaisu. Teidän on tehtävä työtä, jotta kaasutoimitukset jatkuisivat 18 jäsenvaltioon, joiden kansalaiset ja teollisuus kärsivät. Teidän on löydettävä pysyvä, kestävä ja koko järjestelmään vaikuttava pitkän aikavälin ratkaisu. Teidän on laadittava kattava ja määrätietoinen strategia.

Mielestäni on myös hyvä, että itäinen kumppanuus on painopisteenänne, sillä se tarjoaisi meille sopivat puitteet rajojemme lähellä sijaitsevien itäisten kumppaneidemme kanssa tehtävän yhteistyön kehittämiseen. Euroopan parlamentti aikoo täydentää sitä omalla ulottuvuudellaan perustamalla parlamenttien välisen yleiskokouksen, jota kutsumme nimellä Euronest. Tämä kumppanuus auttaisi estämään nykyisen kriisin kaltaisten kriisien toistumisen.

Suhtaudun luottavaisesti siihen, että puheenjohtajavaltio Tšekki, jolla on edessään haastavat ajat ja jolta edellytetään kriisinhallintaa, kykenee vastaamaan odotuksiimme ja että kuuden kuukauden päästä meillä on vähemmän esteitä sekä vahvempi ja turvallisempi Eurooppa, myös ihanampi Eurooppa, kuten todetaan iskulauseessanne:

(CS) "Euroopasta ihanampi"! Toivotan teille paljon menestystä.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, "Esteetön Eurooppa" on hyvä motto, sillä se osuu suoraan EU:n perusajatuksen ytimeen, kansojen yhteen saattamiseen. Toivon kuitenkin myös sen osoittavan, että esteitä on mahdollista poistaa sellaisten ihmisten mielistä, jotka suhtautuvat edelleen EU:hun varautuneesti poliittisista tai jopa ideologisista syistä ja jotka vastustavat siksi Lissabonin sopimuksessa suunniteltua EU:n jatkokehitystä. Myös teidän kotimaassanne on vielä paljon tehtävää tämän asian suhteen.

Uudistus sopimus on välttämätön. Kuinka aiotte kehittää energiapolitiikkaa ilman Lissabonin sopimuksessa vahvistettua perustaa? Se ei ole mahdollista. Tilanne on sama monien muiden alojen kohdalla. En voi missään nimessä hyväksyä sitä, että ratifiointi kytketään muihin, kansallisiin ongelmiin, sillä tässä on kyse yhteisestä sopimuksesta, jolla ei ole mitään tekemistä jäsenvaltioiden sisäpoliittisten, opposition ja hallituksen välisten kiistojen kanssa.

Euroopan unioni on arvoyhteisö. Ihmisoikeudet ja oikeusvaltioperiaate – joiden suhteen maallanne olisi parantamisen varaa – ovat keskeisessä asemassa. Haluan tarttua tilaisuuteen ja mainita tässä yhteydessä tohtori Yekta Uzunoglun tapauksen. Hän on taistellut 14 vuotta saadakseen oikeutta ja korvauksia. Pyydän teitä varmistamaan, että tämä valitettava tapaus, jonka vuoksi Václav Havel on jo ryhtynyt nälkälakkoon, ratkaistaan puheenjohtajakaudellanne.

Ranskan puheenjohtajakauden päättyessä presidentti Sarkozy sanoi kuluneiden kuuden kuukauden muuttaneen häntä. Toivon, että tämä kokemus muuttaa myös teitä ja monia muita Tšekin tasavallassa.

Andrew Duff (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää neuvoston puheenjohtajalle neljä kysymystä.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, jos Lissabonin sopimus on mielestänne huonompi kuin Nizzan sopimus, kuten sanoitte, miksi allekirjoititte sen?

Toiseksi voisitteko ystävällisesti vahvistaa, ettei Tšekin tasavalta yritä seurata Irlannin esimerkkiä ja yritä repiä Lissabonin pakettia auki?

Kolmanneksi eikö mielestänne ole ristiriitaista, että tullette tänne kehumään parlamentin legitimiyyttä mutta kieltäydyste tukemasta sopimusta, jolla lisättäisiin suuresti sen valtaa?

Neljänneksi voiko puheenjohtajavaltio Tšekillä olla todella arvovaltaa, ellei Tšekin tasavalta ratifioi sopimusta tai ennen kuin se ratifioi sen?

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, on ristiriitaista, että tästä maailmaa, myös Eurooppaa, koetelleesta kriisien joukosta voi olla myös suurta apua, sillä ne, jotka ovat tottuneet kertomaan kaikille, kuinka liiketoimintaa pitäisi harjoittaa, joutuvat kantamaan vastuun kriisien ikävimmistä seurauksista. Juuri heillä oli ohjakset käsissään, ja juuri he ajoivat meidät kriisiin.

Puheessanne puhalsivat nyt muutoksen tuulet, ja toivomme siksi puheenjohtajavaltio Tšekille kaikkea hyvää. Haluan muistuttaa teitä eräästä historiallisesta tapahtumasta, josta voi olla teille hyötyä. Vuonna 1618 Hradčanyyn saapui töykeä Habsburgien diplomaattivaltuuskunta, jonka käytös oli ennennäkemättömän ylimielistä. Tšekit heittivät heidät – ja syystäkin – ulos ikkunasta. Tätä tekoa kutsutaan nimellä ”defenestraatio”. Odotan nyt uutta tällaista poliittista defenestraatiota. Toivon, että heitätte kaikki epärehelliset neuvonantajat ulos järjen ja kohtuuden ikkunasta ja onnistutte viemään EU:n asioita eteenpäin. Juuri sitä EU:n kansalaiset odottavat, ettekä onnistu siinä, jos kuuntelette näitä huijareita.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, elämme, kuten Euroopassa aina, historiallisten tapahtumien aikaa, ja seuraavat kuusi kuukautta kestävä Tšekin puheenjohtajakausi on epäilemättä tällainen tapahtuma.

Puheenjohtajavaltion on löydettävä ratkaisu moneen suureen ongelmaan, kuten Lissabonin sopimukseen, joka on hyväksyttävä lopullisesti. Tie tähän on jo viitotettu, mutta tarvitsemme vielä lisää voimaa varmistaksemme, ettei tämä prosessi veny ensi vuoden puolelle. Maailmantalouden vakava kriisi jatkuu, ja on selvää, että sen vaikutukset tämän vuoden aikana ovat merkittävät. On toivottava, että puheenjohtajavaltio jatkaa työtä, jonka Ranska aloitti puheenjohtajakaudellaan, jotta seuraavissa G8-kokouksissa, joissa Italia toimii puheenjohtajana, saataisiin aikaan EU:n tarpeita vastaavia tuloksia.

EU:lla on edessään energiatoimituksia koskeva vakava ongelma. Tämä on ratkaisevan tärkeä asia, ja tämän ongelman ratkaiseminen vaikuttaa mielestäni vaikealta. Ratkaisu saattaa kuitenkin olla aivan oven takana. Meidän on joka tapauksessa turvattava tulevaisuus, sillä monet maat, myös kotimaani, ovat näistä toimituksista riippuvaisia.

Emme voi enää suvaita Gazan kaistan tilannetta. Terroristien kanssa ei pidä neuvotella, vaan israelilaisiin kohdistuville hyökkäyksille on pantava lopullisesti piste. Emme voi myöskään suvaita enää sitä, että tässä järjettömässä ja valitettavan pitkäaikaisessa sodassa kuolee etulinjassa viattomia siviilejä.

EU:n pitäisi ratkaista maahanmuuttoa koskevat ongelmat, ja siksi tiettyjen valtioiden, kuten Italian ja Maltan tilanteeseen pitäisi kiinnittää erityistä huomiota, koska niillä on tähän asiaan liittyviä huomattavia ongelmia. Kyproksen kysymykseen pitäisi tarttua kiireesti, jotta saisimme lopullisen ratkaisun Kreikan ja Turkin sekä EU:n ja Turkin välisiin suhteisiin – Turkkihan sitä paitsi odottaa koko ajan liittymistä unioniin.

Arvoisa puheenjohtaja Topolánek, totean lopuksi, että toivon näkeväni teidät jatkossakin täällä parlamentissa. Toivotan teille onnea ja menestystä työhönne ja kiitän teitä siitä, että jätitte tänne kanssamme ensimmäisen vastauksenne jälkeen. Emme ole juuri tottuneet tähän aiempien puheenjohtajien kanssa. Kiitos, se on hyvä merkki.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen saanut tšekkiläishistorioitsijoilta selville syyn, jonka vuoksi ette ole ratifioineet Lissabonin sopimusta. He ovat kertoneet maagisesta numerosta 8, joka esiintyy myös vuosiluvussa 2008. Heidän mukaansa tämä numero nousee toistuvasti esiin historiassanne: Tšekkoslovakia perustettiin vuonna 1918, Praha puolestaan

vuonna 1348. Historioitsijat ovat antaneet nelisenkymmentä esimerkkiä, joista kolme lähihistoriaan liittyvää esimerkkiä ovat olleet erityisen tuskallisia. Vuonna 1938 Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta hylkäsivät teidät, vuonna 1948 tapahtui vallankaappaus, jonka seurauksena jouduitte toiselle puolelle, ja vuonna 1968 Neuvostoliiton tankit vyöryivät maahan. Ymmärrän siis, että hylkäsitte vuoden 2008, koska ajattelitte, että sopimuksen ratifiointi tuona vuonna olisi ollut epäilyttävää, etenkin kun jotkut ovat verranneet sopimusta Brežnevin rajoitettuun itsemääräämisoikeuteen. Kaikista puutteistaan ja menneisyydestään huolimatta täällä läsnä oleva toveri Barroso ei ole Brežnev!

(Naurua)

Olemme osa hanketta, jolle on luonteenomaista määräysvallan vapaaehtoinen jakaminen. Lissabonin sopimus on vain yksi hetki tässä tapahtumaketjussa, se on vain yksi vaihe tätä historiaa. Esitän teille siksi pyynnön: vuosi 2008 on ohi, ratifioikaa sopimus vuonna 2009!

(Suosionosoituksia)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Arvoisa puhemies, Tšekin tasavalta siirtyy EU:n puheenjohtajaksi hetkenä, jona keskustelemme siitä, mihin suuntaan taloutta pitäisi muuttaa ja pitäisikö EU:n tulevan mallin olla yhteiskuntalähtöisempi vai liberaalimpi. Joskus tämä esitetään jopa vanhan ja uuden Euroopan välisenä kiistana, mutta uskon tšekkien kykenevän saavuttamaan yhteisymmärryksen, sillä näiden kahden käsitteen välillä ei ole tosiasiaa suurta eroa. Niiden lähentymiseen vaikuttaa ratkaisevalla tavalla globalisaatio ja edelleen kehittyvä monikulttuurinen taloudellinen ympäristö. Eri ihmiset ymmärtävät ”markkinatalouden” käsitteen varsin eri tavoin, ja tämä tekijä vaikuttaa heidän käyttäytymiseensä. Entisen neuvostoblokin maat tietävät hyvin, ettei markkinalaitosten ja lakien olemassaolo tarkoita välttämättä markkinoiden kukoistamista. Niiden on vastattava ihmisten ajattelutapaa ja odotuksia. Vaikka me yritämmekin toisinaan saada poliittista hyötyä korostamalla taloudellisten mallien välisiä eroja, muuttuvassa monikielisessä ja monikulttuurisessa taloudellisessa ympäristössä talouspolitiikan uudistamista jarruttava poliittinen näkökulma auttaa pitkällä aikavälillä radikaaleja populistiryhmiä pääsemään valtaan ja aiheuttaa pitkäaikaista poliittista epävakautta ja taloudellista taantumuksellisuutta.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluan onnitella puheenjohtajavaltio Tšekkiä sen uudesta tehtävästä. Tämä on ensimmäinen kerta, kun neuvostossa puhetta johtaa entinen Varsovan liiton maa, ja siksi asialla on symbolista merkitystä, kuten jäsen Nassauer aivan oikein totesi.

Kaasuneuvotteluihin liittyvät näkökohdat, puheenjohtaja Schwarzenbergin toimet Lähi-idässä ja monet muut esimerkit osoittavat, että puheenjohtajavaltio Tšekki on valmistautunut hyvin työhön, joka sitä odottaa. Siksi mielestäni on erityisen tärkeää, että ns. strategisen energiavarmuuden käsitteelle on annettu paljon painoarvoa. Erityisesti tästä esimerkistä ilmenee selvästi, että on monia aloja, joilla kansallisvaltiot eivät kykene enää huolehtimaan kansalaistensa eduista yksin ja vain EU:n yhteisestä lähestymistavasta on apua.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, silti vain Lissabonin sopimuksessa meille myönnetään valta toimia energiaa ja energian toimitusvarmuutta koskeissa asioissa. Nykyiset toimmme ovat koordinoitavuuksia eivätkä sitovia. Meillä on edessämme monia haasteita, joihin meidän on tartuttava, mutta se ei onnistu ilman Lissabonin sopimuksen tarjoamia toimintamahdollisuuksia – ilman mahdollisuutta lisätä demokratiaa eli vahvistaa Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien oikeuksia. Oletan siksi saksan tulkin tehneen virheen tulkattaessaan, että te sanoitte Nizzan sopimuksen saattavan olla parempi kuin Lissabonin sopimus. Teidän pitäisi yhä voida oikaista saksankielinen versio. Siksi meidän on yritettävä tehdä selväksi, että vain Lissabonin sopimuksen avulla voimme tehostaa tapaamme ratkaista yhteiset haasteemme kaikilla merkittävillä aloilla. Kiitos.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puhuitte sääntöjen Euroopasta. Puhuitte itse asiassa paljon säännöistä. Yksi demokratian säännöistä on lupausten pitäminen. Te lupasitte ratifioida Lissabonin sopimuksen vuoden 2008 loppuun mennessä. Näin ei käynyt, ja se oli väärin. Tästä syystä kysyn teiltä, milloin Tšekin tasavalta ratifioi Lissabonin sopimuksen.

Puhuitte myös itseluottamuksesta. Minun korviini se kuulosti ylimielisyydeltä. Tšekin hallituksella, myös maan presidentillä, on oikeus sanoa ja tehdä, mitä haluaa, mutta se ei saa unohtaa kuuluvansa Euroopan unioniin ja puhuvansa nyt lähes 500 miljoonan kansalaisen ja 27 jäsenvaltion puolesta.

Siksi ette voi sivuuttaa sitä, että 25 jäsenvaltiota on jo ratifioinut Lissabonin sopimuksen ja että Irlannissa on jo suunniteltu uutta kansanäänestystä. Onneksi mielipidetutkimukset osoittavat enemmistön kannattavan

sopimusta. Irlantilaiset ovat ymmärtäneet, että tässä erityisen hankalassa kansainvälisessä ympäristössä se, että he kuuluvat Euroopan unioniin ja euroalueeseen, on suojellut heitä suuremmilta ongelmilta.

Tšekin tasavallan tarvitsisi enää vain ilmoittaa, milloin se aikoo ratifioida Lissabonin sopimuksen. Kuten ryhmäni puheenjohtaja jäsen Schulz on todennut, EU:n kohdatessa ennennäkemättömiä haasteita sen on puhuttava yhdellä äänellä. Tämä on mahdollista vain Lissabonin sopimuksen avulla.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puheenjohtaja Topolánek, puhuitte itäisestä kumppanuudesta. Kumppanuus on Euroopan unionin tekemä melko uusi keksintö: sitä ei ollut Euroopassa, jonka Ventotenen manifestin isät halusivat, eikä heti toisen maailmansodan jälkeisen ajan Euroopassa. Tämä EU tarjosi naapureilleen, myös Keski- ja Itä-Euroopassa sijaitseville naapureilleen, liittymisnäkymät. EU on edistänyt rauhaa paitsi tarjoamalla kumppanuusnäkymät naapureilleen myös tarjoamalla niille mahdollisuuden EU-jäsenyyteen.

Tšekkiä ennen puheenjohtajavaltiona toiminut Ranska teki kuitenkin esteiden osalta kantansa varsin selväksi: se halusi läimäyttää oven Turkin nenän edestä kiinni ja ennen kaikkea tehdä selväksi, että EU haluaa sulkea rajansa. Tästä seuraa, että Euroopan unionin ympärillä – siellä, missä aiempina vuosikymmeninä Tšekin kaltaisilla mailla oli toivoa – Lähi-idässä, Balkanilla, Kaukasuksella, Uralilla ja Maghreb-maissa on nyt sotaa ja jännitteitä.

Me, väkivallaton radikaalipuolue, pyydämme teitä ottamaan huomioon sen, että tarvitsemme Euroopan yhdysvallat, joka tarjoaa mahdollisuuden jäsenyyteen eikä sekaviin kumppanuussuhteisiin – sen, että kumppanuus estää yhdentymisen tärkeimmässä asiassa, joka on kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet kansalaisille Euroopan unionissa ja sen rajoilla.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella neuvoston puheenjohtajaa siitä, että Tšekki on jo osoittanut puheenjohtajakaudellaan kykenevänsä puuttua lukuisiin kysymyksiin.

Viime vuosisadan poliittisen maantieteen vuoksi monet ruotsalaiset luulevat yhä, että Praha sijaitsee Tukholman itäpuolella. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tämä ei pidä paikkaansa, ja puheenjohtajakautenne palauttaa Tšekin tasavallan oikeaan paikkaan mentaalisella kartallamme – Euroopan historian ja tulevaisuuden sydämeen.

Lisäksi toivon, että tasoitatte tietä seuraavalle puheenjohtajavaltiolle, Ruotsille, ilmastoa ja kilpailukykyä koskeissa asioissa, joiden osalta teidän on tärkeää osoittaa, että talousvaikeuksia torjutaan avoimuudella ilman protektionismia sekä avoimen talouden dynamiikalla, sekä energia-asioissa, joissa teillä on tärkeä tehtävä, koska sijaintinne on selvästikin erinomainen. Nykyiset ajat korostavat sitä, että tarvitsemme uudistuksia ja muutoksia.

Mielestäni on reilua sanoa, että energiaan liittyvä yhteisvastuu ja toimitusvarmuus tarkoittaa sitä, että meidän on uudistettava ja syvennettävä energian sisämarkkinoita. Muutoin altistumme erilaisille uhille ja pyrkimyksille luoda keskuuteemme kuilu, hajottaa meidät leireihin. Meidän pitäisi pyrkiä muun muassa varmistamaan, ettei kukaan pääse kontrolloimaan samanaikaisesti kaasun ja sähkön toimituksia ja tuotantoa sekä niiden jakelua ja että meillä on yhdet yhteiset markkinat. Jos tämä voidaan saada aikaan puheenjohtajakaudellanne, saavutuksesta tulee strateginen askel eteenpäin, josta toivon meidän kaikkien voivan onnitella teitä kuuden kuukauden kuluttua.

Maria Berger (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, minä ja jotkut täällä tänään paikalla olevat kollegani kuulumme parlamentaarisen sekavaliokunnan Euroopan parlamentin jäsenten ryhmään, joka ajoi erityisesti Tšekin jäsenyyttä ennen vuotta 2004. Siksi mahdollisuus toivottaa neuvoston tšekkiläispuheenjohtaja ensimmäistä kertaa tervetulleeksi tekee tästä päivästä erityisen myös muille Euroopan parlamentin jäsenille kuin tšekeille. Itävaltalaisjäsenen näkökulmasta lisäisin vielä, etten saanut aina suurta suosiota kampanjoimissani Itävallassa Tšekin tasavallan liittymisen puolesta. Siispa me tarjoamme todellakin puheenjohtajavaltio Tšekille tukeamme emmekä aio suurennella liikaa alkuvaiheen ongelmia – täällähän on jo mainittu alkuvaiheen jokseenkin yksipuolinen suhtautuminen Gazan konfliktiin sekä Tšekin presidentin näkemykset siitä, että sosiaali- ja ympäristönormit ovat liian tiukkoja. Meitä itävaltalaisia loukkaa erityisesti myötmämielinen suhtautuminen Slovakian suunnitelmiin käynnistää uudelleen Bohunice, mikä rikkoisi selvästi voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä.

Loistava filosofi ja kirjailija Jiří Gruša on kirjoittanut ”Tšekin tasavallan ja Prahan käyttöoppaan”, jota voin suositella kaikille kollegoilleni nautinnollisena ja äärimmäisen hauskana kirjana. Euroopan unionista ei ole

vielä laadittu kirjallista käyttöopasta, mutta jos sellainen joskus julkaistaisiin, kaikki uudet puheenjohtajavaltiot osaisivat olla torjumatta parlamentin tai naapurimaiden hallitusten tarjoamaa tukea.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, teillä on erityinen tehtävä. Tšekin puheenjohtajakauden alku on ollut epävakaa – sen taideteos oli provosoiva ja aiheutti suuttumusta – mutta olemme voineet havaita jo ennen tätä päivää Tšekin vakavat pyrkimykset päästä jaloilleen ja kantaa vastuuta koko unionista. Tšekki vaikuttaa valmistautuneen hyvin. Sen ohjelma sisältää oikeat painopisteet. Sitä arvioidaan kuitenkin myöhemmin siltä pohjalta, kuinka määrätietoisesti, sitoutuneesti ja eurooppalaishenkisesti niitä on toteutettu ja kuinka hyvin tässä työssä on onnistuttu.

Komission puheenjohtaja Barroso totesi, että EU joutuu koetukselle seuraavien kuuden kuukauden aikana. Neuvoston puheenjohtajavaltio Tšekki ja Tšekin hallitus joutuvat EU:ssa poliittiselle koetukselle. Näistä koetuksista selvittää vain, jos teemme kaikki parhaamme. Siksi pyydän teiltä, ettette enää asettaisi kotimaanne kansallista politiikkaa ja EU:n politiikkaa vastatusten ja kuormittaisi puheenjohtajakauttanne kansallisilla ongelmilla. Teidän pitäisi tehdä kansalaisille selväksi, että katsotte jo, että asioissa, jotka koskevat kaasukiistaa, Gazaa, talouskriisiä ja Slovakian toimia Bohunicen suhteen, Lissabonin sopimus vahvistaisi asemaanne ja tarjoaisi teille mahdollisuuden hoitaa tehtävänne paremmassa sopusoinnussa EU:n muiden toimielinten kanssa.

Euroopan unioni on arvoyhteisö, jolla on yhteinen oikeusjärjestelmä. Kyllä, meillä on sääntöjä, ja ne, jotka rikkovat niitä eivätkä pidä lupauksiaan, osoittavat yhteisvastuun puutetta. Yhteiset arvomme, yhteinen oikeusjärjestelmämme ja yhteiset poliittiset tavoitteemme yhdistävät meitä kaikista erimielisyyksistämme huolimatta.

Haluan siksi esittää seuraavan pyynnön. Älkää piiloutuko Irlannin selän taakse, vaan ottakaa askel eteenpäin ja ratifioikaa sopimus ennen vuoden 2009 Eurooppa-päivää, ennen puheenjohtajakautenne päättymistä. Me arvioimme teitä tekojenne, emme Tšekin tasavallan presidentin lausuntojen perusteella.

Gary Titley (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni oli mielenkiintoista, että neuvoston tšekkiläispuheenjohtaja sanoi opposition yrittävän torpedoida Tšekin puheenjohtajakautta, sillä ainakin minusta näyttää siltä, että neuvoston puheenjohtaja yrittää aivan itse kovasti torpedoida Tšekin puheenjohtajakautta.

Panin merkille, että puheenjohtajavaltio ilmoitti tekevänsä kaikkensa laajentaakseen Euroopan unionia ja ottaakseen Kroatian jäseneksi. Jos puheenjohtajavaltio tekee kaikkensa, miksei se voi ratifioida Lissabonin sopimusta? Kaiken kaikkiaanhan puheenjohtajavaltio Tšekki on hyväksynyt sen, ja siksi sen pitäisi hoitaa velvoitteensa.

Meidän on oltava rehellisiä: tämä ei ole kovin hieno alku puheenjohtajakaudelle. Tšekin presidentti on sanonut ilmastomuutospaketin olevan typerää ylellisyyttä. Tšekin valtiovarainministeri on sanonut talouden elvytysuunnitelman muistuttavan kommunistiajoista. Lisäksi niin sanottu taideteos loukkasi kaikkia, erityisesti bulgarialaisia, ja ensimmäinen Gazan kriisistä annettu lausunto oli peruttava useita tunteja myöhemmin.

Tarvitsemme nyt johtajuutta. Olen oppinut tähän asti näkemästäni sen, että mitä nopeammin neuvostolle saadaan täysipäiväinen puheenjohtaja, sen parempi, sillä vain johdonmukaiset toimet tuovat EU:lle turvallisuutta, lisäävät sen vaikutusvaltaa maailmassa ja elvyttävät taloutta. Toivoisin siis johtajuutta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Josef Zieleniec (PPE-DE). - (CS) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Tšekki ansaitsee tunnustusta siitä, että se on toiminut aktiivisesti selvittäessään kiistaa kaasutoimitusten jatkamisesta Tšekkiin. Olisi kuitenkin suuri virhe kääntyä lopettaa työ puuttumatta ongelman pitkäaikaisiin syihin.

Ongelma johtuu selvästikin Venäjän pyrkimyksistä laajentaa vaikutusalueitaan Ukrainaan ja edelleen Keski-Eurooppaan. Siksi EU:n on pyrittävä pitämään Ukraina unionin tutkaruudulla. Tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, jos Ukraina jatkaa hämärien liiketoimien tukemista ja takertuu ”naapurihintoihin”, jotka eivät vastaa markkinoiden todellista tilannetta ja pitävät Ukrainan poliittisesti täysin riippuvaisena Venäjästä.

Tšekin tasavallan painopisteisiin kuuluu energian toimitusvarmuuden turvaaminen ja itäisen kumppanuuden lujittaminen. Tämän kumppanuuden kulmakivenä on oltava muun muassa se, että Ukrainaa autetaan asettamaan mahdollisimman pian energialle markkinahinnat, joista neuvotellaan osana pitkäaikaisia sopimuksia.

Puheenjohtajavaltion pitäisi myös painostaa tehokkaasti Kiova purkamaan talouden hämävät rakenteet, jotka vaikeuttavat pyrkimyksiä uudistaa maata ja rakentaa oikeusvaltio. Vain Ukrainan vahvalla ulkoisella painostuksella ja aktiivisella yhteistyöllä sitä voidaan auttaa luopumaan lyhytaikaisista ja usein henkilökohtaisista intresseistä, mikä auttaa sitä saavuttamaan aidon riippumattomuuden Venäjästä ja kehittymään oikeusvaltioksi, jossa ei esiinny kaikkialle tunkeutuvaa korruptiota. Ellei Ukrainaa onnistuta puhdistamaan, emme voi odottaa EU:n vastaavan tehokkaasti Venäjän yhä jämäkämpään Kiinan- ja Keski-Euroopan-politiikkaan.

Oikea aika luoda EU:n ja Ukrainan välille läheistä yhteistyötä on heti sen jälkeen, kun kaasukriisi on saatu ratkaistua. Ellei Tšekin tasavalta onnistu painostamaan EU:n puolesta tehokkaasti Ukrainan johtajia, joudumme todistamaan pian paitsi sitä, kuinka kylmät päivät ilman kaasua jatkuvat, mikä vaikuttaa suuresti jäsenvaltioiden talouksiin, myös ennen kaikkea vaarallista muutosta Keski- ja Itä-Euroopan geopolittisissa suhteissa.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten kaikki muutkin täällä parlamentissa minäkin haluan toivottaa puheenjohtajavaltio Tšekille kaikkea hyvää. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen kuitenkin kauhistunut täällä tänä aamuna esittämästänne häpeällisestä kommentista, jonka mukaan Lissabonin sopimus on Nizzan sopimusta huonompi. Sen lisäksi, ettei tämä pidä paikkaansa, se on omiaan aiheuttamaan erimielisyyksiä ja rikkomaan luottamuksen. Teidän on nyt harkittava vakavasti Lissabonin sopimuksesta täällä tänään esittämienne huomautusten perumista.

Tarvitsemme Lissabonin sopimuksen mukaisen yhtenäisemmän, demokraattisen ja tehokkaan unionin voidaksemme kohdata useita ongelmia, joista yksikin voi syöstä maailman konfliktitilanteeseen. Näitä ongelmia ovat energiatoimituksiin liittyvät kysymykset, ilmastonmuutos, talous- ja rahoituskriisi sekä lukuisat sodat monilla alueilla. Neuvoston puheenjohtajana teidän tehtävänänne on toimia sovittelijan roolissa ja johtaa Euroopan unionia, joka perustuu yhteisiin arvoihimme – sisäiseen ja ulkoiseen yhteisvastuuseen, sosiaaliseen markkinatalouteen, monenvälisyyteen sekä sukupuolten tasa-arvoon – ja jossa naisilla ja miehillä on oikeus jakaa vanhemmuuteen liittyvät tehtävät.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, teidän on jätettävä konservatiiviset ja uusliberalistiset näkemyksenne kuudeksi kuukaudeksi, sillä muutoin ajaututte näiden kuuden kuukauden aikana jatkuvasti ristiriitoihin Euroopan parlamentin kanssa. Irlanti järjestää todennäköisesti ensi syksynä kansanäänestyksen selvennetystä Lissabonin sopimuksesta. Teen kovasti töitä taatakseni myönteisen lopputuloksen Irlannille ja EU:lle. Täällä tänään esittämäni kommentit ovat vaikeuttaneet tehtävääni huomattavasti. Arvoisa puheenjohtaja, jos kansanäänestys epäonnistuu, eurooppalaisten enemmistö ei kiitä teitä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission puheenjohtaja, kiitän neuvoston puheenjohtajaa siitä, että Tšekki on ottanut vastaan puheenjohtajavaltion tehtävät, ja onnittelen häntä siitä, että puheenjohtajakauden kaksi ensimmäistä viikkoa ovat olleet vaikeat mutta onnistuneet. Ymmärrän täysin sen, mitä sanoitte kansallisesta identiteetistä – identiteetistä, jonka me, Itä- ja Länsi-Euroopan välissä olevat maat, olemme onnistuneet rakentamaan.

Haluan kiinnittää huomionne asiaan, jonka katson olevan seuraavien kuuden kuukauden aikana erittäin tärkeä. Viitaan kolmanteen energiapakettiin. Tässä paketissa käsitellään ensisijaisesti yhteisiä energiamarkkinoita, EU:n yhteistä virastoa, joka edistäisi kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyötä, rajat ylittäviä yhteyksiä ja yhteisiä investointeja ja siten yhdentymistä – toisin sanoen yhteisvastuuta energia-asioissa ja energiatoimitusten turvaamista.

Toiseksi kolmas energiapaketti merkitsee myös liberalisointia, verkkoon pääsyn oikeudenmukaista sääntelyä eli kilpailua markkinoilla, mikä tarkoittaa pienempiä kustannuksia, vähäisempiä ympäristövahinkoja ja halvempaa energiaa kuluttajille ja siten myös taloudelle. Tämä auttaa puolestaan selviytymään kriisistä.

Kolmanneksi kolmas energiapaketti sisältää selvät säännöt, jotka koskevat markkinoidemme ulkopuolella olevien maiden toimintaa, sekä EU:n jäsenvaltioille tehtäviä toimituksia koskevat yhteiset menettelytavat ja mahdollisuuden siirtää energiaa kolmansien maiden kautta. EU:n itäisen kumppanuuden ja itäisen ulottuvuuden osalta kolmas energiapaketti puhuu selvästi puolestaan.

Kolmas energiapaketti voi hyödyttää kutakin puheenjohtajakautenne kolmesta pääpainopisteestä, jotka ovat energia, talous ja EU:n itäinen ulottuvuus. Kehotan teitä pitämään kiinni tästä tavoitteesta sekä täysin...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, minäkin haluan toivottaa neuvoston tšekkiläispuheenjohtajan tervetulleeksi. Tämän puheenjohtajakauden aikana kasvu jää hitaaksi ja työttömyys kasvaa. Taloudellinen tilanteemme on vaikea. Luin presidentti Klausin ratkaisusta viime viikolla *Financial Times* -lehdestä, enkä ole niistä lainkaan samaa mieltä. Hänen mukaansa meidän on höllennettävä ympäristö-, ilmasto- ja sosiaalipoliittisia tavoitteitamme. Tämä olisi täysin väärä tapa toimia. Jos EU:n on määrä olla tulevaisuudessa kilpailukykyinen, meidän on investoitava nykyaikaiseen ympäristöteknologiaan. Meidän on investoitava nykyaikaiseen infrastruktuuriin, jotta yhteiskuntamme olisi pitkällä aikavälillä kestävä, ja panostettava aktiiviseen ilmastopolitiikkaan. Tämä kiihdyttää kasvua ja lisää työllisyyttä.

Sosiaalipoliitikan osalta tilanne on sama. Sosiaalipoliitikan alalla meidän on panostettava hyviin työoloihin, työntekijöiden tasapuoliseen kohteluun, hyvään työympäristöön jne. Tämä ei tarkoita hidasta kasvua, vaan pitkällä aikavälillä kestävämpää kasvua.

Lopuksi haluan mainita perhepolitiikan. Ohjelmassanne esitelty perhepolitiikka on vanhanaikaista. Nykyaikaisessa perhepolitiikassa miehet ja naiset ovat yhtä lailla vastuussa lapsista ja työstä. Ohjelmanne vie meidät täysin eri suuntaan.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Arvoisa puhemies, kiitos. Euroopan parlamentin bulgarialaisjäsenenä mielestäni on hyvä, että energia-asiat ja energian toimitusvarmuus kuuluvat puheenjohtajavaltio Tšekin tärkeimpiin painopisteisiin. Parina viime päivänä monia EU:n jäsenvaltioita on käytetty kiristämisen välineenä Ukrainan ja Venäjän välisessä kiistassa. Pelkästään Bulgariassa yli 160 000 kotitaloutta on jäänyt ilman lämmitystä. Valitettavasti Bulgarian hallitus ei kyennyt auttamaan kansalaisiaan tässä kriisissä. Bulgaria on EU:n ainoa jäsenvaltio, jolla ei ole vaihtoehtoisia kaasulähteitä, -toimittajia ja -varantoja. Meidän on otettava tästä tapauksesta opiksemme.

Hyvät parlamentin jäsenet, uskon puhuvani koko parlamentin puolesta sanoessani, ettemme voi sallia sitä, että EU:n kansalaiset joutuvat maksamaan poliittisista peleistä, joissa energiaresursseja käytetään poliittisena välineenä. Siksi katson, että energia-alalla kaivataan kestäviä ratkaisuja. Tarvitsemme EU:lle yhteisen energiapolitiikan. Siihen kuuluu keskeisesti muun muassa energiainfrastruktuurin parantaminen. Kun puhumme EU:n yhteisvastuusta energia-asioissa, viittaamme EU:n yhteisiin energiahankkeisiin ja siihen, että nykyistä käytäntöä eli kahdenvälisiä sopimuksia pitäisi välttää.

Lisäksi toivon, että EU:ssa voidaan ennen pitkää käynnistää jäsenvaltioiden yhteisiä hankkeita yleiseurooppalaisten ydinvoimaloiden rakentamiseksi. Tätä taustaa vasten mielestäni on myös hyvä, että puheenjohtajavaltio Tšekin toisena tärkeänä painopisteenä on laajentaa yhteistyömuotoja Etelä-Kaukasian ja Balkanin maiden sekä Ukrainan kanssa. Voimme varmistaa, että selviydymme kriiseistä – esimerkiksi nykyisen kaasukriisin kaltaisista kriiseistä – ja että voimme torjua niitä, vain soveltamalla kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon edut ja mahdollisuudet, jotka perustuvat sekä jäsenvaltioiden että juuri mainitsemiäni alueiden etuihin. Meidän on ryhdyttävä toimiin välittömästi ja toimittava Euroopan unionin parhaaksi. Tarvitsemme nyt kipeämmin kuin koskaan konkreettisia toimia, joilla pyritään luomaan EU:n yhteistä energiapolitiikkaa.

Toivotan puheenjohtajavaltio Tšekille onnea ja menestystä.

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, puheenjohtajavaltio Tšekki on valinnut motokseen iskulauseen ”Esteetön Eurooppa” ja ottanut energiapolitiiset kysymykset ja talouden vakauden pääpainopisteikseen. Lisäksi haluan korostaa, kuinka tärkeää ohjelmaan on ottaa vielä yksi painopiste, nimittäin EU:n kansalaiset.

Vaadin, että kansalaisten päivittäiseen elämään suoraan vaikuttaviin asioihin kiinnitetään enemmän huomiota. EU:n huippuluokan sosiaaliohjelmien kehittämiseen, takeisiin EU:n yhteisvastuusta ja yhdenvertaisista mahdollisuuksista sekä vähemmistöpolitiikan täytäntöönpanoon pitäisi kiinnittää enemmän huomiota. Yhdyn myös niihin, jotka vaativat Tšekkiä ratifioimaan Lissabonin sopimuksen.

Kansalaiset on otettava tiiviimmin mukaan EU:n politiikkaan, sillä katson, että sosiaalisten pakettien ja tehokkaan viestinnän puuttuminen johtaa siihen, että kansalaisten luottamus EU:n toimielimiä kohtaan heikkenee jatkuvasti. Katson, että koulutuksella on erityisen tärkeä tehtävä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, Gazan konflikti ja energiakriisi ovat jättäneet jälkensä Tšekin puheenjohtajakauden alkuun. Vaikka Tšekin tasavalta saikin ensin vastaan ryöpyn vähättelyä ja epäilyjä sen kyvystä johtaa unionia, Euroopassa ja maailman muissa

osissa on seurattu nyt yllättyneinä, kuinka vastuullisesti ja tehokkaasti puheenjohtajavaltio Tšekki on toiminut käsitellessään odottamattomia kriisejä. Ihmettelen kuitenkin, ovatko ne todella olleet niin odottamattomia, ja kiitän Tšekin hallitusta siitä, että se ryhtyi käsittelemään niitä jo varhaisessa vaiheessa, jouluna, sillä puheenjohtajavaltio Ranska ei onnistunut tyrehdyttämään niitä alkuunsa.

Haluaisin, että ryhtyisitte neuvottelemaan aivan yhtä pelottomasti Kiinan kanssa, sillä se rikkoo tahallisesti maailmankaupan sääntöjä, edistää epäreilua kilpailua ja uhkaa eurooppalaisten terveyttä suoltamalla markkinoille väärennöksiä ja vaarallisia tuotteita. Vaikka nykyisin esimerkiksi eurooppalaisten vanhempien on hyvin vaikeaa löytää lapsilleen kenkiä, jotka eivät aiheuta terveysriskejä, neuvosto ja komissio eivät ole toistaiseksi kiinnittäneet tähän asiaan juurikaan huomiota.

Siksi mielestäni on hyvä, että yksi painopisteistänne on ”EU maailmassa”. Vakuutan teille, että EU suhtautuu maailmankauppaan hyvin avoimesti, mutta silti yksikään neuvoston puheenjohtaja ei ole kyennyt turvaamaan asianmukaista vastavuoroisuutta ja saamaan Kiinaa avaamaan ovensa eurooppalaisille tuottajille. Toivon, että te ja ensiluokkainen tiimimme onnistutte tässä edeltäjiänne paremmin.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitän teitä paitsi siitä, että olette esitellyt aidosti laadukkaan, realistisen ohjelman Euroopan unionille, myös henkilökohtaisesta kasvustanne. Ottaen huomioon, että johdatte poliittista puoluetta, jonka nykyisistä ministereistä osa vastusti vuonna 2003 Tšekin liittymistä unioniin, teette äärimmäisen hyvää työtä eurooppalaisten asioiden parissa. Toivon vain, että myös puoluetovereidenne mielipiteet Lissabonin sopimuksesta pehmenisivät samalla tavalla.

Tiedotusvälineissä kerrotaan, että irlantilaiset ovat ymmärtäneet nyt talouskriisin paineen alla paremmin, että sopimus on kunnon väline, joka laadittiin vaikeista ajoista selviytymistä varten. Toivon, että myös te alatte nähdä sopimuksen myönteisessä valossa, vaikka se tarkoittaisikin sitä, että joutuisitte poistamaan presidentti Klausin numeron matkapuhelimestanne. Toivotan meille kaikille menestystä Tšekin puheenjohtajakaudelle erilaisista näkemyksistämme huolimatta.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, ulkopoliitikan, talouskriisin ratkaisemiseen tähtäävien toimien sekä Lissabonin sopimuksen ratifioinnin lisäksi yhtenä EU:n tärkeimmistä painopisteistä pitäisi olla nuoriso. Luin ohjelmastanne nuorisoa koskevista tavoitteista. Mielestäni ohjelmanne pitäisi olla nuorison osalta kokonaisvaltaisempi ja ennakoivampi.

Julkilausumat ja lupaukset eivät enää vakuuta nuoria. He eivät tunne oloaan turvallisesti luhistuvassa valtiossa, joka ei kykene torjumaan talouskriisiä. He eivät hyväksy koulutusjärjestelmiä, jotka lähettävät heidät työttömyyden ja sosiaalisen ylenkatseen markkinoille. He eivät hyväksy euroskeptisyyttä, Euroopan unioniin kohdistuvaa pelkoa. He eivät hyväksy Lissabonin sopimuksen ratifiointia. Heidän keskuudessaan esiintyy päivittäin kahakoita. Uusi sukupolvi ei ymmärrä, mitä tarkoitetaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

John Bowis (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kertoa neuvoston puheenjohtajalle, että kaksi miestä, Franz Kafka ja Jan Palach, symboloivat minulle hänen kotimaataan. Kumpikin heistä taisteli vapauden ja demokratian puolesta, ja kumpikin näytti turhautuvan, kokevan tuskaa ja tekevän uhrauksia, niin kuin tällaisissa taisteluissa joskus käy.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, siksi uskon teidän ymmärtävän erityisen hyvin Gazan taistelua sekä Gazan ja Israelin asukkaiden tuskaa ja turhautumista. Siksi toivon, että te teette kaikkenne pannaksenne pisteen alueella jatkuvalla verilöylylle.

Kykenette varmasti myös luomaan yhteyden Yhdysvaltojen presidenttiin ilmastomuutoskysymyksissä ja saamaan hänet mukaan ratkaisemaan ongelmaa Kööpenhaminaan.

Kotona teillä on puolestaan tilaisuus jättää jälkenne Euroopan parlamentin käsiteltävänä oleviin säädösehdotuksiin. Korostan, että rajat ylittävä terveydenhuolto tarjoaa kansalaisille lukuisia uusia mahdollisuuksia, ja tiedän tämän olevan asialistallanne.

Mainitsitte osaamisen liikkumisvapauden. Sillä on suurin merkitys lääketieteen alalla, ja sama koskee myös mielenterveyttä. Minulla oli etuoikeus tukea Tšekin tasavallassa mielenterveysuudistuksen eteen tehtyä työtä. Tiedän, että haluatte viedä näitä uudistuksia eteenpäin paitsi kotimaassanne myös kaikkialla EU:ssa. Haluan muistuttaa teille kesäkuusta, jolloin esittelimme Euroopan unionin mielenterveys sopimuksen. Se ei ole tällä hetkellä asialistallanne, mutta toivon teidän varmistavan, että se otetaan asialistallanne eteenpäin vietäväksi asiaksi, sillä meidän tehtävänäme – teidän tehtävänäme – on ennen kaikkea auttaa niitä yhteiskunnan

jäseniä, jotka ovat heikoimmassa asemassa ja tarvitsevat tukeamme. Tiedän, että teette parhaanne tässä asiassa, ja toivotan teille kaikkea hyvää kaikkiin toimiinne.

(Suosionosoituksia)

Józef Pinior (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi muistuttaa puolalais-tšekkiläisestä maanalaisesta oppositiokokouksesta, jonka Solidaarisuus-liike järjesti 21 vuotta sitten Puolan ja Tšekin rajavuoristossa.

Tšekin tasavalta on Keski- ja Itä-Euroopan ensimmäinen maa, joka toimii EU:n puheenjohtajavaltiona. Arvoisa puheenjohtaja, teille on annettu tehtävä. Euroopan unionia johtavilla tšekeillä on perintönään Keski- ja Itä-Euroopan menneisyys: taistelu rautaesiripun kaatamiseksi ja Euroopan demokraattisten yhteiskuntien yhteisön puolesta. Korostan, että Tšekin puheenjohtajakaudella on erityinen intellektuaalinen ja poliittinen merkitys.

Sen monista painopisteistä tärkein on saattaa Lissabonin sopimuksen ratifiointi loppuun ja vahvistaa EU:n yhteistä ulkopoliittikkaa. Toisena hyvin tärkeänä tehtävänä on laatia transatlanttinen strategia transatlanttisten suhteiden kehittämiseksi Yhdysvaltojen uuden presidentin valinnan jälkeen. Lopuksi toivotan presidentti Václav Havelille pikaista paranemista hänen viimeaikaisesta leikkauksestaan.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Tšekki on tuonut esiin olevansa valmis toimiin saadakseen neuvottelut Kroatian liittymisestä Euroopan unioniin pois umpikujasta. Arvoisa puheenjohtaja, haluan muistuttaa teille tältä osin, että kunkin ehdokasvaltion on esitettävä vakuuttavat asiakirjat. Elleivät asiakirjat ole vakuuttavia, asiasta on huomautettava kyseiselle maalle.

Kroatia on merkinnyt karttoihinsa rajan, joka on kiistanalainen. Sen sijaan, että kartoissa mainittaisiin sen ja sen rajaosuuden olevan kiistanalainen, raja on merkitty karttaan sillä tavoin kuin Kroatia asian näkee. Tällainen asiakirja ei voi tietenkään olla vakuuttava, sillä kyse on kahden valtion välisestä kiistasta, joka on ratkaistava toisaalla. Kyse on kahdenvälisestä kiistasta, jonka osapuolten väliset naapuruussuhteet ovat muutoin erinomaiset, ja edelleen kyse on kiistasta, joka on ratkaistava muualla. Siksi haluan huomauttaa, ettei Slovenia oikuttele todetessaan, etteivät Kroatian asiakirjat ole vakuuttavia. Slovenia haluaa itse asiassa tuoda esiin, että jäsenvaltioiden on huomautettava tälle ehdokasvaltiolle, että sen on toimitettava asiakirjat, jotka vastaavat Euroopan unionin normeja.

Kuinka tilanne voitaisiin siis ratkaista? Tilanteeseen on jo esitetty monia ratkaisuehdotuksia, ja uskon, että myös puheenjohtajavaltio Tšekki yrittää esittää sopivan ehdotuksen. Tilanne voitaisiin ratkaista niin, että Kroatia toimittaisi hallituksen tai parlamentin päätöksen, jossa todettaisiin selvästi, että nämä rajat ovat suuntaa-antavia tai tilapäisiä, tai määriteltäisiin muulla tavoin selvästi, että rajat ovat väliaikaisia eikä niitä ole vielä määritetty. Tällä tavalla ottaisimme mielestäni pienen askeleen eteenpäin ja tarjoaisimme Kroatialle mahdollisuuden liittyä Euroopan unioniin mahdollisimman pian, mikä olisi myös Slovenian etu.

Lopuksi haluan toivottaa teille onnea ja menestystä toimiessanne Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana.

Richard Falbr (PSE). - (CS) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtajaa on arvosteltu kovasti, ja jätän tarkoituksella yhtymästä tähän arvosteluun. Tšekkiläisissä saduissa kerrotaan usein linnasta, jossa asuu viisas kuningas, joka ei ärsytä ketään, loukkaa ketään eikä väitä olevansa joka alan asiantuntija. Samaa ei voida sanoa Prahan linnasta. No, mikään ei ole täydellistä. Uskon silti, että neuvoston puheenjohtaja menestyy tästä haitasta huolimatta ja pitää meille tänään antamansa lupaukset. Olen tuntenut hänet lähes 20 vuotta, ja minusta on ilo nähdä, kuinka Tšekin jäsenyys Euroopan unionissa on vauhdittanut hänen poliittista kasvuaan. Pidän hänelle peukkuja pystyssä, sillä niin kuin espanjalaiset sanovat, "*Con mi patria, con razón o sin ella*", niin kuin englantilaiset sanovat "*Good or bad, my country*", ja niin kuin itse sanon "kotimaani on kotimaani sekä hyvinä että huonoina aikoina".

Zita Pleštinšá (PPE-DE). - (SK) Arvoisa puhemies, haluan kertoa aivan aluksi olevani iloinen siitä, että hyvä naapurimme Tšekin tasavalta hälvensi heti puheenjohtajakautensa alussa kaikki epäilykset siitä, kykenisikö se uutena jäsenvaltiona johtamaan EU:ta ja hoitamaan sen asioita.

Tšekin tasavalta on osoittanut kykenevänsä reagoimaan kriisitilanteisiin ja toimimaan niissä, kuten Gazan sodan sekä Venäjän ja EU:n välisten kaasutoimitusten katkeamisen yhteydessä. Edustan Slovakiaa, jonka käyttämästä kaasusta lähes 97 prosenttia tulee Venäjältä ja jonka tilanne Bulgarian tilanteen tavoin on kaikkein vaikein. Haluan siksi antaa pääministeri Topolánekille henkilökohtaisesti tunnustusta neuvotteluista, joita hän on käynyt kiistan osapuolten, Venäjän ja Ukrainan kanssa. Arvoisa pääministeri, Slovakia ei saa

edelleenkaan kaasua, ja siksi se tarvitsee aktiivista apuamme. EU tarvitsee yhteisen energiapolitiikan, ja sen on parannettava neuvotteluasemiaan energian alalla.

Ranskan puheenjohtajakausi käynnistyi Venäjän ja Georgian välisellä konfliktilla, ja puheenjohtajavaltio Tšekin on hoidettava Venäjän ja Ukrainan välistä kaupallista ja poliittista kiistaa. Katson vakaasti, että meidän on aika ottaa opiksemme näistä tapahtumista. Meidän on määritettävä alueet, joilla EU on riippuvainen Venäjästä, sekä alueet, joilla Venäjä on riippuvainen EU:sta. Suhteet Venäjään ovat tärkeitä, mutta emme voi hyväksyä sitä, että Venäjä käyttää kaasua poliittisena aseenaan. Energialähteiden monipuolistamista ja Nabucco-kaasuputken rakentamista koskevat kysymykset on ratkaistava kiireesti. Arvoisa pääministeri, Slovakia on poikkeuksellisessa tilanteessa ja pitää teitä liittolaisenaan Jaslovské Bohunicea koskevaan strategiseen päätökseen liittyvässä asiassa. Arvoisa Euroopan komission puheenjohtaja Barroso, pyydän myös teidän apuamme.

Katson itse, että henkilöiden vapaan liikkuvuuden täytäntöönpanossa on edelleen monia puutteita, ja siksi Tšekin puheenjohtajakauden motto "Esteetön Eurooppa" on mielestäni hyvä.

Toivotan puheenjohtajavaltio Tšekille menestystä, kun se panee kolmen E:n ohjelmaansa täytäntöön ja luotsaa EU:ta kohti Lissabonin tavoitteiden täyttymistä.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Arvoisa pääministeri, me olemme entisiä maanmiehiä, ja olen siksi iloinen voidessani toivottaa teidät tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin. Toivotan teille onnea meille esittelemienne tavoitteiden täytäntöönpanoon.

EU:n tällä hetkellä kohtaamat ongelmat tiivistyvät hyvin painopisteissänne, kolmessa E:ssä, ja luotan siihen, ettette unohda talouden alalla sen sosiaalisia näkökohtia, jotka ovat hyvin tärkeitä valtaosalle EU:n kansalaisista. Kun näin teidät juhlimassa euron käyttöönottoa Slovakiassa, havaitsin ilokseni neuvoston uuden puheenjohtajan kannattavan EU:n jäsenvaltioiden tiiviimpää yhdentymistä. Useimpien Euroopan parlamentin jäsenten tavoin ilahtuisin kuitenkin vielä enemmän, jos ajaisitte Lissabonin sopimuksen ratifiointia Tšekin tasavallassa. Ellei sopimusta ratifioida, teidän on vaikeaa saavuttaa itsellenne asettamanne tavoitteet. Meidän on otettava tämä askel, jos me haluamme, ettei EU ole enää pelkkä maksaja vaan myös toimija maailmanpolitiikassa.

Arvoisa pääministeri, kuten täällä on sanottu jo monta kertaa, Euroopan parlamentin vaaleista tulee puheenjohtajakaudellanne merkittävä hetki. Vaalitulos vaikuttaa EU:n politiikkaan seuraavat viisi vuotta, ja neuvoston tuntuvalla tuella voi olla asiaan suuri vaikutus. Kun Slovakia putosi jääkiekon maailmanmestaruuskisoista ja Tšekin tasavalta pääsi seuraavalle kierrokselle...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan kertoa Viron tukevan lämpimästi puheenjohtajavaltio Tšekkiä. Aidosti parantunut kilpailukyky ja neljän perusvapauden toteutuminen ovat paras lääke talouskriisiin. Arvoisa neuvoston puhemies, kannatan ajatustanne itäisen kumppanuuden täysimittaisesta kehittämisestä. Ymmärrämme nyt, kuinka tärkeää on saada Ukrainan ja Georgian kaltaiset maat sitoutumaan oikeusvaltioperiaatteeseen ja demokraattiseen valvontaan.

Euroopan parlamentti ehdotti viime syyskuussa, että elokuun 23. päivästä tehtäisiin kommunismin ja natsismin uhrien yhteinen muistopäivä. Luotamme siihen, että te näytätte esimerkkiä ja taivutatte kaikki 27 hallitusta tekemään tästä päivästä virallisen muistopäivän ensi elokuusta alkaen. Odotamme myös, että EU laatii teidän johdollanne moraalisen ja poliittisen arvion totalitaarisen kommunistihallinnon aikana tehdyistä rikoksista.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Tšekin mottona on "Talous, energia ja Euroopan unioni maailmassa". EU:n kansalaiset odottavat EU:n toimielinten suojelevan heitä kriiseiltä ja parantavan heidän elämänlaatuaan. Euroopan unionin talouden elvytysuunnitelma, energiatehokkuuden lisääminen ja energian toimitusvarmuus ovat tällä hetkellä EU:n kansalaisille tärkeimpiä tavoitteita.

Lähestyvistä Euroopan parlamentin vaaleista huolimatta tai juuri niiden vuoksi kehotan puheenjohtajavaltio Tšekkiä osoittamaan, että sillä on visio ja poliittista tahtoa ja että se on ennen kaikkea sitoutunut EU:n kansalaisiin. Voimme yhdessä päästä ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen rakennusten energiatehokkuutta koskevasta direktiivistä. Vakuutan teille, että Euroopan parlamentti ja Euroopan komissiokin ovat valmiit

tukemaan teitä, jotta direktiivi rakennusten energiatehokkuudesta olisi yksi Tšekin puheenjohtajakauden saavutuksista.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, Venäjän kommunismin aikaisten traumaattisten kokemusien vuoksi Tšekin tasavalta on nyt siirtynyt toiseen ääripäähän ja sitonut itsensä tiukasti ja kuuliaisesti Yhdysvaltoihin. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tämä ilmenee selvästi paitsi tavastanne suhtautua Gazan kysymykseen ja Lissabonin sopimukseen myös hallituksenne päätöksestä sijoittaa amerikkalaisia ohjuksia Tšekin maaperälle. Se, että olette valmiit palvelemaan uskollisesti Washingtonia, Yhdysvaltojen hallitusta, silläkin uhalla, että vaarannatte EU:n rauhan, on epäilyttävää, emmekä voi hyväksyä sitä.

Maanne on nyt osa Euroopan unionia, ei Yhdysvaltoja, ja teidän on pidettävä huolta siitä, että hallituksenne toimii sen mukaisesti. Amerikan satelliittivaltioilla ei ole sijaa unionissa. Päättäkää siis, valitsetteko EU:n vai Yhdysvallat. Molempia ette voi valita!

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, puheenjohtajavaltio Tšekki on moneen vuoteen ensimmäinen puheenjohtajavaltio, joka on jättänyt asialistaltaan pois vanhan vitsin eli Euroopan perustuslain, joka tunnetaan myös Lissabonin sopimuksena. Tämä realistinen lähestymistapa herättää optimismia ja on osoitus demokratian ja yksimielisyyden periaatteen kunnioittamisesta.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on päättänyt keskittyä kiireellisimpiin ajankohtaisiin asioihin, muun muassa Gazan konfliktiin ja energian toimitusvarmuuteen. Venäjän ja Ukrainan väliseen kaasukiistaan ei ollut aluksi tarkoitus puuttua, mutta kun kiista alkoi vaikuttaa moniin jäsenvaltioihin, pääministeri Topolánek ryhtyi sovittelijaksi. On selvää, ettei puheenjohtajavaltio saavuta kuudessa kuukaudessa kaikkia itselleen asettamia tavoitteita, mutta ensimmäiset kaksi viikkoa viittaavat jo siihen suuntaan, että se voi olla tehokas puheenjohtajavaltio joidenkin tämän parlamentin jäsenten esittämistä tuomiopäivän ennustuksista huolimatta. Valtuuskunnan puolesta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Arvoisa puhemies, kiitos. Kuulemani uutisen mukaan Brysselissä on pystytetty puheenjohtajavaltio Tšekin tuella niin sanottu taideteos, jossa kotimaani Bulgaria kuvataan käymälänä. Tämä on äärimmäisen loukkaavaa ja rikkoo Euroopan unionin kumppanuuden ja vastavuoroisen kunnioituksen periaatteita. Vaadimme siksi, että Tšekin tasavalta ja se, joka nyt ikinä onkin kehdannut loukata tällä tavalla yhtä jäsenvaltioista, poistavat tämän sietämättömän teoksen välittömästi. Ellei tätä teosta poisteta välittömästi, kollegani ja minä käymme poistamassa sen itse omakätisesti.

Mirek Topolánek, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, kiitos puheenvuorosta. Haluan päätöspuheenvuoroni aluksi kiittää teitä kaikkia esittämistänne näkemyksistä. Tervetuloitotuvuksenne oli hyvin lämmin, enkä odottanut sitä. Haluan myös huomauttaa, että puheenjohtajavaltio Tšekki ja minä Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana pidämme tiiviisti yhteyttä Euroopan komissioon ja teemme sen kanssa läheistä yhteistyötä koko kuuden kuukauden jakson ajan. Ensimmäiset kaksi viikkoa ovat osoittaneet, kuinka jatkuvalla, päivittäisellä ja hyvin aktiivisella yhteydenpidolla paitsi komission puheenjohtajan Barroson myös koko komission kanssa on onnistuttu turvaamaan yhteiset toimet asioissa, joita tulvi eteemme vuoden alussa. Viitataan nyt paitsi yhteistyöhömmme Euroopan parlamentin kanssa myös erityisesti viestintäämme Euroopan komission kanssa pyrkiessämme ratkomaan näitä tilapäisiä ongelmia. Haluankin lausua puheenjohtaja Barrosole kiitokset.

Ennen tänne tuloani lupasin, etten kertoisi vitsejä. Ainoa vitsi, jonka kerroin ja jolle kaikki kotona nauraisivat, lässähti. Jatkan siitä huolimatta yrittämistä, ja ehkäpä lopulta saksan tulkkin saa tulkattua asian oikein ja ymmärrämme toinen toisiamme.

Lissabonin sopimus ei voi olla mikään mantra. Sen on oltava keino, ei päämäärä. Se on keino parantaa Euroopan unionin työskentelyä. Siitä ei saa tulla pakon asia. Jokainen maa hoitaa ratifioinnin omien tapojensa ja sääntöjensä mukaisesti. Se, että olen allekirjoittanut sopimuksen, ei tarkoita sitä, että yritän vaikuttaa Tšekin parlamentin kahden kamarin päätöksiin, sillä ne ovat itsenäisiä ja vapaita tekemään päätöksensä itse. Emme myöskään aio painostaa irlantilaisia etukäteen heidän päätöksenteossaan. Sopimusta ei voida saattaa voimaan millään muulla tavalla, vaikka katsonkin sopimuksen olevan tarpeen näinä aikoina ja helpottavan Euroopan unionin työskentelyä. Tämä on viimeinen huomioni asiasta, enkä palaa siihen, koska olen kertonut teille henkilökohtaisen kantani.

Pidin jäsen Kirkhopen siteerauksesta ja lainaan mukaillen Churchillia vielä toisen kerran kertoakseni, mitä ajattelen juuri nyt: "Ei enempää kriisejä huomiselle, kalenterini on jo täynnä." Mielestäni se, mitä olemme käyneet parina ensimmäisenä viikkona läpi, osoittaa, että valitsimme painopisteemme oikein ja että olimme valmistautuneet hyvin. Tartuimme lisäksi kaasukysymykseen jo joulukuun puolivälissä, Ranskan puheenjohtajakauden aikana.

Pyydän anteeksi kaikilta niiltä parlamentin jäseniltä, joiden täsmällisiin kysymyksiin en vastaa. Yritän viedä tätä keskustelua hieman yleisemmälle tasolle ja valottaa teille yleistä lähestymistapaamme näihin erityisiin ongelmiin.

Kysymykseen ihmisten, huumeiden ja lasten salakuljetuksesta, lapsikaupasta ja muusta sellaisesta vastaan, että aivan kuten Euroopan parlamentti keskustelee vapaudesta ja turvallisuudesta, niin tekee myös Tšekin tasavalta, ja haluamme jouduttaa direktiivejä ja koko lainsäädäntösuunnitelmaa, jotka ovat osa neuvoston päätöstä torjua ihmisten salakuljetusta. Haluan vain sanoa, että olemme jo valmiita tähän ja haluamme puuttua näiden ongelmien yksittäisiin osatekijöihin.

Mitä tulee laajamittaiseen keskusteluun Nabucco-kaasuputkesta, meidän on myönnettävä rehellisesti, että Nabucco tarjoaa vaihtoehtoon muille siirtoreiteille vain, jos saamme myös vaihtoehtoisen toimituslähteen. Ukrainaa koskevasta keskustelusta totean, että maanmieheni jäsen Zieleniec ilmaisi asian varsin selvästi: kyseessä on poliittinen ja geopolittinen ongelma. Katson, että ellemme tarjoa Ukrainalle mahdollisuutta ratkaista sisäisiä ongelmiaan, ellemme rajoita eri toimijoiden toimintaa, olivatpa ne yksittäisiä henkilöitä tai kaasumarkkinoilla toimivia yrityksiä, Ukrainan myönteinen suhtautuminen Euroopan unioniin saattaa muuttua, mikä on tietenkin geopolittinen ongelma. Voimme vain spekuloida, mihin koko kriisillä pyritään – ehkä sillä tavoitellaan vain lyhytaikaista hinnannousua, ehkä sillä yritetään lisätä paineita rakentaa NordStream-putki, vaihtoehtoinen pohjoinen reitti, tai ehkä sen tavoitteena onkin estää Ukrainan kallistuminen EU:n suuntaan. Olipa syy mikä tahansa, nämä tekijät ovat osa ongelmaa, joka ei ole pelkästään lyhyen aikavälin ongelma ja jossa ei ole kyse ainoastaan energiasta.

Jos minun pitäisi vastata sellaiseen kysymykseen, pitäisikö EU:n olla liberaalimpi vai sosialistisempi, yrittäisin kertoa vielä yhden vitsin ja ehdottaa kompromissia, liberalistis-konservatiivista unionia, mutta tämä on todellakin viimeinen vitsini.

Tšekin tasavallan valinnoista ja euron hyväksymisestä totean, että kerroin 1. tammikuuta, että Tšekin tasavalta ilmoittaa 1. marraskuuta, minä päivänä se ottaa euron käyttöön. Hallitukseni on ensimmäinen hallitus, joka täyttää Maastrichtin kriteerit. En pidä tätä kilpailuna. Onnittelen Slovakian hallitusta, ja me odotamme ja katsomme, kuinka rahoituskriisi vaikuttaa vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen noudattamiseen sekä euroalueen kaikkien sääntöjen tosiasialliseen täyttymiseen. Olen huolissani, sillä EU:n omien sääntöjen löyhentyminen on tuhoisa askel – ja tämä koskee myös rahoituskriisin käsittelyä. Siispä puhuessamme sääntöjen Euroopasta korostamme luonnollisesti valtioneuvosto- ja kilpailudirektiivien noudattamista, ja tämä onkin jatkossa yksi kriteeri, jonka pohjalta arvioimme kaikkia ehdotuksia siitä, kuinka rahoituskriisiin pitäisi puuttua. Säännöt ovat voimassa niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina, ja ne koskevat kaikkia. Tässä asiassa on oltava ehdottoman tasapuolinen.

Kommentoin vielä mottoa "Esteetön Eurooppa". Kyllä, tarkoituksena on, että sillä on ainakin kolme merkitystä. Ensinnäkin sillä on taloudellinen merkitys, johon kuuluu esteiden poistaminen sisämarkkinoilta, ja toiseksi henkinen tai psykologinen merkitys, toisin sanoen se viittaa esteiden poistamiseen eurooppalaisten mielistä, mihin tietenkin hiljattain liittyneet jäsenvaltiot pyrkivät. Kolmanneksi se viittaa ulkorajojen poistamiseen, protektionismin välttämiseen ja maailmankaupan aitoon vapauttamiseen keinona hallita kriisiä, lisätä kysyntää ja panna Washingtonin G20-kokouksen päätelmät tehokkaasti täytäntöön.

Haluan kertoa täällä yhden asian, joka vaikuttaa minuun henkilökohtaisesti ja joka on jo löytänyt tiensä tiedotusvälineisiin. Václav Havel on vakavasti sairas ja joutunut sairaalaan. Tämä mies symboloi sitä, mihin suuntasimme ennen marraskuuta 1989 ja sen jälkeen – paitsi Tšekin tasavallassa myös muualla, sillä pohjimmitaan hän symboloi rautaesiripun murtumista. Hän on ensimmäinen Euroopan parlamentissa puhunut tšekki, ja toivotan hänelle pikaista paranemista meidän kaikkien puolesta.

Vastaan nyt hyvin täsmällisesti yhdelle Euroopan parlamentin jäsenelle. Jäsen Roučekin huoli Tšekin hallituksesta liikutti minua. Voin luetella viimeisten 10–15 vuoden ajalta ainakin kuusi esimerkkiä tilanteista, joissa EU:n puheenjohtajavaltioilla on ollut monia sisäpoliittisia ongelmia, mutta silti niiden puheenjohtajakaudet ovat onnistuneet. Esimerkiksi Belgiassa tapahtui Maastrichtin sopimuksen voimaantulon aikaan perustuslaillisia muutoksia, ilman että ne vaikuttivat puheenjohtajakautteen. Ranskassa vallitsi maan puheenjohtajakaudella sisäpoliittinen kriisi, samalla kun Euroopan unioni laajeni Suomeen, Ruotsiin ja

Itävaltaan. Vuonna 1999 Amsterdamin sopimuksen aikoihin, Saksan puheenjohtajakaudella Gerhard Schröder kohtasi vakavia ongelmia ja Lafontaine jätti puolueensa. Esimerkkeinä voidaan mainita myös Espanjan puheenjohtajakausi, jolloin euro otettiin käyttöön ja puheenjohtajana toimi José María Aznar, sekä Irlannin puheenjohtajakausi. Voisin vielä mainita monia lisää. Älkää olko huolissanne Tšekin sisäpoliittisista ongelmista – ne eivät vaikuta Tšekin puheenjohtajakauteen.

Nuclear Forum -kokouksesta totean, ettemme voi käydä ydinvoimasta keskustelua, joka on vihreiden, liberaalien ja konservatiivien välinen kiista ja johtaa näin väkimmäiseen tulokseen. Kokous järjestetään yhteistyössä Euroopan komission kanssa ja pidetään Bratislavassa ja Prahassa. Siellä pitäisi käynnistää uusi keskustelu turvallisuudesta, mahdollisuuksista, riskeistä, tarpeista ja kaikista niistä asioista, joista on tullut viime vuosina jonkinasteisia tabuja. Itse asiassa slovakialais-tšekkiläinen Nuclear Forum -kokous tähtää juuri näiden tabujen murtamiseen. On selvää, miksi pääministeri Fico on Ukrainassa ja Moskovassa: Bulgarian ja Slovakian ongelmat ovat erittäin merkittäviä, sillä nämä maat ovat täysin riippuvaisia Ukrainan kaasutoimituksista. Bulgaria kykenee varastoimaan vain kolmanneksen tarvitsemastaan kapasiteetista. Slovakia on jo supistanut tuhansien yritysten tuotantoa, Novákissa toimivalta lämpövoimalta on loppunut kaasu, ja maa on vakavassa kriisissä. Olen päivittäin yhteydessä ministeri Ficoon ja kannatan hänen pyrkimyksiään, vaikkakin uskokaan niiden nyt onnistuvan. Meidän on oltava tiukempia näiden kahden toimijan, Ukrainan ja Venäjän, Naftogazin ja Gazpromin kanssa. Lisäksi katson, että Euroopan komission ja puheenjohtajavaltio Tšekin seuraavien toimenpiteiden on oltava paljon tehokkaampia ja tiukempia. Meidän on etsittävä keinoja ratkaista monia teknisiä ongelmia. Ellei näitä toimituksia voida jatkaa jostakin täysin epäolennaisesta syystä (eli jos syynä käytetään teknistä kaasua), ryhdymme asiaa koskeviin jatkotoimiin.

Olemme puhuneet paljon Balkanin maista ja niihin liittyvistä ongelmista, ja tästä aiheesta esitettiin paljon kysymyksiä. Jäsen Peterle tietää hyvin, että jos Kroatian liittymisprosessia halutaan viedä eteenpäin, Slovenian ja Kroatian kiistaan on löydettävä kahdenvälinen ratkaisu. Kyseessä ei ole eurooppalainen kiista, vaikka se alkaakin jo itse asiassa häiritä liittymisneuvotteluja. Tältä osin yhteydenpito on kummankin maan pääministereihin ja presidentteihin ja oma henkilökohtainen panokseni tämän ongelman ratkaisemiseen saattaa auttaa ratkaisemaan Slovenian ja Kroatian välisen rajaongelman.

Minulla olisi vielä paljon sanottavaa, mutta yritän olla pidättelemättä teitä kovin pitkään ja tehdä tilaa seuraavien asioiden käsittelylle. Haluan sanoa lopuksi, että arvostamme suuresti saamaamme mahdollisuutta kuulua valtioiden yhteisöön, joka perustuu arvoihin ja tavoitteisiin, jotka me olemme kyenneet marraskuun 1989 jälkeen hyväksymään jälleen omiksi arvoiksemme ja tavoitteiksemme. Arvostamme myös tilaisuutta toimia koko tämän yhteisön puheenjohtajana. Tämä on niin ainutlaatuinen asia, ettei oma sukupolveni, jonka edustajat olivat 33-vuotiaita vuonna 1989, olisi koskaan uskonut elävänsä riittävän pitkään nähdäkseen tämän tapahtuvan. Arvostamme myös sitä, että voimme puuttua moniin ongelmiin. Ennen kaikkea arvostamme kuitenkin sisäistä vapaata keskustelua. Tämän vapauden ansiosta voimme jäsentää näitä ongelmia esittämällä monenlaisia näkemyksiä, jotka ovat olennaisia niiden ratkaisemisen kannalta. Voin todeta täällä yksiselitteisesti Tomas Garrigue Masarykin sanoneen, että ”demokratia on keskustelua”. Olen innokas seuraamaan Tšekkoslovakian ensimmäisen presidentin jalanjalkia – olen täysin avoin tälle keskustelulle. Kiitän teitä osallistumisestanne ja jään odottamaan uutta tapaamistamme.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on ollut erittäin mielenkiintoinen, ja yhteisymmärrys haasteista ja puheenjohtajavaltio Tšekille yleisesti annettu tuki rohkaisevat minua. Toistan jälleen kerran toivovani, että työskentelemme lojaalisti, rakentavasti ja hyvässä hengessä tšekkiläisystäviemme kanssa. Heidän menestyksensä merkitsee EU:n menestystä.

Kuten joku teistä jo korosti, tämä on viimeinen puheenjohtajakausi ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Mielestäni on hyvin tärkeää, että me kaikki osoitamme näiden kuukausien aikana, kuinka tärkeitä kaikki toimielimemme ovat kansalaistemme hyvinvoinnin, vaurauden ja yhteisvastuun kannalta.

Kommunikointi on hyvin tärkeää, eivätkä EU:n toimielimet tai jäsenvaltiot voi huolehtia siitä yksin. Meidän on huolehdittava siitä yhdessä todellisen kumppanuuden hengessä. Siispä monilla seuraavien kuukausien aikaisilla tapahtumilla on suuri merkitys EU:n tulevaisuudelle ja sille kunnioitukselle, jota toimielimiämme kohtaan tunnetaan kaikkialla Euroopan unionissa.

Haluan vastata tässä yhteydessä muutamiin minulle esitettyihin konkreettisiin, erityisesti energiaa koskeviin kysymyksiin. Kyllä, kaasun toimitusvarmuutta koskevaa direktiiviä on tarkistettava kiireesti. Komissio totesi näin viime marraskuussa esitellessään strategisen energiakatsauksensa, ja teemme nyt täydellä teholla töitä voidaksemme esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksen mahdollisimman pian. Kyllä, Euroopan unioni tarvitsee lisää yhteisvastuuta ja sen on edistytävä energian toimitusvarmuuteen liittyvissä asioissa. Juuri tämä oli hiljattain esitetyn strategisen energiakatsauksen ydin.

Haluan käyttää tämän tilaisuuden pyytääkseni jälleen EU:n jäsenvaltioita ja toimielimiä työskentelemään aktiivisemmin niiden mekanismien parissa, jotka liittyvät EU:n yhteisvastuuseen energia-asioissa. Kyllä, meidän on myös jouduttava investointeja energiainfrastruktuuriin, yhdysputkiin ja energiatehokkuuteen. Siksi yhteisön talousarviosta on äärimmäisen tärkeää kohdentaa tähän tarkoitukseen viisi miljardia euroa.

Pyydän sekä parlamenttia että puheenjohtajavaltio Tšekkiä siirtymään sanoista tekoihin mahdollisimman pian. Kyllä, talouden elpyminen on kytkettävä älykkääseen vihreään kasvuun, jos haluamme selviytyä tästä kriisistä entistä vahvempina. Olemme ehdottaneet, että rakennerahastojen käyttöä näihin tarkoituksiin nopeutettaisiin. Energiatehokkuuden ja energiayhteyksien kehittämiseen tarvitaan varoja, ja koordinoimalla kansallisia elvytysohjelmia kohdistamme myös kansalliset toimet tähän suuntaan Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti.

Haluan myös todeta, että tästä talouskriisistä selviytyminen ja EU:n ohjaaminen takaisin kestävän kasvun tielle edellyttävät myös sitä, että yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevia yhteisön sääntöjä kunnioitetaan. EU:n on tuettava jatkossakin sekä miesten että naisten osallistumista talouselämään ja autettava heitä yhdistämään perhe- ja työelämä.

Puhun vielä lyhyesti Lissabonin sopimuksesta, jonka monet teistä mainitsivat. Meille on nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen, että kaikki jäsenvaltiot ratifioivat tämän sopimuksen. Meidän on toki kunnioitettava kaikkia kansallisia ratifiointimenettelyjä, mutta kun hallitus allekirjoittaa sopimuksen maan puolesta, se sitoutuu panemaan sen täytäntöön.

(Suosionosoituksia)

Monet teistä puhuivat Tšekin puheenjohtajakaudesta ja siitä, kuinka tärkeä se on. Kuten jotkut teistä – jäsen Nassauer, jäsen Brok ja muut jäsenet – sanoivat, se, että Tšekki toimii puheenjohtajavaltiona, on itsessään valtavan tärkeä asia. Entinen Varsovan liiton maa on nyt saanut ensimmäistä kertaa tehtäväkseen toimia Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana. Ajatelkaa, kuinka suuri saavutus on, että 20 vuotta rautaesiripun murtumisen jälkeen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana toimii Tšekin tasavalta ja pääministeri Topolánek ja varapääministeri Vondra hoitavat yhdessä tätä tehtävää. Luotan täysin siihen, mitä teette.

Haluan kertoa teille viimevuotisesta kokemuksestani, joka ajoittui Portugalin puheenjohtajakauteen. Portugalin pääministeri Socrates ja minä olimme Zittaussa Tšekin tasavallan, Puolan ja Saksan välisellä rajalla. Näin, kuinka tunteikas pääministeri Topolánek oli tuona hetkenä. Kaikista noista maista tulevat eurooppalaiset voivat nyt ylittää vapaasti tämän rajan, joka erotti ennen meidät toisistamme ja jakoi Euroopan kahteen osaan. Se oli hieno hetki, ja tämä on suuri saavutus, josta meidän pitäisi olla ylpeitä. Siksi uskon todella, että meidän on tärkeää puolustaa arvojamme, jotta tämä puheenjohtajakausi onnistuisi.

Jotkut teistä sanoivat, että Tšekin puheenjohtajakauden onnistuminen on tärkeää siksi, että kyseessä on pieni maa. Olen pahoillani, mutta Tšekin tasavalta ei ole pieni maa, ei edes Euroopan unionin mittapuulla. Itse asiassa joidenkin jäsenvaltioidemme pitäminen pieninä maina kielii toisinaan alemmuuskompleksista. Haluan todeta teille Paul-Henri Spaakin, Euroopan unionin yhden perustajahahmon sanoin, ettei Euroopan unionissa ole enää suuria ja pieniä maita. Itse asiassa voidaan jopa sanoa, ettei yksikään niistä ole suuri – ongelma on siinä, ettei osa niistä ole vielä huomannut sitä.

Kun tarkastelemme muuta maailmaa – kun näemme, kuinka voimakas Yhdysvallat on puolustuksen ja teknologian alalla, kun mietimme, kuinka valtava Venäjä on maantieteellisesti ja kun otamme huomioon, kuinka valtava väestö Kiinalla ja Intialla on – voimme sanoa, että Euroopan unionissa on yhtäkään suurta maata?

Euroopan unionissa ei ole enää suuria maita. Kaikilla jäsenvaltioilla on suuri arvo. Euroopan komissiolle kaikki jäsenvaltiot ovat aivan yhtä arvokkaita, mutta jos haluamme olla suuria maailmassa, Euroopan unionin on oltava vahva. Meidän on tehtävä yhteistyötä, meidän on käytettävä kaikkien toimielintemme vaikutusvaltaa, ja jos toimimme tällä tavoin yhdessä, saamme maailmassa pysyvästi jotakin aikaan. Siksi tarvitsemme Lissabonin sopimuksen. Siksi tarvitsemme yhteisen päämäärän. Siksi tarvitsemme vahvat toimielimet. Toivotan puheenjohtajavaltio Tšekille kaikkea hyvää.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan myöhemmin.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Gerard Batten (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Jotkut meistä odottavat innostuneina kuulevansa presidentti Klausin puheen helmikuussa. Miten virkistävää onkaan kuulla henkilöä, joka on niin älykäs ja rehellinen, että epäilee entistä tiiviimmän Euroopan unionin ideologiaa oppeja ja ilmastonmuutosta.

Presidentti Klaus on ollut aivan oikeassa verratessaan Euroopan unionia vanhaan Neuvostoliittoon. Ystävänä, rohkea venäläinen toisinajattelija Vladimir Bukovski toteaa Euroopan unionista: ”Olen elänyt teidän tulevaisuudessanne, eikä se toimi.” Bukovski on aivan oikeassa siinä, että EU on esimerkki pehmeästä kommunismista.

Voimme vain toivoa, että puheenjohtajavaltio Tšekki suhtautuu suureen eurooppalaiseen hankkeeseen hieman epäilevämmän kuin edeltäjänsä. Yksi asia, jonka tšekit voivat tehdä, on viivyttää Lissabonin sopimuksen ratifiointia Irlannin toiseen kansanäänestykseen saakka. Kun irlantilaiset sitten äänestävät epäonnistuneesta perustuslaista uudelleen ”ei”, tšekit voivat tunnustaa demokraattisen päätöksen, jonka ainoa kansanäänestyksen toteuttanut EU:n jäsenvaltio on tehnyt, ja pysäyttää Lissabonin sopimuksen ratifioinnin. Toivotaan, että presidentti Klaus on tehtävään sopiva mies.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies, ja toivotan Tšekin tasavallalle vilpittömästi menestystä työssään. Merkit eivät ennusta hyvää puheenjohtajakauden alussa: Tšekin periaatteellinen euroskeptismi, joka on ollut sen viimeaikaisten toimien taustalla (kuten Lissabonin sopimuksen ratifioinnin laiminlyönti tähän saakka), ei lupaa hyvää edes optimisteille. Neuvoston puheenjohtajan lausunto Gazasta on myös osoittanut institutionaalisen tunteen puutetta: kannoista pitäisi sopia muiden 26 jäsenvaltion kanssa. Sen lisäksi Euroopan parlamentin sosialistiryhmän tapaamisen laiminlyöminen antaa erittäin huonon kuvan: koskaan aikaisemmin ei ole käynyt niin, että neuvoston puheenjohtaja ei ole löytänyt aikaa keskustelulle Euroopan parlamentin suuren poliittisen ryhmän kanssa. Arvoisa puhemies, toivomme yllätyttävämmä tehokkaasta, jämäkästä toiminnasta: siinä tapauksessa meillä on kuuden kuukauden kuluttua älyllistä rehellisyyttä antaa tunnustus toiminnasta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Puheenjohtajavaltio Tšekki on esittänyt kolme painopistealaa: talous, energia ja ulkosuhteet. Siten puheenjohtajavaltio Tšekin ohjelma noudattaa tuntemiamme linjoja, mutta siinä on jotain erikoista, joka liittyy erityisesti Lissabonin sopimuksen ratifiointiin. Tšekin pääministeri vahvisti sen, että Irlannin kansalaisten itsemääräämisoikeutta on kunnioitettava. Hän jopa katsoi, että jos Tšekin tasavallassa olisi järjestetty kansanäänestys, tulos olisi ehkä ollut samanlainen kuin Irlannissa, ja myönsi, että Lissabonin sopimus saatetaan hylätä.

Venäjän ja Ukrainan kaasukriisissä hän piti kumpaakin valtiota syyllisenä ja korosti taloudellisia, strategisia ja poliittisia syitä niiden toimiin sekä tuki Euroopan unionin voimakkaampaa väliintuloa, muttei kuitenkaan esittänyt mitään täsmällisiä ehdotuksia.

Sosiaalis-taloudellisissa kysymyksissä hän ei esittänyt mitään uutta, mikä tarkoittaa sitä, että uusliberaalit kannat, Euroopan parlamentin hylkäämät ehdotukset työaikadirektiivistä, vakaus- ja kasvusopimus ja uusliberaali Lissabonin strategia säilytetään, eikä hän välittänyt talouskriisistä ja sen vakavista sosiaalisista seurauksista.

Pahoitlemme myös sitä, ettei hän sanonut käytännössä mitään sotarikoksista, joita Israel edelleen tekee palestiinalaisia vastaan.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Tšekin puheenjohtajuus on tullut vaikeaan aikaan koko EU:lle. Talouskriisi, energiakriisi ja taantuma koettelevat EU:ta kovemmin kuin koskaan sen 56-vuotisen historian aikana. Sen lisäksi Euroopan parlamentin vaalit järjestetään kesäkuussa, ja Gazan alueella on käynnissä jälleen uusi sotilaallinen selkkaus. Henkilökohtaisesti olen pahoillani siitä, ettei tšekeillä ole asianmukaisia välineitä tehtävänsä. Olen pahoillani siitä, että Lissabonin uudistussopimus ei ole todellisuutta.

Siitä johtuu yhteisen ulkopoliittikan puute: käytettävissä ei ole päätöksentekojärjestelmää, eivätkä jäsenvaltiot ole sitoutuneet energiasolidaarisuuden periaatteeseen. Presidentti Vaclav Klausin ilmastonmuutosta, EU:n uudistamista ja euroa koskevat näkemykset, jotka ovat omituisia elleivät peräti vihamielisiä, ovat suuri syy siihen. Vetoan siksi Tšekin hallitukseen ja pääministeri Mirek Topolánekiin, jotta nämä rajoittaisivat Klausin julkisia lausuntoja niin paljon kuin mahdollista. Se on hänen omaksi parhaakseen ja myös yleinen etu.

Tšekin kolme painopistealaa – talous, energia ja ulkosuhteet – ovat EU:n tarpeet pähkinäkuoressa. Uskon siksi, että Schwarzenbergin lupaus siitä, että tšekit ”vievät EU:n asioista eteenpäin” ja että ”he eivät jää muita huonommaksi”, toteutuu. Toivotan koko sydämestäni etelänaapureillemme menestyksestä puheenjohtajakautta!

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Talouden elvytysuunnitelma – josta sovittiin joulukuussa – on tärkeä askel oikeaan suuntaan nykyisen taantuman hillitsemiseksi. Nyt sen konkreettiset osatekijät on pantava täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti. Tässä suhteessa unionin pitäisi maksimoida ponnistelunsa käytettävissä olevien resurssien käytön helpottamiseksi. Siksi meidän pitäisi erityisesti kehittää ja yksinkertaistaa toimia rakenne- ja koheesiorahastojen täytäntöönpanon nopeuttamiseksi – samalla kun palautamme luottamuksen rahoitusmarkkinoihimme. Koheesiopolitiikka on yhteisvastuullisuuden paras väline Euroopan unionissa, ja sen osuus näin suuren maailmanlaajuisen kriisin kielteisten vaikutusten torjumisessa on tietysti keskeinen. Uuden puheenjohtajavaltion Tšekin painopistealoissa olen tyytyväinen myös haluun käynnistää keskustelut epäsuotuisien alueiden uudelleen määrittelystä komission tiedonannon mukaisesti. Kyseisten alueiden parempi määrittely auttaa niitä todellakin täyttämään tarpeensa ja edistämään kehitysmahdollisuuksiaan, mikä edistää sosiaalisen, alueellisen ja taloudellisen lähentymisen tavoitteiden saavuttamista koko unionissa. Meidän on todellakin pyrittävä edelleen torjumaan kriisin kielteisiä seurauksia, jotka kohdistuvat talouden lisäksi kansalaisiin, useimmiten kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Haluaisin kiittää puheenjohtaja Mirek Topolánekia puheenjohtajavaltio Tšekin painopistealojen esittämisestä. Kolme painopistealaa – talous, energia ja unionin ulkosuhteet, jotka muodostavat yhteisön puheenjohtajakauden puitteet – kärsivät vielä uusista, ennakoimattomista ulkoisista tapahtumista, jotka ovat: Gaza ja kaasu.

Gazan konfliktiin liittyvällä ongelmalla on poliittisia ulottuvuuksia. Siitä on kuitenkin nyt tullut siinä määrin sotilaallinen ongelma, että humanitaariset kysymykset on asetettava etusijalle. Siellä kuolee ihmisiä! Eikä ainoastaan Hamasin militantteja, jotka käynnistivät sotilaallisen selkkauksen, vaan viattomia lapsia, naisia ja miehiä. EU:n on yhdessä YK:n kanssa tehtävä kaikki mahdollinen ratkaisun löytämiseksi veriseen selkkaukseen. Juutalaiset ja palestiinalaiset voivat elää rinnakkain rauhassa. Älkää luovuttako pyrkimyksissänne saavuttaa tämä tavoite.

Kaasukriisi on koskettanut monia Euroopan valtioita. Kahden yrityksen, yhden venäläisen ja yhden ukrainalaisen yrityksen kiista on laajentunut nopeasti kahden valtion väliseksi kiistaksi. Sen seurauksena monet kansalaiset useissa valtioissa kärsivät huomattavasti, ja heidän energiatoimituksensa on katkaistu keskellä talvipakkasia. Kiistasta on aiheutunut myös merkittäviä taloudellisia tappioita, koska kaasua tarvitaan myös teollisuudessa. Siksi nyt on korkea aika perustaa EU:n laajuinen öljy- ja kaasujärjestelmä, jossa hyödynnetään eri lähteitä. Meidän on myös kiireesti etsittävä uusia energialähteitä ja käytettävä uudenaikaisia hiilen kaasutusmenetelmiä. Puola on toteuttamassa sen suuntaisia toimia.

Toivotan tšekkiläisille ystävillemme menestystä EU:n tavoitteiden toteuttamisessa.

Magda Kósáné Kovács (PSE), kirjallinen. – (HU) Puheenjohtajavaltio Tšekki on vaikeassa tilanteessa. On vaikeaa toimia puheenjohtajavaltiona ensimmäistä kertaa sellaisen puheenjohtajavaltion jälkeen, joka on saavuttanut vakiintuneen aseman yhtenä EU:n moottoreista ja on jo useasti ohjannut unionin laivaa. Tšekin tehtävä on vaikea, koska talouskriisi alkaa vasta nyt vaikuttaa koko Euroopassa. Tehtävä on vaikea myös siksi, että Tšekin on kohdattava voimakkaat euroskeptikot Euroopan parlamentissa ja myös oman maansa korkean tason poliittisissa edustajissa.

Puheenjohtajavaltio Tšekin ohjelma näyttää kuitenkin olevan sellainen, jolla pyritään pitämään Euroopan unioni hyvässä tasapainossa. Ylevä otsikko ”Eurooppa ilman rajoja” nostaa esiin ongelman, miten hallita talouskriisiä, mutta myös sen miten vahvistaa tehokkaasti EU:n pitkän aikavälin periaatteita. Tšekki on ensimmäinen valtio itäisessä Keski-Euroopassa, jolla on kaikki uuden EU:n jäsenvaltion yhteiset piirteet. Siitä seuraa, että puheenjohtajavaltio Tšekin ohjelmalla pyritään edustamaan suhteellisesti uusien jäsenvaltioiden vaatimuksia.

Olemme tyytyväisiä siihen, että puheenjohtajavaltio Tšekin vastauksessa talouskriisiin keskitytään kehittämään sisäistä työvoimaa ja edistämään pystysuoraa liikkuvuutta.

Samalla haluaisin kiinnittää puheenjohtajavaltion huomion erityisesti tarpeeseen parantaa vähiten kehittyneiden alueiden ja romanivähemmistön tilannetta. EU:ssa on todellakin sosiaalisia ja taloudellisia ongelmia, jotka ylittävät rajat.

Sen ohella että hyödynnetään maahan muuttaneita työntekijöitä, unionin ikääntyvää väestöä ja siitä seuraavia jännitteitä voidaan hallita pitkällä aikavälillä kehittämällä sisäistä työvoimaa, jota edustavat ne, joiden osaaminen ja taidot eivät ole kilpailukykyisiä.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan onnitella Tšekin tasavaltaa Euroopan unionin puheenjohtajuudesta. Haluaisin myös esittää tunnustukseni sille seikalle, että on ollut mahdollista laatia 18 kuukauden ohjelma osana yhteistyöprosessia, johon ovat osallistuneet Ranska, joka toimi äskettäin Euroopan unionin puheenjohtajana, sekä Ruotsi, joka hoitaa unionin puheenjohtajan tehtäviä tämän vuoden jälkipuoliskolla.

Nykyistä puheenjohtajaa kohtaavat haasteet, kuten sota Gazan alueella, Venäjän kaasutoimitusten keskeyttäminen, puhumattakaan maailmanlaajuisesta talouskriisistä, ovat vahvistaneet sen, että Tšekin asettamat painopistealat ovat aivan oikeat.

Tšekin ilmoittamasta kolmesta painopistealasta – energiasta, taloudesta ja unionin ulkosuhteista – haluaisin keskittyä energiaan. Katson henkilökohtaisesti, että Euroopan unioni tarvitsee yhteistä energiapolitiikkaa niin että voidaan välttää liiallista riippuvuutta yhden alueen resursseista.

Tässä suhteessa kannatan suhteiden kehittämistä uusien toimittajien kanssa ja korostan sitä, että on tärkeää investoida uudenlaiseen energiantuotantotekniikkaan. Meidän on kehitettävä liikenneinfrastruktuuria ja kiinnitettävä riittävästi huomiota Nabucco-kaasuputken rakentamiseen. Uskon myös, että on erittäin tärkeää lyhentää menettelyjä sellaisten hankkeiden toteuttamiseksi, joilla pyritään löytämään vaihtoehtoisia uusia energialähteitä.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Se, että Eurooppa-neuvosto ei ole vielä käsitellyt todellisia kysymyksiä Irlannissa pidetyn Lissabonin sopimusta koskevan kansanäänestyksen kielteisen tuloksen takana, voi aiheuttaa sen, että järjestetään toinenkin ”ei”-kansanäänestys.

Puheenjohtajavaltio Tšekki ymmärtää, että toinen ”ei”-äänestystulos on realistinen vaihtoehto, ja se valmistautuu siihen mahdollisuuteen, ettei Lissabonin sopimus tule voimaan. Tšekki valmistelee B-suunnitelmaa uuden komission valitsemiseksi Nizzan sopimuksen sääntöjen perusteella. Esitetty ajatus 26 komission jäsenen komission ja ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan valitsemisesta 27 jäsenvaltiosta on vain yksi mahdollisuus asian käsittelemiseksi.

Kaikkialla EU:ssa ihmiset ymmärtävät, että Lissabonin sopimus ei ole yleislääke, jona monet sen kiihkeimmät kannattajat sen esittävät. Päinvastoin: se voisi pahentaa kohtaamiamme taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia.

Tšekin vastaus Gazan kriisiin on kaukana siitä mitä vaaditaan. EU on toimittava yhtenäisesti saarrettujen palestiinalaisten oikeuksien puolustamiseksi ja yritettävä lopettaa verenvuodatus.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tšekin tasavalta, joka aloitti Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana 1. tammikuuta 2009, kohtaa muiden vuonna 2004 ja sen jälkeen EU:hun liittyneiden valtioiden kanssa ongelmia, jotka liittyvät monien asuinrakennusten huonoon lämpöeristykseen.

Meidän olisi pidettävä mielessä seuraavat seikat: merkittävät energiasäästöt ja kansalaisten maksamien lämmityskustannusten vähentäminen, jotka voitaisiin saavuttaa uudistamalla kyseisten rakennusten lämmitysjärjestelmät, sekä rajoitetut mahdollisuudet käyttää rakenne- ja koheesiorahastoja alan investointeihin. Siksi katson, että neuvoston puheenjohtajavaltion Tšekin olisi sisällytettävä tämä kysymys painopistealoihinsa.

Toiseksi, Tšekki on antanut eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä puitepäätöksen 32 artiklan perusteella lausunnon, jonka mukaan sitä sovelletaan luovuttamismenettelyihin ”vain teoista, jotka on tehty 1 päivän marraskuuta 2004 jälkeen”. Vastaavia säännöksiä sovelletaan myös muissa Euroopan valtioissa. Tällaiset tapaukset heikentävät kansalaisten uskoa EU:n politiikan tehokkuuteen rikosten torjunnassa. Tšekillä, joka toimii neuvoston puheenjohtajana, on oiva tilaisuus tarkastella uudelleen kyseisiä lausuntoja.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tšekin pääministerin ja Euroopan komission puheenjohtajan lausunnot sekä yleinen keskustelu Euroopan parlamentissa puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan ohjelmasta ovat jatkoa useiden puheenjohtajakauden ajan jatkuneelle ruohonjuuritason vastaiselle EU:n politiikalle. He ovat lähettäneet viestin, että pääoman hyökkäys työntekijöitä, ruohonjuuritason luokkia vastaan jatkuu hellittämättä. EU:n imperialistista roolia vahvistetaan, kuten puheenjohtajavaltio Tšekki osoitti ottaessaan vastaan tehtävänsä tukemalla Israelin rikollista imperialistista hyökkäystä Gazan kaistalle ja oikeuttamalla Palestiinan kansan barbaarisen teurastuksen Yhdysvaltojen täydellä tuella ja noudattamalla Yhdysvaltojen/Naton/EE:n suunnitelmaa ”uudesta Lähi-idästä”.

Tšekin ohjelma merkitsee EU:n ruohonjuuritason vastaisten hyökkäysten jatkuvaa tehostamista kapitalistisen järjestelmän kriisin vaikutusten siirtämiseksi työväenluokkaan ja köyhiin ruohonjuuritason luokkiin, kansaan

kohdistuvan EU:n aggression ja imperialististen operaatioiden lisäämistä sekä EU:n sotilaallisen operaatiokyvyn kehittämistä koko maailmassa.

Ihmisten on vastattava EU:n aggressioon vastahyökkäyksellä. Vastarinta, tottelemattomuus ja ero EU:n taantumuksellisesta politiikasta ja itse EU:sta ovat kansalaisten tie eteenpäin.

Maria Petre (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin aloittaa puheenvuoroni esittämällä jälleen ajatuksen, josta puhuin maanantaina täysistunnon avajaisissa. Teidän puheenjohtajakautenne osuu aikaan, joka merkitsee meille jotain erityistä. Tänä vuonna on kulunut 20 vuotta rautaesiripun kaatumisesta. Sanoin maanantaina, että meille mutta erityisesti miljoonille kansalaisille, jotka ovat lähettäneet meidät tänne, nämä 20 vuotta ovat merkinneet jossain määrin odottamista ja jossain määrin hyväksymistä. Ehkä oli normaalia, ettemme päässeet pakoon nopeammin 50 vuoden taakasta, joka erotti meidät muusta Euroopasta.

Halusin käyttää puheenvuoron onnitellakseni teitä myös kolmannelle painopistealalle, EU:n ulkosuhteista, mutta erityisesti itäisen kumppanuuden käsittelystä painopistealana. Kahden valtiomme, Romanian ja Tšekin historiassa on kaksi selvää yhteistä piirrettä: 1968 ja sitten Prahan kevät, joka merkitsi meille romanialaisille, jotka olimme alistettuja kaikkein julmimpaan kommunistidiktatuuriin, valonsädettä, joka opasti meitä matkalla vapauteen.

Romanialaisena Euroopan parlamentin jäsenenä haluaisin pyytää teitä antamaan asianmukaista, erityistä sisältöä itäiselle kumppanuudelle. Kyseisellä alueella on miljoonia kansalaisia, joiden on herätettävä toivo käymällä jälleen, tulevana kuukausina, symbolisesti läpi Prahan kevään tapahtumat. Te ja minä voimme ymmärtää täysin odotuksen merkityksen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Meillä on nyt edessämme kuusi kuukautta Tšekin puheenjohtajakautta, eikä siitä tule helppoa, mikä on nyt selvä asia. Kaksi suurta kriisiä, joita meidän on täytynyt käsitellä viime viikkoina osoittavat meille, että Euroopan unionin hyvä johtajuus käsittää huolellisesti valmisteltujen ohjelmien lisäksi ennen kaikkea kyvyn reagoida nopeasti ja asianmukaisesti vaikeisiin ongelmiin. Jokaisen jäsenvaltion, joka valmistautuu EU:n puheenjohtajuuteen olisi muistettava se.

Tšekin puheenjohtajakausi seuraa erittäin dynaamista ja kunnianhimoista Ranskan puheenjohtajakautta. On epätodennäköistä, ettei niitä verrata keskenään. Katson kuitenkin, että Tšekin viranomaiset ovat valmistautuneet tehtävään hyvin ja Tšekin puheenjohtajakaudesta tulee esimerkki siitä, miten pienikin valtio, joka on vasta äskettäin liittynyt yhteisöön, voi tarjota sille asianmukaista johtajuutta. Eivätkä edes kansalliset poliittiset erimielisyydet voi estää sitä.

Haluaisin pyytää puheenjohtajavaltiota osoittamaan huomiota jokapäiväisiin ongelmiin. Laajamittaiset, kunnianhimoiset suunnitelmat ovat tärkeitä ja tarpeellisia mutta usein kovin kaukana tavallisista kansalaisista. On tärkeää, että nyt Euroopan parlamentin vaalien alla Euroopan unionin kansalaiset voivat tuntea, että yhteisö perustettiin heitä, kansalaisia varten ja että sen tarkoituksena on parantaa heidän jokapäiväistä elämäänsä. Siis ”kyllä” suurille suunnitelmille, kunhan niitä tarkastellaan jokapäiväisen elämän kautta.

Toivotan teille menestystä!

Petya Stavreva (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Tšekin tasavalta tarttuu EU:n peräsimeen aikana jolloin EU kohtaa maailmanlaajuisen talouskriisin, Venäjän kaasutoimitusten keskeyttämisen ja Gazan konfliktin haasteet.

Uskon, että puheenjohtajavaltio Tšekin kunnianhimoinen ohjelma saavutetaan Euroopan parlamentin ja Euroopan komission tiiviillä yhteistyöllä. EU:n on edelleen otettava aktiivisesti kantaa kaikkiin EU:n kansalaisten ongelmiin. Tällä hetkellä energian toimitusvarmuus on erityisen ajankohtainen kysymys, ja kaikkien jäsenvaltioiden ponnisteluja on voimistettava. Venäjän kaasutoimitusten keskeyttäminen eurooppalaisille kuluttajille pakkasten aikaan, mikä on lamauttanut Euroopan, lisää uuden ulottuvuuden energiariippumattomuuden käsitteeseen. Kriisitilanne pakottaa vähentämään jäsenvaltioiden riippuvuutta Venäjän kaasutoimituksista ja etsimään vaihtoehtoja.

Yhdentyneen Euroopan kansalaiset odottavat puheenjohtajavaltio Tšekin ottavan aktiivisesti kantaa ja ratkaisevan ongelman, joka on jo kauan ollut enemmän kuin vain Venäjän ja Ukrainan välinen kauppariita.

Toivotan onnea puheenjohtajavaltiolle.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Tšekki on määritellyt energiakysymyksen painopistealaksi.

Viime viikkojen sietämättömät tapahtumat, jotka liittyvät tiettyjen EU:n jäsenvaltioiden saamien maakaasutoimitusten varmuuteen, ovat osoittaneet jälleen, että tarvitaan eurooppalaista energiapolitiikkaa, joka pannaan täytäntöön selkeästi määritellyillä EU:n hankkeilla ja jota tuetaan EU:n rahastoilla. EU:n maakaasun sisämarkkinat voivat toimia normaalisti vain, jos kehitetään nopeasti varastoja maakaasulle, mukaan luettuna nesteytetty kaasu, ja nopeutetaan Nabucco-hankkeen täytäntöönpanoa.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Haluaisin toivottaa onnea Tšekin hallitukselle, joka toimii unionin puheenjohtajana vaikeissa olosuhteissa, mikä johtuu kansallisesta poliittisesta tilanteesta ja erityisen huolestuttavista kansainvälisistä olosuhteista.

Puheenjohtajavaltio Tšekin on toimittava päättäväisesti ja ponnekkaasti, aivan kuten Nicolas Sarkozyn johtama puheenjohtajavaltio teki kuuden viime kuukauden aikana, jotta Tšekki voi toimia aktiivisesti Gazan alueen välittömän aselevon puolesta ja ylläpitää vahvaa poliittista liikettä Ranskan ja Ruotsin kanssa laaditun työohjelman perusteella. Ruotsi seuraa Tšekkiä neuvoston puheenjohtajana.

Taluskriisiin olisi sovellettava viipymättä koordinoitua elvytysuunnitelmaan, jonka 27 jäsenvaltiota ovat hyväksyneet, teollisuuden, kilpailukyvyn ja eurooppalaisten työpaikkojen suojelemiseksi. Euroopalla on keskeinen asema kriisin ratkaisussa, ja puheenjohtajavaltio Tšekin on osoitettava se.

Olen tyytyväinen Tšekin pääministerin sitoumukseen, että Tšekki ratifioi Lissabonin sopimuksen puheenjohtajakauden loppuun mennessä. EU:ta heikentävistä taloudellisista, diplomaattisista ja institutionaalisista kriiseistä vain viimeksi mainitun lopputulos riippuu täysin eurooppalaisista. Puheenjohtajavaltio Tšekin on autettava unionia saavuttamaan onnistunut lopputulos kansalaisten tulevaisuudennäkymien takaamiseksi.

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

4. Äänestykset

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

Haluaisin ilmoittaa täysistunnolle, että äänestyksen aikana parlamentin toimittajien erityisestä pyynnöstä meidän on ilmoitettava jokaisesta äänestystuloksesta puolesta ja vastaan annettujen äänten sekä tyhjen äänten määrä. Toivoimme voivamme yksinkertaistaa asioita teitä varten, mutta se ei ollut mahdollista.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

4.1. Passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijät ja biometriikka (A6-0500/2008, Carlos Coelho) (äänestys)

(IT) Carlos Coelho'n mietintöä koskevan äänestyksen jälkeen (A6-0500/2008)

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin esittää työjärjestyspuheenvuoron. Kerroitte meille, että toimittajat, kunnioitettava ryhmä, ovat pyytäneet ilmoittamaan kaikki äänet, mutta minun mielestäni parlamentin jäsenten eikä toimittajien pitäisi laatia parlamentin säännöt. Haluaisin tietää, onko kyseessä sokeiden toimittajien yhdistys, koska toimittajat näkevät äänestystulokset helposti kuvaruuduilta. Joka tapauksessa kuuroilla toimittajilla voi olla vaikeuksia, jos ilmoitatte tulokset.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (IT) Francesco Enrico Speroni, minun on vaikea ilmaista henkilökohtaista mielipidettäni toimittajien työn vaikeudesta. Koska puhemiehistölle on tällä kertaa tehty tämä pyyntö, katson, että – ja todennäköisesti olen henkilökohtaisesti kanssanne samaa mieltä – puhemiehistön olisi annettava vastaus; on jo päätetty, että vastausta käsitellään puhemiehistön seuraavassa kokouksessa.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). – Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä Francesco Enrico Speronin esittämästä kannasta. Tunnustan teidän vaikeutenne, mutta sanoisin, että hän on oikeassa. Kuvaruuduilla ilmoitetaan kaikki äänestystulokset. Jokaisen tarkistuksen tuloksen lukeminen ääneen veisi erittäin paljon aikaa – erityisesti sellaisessa äänestyksessä kuin tänään. Ehdottaisin että pyydätte puhemiehistöä jättämään

asian siitä vastaavalle valiokunnalle, ja me käsittelemme sitä tulevassa äänestysistunnossa – jos se sopii täysistunnolle.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (IT) Kuten jo totesin, asia jätetään puhemiehistön käsiteltäväksi, juuri sitä varten että se voi antaa täsmällisen vastauksen.

Me siirrymme nyt äänestykseen.

4.2. Puolustuksen ja turvallisuuden alan julkiset hankinnat (A6-0415/2008, Alexander Graf Lambsdorff) (äänestys)

4.3. Vaaralliset aineet ja valmisteet (dikloorimetaani) (A6-0341/2008, Carl Schlyter) (äänestys)

4.4. Kalastusalan työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimus (yleissopimus nro 188) (A6-0423/2008, Ilda Figueiredo) (äänestys)

4.5. Perusoikeuksien tilanne Euroopan unionissa 2004–2008 (A6-0479/2008, Giusto Catania) (äänestys)

Puhemies. – (IT) Ennen 32 kohdan ensimmäisestä osasta toimitettua äänestystä.

Mogens Camre (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, tarkoituksena on täydentää tarkistuksen tekstiä. Kohdan ”12. joulukuuta 2006” jälkeen haluamme vain lisätä tekstin: ”sekä 4. ja 17. joulukuuta 2008”. Se johtuu siitä, että tuomioistuin teki päätöksiä jälkimmäisinä päivinä eikä olisi korrektia mainita vuoden 2006 päätöstä mainitsematta tuomioistuimen joulukuussa 2008 tekemiä päätöksiä.

(IT) (Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

– Ennen tarkistuksesta 25 toimitettua äänestystä

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestyslistani mukaan 36 kohta on peruttu, joten ihmettelen, olisiko meidän pitänyt äänestää siitä lainkaan.

Puhemies. – (IT) Tarkistus 8 on peruttu, ja sen seurauksena ette voi äänestää 36 kohdasta.

– Ennen kohdasta 161 toimitettua äänestystä

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin muistuttaa 161 kohdasta, että alkuperäinen englanninkielinen teksti on autenttinen versio, koska siitä on liian monta käännöstä, joissa merkitys vääristetään täysin; esimerkiksi italiankielisessä käännöksessä puhutaan ”*morte decorosasta*” [ihmisarvoinen kuolema]. En käy läpi yksityiskohtia, mutta englanninkielinen versio on autenttinen.

Puhemies. – (IT) Kiitos, että muistutitte meitä tästä. Mainitsen asian uudelleen asianmukaisella hetkellä antamatta puheenvuoroa Marco Cappatolle, koska nyt meidän on äänestettävä 161 kohdasta; meidän on äänestettävä vielä alkuperäisestä tekstistä hylättyämme tarkistuksen.

4.6. Merityötä koskeva vuoden 2006 yleissopimus (B6-0624/2008) (äänestys)

4.7. YK:n ihmisoikeusneuvoston kehitys, mukaan lukien EU:n asema (A6-0498/2008, Laima Liucija Andrikienė) (äänestys)

4.8. Yleisön oikeus tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin (A6-0459/2008, Marco Cappato) (äänestys)

5. Äänestys selitykset

Suulliset äänestys selitykset

– Mietintö: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä vaaditaan uudistusta lastensuojelun nimissä, myös uusia toimia passien turvallisuuden lisäämiseksi. Kaiken kaikkiaan se on paketti, jonka avulla voidaan torjua lapsikauppaa ja suojella lapsia entistä paremmin.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pidän biometriikan lisäämistä matkustusasiakirjojen turvatekijöihin tarpeellisenä. Kuitenkin sen lisäksi, että parannetaan unionin kansalaisten turvallisuutta, mikä on ensisijainen tavoitteemme, meidän on tarkasteltava myös kolikon toista puolta, joka on kansalaistemme yksityisyyden suojele. Pyrin varmistamaan sen, että tämän lainsäädännön täytäntöönpano ja soveltaminen kansallisella tasolla ei johda byrokraattisiin vaikeuksiin tai jopa tietojen väärinkäyttöön ja se sisältää myös EU:n ulkopuolisten valtioiden toteuttaman väärinkäytön. Haluaisin muistuttaa tarpeesta edistää Europolin ja Frontexin entistä tiiviimpää osallistumista tähän asiaan; vain jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten tiiviillä yhteistyöllä Euroopasta saadaan tehtyä turvallisempi koti meille kaikille. Olen tyytyväinen siihen, että yli 12-vuotiaat lapset saavat oman passinsa. Tämä toimenpide vähentää järjestäytyneen rikollisuuden rajat ylittävää lasten hyväksikäyttöä, mikä on toinen syy, miksi kannatan tätä ilmeisen ristiriitaista asiaa.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen antaessani ponnekkaan tukeni EU:n passien biometriikkaa koskevalle Coelhon mietinnölle, koska se on jollei mitään muuta niin ensimmäinen askel passien lukuisien väärinkäyttöjen ja väärennösten torjunnassa. Tämä on sellaista yhdenmukaistamista, jonka voimme ainakin hyväksyä, koska se on hyödyllinen ja jopa tarpeellinen toimi, erityisesti Schengen-alueen valtioissa.

Kun avointen kansainvälisten rajojen järjestelmä otetaan käyttöön, pitkää ulkorajaa pitää tietysti valvoa mahdollisimman tehokkaasti. Tämä mietintö on askel oikeaan suuntaan, koska ulkorajaa ei tällä hetkellä valvota riittävän tehokkaasti.

Minulla on kuitenkin yksi varaus. Pelkät paremmat passit eivät riitä. Joka vuosi sadat tuhannet Euroopan ulkopuolelta tulevat maahanmuuttajat saapuvat mantereellemme. Kyse on laittomista maahanmuuttajista, puolilaillisista maahanmuuttajista mutta myös laillisista maahanmuuttajista. Kotimaani Belgia vastaanotti viime vuonna yli 70 000 maahanmuuttajaa Euroopan ulkopuolelta, ties kuinka monen laittoman maahanmuuttajan lisäksi. Meidän on pysäytettävä tämä hyökyaalto, eikä ongelmaa ratkaista pelkillä paremmilla passeilla.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestin Coelhon mietintöä vastaan kahdesta syystä. Ensinnäkin olen erittäin huolestunut kansalaisten oikeuksista ja siitä, että biometrinen tietojen kerääminen aiheuttaa merkittävän uhan kansalaisten turvallisuudelle, erityisesti heidän vapaudelleen, ja myös vapaan liikkuvuuden perusihmisoikeutta rikotaan.

Minua huolestuttaa vieläkin enemmän se, että se on kotimaassani toinen kerta kymmenen viime vuoden aikana, kun otetaan käyttöön uudet henkilöasiakirjat. Henkilökohtaisesti joudun hankkimaan uuden henkilöasiakirjan kolmannen kerran kymmenen vuoden sisällä. Tämä voi tuntua teistä huvittavalta, mutta Bulgariassa ihmisten tulot ovat niin pienet, että lisätaakka, jonka he joutuvat kuluttamaan uusien henkilöasiakirjojen hankintaan, on yksinkertaisesti väärin ja moraalitonta näitä ihmisiä kohtaan. Kun puhumme eläkeläisistä, jotka saavat 100 Bulgarian leviä, mikä vastaa 50 euron eläkettä, on väärin periä heiltä 20 euroa uusista henkilöasiakirjoista. Äänestin Coelhon mietintöä vastaan, koska katson, että se on täysin sopimaton oman maani kohdalla.

– Mietintö: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain saada kirjatuksi pöytäkirjaan, että äänestin lopulta Cappaton mietintöä vastaan, koska katson että parlamentti saa käsiteltäväkseen paremman mietinnön, jossa kyseisiä asioita käsitellään.

Haluan sanoa myös sen, että Euroopan parlamentin on tehtävä jotain sen suhteen, että parlamentissa on jäseniä, jotka ovat olleet täällä yli neljä ja puoli vuotta ja saaneet palkkaa koko ajalta ja jotka ovat puhuneet vähemmän aikaa kuin Colm Burke, joka on ollut parlamentissa kuusi kuukautta. Mielestäni meidän on aika kiinnittää asiaan huomiota.

Täällä on ihmisiä, jotka eivät osallistu tämän parlamentin toimintaan sen valiokunnissa tai täysistunnossa. Jotkut heistä ovat pienten ryhmien jäseniä. He tulevat tänne ja saavat puheaikaa, ennen kuin he ryntäävät lentokentälle ja viettävät aikaa omassa jäsenvaltiossaan, sen sijaan että olisivat täällä, ja kertovat ihmisille miten huonoa demokratia on Euroopan unionissa. Demokratia on huonoa Euroopan unionissa, jos Euroopan parlamentin jäsenille, jotka eivät tule tänne, voidaan maksaa palkkaa tällaisesta demokratian räikeästä hyväksikäytöstä. Haluan saada tämän pöytäkirjaan, arvoisa puhemies.

Katson, että kun teemme uudistuksia, kun toimitamme asiakirjoja yleisön saataville ja kun varmistamme että avoimuus lisääntyy, meidän olisi toteutettava toimia sen osoittamiseksi, ketkä parlamentin jäsenet osallistuvat parlamentin työhön ja ketkä eivät.

– Mietintö: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Euroopan asemarkkinat toimivat tehottomasti, koska ovat pirstoutuneet. Nyt olemme luoneet tilaa julkisille hankinnoille tällä alalla noudattaen perustamissopimuksen 273 artiklan mukaisia strategisia syitä koskevia poikkeuksia. Olen toiminut valiokunnassa hämärien sotilaallisten sopimusten aiheuttamien julkisten varojen tuhlauksen lopettamiseksi. Aikaisemmin kansallista etua koskevaa lauseketta käytettiin väärin myös armeijan julkisissa sopimuksissa, millä ei selvästikään ollut mitään tekemistä turvallisuuden laadun kanssa. Voisin mainita ulkomuistista rakennusurakoita, muonitusta ja kuljetuksia koskevia sopimuksia. Tällä ehdotuksella säästetään rahaa, joka voidaan sitten investoida tutkimukseen ja teknologiaan meidän suojelemiseksi entistä tehokkaammin nykyisiltä ja tulevilta uhilta.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vastustan tätä mietintöä, koska mielestäni se on uhka hallituksille ja yrityksille, jotka ovat investoineet tuntuvasti puolustusalan tutkimukseen ja kehitykseen ja joilta nyt ryödätään tutkimus- ja kehitysvaiheen voitot.

Ehdotetun direktiivin mukaan hankintasopimukset on nyt avattava eurooppalaiselle kilpailulle, mikä jättää puolustusalan yritykset – jopa valtiot – vaille keinoja suojella kansainvälisiä teollis- ja tekijänoikeuksia ja työpaikkoja. Koska Yhdistyneessä kuningaskunnassa useat puolustusalan yritykset ovat huipputasoa tutkimuksessa ja kehityksessä, mietinnön aiheuttama uhka on vakava.

Huoltani pahentaa tunnus, että mietinnön taustalla on EU:n yhdentymisen sekä EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tukeminen eikä tuntuvien taloudellisten etujen asettaminen etusijalle.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yritän puhua lyhyemmin kuin tavallisesti; kannatin äänestyksessä Lambsdorffin mietintöä, jolla edistetään yhteistä turvallisuutta ja puolustusta. Ihmettelen kuitenkin ja kysyn sitä teiltäkin: milloin meillä on lopulta todella eurooppalainen puolustus, todella eurooppalainen armeija, todellinen mahdollisuus säästää rahaa ja puolustautua yhdentyneenä Eurooppana? Toivon, että se tapahtuu todellakin pian, arvoisa puhemies!

Puhemies. – (IT) Tässä tapauksessa en voi antaa välitöntä vastausta, joka olisi monimutkainen. Siirrytään seuraaviin äänestyskyselyihin, tällä kertaa Schlyterin mietintöön.

– Mietintö: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Kannatin mietintöä vaarallisista aineista ja kemikaaleista, erityisesti dikloorimetäänista, mikä mahdollistaa kyseisen karsinogeenin käytön rajoittamisen maalinpoistoaineissa, vaikka sille onkin myönnetty poikkeuksia tiukoin ehdoin. Olen tyytyväinen siihen, että poikkeuksia ei toteuteta käytännössä, koska käytettävissä on turvallisia vaihtoehtoja, joita kuluttajat ja myös ammattilaiset valitsevat mieluummin tulevaisuudessa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, jotkut aineet ovat niin vaarallisia, että ne on kiellettävä kokonaan tai niiden käyttöä on rajoitettava voimakkaasti niin, että noudatetaan mahdollisimman tiukkoja terveyttä ja turvallisuutta koskevia varokeinoja. Dikloorimetääni on yksi näistä aineista ja se on poistettava käytöstä.

– Mietintö: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Olen tyytyväinen kansainväliseen sopimukseen, jossa annetaan uudet työehdot kalatalousalan työntekijöille. Kalastajille tapahtuu erittäin paljon vakavia työtapaturmia ja kuolemia. Haluaisin vedota neuvostoon ja komissioon, jotta ne tekevät kaikkensa yleissopimuksen ratifioimiseksi jo kauan ennen vuotta 2012. Olkaa ystävällinen ja kirjatkaa pöytäkirjaan, että äänestyslaitteeni ei toiminut ja että äänestin tietysti mietinnön puolesta.

– Mietintö: Giusto Catania (A6-0479/2008)

Irena Belohorská (NI). – (SK) Giusto Catanian valiokunta-aloitteinen mietintö on saanut aikaan vilkasta keskustelua parlamentin poliittisten ryhmien ja jäsenten välillä.

Euroopan unioni kohtaa nyt erittäin vakavia ongelmia, kuten talouskriisi sekä Ukrainan ja Venäjän konfliktin aiheuttama energiakriisi. Nyt on aika, jolloin meidän olisi toimittava yhdessä ja vältettävä toimia, jotka voisivat heikentää yhtenäisyyttämme. Kriisin seuraukset vaikuttavat epäilemättä kaikkiin Euroopan unionin kansalaisiin, olivat he slovakkeja, puolalaisia, unkarilaisia tai saksalaisia. Pidän pyrkimyksiä lietsoa jäsenvaltioiden välisiä riitoja, joita toisinaan esiintyy istunnoissamme, merkinä siitä, ettei ymmärretä nykyistä vakavaa tilannetta, jossa EU:n yhtenäisyys on uhattuna. Meidän olisi keskityttävä enemmän ratkaisujen löytämiseen ja Lissabonin sopimuksen ratifiointiin Euroopan unionin kilpailukyvyyn edistämiseksi.

Olen toistuvasti ilmaissut täällä Euroopan parlamentissa mielipiteeni siitä, että autonomialla ei ole sijaa yhteisellä alueellamme. EU:n jäsenvaltioiden yhdentymisen keskeistä ajatusta ei saa unohtaa, eikä laiminlyödä tai hylätä. Meidän on muistettava Schumanin lausunto, että älykäs eurooppalainen ei voi iloita naapurinsa epäonnesta, koska meitä kaikkia sitoo yhteinen kohtalo sekä hyvinä että huonoina aikoina.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Giusto Catanian mietintö on pelkkää huijausta. Siinä ei ole minkäänlaista katsausta siihen, missä määrin perusoikeuksia kunnioitettiin Euroopan unionissa vuosina 2004–2008; siinä vain luetellaan Euroopan parlamentin vasemmiston vaatimukset.

Vaatumuksiin kuuluu samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliittojen tunnustaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja huumeiden, eutanasian ja laittomien maahanmuuttajien laillistaminen. Itävallan kansanpuolueen (ÖVP) valtuuskunta ja minä hylkäämme suoralta kädeltä edellä mainitut vaatimukset, jotka enemmistö hyväksyi, ja siksi me – myös minä – äänestimme mietintöä vastaan.

Peter Baco (NI). – (SK) Kannatin äänestyksessä perusoikeuksien tilannetta Euroopan unionissa 2004–2008 koskevaa mietintöä.

Asetin tukeni ehdoksi alueellista itsehallintoa koskevan 49 kohdan alkuperäisen sanamuodon hylkäämisen. Katson, että tällä hylätään provokaattorien ja juonittelijoiden pyrkimykset spekuloida vallitsevalla tilanteella. Euroopan parlamentti ei toisin sanoen hyväksy alueellisella itsehallinnolla leikkelyä. Tämä on erittäin arvokas päätös Euroopan parlamentin tämän päivän täysistunnolta, ja mielestäni meitä voi onnitella siitä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, minäkin vastustin äänestyksessä tätä kommunistisen Euroopan parlamentin jäsenen mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa. Arvostan kuitenkin sitä, että muiden ryhmien esittelijät ovat onnistuneet muuttamaan tekstiä hieman ja että se sisältää joitakin hyviä kohtia vähemmistöjen tilanteesta. Jotkut kohdat eivät kuitenkaan ole objektiivisia. Sen lisäksi mietintö ylittää ennennäkemättömällä tavalla sen, mitä voidaan odottaa mennyttä ajanjaksoa käsittelevältä asiakirjalta. Mietinnössä esitetään liian yksipuolinen poliittinen näkemys ihmisoikeuksista Euroopan unionissa. Mietinnössä rikotaan toissijaisuusperiaatetta määräämällä sääntöjä perhepolitiikasta ja muista eettisistä kysymyksistä, mikä on perustamissopimusten vastaista.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Minäkin äänestin Giusto Catanian mietintöä vastaan, koska se sisältää ainakin kolme viittausta aborttiin ihmisoikeutena. Sitä minä en voi hyväksyä. On sääli, että näinkin tärkeä mietintö, jossa käsitellään monia erilaisia aiheita, sisältää tekijöitä, jotka eivät selvästikään kuulu Euroopan unionin toimialaan ja joihin Euroopan unioni ei voi eikä sen pidäkään puuttua; se johtuu toissijaisuusperiaatteesta. Siksi äänestin Catanian mietintöä vastaan.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, kannatin äänestyksessä Giusto Catanian mietintöä, koska sillä poistetaan aikaisempia puutteita, jotka koskevat vähemmistöjen oikeuksia. Asia on erittäin tärkeä Unkarille ja vähemmistöille, jotka elävät sen rajojen sisä- ja ulkopuolella. Mietinnössä korostetaan vähemmistökielten suojelua ja julistetaan, että äidinkielen käyttö on yksi tärkeimmistä perusoikeuksista. Valitettavasti näin ei ole viime aikoina käynyt useassa uudessa EU:n jäsenvaltiossa.

Mietinnössä korostetaan edelleen tarvetta määritellä kansallisten vähemmistöjen asema. Uskon, että se on erittäin tärkeää Euroopan 150 vähemmistölle.

Lopuksi katson, että 49 kohta on erityisen tärkeä, koska siinä vahvistetaan, että itsehallinto on tehokkain keino käsitellä kansallisten vähemmistöyhteisöjen ongelmia. Se voidaan tehdä seuraamalla Euroopan unionissa olevia esimerkillisiä malleja, jotka koskevat kulttuurista ja alueellista itsehallintoa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, oikeuksiin keskittynyt yhteiskunta, on ”minä, minä -yhteiskunta”, joka on kadottanut tasapainonsa. Se aiheuttaa mietinnön vaatimukset tasa-arvosta avioliitossa ja homoseksuaalisissa suhteissa. Luonnonjärjestys on mies ja nainen. Me vääristämme sen, kun me vaadimme tasa-arvoa sen vastakohdalle.

Vaikka se ei olekaan muodikasta, julistan häpeämättä, että samaa sukupuolta olevien parien luonnoton kumppanuus on jotain, johon en halua lainsäätäjänä suostua. Onko oikeuteni puolustaa tätä kantaa vähäisempi kuin niiden ihmisten, jotka vaativat päinvastaista? Päättelen suvaitsemattomasta ilmapiiristä, jossa osa tätä keskustelua käytiin, vaikuttaisi siltä.

Olen eri mieltä mietinnön tästä näkökulmasta. Jos se tekee minusta naurunalaisen, olkoon niin. Puolustan mieluummin sitä, minkä katson oikeaksi, kuin osoitan suosiotani sille, mikä on väärin.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, urallani Euroopan parlamentissa olen harvoin nähnyt tällaista luetteloa poliittisesti korrektista hölynpölystä ja niin kutsutuista edistyksellisistä latteuksista kuin Giusto Catanian mietinnössä. Pahinta on kuitenkin se, että niin kutsuttuja perusoikeuksia koskeva mietintö perustuu tosiasia Lissabonin sopimukseen, joka hylättiin kansanäänestyksessä, eikä sillä ole tällä hetkellä edes minkäänlaista oikeusperustaa. Kuinka röyhkeää! Mahdetaanko perusoikeuksia kenties soveltaa vain eurokraatteihin unionin kansalaisten sijasta.

Sen lisäksi mietinnöstä puuttuu yksi perusoikeus eli ihmisten, esimerkiksi oman maan kansalaisten, oikeus tuntea olonsa kotoisaksi ja turvallisiksi omassa maassaan, puolustaa kovalla työllä hankittua hyvinvointiaan, säilyttää kielensä, kulttuurinsa, perinteensä ja lakinsa. Se olisi uutta tässä poliittisen korrektiuden temppelissä. Euroopan parlamentti on jälleen tehnyt itsestään täyden hölmön hyväksymällä Catanian mietinnön suurella enemmistöllä.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, oikeus ilmaista vapaasti mielipiteitä ja tapa, jolla oikeutta voidaan harjoittaa, on epäilemättä keskeinen tekijä arvioitaessa perusoikeustilannettamme. Mietinnössä varoitetaan perustellusti epävirallisesta sensuurista ja itsesensuurista, jota esiintyy, kun tietyt aiheet suljetaan julkisen keskustelun ulkopuolelle. Aivan yhtä perusteltu on mietinnön osa, jossa varoitetaan henkilöistä ja ryhmistä, jotka haluavat suotta vaientaa muut väittämällä, että heitä vastaan hyökätään jatkuvasti.

Täysin mystinen on kuitenkin kehoitus ryhtyä ”oikeustoimiin vihanilmauksia vastaan, joita esitetään tiedotusvälineiden rasistisissa ohjelmissa tai suvaitsemattomuutta [...] lietsovissa artikkeleissa”. Juuri tällaiset asiat johtavat sensuuriin ja itsesensuuriin, jota muualla mietinnössä pahoitellaan. Tällainen lainsäädäntö aiheutti suurimman flaamilaisen puolueen tuomion Belgiassa, koska puolue oli arvostellut hyväksyttyä maahanmuuttopolitiikkaa. Ihmisten pitäisi tietää, mitä he haluavat. On mahdotonta kannattaa lievästi ilmaisuvapautta. Sitä joko kannatetaan hyväksyen sen kaikki seuraukset tai sitten ei.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vaikka äänestin mietintöä vastaan lopullisessa äänestyksessä, kannatin äänestyksessä 81 kohtaa. Kyseisessä kohdassa ystäväni Giusto Catania, joka katsoo minua paikaltaan tällä hetkellä, vetoaa jäsenvaltioihin, jotta nämä tekevät kaikkensa nuorten, ikääntyneiden ja vammaisten henkilöiden työmarkkinoille pääsyn helpottamiseksi.

Giusto Catania – joka nimensä mukaisesti on 100-prosenttisen oikeudenmukainen [italiaksi ”giusto”] – on varmaan ajatellut, vaikka hän ei toteakaan sitä tekstissä, että pääsyn pitäisi koskea työn lisäksi etujen saamista, koska tekstissä mainitaan ikääntyneet henkilöt. Siksi nuorten, vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden edut ovat olennaisia. Olen varma – ja näen että hän on samaa mieltä – että nuoret saavat myös etuja ollessaan nuoria ja työskentelevät sitten kun ovat vanhoja. Näen hänen taputtavan. Luulen, että tekin olette samaa mieltä, mutta koska huomioni menevät Internetiin, haluaisin tehdä selväksi, että sanoin tämän muistuttaakseni, että myös ikääntyneillä henkilöillä on oikeus etuihin.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Giusto Catanian mietinnössä monet Euroopan parlamentin jäsenet ovat jälleen kerran yrittäneet käyttää ihmisoikeuksia tekosyynä abortin edistämiseksi, huolimatta siitä, että abortit epäivät joka vuosi miljoonilta vauvoilta tärkeimmän ihmisoikeuden – elämän, ihmisoikeuden, josta kaikki muut oikeudet ovat riippuvaisia.

Irlantilaisena Euroopan parlamentin jäsenenä ja äänestäjänä on mielenkiintoista todeta, että tässä mietinnössä ja tarkistuksissa Lissabonin sopimus ja perusoikeuskirja liitetään aborttilainsäädäntöön EU:ssa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, voisinko ensiksi pyytää yksikköjä panemaan merkille, että 31 kohtaa koskevassa äänestyksessä ensimmäisen ääneni olisi pitänyt olla asian puolesta annettu ääni.

Katson, että mietinnössä olisi voitu tehdä enemmän vammaisia koskevilla aloilla, joilla tarvitaan lisää työtä. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että parlamentti päätti tukea tarkistustani 42, jossa komissiota kehoitetaan varmistamaan, että rahaa annetaan vain niille jäsenvaltioille, jotka täyttävät YK:n yleissopimuksen perusteet laitosten hajauttamisen alalla. Se on tärkeä asia minulle ja monille Euroopan parlamentin jäsenille. Mietinnössä on monia asioita – kuten toiset ovat todenneet – jotka kuuluvat toissijaisuusperiaatteen piiriin eivätkä Euroopan unionille, joka ei anna lainsäädäntöä abortista, eikä sen pitäisikään, eikä se tule antamaan siitä lainsäädäntöä. En siis voinut tukea koko mietintöä. Sen sijaan äänestin tyhjää, koska uskon, että vammaisia koskeva tarkistus on tärkeä meille, jotka välitämme niistä, jotka eivät puhu, joilla ei ole ääntä ja joita ei kuunnella.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Giusto Catanian mietinnössä käsitellään monia ihmisoikeuskysymyksiä. Olen samaa mieltä joidenkin aikaisempien puhujien kanssa ja heidän tavoin haluan ilmaista periaatteellisen erimielisyyteni tämän mietinnön kanssa yhden keskeisen ongelman takia: sen takia että keskeisiä tarkistuksia, joilla alun perinkin huono mietintöä olisi korjattu, ei hyväksytty.

Mietinnössä viitataan ”niin kutsuttuihin” seksuaalioikeuksiin ja seksuaaliterveyteen, jotka esimerkiksi Maailman terveysjärjestön määritelmän mukaan sisältävät nimenomaisesti abortin, johon ei voida viitata yhteisön lainsäädännössä ja jota jäsenvaltioita ei voida pakottaa soveltamaan.

Lääkärinä puolustan ihmiselämää ja ihmisarvoa hedelmöittymisestä alkaen enkä siksi voi kannattaa tätä ristiriitaista tekstiä, jossa ei kunnioiteta edes toissijaisuusperiaatetta.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen samaa mieltä Hubert Pirkerin kanssa, enkä siksi halua käyttää siihen enempää aikaa. Uskon, että Giusto Catania on kirjoittanut väärästä aiheesta; tätä mietintöä ei olisi pitänyt edes ottaa täysistunnon käsiteltäväksi, koska yksikköjen pitäisi tarkistaa käsitelläänkö mietinnössä toimeksiannon aiheita ja otsikkoa vai jotain aivan muuta. Tämä mietintö on jotain aivan muuta, eikä siinä tosiasiaa käsitellä otsikkoa ja toimeksiantoa.

Yksityiskohdista voisin mainita 49 kohdan, josta olisin toivonut täysistunnon hyväksyvän alkuperäisen tekstin ilman tarkistuksia. Äänestin koko mietintöä vastaan edellä mainituista syistä.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, olen harvoin äänestänyt mietintöä vastaan yhtä vakuuttuneena kuin tänään. Jos noudattaisimme tämän mietinnön suosituksia, loisimme huomenna Euroopan unioniin poliittisen korrektiuden diktatuurin ja siinä yhteydessä ilmaisunvapautta turvapaikka- ja maahanmuuttoasioissa rajoitettaisiin entisestään mahtipontisten periaatejulistusten niin kutsutun rasismin vastaisuuden varjolla. Tällä mietinnöllä murretaan padot lailliselle ja laittomalle maahanmuutolle Euroopan unioniin eikä siinä anneta kansalaisten turvallisuudelle keskeistä sijaa politiikassa vaan katsotaan sen sijaan, että rikollisten oikeudet olisi tunnustettava niin kutsutuiksi perusoikeuksiksi.

Se on nurinkurista. Normaalisissa yhteiskunnassa oikeudet ja velvollisuudet etenevät rinnakkain. En löydä tästä paksusta mietinnöstä jälkeäkään maahanmuuttajien velvollisuudesta sopeutua eurooppalaiseen yhteiskuntaan. Päinvastoin: siinä käsitellään vain meitä eurooppalaisia kyllästymiseen saakka. Kansalaisemme ovat täysin kyllästyneitä syyttävään sormeen – jolla EU:n byrokraatit osoittavat vain heitä.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Giusto Catanian mietinnössä on paljon sellaista, mistä olen eri mieltä.

Ensinnäkään en hyväksy sitä, että Euroopan unionin tehtävänä olisi antaa meille minkäänlaisia oikeuksia – itse asiassa historia osoittaa meille, että Euroopan unioni on tehnyt juuri päinvastoin.

En hyväksy sitäkään, että perusoikeuskirja – poliittinen perusasiakirja, joka on kyhätty osana epäonnistunutta EU:n perustuslakia – olisi sisällytettävä EU:n lainsäädäntöön tai varsinkaan Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöön.

Vastustan tiukasti perusoikeuskirjaa. Torjun absolutistisen lähestymistavan ihmisoikeuksiin. Sanoisin, että en vastusta periaatteessa samaa sukupuolta olevien henkilöiden kumppanuuden tunnustamista mutta se ei taaskaan ole Euroopan unionin asia: yksittäisten jäsenvaltioiden parlamentit saavat päättää siitä alueellaan.

Näiden periaatteellisten syiden takia äänestin mietintöä vastaan.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, pitkä kokemus kertoo meille, että paperilla olevat oikeudet eivät sinänsä takaa kansalaisoikeuksia. Euroopan unionin perusoikeuskirjassa mainitut oikeudet eivät poikkea kovinkaan paljoa niistä, jotka annettiin esimerkiksi Itä-Saksan tai Neuvostoliiton perustuslaeissa, mutta

kuten noiden onnettomien valtioiden kansalaiset havaitsivat, paperilla olevat oikeudet ovat sinänsä arvottomia, ellei käytössä ole parlamentaarisen hallituksen asianmukaisia mekanismeja.

Euroopan unionissa ei ole ihmisoikeuskriisiä, mutta täällä on demokraattisen legitimiuden kriisi. Sallikaa minun ehdottaa, että yksi keino kriisin lievittämiseksi olisi uskoa äänestäjiä ja järjestää Lissabonin sopimuksesta useita kansanäänestyksiä, kuten lupasimme. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kaikilla lapsilla on oikeus kummankin vanhemman rakkauteen. Vaikka vanhempien avioliitto hajoaisi, lapsen edun, eikä virkamiesten ”harkinnan”, pitäisi määrätä lapsen yhteyksistä vanhempiinsa.

Lapsilla on oikeus puhua vanhemmilleen äidinkielellään. Jos vanhemmat edustavat eri kansallisuuksia, heidän pitäisi voida puhua kummallakin kielellä. Jugendamt toimii kuitenkin eri maiden kansalaisten välisissä avioliitoissa syntyneiden lasten edun vastaisesti rajoittamalla ei-saksalaisen vanhemman tapaamista. Vetoamusvaliokunta on kirjannut yli 200 valitusta tästä aiheesta. Siksi kannatin tarkistusta 24. Sen hylkääminen sai minut lopulta vastustamaan mietintöä, jossa kielletään oikeus elämään aborttia suosivalla lainsäädännöllä ja rikotaan toissijaisuusperiaatetta.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue vastustaa rasismia, naisten sukuelinten silpomista, homoseksuaalisuuden kriminalisoimista ja ulkomaalaisiin kohdistuvia ennakkoluuloja, esiintyi niitä missä päin maailmaa tahansa. Britit kuitenkin nauttivat erittäin hyvistä ihmisoikeuksista oman lainsäädäntömme turvin, emmekä me tarvitse Euroopan unionin suojelua. EU on epädemokraattinen ja demokratian vastainen eikä se siksi sovi kenenkään ihmisoikeuksien vartijaksi.

Haluaisimme myös muistuttaa Euroopan parlamenttia siitä, että perhelainsäädäntö kuuluu jäsenvaltion toimivaltaan eikä EU:n lainsäädännön piiriin. Kysymys siitä, pitäisikö huumeidenkäyttäjää vastaan nostaa rikossyytteitä, kuuluu jäsenvaltion lainsäädännön piiriin, eikä EU:n pitäisi pyrkiä heikentämään ja korvaamaan jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmiä. Siksi Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue äänesti tätä mietintöä vastaan.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun kyse on sellaisista mietinnöistä kuin tämä, keskustelen usein vaalipiirini vapaaehtois- ja yhteisöryhmien kanssa, sillä niiltä saa paljon tietoa toisten ihmisten kokemuksista ja yhteyksistä.

Yritän myös säännöllisesti luodata eri poliittisten ryhmien ja eri jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin jäsenten mielipiteitä ymmärtääkseni muiden kantoja ja heidän kokemiaan ongelmia. Hyväksyn täysin kollegojeni Daniel Hannanin ja Martin Callananin mielipiteet.

Kuitenkin sellaisissa asioissa kuin tämän mietinnön sisältämät, haluaisin puhua Jim Allisterin kaltaisille jäsenille, joka, vaikka ei olekaan puolueeni jäsen, on ahkera ja käytännöllinen Euroopan parlamentin jäsen. Hänen neuvonsa ovat usein viisaita, ja hän on henkilö, jonka kanssa voin olla samaa tai eri mieltä sivistyneesti – niin kuin olen siitä, mitä hän juuri sanoi.

Tällaisista mietinnöistä – joista voi poimia monia asioista ja päättää miten äänestää niistä – on mahdotonta löytää jakolinjaa siitä, äänestääkö mietinnön puolesta vai sitä vastaan, ja niinpä tein kompromissin – äänestin tyhjää. Olen pahoillani.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, mietintö, jonka juuri hyväksyimme aiheesta ”perusoikeuksien tilanne Euroopan unionissa”, on laaja ja edustaa läpimurtoa monessa suhteessa. Siinä esitetyt lasten oikeudet ja sosiaaliset perusoikeudet ansaitsevat erityishuomiota. Pidän erityisen hyvänä sitä, että lopultakin siinä sovelletaan oikeaa lähestymistapaa perinteisten kansallisten vähemmistöjen ongelmiin ja oikeuksiin ja annetaan itsehallintoa ja kielen käyttöä koskevat periaatteet. Kyseisillä aloilla unioni on ryhtynyt antamaan normeja varsin myöhään.

Siksi kannatin ja puolustin tämän mietinnön hyväksymistä, ja siksi myös Unkarin valtuuskunta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmässä äänesti sen puolesta huolimatta useista kyseenalaisista hyväksytyistä kohdista, joista olemme eri mieltä koska emme voi hyväksyä tiettyjen asioiden sääntelyä EU:n tasolla.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Arvoisa puhemies, anteeksi etten ilmoittautunut, en tiennyt. Pappina ja Unkarin syrjityn vähemmistön edustajana, valmiina tekemään kompromisseja, äänestin hyvällä omallatunnolla perusoikeuksia koskevan Giusto Catanian mietinnön puolesta, koska pidän sitä monessa suhteessa merkittävänä edistysaskeleena, esimerkiksi sosiaalisten oikeuksien alalla.

Erityisen tyytyväinen olen vähemmistöjen oikeuksia koskevaan kohtaan, joka voisi toimia perustana ja lähtökohtana vähemmistöjen suojelua koskevalle EU:n lainsäädännölle. Olen samaa mieltä Kinga Gálin lausunnon kanssa.

Kompromissia tarvittiin, koska minun täytyy olla eri mieltä tietyistä kohdista, esimerkiksi kohdasta, joka koskee eutanasiaa tai homoseksuaalisuuskysymyksiä. En hyväksy sitä, että uskonnollisten johtajien omantunnon ja uskonnon vapautta pitäisi rajoittaa homoseksuaalisuuskysymyksessä.

Pahoittelen sitä, että 49 kohdassa ei käsitellä perinteisiä vähemmistöjä ja yhteisöoikeuksia tai alueellista itsehallintoa.

Georgs Andrejevs (ALDE). - (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Lopullisessa äänestyksessä vastustin mietintöä, joka oli monessa suhteessa tuen arvoinen. Äänestin sitä vastaan, koska mietinnössä sekoitetaan perinteiset vähemmistöt ja niiden oikeudet taloudellisiin maahanmuuttajiin ja pakkosiirrettyihin maahanmuuttajiin, joita tulvi kotimaahani toisen maailmansodan jälkeen tapahtuneen Latvian miehityksen seurauksena. 50 vuoden miehityksen aikana alkuperäisväestön osuus kutistui 50 prosenttiin ja jopa vähemmistöksi Latvian 13 suurimmassa kaupungissa, myös pääkaupungissa Riiassa. Kiitos.

John Attard-Montalto (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olemme tänään äänestäneet perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa. Pahoittelen sitä, että yhdessä kahden maltalaisen PSE-ryhmän kollegani kanssa meidän on täytynyt pidetty äänestämästä mietinnöstä.

Vaikka mietinnössä viitataan moneen kunnioitettavaan perusihmisoikeusasiaan, se sisältää muita seikkoja, kuten abortin, joita ei olisi koskaan pitänyt sisällyttää tähän mietintöön. Koska Euroopan parlamentin Maltaa edustavat sosialistijäsenet vastustavat aborttia, meidän on täytynyt äänestää mietinnön kyseisiä kohtia vastaan.

Mietinnössä on muitakin seikkoja, kuten hoitotestamentti ja oikeus ihmisarvoon elämän lopussa, jotka ovat arkoja aiheita, ja niiden osalta olemme äänestäneet tyhjää. Siksi pidätyimme lopulta äänestämästä koko mietinnöstä. Haluaisin kiittää teitä tästä mahdollisuudesta.

Puhemies. - (IT) Seuraavaksi käsittelemme Marco Cappaton mietinnön äänestysseilytykset kuultuamme jo Gay Mitchellä.

– Mietintö: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Arvoisa puhemies, en kannattanut tätä populistista tekstiä, jonka alkuperäinen versio sisälsi monia hyödyllisiä määräyksiä avoimuuden lisäämisestä Euroopan unionin poliittisissa toiminnaissa. Valitettavasti sitä muutettiin. En aio kannattaa mitään niin mieletöntä kuin sellaisten ammatillisten ja henkilökohtaisten asiakirjojen julkistaminen, joita parlamentin jäsenet vaihtavat keskenään tai joita he saavat kansalaisjärjestöiltä ja lobbausjärjestöiltä. Vaikka en pidäkään kyseisiä asiakirjoja luottamuksellisina, sivistyneessä demokratiassa yksikään kansallinen parlamentti ei velvoita julkistamaan ammatillista – saati sitten kaikkea – kirjeenvaihtoa.

Puhemies. - (IT) Hyvä. Viimeisenä muttei vähäisimpänä puhuu Syed Kamall.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä ystävällisistä sanoistanne. Toivon muistavani ne aina.

Kun puhumme avoimuudesta ja EU:n asiakirjojen saatavuudesta, voimme olla siitä yksimielisiä täysistunnossa. Loppujen lopuksi olemme täällä vain meitä äänestäneiden veronmaksajien ja näitä toimielimiä ja työtämme rahoittavien veronmaksajien takia. Selvitetään kuitenkin tämä kysymys perinpohjin. Kun puhumme asiakirjojen avoimuudesta ja saatavuudesta, varmistetaan, että veronmaksajat voivat tarkastella niitä asiakirjoja, joita he todella haluavat tarkastella.

Äskettäin Euroopan parlamentin ryhmien puheenjohtajat vierailivat demokraattisen valtion, Tšekin tasavallan päämiehen luona. Käsittääksemme Euroopan parlamenttia edustavat ryhmien puheenjohtajat loukkasivat kyseisen valtion presidenttiä. Kaikki, mitä monet kansalaiset ovat pyytäneet, on kyseisen kokouksen pöytäkirjan julkaiseminen. Ollaan siis avoimia, selvitetään asia ja kunnioitetaan niitä, jotka ovat eri mieltä niiden kanssa, jotka istuvat tässä parlamentissa.

Kirjalliset äänestysseilytykset

– Mietintö: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Yksi tärkeimmistä turvallisuutta koskevista toimista, jotka on sovittu, on biometriikan käyttö passeissa ja matkustusasiakirjoissa. Se tarkoittaa tietysti miljoonien eurojen kustannuksia, mutta turvatoimien alalla ei voida tehdä kompromisseja.

Toisaalta on otettava huomioon ihmisten tulot, jotka vaihtelevat valtiosta toiseen. Tavallisen passin tekemisestä Maltassa aiheutuu kuluja. Kuka maksaa niiden vaihtamisen biometrisiin passeihin: valtio, yksityinen henkilö vai yhteinen järjestely?

Olemme tänään päättäneet Euroopan parlamentissa, että ne jäsenvaltiot, joissa on sallittu lasten sisällyttäminen vanhempien passiin, velvoitetaan laatimaan erilliset asiakirjat lapsille ilman muita lisäkustannuksia kuin materiaaliset menot. Hallituksen olisi syytä panna se merkille, sillä on muodostunut tavaksi jättää huomiotta se, kun hallitus perii säännösten vastaisia tariffeja ja veroja, kuten on käynyt rekisteröinnin arvonlisäveron ja satelliittilautasten maksujen kanssa.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Terve järki pääsi voitolle Carlos Coelhon mietinnössä, ja siksi äänestin ehdottomasti sen puolesta. On myönteistä, että biometristen tietojen käyttöön passeissa ja matkustusasiakirjoissa sovelletaan entistä tiukempia sääntöjä ja yhdenmukaistamista, erityisesti sen jälkeen kun EU:n sisärajojen poistaminen on osoittanut ulkorajojen vahvistetun valvonnan tarpeen. Yhdenmukainen biometristen tietojen järjestelmä antaa meille muun muassa mahdollisuuden torjua rikollisuutta entistä tehokkaammin. Tämä mietintö on epäröivä askel siihen suuntaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tällä asetuksella pyritään muuttamaan jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa. Olemme kiistelleet tästä asetuksesta siitä asti, kun se laadittiin vuonna 2004, koska sillä käynnistetään turvamekanismien yhdenmukaistaminen ja biometristen tunnisteen integrointi Euroopan unionin tukeman turvallisuuspolitiikan yhteydessä.

Tarkistuksen keskeisenä tavoitteena on ottaa käyttöön alle 12-vuotiaita lapsia koskevat poikkeukset, joita on suunniteltu neljä viime vuotta, niin että valtiot, joiden lainsäädännössä annetaan alhaisempi ikäraja, voivat säilyttää sen edellyttäen, että ne noudattavat kuuden vuoden alarajaa (Portugalin, Ranskan ja Viron tapauksessa) muiden tarkistusten lisäksi, jotka liittyvät biometristen tietojen suojeluun ja turvallisuuteen.

Vaikka ehdotuksessa annetaan poikkeussäännöt alle 12-vuotiaille lapsille (päätös perustuu pelkästään teknisiin seikkoihin), katsomme, että siinä ei käsitellä perusasiaa eli lasten biometristen tietojen käyttöä ja EU:ssa turvallisuuspolitiikan puitteissa toteutettavaa yhdenmukaistamista (varsinkin kun passien myöntäminen kuuluu kunkin jäsenvaltion toimivaltaan).

Näistä syistä äänestimme tyhjää.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Kannatin äänestyksessä Carlos Coelhon mietintöä passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöistä ja biometriikasta.

Ei kuitenkaan ole järkevää hyväksyä suoraan huonoa asetusta, jos sitä voidaan jotenkin parantaa.

Ei voida hyväksyä esimerkiksi sitä, että eri jäsenvaltiot voivat soveltaa erilaisia sääntöjä lasten sormenjälkiä koskevasta ikärajasta, ja siksi on tärkeää ryhtyä entistä laajempiin toimiin, erityisesti lapsikaupan varalta, vaikka niitä ei aina toteutettaisikaan yhdessä.

Tärkeintä minulle on korostaa sitä, että biometrisiä tietoja ei voi missään olosuhteissa käyttää epärehellisiin tarkoituksiin. Tietoturva on tarkastettava tiukasti ja säännöllisesti.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, kannatan äänestyksessä mietintöä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2252/2004 jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöistä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista (A-0500/2008).

Kannatan esittelijän ehdotusta ”yksi henkilö – yksi passi” -periaatteen soveltamisesta, niin että jokaisella henkilöllä on passi, joka sisältää hänen biometriset tietonsa.

Tilanne, jossa yksi passi voidaan myöntää sen haltijalle ja hänen lapsilleen sisällyttämällä siihen heidän nimensä ja sukunimensä tai vain passin haltijana toimivan vanhemman biometriset tiedot, voi edistää lapsikauppaa.

Tuen myös Carlos Coelhon aloitetta sallia pakollisiin sormenjälkiin kaksi poikkeusta, jotka koskevat alle kuusivuotiaita lapsia ja niitä henkilöitä, jotka eivät voi fyysisesti antaa sormenjälkiä.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä selvitetään tärkeitä kysymyksiä, jotka liittyvät biometrisiä passeja koskeviin vaatimuksiin. Sen lisäksi toivon, että biometrinen passiin käyttöönotto (joka tapahtui Romaniassa 1. tammikuuta 2009) saa aikaan Romanian liittymisen Yhdysvaltojen viisumivapausohjelmaan ja nopeuttaa Romanian integroitumista Schengen-alueeseen.

Meidän on kuitenkin kiinnitettävä huomiota biometrisen teknologian luotettavuuteen, koska se on osoittautunut tehottomaksi alle kuusivuotiaiden lasten tunnistamisessa. Jäsenvaltioiden on käynnistettävä pikaisesti uusi pilottihanke kyseisen tunnistusjärjestelmän luotettavuuden analysoimiseksi, mikä auttaa varmasti löytämään mahdolliset jäsenvaltioissa rekisteröidyt virheet.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Jopa lasten tiedot on tallennettava, koska he ovat mahdollisesti vaarallisia EU:lle. Tämä on Euroopan komission, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan parlamentin ehdotus. Ainoa ero direktiiviehdotuksen ja Euroopan parlamentin välillä on ikä, jolloin lapsi katsotaan vaaralliseksi. Komissio katsoo, että lapsista tulee vaarallisia kuusivuotiaina ja että siksi heidän on annettava sormenjälkensä, jotka liitetään henkilökohtaiseen passiin kyseisestä iästä alkaen. Sen sijaan Euroopan parlamentti osoittaa ”demokraattista herkkyyttään” ja katsoo, että lasten tiedot on rekisteröitävä, kun he ovat hieman vanhempia eli 12-vuotiaita.

Tämä sietämätön direktiivi, jonka Euroopan parlamentin EU:n yksisuuntaisen tien kannattajat ovat hyväksyneet, on väistämätön seuraus EU:n raivoisasta terrorisminvastaisesta politiikasta, joka pyrkiessään turvaamaan pääoman suvereenisuuden työvoimaan ja ruohonjuuritason liikkeisiin nähden, on vaarallisesti luokitellut jopa lapset vaarallisiksi. Vaikuttaa siltä, että EU ottaa mallia Israelin armeijasta, joka puolustaa liioitellusti Israelin valtion ”turvallisuutta” palestiinalaisilta ”terroristeilta” teurastamalla lukemattomia lapsia Gazassa tällä hetkellä. Kuinka vanhoja ovat murhatut palestiinalaislapset? Ovatko he kuusi- vai kaksitoistavuotiaita?

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Äänestin tyhjää mietinnöstä, joka koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2252/2004 jäsenvaltioiden myöntämien passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöitä ja biometriikkaa koskevista vaatimuksista (A-0500/2008).

Mietinnössä kaavailaan EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten biometrisen valvonnan rajoittamista siten, että alle 12-vuotiaat lapset suljetaan pois biometrisiä tietoja koskevan vaatimuksen piiristä. Tämä poikkeus on erittäin myönteinen.

Torjun kuitenkin biometriset tunnistusjärjestelmät suoralta kädeltä. Ne johtavat siihen, että poliisivaltio valvoo kansalaisia entistä tiiviimmin. Tällä tavalla ei paranneta turvallisuutta. Koska mietinnössä hyväksytään laajalti kyseinen valvonta, en voinut äänestää sen puolesta; kun taas sen hylkääminen olisi tarkoittanut mainitsemani parannuksen hylkäämistä. Siksi äänestin tyhjää.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin äänestyksessä Carlos Coelhon mietintöä passien ja matkustusasiakirjojen turvatekijöistä ja biometriikasta.

Katson ehdotuksen tavoin, että lastenkin on käytettävä passeja lapsikaappausten ja -kaupan torjumiseksi. Kannatan kuuden vuoden alaikärajaa, mutta vanhempien vastuuta kantavien henkilöiden nimet olisi sisällytettävä asiakirjaan edellä mainituista syistä.

Kannatan myös Carlos Coelhon ehdotusta ottaa käyttöön kolmen vuoden tarkistuslauseke, jonka tarkoituksena on odottaa tuloksia perusteellisesta ja laajamittaisesta tutkimuksesta, jossa tutkitaan lasten ja ikääntyneiden henkilöiden sormenjälkien luotettavuutta ja käyttökelpoisuutta: näin arka ja merkittävä asia vaatii jatkuvaa valvontaa, niin että sitä voidaan käsitellä oikein yhteisön lainsäädännössä.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Tämä lainsäädäntö mahdollistaa sormenjälkien tallentamisen passeihin ja matkustusasiakirjoihin, niin että asiakirjan ja sen haltijan aitous voidaan vahvistaa.

Äänestin esittelijän tarkistusten puolesta. Myönteistä on se, että alle 12 vuotiailta lapsilta otetaan sormenjälkiä vain, jos jäsenvaltiossa on siitä jo voimassa oleva lainsäädäntö. Verrattuna komission ja neuvoston vaihtoehtoon ottaa sormenjäljet jo kuusivuotiailta lapsilta tämä on edistysaskel.

Sormenjälkien ottaminen on kallista. Viisumi maksaa pian 60 euroa. Pakolliset sormenjäljet nostavat hintaa merkittävästi, niin että ulkomaille haluavan neljän hengen perheen täytyy pian kuluttaa melkoinen määrä rahaa ennen lähtöä.

Joka tapauksessa olen eri mieltä sormenjälkien turhasta käytöstä ja biometristen tietojen käytöstä. Eikö siitä koidu enemmän vaivaa kuin hyötyä? Toimenpiteen tehokkuutta ei ole todistettu, sen käyttö on suhteetonta lopputulokseen nähden ja se on myös erittäin kallista. Siksi hyväksyin tarkistukset, joilla tekstiä parannetaan, mutta ilmaisin lopulta tyytymättömyyteni äänestämällä lainsäädäntöpäätöslauselmaa vastaan.

– Mietintö: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Kannatimme äänestyksessä Alexander Graf Lambsdorffin mietintöä puolustuksen ja turvallisuuden alan julkisista hankinnoista.

Mietinnöstä käy ilmi, että jäsenvaltioilla on yksinomainen toimivalta puolustuksessa ja kansallisessa turvallisuudessa, mikä me haluamme korostaa. Katsomme, että tarvikkeet, siviiliurakat ja palvelut olisi hankittava normaalisti tälläkin alalla. Katsomme kuitenkin, että kyseisten markkinoiden luonteen luonnollisena seurauksena hankintaa ei voida toteuttaa täysin direktiivin ehtojen mukaisesti. Kyseisiä poikkeuksia olisi kuitenkin sovellettava vain, kun ne voidaan perustella niiden merkittävyydellä turvallisuuspolitiikan kannalta. Uskomme, että tällä tavalla voimme käsitellä poikkeusten yleistä käyttöä protektionistisiin tarkoituksiin, mikä on erityisen haitallista Ruotsin teollisuudelle.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Alexander Graf Lambsdorff on esitellyt komission ”puolustuspaketista” ehdotuksen, joka käsittää hankinnan sotilaallisiin ja muihin kuin sotilaallisiin turvallisuustarkoituksiin sekä EU:n toimijoiden väliset julkiset hankintasopimukset. Tällä ehdotuksella parannetaan voimassa olevaa vuoden 2004 direktiiviä (2004/18/EY) lisäämällä joustavuutta, avoimuutta ja mikä tärkeintä reilua kilpailua. Puolustusalan hankintamarkkinat ovat erityiset, ja Alexander Graf Lambsdorff on löytänyt keinot niiden monimutkaisen luonteen käsittelemiseksi.

Tietyistä julkistamista koskevista velvollisuuksista on annettu nimenomaisia poikkeuksia siinä tapauksessa, että ne ovat jäsenvaltion turvallisuuspolitiikan vastaisia.

Vaikka puolustusalan hankinnat säilyvät periaatteessa kansallisessa toimivallassa, tällä ehdotuksella pyritään luomaan puolustus- ja turvallisuusmateriaalien sisämarkkinat rakenteellisella lainsäädännöllä. Markkinoiden arvo on vuosittain 90 miljardia euroa. Alexander Graf Lambsdorff on ehdottanut yhteistä kantaa, jota voin tukea.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Liian suppeista ja sulkeutuneista eurooppalaisista markkinoista oletettavasti kärsineen Euroopan puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn vahvistaminen on ollut verukkeena tälle direktiiville alan julkisten hankintojen avaamisesta kilpailulle.

On totta, että tänään meille toimitetussa tekstissä otetaan huomioon monet ongelmat, joita komission alkuperäisessä tekstissä nostetaan esiin, kuten sen soveltamisala, julkisia hankintoja koskevan WTO:n sopimuksen soveltamatta jättäminen, taloudelliset kynnykset ja luottamuksellisuus.

Direktiivi kuitenkin noudattaa Brysselin logiikkaa, jonka mukaan mikään ala, ei edes strateginen tai elintärkeä ala, voi saada poikkeusta Brysselin valvonnasta, liberalisoinnista tai yksityistämisestä. Direktiivissä ei taata jäsenvaltioiden suvereenisuuden kunnioittamista, vaikka lain mukaan ne ovat yksin vastuussa kansallisesta turvallisuudestaan. Direktiivissä ei tueta laajojen eurooppalaisten markkinoita, joilla valtioiden puolustusbudjetit supistuvat huomattavasti. Siinä ei oteta käyttöön yhteisön etuuskohtelujärjestelmää, joka yksin voisi mahdollistaa todellisten eurooppalaisten markkinoiden luonnollisen synnyn. Sillä vahvistetaan siviili- ja sotilasasioiden kahtiajakoa, joka on tyypillistä EU:lle ja joka on jo tullut meille kalliiksi. Direktiivissä asetetaan taloudelliset näkökohdat ja markkinanäkökohdat kaiken muun edelle. Nämä vakavat puutteet keskeisissä kohdissa ovat syynä meidän vastustuksellemme.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Euroopan puolustusalan hankintamarkkinat ovat pirstoutuneet, millä on kielteinen taloudellinen vaikutus. Hyväksytyn direktiivin tärkeimpänä tavoitteena on poistaa pirstaleisuus ja luoda Euroopan unionin alueelle yhteiset puolustusmarkkinat samalla, kun otetaan huomioon puolustusmarkkinoiden erityispiirteet ja suojellaan jäsenvaltioiden puolustusetuja.

Jäsenvaltiot ovat perustaneet päätöksensä siihen, että nykyisessä julkisia hankintoja koskevassa direktiivissä ei oteta riittävästi huomioon puolustusalan julkisten hankintojen erityispiirteitä. Se on johtanut direktiivissä

erilaisten välineiden antamiseen sopimusten myöntämistä, tarjoajien valintaa tai hankintayksikköjen määräämiä sopimusehtoja varten. Direktiivin sisältämien tarkastusten pitäisi myös taata tarjoajille asianmukaista oikeudellista suojelua sekä edistää avoimuutta ja syrjimättömyyttä sopimusten myöntämisessä.

Uskon, että hyväksytyillä säännöksillä edistetään huomattavasti markkinoiden avaamista samalla kun niissä otetaan asianmukaisesti huomioon kansallinen turvallisuus. Direktiivin pitäisi myös johtaa kustannusten optimointiin kansallisissa talousarvioissa ja teollisuudessa ja varmistaa, että armeijat varustetaan markkinoiden parhailla tarvikkeilla.

Malcolm Harbour and Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Konservatiivien valtuuskunta on jatkuvasti tukenut pyrkimyksiä avata markkinat ja kannustaa EU:n jäsenvaltioiden rajat ylittävää kauppaa. Olemme tyytyväisiä Britannian teollisuuden saamaan mahdollisuuteen päästä puolustustarvikkeiden markkinoille, jotka ovat tähän saakka voineet olla ulkopuoliselta kilpailulta suljetut. Pahoittelemme kuitenkin, että tällaiset myönteiset, käytännölliset näkökohdat jäävät toiseksi EU:n poliittisille motiiveille luoda yhdentynyt Euroopan puolustusteollisuus ja vahvistaa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, jota olemme johdonmukaisesti vastustaneet.

Olemme erityisen huolestuneita kielteisistä seurauksista, jotka johtuvat pyrkimyksistä avoimeen kilpailuun tuotantosopimusten alalla huolimatta kansallisten hallitusten ja yritysten investoinneista tutkimukseen ja kehitykseen. Se poistaa mahdollisuuden saada takaisin tutkimus- ja kehitysinvestointeja eikä tarjoa keinoja teollis- ja tekijänoikeuksien, työpaikkojen tai vientimahdollisuuksien suojelemiseksi. Pelkäämme myös, että sisäänpäin kääntynyt eurooppalainen lähestymistapa haittaa erittäin tarpeellisia ja tuottoisia puolustusalan suhteita muihin maihin – erityisesti Yhdysvaltoihin mutta myös Japaniin, Israeliin ja muihin maihin.

Kaikista näistä syistä konservatiivien valtuuskunta äänesti tyhjää.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin äänestyksessä Alexander Graf Lambsdorffin mietintöä puolustuksen ja turvallisuuden alan julkisista hankinnoista. Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan luominen edellyttää tarvittavien valmiuksien kehittämistä, mihin tarvitaan tehokasta eurooppalaista teollisuutta. Sitä edistävät eurooppalaisen puolustusteknologian ja puolustusteollisuuden sekä puolustustarvikkeiden hankintojen eurooppalaisten markkinoiden kehittäminen.

Näillä kahdella toimella voidaan saavuttaa tarvittavat valmiudet maailmanlaajuisiin puolustustehtäviin ja vastata turvallisuusalan uusiin haasteisiin. Siksi olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, että direktiiviehdotuksella pitäisi pyrkiä luomaan yhdenmukainen EU:n säännöstö, jonka avulla jäsenvaltiot voivat soveltaa yhteisön lainsäädäntöä vaarantamatta turvallisuusetujaan.

Hyväksyn myös tarkastusmenettelyn sisällyttämisen lainsäädäntöön. Sillä annetaan tehokasta oikeudellista suojelua tarjoajille, edistetään avoimuutta ja syrjimättömyyttä sopimusten myöntämisessä sekä edistetään aitoa markkinoiden vapauttamista.

– Mietintö: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä Carl Schlyterin mietintöä tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden (dikloorimetaani) markkinoinnista ja käytöstä. Katson, että tämä ehdotus direktiivin 76/769/ETY muuttamiseksi auttaa alentamaan tehokkaasti riskiä, että ympäristö tai ihmiset altistuvat vaarallisille aineille, kuten dikloorimetaanille, jonka haittavaikutukset ihmisten terveydelle ovat omaa luokkaansa. Ihmisten terveyden suojelun on oltava tärkeämpää kuin teollisuuden edut.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme kompromissitekstin puolesta, sillä kyseisellä toimella voi olla myönteisiä vaikutuksia eri alojen, erityisesti auto- ja meriteollisuuden työntekijöihin, koska se minimoi heidän altistumisen varsin haitallisille myrkyille. Siinä käsitellään dikloorimetaania, joka on väritön kemiallinen yhdiste ja jonka haju on makea, miellyttävä ja tunkeutuva ja muistuttaa eetteriä. Sitä markkinoidaan pääasiassa farmaseuttisten tuotteiden, liuotteiden ja oheistuotteiden, maalinpoistoaineiden ja liimojen tuotantoon.

Dikloorimetaani vahingoittaa ainutlaatuisella tavalla ihmisten terveyttä, ja se mainitaan vesidirektiivin 33 ensisijaisen aineen luettelossa. Kyseinen aine on luokiteltu 3 luokan karsinogeeniksi. Sillä on narkoottinen vaikutus ja suurina annoksina se lamaannuttaa keskushermoston, aiheuttaa tajunnan menetyksen ja on sydämelle myrkyllistä, ja asiattomaan käyttöön liittyvä suora kuoleman riski.

Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean mukaan yksi suurimmista dikloorimetaanin myrkyllisyyteen liittyvistä ongelmista on erityisen haavoittuville ryhmille aiheutuvat uhka.

Markkinoilla on jo erilaisia vaihtoehtoja dikloorimetaaniin perustuville maalinpoistoaineille.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Olen periaatteessa samaa mieltä ehdotuksen tarkoituksesta: vähentää dikloorimetaanin käytöstä ihmisille ja ammattilaisille aiheutuvia riskejä.

Dikloorimetaanilla on ainutlaatuisia haittavaikutuksia ihmisten terveydelle: se on karsinogeeni, sillä on narkoottinen vaikutus, ja suurina annoksina se lamaannuttaa keskushermoston, aiheuttaa tajunnan menetyksen ja on sydämelle myrkyllistä, ja asiattomaan käyttöön liittyy suora kuoleman riski.

Komission mukaan vuosina 1989–2007 dikloorimetaanin käyttö aiheutti EU:ssa 18 kuolemaa. Pidän EU:n toimia välttämättöminä kyseisen aineen kieltämiseksi tai korvaamiseksi.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa toimitetun äänestyksen jälkeen kannatan dikloorimetaanin käytön yleistä kieltä siten, että sen käyttö sallitaan ammattilaisille turvallisissa olosuhteissa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin äänestyksessä Carl Schlyterin mietintöä tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoinnin ja käytön rajoittamista koskevan neuvoston direktiivin muuttamisesta.

Dikloorimetaanilla on tosiasiaa monia haittavaikutuksia ihmisten terveydelle: sillä on narkoottinen ja lamauttava vaikutus keskushermostoon ja se on suurina annoksina sydämelle myrkyllinen. Työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevaa lainsäädäntöä on vahvistettava, koska alan valvontamenettelyt ovat riittämättömiä pääasiassa siksi että alalla on paljon yrityksiä ja ne ovat pieniä ja liikkuvia. Olen samaa mieltä myös Carl Schlyterin lausunnosta, että meidän on kiinnitettävä erityishuomiota lasten terveyteen. Lapset ovat alttiimpia terveysriskeille, koska mahdollisuus voimakkaalle altistukselle on merkittävä.

– Mietintö: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tänään toimitettu äänestys kalastusalan työtä koskevaa Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimusta koskevasta mietinnöstä, jonka esittelin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puolesta, auttaa huomattavasti luomaan maailmanlaajuiset vähimmäisnormit, jotka takaavat paremmat työolosuhteet, paremman turvallisuuden ja vähemmän kuolemaan johtaneita onnettomuuksia alalla, joka on erittäin vaarallinen mutta myös strateginen. Siinä kalastajien ihmisarvo ja kova työelämä asetetaan huomiomme keskipisteeseen, onhan kyseessä ala, jolla tapahtuu eniten kuolemaan johtavia onnettomuuksia. On syytä huomata, että mietintö sai 671 ääntä puolesta ja vain 16 ääntä vastaan.

Yleissopimuksen 188 on määrä tulla voimaan sen jälkeen, kun Kansainvälisen työjärjestön 180 jäsenvaltiosta sen on ratifioinut 10, joista kahdeksan on oltava rannikkovaltioita.

Haluaisin muistuttaa, että yleissopimuksella tarkistetaan yleissopimuksia, jotka koskevat kalastajien vähimmäisikää, lääkärintarkastuksia, kalastajien työsopimuksia ja laivaväen asuntoja kalastusaluksessa; se kattaa lisäksi muitakin näkökohtia kuten työterveyden ja -turvallisuuden, työhönoton ja työnvälityksen ja sosiaaliturvan.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentti kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen (yleissopimus 188). Yleissopimus on tehty vuonna 2007 ja siinä käsitellään tärkeitä aiheita, kuten kalastajien työympäristö, lepoajat ja sosiaaliturva. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä demokraattisesti, haluavatko ne ratifioida kyseisen Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen. Olen äänestänyt käsillä olevaa mietintöä vastaan, koska Euroopan parlamentin ei pitäisi puuttua asiaan.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unioni pyrkii yhteisellä kalastuspolitiikalla tehostamaan kalastusta, niin että ala, mukaan luettuna vesiviljely, on taloudellisesti kannattava ja kilpailukykyinen, varmistamaan kalastuksesta riippuvaisen väestönsosan asianmukaisen elintason ja huolehtimaan kuluttajien eduista.

Kansainvälisen työjärjestön yleissopimus 188, joka hyväksyttiin kesäkuussa 2007, on asiakirja, jolla pyritään mahdollistamaan reilu kilpailu kalastusalan omistajien välillä ja luomaan asianmukaiset työolosuhteet alan ammattilaisille. Yleissopimuksella pyritään kyseisiin tavoitteisiin antamalla kalastusalan kansainväliset vähimmäisnormit, joka tietyillä aloilla kuuluvat yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Siksi vaikuttaa tarpeelliselta ehdottaa jäsenvaltioille, että ne ratifioivat yleissopimuksen yhteisön edun ja yhteisen kalastuspolitiikan yhtenäisyyden vuoksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kanatan Ilda Figueiredon mietintöä jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan kalastusalan työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimus (yleissopimus 188).

Yksi vuoden 2007 asiakirjan tavoitteista on saavuttaa kalastusallalla tasapuoliset toimintaedellytykset ja ylläpitää niitä edistämällä kalastajien asianmukaisia elin- ja työolosuhteita ja reilumpia kilpailuehtoja maailmassa sekä pyrkiä lisäämään monien merityövoimaa koskevien yleissopimusten vähäistä ratifiointia. Tätä tarkoitusta varten yleissopimus edistää asianmukaisten työolosuhteiden luomista ammattilaisille tällä tärkeällä strategisella alalla ja siihen sisältyy monia ammatillisen toiminnan harjoittamiseen liittyviä näkökohtia, joita ovat työtilojen ja -olosuhteiden parantaminen, palkkaus, terveydenhoito merellä ja maalla, lepoajat, työopetus ja sosiaaliturva.

Lopuksi totean kannattavani Ilda Figueiredon aloitetta, koska sillä pyritään varmistamaan, että kaikkiin sovellettaviin vähimmäisnormeja sovelletaan yleisesti sen haittaamatta yksittäisten jäsenvaltioiden voimassa olevia normeja, jotka ovat työntekijöiden kannalta vielä edullisempia.

– Mietintö: Giusto Catania (A6-0479/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta. Käsitellessämme tänään perusoikeuksia EU:ssa emme saa unohtaa Gazan kauheita tapahtumia. Se, mitä Lähi-idässä tapahtuu, vaatii EU:ta kiinnittämään jatkuvasti huomiota siihen, että kunnioitetaan perusihmisoikeuksia, jotka ovat valitettavasti näinä aikoina uhattuna. Väittäisin, että vaikeissa neuvotteluissa, joissa voimme toivoakseni edistyä, yhteisön toimielinten auktoriteetti ja jämäkkyys riippuu osittain sen demokratian laadusta, jonka voimme saavuttaa EU:ssa.

Valitettavasti on olemassa todellinen vaara, että jopa EU:ssa terrorismin torjunta voi johtaa perusoikeuksien ja vapauksien kunnioittamisen epäonnistumiseen. Olen toiveikas valitun Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman lausuntojen suhteen. Ne koskevat yhteistyön käynnistämistä tällä alalla EU:n ja Yhdysvaltojen välillä. Ajatellen kaikkia näkökohtia, jotka muodostavat loukkaamattomat ihmisoikeudet, katson lopulta, että erityishuomiota pitäisi kiinnittää kaikkein haavoittuvimpiin henkilöihin eli lapsiin, vanhuksiin, maahanmuuttajiin ja nuoriin työnhakijoihin.

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Konservatiivit muistavat pitkäaikaisen näkemyksensä, että perusoikeuskirjan ei pitäisi kuulua tuomioistuimen toimivaltaan. Tässä yhteydessä uskomme, että monet mietinnössä käsitellyt asiat kuuluvat jäsenvaltioiden toimialaan, eikä EU:n pitäisi määrätä niitä koskevaa politiikkaa. Mietintö sisältää myös monia henkilökohtaisen omantunnon kysymyksiä, esimerkiksi ehdoton eutanasian suositteleminen ja kovien huumeiden kriminalisointi. Näistä syistä emme voineet äänestää mietinnön puolesta.

Carlo Casini (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Lopullinen ääneni käsillä olevaa mietintöä vastaan ei johdu niinkään sen sisällöstä vaan siitä, mitä mietinnöstä puuttuu.

Ei voida puhua ihmisoikeuksista puhumatta ensimmäisestä ja tärkeimmästä ihmisoikeudesta: oikeudesta elämään. Joka vuosi 27 jäsenvaltiossa tuhotaan noin 1 200 000 ihmistä harkituilla aborteilla. Luku on traaginen, ja tämän luvun lisäksi tulevat laittomat abortit ja lukematon määrä ihmisalkioita, jotka tuhoutuvat koeputkihedelmöityksissä. Velvollisuutemme on panna merkkeille mielipiteiden kirjo tässä asiassa, mutta on varmaa, että tämä on hyökkäys ihmisoikeuskulttuuriin perustaa vastaan. Päätöslauselmassa kuitenkin unohdetaan ongelma ja pyritään jopa varmistamaan sen unohtaminen keskittämällä huomio vain naisten "lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen".

Kukaan ei voi vastustaa naisten terveyttä, varsinkin jos he ovat nuoria, raskaana ja äitejä, mutta sillä ei voida perustella lasten oikeuksien täydellistä pois jättämistä. Toisaalta on hyvin tunnettua, että ilmausta "lisääntymis- ja seksuaaliterveys" käytetään salamyhkäisesti niin, että se sisältää abortin, joka ymmärretään oikeutena ja sosiaalipalveluna.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Giusto Catanian mietintöä vastaan, koska en hyväksy ristiriitaista 49 kohtaa, jossa kannustetaan käsittelemään "perinteisiä kansallisia vähemmistöyhteisöjä" "itsemääräämisoikeusratkaisilla" (henkilökohtainen, kulttuurinen ja alueellinen autonomia).

Tuen vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksia, mutta torjun ehdottomasti ajatuksen alueellisesta autonomiasta, joka perustuu etnisiin perusteisiin ja vähemmistöjen kollektiivisiin oikeuksiin, ajatukseen, joka on käytännössä saanut aikaan etnistä separatismia ja etnisten yhteisöjen välisiä konflikteja. Myös

epäselvät, ristiriitaiset käsitteet kuten "itseäänmääräisoikeus" ja "kulttuurinen autonomia" voivat aiheuttaa konflikteja. Kyseiset käsitteet ylittävät kansainvälisen oikeuden nykyiset eurooppalaiset normit kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksien osalta ja johtavat meidät ristiriitoihin.

Katson, että EU:n jäsenvaltioilla on suvereeni oikeus päättää itse, missä määrin ne hyväksyvät tai hylkäävät tällaisia käsitteitä. Itse asiassa EU:n on noudatettava ja taattava jäsenvaltioidensa suvereniteetti ja koskemattomuus.

Sylwester Chruszcz (UEN), kirjallinen. – (PL) Vaikka kaikki valtiot ja kansainväliset organisaatiot haluavat kunnioittaa ihmisoikeuksia, tällä mietinnöllä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2007 rikotaan häpeällisesti kyseisiä oikeuksia Euroopassa. Siitä syystä en voinut kannattaa sitä tämän päivän äänestyksessä. Jälleen kerran meillä on tapaus, jossa mietinnön esittelijä yrittää määrätä jäsenvaltioille tiettyä maailmakatsomusta. Sitä en voi hyväksyä.

Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage ja Michael Henry Nattrass (IND/DEM), kirjallinen. – UKIP vastustaa naisten sukuelinten silpomista, homofobiaa, rasismia ja muukalaisvihamielisyyttä. Vastustamme myös sitä, että EU valvoo perusoikeuksia. Yhdistyneellä kuningaskunnalla on moitteeton lainsäädäntö ja suojelu perusoikeuksien alalla. EU ei ole demokraattinen eikä se siksi sovi valvomaan ihmisten oikeuksia. Sen lisäksi perheoikeus kuuluu jäsenvaltioiden eikä EU:n toimivaltaan. Kysymys siitä, pitäisikö huumeidenkäyttäjää vastaan nostaa rikossyytteitä, kuuluu jäsenvaltion lainsäädännön piiriin, eikä EU:n pitäisi pyrkiä vääristämään oikeudenkäyttöä.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Vuosien ajan neuvosto on toimittanut Euroopan parlamentille vuosittaisen ihmisoikeusraportin perusoikeuksien tilanteesta unionissa, johon parlamentti on vastannut laatimalla valiokunta-aloitteisen mietinnön.

Ensimmäistä kertaa mietinnön laadinnassa otettiin huomioon perusoikeusviraston saamat tulokset. Se on erityisen merkittävää sikäli, että tästä aiheesta ei ole hyväksytty mietintöä vuoden 2003 jälkeen.

Katson, että esittelijä on kehittänyt tiettyjä aiheita liian pitkälle, koska niitä on jo käsitelty erillisissä mietinnöissä, ja mietinnössä on useita varsin ristiriitaisia kohtia, joista osaa vastaan olen äänestänyt siitä syystä että ne ovat selvästi vastoin periaatteitani.

On kuitenkin monia muita kohtia, joista olen täysin samaa mieltä, ja siitä syystä äänestin tyhjää; en vain siksi, että Ginga Gálin erinomainen työ paransi tekstiä huomattavasti, vaan myös siksi etten voi omantuntoni mukaan missään olosuhteissa äänestää ihmisoikeuksia puolustavaa mietintöä vastaan.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tätä mietintöä vastaan, koska siinä ehdotetaan lähestymistapoja, joilla edistetään useita abortteja, samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliittoja tai etnisiin perusteisiin pohjautuvaa autonomiaa.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan mietintöä, jossa annetaan suosituksia monista aiheista, mukaan luettuna syrjintä, maahanmuutto, sosiaaliset oikeudet ja sukupuolten välinen tasa-arvo.

Siinä todetaan, että jäsenvaltiot ja EU:n toimielimet eivät ole vielä panneet täytäntöön Euroopan parlamentin suosituksia, jotka annetaan sen mietinnössä CIA:n luovutustoimista EU:ssa (helmikuu 2007). Terrorismin torjuntaa ei saa koskaan käyttää ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun tason alentamiseen. Ihmisoikeuksien puolustaminen tarkoittaa todellakin terrorismin syiden ja seurausten torjuntaa. Tässä suhteessa olen tyytyväinen valitun Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman lausuntoon Guantanamo Bayn vankilan sulkemisesta ja luovutuskäytännön lopettamisesta.

Mietinnössä ehdotetaan myös tiedottamista naisten oikeudesta nauttia täysin seksuaali- ja lisääntymisoikeuksista, mukaan luettuna ehkäisyn saatavuuden helpottaminen ei-toivottujen raskauksien ja riskialttiiden laittomien aborttien ehkäisemiseksi, sekä naisten sukuelinten silpomista koskevan käytännön torjumista.

Mietinnössä myös kehoitetaan jäsenvaltioita ryhtymään lainsäädännöllisiin toimiin samaa sukupuolta olevien parien kokeman syrjinnän lopettamiseksi tunnustamalla kyseiset suhteet. Jäsenvaltioiden, joilla on samaa sukupuolta olevien henkilöiden kumppanuutta koskevaa lainsäädäntöä, olisi tunnustettava muiden valtioiden vastaavat säännökset.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä Giusto Catanian mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008. Erityisesti kannatin 32 kohtaa, jossa kehoitetaan kunnioittamaan

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota iranilaisesta PMOI-järjestöstä. Tuomiossa vaaditaan poistamaan PMOI EU:n terroristilistalta.

En kannata kyseistä järjestöä. Kauan sitten lakkasin allekirjoittamasta sen Iranin tilannetta koskevia julistuksia, jotka vaikuttivat yhä epäuskottavammilta, erityisesti sen jälkeen, kun olin osallistunut ulkoasiain valiokunnan valtuuskunnan Teheranin matkalle, jolloin näin itse uudistuksia vaativan opposition nousevan Iranin fundamentalistihellintoa vastaan.

Minun ei kuitenkaan tarvitse kannattaa järjestöä pahoitellessani sitä, ettei ole pantu täytäntöön Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kantaa, että PMOI:n toiminta ei tarjoa mitään syytä sisällyttää se terroristilistalle tai säilyttää se listalla ja siten aiheuttaa sille monia haitallisia seuraamuksia.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjallinen. – (PL) Mietinnössä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008 tunnustetaan, että perusoikeuksien tehokas suojelu ja edistäminen muodostaa demokratian perustan EU:ssa. Euroopan parlamentin valiokunta toteaa, että jäsenvaltiot ovat toistuvasti kieltäneet EU:ta tarkastamasta niiden ihmisoikeuspolitiikkaa ja asettaneet ihmisoikeuksien suojelun täysin kansalliselle perustalle ja siten heikentäneet yhteisön uskottavuutta perusoikeuksien suojelussa kansainvälisellä areenalla.

Siksi Euroopan komission olisi keskityttävä jäsenvaltioiden kannustamiseen entistä tiiviimpään yhteistyöhön kehittämällä niitä lisäämään tuleviin ihmisoikeusraportteihin maailman yleisen ihmisoikeustilanteen analysoinnin lisäksi tilanteet yksittäisissä jäsenvaltioissa. Huomiota ansaitsevat myös ehdotukset, joilla pyritään torjumaan tehokkaasti syrjivää politiikkaa EU:ssa korostamalla, että yhtäläiset mahdollisuudet ovat jokaisen kansalaisen perusoikeus eikä etuoikeus. On erittäin huolestuttavaa, että noin 20 prosenttia Euroopan unionin lapsista elää köyhyysrajan alapuolella ja monet heistä tulevat yksihuoltajaperheistä tai perheistä, joiden vanhemmat tulevat EU:n ulkopuolelta. Tässä suhteessa on otettava käyttöön asianmukaisia keinoja oikeuksien hyödyntämiseksi keskittymällä erityisesti lasten tarpeisiin, ja jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin köyhyyden torjumiseksi.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Giusto Catanian mietintö on hälyttävä. Se on luettelo tavallisen lainsäädännön kaikista oikeuksista, etuoikeuksista ja liiallisista oikeuksista, jotka hänen mukaansa olisi välttämättä myönnettävä vähemmistöille, erityisesti jos ne ovat tulleet Euroopan ulkopuolelta. Se on sellaisten ohjeiden kokoelma, jolla tuhoamme kansalliset ja alueelliset identiteetit, tuhoamme kotimaidemme arvot, perinteet ja kulttuurit ja syrjimme järjestelmällisesti ja institutionaalisesti eurooppalaisia heidän kotimaissaan. Siinä vastustetaan luovuttamatonta itsemääräämisoikeuttamme – joka myönnetään kaikille kansoille paitisi omallemme.

Se on myös tekopyhyden huipentuma toimielimeltä, joka syrjii päivittäin poliittisten ideoidensa pohjalta ja joka antaa ilman asianmukaista arviota tai harkintaa leiman ”oletettavasti syyllinen” joillekin jäsenilleen, kuten Frank Vanheckelle ja minulle, jotka olemme noitavainojen uhreja kotimaissamme.

Periaatteessa emme ole täällä puolustamassa näkyviä ja äänekkäitä vähemmistöjä, jotka vaativat yhä enemmän etuoikeuksia ja syyllistävät maita ja väestöjä, jotka ovat tarpeeksi kilttejä tai hölmöjä ottaakseen heidät vastaan. Olemme täällä puolustamassa omiamme, maidemme kansalaisia, suurta enemmistöä – tällä hetkellä – eurooppalaisia, jotka ovat teidän silmissänne näkymättömiä, kuulumattomia ja halveksittavia.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Vastustin äänestysessä mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008, jonka esittelijänä toimi italialainen Euroopan parlamentin jäsen Giusto Catania, koska hän ei esitellyt niinkään neljän viime vuoden tilannetta vaan ilmaisi omia mielipiteitään ehdottaen ja yrittäen määrätä jäsenvaltioille lainsäädäntöä, joka kuuluu yksinomaan niiden toimivaltaan. En usko, että Euroopan unionin jäsenvaltioita voidaan pakottaa antamaan lainsäädäntöä, jota niiden kansalaiset eivät voi hyväksyä.

”Avioliiton” määritelmä pitäisi varata naisen ja miehen väliselle liitolle. Giusto Catanian ehdotus ei johda niinkään homoseksuaalisen käyttäytymisen suvaitsemiseen (jota kannatan) vaan periaatteessa biologisten eli heteroseksuaalisten suhteiden syrjimiseen. Meidän on ennen kaikkea kysyttävä, onko tavoitteena rajoittaa perheiden oikeuksia perheen perinteisessä merkityksessä, joka tarkoittaa äitiä, isää ja lapsia. Se tekee erittäin henkilökohtaisista asioista, jotka liittyvät henkilön seksielämään, poliittisia toimia, vaikkapa julkisella henkilökohtaisen homoseksuaalisuuden ilmaisulla esimerkiksi niin kutsutuissa ”love parade” -tapahtumissa.

Katson, että tämä mietintö murtaa padot tällaisille käytännöille käyttämällä sellaisia ilmauksia kuin "lisääntymisoikeudet", joka kansainvälisen oikeuden nykyisessä merkityksessä sisältää tilauksesta tehtävän abortin.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Pidän kollegani mietintöä erityisen merkittävänä, koska ihmisoikeudet muodostavat yhden pilarin arvoista, jotka esitetään Euroopan unionin perustamissopimuksissa. Demokratian ja oikeusvaltioperiaatteen lisäksi vaadimme ehdokasvaltioilta ihmisoikeuksien kunnioittamista ja korostamme myös yleismaailmallisten, luovuttamattomien oikeuksien vahvistamista kansainvälisissä suteissamme. Euroopan unioni on kuitenkin uskottava ihmisoikeuksien puolustaja maailmassa vain, jos se käyttää omalla alueellaan hellittämättä kaikkia käytettävissä olevia välineitä perusoikeuskirjassa ilmaistujen arvojen puolustamiseksi.

Mietinnössä on oma lukunsa romaneille, jotka ovat Euroopan unionin suurin vähemmistö ja jotka kärsivät eniten sosiaalisesta syrjäytymisestä. Euroopan valtioiden yhteisellä vastuulla on suunnitella kattava ja yhdenmukainen strategia romanien ongelmien ratkaisemiseksi. Romanit elävät suurimman osan elämänsä surkeissa olosuhteissa ja puutteessa. Tarvitaan puiteohjelma, jossa on toiminnalliset ja selvät tavoitteet ja määrääjat ja jossa käytetään tehokkaita valvonta- ja arviointimekanismeja.

On suunniteltava ohjelma, jossa käsitellään puolueista ja hallintocykleistä riippumatta samanaikaisesti koulutusta, asumista, terveyttä ja syrjintää ja korjataan jäsenvaltioiden huonot käytännöt. Tällaisen ohjelman pitäisi voida toimia välittömien toimien perustana kriisialueella. Jos voimme auttaa miljoonia romaneja tulemaan valmiiksi unionin kansalaisiksi ja henkisesti Euroopan unionin jäseniksi, se on suuri harppaus kohti mantereen sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Yksi kansalaisten perusvapauksista yhteisössä on liikkumisvapaus. Katson, että kaikilla unionin kansalaisilla on sama oikeus osallistua Euroopan unionin poliittiseen elämään sekä ilmaista vapaasti poliittisia mielipiteitään ja asenteitaan. Kyseisistä vapauksista tuli entistä tärkeämpiä sen jälkeen, kun EU laajeni Itä-Euroopan valtioihin, koska Itä-Euroopan valtioiden liittyttyä EU:hun taloudellinen maastamuutto uusista jäsenvaltioista Länsi-Eurooppaan lisääntyi voimakkaasti. Liettuasta on lähtenyt eniten maastamuuttajia sen liittyttyä yhteisöön. Kun tapasin liettualaisia maahanmuuttajia Lontoossa, kuulin, että monet heistä aikovat viipyä Lontoossa pitkään, erityisesti ne jotka ovat perustaneet siellä perheen ja ilmoittaneet lapsensa kouluihin. Tietääkseni tämä suuntaus näkyy myös tilastoissa. Muissakin EU:n jäsenvaltioissa, joihin liettualaisia on muuttanut, on vastaaa tilanne. Uskon, että on erityisen tärkeää taata kyseisten kansalaisten oikeus osallistua Euroopan parlamentin vaaleihin siinä maassa, jossa he tällä hetkellä asuvat.

Haluaisin myös korostaa, että kansalaisten osallistuminen EU:n asioihin ja Euroopan parlamentin vaaleihin ei ole kasvussa vaan päinvastoin EU loittonee yhä kauemmaksi kansalaisista. Tämän muistaen katson, että kunhan EU:n kansalaisille on annettu oikeus äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa heidän asuinmaassaan, se vain vahvistaa kansalaisten uskoa EU:n toimielimiin. Näistä syistä äänestin tarkistuksen 45 puolesta.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Vastustin äänestyksessä Giusto Catanian mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004-2008. En äänestänyt mietintöä vastaan siksi, että vastustaisin perusoikeuksia. Päinvastoin katson, että ne ovat erityisen tärkeitä Euroopan unionille ja koko maailmalle. Ongelmana on se, että Catanian mietintö haittaa perusoikeuksien täytäntöönpanoa. Miksi niin? Se johtuu siitä, että EU:n lainsäädännön vaatimus torjua homofobiaa tai tunnustaa samaa sukupuolta olevien henkilöiden kumppanuudet eivät ole perusoikeuksia. Jos niistä annetaan lainsäädäntöä, sen pitäisi tapahtua täysin erillisessä mietinnössä. Euroopan parlamentti ei voi laajentaa perusoikeuksien määritelmää, koska sillä ei ole valtaa laatia kansainvälistä oikeutta. Sen lisäksi jotkut jäsenvaltiot ovat eri mieltä tällaisesta laajennetusta tulkinnasta. Se on siksi vain poliittinen ele ja toiveajattelua.

Vaara liittyy siihen, että kyseessä on ala, jolla jäsenvaltiot tekevät ja niiden pitääkin tehdä omia päätöksiä. Tällaisten näkemysten määrittäminen haittaa Euroopan unionin yhteenkuuluvuutta. En pidä homofiasta, mutta sen vastainen yhteisön lainsäädäntö on absurdia. Jos EU aikoo torjua homofobiaa, voitaisiin yhtä hyvin sanoa, että sen pitäisi torjua puolalaisvastaisuutta, venäläisvastaisuutta, saksalaisvastaisuutta, ranskalaisvastaisuutta, islamofobiaa, katolilaisvastaisuutta, kirkonvastaisuutta ja monia muita asenteita ja käyttäytymistapoja vastaan. Se, että jäsenvaltiot pakotetaan laillistamaan samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliitot, voisi olla vielä vaarallisempaa.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – Vastustin äänestyksessä Giusto Catanian mietinnön tarkistusta 103, jossa ehdotettiin, että pitkään maassa asuneet muut kuin kansalaiset saisivat osallistua Euroopan parlamentin vaaleihin yhtä lailla kuin paikallisvaaleihin sosiaalisen ja poliittisen integraation edistämiseksi.

Euroopan parlamentin vaalit ovat itse asiassa verrannolliset kansallisen parlamentin vaaleihin. Niihin osallistuminen on kansalaisten oikeus. Muussa tapauksessa kansalaisuus menettää merkityksensä, ja myös muiden asukkaiden kuin kansalaisten kannustimet hakea kansalaisuutta menetettäisiin. Vain tällä tavoin voimme säilyttää elintärkeän tasapainon oikeuksissa ja velvollisuuksissa, joita vain kansalaisella voi olla.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Jäsenmaiden erilaiset linjaukset ns. eettisissä kysymyksissä herättivät poliittisissa ryhmissämme ja etenkin omassamme juuri sitä monimuotoista keskustelua, jota saattoikin ennakoida. *"We have agreed to disagree"*, olemme yhtä mieltä siitä että olemme eri mieltä, voi vain todeta, ja se pitää myös hyväksyä eurooppalaiseksi rikkaudeksi – sille erilaisuudelle pitää voida löytyä tilaa. Monessa suhteessa arvostan oman ryhmäni peruslinjauksia.

61 kohtaan viitaten haluan kuitenkin todeta seuraavaa: pidän ongelmallisena, jos samanaikaisesti vastustetaan sekä tietoisuutta oikeudesta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen – mikä yleisesti ottaen on eufemismi oikeudelle aborttiin – että mainintaa ehkäisymenetelmien saatavuuden helpottamisesta, jotta ei-toivotut raskaudet ja abortit voitaisiin välttää. Näen tässä yhtäaikaisessa vastustamisessa realismin mentävän aukon, josta voi syntyä ei-toivottuja seurauksia. Tämän sanon kaikella kunnioituksella, ja kiitän kaikkia osapuolia jälleen kerran antoisasta ajatustenvaihdosta.

Stavros Lambrinidis (PSE), kirjallinen. – (EL) Panhellenistisen sosialistiliikkeen parlamenttiryhmä Euroopan parlamentissa kannatti äänestyksessä Giusto Catanian mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa, mutta kirjoittaa huomauttaakseen että se vastustaa 49 kohdan ja siihen liittyvän tarkistuksen 35 sanamuotoa.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Tällaisen mietinnön antaminen kommunistiselle Euroopan parlamentin jäsenelle on provokaatio sadoille miljoonille kommunismin uhreille. On tota, että tässä mietinnössä Giuston Cataniaa inspiroi vähemmän julma mutta yhtä totalitaarinen ideologia kuin kommunismi: euro-internationalismi. Hänen tekstissään itse asiassa kielletään tärkeimmät ihmisoikeudet:

- oikeus elämään edistämällä aborttia ja eutanasiaa,
- lasten oikeus isään ja äitiin kehotuksella, että ”jäsenvaltiot soveltavat homoseksuaalisten parien vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, oli kyse sitten avioliitosta tai rekisteröidystä parisuhteesta”,
- EU:n jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden säilyttäminen sellaisena kuin se on tällä hetkellä, mitä heikennetään ehdotuksilla, joilla pyritään avaamaan EU entistä enemmän maailmanlaajuiselle maahanmuutolle – kehitys, johon jäsenvaltioidemme kansalaisten on tarkoitus sopeutua,
- ja demokratia, koska mietinnön väitetään liittyvän Lissabonin sopimukseen, jonka irlantilaiset äänestäjät hylkäsivät.

Vapauksiemme ja kansojemme identiteetin suojeleu vaatii nyt enemmän kuin koskaan rakentamaan uuden Euroopan, joka koostuu vapaista ja suvereneista valtioista.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan pitää perusvapauksien ja -oikeuksien suojelua erittäin tärkeänä EU:n sisä- ja ulkopuolella. On erittäin tärkeää, että EU:n jäsenvaltiot noudattavat perusvapauksia ja -oikeuksia, ja on selvää, ettemme voi antaa jäsenvaltioiden valvoa itseään. Junilistan suhtautuu kuitenkin varauksellisesti uuden EU:n viraston perustamiseen tälle alalle ja toiveeseen noudattaa ”ulkopolitiikkaa”. Katsomme, että YK – ei EU – maailmanlaajuisine ulottuvuuksineen, laajoine kokemuksineen ja pätevyyksineen voi parhaiten valvoa ja panna täytäntöön vaadittavia toimia.

Olen siksi päättänyt äänestää koko mietintöä vastaan, mutta suhtaudun erittäin myönteisesti joihinkin ehdotuksen sanamuotoihin, joiden puolesta olen äänestänyt. Olen tyytyväinen siihen, että mietinnössä käsitellään vankien epäoikeudenmukaista kohtelua yhdysvaltalaisessa Guantanamon vankilassa. On vain yksi tapa edetä: haastaa heidät oikeuteen tai vapauttaa heidät.

Olen erittäin huolestunut eri vähemmistöryhmien jäsenten erityisestä haavoittuvuudesta ja katson, että on ryhdyttävä toimiin kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Olen äänestänyt sen puolesta mietinnössä, mutta en usko siihen, että EU:n säännöstö on hyvä ratkaisu ongelmaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mietintö perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa sisältää tarkistuksia, jotka olen jättänyt ja joita pidän tärkeinä Romanian kansalaisten kannalta (esimerkiksi uusien jäsenvaltioiden kansalaisia koskevien työmarkkinoiden rajoitusten poistaminen).

Sen lisäksi olen samaa mieltä monista mietinnössä esitetyistä asioista, kuten romanien osallisuutta koskevasta strategiasta, vähemmistöjen suojelusta, siirtotyöläisten oikeuksista tai lastensuojelusta.

Mietintö kuitenkin sisältää joitaki viittauksia, joilla heikennetään joitakin Romanian yhteiskunnan peruseriaatteita (kuten perheen pitäminen yhteiskunnan perustekijänä) tai jotka ovat vastoin Romanian lainsäädäntöä (kuten huumeiden käyttö).

Näistä syistä äänestin mietintöä vastaan lopullisessa äänestyksessä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen tähän päätöslauselmaan, jossa esitetään tärkeimmät huolet perusoikeuksien tilasta unionissa ja suositukset ihmisoikeustilanteen parantamiseksi jäsenvaltioissa.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – Giusto Catanian mietinnössä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008 korostetaan tarvetta suojella vähemmistöjen oikeuksia sekä torjua kaikkea heikossa asemassa oleviin ryhmiin kohdistuvaa syrjintää.

Olen tyytyväinen mietintöön, joka sisältää tärkeitä osia asunnottomuuden lopettamista koskevasta kirjallisesta kannanotosta 111, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi huhtikuussa 2008.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, että mietinnössä kehoitetaan ottamaan käyttöön asunnottomia koskevia hätäsuunnitelmia talven varalle, määrittelemään asunnottomuus ja kokoamaan siitä luotettavia tilastotietoja kaikista jäsenvaltioista.

Asunnottomuuden lopettaminen on erittäin tärkeä asia Euroopan unionissa. Mietintö on uusi askel Eurooppa-neuvoston, komission ja jäsenvaltioiden painostamisessa toimintaan asunnottomuuden alalla.

Lopuksi muistutan, että Lissabonin sopimus ei edistä perusoikeuksien tilannetta EU:ssa. Tämän mietinnön tukeminen ei tarkoita Lissabonin sopimuksen tukemista. Itse asiassa se, että Euroopan parlamentti kieltäytyy kunnioittamasta irlantilaisien kielteistä äänestystulosta on perusoikeuskirjan hengen vastaista.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Jos yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden väestö päättää sallia homoseksuaalisten parien avioliitot, heidän rekisteröidyt parisuhteensa ja adoptiooikeuden, muita jäsenvaltioita ei pitäisi pakottaa seuraamaan niitä. Jos uskonnollisten johtajien tai poliitikkojen vakaumus tarkoittaa sitä, että he eivät ole erityisen innostuneita homoseksuaalisuudesta – kuten poliittisesti korrekti valtavirta vaatii – heitä ei pitäisi tuomita tai vainota vakaumuksensa takia. Sama koskee rasismien nuijaa, jota heilutetaan jokaiselle, joka kiinnittää huomiota turvapaikka- ja ulkomaalaisasioiden alalla ilmeneviin puutteisiin.

Sen sijaan nyt yritetään epädemokraattisesti pakottaa jäsenvaltiot hyväksymään homoseksuaaliset kumppanuudet takaoven kautta – mikä on varmaankin esimakua siitä, mikä meitä odottaa, jos panemme täytäntöön Lissabonin sopimuksen. Jokainen, joka uskaltaa arvostella homoseksuaalisuutta tai muistuttaa turvapaikka-asioihin ja ulkomaalaisten kanssa elämiseen liittyvästä vehkeilystä, leimataan rikolliseksi – mikä on loukkaus ilmaisuvapauden ihmisoikeutta kohtaan. Siitä syystä Catanian mietintö on ehdottomasti hylättävä.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Giusto Catanian esittelemä mietintö on täynnä yleisiä tulkintoja ja suosituksia perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tarvitsemamme sääntelyperusta on kuitenkin olemassa: Euroopan unionin perusoikeuskirja ja eurooppalainen yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien suojelusta. Tehtävänäme ei ole nyt lisätä säännöstöä vaan panna nykyinen täytäntöön ja tehostaa sitä.

Yksi mietinnössä käsitellyistä asioista on työvoiman vapaa liikkuvuus, josta kaikki unionin kansalaiset eivät valitettavasti voi nauttia tasa-arvoisesti tällä hetkellä. Vaikka työmarkkinoiden kahden vuoden rajoitukset päättyivät vuoden 2008 lopussa, kuusi jäsenvaltiota on pidentänyt rajoituksia Romanian ja Bulgarian osalta vielä kolmeksi vuodeksi perustellen päätöstään nykyisellä talouskriisillä. Mietinnössä ei käsitellä tätä ongelmaa, vaikka se koskee unionin kansalaisten erilaista kohtelua, joka ei ole tässä tapauksessa perusteltua.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tätä mietintöä vastaan, joka sisältää ainakin kymmenen arvostelun arvoisen kohdan lisäksi (mikä on meiltä lievä ilmaus) sietämättömän viittauksen Euroopan neuvoston suositukseen 1201. Kyseistä suositusta ei pitäisi mainita selittämättä erittäin tarkasti tulkintaa, joka siitä on annettu, koska se voidaan tulkita vähemmistöjen yhteisöoikeuksien tai alueellisen autonomian myöntämiseksi etnisiin perusteisiin. Olen tyytyväinen tarkistukseen 35, joka on erittäin järkevä, mutta katson, että monia mietinnön näkökohtia ei voida hyväksyä.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietinnöllä pyritään piilottamaan luonteeltaan erittäin taantumuksellisen EU:n niin kutsuttu ”demokraattinen ja sosiaalinen vaje”, jotta siitä tulisi houkuttelevampi, ja hillitsemään EU:n ruohonjuuritason vastaisen politiikan aiheuttamaa tyytymättömyyttä. Siinä kannatetaan kaikkia taantumuksellisia periaatteita ja instituutioita, jotka EU on hyväksynyt, kuten Maastrichtin sopimuksen neljää vapautta, ja pyritään esittämään niiden soveltaminen tehokkaana.

Mietintö perustuu pääasiassa EU:n perusoikeuskirjaan, joka liittyy ruohonjuuritason vastaiseen Lissabonin sopimukseen, joka on alemmalla tasolla kuin monien jäsenvaltioiden turvaamat oikeudet. Mietintö on oikeastaan ajatusten kokoelma ja epämääräinen toivomuslista. Siinä käsitellään perusoikeuksia kuten työvoimaa, koulutusta ja terveysoikeuksia pelkästään ”mahdollisuuksina”, jotka on tarjottava ”tasa-arvoisesti” kaikille mikä on käytännössä fyysisesti mahdotonta, ja silloin, kun mietintö on yksityiskohtaisempi, siinä ehdotetaan vain tiettyjen köyhyyden, syrjinnän ja muiden vastaavien ilmiöiden äärimmäisten muotojen käsittelyä toimilla kuten vähimmäispalkan hyväksyminen ja niin edelleen. Paljastavaa mietinnön luonteelle on se, ettei siinä mainita lainkaan epädemokraattisia päätöksiä ja kansalaisten asettamista syytteeseen, esimerkiksi kommunististen puolueiden ja muiden organisaatioiden kieltäminen sekä kommunistien ja muiden taistelijoiden vangitseminen Keski-Euroopan jäsenvaltioissa ja Baltian maissa.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kannatin äänestyksessä mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa, koska katson että siinä arvostellaan rakentavasti yhtä yhdentyvän rakenteemme keskeisintä ongelmaa. Perusoikeuksien nauttimisen syrjintä johtuu pääasiassa syrjittyjen henkilöiden sukupuolesta, iästä, alkuperästä tai seksuaalisesta suuntautumisesta, kuten mietinnössä perustellusti todetaan. Ongelmaa pahentaa se, että kyseisten rikkomusten uhrin ei voi reagoida, lähinnä siksi että heidät on suljettu mielisairaaloihin, hoitokoteihin ja niin edelleen. EU ei voi jäädä välinpitämättömäksi tässä tilanteessa, varsinkin kun ihmisoikeuksien parantaminen auttaa vahvistamaan Euroopan vapauden ja turvallisuuden aluetta. Siksi ja koska perusoikeuskirja ei ole sitova ja yksityishenkilöiden on vaikea vedota Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, voin olla vain tyytyväinen Giusto Catanian ehdotuksiin yhteisön toimielinten yleisestä velvollisuudesta ihmisoikeuksien huomioon ottamiseksi velvollisuuksien hoidossa ja erityisviraston perustamisesta tätä tarkoitusta varten.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Mietinnön ongelmana on se, että siinä käsitellään monia arkoja aiheita. Vaikka mietinnössä annetaan monia suosituksia eri aloilta, mukaan luettuna vähemmistöjen oikeudet, esittelijä on jälleen sisällyttänyt mietintöön lisääntymisterveyden.

Ehdotetuilla lisääntymisterveyttä koskevilla tarkistuksilla ja täydennyksillä, joiden puolesta Euroopan parlamentti on äänestänyt, kielletään oikeus elää ja rikotaan toissijaisuusperiaatetta. Jokaisen syntymättömän lapsen suojeleminen ja tarve suojella ihmiselämää hedelmöittymisestä eteenpäin ovat minulle periaatekysymyksiä. En katso, että meidän pitäisi tehdä EU:n tasolla päätöksiä asioista, joissa jäsenvaltioilla on niiden kristillisestä perinteestä johtuvia erilaisia asenteita. En katso, että EU:n pitäisi pakottaa Slovakia, Puola, Irlanti ja muut jäsenvaltiot hyväksymään abortin ja eutanasia, joita ei ole sallittu niiden kansallisessa lainsäädännössä. EU:ssa keskustelemme aina vain äidin oikeudesta päättää lapsen elämästä tai kuolemasta ja unohtamme syntymättömän lapsen oikeuden elämään.

Näistä syistä vastustin äänestyksessä perusoikeuksien tilannetta Euroopan unionissa 2004–2008 koskevaa mietintöä.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) On sanomattakin selvää, että PPE ja PD-L (Romanian liberaalidemokraattinen puolue) arvostavat ja kunnioittavat perusihmisoikeuksia ja ottavat voimakkaasti kantaa, kun niitä rikotaan.

Vastustin äänestyksessä Giusto Catanian mietintöä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa 2004–2008, koska mietinnössä ylitetään valtuudet ja annetaan suosituksia ja kommentteja, jotka ylittävät vuosien 2004–2008 kauden, josta siinä oli määrä raportoida. Sen sijaan että Catanian mietinnössä käsiteltäisiin tiettyjä ihmisoikeusrikkomuksia, siinä annetaan jäsenvaltioille kommentteja ja suosituksia soveltaa asetuksia, jotka ovat ristiriidassa kansallisen lainsäädännön kanssa. Esimerkiksi 38 ja 76 kohdassa mainitaan samaa sukupuolta olevien henkilöiden avioliitot, jotka ovat vastoin uskonnollisia mutta myös oikeudellisia ja rationaalisia näkemyksiämme.

149 kohdassa mainitaan huumeiden käytön laillistaminen, mikä on vastoin Romanian rikoslakia.

Vaikka aloite laatia mietintö ihmisoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa on kiitettävä ja jotkut mietinnön kohdat ovat jopa korrekkeja, äänestin edellä mainitsemista syistä mietintöä vastaan.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Olisi virheellistä ajatella, että Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa perusoikeudet on täydellisesti taattu ja suojattu. Tällainen ajattelu olisi haitallista myös poliittisen toiminnan kannalta. Perusoikeuksia on suojattava ja edistettävä jopa vapaissa ja demokraattisissa yhteiskunnissa. Tässä mietinnössä ja tässä keskustelussa nousee kuitenkin esiin erilaisia kysymyksiä.

Ensimmäinen niistä on näiden oikeuksien valvonta ja suojaaminen kansallisella tasolla. Meidän yhteiskunnassamme tätä toimintaa harjoitetaan etupäässä jäsenvaltioissa, minkä lisäksi meillä on luonnollisestikin mahdollisuus valittaa yhteisön tasolla. Perussopimusten takaamiseen liittyvän toimielinten velvollisuuden ja kansallisen itsemääräämisoikeuden väliin jää tila, jossa jokainen puolue voi harjoittaa toimintaansa rajoittamatta EU:n institutionaalista luonnetta.

Toisaalta erityisesti mietinnössä on harmillisesti sekaannusta siitä, mitä ovat perusoikeudet ja mitkä taas ovat ihanteellisia vaihtoehtoja yhteiskunnan organisoimiseksi. Näitä koskeva keskustelu on mielenkiintoinen. Kuitenkin näiden näkökantojen tyrkyttäminen jäsenvaltioille vastoin niiden demokraattisesti esittämiä toiveita ja vastoin toissijaisuusperiaatetta osoittaa nimenomaan, mitä riskejä liittyy kansallisten asioiden käsittelemiseen yhteisön tasolla. Tästä syytä ja koska suurelta osin olen eri mieltä mietinnön sisällöstä, äänestin sitä vastaan.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jos olisin kannattanut Irlannin kansanäänestyksen "ei"-kampanjaa, olisin osoittanut innostuneena suosiota Catanian mietinnölle ja sen kannattajille. Siinä halveksitaan niin törkeällä tavalla toissijaisuusperiaatetta ja tallotaan siinä määrin jalkoihin Euroopan unionin institutionaalisia sääntöjä ja jäsenvaltioiden valtuuksia, että se vahvistaa kaikkien niiden uskoa, jotka kehottavat olemaan luottamatta Brysselin poliittiseen ahnauteen. On säälittävää käydä suojalausekkeiden kimppuun ja todeta niiden "vakiinnuttavan...syrjivät käytännöt", sillä nämä lausekkeet ovat perussopimusten periaatteiden suoria ilmauksia ja jäsenvaltioiden demokratian tärkeä tae. Tällainen heikentää törkeällä tavalla kansalaisten perusoikeuksia.

Oikeudellisesti on myös täysin järjetöntä väittää, että mikäli jäsenvaltioiden enemmistö allekirjoittaa kansainvälisen sopimuksen, tämä sopimus velvoittaisi koko Euroopan unionia. Tämä olisi sukellus pimeyteen, joka menisi jopa ääri-federalismiakin pidemmälle. Vastustan myös täysin järjetöntä väitettä Euroopan unionin "uskottavuuden heikkenemisestä", joka johtaisi väistämättä "taktiseen huonommuuteen". Vaikka Euroopan unionilla onkin erityiset ongelmansa, tämä ei sentään ole Sudan, ei Kiinan kansantasavalta, ei Kuuba, Somalia eikä Pohjois-Korea. Lyhyesti sanottuna mietinnössä eksytään sellaisille poliittisen taistelun alueille, joilla ei ole mitään tekemistä perusoikeuksien kanssa, ja tämä vie mietinnöltä uskottavuuden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden. Äänestin mietintöä vastaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin perusoikeuksien tilannetta Euroopan unionissa 2004–2008 koskevaa Catanian mietintöä vastaan.

Olen eri mieltä siitä, että jäsenvaltiot vahingoittaisivat sitä ihmisoikeuksien puolustamistyötä, jota Euroopan unionin tekee aktiivisesti kaikkialla maailmassa. Olen eri mieltä myös siitä, että ihmisoikeuksien, erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden, suojaamista voidaan heikentää vetoamalla terrorismin torjuntaan.

Näin ollen vastustan romaneihin liittyviä kohtia, sillä he eivät tarvitse erityissuojelua. Muussa tapauksessa romanit, jotka tässä päätöslauselmassa erotellaan muista etnisistä ryhmistä, joutuisivat huomattavan syrjinnän kohteeksi. Lopuksi totean, etten hyväksy palauttamista koskevaa kohtaa: henkilön palauttamisprosesseja ei voida arvioida ainoastaan tällaisin perustein.

Martine Roure (PSE), kirjallinen. – (FR) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa eurooppalaista aluetta ei voida rakentaa, ellei perusoikeuksia suojata. Euroopan unionin velvollisuutena on näyttää esimerkkiä ja toimia tässä asiassa moitteettomasti.

On käynyt ilmi, että perusoikeuksia on rikottu esimerkiksi suljetuissa laitoksissa, joissa pidetään lapsia ja vanhuksia. Myös tiettyjen vankiloiden katastrofaaliset olot ovat ikuinen ongelma, kuten korostetaan mietinnössä, jonka puolesta tänään äänestimme. Meidän on myös varmistettava, että sosiaaliset oikeudet tunnustetaan.

Köyhyys ja työn epävarmuus loukkaavat ihmisoikeuksia. Kuinka voimme hyväksyä tilanteen, jossa ihmisillä on työtä, mutta heillä ei ole silti varaa asuntoon – Euroopan unionissa ja vieläpä 2000-luvulla?

Meidän on julistettava, että perusoikeudet kuuluvat jokaiselle meistä. Euroopan unionilla on perusoikeuskirja.

Varmistakaamme, että sitä noudatetaan!

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mietinnön puolesta ja olen tyytyväinen erityisesti mietinnön kohtaan 31, jonka mukaan Euroopan parlamentti pitää valitettavana, ettei EU ole noudattanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 12. joulukuuta 2006 sekä 4. ja 17. joulukuuta 2008 ja Yhdistyneen kuningaskunnan vetoomustuomioistuimen 7. toukokuuta 2008 iranilaista PMOI-järjestöä koskevassa asiassa antamia tuomioita.

Euroopan unioni merkitsee demokratiaa ja oikeusvaltiota. Sen vuoksi on kauhistuttavaa ajatella, että yksi sen toimielimistä toimii vastoin unionin periaatteita. Toivon, että neuvosto ottaa parlamentin kannan tarkasti huomioon, kun se laatii uutta ”mustaa listaa”. Terroristitoimintaa koskevat syytökset pitäisi itse asiassa perustella, ja tietyn organisaation ”mustalle listalle” lisäämistä koskevan päätöksenteon pitäisi olla avoimempaa.

Tällaisia kysymyksiä ei voida käsitellä mielivaltaisesti vaan demokratian ja oikeusvaltion periaatteita noudattaen. EU ei voi hyväksyä sitä, että maailmanlaajuinen terrorismin vastainen taistelu muuttuu poliittiseksi lehmänkaupaksi, ja siksi EU:n on noudatettava edellä mainittuja tuomioistuinten antamia tuomioita.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Tulkitsen perusoikeuksien tilannetta Euroopan unionissa koskevan Catanian mietinnön kohdan 149 niin, että siinä kehoitetaan jäsenvaltioita varmistamaan, että potilaiden yhtäläinen kohtelu terveydenhoitojärjestelmässä koskee myös narkomaaneja. Tämän vuoksi olen äänestänyt kyseisen kohdan puolesta.

Csaba Sógor (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unionin kaksi edellistä laajentumiskierrosta, joilla Keski- ja Itä-Euroopan entiset sosialistiset maat hyväksyttiin EU:n jäseniksi, ovat käynnistäneet uuden vaiheen myös ihmisoikeuksia koskevissa yhteisön toimissa.

Siitä lähtien on käynyt selväksi, että perusoikeuksien – ja niihin sisältyvien kansallisten vähemmistöjen oikeuksien – suojaaminen uusissa jäsenvaltioissa on Euroopan yhteisön suurin haaste.

Giusto Catanian oma-aloittemietinnössä korostetaan, että toissijaisuusperiaate ja itsemääräämisoikeus ovat ne ohjenuorat, joita on käytettävä käsitellessä perinteisten kansallisten vähemmistöyhteisöjen ongelmia. Näin voidaan laatia politiikkoja, joilla kyseisten yhteisöjen tilanne voidaan ratkaista vakuuttavalla tavalla.

Mietinnössä kannustetaan käyttämään kulttuurista ja alueellista autonomiaa.

Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että kollegani Catanian mietinnössä vaaditaan määrittelemään kuuluminen kansalliseen vähemmistöön ja ehdotetaan, että laaditaan yhteisön vähimmäisstandardit näiden vähemmistöjen oikeuksien suojelulle.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Perusoikeuksien suojaaminen ja edistäminen on hyvin keskeinen osa Euroopan unionin demokratiaa ja keskeinen edellytys vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan eurooppalaisen alueen kehittämiselle. On siis sanomattakin selvää, että kyseiset oikeudet on sisällytetty EU:n eri politiikan alojen tavoitteisiin.

Lisäksi haluamme pyytää neuvostoa analysoimaan maailman ja kunkin jäsenvaltion tilannetta vuotuisessa ihmisoikeuskertomuksessa. Tämä edistäisi unionin luotettavuutta siltä osin, ettei se toimi kaksinaismoralistisesti sisä- ja ulkopoliittikassaan. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jättämät tarkistukset, jotka koskevat syrjimättömyyttä, vähemmistöjen oikeuksia ja sosiaalisia oikeuksia, on hyväksyttävä kokonaan tai osittain.

Onnistuimme myös sisällyttämään tekstiin viittauksen tarpeeseen ottaa perusoikeudet huomioon rikosoikeudellisia menettelyjä koskevassa lainsäädännössä. Catanian mietinnössä kartoitetaan perusoikeuksiin liittyviä ongelmia ja annetaan suosituksia niiden ratkaisemiseksi. Voin näin ollen kannattaa mietintöä täydestä sydämeistäni, sillä kaikkien ihmisten ja heidän perusoikeuksiensa kunnioittaminen sukupuolesta, iästä, kansalaisuudesta tai sosiaalitaloudellisesta taustasta riippumatta on keskeinen osa vihreiden politiikkaa.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olin iloinen huomattessani, että Euroopan parlamentti kannattaa PMOI:n poistamista terroristijärjestöjen luettelosta. Iranissa on surmattu 20 000 hallintoa vastustanutta henkilöä. Niin kauan kuin PMOI on terroristijärjestöjen luettelossa, Iranissa kuolee enemmän ihmisiä vain sen vuoksi, että he ilmoittavat vastustavansa hallintoa. EU:n on noudatettava Yhdistyneen kuningaskunnan esimerkkiä ja poistettava PMOI terroristijärjestöjen luettelosta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatin tämpäpäiväisen äänestyksen aikana pitämässäni puheessa perusoikeuksien tilannetta Euroopan unionissa käsittelevän Catanian mietinnön hyväksymistä.

Surullista kyllä perusoikeuksia loukataan Euroopan unionissa usein, ja vähemmistöjen syrjintä ja yksityisyyden suojan loukkaaminen ovat yleisimpiä rikkomuksia. Yhtäläiset mahdollisuudet ja erityisesti miesten ja naisten tasa-arvo muodostavat toisen ongelman. Esittelijä pyysi, etteivät jäsenvaltiot hyväksyisi perusteluja, joilla naisiin kohdistuva väkivalta ja syrjintä oikeutetaan perinteisiin ja uskontoon vedoten.

Monessa EU:n jäsenvaltiossa erityisesti heikoimmat kansalaiset eli lapset kohtaavat syrjintää ja köyhyyttä. Mietinnössä tuomitaan oikeutetusti kaikki lapsiin kohdistuvan väkivallan muodot, kuten perheväkivalta, seksuaalinen hyväksikäyttö ja ruumiillinen rankaiseminen kouluissa.

Jäsenvaltiot eivät valvo ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyviä käytäntöjä ja heikentävät näin EU:n ulkopoliittista uskottavuutta maailmalla. Mielestäni yhteisö ei voi toteuttaa sisä- ja ulkopoliitiikkaansa kaksinaismoralistisesti.

Konrad Szymański (UEN), kirjallinen. – (EN) Mielestäni tärkeintä Catanian mietinnössä on se, että siinä muistutetaan EU:n sisäisistä ongelmista, jotka meidän on kohdattava. Tämän vuoksi meidän pitäisi olla hyvin varovaisia, ettemme hurskastele kommentoidessamme ihmisoikeustilannetta EU:n ulkopuolella.

Kuuluin CIA:n harjoittamaa laitonta vankien siirtoa ("extraordinary rendition") käsittelevään väliaikaiseen valiokuntaan. Se oli ennen kaikkea foorumi, jossa vasemmisto hyökkäsi suosikki-hirviötään Yhdysvaltoja vastaan.

Minun mielestäni saisimme olla kiitollisia CIA:lle ja Yhdysvalloille siitä, että ne auttoivat suojelemaan Euroopan unionin kansalaisia terroristeilta, jotka ovat päättäneet tappaa viattomia kansalaisia. Yhteiskuntamme joutuu huonoon valoon sen vuoksi, että meidän oli luotettava siihen, että Yhdysvallat tekee työn puolestamme.

Ehdottomuus ihmisoikeusasioissa koituu niiden hyödyksi, jotka tuhoaisivat meidät, ja vaarantaa omien kansalaistemme oikeudet.

Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Konrad Szymański (UEN), kirjallinen. – (PL) Tänään hyväksytyssä perusoikeuksien tilannetta Euroopan unionissa 2004–2008 käsittelevässä mietinnössä kehoitetaan kaikkia EU:n jäsenvaltioita tunnustamaan vastavuoroisesti samaa sukupuolta olevat parit ja sisällyttämään tällaiset parisuhteet kansalliseen lainsäädäntönsä. Toisessa kohdassa puolustetaan niin sanottuja lisääntymisoikeuksia, joihin kansainvälisen oikeuden sääntöjen mukaan sisältyy myös abortin tekeminen pyynnöstä. Muun muassa uskonnollisten johtajien todetaan esittävän tällaisia kommentteja.

Euroopan vasemmisto on kaapannut Euroopan unionin perusoikeuksia koskevan mietinnön viedäkseen eteenpäin aborttia ja homoseksuaalisuutta puolustavia vaatimuksiaan. Missään kansainvälistä oikeutta tai Euroopan unionin lainsäädäntöä koskevassa asiakirjassa ei tueta tällaisten "oikeuksien" olemassaoloa.

Vaikkei mietintö olekaan velvoittava, se on haitallisin asiakirja, jonka nykyinen parlamentti on hyväksynyt. Se on viimeisin yritys määritellä perusoikeudet uudelleen ja muuttaa niiden merkitystä muuttamatta kuitenkaan mitään YK:n tai EU:n sopimusta.

Toinen näkökohta mietinnössä on, että EU:ta kehoitetaan panemaan täytäntöön erityinen direktiivi, jonka nojalla homofobisesta toiminnasta rangaistaan. Koska asia muotoillaan hyvin tulkinnanvaraisesti ja epämääräisesti, tällä pyritään siihen, ettei homoseksuaalisia piireihin voida soveltaa demokraattista oikeutta esittää vapaata kritiikkiä. Tällaisen direktiivin soveltaminen voisi vaikuttaa sensuuriin.

Lopullinen äänestystulos (401 puolesta, 220 vastaan, 67 tyhjää) osoittaa, miten vahvasti jakautunut parlamentti on tässä asiassa. Tämä merkitsee esittelijälle häviötä, sillä perusoikeuksien pitäisi yhdistää eikä jakaa parlamenttia.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Toivoin, että mietinnössä olisi tarkasteltu lähemmin laitoshoidossa olevien orpojen ja vammaisten lasten tilannetta uusimmissa jäsenvaltioissa Romaniassa ja Bulgariassa.

Ennen kuin nämä maat liittyivät Euroopan unioniin, oltiin kovasti huolissaan laitoksissa olevien orpojen ja vammaisten lasten hoidon tasosta. Ehkä seuraavassa tätä aihetta käsittelevässä mietinnössä voitaisiin asiaa käsitellä tarkemmin.

Esitin yleisemmin mietintöön liittyviä ajatuksiani viime kuussa käydyssä keskustelussa. Olen huolissani siitä, että ehdottomuus on tartuttanut ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuvan kulttuurimme ja että vedotessamme rikollisten ja terroristien oikeuksiin heikennämme itse asiassa kaikkien muiden oikeuksia.

Mielestäni erityisesti aborttiin ja ehkäisyyn liittyvät kysymykset eivät kuulu Euroopan unionin toimivaltaan, vaan niitä pitäisi säännellä asiaankuuluvalla kansallisella lainsäädännöllä. Vastustan myös vaatimusta, että perusoikeuskirjan määräysten pitäisi ohittaa Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö. Maa on sopinut näitä määräyksiä koskevasta poikkeuksesta.

Tämän vuoksi äänestin tyhjää.

Thomas Ulmer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Catanian mietintöä vastaan. Olen ällistynyt, että parlamentin yksiköt jopa ilmoittivat voivansa hyväksyä mietinnön nykyisessä muodossaan. Siinä rikotaan itsepintaisesti toissijaisuusperiaatetta. Lähes kaikkea sen sisällössä on syytä kritisoida. Kansallisvaltiot eivät saa antaa viedä itseltään toimintamahdollisuuksia tai valtuuksia perusoikeuksia koskevissa kysymyksissä. Tässä pyritään enemmistön kustannuksella viemään läpi sellaisia vähemmistöjen oikeuksia, joita ei voida panna täytäntöön jäsenvaltioissa. Myönteinen suhtautuminen aborttiin on mielestäni käsittämätön. Varsinaista aihetta eli ihmisoikeuksia ja niiden täytäntöönpanoa viimeisten neljän vuoden aikana ei mainita.

Thomas Wise (NI), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää kohdasta 62 toimitetussa nimenhuutoäänestyksessä, koska mielestäni jokaisen maan – jollainen EU ei ole – pitäisi varmistaa, että naisten ja tyttöjen sukupuolielinten silpomista koskevat lait säädetään ja pannaan täytäntöön paikallisesti. Kansainvälisen sopimuksen tekeminen olisi asianmukaisempaa ja kaukonäköisempää. Tällä hetkellä EU:lla ei ole toimivaltaa terveysasioissa eikä sen siihen pitäisi pyrkiäkään.

Äänestin tyhjää myös kohdasta 72, sillä olen huolissani sen vaikutuksista sananvapauteen. Vaikka syrjivä kommentointi onkin valitettavaa, se ei välttämättä ruoki ”vihaa ja väkivaltaa”. Se, että meitä pyydetään hyväksymään tämä, tarkoittaa, että halukkaat voivat myöhemmin käyttää tätä todisteena sellaisista kommentaareista.

Päätökseni äänestää tyhjää tarkistuksesta 54 perustuu siihen, että vastustan ihmisten vapaata liikkuvuutta EU:ssa ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Se ei siis perustu näkemykseeni samaa sukupuolta olevista pareista, joilla on mielestäni oltava samat oikeudet kuin muillakin.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti on juuri äänestänyt perusoikeuksien tilannetta koskevan Catanian mietinnön puolesta. Nyt kun olemme juuri viettäneet ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivää, tässä mietinnössä kyseenalaistetaan se, mitä me ymmärrämme perusoikeuksilla.

Kieltämättä Euroopan unionin perusoikeuskirja perustuu yhteisymmärrykseen, joka saavutettiin erilaisten painostus- ja eturyhmien, kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten parlamenttien edustajien ja muiden kanssa käytyjen yli vuoden kestäneiden neuvottelujen tuloksena. Tämä prosessi, johon meitä Itä-Euroopan maiden edustajia ei pyydetty osallistumaan, on monella tavalla kiinnostava. Kuten Catanian mietinnössä korostetaan, perusoikeuskirja ei ole juridisesti sitova, ennen kuin kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen.

Ihmisoikeusvirasto, jonka toimipaikka on Wienissä Itävallassa, perustuu kuitenkin täysin tähän poliittiseen tekstiin, johon se myös viittaa esittämässään kannoissa. Tämän vuoksi on kiinnostavaa nähdä vilaukselta, miten perusoikeuskirjaan sisältyvät perusoikeudet otetaan huomioon, analysoimalla ihmisoikeusviraston käsittelemiä aiheita. Analyysi on vieläkin kiinnostavampi, kun sitä sovelletaan kesällä 2008 rekrytoituihin FRALEX-verkon asiantuntijoihin, jotka kuuluvat enimmäkseen alankomaalaiseen ”Human European Consultancy”-verkostoon.

Päätöslauselmaesitys (B6-0624/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska yleissopimuksen ratifiointi edistää merkittävästi asianmukaisten työnormien lujittamista maailmanlaajuisesti. Sopimus myös tukee työmarkkinaosapuolten tekemää sopimusta merenkulkualan työntekijöiden työehtojen tietyistä näkökohdista, sillä se tasapainottaa hyvin tarpeen kohentaa työoloja ja suojella merenkulkijoiden terveyttä ja turvallisuutta. Lisäksi Romaniassa on tähän ammattiluokkaan kuuluvia työntekijöitä.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Mary Lou McDonalidin esittelemässä päätöslauselmassa tiivistetään ne keskeiset näkökohdat, jotka on otettava huomioon ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi merityötä koskevasta yleissopimuksesta (2006) ja direktiivin 1999/63/EY (KOM(2008)0422) muuttamisesta.

Merityöntekijät tekevät työtään äärimmäisen vaikeissa ja usein jopa vaarallisissa olosuhteissa. Tämän vuoksi tarvitsemme näitä työoloja koskevat vähimmäisvaatimukset, joiden avulla työntekijöiden terveys ja turvallisuus voidaan ottaa huomioon, sekä niiden soveltamista koskevat selkeät säännöt. Näitä vaatimuksia laadittaessa on aivan ensiksi korostettava merialan työntekijöiden ja työnantajien esittämiä tarpeita ja ongelmia. Samalla on varmistettava jäsenvaltioille tietty joustavuus vaatimusten täytäntöönpanossa.

Kun asiakirjat on hyväksytty yhteisössä, jäsenvaltioiden on toteutettava sen velvoittamia toimia ja komission valvottava sen täytäntöönpanoa. Näin voimme varmistaa, että säännöksiä sovelletaan. Lisäksi Euroopan unioni voi ryhtyä edelläkävijäksi muuttamalla merityöoloja koskevat vaatimukset periaatteiksi, joita voidaan soveltaa kaikkialla maailmassa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (IT) Äänestimme tämän ehdotusta neuvoston direktiiviksi Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta (2006) tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta (KOM(2008)0422) koskevan päätöslauselman puolesta, koska sillä lujitetaan kansainvälisiä työntekijöiden vähimmäisoikeuksia. Tämä on tärkeää, jotta voidaan varmistaa paremmat työolot ja parempi työturvallisuus ja kunnioittaa samalla näiden ammattilaisten arvoa.

On kuitenkin valitettavaa, ettei ryhmämme esittämiä ehdotuksia hyväksytty, varsinkaan niitä, joilla pyrittiin poistamaan kaikenlainen oikeudellinen epävarmuus tai rajoitukset, jotka liittyvät työmarkkinaosapuolten sopimukseen pääsemiseksi tekemään työhön. Yleissopimuksen mukaan maiden ei pitäisi soveltaa määräyksiä joustavasti. Näin asia esitettiin myös direktiiviehdotuksessa, ja työmarkkinaosapuolet olivat asiasta samaa mieltä. Tästä syystä emme ole samaa mieltä kuin Euroopan parlamentin enemmistö, joka sisällytti joustavuusnäkökohdan kohtaan 6.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan vahvistaa äänestäneeni merityötä koskevaa yleissopimusta (2006) koskevan päätöslauselman (sosiaaliseen vuoropuheluun liittyvät menettelyt) puolesta.

Kannatan täysin työnantajien ja työntekijöiden tekemää sopimusta merenkulkualan työntekijöiden työehtojen tietyistä näkökohdista, sillä se tasapainottaa hyvin tarpeen kohentaa työoloja ja suojella merenkulkijoiden terveyttä ja turvallisuutta. Olen myös vakuuttunut, että on hyvin tärkeää määrittää ja saattaa voimaan kattavat työoloja ja työturvallisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset merellä kulkevaan laivaan töihin otettuja tai merellä kulkevassa laivassa työskenteleviä merenkulkijoita varten. Lopuksi totean olevani iloinen siitä, miten työnantajat ja työntekijät ovat parantaneet työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevia olosuhteita.

– Mietintö: Laima Liucija Andriekienė (A6-0498/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin mietinnön puolesta. Nyt jos koskaan ymmärrämme, miten tärkeä rooli on ihmisoikeusneuvoston kaltaisella elimellä. Sen tähänastista toimintaa on syytä tukea, ja arvostamme EU:n ihmisoikeusneuvostossa tekemää työtä siitäkin huolimatta, että Yhdysvaltojen poissaolo asettaa sille kieltämättä rajoituksia. Itse asiassa tämän poissaolon vuoksi EU joutuu usein eristettyyn asemaan. EU ei kuitenkaan saisi käyttää tätä tekosyynä vaan sen pitäisi pystyä poliittisin keinoin rakentamaan yhtenäinen johtajuus voittamalla ne vastakkaiset maantieteelliset ryhmittymät, joita neuvostossa usein havaitaan.

Näin ollen on tehtävä vielä hyvin paljon työtä, jotta ihmisoikeusneuvosto saa enemmän uskottavuutta ja auktoriteettia ja jotta voidaan estää tiettyjä hallituksia laiminlyömästä jatkuvasti kansainvälisiä velvollisuuksiaan. Kannatan näin ollen lämpimästi uudelleentarkastelua ja haluan vahvistaa, että ihmisoikeusneuvoston lujittaminen on erittäin tärkeä vaihe sillä sivistyksen tiellä, jota EU on aina tukenut.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin YK:n ihmisoikeusneuvoston tulevaisuutta koskevan Andriekienėn mietinnön puolesta, sillä mielestäni EU tarvitsee tämän elimen toimintaa koskevan pitkän aikavälin strategian. Ihmisoikeusneuvostosta on nimittäin tultava tärkein maailmanlaajuinen ihmisoikeusfoorumi. Mielestäni EU:n jäsenvaltioiden on edistettävä vahvemmin ja yhtenäisemmin tiettyjä EU:n ihmisoikeuksista antamia yhteisiä kantoja.

EU:sta on tultava kansainvälinen johtaja ja sen on laadittava strategioita ihmisoikeuksien suojelemiseksi kaikkialla maailmassa. Meidän on kiinnitettävä tarkempaa huomiota ihmisten taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien edistämiseen, sillä väestön köyhyydellä, jälkeensijaisella ja alhaisella koulutuksen ja kulttuurin tasolla on kielteisiä kerrannaisvaikutuksia.

Jotta EU saisi laajempaa kannatusta kannoilleen, sen on luotava järjestelmiä liittoumien muodostamiseksi ja alettava järjestää kaikkien Euroopan ulkopuolisten demokraattisten valtioiden kanssa säännöllisiä kokouksia, joissa käsitellään erityisiä aiheita. On myös erittäin tärkeää, että valtiot lähettävät kansainvälisiin elimiin asiantuntijoita, joilla on todellista asiantuntemusta kyseisistä aiheista. Andriksen mietinnössä tätä suositetaan painokkaasti ja täysin perustellusti.

Philip Claeys (NI), Koenrad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin mietintöä vastaan, koska YK:n ihmisoikeusneuvostoa ei voida minkään mielikuvituksen voimin pitää legitiiminä toimielimenä. En voi hyväksyä sitä, että esimerkiksi Kuuba, Saudi-Arabia, Egypti, Pakistan, Jordania ja monet muut Afrikan valtiot laativat päätöslauselmia, joissa arvostellaan ankarasti muiden maiden ihmisoikeustilannetta. Poliittisten tai uskonnollisten toisinajattelijoiden tilanne näissä maissa on suoranaista pilkantekoa tätä toimielintä kohtaan.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja takaaminen ovat olennainen osa Euroopan unionin lainsäädäntöä ja EU:n tärkeimpiä periaatteita. Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta myös siksi, että Yhdistyneet Kansakunnat ja sen ihmisoikeusneuvosto (UNHRC) ovat soveltuvimpia organisaatioita käsittelemään kattavasti ihmisoikeuksiin liittyviä ongelmia ja humanitaarisia haasteita. Mielestäni ihmisoikeudet ja demokratia ovat EU:n ulkosuhteiden ja ulkopoliittikan keskeisiä elementtejä.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin mielelläni Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostoa koskevan Andriksen mietinnön puolesta, sillä olen tyytyväinen siihen, että tällä neuvostolla on enemmän uskottavuutta kuin edeltäjällään YK:n ihmisoikeustoimikunnalla. Toimikunta joutui erittäin huonoon valoon, koska monissa sen jäsenmaissa ihmisoikeustilanne oli erittäin arveluttava.

Jäsenmaiden ihmisoikeustilanteen säännöllisellä tarkastelulla voidaan olennaisesti vahvistaa neuvoston asemaa. Tällä on erityinen merkitys seuraavalla tarkastelukierroksella, joka koskee Venäjää, Kuubaa, Saudi-Arabiaa ja Kiinaa.

Suhtaudun myönteisesti myös niihin mietinnön kohtiin, joissa pyritään arvioimaan EU:n jäsenvaltioiden välistä koordinoitua näissä kysymyksissä. On erittäin tärkeää, että EU, joka asettaa ihmisoikeudet toimintansa ytimeen, pyrkii lisäämään yhteistyötä yhdessä YK:n kaltaisten monikansallisten kumppaneiden kanssa, joilla on samanlaiset ihanteet. Yhteistyö on välttämätöntä, jotta voidaan varmistaa, ettei ihmisoikeuksia enää syrjäytetä ulkopoliittisissa tavoitteissa kaupallisista tai strategisista syistä.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnöstä käy ilmi, että Euroopan parlamentti on jossakin määrin tyytymätön YK:n ihmisoikeusneuvostoon (UNHRC), koska EU:n jäsenvaltiot ”muodostavat vähemmistön”, minkä se katsoo ”heikentävän suuresti EU:n mahdollisuuksia vaikuttaa UNHRC:n asialistaan” ja varmistaa toivottu ”johtava asemansa”.

Tämä ylevä näkemys perustuu pyrkimykseen tehdä EU:sta esimerkki ihmisoikeuksien alalla. Tätä ei voida hyväksyä varsinkaan siksi, että tosiasiat osoittavat EU:n ihmisoikeuspolitiikan olevan tekopyhää. Tästä on osoituksena EU:n ja Israelin välinen rikoskumppanuus – viittaa siihen, että EU äänesti tyhjää Palestiinaa koskevasta UNHRC:n päätöslauselmasta.

Mietintö on täynnä ristiriitaisuuksia. Siinä nimittäin pahoitellaan ”UNHRC:n yleistävää jakautumista alueellisiin ryhmittymiin” samalla kun siinä kannatetaan EU:n ”koordinoitua, yhteistä kantaa UNHRC:ssä”. Eikö tämä ole myös ryhmittymiin perustuvaa politiikkaa, vai ovatko ryhmittymät pahasta vain silloin, kun niistä ei ole hyötyä EU:lle?

Toisin kuin Euroopan parlamentti, emme pidä valitettavana sitä, ettei Yhdysvallat ole edustettuna UNHRC:ssä. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että valtio rikkoo jatkuvasti ihmisoikeuksia ja kansainvälistä oikeutta, ja siitä, ettei valtio asettunut ehdokkaaksi välttämättömästä häpeästä, ettei sitä valittu. On ymmärrettävää, miksi...

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Mietinnössä on yllättävän paljon älykkäitä näkemyksiä, kun otetaan huomioon, että se on laadittu ulkoasioiden valiokunnassa. Mietinnössä esitetään esimerkiksi näkemys, että on myönteistä, että EU:n jäsenvaltiot haluavat yhä enemmän osallistua keskusteluun sen sijaan, että antaisivat EU:n puheenjohtajan puhua kaikkien maiden puolesta. Tällaisia lausuntoja kuullaan harvoin, ja suhtaudun niihin myönteisesti.

Valitettavasti myönteisiä asioita on aivan liian vähän. Yksi vastenmielisimmistä sanamuodoista on johdanto-osan kappaleessa H, jossa ”jäsenvaltioiden sinnikstä halua toimia riippumattomasti YK:ssa” pidetään valitettavana asiana. ”Yksi valtio, yksi ääni” -periaate on kuitenkin yksi Yhdistyneiden Kansakuntien

peruskivistä. Ulkoasioiden valiokunta pitää valitettavana myös UNHRC:n yleistyvää jakautumista alueellisiin ryhmittymiin. Paradoksaalista kyllä tietyt alueelliset ryhmittymät – esimerkiksi EU – näyttävät kuitenkin olevan toivottuja.

Euroopan parlamentti ei ole, ei voi olla eikä sen pitäisikään olla tae siitä, ettei ihmisoikeuksia loukata maailmassa. Tämä käy ilmi erityisesti tiettyjen parlamentin jäsenten esittämistä homoseksuaaleja koskevista lausunnoista. Vaikka mietinnön pääsisältö ehkä onkin hyvä, äänestin sitä vastaan tämänpäiväisessä äänestyksessä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU väittää, että ihmisoikeudet ja demokratia kuuluvat sen ulkosuhteiden ytimeen. Kun EU ratifioi sopimuksia, parlamentti kehottaa sitä kiinnittämään huomiota uskottavuuteen ihmisoikeuskysymyksissä. Silti EU:n oma uskottavuus on menetetty: CIA:n ylilennot, EU:n kykenemättömyys puuttua Yhdysvaltojen kidutusvankiloiden toimintaan ja sen kansainväliseen lainsäädäntöön liittyvä soutaminen ja huopaaminen – esimerkiksi Kosovon kriisissä – ovat varmistaneet tämän.

Miten yhteisö, joka väittää pitävänsä demokratiaa niin suuressa arvossa, voi kiistää kansanäänestyksen tulokset, toistaa äänestyksiä niin kauan kunnes niiden tulos on toivottu ja rangaista jäsenvaltioita äänestyksen tuloksesta? Mikäli EU todella kantaisi huolta paljon puhutun arvoyhteisönsä kunnioittamisesta, sen olisi pitänyt keskeyttää liittymisneuvottelut Turkin kanssa jo kauan sitten mutta viimeistään silloin, kun maa alkoi lietsoa sota. Sen sijaan, että EU todella tekisi työtä ihmisten ja kansojen oikeuksien edistämiseksi, se ilmeisesti heittää hukkaan noin 15 miljoonaa euroa vuodessa tarpeettomaan Euroopan perusoikeusvirastoon.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin YK:n ihmisoikeusneuvoston kehitystä koskevan mietinnön puolesta, koska annan tunnustusta elimen kiistattomista saavutuksista ja ponnistuksista, joilla on vahvistettu ihmisoikeuksien suojaamisen uskottavuutta ja tasoa, ja koska uskon vahvasti, että elimen toimintaa voidaan myös parantaa tulevaisuudessa.

Samanaikaisesti Euroopan unionin on mielestäni jatkettava aktiivista ja näkyvää toimintaansa tämän YK:n neuvoston toiminnan käynnistämisessä ja jatkamisessa.

Arvostan myös sitä, että mietinnössä Euroopan unionia kehoitetaan vahvistamaan ja puolustamaan voimakkaasti ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, jakamattomuuden ja keskinäisen riippuvuuden periaatteita.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jos Yhdistyneiden Kansakuntien ja monien siihen liittyvien virastojen ja organisaatioiden on tarkoitus olla maailman peileinä, on luonnollista, että niiden heijastama kuva ei ole se, minkä sen haluaisimme olevan tai minkä haluaisimme rakentaa. Nämä seikat on tarpeen ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostoa koskevassa keskustelussa.

Kun ihmisoikeuksista keskustellaan ja päätetään äänestämällä sellaisten maiden kanssa, jotka eivät kiinnitä ihmisoikeuksiin mitään huomiota, voidaan odottaakin, että tulos on järjetön. Tässä ei ole kysymys ainoastaan legitiimiydestä. Kysymys on ennen kaikkea kielestä. Mitä yhteisiä ihmisoikeuksien arviointiperusteita voi olettaa olevan Libyan tai Zimbabwen hallituksilla ja kansalaisilleen vastuussa olevilla demokraattisilla valtioilla? Ei tietenkään mitään. Diplomatian tehtävä onkin juuri helpottaa vuoropuhelua eri kieltä puhuvien osapuolten välillä. Samanarvoisten välillä sovittelua ei tarvita.

Näin ollen on tuettava ja edistettävä paikkoja, joissa voidaan käydä vuoropuhelua. Muussa tapauksessa ei voida katsoa, että arvomme ja tekemme voivat tai niiden pitäisi perustua näillä foorumeilla tehtyihin päätöksiin.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Andriksen laatiman YK:n ihmisoikeusneuvoston kehitystä, mukaan lukien EU:n asemaa, koskevan mietinnön puolesta. Euroopan unionin asema tässä neuvostossa on ratkaisevan tärkeä.

EU:ssa ihmisoikeudet ja demokratia kuuluvat ulkosuhteiden ja ennen kaikkea EU:n kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen kanssa tekemän yhteistyön ytimeen, ja itse asiassa unioni on sitoutunut alusta alkaen osallistumaan aktiivisesti ja näkyvästi ihmisoikeusneuvoston perustamiseen ja toimintaan. Tässä sen tavoitteena on pitää yllä ihmisoikeusnormien korkeaa tasoa osallistumalla niiden asiakirjojen tukemiseen, joissa nämä normit määritellään.

Näin ollen suhtaudun myönteisesti Andriksen mietintöön, jossa tarkastellaan niitä toimia, joita EU voi toteuttaa lisätäkseen vaikutusvaltaansa ihmisoikeusneuvostossa ja antaakseen neuvostolle uuden sysäyksen, jotta siitä tulisi entistä tehokkaammin toimiva elin.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) YK:n yleiskokouksessa hyväksyttiin 15. maaliskuuta 2006 päätöslauselma, jonka nojalla YK:n ihmisoikeustoimikunta korvataan ihmisoikeusneuvostolla, joka on ihmisoikeuksia edistävä ja suojaava kansainvälinen tukielin.

Nimenmuutoksen lisäksi otettiin käyttöön uusia järjestelmiä ja menettelyjä ihmisoikeusneuvoston valmiuksien lisäämiseksi.

Mietinnön tavoitteena on arvioida neuvoston saavutuksia ja verrata keskenään odotuksia ja saavutettuja tuloksia. Tarkoituksena on ennen kaikkea esittää, miten sen toimintaa voitaisiin mahdollisesti parantaa.

Älkäämme unohtako, että demokratia ja ihmisoikeudet ovat Euroopan unionin kansainvälisen työn kantava voima. Euroopan unioni on ottanut hyvin merkittävän roolin. Se toimii aktiivisesti kansainvälisissä ihmisoikeusjärjestöissä ja se osallistui aktiivisesti myös ihmisoikeusneuvoston asettamiseen. Se on osallistunut esimerkiksi yleissopimusten tai ihmisoikeuksien suojaamista koskeviin normeihin liittyvien päätöslauselmien laatimiseen.

Valitettavasti Euroopan unionilta puuttuu usein kykyä ennakoida asioita (tämä johtuu ennen kaikkea aikaa vievistä menettelyistä, joita toisinaan tarvitaan yhteisten kantojen laatimiseen) ja osoittaa johtajuutta ihmisoikeusaloitteissa.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani tuemme YK:n sekä YK:n ihmisoikeusneuvoston työtä. Hyväksymme sen, että neuvostoa on edelleen uudistettava, jotta voidaan varmistaa ihmisoikeustilanteen paraneminen kaikkialla maailmassa.

Olemme samaa mieltä siitä, että EU:n jäsenvaltiot pyrkivät yhdessä hyväksymään kantoja neuvostossa, mutta korostamme, että jokaisen jäsenvaltion on tärkeää suojata omia kansallisia etujaan ja kantojaan.

Mietinnölle antamamme tuki ei koske sitä mietinnön kohtaa (kohtaa 56), jossa kehoitetaan panemaan täytäntöön YK:n päätöslauselma kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon keskeyttämisestä. Kuolemanrangaistus on jokaiselle konservatiiviselle Euroopan parlamentin jäsenelle omantunnon asia.

– Mietintö: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestän mietinnön puolesta. Seuraava tapaaminen valitsijakuntamme kanssa lähestyy, joten meidän on annettava äänestäville kansalaisille kaikki tarvittavat välineet, jotta he voivat tutustua parlamentin asiakirjoihin. Nyt kun valitsijakuntaa pyydetään luottamaan näihin toimielimiin, meidän on samalla tehtävä työtä kaikkien jäljellä olevien avoimuuden ja saatavuuden esteiden poistamiseksi.

Tämän vuoksi äänestäjille on mielestäni annettava myös mahdollisuus saada tietoa parlamentin jäsenten toiminnasta ja heidän osallistumisestaan parlamentin työhön ja läsnäolostaan absoluuttisin ja suhteellisin luvuin sekä prosentteina. On myös pyrittävä helpottamaan jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien tietojen saatavuutta. Lopuksi toivon, että kaikki tämä saavutetaan parlamentin kuluvan vaalikauden loppuun mennessä.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Oikeus voida tutustua parlamentin, neuvoston ja komission hallussa oleviin asiakirjoihin kuuluu kaikille Euroopan unionin kansalaisille ja sen alueella asuville (EU:n perustamissopimuksen 254 ja 255 artiklan mukaisesti).

Haluan kuitenkin korostaa yhtä näkökohtaa. Mielestäni Euroopan toimielinten työasiakirjojen julkaiseminen on vain ensimmäinen askel, sillä Euroopan unionin kansalaisten enemmistö ei ymmärrä käyttämiämme menettelyjä eikä tiedä, miten he löytävät tarvitsemansa tiedot. Olen tältä osin samaa mieltä kollegani kanssa. Hän ehdottaa, että perustetaan kaikkia Euroopan unionin asiakirjoja varten yksi yhteinen portaali, jonka rakenne tekee siitä kaikille helposti ymmärrettävän. Tiedot pitäisi esittää portaalissa helposti käytettävissä ja yksinkertaisessa muodossa, jotta Euroopan unionin kansalaiset voivat käyttää sitä vaivatta. Tekniset ratkaisut tätä varten ovat varmasti olemassa, ja toivon, että portaalin toteuttamiseen saadaan tarvittava rahoitus.

Äänestin kuitenkin mietintöä vastaan, sillä vaikka yleiset puitteet ovat kunnossa, tiettyjä kollegani esittämiä näkökohtia ei voida hyväksyä.

Philip Claeys (NI), kirjallinen. – (NL) Koska kannatan mahdollisimman suurta avoimuutta kaikissa EU:n toimielimissä, äänestin painokkaasti mietinnön puolesta. On hyvä, että monet unionin toimielimistä saavat vakavia nuhteita. Eurooppa-neuvosto tekee tärkeitä poliittisia päätöksiä ja keskustelee hyvin tärkeistä ja kiistanalaisista kysymyksistä. Lisäksi on valitettavaa ja mahdotonta hyväksyä, ettei neuvosto anna kansallisten valtuuskuntien tarkkoja kantoja tietoon päätöksentekovaiheessa. Parlamentin olisi kuitenkin itsekin ryhdistäydyttävä ja taattava mahdollisimman suuri avoimuus kaikilla toiminnan aloillaan.

Esther De Lange (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Euroopan parlamentissa CDA-puoluetta edustavien jäsenten äänestys selitys, joka liittyy Cappaton laatimaan mietintöön yleisön oikeudesta tutustua asiakirjoihin.

Tänään CDA-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät tyhjää oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevasta mietinnöstä. Tämä ei johdu siitä, että avoimuus on meille ongelma. Kannatamme avoimuutta ja demokraattista valvontaa. Entinen Euroopan parlamentin jäsen Maij-Weggen ei suotta valvonut yhteisön lainsäädännön ensiaskeleita tällä alalla.

Äänestimme Cappaton mietinnöstä tyhjää sen vuoksi, että siinä on liian paljon epätarkkuuksia, liian monta virheellistä tapaa ilmaista asioita ja liian pelkistettyjä ilmaisuja. Mielestämme esimerkiksi neuvoston asiakirjojen avoimuus olisi taattava, mutta lainsäädäntömenettelyihin ja muihin menettelyihin liittyvien asiakirjojen välillä on selkeä ero. Esittelijä ei kuitenkaan tee minkäänlaista eroa näiden menettelyjen välillä. Olemme huolissamme myös siitä suuresta hallinnollisesta taakasta, joita Cappaton suositukset aiheuttaisivat.

Emme voineet kannattaa mietintöä, koska siinä on virheitä ja epämääräisiä ilmaisuja. Koska kuitenkin halusimme kannattaa avoimuuden ja demokraattisen valvonnan periaatetta, päädyimme äänestämään tyhjää.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin painokkaasti tämän mietinnön puolesta. Kerrankin siitä ei ole haittaa. Vaikka onkin kiitettävää, että joitakin Euroopan toimielimiä kritisoidaan vahvasti, haluan esittää erään huomion. Kun otetaan huomioon, että Eurooppa-neuvosto on EU:n ruorissa ja tekee viime kädessä päätöksiä hyvin tärkeistä ja kiistanalaisista kysymyksistä, on mahdotonta hyväksyä sitä, ettei neuvosto anna julkistaa kansallisten valtuuskuntien kantoja päätöksentekovaiheessa. Myös se on totta, että parlamentin olisi itse ryhdistäydyttävä ja taattava mahdollisimman suuri avoimuus kaikilla toiminnan aloillaan ennen kuin se antaa kunnon läksytystä muille.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Marco Cappaton oma-aloitemietinnössään vaaditaan parlamenttia kannattamaan kertomusta asetuksen 1049/2001 täytäntöönpanosta. Asetus koskee Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamista yleisön tutustuttavaksi, kun toimielimet toimivat lainsäätäjinä.

Vaikka kannatankin täysin pyrkimystä lisätä Euroopan unionin toimielinten avoimuutta, on mietinnössä kolme pääkohtaa, joita kannattaa tarkastella lähemmin.

(1) Asiakkaan ja asianajajan välisen luottamuksellisuuden erittäin tärkeää suojelua ei turvata riittävällä tavalla siten kuin se on esitetty mietinnön alkupään kohdissa, joissa viitataan Turco-asiassa annettuun tuomioon, emmekä voi kannattaa kehotusta soveltaa kyseistä tuomiota.

(2) Myös EU:n toimielimille toimitettavien asiakirjojen julkistamiseen vaadittavan yksimielisyyden poistaminen voi heikentää kansallisten hallitusten yksittäisiä päätöksentekomenettelyjä.

(3) Näissä EU:n laajuisissa suosituksissa ei oteta huomioon sitä, että tiedonvapautta koskevissa lähestymistavoissa on eroja jäsenvaltioiden välillä.

Tiettyä luottamuksellisuutta tarvitaan, jotta voidaan varmistaa, että poliittisten ryhmien välinen keskustelu on täysipainoista ja avointa, ja näiden kantojen julkaisemisesta voi olla enemmän haittaa kuin hyötyä. Tarmokkaan keskustelun korvaaminen rajoitetulla tiedonvaihdoilla ei tiedä hyvää demokraattisille toimielimillemme.

(Työjärjestyksen 163 artiklan 1 kohdan mukaisesti lyhennetty äänestys selitys)

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Kaikille, jotka ovat joutuneet tekemisiin Euroopan komission, parlamentin ja neuvoston salaperäisten arvoitusten kanssa, on selvää, että etsiessään Euroopan unionin toimielimiä koskevaa tietoa tavallisella kansalaisella on edelleen odotettavissa monta sudenkuoppaa. Tähän on monta syytä.

Tämä johtuu todellakin yhtä paljon siitä, että asiakirjoja on lukematon määrä ja että niitä julkaistaan lukemattomissa eri muodoissa (kertomuksina, lausuntoina, päätöslauselmina, direktiiveinä, asetuksina ja niin edelleen), kuin siitäkin, että toimielinten asiakirjarekisterit ja verkkosivut ovat monimutkaisia ja vaikeaselkoisia ja että avoimuus ja viestintä on puutteellista.

Mietinnössä ehdotetaan aivan oikein tällaisten ongelmien ratkaisemista varmistamalla, että Euroopan unionin toimielimet lisäävät avoimuuttaan.

Tämä liittyy itse asiassa laajempaan kysymykseen, miten voidaan lisätä kansalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa unionin tapaan toimia ja ymmärtää asioita. Euroopan unionin kansalaiset eivät halua, että heidät jätetään järjestelmällisesti sellaisen päätöksenteon ulkopuolelle, jolla on suoria vaikutuksia heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja jota heillä ei ole oikeutta tutkia tai vastustaa. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa he ovat saaneet äänensä kuuluviin kansanäänestyksissä, he ovat kieltäneet johtajansa ja Brysselin byrokratian, joka on sekä sokea että kuuro ja joka ei vastaa heidän tarpeisiinsa eikä toiveisiinsa.

Euroopan unionin toimielinten avoimuuden lisääminen on ensimmäinen askel kohti uutta Eurooppaa, kansojen Eurooppaa ja riippumattomien kansakuntien Eurooppaa.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Euroopan unionin toimielinten asiakirjojen saatavuuden yksinkertaistamista koskevien vuotuisten kertomusten puolesta.

On selvää, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission erilaisiin asiakirjoihin tutustumista pitäisi helpottaa. Euroopan unionin kansalaisille ei saa antaa vaikutelmaa, että heidät jätetään EU:n toimielinten toiminnan ja äänestysten ulkopuolelle. Heillä on myös oikeus saada tietoa kaikista mahdollisista asioista.

Meidän on kuitenkin harkittava, pitäisikö julkaisemista kenties rajoittaa, jotteivät ihmiset kadottaisi asioiden kokonaiskuvaa. Ensinnäkin kukaan ei halua hukkoa tietotulvaan, ja toiseksi henkilöstön yksityisyyttä on edelleen kunnioitettava. Usein on nimittäin niin, että tietosuojaan vuoksi on olemassa suuri määrä tietoja, jotka eivät ole yleisesti muiden toimielinten, eivät edes kansallisten toimielinten, käytettävissä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Cappaton laatiman yleisön oikeutta tutustua Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin koskevan ehdotuksen puolesta.

Euroopan unioni pitää erittäin tärkeänä sitä, että kansalaiset tuntevat yhteisön toimielinten olevan heitä lähellä. Tämä saavutetaan vain antamalla yleisölle oikeus tutustua kolmen toimielimen asiakirjoihin. Näin ollen olen täysin samaa mieltä esittelijän kanssa kun hän toteaa, että meidän on kehotettava EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita edistämään yhteistä avointa hallintokulttuuria, jossa noudatetaan periaatteita, jotka käyvät ilmi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklasta, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, Euroopan oikeusasiamiehen suosituksista ja jäsenvaltioiden parhaista käytännöistä.

Lopuksi totean olevani tyytyväinen Cappaton aloitteeseen sen vuoksi, että mikäli yhdentymisprosessia halutaan parantaa ja nopeuttaa, yleisölle tiedottaminen pitäisi asettaa ehdottomasti etusijalle, kun otetaan huomioon ongelmat, jotka liittyvät italialaisten parlamentin jäsenten poissaoloihin istunnoista.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa määrätään, että avoimuus ja yhä läheisempi yhteys unionin kansojen välillä on asetettava etusijalle ja että päätökset on tehtävä mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia. Avoimuus antaa kansalaisille mahdollisuuden osallistua päätöksentekomenettelyihin ja takaa sen, että hallinto on uskottavampi, tehokkaampi ja vastuullisempi kansalaisiaan kohtaan demokraattisessa järjestelmässä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Turco-asiassa antama tuomio vaikuttaa jatkossa huomattavalla tavalla Euroopan unionin toimielinten avoimuuteen ja yleisön oikeuteen tutustua lainsäädäntöasioita käsitteleviin asiakirjoihin.

Tuomiossa vahvistetaan, että kyseinen periaate on asetettava etusijalle ja että sitä on sovellettava kaikkiin yhteisön toimielimiin ja että – mikä on hyvin tärkeää – sitä koskevia poikkeuksia on tulkittava tiukasti ja punnittava tapauskohtaisesti suhteessa julkaisemisella saavutettavaan ylivoimaiseen yleiseen etuun, joka on avoimuus. Avoimuus lisää luottamusta toimielimiä kohtaan, koska se tarjoaa mahdollisuuden käydä avointa keskustelua.

Yhteisöjen tuomioistuin totesi, että vaikka tässä tapauksessa oikeus tutustua asiakirjoihin evättiin, ei tämän perusteella voida kuitenkaan vaatia yleisesti, että lainsäädäntötoimiin liittyvien oikeudellisten lausuntojen olisi oltava luottamuksellisia.

Thomas Ulmer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin mietintöä vastaan. Siinä esitetyt vaatimukset ylittävät selkeästi minun käsitykseni avoimuudesta. Pidän jopa parlamentin jäsenen läsnäolotietojen ja äänestysluettelojen julkaisemista vaarallisena, ellei niihin liitetä mahdollisuuksia antaa selityksiä. Minulla on todella vähän poissaoloja, eivätkä epäilykset sen vuoksi koske minua. On tärkeää säilyttää myös parlamentin jäsenten henkilötietojen oikeussuoja. Euroopan unioni voisi lisätä avoimuutta julkaisemalla ensiksi neuvoston ja komission julkisia kokouksia koskevat tiedot, ennen kuin se pakottaa parlamentin jäsenet paljastamaan kaiken. Lisäksi toimielinten välillä on vallittava luottamuksellisuus vaikeiden neuvotteluvaiheiden aikana.

Anna Záborská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Jäsenvaltioiden kokemusten perusteella EU on alkanut tunnistaa todellisen "oikeuden tutustua asiakirjoihin" ja "oikeuden saada tietoa" demokratian, julkisuuden ja avoimuuden periaatteiden mukaisesti.

Euroopan parlamentti on vakuuttunut, että tavallisten kansalaisten mahdollisuus saada tietoja EU:n toimielimistä aiheuttaa ongelmia, koska toimielimillä ei ole avoimuutta ja kansalaiskeskeistä viestintää koskevaa tehokasta yhteistä politiikkaa.

Edistääkseen avoimuutta EU:n toimielinten pitäisi kunnioittaa monikielisyyden periaatetta. Esitin vuonna 2008 Euroopan parlamentin kirjallisen kannanoton tästä aiheesta. EU käyttää toiminnassaan kaikkia kansallisia kieliä eikä vain yhtä kieltä tai tiettyjä kieliä, jotka se on valinnut ja joita merkittävä osa kansalaisista ei ehkä ymmärrä.

Lainsäädännöllisten, poliittisten ja hallinnollisten asiakirjojen kääntäminen auttaa EU:ta täyttämään oikeudelliset velvoitteensa, ja samalla monikielinen järjestelmä auttaa lisäämään unionin avoimuutta, legitimeettiä ja tehokkuutta. Tämä auttaa valmistautumaan asianmukaisesti kesäkuussa 2009 pidettäviin Euroopan parlamentin vaaleihin.

Kehotan näin ollen EU:n toimielimiä varmistamaan, että vuoden 2009 talousarviossa varataan riittävästi määrärahoja siihen, että EU:n toimielimistä puuttuvia virallisten kääntäjien virkoja voidaan lisätä. Euroopan parlamentti kehottaa EU:n toimielimiä kääntämään viipymättä kaikki tällä vaalikaudella laaditut lainsäädännölliset, poliittiset ja hallinnolliset asiakirjat kaikille EU:n virallisille kielille, jotta kansalaiset voivat seurata kaikkien toimielinten tekemää poliittista työtä.

Tällä tavoin voimme todella edistää avoimuutta kansalaisiamme kohtaan.

6. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.55, ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

7. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

8. Lähi-idän/Gazan tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Lähi-idän/Gazan tilanteesta.

On erityinen ilo toivottaa tervetulleeksi neuvoston puheenjohtaja, Tšekin ulkoministeri Karel Schwarzenberg, jonka on vielä tänään jatkettava matkaa Etelä-Afrikkaan. Edelliset puheenjohtajavaltiot ovat lähettäneet ulkoministerinsä tilalle tämän edustajan, joten osaamme antaa erityistä arvoa läsnäolollenne täällä tänään, ulkoministeri Schwarzenberg. Toivotan Teidät mitä lämpimimminkin tervetulleeksi.

Olemme tietenkin iloisia myös siitä, että asiasta vastaava komission jäsen Benita Ferrero-Waldner, on läsnä – kuten hän lähes aina on. Kuten tiedätte, komission jäsen Ferrero-Waldner on hyvin perillä Lähi-idän

konfliktiin liittyvistä ongelmista ja ulkoministeri Schwarzenbergin tavoin hän on matkustanut alueelle. Hyvä komission jäsen, toivotan myös Teidät lämpimästi tervetulleeksi.

Karel Schwarzenberg, *neuvoston puheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos paljon, että saan puheenvuoron tässä oikeaan aikaan käytävässä keskustelussa Lähi-idän vaikeasta tilanteesta.

Siitä lähtien kun Israel aloitti sotatoimet Gazan alueella 27. joulukuuta, tilanne on heikentynyt nopeasti joka suhteessa. Sotatoimien humanitaariset seuraukset Gazan alueen väestölle ovat tuntuvat. Yli 900 palestiinalaista, joista noin 30 prosenttia naisia ja lapsia, on saanut surmansa sotatoimien aloittamisen jälkeen. Siviilihenkien menetys järkyttää meitä syvästi ja asia on tuotu toistuvasti esiin puheenjohtajavaltiona antamissamme julkilausumissa. Euroopan unioni pitää valitettavana yhä jatkuvia vihamielisyyksiä, jotka ovat johtaneet näin suureen määrään siviiliuhreja, ja haluamme esittää uhrien perheille syvän osanottomme.

Erityisen huolissamme olemme sellaisista välikohtauksista kuin isku Yhdistyneiden kansakuntien kouluun Jabaliassa ja avustustyöntekijöiden kuolemaan johtaneesta humanitaaristen kuljetusten tulittamisesta. Humanitaaristen asioiden koordinoitumistomiston mukaan yli 4 200 palestiinalaista on loukkaantunut. Yhdistyneiden kansakuntien avustuselimen mukaan arviolta 28 000 ihmistä on siirretty alueelta vihamielisyyksien alkamisen jälkeen. Suuri osa heistä hakeutuu turvaan suojiin; muut alueen sisällä evakuoituvat ihmiset asuvat sukulaistensa luona.

Suurin humanitaarisen avun tarve liittyy haavoittuneiden suureen määrään ja terveyspalvelujen ylikuormitukseen evakuoitujen ja heitä majoittavien perheiden tarvitessa puolestaan erityistä apua, kuten ruokaa, suojaa, vettä ja muita tarvikkeita. Koska vesijärjestelmä on kärsinyt suuresti ja vaatii kiireellistä korjaamista, Gazan väestöllä ei ole lähes minkäänlaista mahdollisuutta saada puhdasta vettä. Tämän vuoksi juomaveden toimittaminen on ehdottoman välttämätöntä.

Lisäksi kaikissa väestönosissa on laajalti pulaa elintarvikkeista. Ulkomaiset kansalaisjärjestöt eivät ole päässeet Gazaan viime vuoden marraskuun 4. päivän jälkeen toimittamaan ja valvomaan humanitaarista apua asianmukaisesti. Lisäksi Gazaan pääsevien rekkojen määrä on vähentynyt sotilasoperaatioiden alettua. Nykyiset keskimäärin 55 rekkaa päivässä on aivan mitätön määrä verrattuna siihen, että päivittäin tarvittaisiin vähintään 300 rekkaa niihin tarpeisiin vastaamiseksi, joita 80 prosentilla väestöstä on sen tultua riippuvaiseksi annetusta avusta.

Euroopan unioni on alusta asti seurannut tiiviisti järkyttäviä tapahtumia. Kolme päivää sotatoimien alkamisen jälkeen ulkoministerit tapasivat ylimääräisessä kokouksessa Pariisissa keskustellakseen tilanteesta. He olivat samaa mieltä välittömän ja pysyvän tulitauon ja välittömän humanitaarisen avun tarpeellisuudesta rauhanprosessin vauhdittamiseksi. Kokouksen pääasiallisena tavoitteena oli antaa tukea väkivaltaisuuksien lopettamiselle ja humanitaarisen kriisin lieventämiselle. Diplomaattinen valtuuskunta vieraili puheenjohtajavaltion johdolla Lähi-idässä. EU:n ministeritrioikka kävi alueella 4.–6. tammikuuta Egyptissä, Israelissa, palestiinalaishallinnon kanssa ja Jordaniassa pidettyjen kokousten vuoksi. Korkea edustaja kävi lisäksi myös Syyriassa, Libanonissa ja Turkissa.

Ratkaisu kriisiin on alkanut hahmottua. Ennen kaikkea on välttämätöntä, että Hamasin raketti-iskut Israeliin lopetetaan varauksetta ja Israelin sotatoimet loppuvat, jotta alueelle voidaan toimittaa jatkuvaa humanitaarista apua ja julkiset palvelut ja kipeästi kaivattu sairaanhoito saadaan taas käyntiin. Kuuden kuukauden tulitauko, joka päättyi 19. joulukuuta, oli kaukana täydellisestä. Israel joutui ajoittain raketti-iskujen kohteeksi ja sitä häiritsi tietoisuus siitä, että sen vastustaja kokosi lisää tulivoimaa. Gaza kärsi merkittävää haittaa aiheuttaneesta taloussaarrostosta, joka pani alueen taloudellisen kehityksen täysin vaakalaudalle.

Pitävän tulitauon aikaansaamiseksi meidän on pyrittävä järkevään kompromissiin, jolla lopetetaan raketti-iskut ja avataan jälleen rajanylityspaikat. Jotta voidaan estää aseiden salakuljettaminen, on löydettävä toimiva ratkaisu myös rajalla ja etenkin Philadelphian käytävän varrella olevien tunneleiden osalta. Ratkaisusta on seurattava myös kaikkien raja-aseiden järjestelmällinen ja valvotusti tapahtuva avaaminen, joka antaa Gazan taloudelle mahdollisuuden kehittyä.

Uskomme, että voisi olla hyödyksi lähettää kansainvälisiä valtuuskuntia valvomaan tulitauon täytäntöönpanoa ja toimimaan osapuolten välisenä yhdyssiteenä. Euroopan unioni on tässä tarkoituksessa valmis palauttamaan tarkkailijansa Rafahin rajanylityspaikalle ja laajentamaan rajavalvonnan avustusooperaation kattavuutta ja sisältöä. Pidämme myönteisenä sitä, että Israel on suostunut päivittäiseen taukoon sotatoimissa, jotta kipeästi tarvittuja elintarvikkeita, polttoainetta ja lääkkeitä saadaan Gazaan. Silti ainoastaan täydellinen ja välitön tulitauko mahdollistaa Gazassa niin kipeästi tarvittavan laajamittaisen humanitaarisen avun toimitukset ja jakamisen sekä peruspalvelujen palauttamisen. Israelin on varmistettava, että humanitaarinen apu ja muut

välttämättömät toimitukset, mukaan luettuna elintarvikkeet, lääkkeet ja polttoaine, tavoittavat Gazan kaistan palestiinalaisen siviiliväestön esteettä ja turvallisesti. Samoin on varmistettava, että siviilihenkilöt ja avunantajat pääsevät turvallisesti Gazaan ja sieltä pois.

Silti edes kestävä kokonaisratkaisu Gazassa ei yksinään riitä palauttamaan rauhaa alueelle. Meidän on vastattava laajempiin ja monitahoisempiin haasteisiin. Tarvitsemme uutta ja kattavaa strategiaa, jolla puututaan palestiinalaisten sisäiseen poliittiseen tilanteeseen, sekä Gazan kriisin vuoksi keskeytettyjen rauhanneuvottelujen uudelleen käynnistämistä. Sovinto palestiinalaisten kesken ja hallitus, joka edustaa Palestiinan kansan toiveita, on nyt tarpeellisempi kuin koskaan. Näin ollen me annamme tukemme Egyptin ponnisteluille toimia välittäjänä Arabivaltioiden liiton 26. marraskuuta 2008 antamien julkilausumien mukaisesti.

Kuten yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmissä joulukuulta 2008 todetaan, Euroopan unioni on valmis tukemaan mitä tahansa vakaata palestiinalaista hallitusta, joka vie eteenpäin Lähi-idän kvartetin periaatteiden mukaista politiikkaa ja toimia. Euroopan unioni painottaa tarvetta saada aikaan oikeudenmukainen, kestävä ja kokonaisvaltainen rauha Lähi-idässä ja kehottaa jatkamaan palestiinalaisten ja israelilaisten välisiä neuvotteluja ja ratkaisun etsimistä israelilaisten ja palestiinalaisten väliseen konfliktiin, mukaan luettuna kaikki ydinkysymykset.

Kestävä ja kokonaisvaltainen ratkaisu riippuu viime kädessä todellisesta edistymisestä Lähi-idän rauhanprosessissa. Molemmilta osapuolilta edellytetään kiireellisesti merkittäviä ponnisteluja, jotta saavutetaan kattava rauha, joka perustuu näkemykseen alueesta, jonka rajat on tunnustettu ja turvattu ja jossa kaksi demokraattista valtiota, Israel ja Palestiina, elävät rauhanomaisesti rinnakkain.

On mahdollista, että viimeisin väkivaltaisuuksien leimahtaminen Lähi-idässä ei ainoastaan vaaranna mahdollisuuksia Israelin ja palestiinalaisten välisen konfliktin rauhanomaiseen ratkaisuun. Ei saa unohtaa myöskään poliittista vahinkoa, jota taisteluista koituu sekä alueellisen vastakkainasettelun ja radikalisoitumisen kuin sovittelevien voimien yhä jatkuvan horjuttamisenkin muodossa. Ainoastaan elinkelpoinen Palestiinan valtio tuo turvallisuutta alueelle, joka on kärsinyt liian pitkään. Tämä on etenkin Israelin ja sen naapureiden etujen mukaista. Nyt onkin heti alettava kiireesti korjata sotilaallisen toiminnan aiheuttamia vahinkoja, jotta taataan jälleen mahdollisuus oikeudenmukaiseen ratkaisuun neuvotteluteitse.

(Suosionosoituksia)

Benita Ferrero-Waldner, *komisison jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, luulen, että me kaikki olisimme toivoneet parempaa alkua vuodelle 2009. Valitettavasti huolenamme on Gazan vakava ja järkyttävä konflikti, joka jatkuu nyt jo kolmatta viikkoa.

Se antaa aiheita suureen huoleen. Keskustelimme siitä eilen kokouksessa, johon osallistui ulkoasiainvaliokunnan ja kehitysyhteisövaliokunnan lisäksi viikonloppuna Gazassa käyneet Euroopan parlamentin jäsenet.

Neuvoston puheenjohtaja otti jo esiin järkyttävät kuolleita ja loukkaantuneita koskevat tilastot, jotka näyttävät päivä päivältä huonommilla. Näyttöä vakavista palovammoista kärsivistä uhreista on yhä enemmän, ja avunantajajärjestöjen mukaan väestö kärsii akuutista elintarvikkeiden, polttoaineen ja lääkkeiden pulasta, puhumattakaan talojen ja infrastruktuurin tuhoutumisesta.

Israel on kuitenkin myös kärsinyt tappioita ja Hamas on ampunut sen alueelle satoja ohjuksia kohteenaan israelilainen siviiliväestö. Valitettavasti sota aiheuttaa aina suurta inhimillistä kärsimystä, eikä tämäkään sota ole poikkeus. Paitsi että se aiheuttaa välittömiä tuhoja, se myös lykkää mahdollisuutta rauhaan aina vain kauemmas, on vahingoksi arabimaailman rauhanaloitteelle ja saattaa vaikuttaa hyvin kielteisesti koko alueen vakauteen.

Haluaisin luoda pikaisen katsauksen niihin diplomaattisiin keinoihin, joihin olemme turvautuneet saadaksemme tämän konfliktin loppumaan, ja sen jälkeen tarkastelen keskipitkän ja pitkän aikavälin haasteita. Olemme toimineet konfliktin ensimmäisestä päivästä lähtien, mikä on mielestäni tärkeää. Tiedämme, ettemme ole ratkaiseva toimija Lähi-idässä, mutta meillä on ollut ja on edelleen tärkeä rooli. Kriisin puhjetessa järjestetty hätäkokous Pariisissa 30. joulukuuta 2008 oli näin ollen erittäin tärkeä, jotta saatiin heti alussa aikaan ehdotuksia – Pariisin julistus – siitä, miten konflikti saadaan loppumaan. Näitä ehdotuksia hyödynnettiin sitten valtuuskunnassamme ja Lähi-itään tehdyn vierailun aikana.

Kyse on kolmesta osatekijästä. Ennen kaikkea Pariisin julistuksessa vaadittiin välitöntä tulitaukoa humanitaarisista syistä, mukaan luettuna sekä Hamasin Israeliin tekemien raketti-iskujen lopettaminen

ehdoitta että Israelin sotilaallisten toimien lopettaminen. Vaadimme, että tulitaukoon on liittyttävä kaikkien rajanylityspaikkojen pysyvä avaaminen normaalisti, kuten vuoden 2005 Gazan rajasopimuksessa edellytetään. Ilmaisisimme halukkuutemme käynnistää uudelleen Euroopan unionin rajavalvonnan avustusooperaation Rafahissa (EUBAM), jotta ylityspaikka voitaisiin avata, ja ilmoitimme myös olevamme halukkaita tutkimaan, onko avunantoa mahdollista laajentaa muille rajanylitysasemille edellyttäen, että turvallisuuteen liittyvät huolenaiheemme otetaan huomioon.

Toisena asiana painotimme välittömiä humanitaarisia tarpeita ja totesimme, että niihin on vastattava. Tässä yhteydessä vaadimme rajanylityspaikkojen välitöntä avaamista, jotta kiireellisesti tarvittavat lääkkeet, polttoaine ja elintarvikkeet saadaan Gazan kaistalle. Lisäksi vaadimme, että avustustyöntekijät pääsevät alueelle ja loukkaantuneet evakuoidaan.

Kolmantena asiana esitimme uudelleen kantamme, jonka mukaisesti Israelin ja palestiinalaisten konfliktia ei voida ratkaista sotilaallisesti, rauhanprosessi on ainoa tie eteenpäin, ja ponnisteluja on lisättävä heti, kun pysyvä tulitauko saadaan aikaan.

Kuten olette kuulleet, vierailumme alueelle osui yhteen presidentti Sarkozyn tekemän vierailun kanssa. Hän oli suunnitellut matkaa Syyriaan ja Libanoniin, mutta päätti sitten käydä myös Egyptissä ja Israelissa antaakseen ponnisteluille alueella lisää painoarvoa, edelleen 30. joulukuuta antamamme julistuksen perusteella. Ranskan ollessa parhaillaan turvallisuusneuvoston puheenjohtaja aloite oli erittäin tärkeä.

Teimme tiivistä yhteistyötä, johon sisältyi yhteinen kokous Ramallahissa. Presidentti Sarkozy esitteli tulitaukoa koskevaa suunnitelmaansa, jolle me – troikka – olimme jo jossain määrin pohjustaneet tietä keskusteluilla tärkeimpien sidosryhmien, etenkin Egyptin ja Jerusalemin, kanssa.

Nämä ponnistelut tukivat toinen toistaan ja lähettivät vahvan ja yhtenäisen viestin Euroopan unionilta. Troikka ei ainoastaan välittänyt EU:n toimielinten kantaa, vaan osoitti, että olemme läsnä. Mielestäni on tärkeää, että presidentti Sarkozy kävi lisäksi myös Syyriassa ja että Javier Solana meni hänen mukaansa Syyriaan ja Libanoniin ja kävi neuvotteluja myös Turkin kanssa. Mielestäni kaikki tämä oli tarpeen.

Kiinnitin huomiota etenkin humanitaariseen tilanteeseen, kuten on jo käynyt ilmi, ja etenkin vaadin rajanylityspaikkojen avaamista sekä mahdollisuutta ainakin joidenkin tuntien mittaiseen tulitaukoon, jotta kansainväliset järjestöt voivat tehdä työtään. Israel hyväksyi joitakin näistä kohdista ja Israelin hallituksen kanssa käymissani neuvotteluissa varmistin sen, että Euroopan yhteisöjen humanitaarisen avun toimisto voi toimia Israelin puolustusvoimien tiloissa vastatakseen humanitaarisen avun kanavoinnista yhdessä Israelin sotavoimien kanssa – näin toimittiin Libanonissa, ja se oli tehokas tapa parantaa koordinointia.

Haluaisin käyttää hyväkseni tilaisuutta esittää kiitokseni kaikille rohkeille kollegoille, jotka tekevät edelleen työtä Gazassa, niille kollegoille UNWRA:sta ja Punaisen Ristin kansainvälisestä komiteasta, joiden kanssa työskentelemme ja jotka saavat meiltä paljon rahoitusta, ja lisäksi vielä monille muille.

(Suosionosoituksia)

Haluan myös esittää syvän osanottoni niiden työntekijöiden perheille, jotka ovat jo joutuneet tämän järkyttävän selkkauksen uhreiksi.

Komissio on käyttänyt verrattain paljon varoja myös välittömiin humanitaarisiin rahastoihin ja olemme tulevaisuudessa valmiita tekemään enemmänkin.

Mitä neuvotteluilla on saatu aikaan? Kuten neuvoston puheenjohtaja sanoi, niissä otettiin esiin keskeiset kysymykset turvallisuusneuvoston viimeisintä päätöslauselmaa varten, joka sitten muutama päivä neuvottelujen jälkeen hyväksyttiin amerikkalaisten pidätyessä äänestyksestä. Välitön tulitauko, Egyptin takeet salakuljetuksen lopettamisesta tunnelien kautta, rajanylityspaikkojen avaaminen humanitaarista apua varten, mukaan luettuna joukkojen sijoittaminen – mahdollisesti mukana voisi olla kansainvälisiä toimijoita ja/tai palestiinalaishallinnon turvallisuusjoukkoja – valvomaan 15 kilometrin pituista Philadelphia-käytävää Gazan ja Egyptin välillä.

Ymmärtääksemme palestiinalaishallinto on hyväksynyt ehdotuksen ja tällä hetkellä se on Israelin ja Hamasin tutkittavana. Pidämme erittäin tärkeänä sitä, että hyvin pian saadaan aikaiseksi jotain. Viimeisimpien saamieni tietojen mukaan kaikki tekevät tiiviisti työtä tämän eteen ja ehkä muutaman päivän kuluttua tällainen tulitauko on todellisuutta. Toivon, että näin käy.

Mitä tulee keskipitkän aikavälin tavoitteisiin, valitettavasti sekä Israel että Hamas ovat alustavasti hylänneet YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman, mutta päivittäinen yhteydenpito antaa minulle aihetta toivoa,

että sopimukseen päästään pikapuolin. On tärkeää sanoa ja tunnustaa, että Egyptillä on ollut johtava rooli suorassa yhteydenpidossa Hamasin kanssa, ja että tässä mielessä presidentti Sarkozyn vierailu Syyriaan, samoin kuin Turkin ponnistelut, ovat olleet hyvin tärkeitä.

Ymmärtääkseni on myös mahdollista, että arabimaiden huippukokous pidetään Quatarissa tämän viikon lopulla. Tarkoituksemme on, kuten tiivis diplomaattinen toiminta osoittaa, tukea kaikkia merkityksellisiä toimijoita, jotka voivat vaikuttaa Hamasiin ja auttaa pääsemään kestäväan ratkaisuun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1860 mukaisesti.

Heti kun tulitauosta on päätetty, meidän on mietittävä, luultavasti järjestämällä konferenssi, kuinka muotoilemme konkreettisemmat toimenpiteet tuodaksemme helpotusta Gazan palestiinalaisväestön humanitaarisiin tarpeisiin. Meidän on joka tapauksessa lähdettävä selkeästi siitä, että mitä tahansa teemmekin, se ei saa johtaa tuhoamisen jatkumiseen loputtomiin ja jälleenrakentamiseen ilman rauhaa.

Kun aika on kypsä, käynnyn ehkä uudelleen puoleenne ja pyydän teitä avuksi osallistumaan mielekkäällä tavalla rakentaviin ponnisteluihin, kuten olen tehnyt ennenkin. Kuten tiedätte YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon kiertää alueella ja toivottavasti hänkin pystyy kantamaan kortensa kekoon, jotta onnistumme lopultakin saamaan aikaan tämän ehdottoman välttämättömän ja pitävän tulitauon.

Pitkän aikavälin tavoitteena on todettava, että nykyinen hyökkäys heikentää selvästi luottamusta palestiinalaisten ja israelilaisten välillä. Sotatoimilla ei koskaan päästä kestäväan rauhaan; se on mahdollinen vain neuvotteluteitse saavutetun poliittisen sopimuksen avulla. Niinpä vuoropuhelua olisi jatkettava sekä israelilaisten ja palestiinalaisten välillä että palestiinalaisten kesken.

Kun vihamielisyydet ovat lakanneet, pidän tärkeänä sitä, että kokonaisvaltaiseen rauhaan tähtääviä neuvotteluja jatketaan mahdollisimman pian. Tässä asiassa meidän on tehtävä työtä Yhdysvaltojen uuden hallinnon kanssa varmistaaksemme, että se voi antaa tukensa kahdenvälisille neuvotteluille alusta asti. Tässä mielessä pidän myönteisenä valtiosihteeriksi nimitetyn Hillary Clintonin antamia sitoumuksia senaatin kuulemistilaisuudessa eilen. Aiomme korostaa, miten tärkeää on, että osapuolet neuvottelevat sisällöstä, ei pelkästä prosessista, ja että Annapolisin prosessi viedään onnistuneesti loppuun. Tämä kriisi on osoitus siitä, että on tärkeämpää kuin koskaan aiemmin löytää kaikkia osapuolia tyydyttävä ratkaisu.

Kysymys palestiinalaisten keskinäisen sovinnon löytymisestä on myös keskeisellä sijalla. On epätodennäköistä, että Hamas lakkaa lopullisesti olemasta tämän operaation avulla. On mahdollista, että se heikkenee sotilaallisesti, mutta vahvistuu poliittisesti. Hamasin kanta, että presidentti Abbasin vaalikausi päättyy 9. tammikuuta, on toinen kysymys, joka liittyy tiiviisti PLO:n ja Fatahin uudistamiseen. On selvää, että kestävä rauha voidaan saavuttaa vain, jos vahva palestiinalaishallinto puhuu kaikkien palestiinalaisten puolesta ja on sitoutunut kaksi valtiota sisältävään ratkaisuun rauhanomaisin keinoin.

Gazan konfliktilla saattaa valitettavasti olla kielteisiä vaikutuksia myös rauhanprosessin kannatukseen alueella. Mielikuvaa Israelista ja sen lukuisista rauhaa ajavista arabihallinnoista nakertavat Gazan siviiliväestölle aiheutuneet kohtuuttomat kärsimykset. Israelin johtajien ja israelilaisten olisi ymmärrettävä, miten vahingollista tämä on heidän pyrkimyksilleen elää rauhassa kansakuntana. Me olemme heidän ystäviään ja meidän on kerrottava heille, että me toimimme näin. Israelilla ei ole aikaa hukattavanaan, kun tavoitellaan rauhaa.

Tämä on ensimmäinen lyhyt, tai ei nyt niin lyhytkään, tilannearvioni, ja meidän on pyrittävä tekemään työtä tämän pysyvän tulitauon eteen, jotta voimme sitten jatkaa eteenpäin ja saada alulle rauhanneuvottelut, joissa Yhdysvaltojen uusi hallinto on mukana.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, 17 päivää kestäneet taistelut Gazassa ovat, suoraan sanottuna, tehneet tuhoisaa jälkeä. Pahinta – ja niin peruuttamatonta – ovat menetetyt ihmishenget, joukossa viattomia siviilejä ja lapsia. Tuloksena on myös tuhoa, kaaosta, vihaa ja kosta. Palestiinalaiset ovat jakautuneet, äärivoimat ovat vahvistuneet maltillisten kustannuksella ja koko rauhanprosessi on ajautunut täysin pois raiteiltaan.

Kuten neuvoston puheenjohtaja totesi, tämä johtuu siitä, että on mahdollista voittaa kaikki taistelut sodassa ja hävitä silti kaikista tärkein taistelu, joka on taistelu rauhan puolesta.

Arvoisa puhemies, tärkeämpää kuin etsiä syyllisiä tai syyttää toista tai kumpaakin osapuolta on – kuten komission jäsenkin juuri äskeni sanoi – saada aikaan välitön tulitauko YK:n päätöslauselman 1860 vaatimusten mukaisesti. Kuten YK:n pääsihteeri äskettäin muistutti, kyse on molempia osapuolia sitovasta päätöslauselmasta.

Lisäksi on välttämätöntä tuoda lievitystä Gazan kaistalla vallitsevaan järkyttävään humanitaariseen ja taloudelliseen tilanteeseen. Aluetta lainausmerkeissä "hallitsee" Hamas – järjestö, joka on EU:n terroristijärjestöjen luettelossa. Meidän on kuitenkin syytä pitää mielessä, että Hamas ei ole vain yksi konfliktin syistä, vaan myös seuraus järkyttävistä olosuhteista.

Arvoisa puhemies, edustamani poliittinen ryhmä tukee ja haluaa antaa tunnustuksensa kaikkien parlamentin poliittisten ryhmien ponnisteluille huomenna hyväksyttävän päätöslauselmaesityksen hyväksi. Haluamme lisäksi ilmaista arvostamamme neuvotteluihin osallistuneille jäsenille, etenkin oman ryhmäni edustajalle Elmar Brokille, jolla oli hyvin vaikea tehtävä.

Arvoisa puhemies, ryhmäni antaa tukensa komission ja neuvoston ponnisteluille saada mahdollisimman nopeasti aikaan tulitauko tekemällä yhteistyötä arabimaiden – etenkin Egyptin – ja muiden kvartetin jäsenten kanssa.

Olemme hyvin toiveikkaita valtiosihteeriksi nimitetyn Hillary Clintonin eilen Yhdysvaltain senaatin ulkoasioista vastaavalle valiokunnalle antaman lausunnon suhteen, sillä se tarjoaa käytännönläheistä, vuoropuheluun perustuvaa ja tehokasta diplomatiaa.

Lopuksi, arvoisa puhemies, tulen kaikkein tärkeimpään asiaan: Euroopan unioni on arvojen unioni, jossa arvojen joukossa annetaan näkyvä sija rauhalle. Mielestäni Euroopan unionin on käytettävä kaikki keinonsa ja valjastettava poliittinen painoarvonsa tämän asian ajamiseen ilman, että ajatuksemme sotkeentuvat tai kovetamme sydämemme tällaisen konfliktin edessä.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tänään käymämme keskustelun kaltaiset keskustelut ovat hyvin vaikeita meille kaikille. Ne ovat vaikeita siksi, että Israel on ystävävaltio ja että monilla meistä – tämä on erityisen totta ainakin omalla kohdallani – on syvät ystävyyssuhteet tähän maahan. Ystävien kesken on erityisen tärkeää keskustella avoimesti kiistanalaisista kysymyksistä.

Tähän mennessä konflikti on vaatinut 1 000 ihmisen hengen 17 päivän aikana. Se on verinen konflikti, ja etenkin naiset ja lapset kärsivät siitä. Olemassa olevan YK:n päätöslauselman perustella voitaisiin välittömästi julistaa tulitauko ja aloittaa neuvottelut. On päivänselvää, että konflikti voidaan ratkaista vain kansainvälisen oikeuden perusteella, ja sen, että kansainvälistä oikeutta ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta on noudatettava, olisi oltava demokraattiselle oikeusvaltiolle itsestään selvää. Oikeastaan on häpeä, että meidän täytyy edes keskustella tästä. Emme voi vastata humanitaariseen kriisiin muulla tavalla kuin esittämällä vetoomuksen, että aseet on laskettava välittömästi. Se, mitä päätöslauselmassamme sanotaan, ei ole mitä tahansa sanahelinää, vaan ratkaisevan tärkeää ihmishenkien menetyksen, nälän ja kurjuuden lopettamisen kannalta.

On aivan selvää, että Israelin valtiolla on oikeus puolustaa itseään. Sillä on oikeus puolustautua sellaisia ihmisiä vastaan, joiden tavoitteena on koko valtion tuhoaminen. Demokraattisen oikeusvaltion on kuitenkin aina syytä kysyä itseltään, ovatko keinot, joita se käyttää niin tehdessään, oikeasuhteisia. Minun arvioni on – ja luulenpa, että samoin useimpien kollegojeni Euroopan parlamentissa – että keinot eivät ole oikeassa suhteessa tavoitteeseen.

(Suosionosoituksia vasemmalta)

Meidän on kerrottava israelilaisille ystävillemme, olipa heidän poliittinen suuntauksensa mikä tahansa, että olemme tietoisia siitä, että Hamas ei ole rauhanliike. Tiedämme, että sitä johtavat ihmiset, jotka eivät jaa perusarvojamme, ja totta kai jokainen Israeliin ammuttu raketti on hyökkäys, jota vastaan valtiolla on oikeus puolustautua – silti, kaikesta huolimatta on virhe olla suostumatta vuoropuheluun. Jos vuoropuhelu on perustavaa laatua oleva edellytys rauhanomaiselle kehitykselle, siitä kieltäytyminen merkitsee aseellisen selkkauksen ylläpitämistä. Tämän vuoksi tarvitaan perusteellista säätöä.

Vuoropuhelu Hamasin kanssa on välttämätöntä. Jos Israel ei itse pysty tähän suoraan – ymmärrän israelilaisten poliitikkojen näkemyksen, etteivät he voi keskustella Hamasin kanssa huolimatta siitä, että monet maan kansalaiset ovatkin sitä mieltä, että niin olisi tehtävä – jos kansanedustajat ja hallituksen jäsenet ilmoittavat, etteivät he halua keskustella, kansainväliselle välitystoiminnalle on kuitenkin olemassa hyvät mahdollisuudet. Yhden tällaisen mahdollisuuden tarjoaa kvartetti, jonka puitteissa Euroopan unionin yhtenä tehtävänä voi olla edistää vuoropuhelun edellytyksiä.

On karkea virhe olettaa, että Lähi-idän konflikti voidaan viime kädessä ratkaista sotilaallisin keinoin. Mielestäni virhe on yhtä lailla karkea riippumatta siitä, kumpi osapuoli näin olettaa. Ratkaisun ei päästä terroritekojen avulla eikä myöskään turvautumalla perinteisiin sotatoimiin. Ainoa mahdollinen ratkaisu on konfliktin osapuolien välinen vuoropuhelu yhdistettynä kansainväliseen välitystoimintaan.

Nyt tarvitaan välittömästi tulitauko. Se on saatava aikaan kansainvälisen yhteisön tarjoaman mekanismin avulla, tarpeen vaatiessa ottamalla käyttöön monikansallinen joukko-osasto, johon myös arabimaat ja etenkin muslimivaltiot osallistuvat. Näin olisi mahdollista saada aikaan tulitauko ja kohentaa tilannetta.

Kun olin nuori mies ja vasta tulossa mukaan politiikkaan, sain ohjeen, että terroristien kanssa ei keskustella. Siihen aikaan suurin terroristi oli Jasser Arafat. Muutamaa vuotta myöhemmin näin televisiosta, miten tämä terroristijohtaja vastaanotti Nobelin rauhanpalkinnon yhdessä israelilaisten poliitikkojen kanssa. Se mikä oli mahdollista tuolloin, voi olla mahdollista myös tulevaisuudessa. Eräs kysymys onkin, pääsemmekö niin pitkälle, että käytössä olevin keinoin saadaan aikaan vuoropuhelua, joka on välttämätöntä. Tahdon oman ryhmäni puolesta kiittää kaikkia, myös muiden ryhmien jäseniä, jotka ovat olleet mukana laatimassa päätöslauselmaamme. Jos tämä päätöslauselma, jonka takana ovat kaikki Euroopan parlamentin ryhmät – pidän tätä hyvänä merkinä – auttaa parantamaan ilmapiiriä, olemme osaltamme edes hieman auttaneet lopettamaan kuoleman tuottamista, jota kukaan meistä ei voi hyväksyä.

(Suosionosoituksia vasemmalta)

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tulee vielä aika jakaa ruusuja ja risuja, mutta nyt on mielestäni tärkeämpää, että esitämme vaatimuksemme, jotka ovat seuraavat: välitön aselepo, johon liittyy se, että Israeliin kohdistuvat raketti-iskut lopetetaan ja Israel lopettaa sotatoimensa Gazassa; humanitaarisen avun toimittaminen perille; pitävä tulitauko, johon liittyy laittoman ase- ja ammuskaupan lopettaminen, Egyptin ja Gazan välisen rajan tehokas valvonta ja rajanylityspaikkojen avaaminen; sekä lopuksi vielä taloussaarron lopettaminen – kaikki tämä samanaikaisesti.

Tästä tulee erittäin monimutkainen vaihe, joka ilman epäilystäkään tai hyvin todennäköisesti edellyttää kansainvälisten joukkojen läsnäoloa, ja minusta unionin olisi valmistauduttava olemaan tässä mukana. Haluaisin tuoda esiin vielä kaksi seikkaa.

Onnistumisen edellytyksenä on, että Euroopan unioni puhuu ja toimii selkeästi eikä hajanaisella tavalla. Hyvät aiheet ovat toki hyödyksi, mutta tehokkuus on vielä tärkeämpää. Myös Yhdysvalloilta, Arabivaltioiden liitolta ja siihen kuuluvilta valtioilta on saatava sitoumukset.

Totean vielä, että voidakseen tarjota todellisen vaihtoehdon tilanteelle Gazassa Israelin on parannettava merkittävästi tilannetta Länsirannalla: 634 tarkastuspaikkaa, kahtiajakautunut tieverkosto, 8 metrin korkuiset muurit sekä lukemattomat palestiinalaisiin kohdistuvat loukkaukset eivät tarjoa Gazan asukkaille riittävän houkuttelevaa vaihtoehtoa, jotta he kääntäisivät selkensä Hamasille.

Lopuksi totean, että edessä on väistämättä vielä aika, jolloin kaikkien on puhuttava toisilleen.

(Suosionosoituksia)

Cristiana Muscardini, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kaikkien muiden tavoin me olemme kaikki, mitä ilmeisimmin, osallisia tilanteessa ja järkyttyneitä sen vuoksi, mutta mielestäni velvollisuutena, ainakin omalla kohdallani, on välttää kaikenlaista tekopyhyyttä.

Ongelman juuret juontavat hyvin kauas: palestiinalaisten oikeutettuun ja pyhääkin pyhempään vaatimukseen omasta valtiosta liittyy Israelin aivan yhtä pyhä vaatimus sen tunnustamisesta valtiona – ja meidän tiedämme, että Israel on monissa maissa poistettu kartalta. On selvää, että Ranska, Italia, Espanja tai Saksa eivät varmasti suostuisi oman maansa pyyhkimiseen pois kartalta; ne eivät suostuisi siihen, että niiden ei katsottaisi olevan olemassa. On selvää, että Israel ei aloittanut tätä ties monettako sota ja että terrorismi on edelleen yksi keskeisistä ongelmista.

Tämän vuoksi meidän on mielestäni nyt, arvoisa puhemies, unohdettava tekopyhyys ja alettava ajatella uudella tavalla. Emme saa uskoa, että vuoropuhelu terroristien kanssa on oikeutettua sen vuoksi, että niin paljon siviilejä on kuollut, koska tämä antaisi terroristeille oikeuden tulevaisuudessakin turvautua väkivaltaan, voimakeinoihin ja kuolemaan poliittisen oikeutuksen tavoittelun yhteydessä.

Mielestäni meidän, Euroopan unionin, on viimeinkin löydettävä yhdenmukainen linja ja keinot puuttua ongelmaan, joka koskee taloussuhteita niiden valtioiden kanssa, jotka eivät tunnusta Israelia, ja taettava, että

humanitaarisen avun käytävät antavat turvaa siviileille, sekä palestiinalaisille että israelilaisille. Tässä tilanteessa enemmän kärsivät palestiinalaiset, minkä vuoksi, arvoisa puhemies, mielestäni olisi myös paikallaan tarkistaa kantaa jo annettuun apuun ja siihen apuun, jota parhaillaan annetaan, mutta jonka käyttöön meidän ei ole mahdollista vaikuttaa.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tilanne on äärimmäisen huolestuttava ja surullinen. Kaikki toiveet rauhasta alueella katosivat savuna Gazan ilmaan ja haudattiin menehtyneiden kanssa. Uhrien joukossa on niin lapsia ja naisia kuin miehiäkin ja lisäksi on muistettava haavoittuneet. Vakaus alueella on nyt kaukaisempi tavoite kuin koskaan aiemmin. Ne, jotka ovat sitä mieltä, että kyseessä on sota, joka Israelin omaksuman ajattelumallin mukaisesti saa oikeutuksensa Israeliin suunnatuista raketti-iskuista, ja että palestiinalaisille on annettava opetus, eivät ole käsittäneet yhtikäs mitään. He eivät ole käsittäneet mitään, koska kun jollekulle annetaan opetus, kyse on sellaisesta väärityneestä tavasta opettaa, joka ei ole koskaan toiminut. Clausewitzin ajoista lähtien on ollut selvää, että sen joka aloittaa sodan, on osattava myös lopettaa se, ja samoin on tiedettävä, mikä tavoite on. Tämän sodan tavoite on lisätä turvallisuutta Israeliin. Voimme sanoa heti, että tätä tavoitetta ei milloinkaan saavuteta tämän sodan avulla eikä niillä keinoin, joilla sitä käydään. Mitä enemmän menehtyy siviilejä, mitä enemmän menehtyy palestiinalaisia, sitä vähemmän alueella on turvallisuutta! Juuri tämä on niin murheellista; juuri näin ikävästi asiat parhaillaan alueella ovat. Ja juuri tämän vuoksi meidän on oltava nyt erityisen selkeitä. Martin Schulz on oikeassa: Israelia on suojeltava siltä itseltään! Israelia on suojeltava kiusaukselta ratkaista asia turvautumalla sotaan ja aseellisen voiman käyttöön. Palestiinalaisia on suojeltava Hamasilta. Palestiinalaisia siviilejä on suojeltava Hamasilta. Tämä on tehtävämme. Se ei ole helppo, mutta meidän on pidettävä siitä selkeästi kiinni. Vetoan neuvostoon, jotta se unohtaisi ajatuksen suhteiden vaalimisesta lisäämällä ja parantamalla suhteita Israeliin, kun tilanne on se mikä on. Se on huono ratkaisu; se ei ole oikea ratkaisu!

(Suosionosoituksia)

Pyydän kaikilta, jotka aivan oikein kannattavat vuoropuhelua, keskustelua Hamasin kanssa, että ei oltaisi sinisilmäisiä, että pidettäisiin mielessä, että valtaa pitävän Hamasin kanssa on keskusteltava, jotta tilanne Gazassa paranisi, mutta samanaikaisesti on muistettava, että Hamasin noudattama strategia edellyttää kuolonuhreja. Israel on langennut Hamasin virittämään ansaan: mitä enemmän kuolonuhreja Gazassa on, sitä parempi tilanne on Hamasin kannalta. Tämä on yksi tosiasioista, joka Hamasille on myös kerrottava. Kieltäydymme hyväksymästä tätä Hamasin itsemurhastrategiaa, jonka tarkoituksena on tuottaa uhreja ja marttyyreja vihamielisten tekojen suuntaamiseksi Israelia vastaan. Myös tämä on tehtävä Hamasille selväksi.

Lopuksi kerron teille vielä yhden asian: Hamasia koskevan ongelman voivat ratkaista ainoastaan palestiinalaiset. Niin kauan kuin Israel jatkaa Länsirannan miehitystä, niin kauan kuin Israel ei pysty löytämään pyönteistä ratkaisua Länsirannan palestiinalaisille, aina vain enemmän palestiinalaisia kääntyy Hamasin puoleen. Jos annamme palestiinalaisille toivoa elää Länsirannalla, he nousevat Hamasia vastaan ja pääsemme siitä eroon. Vapauttakaamme palestiinalaiset israelilaisten miehitysvallasta Länsirannalla ja palestiinalaiset vapauttavat itsensä Hamasista.

(Suosionosoituksia)

Luisa Morgantini, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Rahed on 50-vuotias; hän on menettänyt kotinsa, kolme lastaan, vaimonsa ja kaksi kälyään. Rahed on keskuksessa, jossa kävimme, ja hän on epätoivoinen. Hän sanoi suuresti ahdistuneena: "Hamas väittää voittaneensa, kun hyökkäys on päättynyt, samoin Israel väittää voittaneensa, mutta tosiasiaa me siviilit olemme kuolleet." Haluaisin lisätä tähän seuraavan: itse asiassa, kun otetaan huomioon kaikki naisten ja lasten ruumiit, joita näimme, ja sairaalassa ilman hoitoa olevat yli 4 000 haavoittunutta, se mitä kuolee on oikeudenmukaisuus, se mitä haudataan lopullisesti on haave Euroopasta, joka toivoo ihmisoikeuksien olevan yleismaailmallisia, ja se on järkyttävää!

Toimintamme on tehotonta. Hyvä komission jäsen Ferrero-Waldner, tiedätte, että arvostan teitä suuresti, ja tiedän, että toimitte ja työskentelette yhdessä muiden kanssa tulosten toivossa. Mielestäni meidän on ymmärrettävä, selkeästi ja yksiselitteisesti, että tämä asevoimien käymä sota, tämä Israelin sotilaallinen toiminta ei pelasta Israelia, vaan tekee siitä lopun, myös moraalisesti. Tämän tuo esiin myös David Grossmann muistaessaan Jitzhak Rabinia, jonka tappoi äärijuutalainen, ei äärimuslimi, sen vuoksi, että hän halusi rauhaa. Neuvotelkaa tulitauko! Neuvotelkaa tulitauko! Näin minulle sanoi norjalainen lääkäri, joka leikkaa joka päivä ja työskentelee kellon ympäri (me lähettämme Gazaan lääkäreitä.) Me haluamme tulitauon!

Turvallisuusneuvostossa on siirryttävä sanoista tekoihin. Me olemme diplomatian tasolla samaa mieltä, mutta emme saa turvautua ainoastaan diplomatiaan; lisäksi meidän on käytettävä niitä välineitä, joita meillä

on. Eräs väline, joka meillä on Israelin yhteydessä, on tosiaankin suhteiden tiivistäminen, ja olen tyytyväinen kuultuani, että tänään esimerkiksi Euroopan komission edustaja Tel Avivissa on sanonut, että nyt ei ole aika miettiä suhteiden tiivistämistä. Meidän on laitettava asia hyllylle, koska nyt on saatava aikaan tulitauko. Se on äärimmäisen tärkeää. Olen sitä mieltä, että se on tärkeää ja että kyse on vahvasta viestistä.

Puhuitte suojelusta ja kansainvälisestä suojelusta. Mielestäni on virhe ajatella ainoastaan Gazaa ja Rafahia. Siviiliväestöä suojellaan pohjoisesta käsin; sitä suojaavat Israelin Herezistä tekemät hyökkäykset. Rajavalvonta on tärkeimpien rajojen, Rafahin ja Herezin, valvontaa, koska kuten hyvin tiedetään, pitkään aikaan, vuodesta 1992 lähtien, Oslon rauhansopimuksesta lähtien, palestiinalaiset eivät ole voineet päästä toiselle puolelle rajaa Herezin kautta, eivätkä edes sairaat ole päässeet sieltä läpi.

Tämän vuoksi emme saa kiinnittää huomiota ainoastaan tunneleihin ja aseisiin, joiden avulla Hamas voi varustautua, vaan aivan kaikkiin kieltoihin, jotka koskevat palestiinalaisia. Tarvitaan tulitauko ja lisäksi on avattava paitsi humanitaariset käytävät, kaikki rajanylityspaikat, sillä jos ihmisillä ei ole ruokaa syödäkseen, jos ihmiset eivät voi käydä kauppaa, mitä voi tehdä? Tällä tavalla Hamasiin kohdistuisi todella vakavia paineita, jotka uhkaisivat sen olemassaoloa ja saisivat sen lopettamaan Israelin väestöä vahingoittavat toimet. Israelin puolestaan olisi ymmärrettävä, että sotilaallisesti miehitetty alue on Länsiranta, ja sen olisi todella tehtävä rauha siirtokuntien rakentamisen asemesta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, jäsen Morgantini. Haluan tuoda esiin arvionantoni Teille ja muille Euroopan parlamentin jäsenille, jotka tekivät aloitteen matkustaa Gazan kaistalle viime päivinä.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Palestiina on luovuttamaton islamilainen alue. Siitä lähtien kun se syntyi vuonna 1987, islamistinen Hamas-liike on pitänyt tiukasti kiinni tästä perusperiaatteesta. Se saa tähän täyden tuen Iranin islamilaiselta tasavallalta. Tämä ideologinen kanta ei jätä missään nimessä sijaa Israelin juutalaiselle valtiolle Lähi-idässä, ja tämän islamilaisen totalitarismin tuhoisat vaikutukset koettelevat kipeästi Gazan kaistaa.

Tyypillistä Hamasin ajattelutapaa edustaa Gazan moskeijoiden käyttäminen sotilastarkoituksiin. Tässä yhteydessä kehottaisin teitä tutustumaan viime maanantain *Frankfurter Allgemeine* -sanomalehden selkeään selontekoon aiheesta. Jos Eurooppa todella pitää tärkeänä sitä, että Israelin juutalainen valtio on olemassa jatkossakin, odotettavissa on yhteenotto Hamasin ja sen iranialaisen liittolaisen Hizbollahin kanssa. Olemmeko valmiita sitoutumaan tähän synkkään, vaikkakin realistiseen tulevaisuudennäkymään? Loppujen lopuksi tulitauko tai tilapäinen aselepo merkitsee Hamasille ja sen kannattajille vain hengähdystaukoa Israelin vastaisessa pyhässä sodassa.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskoakseni selvä enemmistö Euroopan parlamentin jäsenistä yhtyy toiveisiin rauhasta ja jakaa huolenaiheet, jotka monet meistä paikalla olijoista ovat jo tähän mennessä tuoneet esiin. Uskon myös, että neuvoston kanta ansaitsee tukea, ja olen sitä mieltä, että komissio on tähän mennessä noudattanut linjaa, joka voi hyvinkin edistää vuoropuhelua: humanitaaristen käytävien avaaminen ja molemminpuolinen tulitauko voivat johtaa sitoumukseen luoda kansainvälinen turvallisuusvyöhyke.

Tässä kohtaa parlamentin jäsen Morgantini on kenties oikeassa vaatiessaan, että vyöhykkeen ei pitäisi koskea vain Gazaa, vaan se olisi ulotettava koskemaan kaikkia palestiinalaisalueita. Periaatteessa käsitykseni on, että komission jäsen Ferrero-Waldnerin toiveiden ja diplomaattisen toiminnan voidaan ainakin jossain määrin katsoa vastaavan lähestymistapaa, johon paavi pyrkii asiassa. Toivon todella voivani lähestyä asiaa samalla tavalla: kaikkien näiden vuosien jälkeen meidän on pyrittävä löytämään ratkaisu kahdelle kansalle ja kahdelle valtiolle – tätä emme saa unohtaa – ja meidän on, vihdoin, pyrittävä toimimaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti. Sotilaallista ratkaisua ei ole nyt eikä jatkossakaan – tämän kollega Schulzkin totesi, ja toisinaan minun on viitattava jopa häneen – ja minun on sanottava, että tuskinpa koskaan ongelmiin pyhällä maalla löytyy sotilaallista ratkaisua. Tässä asiassa olen sitä mieltä, että Euroopan unionilla on keinot tukea kaikkia diplomaattisia pyrkimyksiä, joista voi olla hyötyä.

Puhemies. – (DE) Varmaankin parlamentin jäsen Schulz oli mielissään kuullessaan, että mainitsitte hänet samassa yhteydessä paavin kanssa!

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvä neuvoston puheenjohtaja, haluaisin esittää oman näkemykseni tilanteesta. Hamas vastustaa kahden valtion mallia, katsoo, ettei Israelilla ole oikeutta olemassaoloon, on kaapannut vallan karkein toimin omaa kansaansa vastaan, ampuu ohjuksia

siviilejä kohti ja käyttää siviilejä, kouluja ja moskeijoita suojakilpinä. Kuinka omia siviilejä puolustettaessa on mahdollista toimia asianmukaisesti, jos vastapuoli käyttää siviilejä ihmiskilpinä? Tällaisessa tilanteessa ei voida vertailla numeroita tai suhteuttaa asioita. Sodassa asioita ei voi asettaa suhteeseen keskenään – jokainen sota ja jokainen kuolema on liikaa, eikä lukumääriä puolin ja toisin voida verrata toisiinsa. Minun mielestäni tämä on järkevä lähtökohta. Tämän vuoksi meidän ei pitäisi osoittaa syyttävällä sormella kumpaakaan osapuolta, vaan pyrkiä sen sijaan saamaan aikaan tulitauko ja tekemään osaltamme työtä sen eteen.

Mielestäni sekä neuvoston puheenjohtaja Schwarzenberg valtuuskuntineen että komission jäsen Ferrero-Waldner muiden kansainvälisten valtuuskuntien tuella ovat tehneet tässä mielessä enemmän kuin kukaan muu, minkä vuoksi haluankin esittää heille kiitokset – minulla ei ole havaintoa amerikkalaisista, ei suuremmin YK:stakaan, eikä kvartetin muita jäseniä ole näkynyt. Meidän on varmistettava, että tulitauko sisältää kaksi osatekijää: Israelin hyökkäyksen on loputtava ja samanaikaisesti on estettävä se, että uudet, Tel Avivin kantavat Koreasta ja Iranista tulevat ohjukset päätyvät Hamasin haltuun. Tästä syystä on huolehdittava tulituksen loppumisen lisäksi siitä, että kansainvälisillä sopimuksilla, joiden solmimisessa myös kvartetti ja Arabivaltioiden liitto ovat mukana keskeisessä asemassa olevan Egyptin kanssa, varmistetaan 15 kilometriä pitkän rajan valvonta siten, ettei Gazaa kohti enää voida tulittaa. Samaan aikaan israelilaisten hyökkäys on saatava loppumaan.

Haluaisin vielä esittää yhden huomion. Tämä on vasta ensimmäinen pieni askel. Jos Israel haluaa jatkossa olla tekemisissä maltillisten palestiinalaisten kanssa – mikä merkitsisi kahden valtion mallia – tästä tilanteesta selviytyttyämme on huolehdittava siitä, että presidentti Abbasia tukevilla maltillisilla palestiinalaisilla on esittää omalle kansalleen näyttöä edistymisestä. Tämä tarkoittaa uudelleenasettamispolitiikasta ja monista muista käytänteistä luopumista. On nimittäin niin, että jos maltillisilla ei ole esittää näyttöä omalle kansalleen, ääriainekset pääsevät voitolle. Tämä on otettava lähtökohdaksi uudelle Israelin-politiikalle.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sanat eivät riitä kuvaamaan tähän suureen murhenäytelmään liittyviä tuntojamme. Armeija, joka surmaa satoja siviilejä, lapsia ja naisia, asettaa itsensä samalle tasolle terrorismin kanssa, jota se väittää torjuvansa. Toisaalta kuka tahansa Gazaa tunteva, vaikka sen olisi nähnyt vain kartalta, tietää, että mitään sotilasoperaatiota alueella ei voi toteuttaa ilman, että seurauksena on todennäköisesti siviilien joukkoteurastus.

Voiko Israel väittää tänä päivänä olevansa turvallisempi, saatuaan aikaan niin paljon vihaa ja epätoivoa? Ellei sokeasta väkivallasta yritetä päästä eroon yhdessä Hamasin kanssa, joko suoraan tai epäsuorasti, niin kenen kanssa sitten? Päätöslauselmamme tukee tulitaukovaatimusta, jonka YK:n turvallisuusneuvosto on jo esittänyt. Kehotamme osapuolia pitämään siitä kiinni ja vetoamme Eurooppaan, jotta ryhdyttäisiin toimiin sen mahdollistamiseksi.

Sen sijaan, että tämä joukkomurha tuhoaisi Hamasin, vaarana on, hyvä kollega Brok, että se heikentääkin palestiinalaishallintoa entisestään, samoin kuin niitä palestiinalaisia, jotka ovat panneet kaiken likoon neuvotteluihin Israelin kanssa. Meidän olisi kysyttävä itseltämme, rehellisesti, mitä he ovat oikeastaan tähän mennessä saavuttaneet? Eivät mitään. Tämä vastaus on annettava, jos me todella haluamme alkaa kitkeä pois vihaa ja väkivaltaa.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, olemme kaikki jossain määrin vastuussa siitä, mitä Lähi-idässä tänä päivänä tapahtuu. Me eurooppalaiset itse ja me, kansainvälinen yhteisö, olemme päästäneet tilanteen pahenemaan; emme tehneet mitään Israelin turvallisuuden ollessa uhattuna, emmekä tehneet mitään, kun saarto teki elämisen Gazassa aivan mahdottomaksi.

Tänään on sodan 19. päivä; 995 ihmistä, mukaan luettuna 292 lasta on saanut surmansa, haavoittuneita on tuhansia ja jotkut heistä odottavat edelleen evakuointia. Pakolaisia, joilla ei enää ole kotia ja jotka eivät tiedä mihin mennä, on kymmeniä tuhansia. Humanitaarinen tilanne pahenee pahenemistaan: 700 000 Gazan asukkaalla ei ole enää sähköä, kolmasosalla asukkaista ei ole enää vettä eikä kaasua, ja kohta on kolme viikkoa siitä, kun tilanne sai alkunsa; kolme viikkoa, joiden ajan ihmiset ovat eläneet tai pikemminkin yrittäneet selvitä hengissä. Kärsimystä ja koettelemuksia on liikaa; tästä on tultava loppu, tämän on loputtava heti!

Velvollisuutemme eurooppalaisina ei ole mielistellä ketään. Meidän eurooppalaisten velvollisuus on painostaa molempia osapuolia, jotta ne suostuvat viimeinkin neuvottelemaan. On kyse vain päivistä, ellei jopa tunteista, ennen kuin maahyökkäyksellä saavutetaan piste, josta ei ole enää paluuta, etenkin Gazan kaupungissa. Israelin on saatava takeet turvallisuudestaan, ja Gazan asukkaiden on saatava takeet siitä, että he voivat tulevaisuudessa elää rauhassa. Rajoja on valvottava ja saarto on lopetettava. Jokainen meistä paikalla olijoista

tietää, että sopimus ehkä edellyttää sitä, että Eurooppa, Yhdysvallat ja Arabivaltioiden liitto, jotka kokoontuvat ylihuomenna, puhuvat yhdellä äänellä.

Ennen kuin lopetan, haluan kertoa teille, että olen vakuuttunut yhdestä asiasta. Panoksena ei nyt ole sodan voittaminen, vaan rauha.

(Suosionosoituksia)

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, pidän komission jäsenen ja puhemies Pötteringin puheenvuoroja erittäin tervetulleina, sillä niistä käy selvien sanojen ilmi, miten suuri vastuu Hamasille lankeaa aselevon lopettamisesta, mutta samalla niissä kuitenkin tuomitaan israelilaisten reaktio täysin epäsuhteiseksi. Mitä tahansa sitten sanotaankin, kriisi kuitenkin jatkuu edelleen, ja tuhannet ihmiset – siviiliväestö ja lapset – tarvitsevat edelleen kipeästi humanitaarista apua.

Ehkäpä meidän olisi tutkailtava omatuntoamme ja esitettävä itsellemme tekopyhyyteen lankeamatta muutama kysymys. Kun meidän lapsemme juhlivat joulua, kuinka monta lasta kuoli Gazassa? Kaksi tai kolme sataa; ja kuinka monta israelilaista siviiliä? Olisiko kansainvälinen yhteisö pystynyt tekemään enemmän? Minun mielestäni vastaus on kyllä. Sen olisi pitänyt tehdä enemmän. Meidän on tunnustettava oma vastuamme. Ei riitä, että välitetään kuvia Hamasista, Israelista, siitä, kenelle vastuu alun perin lankeaa tai ketä sopii syyttää enemmän. Valitettavasti hätätilanteessa ja sen jälkiselvittelyssä Eurooppa ei kykene toimimaan asianmukaisesti. Mielestäni tämä on vakava puute: kykenemättömyys todellisen, strategisen ja kestävän rauhanpolitiikan rakentamiseen.

On selvää, että nyt meidän on esitettävä tiukka vaatimus tulitauosta, mutta sekään ei vielä riitä. Meidän on määriteltävä selkeät ehdot prosessille, joka säätelee rauhaa ja kehitystä Lähi-idässä. Lopuksi haluaisin vielä viitata paavin sanoihin. Hän on sanonut, että meidän on vastattava täsmällisesti monien näissä maissa elävien ihmisten yleisluonteisiin pyrkimyksiin elää rauhanomaista, turvallista ja ihmisarvoista elämää, kuten parlamentin jäsen Morgantinikin totesi.

Arvoisa puhemies, olen nyt pääsemässä loppuun. Väkivalta, viha ja epäluottamus ovat köyhyyden muotoja – ja ehkäpä kaikista vaikeimmin torjuttavissa.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – *(FR)* Arvoisa puhemies, olemme Gazassa nähneet sotaa ja kuolemaa, mutta myös ihmisiä, eläviä ihmisiä, ihmisiä, joilla on oikeus elää ja joita meidän velvollisuutemme on suojella. Siviiliväestön suojeleminen – se jos mikä vaatii kiireellisiä toimia. Mikään ei ole riittävän hyvä syy sille, että kaikkea voitavaa tämän väestön suojelemiseksi ei ole tehty, ja kysynkin Teiltä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, koetteko te nyt tehneenne kaikkenne varmistaaksenne, että Israelin viranomaiset panevat pisteen tälle mielivaltaiselle ja yli kaiken suhteellisuuden menevälle sotilasoperaatiolle? Todennäköisesti ette.

Kun huhuja operaatiosta jo liikkui lähetystöissä, neuvosto piti edelleen, vastoin parlamentin toiveita, kiinni päätöksestään tiivistää suhteitaan. Mikä kohtalokas virhe! Kun kansalaisjärjestöt kehottavat turvallisuusneuvoa kääntymään kansainvälisen rikostuomioistuimen puoleen väitettyjen sotarikosten tutkimiseksi, neuvosto ei kykene vetoamaan Israelin kanssa tekemänsä sopimuksen ihmisoikeuslausekkeeseen. Olen kyllästynyt kuulemaan, ettemme pysty parempaan, että olemme jo tehneet kaiken voitavamme. Ajautuminen umpikujaan ennen kaikkea humanitaarisessa politiikassanne lakaisemalla sotilaallisen miehityksen ja sodan aiheuttamat tuhot maton alle on suurin mahdollinen virhe. Miten pitkälle kansainvälisen oikeuden rikkomisessa on mentävä, ennen kuin ihmisoikeuslauseketta aletaan soveltaa? Jos emme vieläkään kykene asettamaan kyseenalaiseksi sitä, mikä on tehokkaiden painostus- ja täytäntöönpanokeinojen laajuus, en todella tiedä, mikä on se tilanne, joka antaa meille lopulta oikeutuksen ryhtyä toimiin. Sanonpa teille suoraan: Jos ”jatketaan entiseen malliin” -asenne jatkuu ja pysyy olennaisena osana suhteitamme Israelin kanssa, hautaatte Gazan tuhannen kuolleen mukana perustamissopimuksen 11 artiklan, hautaatte unionin niin sanotun ihmisoikeuspolitiikan ja hautaatte koko Eurooppaa koskevan hankkeen.

(Suosionosoituksia)

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – *(EN)* Arvoisa puhemies, palattuani Gazan kaistalta ja nähtyäni – pääasiassa siviilien – joukkoteurastuksen, haluan tuoda esiin, että myötätuntoni on jakamattomasti palestiinalaisten puolella. 17 päivän ajan heillä on ollut vastassaan Israelin valtava sotakoneisto, joka rikkoo räikeästi kansainvälistä oikeutta vastaan. Annan lisäksi tukeni Israelin rauhaa ajaville tahoille, jotka vaativat tämän sodan lopettamista.

Pitkän saarron ja piirityksen jälkeen, joiden aikana Gaza muuttui maailman suurimmaksi vankilaksi, häpeällisen muurin rakentamisen jälkeen Länsirannalle, siirtokuntien jatkuvan laajentamisen ja

palestiinalaisten maa-alueen jakamisen jälkeen, miehittäjän joukot ovat nyt aloittaneet kiivaat sotatoimet. Etelä-Israeliin tehtyjä raketti-iskuja – ja painotan, että vastustan kaikkia siviilejä vastaan tehtyjä hyökkäyksiä, tulivat ne kummalta puolelta tahansa – käytettiin tässä tekosyynä. Tulitauon lopettaminen, kun taustalla vaikuttaa Israelin vaaleihin liittyvä valtapeli, on loukkaus koko kansakuntaa kohtaan.

YK:n turvallisuusneuvosto on hyväksynyt päätöslauselman. Israel on valtio, ei järjestö, ja se on Yhdistyneiden kansakuntien jäsen. Sillä on velvoitteita kansainvälistä yhteisöä kohtaan ja sen on toimittava tämän ja kaikkien muidenkin Yhdistyneiden kansakuntien hyväksymien päätöslauselmien mukaisesti. Kansainvälistä oikeutta on noudatettava. Rankaisematta jättämistä ei enää pidä sallia. Asia olisi pantava täydelliseen kansainväliseen tutkintaan.

Kansainvälinen yhteisö vaatii välitöntä tulitaukoa, sotavoimien välitöntä vetämistä pois, mahdollisuutta humanitaarisen avun antamiseen ja väestön liikkumisvapautta. Annetaan UNWRA:n huolehtia tehtävistään.

EU on ryhtynyt toimiin, mutta ainoastaan humanitaarisesti. Sen on osoitettava poliittista päättäväisyyttä. Käytetään assosiaatiosopimuksiin sisältyviä lausekkeita. Lopetetaan suhteiden lämmittäminen Israeliin. Lopetetaan asetoimitukset Israeliin.

Tämä konflikti voidaan ratkaista ainoastaan poliittisin keinoin. Kansainvälistä oikeutta olisi jälleen noudatettava täysin, mikä merkitsee 42 vuotta kestäneen Palestiinan miehityksen lopettamista ja itsenäisen ja elinkelpoisen Palestiinan valtion perustamista, jolloin rakennetaan rauhanomaista tulevaisuutta niin palestiinalaisille kuin israelilaisillekin lapsille. Meidän on säästettävä tulevia sukupolvia ja lopetettava sota nyt.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, useita tuhansia vuosia sitten, Daavid nousi Goljatia vastaan saadakseen selville, oliko maa tarkoitettu moabilaisille, filistealaisille vai heprealaisille.

Tätä nykyä sama kiista jatkuu tällä maalla, jolla on luotu perusta yhdelle sivilisaatiomme kolmesta peruspilarista. Nyt on kiire, oikein, oikeutettua ja välttämätöntä varmistaa Israelin valtion turvallisuus ja tunnustaminen. Tämä edellyttää ainoastaan yhtä asiaa. Kyse on siitä, että varmistetaan tosiasiallisesti itsenäisen Palestiinan valtion syntyminen. Tällöin, kuten muulloinkin, monikansallisuudella on rajansa. Siellä missä on kaksi kansaa, on oltava kaksi valtiotakin.

Jotta Euroopan unionin antamasta avusta on todellista hyötyä, siinä on keskityttävä ainoastaan yhteen tavoitteeseen: sellaisen palestiinalaisen oikeusvaltion vahvistamiseen, jonka oikeusjärjestys suojaa heikkoja ja asettaa valtaa pitävälle velvoitteita. Toimenpiteillä on kiire, sillä tällä alueella kaikki ääriliikkeet ovat sekä vahvoilla että väärässä, kun taas vähemmistön edustajat ovat maltillisia ja kärsijöitä.

Ratkaisua ”silma silmästä” -vaatimuksiin ei löydetä moraalisin eikä sotilaallisin keinoin, vaan ainoastaan politiikan avulla. Nyt on aika tarttua toimeen!

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, terrorismi kauhistuttaa minua. Kieltäydyin hyväksymästä terrorismiin liittyvää propagandaa. Ehkä se, että tulen Pohjois-Irlannista lisää tietoisuuttani, koska kun kuulen Hamasin valittavan vastatoimista sen vuosia jatkuneeseen mielivaltaiseen rakettitulitukseen, joka kohdistuu viattomiin siviileihin Israelissa, se ei hetkauta minua lainkaan, koska tiedän, että Hamas, kuten IRA omassa maassani, osaa hyödyntää mestarillisesti niin terrorismia kuin propagandaakin.

Tilanne on ilmeisen selvä. Israel hyväksyy kahden valtion mallin. Hamas ei voi sietää ajatustakaan siitä, että Israelilla olisi oikeus olemassaoloon, joten se turvautuu loputtomiin säälimättömiin terrori-iskuihin alueella. Ja kun raja lopulta tulee vastaan ja Israel tekee vastaiskun, tekeydytään uhriksi. Anteeksi vain: kyse on rikoksentekeijöistä ja jos he haluavat rauhaa, aloite on heidän käsissään. Lopettakaa Israelin tulittaminen.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, me kaikki käsitämme, että tilanne Gazassa on järkyttävä. Kyse on lähes tulkoon humanitaarisesta katastrofista ja tilanne vaatii välittömiä toimia. Haluaisin ilmaista kiitollisuuteni ponnistelujaan lisänneelle Euroopan komissiolle, neuvoston puheenjohtajavaltiolle, joka on osoittanut aloitteellisuutta ja koordinoanut kansallisia toimia asiassa, ja Egyptille, jolla on tärkeä ja vaikea rooli.

Nyt on ehdottoman välttämätöntä saada nopeasti aikaan tulitauko ja lopettaa vihamielisyydet molemmilla puolilla, minkä lisäksi Israelin maaperällä ja Egyptissä on avattava käytäviä, joiden avulla humanitaarisiin tarpeisiin voidaan vastata, ja rajatarkastuksien avulla on lopetettava aseiden ja ihmisten laiton liikkuminen. Kuten komission jäsenenkin totesi, on olemassa lupaavia merkkejä aseleposuunnitelman aikaansaamisesta ja toivon, että se hyväksytään välittömästi ja että sitä noudatetaan käytännössä.

Mitkä ovat siis seuraavat siirtomme? Sekä komission jäsen että neuvoston puheenjohtaja sanoivat jo edellä, että meidän on tuettava EU:n pyrkimyksiä saada aikaan pysyvä rauha ja perustaa sellainen Palestiinan valtio, jossa eletään rauhanomaisesti Israelin rinnalla. Nämä pyrkimykset eivät ole uusia. Olemme jo aiemmin tuoneet ne julki ja antaneet niille tukemme ilman tulosta. Väkivallan noidankehä jatkuu, mistä on kielteisiä seurauksia ei vain israelilaisille ja palestiinalaisille, vaan kaikille alueen kansoille, samoin kuin kansainvälisen yhteisön turvallisuudelle.

Meidän on nyt arvioitava uudelleen toimiamme, poliittisia valintojamme ja käytäntöjämme ja tartuttava toimeen rohkeammin ja eri tavalla. Meidän on kiireesti aloitettava kahdenvälisesti Israelin kanssa rehellinen ja syväluotaava vuoropuhelu ja harjoitettava itsekritiikkiä ystävällisissä suhteissamme ja kumppanuudessamme. Meidän on kiireesti tunnistettava, missä on menty vikaan edistettäessä molemminpuolista luottamusta kansojen välillä. Lisäksi meidän on vahvistettava tämänkaltaista vuoropuhelua kaikkien palestiinalaisten kanssa saadaksemme heidät ymmärtämään, millainen merkitys on rauhalla, yhteenkuuluvuudella, ihmishengellä ja yhtenäisyydellä heidän keskuudessaan.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, pääministeri Topolánekkin esitettyä tänään joitakin hauskoja huomautuksia voin sanoa olevani itävaltalaisena parlamentin jäsenenä tyytyväinen, että sekä komissiota että neuvoston puheenjohtajavaltiona toimivaa Tšekkiä edustavat itävaltalaiset. Toivotan teidät lämpimästi tervetulleiksi. Hyvä neuvoston puheenjohtaja, ymmärrän toki, että olette lojaali Tšekin tasavallalle.

Hyvät parlamentin jäsenet, käydessäni Israelissa Martin Schulzin johtaman valtuuskunnan mukana vähän ennen Israelin yksipuolista vetäytymistä Gazan kaistalta, silloinen pääministeri sanoi: ”Älkää sotkeutuko tähän, tämä toimii kyllä”. Toiset – joiden joukossa entinen ulkoministeri Josip Elin – sanoivat: ”Tästä seuraa kaaos”. Näin myös kävi ja tilanne on pysynyt yhä samana. Yksipuolisessa vetäytymisessä ilman neuvotteluja ja ilman neuvottelukumppania ei ole mitään järkeä!

Oli miten oli, mekään emme toimineet oikeiden neuvojen perusteella kieltäytyessämme vuoropuhelusta Hamasin maltillisten edustajien kanssa – varsinkin kun he eivät kenties edes kuuluneet Hamasiin, vaan Hamas oli pelkästään nimittänyt heidät yhteishallitukseen edustamaan itseään. Omaksuessamme tämän kannan autoimme hajottamaan yhteishallituksen. Tiedän, että jotkut halusivat neuvotella, mutta eivät saaneet – myös tämä oli virhe. Meidän on neuvoteltava!

En pidä Hamasista, ensinnäkin siksi, että se on terrorijärjestö ja toiseksi sen fundamentalististen näkemysten vuoksi, mutta kyse ei ole pitämisestä tai ei-pitämisestä. Kyse on ratkaisujen löytämisestä! Tämän vuoksi meidän on jälleen aloitettava vuoropuhelu ja neuvottelut, minkä monet kollegamme ovat jo tänään todenneet. On välttämätöntä tarjota Gazassa eläville ihmisille mahdollisuus edes puolittain vakaaseen elämään. Miksi he äänestävät Hamasia? Vastaus on, että he pitävät tätä ainoana ja viimeisenä mahdollisuutenaan jäädä ylipäätään henkiin! Tähän on saatava muutos. Meidän on annettava näille ihmisille taloudellinen perusta elämälle; meidän on lopetettava boikotointi ja eristäminen. Tämä on ainoa todellinen edellytys.

Parlamentin jäsen Brok, jota pidän suurella arvossa, sanoi, että suhteellisuuden periaatetta ei voi soveltaa – kyllä vain voi! Suhteellisuusperiaate koskee niin yksityistä kuin kansainvälistäkin oikeutta. Joka rikkoo sitä, rikkoo myös kansainvälistä oikeutta – ja tätä Euroopan parlamentti ei voi hyväksyä.

(Suosionosoituksia)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, eräs ystävä, joka tietää minun olleen Gazassa vain kolme päivää sitten, heittää minulle haasteen. ”Oletko koskaan nähnyt kuvia viisivuotiaista juutalaislapsista, jotka tuijottavat kohti natsikiväärien piippuja kädet ylhäällä?” hän kirjoittaa. ”Ne saavat sydämen särkymään”. Ja kirjoittajan sanat tuovat hyvin esiin, miksi teemme Israelille myönnötyksiä, joita emme tekisi millekään muulle maalle.

Ne eivät kuitenkaan selitä sitä, miksi ihmiset, jotka viime vuosisadalla kärsivät niin suuresti, aiheuttavat muille ihmisille niin paljon kärsimystä tällä vuosisadalla. Israel on tehnyt Gazasta helvetin esikartanon: räjähdykset tärisyttävät maata jopa tulitauon aikana, kaduilla on aasien vetämiä kärryjä ja taivaalla lentää F-16-hävittäjiä, 2000-luvun tappokoneita, joista sataa pommeja; 300 lasta on jo kuollut, sadat muut revitään kappaleiksi jäsen jäseneltä.

Tämä ei ole sivistyneen valtion oikeasuhteinen vastaus. Tämä on pahuutta. Tämä on pahuutta. Kyllä, Hamasin raketit on pysäytettävä. Olen sanonut tämän aikaisemmin itse myös Hamasin edustajille Gazassa, mutta meidän ei silti tarvitse suostua enää kuuntelemaan Israelin viranomaisten hurskastelevaa puhetta siitä, että

terrorismia on torjuttava, sillä pommitusten kohteena olevat palestiinalaiset voisivat nimetä terroristeja ja he nimeäisivät Olmertin, Livnin ja Barakin.

Me olemme jossain määrin vastuussa Israelin toimista. Missään yhteydessä tähän mennessä, missään mieleeni tulevassa tilanteessa, Euroopan unioni ei ole liittänyt minkäänlaisia toimia arvosteluun, jota se on esittänyt israelilaisten tavasta kohdella palestiinalaisia. Näytämme Israelille vihreää valoa ja se jatkaa mielensä mukaan, ja tähän virheeseen liittyy vielä se, ettemme ota huomioon historian opetuksia. Rauhaa ei saavuteta neuvottelematta vihollisten kanssa, ja me kieltäydymme neuvotteluista palestiinalaisten demokraattisesti valittujen edustajien kanssa.

Nyt olemme viemässä Israelin kanssa loppuun neuvotteluja vahvistetusta yhteistyösopimuksesta. Aikomuksenamme ei ole tuomita Israelia: aiomme palkita sitä. Niiden, jotka haluavat rauhaa Lähi-itään, niiden, jotka haluavat oikeutta molemmille puolille, on tajuttava, että on aika ajatella asioita uudelleen.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, sota Gazassa on pelottava ja häpeällinen. Kaikki tietävät, että Lähi-idän konfliktia ei voida ratkaista sotilaallisesti. Poliittinen ratkaisu on ainoa keino saada alueelle jälleen rauha ja sovinto. Jotta tähän annetaan mahdollisuus, väkivalta on saatava välittömästi loppumaan.

Kannatan itsenäisen ja pysyvän Palestiinan valtion perustamista, mikä edellyttää kuitenkin riittävän vakaata taloutta ja asianmukaista poliittista suunnitelmaa. Meidän tavoitteenamme olisi oltava sen varmistaminen, että alueella on nämä kaksi valtiota ja että ne kunnioittavat toinen toistaan.

Israelilla on oikeus puolustautua, mutta se on mennyt hyökkäyksillään liian pitkälle. Hyökkäykset ovat moraalittomia, eikä kansainvälinen yhteisö voi hyväksyä niitä.

Lähi-idässä on välittömästi alettava toteuttaa rauhanprosessia. Toivon, että vasta valittu Yhdysvaltain presidentti Barack Obama alkaa tehdä työtä tämän eteen. Toivotamme hänelle menestystä tässä tärkeässä tehtävässä ja haasteissa, jotka häntä odottavat.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin olin Gazassa muutama päivä sitten ja se oli hyvin vahva kokemus. Kävimme myös Egyptissä. Uskon, että lähestymme erään aikakauden loppua: Bushin aikakauden. Näyttää siltä, että presidentti Bushin kauden viimeiset kamppailut ovat erityisen verisiä ja vaikeita.

Olemme käännekohdassa, jossa voimme omaksua Lähi-itää kohtaan erilaisen politiikan, jossa toivon Euroopan unionin ottavan johdon. Presidentti Obama on myös näillä linjoilla sanoessaan, että hän aikoo neuvotella Iranin kanssa. Niin, Barack Obama aikoo neuvotella Iranin kanssa, ja meidän on neuvoteltava Lähi-idässä kaikkien, myös Hamasin, kanssa.

Tämän uuden Lähi-idän politiikan on oltava yhteistyöpolitiikkaa, ja vähintäänkin siinä on noudatettava arvojamme ja kansainvälistä oikeutta. Ne sadat lapset, joita näimme Gazassa, jotka roikkuivat käsissämme ja katsoivat meihin toiveikkain silmin, ansaitsevat vastauksen, aivan kuten israelilaislapsetkin.

Tämä vaatii konkreettisia toimia; toimia paikan päällä, toivon valamiseksi maltillisiin. Ikävinä asiassa on, että pääministeri Fayadia, presidentti Abbasia, presidentti Mubarakia ja kuningas Abdullahia syytetään parhaillaan petoksesta arabimaailman keskuudessa. Kun pysäytin taksini Siinain erämaassa kahvitaukoa varten, näimme ainoastaan Kahled Meshaalín kuvan jättimäisillä kuvaruuduilla.

Tämä on seuraus, epäsuora vahinko, jota tästä Gazaan kohdistuvasta hyökkäyksestä aiheutuu. Se ei tuo rauhaa Israeliin eikä toivomaamme turvallisuutta, ja vielä vähemmän siitä seuraa mitään hyvää meille itsellemme. Jos emme tee siitä loppua, katastrofin puolustelu lietsoo vihaa omilla kaduillamme Euroopassa.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Päivän numero on tuhat, tuhat kuollutta, jotka antavat tuskallisen opetuksen. Anteesi suorasukaisuuteni: kuinka monta henkeä lisää maksaa Tzipi Livnin tai Ehud Barakin valituksi tuleminen helmikuun parlamenttivaaleissa?

Me olemme täällä tänään vaatiaksemme tulitaukoa ja siviilien teurastuksen lopettamista. Päätöslauselma nostaa kuitenkin esiin myös seikkoja, jotka liittyvät omaan vastuullisuuteemme. Se muistuttaa meitä siitä, että neuvosto päätti tiivistää diplomaattisuhteita Israeliin tämän parlamentin näkemyksen vastaisesti. Se oli rikokseen osallistumista ennenaikaisesti. Tänä päivänä kuulen sanottavan: "On välttämätöntä neuvotella Hamasin kanssa". Olisimme säästäneet vuosia, jos olisimme kunnioittaneet palestiinalaisten vaalitulosta.

Euroopan unionin rooli ei ole tukea vahvemman osapuolen edustamaa politiikkaa ja tuhoa. Tehtävämme on kuunnella mielenilmauksia, joita kantautuu kaupunkiemme kaduilta ja kujilta.

Tulitauko on kyllä tarpeen, mutta meidän on ymmärrettävä, että rauha edellyttää miehityksen loppumista. Sana miehitys on julistettu pannaan, mutta se on jälleen kaivettava esiin kiellettyjen sanojen listalta, jonne se joutui reaali politiikan yhteydessä.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Gazan tapahtumat ovat sydäntä särkeviä. On käsittämätöntä, että länsimaisena pidetty kansa syyllistyy tällaiseen tuhoon. Olen sataprosenttisesti samaa mieltä siitä, että Israelilla on oikeus elämään ilman raketti-iskujen uhkaa. Mutta Gazassa ei toimita oikein: kyse on teurastuksesta. Mikään ei kelpaa sen syyksi; minkäänlaista oikeutusta ei ole olemassa.

Kaikista häpeällisintä meille EU:ssa on se, että tähän syyllistyy yksi tärkeimmistä kauppakumppaneistamme. Vuonna 2007 EU:n ja Israelin välisen kaupan arvo oli 25,7 miljardia euroa. Kun otetaan huomioon, miten suurella rahasummalla tuemme Israelin taloutta, kannamme suurta vastuuta, kun rahoja käytetään siviilien ja lapsien surmaamiseen. Jos emme tee mitään, Gazassa virtaava veri tahraa myös omat kätemme.

Vaadin Euroopan parlamenttia ja kaikkia EU:n elimiä kohdistamaan Israeliin välittömästi talouspakotteita ja pitämään ne voimassa siihen asti, että tulitauosta päästään sopimukseen. Jos teemme yhtään vähemmän kuin mihin rahkeemme riittävät lopettaaksemme tämän tappamisen, olemme mukana teurastuksessa.

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, jälleen kerran aseet hoitavat puhumisen Lähi-idässä. Jälleen kerran pääasialliset uhrit ovat naisia ja lapsia, joista tuhannet ovat haavoittuneet ja satoja on surmattu. Jälleen kerran historia toistaa itseään kaikessa kauheudessaan Euroopan porteilla. Tästä huolimatta joudumme toteamaan, että tekemistään aloitteista huolimatta Eurooppa ei toimi tehokkaasti tässä merkittävässä konfliktissa, joka kuitenkin on meneillään sen välittömässä vaikutuspiirissä. Tämä on suuren yleisön enemmistön mielestä käsittämätöntä ja tällainen tehotomuus tuomitaan yhä kasvavassa määrin.

Hyvä komission jäsen, meidän on rivakasti ja päättäväisesti otettava ohjat käsiimme rauhan tuomiseksi alueelle. Välimeren unionin on oltava keskeisessä roolissa samoin kuin Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen. Tässä yhteydessä Euroopan parlamentin on tuettava Ranskan ja Egyptin rauhansuunnitelmaa välittömän tulitauon aikaansaamiseksi, Israelin ja Gazan kaistan välisten rajojen turvaamiseksi, rajanylityspaikkojen uudelleen avaamiseksi ja, ennen kaikkea, Gazan saarron lopettamiseksi.

Lisäksi meidän on vaadittava YK:n päätöslauselman välitöntä soveltamista. Tämän ensimmäisen vaiheen toteuttamisen jälkeen on edettävä pidemmälle ja esitettävä, että otettaisiin käyttöön sotilaalliset joukot, joita ei koottaisikaan kaikista mahdollisista kansallisuuksista, vaan Euro-Välimeri-alueelta. Tämä ele olisi perusta selkeälle poliittiselle tahdolle saada aikaan *pax europa*, eurooppalainen rauha, jota kaikki Välimeren alueen kansat ovat jo niin kauan kaivanneet.

Haluaisin lisäksi tänään kiinnittää huomionne aivan uudenlaiseen tilanteeseen. Lähi-idän konfliktin myötä olemme vähän kerrassaan ajautumassa vaaralliselle maaperälle, jolla sivilisaatiot törmäivät toisiinsa. On nimittäin niin, että siitä lähtien, kun israelilaisten ja palestiinalaisten konflikti sai alkunsa, myös arabien julkinen mielipide on nostanut päätään. Tänä päivänä kyse on muslimien julkisesta mielipiteestä, joka ulottuu paljon laajemmalle kuin arabivaltiot maantieteellisesti. Tämä merkitsee selvää muutosta konfliktin luonteesta. Euroopalla on historian tuoma velvoite; velvoite vahvistaa kiireesti vuoropuhelua sivilisaatioiden välillä.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, olen käyttänyt puheenvuoron Euroopan parlamentissa hyvin monta kertaa sanoakseni, että meidän tulisi tarttua kaikkiin, aivan vähäisiinkin, rauhan mahdollisuuksiin ja että meidän olisi kaikesta huolimatta neuvoteltava Hamasin kanssa, koska se oli vaalien voittaja. Siksi en enää haluaisi palata näihin aiheisiin.

Olen surun ja vihan murtama. En haluaisi joutua tänään tunteitteni valtaan tämän verilöylyn tähden, mutta kun korviini kantautuu sotapropagandaa, kun tilanne on sekasortoinen, ja kun myös vihan ja juutalaisvastaisuuden aalto alkaa vyöryä kaduillemme, minulla olisi sanottavana muutama sana: Euroopan on palattava perusperiaatteidensa äärelle, ja mielestäni ne ovat kiistattomia, mutta joskus niitä on hyvä korostaa.

Ensinnäkin palestiinalaisen henki on samanarvoinen israelilaisen hengen kanssa, eikä vain hänen henkensä, vaan myös hänen tulevaisuutensa ja vapautensa. Toiseksi on noudatettava kansainvälistä oikeutta, ja kansainvälinen oikeus merkitsee tietenkin välitöntä tulitaukoa. Lisäksi on kuitenkin otettava huomioon asiaa koskevat YK:n päätöslauselmat ja Geneven yleissopimukset. Tosiasia on, että tästä alueesta on tullut nykyisin alue, jolla ei piitata laeista, missä kaikki näyttää olevan sallittua ja missä väestöä pidetään panttivankeina. Kolmas näkökohta on, että kaikista näistä rikoksista on saatettava vastuuseen, riippumatta siitä mitä ne ovat ja missä ne on tehty. Koskaan ei ole turvallisuutta ilman rauhaa, eikä rauhaa ilman oikeutta. Siirtymäkauden

oikeusjärjestyshän on olemassa, se on luotu tätä varten, ja jos sitä ei sovelleta, viha jatkaa leviämistään. Viime päivien aikana on luotu sellainen vihanpidon potentiaali, joka tulevaisuuden kannalta on paljon vaarallisempi kuin pommit. EU:n on pantava täytäntöön kumppanuussopimuksiensa ehdot, myös ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevien assosiaatiosopimusten 2 kohta. Tämä on näihin sopimuksiin sisältyvä velvollisuus, josta se ei voi saada poikkeusta. Sanalla sanoen Israel ei ole mikään erityistapaus. Sillä on valtion velvollisuudet, eikä sitä voida asettaa samaan asemaan Hamasin kanssa. Kansainvälisen oikeuden näkökulmasta minkäänlaista vapaakorttia ei ole.

Jätimme sunnuntaina taaksemme Gazan asukkaat, jotka on saatettu loukkuun ja suljettu gettoon pommien alle. Taaksemme jäi myös tuhansia lapsia, joiden tulevaisuus on nyt meidän käsissämme. Me pääsimme pois Gazasta yksinkertaisesti vain siksi, että olemme eurooppalaisia. Palestiinalaiset pääsevät lähtemään Rafahista ainoastaan jalat edellä ambulansseissa, koska ovat kuolleita tai haavoittuneita.

Eurooppa ei ole enää Eurooppa, eikä yksikään kansalainen tunnusta itseään eurooppalaiseksi, jos me unohdamme nämä perusasiat.

(Suosionosoituksia)

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aloittaa toistamalla jäsen Cohn-Benditin sanat. Näinä päivinä meidät valtaa epätoivo; tämä sota on tragedia. Kuvat kärsimyksestä ja kuolemasta, jotka ovat nyt kolmen viikon ajan vyöryneet lakkaamatta kuvaruutuilhimme, ovat kestäättömiä. Sama pätee, haluan lisätä tämän, kaikkiin sodan kuviin, kaikkiin konflikteihin, myös niihin, joista puhutaan paljon vähemmän jos ylipäätään, kuten Kongon, Darfurin, Zimbabwen ja ennen kaikkea Tšetšenian konflikteihin, joiden kauheet tapahtuivat median kuurouden ja – haluan korostaa – poliittisen hiljaisuuden vallitessa.

Olen korostanut Euroopan parlamentissa jo useissa yhteyksissä sitä, että eräiden kollegojeni närkästys vaihtelee olosuhteiden mukaan. Kuten myös jäsen Morgantini on usein painottanut, kuoleman ollessa kyseessä ei ihmisiä voi eritellä. Myöskään kärsimyksen suhteen ei ole arvojärjestystä. Jokainen kuollut tai haavoittunut, olkoonpa hän mies, nainen tai lapsi ja kummalta puolelta tahansa, on yksi uhri liikaa.

Mitä meidän näin ollen pitäisi tehdä, jotta varmistaisimme, ettei tämäänpäiväinen keskustelumme ole sitä, mitä se usein on – jokseenkin turhaa ja hedelmätöntä vastakkainasettelua? Se, että jatkamme solvauksien syyttämistä toinen toisillemme eri osapuolten historiallisista velvollisuuksista, on mielestäni täydellinen esimerkki tällaisesta hedelmättömyydestä.

Olen käyttänyt puheenvuoron myöhäisessä vaiheessa tätä keskustelua, joten perustelut on kuultu. Voidaan epäilemättä kyseenalaistaa Israelin kriisin laajuus ja Israelin vastahyökkäys mutta ei missään tapauksessa Israelin oikeutta turvallisuuteen. Mikä läntisistä hallituksistamme suostuisi katselemaan tuhansien ohjusten putoilemista kansalaistensa päälle ilman, että se reagoisi asiaan? Kysymys on samalla vastaus.

Sen ohella, että neuvotteluissa on välttämättä saatava aikaan tulitauko, että on luonnollisesti taattava humanitaarisen avun toimittaminen alueelle ja että aseiden toimittaminen tunneleiden kautta on lopetettava, asiassa on nyt aidosti suuntauduttava tulevaisuuteen. Rauhan kannalta olennaiset seikat ovat yleisesti tunnetut: ne on määritetty jo Tabassa, Camp Davidissa ja Annapolisissa. Komission jäsen Ferrero-Waldner on muistuttanut tästä. Useimmat, joskaan eivät tietenkään kaikki, keskeiset tekijät ovat valmiina, ja tämä merkitsee uhrauksia molemmilta osapuolilta. Ja kun puhun uhrauksista, olen samaa mieltä jäsen Schulzin kanssa, joka ei nyt ole parlamentissa läsnä. Ei ole kyse tietämisestä, käydäänkö Hamasin kanssa vuoropuhelua, vaan siitä, kuinka sitä käydään ja millä ehdoilla.

Useimmat kollegoistani ovat ylittäneet puheaikansa 50 sekunnilla, joten, arvoisa puhemies, pyydän saada puhua loppuun.

Vastauksen antoi Yasser Arafat toukokuussa 1989, kun hän julisti vapaudelle tuhoisan ja kuolemaa tuottavan peruskirjansa mitättömäksi. Kyseiset sanat ovat lisäksi tulleet osaksi palestiinalaisten sanastoa. Tämä ennen muuta on palestiinalaisten välisen sovinnon hinta, ja meidän tehtävämme Euroopan unionina on saada Palestiinan ja Israelin johtohahmot ja myös niiden arabinaapurit Egypti ja Jordania ryhtymään kestävän rauhansopimuksen osapuoliksi.

(Suosionosoituksia)

Feleknas Uca (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, vierailimme 11. tammikuuta Gazan alueella sijaitsevassa Rafahin rajakaupungissa, joka on eristetty täysin. Se tarkoittaa, että siviiliväestöllä ei ole mitään mahdollisuutta

paeta Israelin armeijan päivittäisiä pommituksia. Jos asiaa ei ole nähnyt omin silmin, ei voi kuvitella, miten suuresti Gazan asukkaat kärsivät ja miten kipeästi konfliktissa on tarpeen saavuttaa rauhanomainen ja lopullinen ratkaisu. Me kaikki tunsimme syvää järkytystä Palestiinan kansan suunnattoman suuren kärsimyksen ja hävityksen vuoksi.

Siksi vaadin uudestaan ja ehdottomasti, että Israel lopettaa pommitukset välittömästi. Samoin on Hamasin lopetettava rakettilähdetykset Israeliin sekä aseiden salakuljetus Egyptistä Gazan alueelle. Lisäksi rajat on avattava välittömästi, jotta valmiina olevat avustuslähettykset voivat päästä alueelle ja ne voidaan toimittaa siviiliväestölle. Rajalla näimme myös lääkäreitä valmiina matkustamaan Gazaan avustustyöhön, mutta koska rajat olivat suljettuina, he eivät päässeet sinne. Sen vuoksi pyydän jälleen kerran, että rajat avataan, jotta avun antaminen on mahdollista.

Vladimír Železný (IND/DEM). – (CS) Arvoisa puhemies, kukapa ei tuntisi tuskaa nähdessään ohjuksen tappamia lapsia? Se on hirvittävä tunne, mutta se ei saisi oikeuttaa tekopyhyyttä. Mikä Euroopan maa osoittaisi yhtä paljon pidättyväisyyttä kuin Israel, jonne on vuosien aikana ammuttu yli 7 000 ohjusta, ja jotka joka hetki uhkaavat yli miljoonan siviilin henkeä?

Gazan asukkaat eivät ole kuitenkaan vain viattomia uhreja. He ovat valitsivat vaaleilla innoissaan, tietoisesti, vapaasti ja demokraattisesti Hamasin ja sen peruskirjan. Kun he puhuivat vapauttamisesta, he eivät tarkoittaneet sillä Gazaa, joka jo on vapaa, vaan Tel Avivin ja Haifan vapauttamista juutalaisista, ja Israelin valtion hävittämistä. Jokaisen, joka valitsee rikollisia, on loogisesti jaettava heidän kohtalonsa. Erityisesti näin on silloin, kun nämä rikolliset piiloutuvat naisten ja lasten suojiin tai kätkeytyvät panttivankien taakse ampuessaan ohjuksia kouluista ja muuttaessaan moskeijoja valtaviksi asevarastoiksi. Muistan Dresdenin pommitukset vuonna 1944, jolloin Britannian ilmavoimat hävittivät kaupungin perustuksiaan myöten ja surmasivat 92 000 siviiliä, joista useimmat olivat naisia ja lapsia. Kyse ei ollut mistään tekopyhästä pahastumisesta. Saksalaiset valitsivat vapaasti Hitlerin ja jakoivat hänen kohtalonsa. Myös Gazan asukkaat tiesivät, keitä he valitsivat ja miksi.

Yhtä lailla päättyi merkittävä osuus EU:lta Gazaan virtaavista varoista Hamasin käsiin. Ehkäpä oli niin, että gazalaiset täysine vatsoineen ja EU:n hyvän huolenpidon ansiosta saattoivat omistautua täysin kaivamaan tunneleita, joiden kautta voitiin salakuljettaa yhä enemmän tappavia aseita käytettäväksi Israelin siviilejä vastaan. Todellakin suhteellista!

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, tämänpäiväiselle keskustelulle on ominaista kaksi tärkeää asiaa. Ensimmäinen on, että parlamentin valtaenemmistö haluaa saada aikaan nopean tulitauon. Toinen on, että ylivoimainen enemmistö tukee vaatimusta siitä, että kaikki osapuolet hyväksyisivät Israelin valtion oikeuden olla olemassa turvallisten rajojen sisällä. Tämä on lähtökohta, joka on tärkeä Euroopan unionille. Se on tärkeä, koska olemme todistamassa Gazassa tragediaa. Jokainen menetetty ihmishenki on tragedia riippumatta siitä, kummalla puolella rajaa asia tapahtuu. Meidän ei pidä ajatella, että tämä tragedia olisi yhtään vähäisempi, jos ne, jotka surmaavat tarkoituksellisesti siviilejä, onnistuisivat raketti-iskuina etenemään vielä pidemmälle siviilien keskuudessa.

Tämä on tragedia myös siksi, että se luo esteitä Palestiinan valtion toteuttamiselle ja sen myötä rauhanomaiselle ratkaisulle. Se on tragedia, joka koskee myös kansainvälistä yhteisöä. Näin siksi, että se, mitä tapahtuu nyt, ei ole tapahtunut yhtäkkiä, vaan sitä on rakennettu asevarustelulla, aseiden salakuljetuksella ja pitkän aikaa jatkuneella rakettilähdetyksellä.

Meidän on tärkeää nähdä, että tämä tragedia ei rakennu konfliktiin juutalaisten ja palestiinalaisten välillä. Vastustan voimakkaasti ajatusta tuomita yksi kansa. Kun kuulin kollega Daviesin yrittävän asettaa syylliseksi yhden kansan, kuulin äänilajin, jota ei mielestäni pitäisi kuulla Euroopan parlamentissa. Tässä ei ole kyse palestiinalaisten ja juutalaisten välisestä konfliktista, eikä ole kyse Israelin ja palestiinalaishallinnon välisestä konfliktista. On kyse konfliktista alueen ääriainesten ja maltillisten voimien välillä. Tukekaamme maltillisia voimia tekemällä selväksi kaikille, jotka harjoittavat vihanpitoa ja haluavat hävittää Israelin valtion, etteivät he onnistu. Jos Eurooppa antaa tämän viestin, vahvistamme myös maltillisia voimia ja luomme paremman perustan rauhalle.

Marek Siwiec (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin osoittaa sanani niille, jotka ovat laukoneet täällä parlamentissa syytöksiä, joihin heillä liittyy harhakuvia ja demagogiaa. Tämä yksi sota sotien sarjassa, joista jokaisella on omat yhtäläisyytensä mutta myös eroavuutensa. Konflikti, josta tänään keskustelemme, on epäsuhtainen konflikti.

Kolme vuotta sitten Israelia pommitettiin omatekoisilla ohjuksilla, eikä Euroopan parlamentissa tuotu esiin minkäänlaista arvostelun sanaa niiden ampujia kohtaan. Nyt olemme tuomitsemassa Israelia. On helppo tuomita Israel, koska se on YK:n jäsen. Sillä on jotain tuomittavaa, koska sillä on viranomaiset. Sillä on hallitus, joka voidaan tuomita ja jota voidaan arvostella. Toisella puolen on terroristijärjestö, jonka todellinen identiteetti on tuntematon. Se on järjestö, joka pelaa viattomien ihmisten hengillä toimimalla heidän selkensä takana. Toinen epäsuhtainen piirre on, että me laskemme ne palestiinalaiset, jotka ovat saaneet dramaattisella tavalla surmansa, kun heitä on käytetty ihmiskilpinä. Emme ryhdy vastatoimiin surmattujen ja tuhansien uhattuina elävien israelilaisten vuoksi, koska verenvuodatus ei voi sovitaa lisäämällä verenvuodatusta. Pahin asia kuitenkin täällä parlamentissa on sanojen ja tekojen epäsuhtaisuus. Meidän on helppo puhua, mutta hyvin vaikea ryhtyä todellisiin toimiin. Tätä konfliktia ei ratkaista koskaan ilman kansainvälistä läsnäoloa.

Lopuksi haluaisin osoittaa sanani niille, jotka vastustavat Israelin toimintaa pitäen sitä epäsuhtaisena. Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisitteko te terroristijärjestön ampuvan 7 000 ohjusta Israelista Gazaan? Olisiko se oikeasuhtaista? Koska tämä on epäsuhtainen konflikti, jossa laki on tehoton, meidän on yksinkertaisesti totuttava siihen. Muussa tapauksessa me vain kierrämme ympyrää ja käytämme sanoja, joilla ei ole mitään todellisuuspohjaa. Television ja lämpimän takkatulen ääressä lausutut käsitykset eivät ole tämän konfliktin totuuden kannalta asianmukaisia.

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, minun on nyt todellakin pidettävä kiinni siitä, että puheaikoja noudatetaan. En ole koskaan keskeyttänyt puhujia, vaikka heidän puheaikansa olisi kulunut umpeen. Nyt kuitenkin neuvoston puheenjohtaja Schwarzenberg on antanut meille odotettua enemmän aikaansa. Minulle on sanottu, että hänellä on aikaa enintään klo 17.20 saakka. Pyydän teitä pitämään mielessänne anomanne ajan. Philippe Morillon, joka on kenraali, näyttää seuraavaksi hyvää esimerkkiä.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, kestävän rauhantilan saavuttaminen Gazan alueelle on mahdollista vain siten, että siellä otetaan käyttöön YK:n valvonnassa olevat monikansalliset rauhanturvajoukot. Israel näyttää ensimmäistä kertaa myöntyneen tähän ratkaisuun, jota palestiinalaiset ovat toistuvasti vaatineet. En tiedä, milloin nämä joukot voivat puuttua tilanteeseen. Niiden toiminta ei ole mahdollista ennen kuin asiasta on sovittu konfliktin osapuolten kesken, mutta me kaikki toivomme, että tämä tapahtuu mahdollisimman pian. Tiedän kuitenkin, että tämä tehtävä vaatii sen toteuttajilta täydellistä puolueettomuutta. Katson, että Euroopan unioni sopisi siten parhaiten hoitamaan tätä asiaa, ja se voisi tehdä sen – eikä totta, arvoisa puhemies Pöttering? – Välimeren unionin alaisuudessa.

Unioni sopii parhaiten toimimaan tässä, koska – oikein tai väärin – amerikkalaisten katsotaan olleen israelilaisten puolella ja arabien palestiinalaisten puolella. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ettekö katso, että meidän olisi valmistauduttava tähän?

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pitkään jatkunut konflikti ja miehitys saavat aikaan suuttumusta, raivoa ja pettymystä oikeusviranomaisten kelpoisuutta kohtaan ja synnyttävät niin sanotuksi Hamas-ilmiöksi kutsutun vakavasti otettavan tekijän. Sitä, että arabit, islamilaiset ja Hamas kieltävät Israelin olemassaolon, on mahdoton hyväksyä, ja sama koskee lasten käyttöä ihmiskilpinä. Ei myöskään tule sallia sitä jatkuvaa uhkaa, jonka alaisena israelilaislapset elävät.

Kysymys on siitä, pystyvätkö Israelin nykyiset viranomaiset tässä väkivaltaisessa aggression kierteessä ottamaan opiksi alueen kuusivuotisesta historiasta ja soveltamaan kirurgiveitsellä toteutettua kahden valtion strategiaa. Tiedän, että Israel pelkää aggressiivisen ja arvaamattoman, sitä raketeilla ampuvan naapurin aiheuttamaa uhkaa. Tässä asiassa kansainvälinen yhteisö, EU mukaan lukien, voisi tulla apuun.

Onko tämä riskialtis ratkaisu nyt Israelin kannalta hyväksyttävissä? Onko kuitenkaan olemassa mitään muuta ratkaisua? Jos sellainen on, kertokaa minulle. Se, että odotettaisiin Hamasin lakkaavan vähitellen luonnollisesti, tai että se pommitettaisiin maan tasalle, vaikuttaa naiivilta odotukselta. Israelilta vaaditaan siis lisää rohkeutta. Länsivallat eivät vuonna 1948 luoneet kahta valtiota, mutta se niiden pitäisi tehdä nyt. Niiden keskeinen vastuu ei lakkaa mihinkään. Olkaamme rohkeampia tässä strategiassa.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Israelin valtio on määrännyt Israelin armeijan tuhoamaan Gazan Hamasin. Israelin armeija kuitenkin tuhoaa Hamasia surmaamalla Gazan palestiinalaisia. Kolmannes kaikista kuolleista on lapsia ja puolet kaikista kuolleista on naisia ja lapsia – mutta he eivät ole Hamasin jäseniä.

Sotilaallisen väkivallan määrä on valtava ja suhteeton. Ja kuinka tulitauko voidaan saada aikaan, jos kumpikaan osapuoli ei tunnusta toisen laillisuutta? Vihollista ei pidä mieltää kohteena, johon suunnataan iskuja ja joka pyritään tuhoamaan. Sitä on sen sijaan pidettävä sellaisena kohteena ja kumppanina, jonka kanssa tulitauko

on mahdollinen ja joka on vastuussa rauhan säilyttämisestä tulevaisuudessa. Israelin on tunnustettava Hamas ja aloitettava vuoropuhelu sen kanssa, ja sama pätee toisinpäin – Hamasin on tunnustettava Israel. Ei ole mitään muuta tietä. Millainen rauha tahansa on parempi kuin verinen konflikti.

Sotilaallisen väkivallan on välittömästi annettava tietä ja etusija poliittiselle ratkaisulle. Israelin pääministeri Ehud Olmert kuitenkin yrittää yhä kohentaa likaista mainettaan sillä, ettei salli tulitaukoa.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan onnitella teitä yhteisneuvottelujenne tuloksista, Israelissa käydyistä troikan neuvotteluista. Toisin kuin lehdistö me tiedämme, että juuri teidän valtuuskuntanne sai israelilaisosapuolen punnitsemaan humanitaaristen käytävien avaamista ja päivittäistä tulitaukoa. Luulen, että tämä on ensimmäinen kerta, jolloin israelilaiset ovat hyväksyneet EU:n merkitykselliseksi kumppaniksi ja puheenjohtajavaltio Tšekin sen tärkeäksi edustajaksi.

Euroopan parlamentti hyväksyi eilen vasemmistolta tulleesta suunnattomasta painostuksesta huolimatta täysin poikkeuksellisen päätöslauselman. Nämä äärimmäiset olosuhteet huomioon ottaen se on tasapainoinen päätöslauselma. Se on päätöslauselma, jota oikeisto voi tukea, päätöslauselma, joka ei ole vain jokin pamfletti tai poliittinen voitto vasemmistolle. Olemme välttäneet sijoittamasta yhtäläisyysmerkkiä, olisipa se kuinka kuvitteellinen tahansa, olemassa olevan valtion ja terroristijärjestön välille. Israelin valtion olemassaolon tunnustaminen, väkivallasta luopuminen ja Hamasin pääsy PLO:n sopimuksiin pysyvät päätavoitteina, samoin kuin vaatimus saavuttaa mahdollisimman pian pysyvä tulitauko.

Toistaiseksi emme ole saaneet aikaan mitään lisäarvoa. Israelin kolme johtavaa edustajaa, Barak, Livni ja Olmert, ovat parhaillaan riidoissa ehdoista ja takuista, joiden nojalla ne ovat valmiit toteuttamaan tulitauon. Avainasemassa on selvästi Egypti, ja keskeistä on takuu tunnelitarkastuksista ja salakuljetustarkastuksista, jotka olisivat egyptiläisosapuolen hyväksyttävissä. Miten neuvosto toimii nyt? Miten se etenee egyptiläisosapuolen kanssa neuvotteluissa teknisestä valtuuskunnasta, kansainvälisestä tarkkailusta, teknisestä valvonnasta ja Rafahia varten perustetun rajavalvonnan avustusoperaation aloittamisesta? Mitä egyptiläisosapuolelta voidaan vaatia parlamentin jäsenten tämänlaisessa kokouksessa Egyptin suurlähettilään kanssa, tai kääntäen, miten me voimme myötävaikuttaa neuvotteluihin Egyptin kanssa?

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin pyytää neuvostoa ja komissiota painostamaan konfliktin molempia osapuolia, jotta ne lopettaisivat meneillään olevat väkivaltaisuuDET. Meillä on turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1860, ja meidän on noudatettava sen määräyksiä. On välttämätöntä saada takeet pitkäaikaisesta tulitauosta ja sallia humanitaarisen käytävän avaaminen. Täällä on yhä uudelleen todettu, ettei Israelin ja Palestiinan konfliktiin ole sotilaallista ratkaisua. Tie kestäväan rauhaan on löydettävissä vain poliittisten neuvottelujen kautta. Tässä Euroopan unionin on yhteistyössä Yhdysvaltain uuden hallinnon sekä Arabiliiton kanssa omaksuttava tähänastista paljon näkyvämpi poliittinen rooli. Pitkään jatkunut konflikti on saatava päätymään kahden valtion ratkaisuun perustuvalla poliittisella sopimuksella, joka mahdollistaa israelilaisten ja palestiinalaisten rauhanomaisen yhteiselon turvallisten ja kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisällä ja jonka tavoitteena on rakentaa rauhanomainen alueellisen turvallisuuden järjestelmä koko Lähi-itään.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, väittelemme tänään taas uudesta humanitaarisesta tragediasta lähiseudullamme, kotimaani naapurustossa, ja sen osapuolina ovat kaksi Välimeren alueella sijaitsevaa kumppanimaatamme. Valitettavasti palestiinalaiset eivät ole vielä hyväksyneet sitä, että itsemurhapommit tai Kassam-raketit eivät koskaan vapauta heidän maataan miehityksestä. Israelissa ei tajuta, että tällaiset laajamittaiset sotilaalliset vastatoimet ruokkivat uutta itsemurhapommittajien potentiaalia ja että niillä kerjätään uusia Kassameja ensimmäisessä mahdollisessa tilaisuudessa.

Entä mikä on viattomien siviilien, taisteluun osallistumattomien ihmisten, naisten ja lasten kohtalo? Kukaan ei välitä heistä. Kukaan ei välitä surmatuista, silvotuista, palovammoja saaneista ja traumatisoituneista lapsista, joita on sadoittain – sekä Israelin että Palestiinan puolella. Me, mukavasti televisioidemme äärellä istuen, voimme pahoin heitä katsoessamme. Entä miten on paikan päällä olevien laita?

Mitä me voimme tehdä? Se, että ryhdyttäisiin perinteiseen syytelyyn, ei auta siviilejä. Vetoamukset ja päätöslauselma eivät auta siviilejä. Miten voimme siirtyä sanoista tekoihin? On oikea aika neuvotella asianosaisten kanssa mahdollisuudesta muodostaa Gazaan lähetettävät kansainväliset joukot – mitä muut kollegat jo ovat ehdottaneet – joihin kuuluisi laaja arabimaista koostuva poliisikomponentti ja jotka laajan YK:n mandaatin turvin kouluttaisivat ja auttaisivat palestiinalaishallinnon poliisivoimia saattamaan alueella voimaan lain ja järjestyksen. Samoin on oikea aika neuvotella mahdollisuudesta muodostaa EU:n sotilaalliset joukot, jotka turvaisivat rakettitulituksen ja aseiden salakuljetuksen loppumisen sekä rajanylityspaikkojen

täydellisen avaamisen. Emme voi enää yhtään kauemmin jättää siviilien kohtaloa selkkauksen osapuolten käsiin.

Giulietto Chiesa (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, merkittävä italialainen fasismin vastustaja Piero Gobetti on sanonut, että kun totuus on vain toisen puolen totuus, Salomon viisauteen nojautuminen on täysin yksipuolista. Näin on asianlaita Gazassa tällä hetkellä. Toivon, että parlamentti kykenee sanomaan oikeat sanat Israelin pysäyttämiseksi. Jos se ei tee niin, historia, palestiinalaiset, Euroopan yleinen mielipide ja arabimaailman yleinen mielipide katsovat sen toiminnan häpeälliseksi.

Israel pommittaa ja hävittää gettoa. Perinpohjin tuhottujen jälkeläisistä on tullut tuhoajia. Tälle ei ole mitään puolustelua. Riittävä peruste ei voi olla sekään, että Israelilla on oikeus omaan turvallisuuteensa. Kuka tahansa voi halutessaan nähdä, että tätä nykyä kukaan ei pysty uhkaamaan Israelin turvallisuutta tai sen olemassaoloa. Se on selvää alueella olevien voimien epätasapainon perusteella. Se on selvää kuolleiden ja haavoittuneiden määrien perusteella, ja se on selvää sen tuen perusteella, jota länsimaat jatkuvasti syyttävät Israelille. Tämän verilöylyn ainoa tarkoitus on estää Palestiinan valtion luominen. Tällä tavoin romutetaan rauha. Siksi meidän on pysäytettävä Israel.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa ja Tšekin ulkoministeriä siitä, että he ovat vielä paikalla. Emmehän ole kovin tottuneet niin vahvaan läsnäoloon täällä parlamentissa kuin mitä puheenjohtajavaltio Tšekki on tänään osoittanut.

Mielestäni jäsen Muscardini on oikeassa. Kehotan niitä, jotka eivät tiedä, millainen tilanne tuolla alueella on ja joiden on tarpeen ilmaista tarkkoja arvioita, menemään joko matkailijoina tai muussa tarkoituksessa paikan päälle katsomaan, miten asiat ovat. Jotkut meistä ovat olleet Palestiinassa useissa tilanteissa, kuten Abu Mazenin valinnan yhteydessä toimitettujen vaalien tai muiden vaalien tarkkailijoina. Mielestäni vain asioiden näkeminen henkilökohtaisesti antaa ihmiselle oikean kuvan asioiden tilasta.

Katson, että kaikkien näiden tapahtumien yhteydessä, jotka ovat peräisin vuosikymmenten takaa ja jotka eivät siten ole vain viimeaikaisia, ainoina häviöinä ovat olleet länsimaat. Näin siksi, ettemme ole koskaan vakavasti käyneet käsiksi tähän ongelmaan emmekä ole yrittäneet ratkaista sitä. Me näemme sen edelleen kahden vastapuolen välisenä ongelmana.

Olen ollut useita kertoja Palestiinassa, ja olen ollut useita kertoja Israelissa, joten tunnen tilanteen, en täydellisesti, mutta kyllin hyvin. Mielestäni asiassa ei todellisuudessa ole kahta osapuolta vaan kolme. Tässä nimenomaisessa tapauksessa ongelma on terroristien ja Israelin valtion keskinen, ja palestiinalaiset ovat väliin joutuneita uhreja. Hamas ei edusta Palestiinan kansaa. Se edustaa ehkä osaa siitä, mutta se ei todellakaan edusta koko Palestiinan kansaa.

Minulla on hallussani filmi, jonka useat jäsenetkin ovat varmaankin saaneet. Filmie näyttää israelilaisia uhreja, myös lapsia ja kaikenikäisiä ihmisiä, jotka ovat joutuneet Hamasin raketti-iskujen uhreiksi, joita iskuja se yhä jatkaa. Ei ole sattuma, että Gazan alueen ja Länsirannan välillä on suuri ero.

Osoitan tämän huomautuksen neuvoston puheenjohtajalle ja rohkealle komission jäsenellemme, joka edustaa EU:ta. Mielestäni meidän on tartuttava tähän tilanteeseen kunnolla. Katson, että kaikkein tärkein asia on vahvistaa nyt Abu Mazenin asemaa. Hän on tässä tilanteessa kaikkein heikoin hahmo, ja sama koskee palestiinalaisia, joilla ei ole tässä tapauksessa merkitystä. Katson, että todellisia häviöitä olemme me kaikki.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, yleinen mielipide kaikkialla Euroopassa vaatii unionilta yhtä asiaa: palestiinalaisten teurastuksen lopettamista. Meidän on tuomittava sokea väkivalta sen alkuperästä riippumatta, mutta oltava kuitenkin johdonmukaisia ja tunnustettava, että Israel vastaa laajamittaisella valtioterrorismilla. Epäsuhtaisia kostotoimia ja räikeää piittaamattomuutta mistään kansainvälisen ja humanitaarisen oikeuden periaatteista ei voida sallia.

Ei todellakaan voida hyväksyä, että siviilejä vastaan käytetään valkofoforipommeja ja kokeellisia aseita, ja on julmaa, että kohteena ovat viattomat naiset ja lapset. Jos tämä tapahtuisi Afrikassa tai jossain muualla päin maailmaa, meidän reaktiomme olisi välitön, ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma olisi sitova. Israelin tapauksessa me kuitenkin tyydymme julkilausumiin ja hyödyttömään keskusteluun.

Mielestäni meidän pitäisi käyttää kaikki poliittiset välineet, assosiaatiosopimus mukaan lukien, Israelin taivuttamiseksi lopettamaan laitton väkivalta Palestiinan kansaa kohtaan ja lopettamaan humanitaarisen avun toimitusten estäminen.

Emme voi olla sivustakatsojia, koska se tekee meidät osallisiksi tappamiseen. Ainoa ratkaisu on välitön tulitauko, humanitaaristen käytävien avaaminen Gazaan ja kaikki osapuolet käsittävän vuoropuhelun käynnistäminen.

Struan Stevenson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Gazan pöyristyttävät tapahtumat kahden viime viikon aikana ovat nostattaneet kansainvälisen paheksunnan Israelia kohtaan. Olemme nähneet kollegojen tänään tämän keskustelun aikana suorastaan jonottavan näkemään, kuka voisi ilmaista suurimman tyrmistyksen juutalaisvaltiota kohtaan.

Yhden Lähi-idän maan kannalta tämä oli kuitenkin juuri se tulos, jota se halusi: Iran on toimittanut ohjuksia, sotatarvikkeita ja muuta pitkälle kehitettyä aseistusta Hamasille vuosikausien ajan. Se on järjestänyt Hamasin taistelijoille rahaa ja koulutusta. Sen tavoitteena oli provosoida Israel maasotaan, ja verinen lopputulos, josta kertovat televisioruutujen ja sanomalehtien ympäri maailmaan levinneet kammottavat valokuvat kuolleista lapsista, on paras mahdollinen "rekrytointikersantti" sen fundamentalisti-islamistien ja Iranin mullahien vision kannalta, jossa maailmanlaajuinen islamistinen liike on yhdistynyt länsimaailmaa vastaan.

Teheranin fasistihallinto on Lähi-idän sodan ja terrorin pääsponsor, ja sodan traaginen tulos on täsmälleen sitä, mitä Teheran halusi. Sillä käännetään huomio pois Iranin kotimaisesta talouskriisistä, jonka öljyn hinnan romahtaminen on aiheuttanut, ja sillä käännetään kansainvälinen huomio pois mullahien kiireestä tuottaa ydinase. Iranin ulkopoliittikan tavoitteena on maan pääsy alueelliseksi voimatekijäksi Lähi-idässä. Iran haluaa yhdistyneen islamilaisen maailman, joka on alistettu sen omalle ankaralle ja levottomuutta herättävälle visiolle totalitaarisesta islamilaisesta veljeydestä, missä ihmisoikeudet, naisten oikeudet ja sananvapaus on jauhettu tomuksi. Häpeällistä on, etteivät länsimaat ole tehneet mitään käydäkseen Iranin aggressiivisuutta vastaan tai saattaakseen sen huomion kohteeksi. Tilanteessa, jossa on yhä enemmän näyttöä mullahien tuesta terrorismille, länsimaat ovat nähneet erityistä vaivaa lepyttääkseen Teherania. Ne ovat jopa suostuneet sen ensisijaiseen vaatimukseen Iranin tärkeimmän oppositioliikkeen, People's Mujahedin of Iran -järjestön, saattamisesta toimintakyvyttömäksi asettamalla se EU:n terroristilistalle. Tälle on saatava loppu.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, todettakoon aluksi, että parlamentti antaa tänään tukensa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalle 1860. Se on pantava täytäntöön viipymättä. Yhtenä koko saarron ajan Gazassa olleena parlamentin jäsenenä katson, että tulitauko ja vetäytyminen eivät riitä. Tietenkin haluamme, että rakettien ampuminen lopetetaan ja että terroristit lopettavat toimensa, mutta meidän on nähtävä tulitauko ja saarron loppuminen niin, että Gazan asukkaat voivat alkaa elää elämäänsä.

Tässä asiassa on kyse kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittamisesta. Human Rights Watch ja Islamic Relief -järjestöt ovat kertoneet minulle, että kolmen tunnin päivittäinen tauko on yksinkertaisesti surullisen riittämätön alueelle pääsyyn ja avun jakamiseen. Kyse on suhteellisuudesta. Pelastakaa Lapset -järjestö sanoo, että 139 lapsen surmaamista ja 1 271 lapsen haavoittamista konfliktin alusta lähtien ei voida oikeuttaa itsepuolustuksella.

Olen tyytyväinen EU:n Israelin lähettilään Ramiro Cibrian-Uzalin tämänpäiväiseen lausuntoon, jonka mukaan EU ja Israel ovat näistä syistä asettaneet suhteiden parantamista koskevat neuvottelut tässä vaiheessa jäihin. Niin niiden pitääkin tehdä.

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, ensiksi tarvitsemme välittömän ja pysyvän molempia osapuolia koskevan tulitauon – siitä täällä parlamentissa on laaja yksimielisyys. Myöhemmin me – EU ja kansainvälinen yhteisö – emme kuitenkaan voi jättää Gazan alueen ihmisten kohtaloa yksin Hamasin ja Israelin käsiin.

Hamas ei toimi Gazan asukkaiden edun mukaisesti, sillä Hamas tiesi tarkkaan, että Israel reagoisi jatkuviin raketti-iskuihin – ja se ei tekisi niin ainoastaan vaalikampanjoiden aikana. Viime vuoden aikana Gazassa tehty haastattelututkimukset ovat osoittaneet Hamasille osoitetun poliittisen tuen laskua ja Fatahin suosion kasvua. Näyttää siltä, että Hamas luottaa julkealla tavalla siihen, että poliittinen tuki Hamasille kasvaa jälleen palestiinalaisuhrien suuren määrän myötä, uhrien keskuudessa vallitsevan solidaarisuuden ansiosta.

Toisaalta Israelilla on mielessään lähes pelkästään omien kansalaistensa edut. Kansainvälinen arvostelu kohdistuu siksi ennen kaikkea Israelin sotilasoperaation laajuuteen ja Israelin hyväksymään siviiliuhrien suureen määrään.

Siksi me eurooppalaiset emme saisi tyytyä neuvottelemaan vain tulitauosta ja rahoittamaan infrastruktuurin korjaamista. Voin jo nähdä arvoisan komission jäsenen oikaisukirjelmän: olen varma, että luonnos on jo valmiina esitettäväksi budjettivaliokunnalle.

Ei myöskään riitä, että vahditaan sitä, sulkeeko Egypti Gazan rajalla olevan aseiden salakuljetukseen käytetyn tunnelijärjestelmän. Vaadin koko Lähi-idän kvartettia, jonka työhön arabimaat on otettava vahvasti mukaan, sitoutumaan yhdessä lähettämään Gazan alueelle ja sitä ympäröivälle alueelle vahvoin rauhanturvaamisvaltuuksin varustettuja joukkoja – tämä on Gazan asukkaiden, Israelin ja Egyptin edun mukaista. Tämän kanssa rinnakkain on edistettävä ripeästi itse rauhanprosessia. Muussa tapauksessa, niin pelkään, koemme Gazassa nyt nähtyjen kaltaisia yhteenottoja entistä useammin. Sitä eivät ole ansainneet sen enempää palestiinalaiset kuin israelilaisetkaan.

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, me Euroopan parlamentin sosialistiryhmän espanjalaiset jäsenet pidämme Gazan tilannetta kauhistuttavana, tuskaa tuottavana ja häpeällisenä, mutta myös sitoudumme puolustamaan rauhaa, suojelemaan eniten kärsiviä ja ylläpitämään ihmisarvoa ja toivoa.

Meille tuottaa yhä uudestaan kauhistusta nähdä surmattuja lapsia ja surun murtamia naisia, joiden kärsimys on loputon johtuen pommituksista gettoon, joksi Gaza on muuttunut. Picasso kuvasi tätä samaa kauhua maalauksessaan *Guernica* seitsemän vuosikymmentä sitten, jolloin Legión Cóndorin Junkers-koneet hävittivät Guernican maan tasalle.

Meille tuottaa tuskaa syntyneiden uhrien suuri määrä ja heidän suunnaton kärsimyksensä. Tuntemme häpeää siitä, että kaikki – jäsenvaltiot, Euroopan unioni ja kansainvälinen yhteisö – ovat kyvyttömiä ensinnäkin estämään rikollisen hyökkäyksen, jonka me tuomitsemme, ja toiseksi lopettamaan sen.

Tuntemme häpeää ja myös närkästystä siksi, että on niin paljon valhetta, niin paljon monitulkintaisuutta ja niin paljon tyhjää puhetta. Tuntemme häpeää myös siksi, että tiedämme tarkkaan, mitä on tapahtumassa, emmekä silti toimi riittävän määrätietoisesti ja johdonmukaisesti. Siksi historia vaatii aikanaan monilta selitystä rikoskumppanuudesta, vähintäänkin heidän laiminlyöntiensä vuoksi.

Koska aina on ”parempi myöhään kuin ei milloinkaan”, ja on elintärkeää pitää ovi avoinna toivolle, Euroopan unionin on tuettava myöhässä tulevaa turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa. On kuitenkin varmistettava, että sitä noudatetaan tarkasti, aivan samoin kuin on noudatettava tarkasti Israelin kanssa solmimaamme assosiaatiosopimusta. Siinä mahdollistetaan sopimuksen keskeyttäminen nyt meneillään olevien tapahtumien kaltaisen käyttäytymisen esiintyessä.

Onko Hamas muuten vastuussa myös tiedotusvälineiden saarrosta, jota en ole vielä kuullut kenenkään tuomitsevan?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aluksi ilmaista syvän myötätuntoni kaikkia niitä sekä Israelin että Gazan viattomia asukkaita kohtaan, jotka ovat joutuneet kärsimään viime viikkoina ja kuukausina konfliktin jatkuessa. Meidän on kuitenkin pidettävä huolta siitä, että meidän luonnollinen ihmisyytemme, meidän hyvin perustellut huolenaiheemme, eivät vääristä näkemystämme käsillä olevan tilanteen oikeasta luonteesta.

Hamas on luonut Gazaan terrorismin valtakunnan: se ei siedä mitään sille vastakkaisia näkemyksiä, se on murhannut ne palestiinalaiset, jotka vastustivat sitä, se on hajottanut palestiinalaishallinnon, se kieltäytyi lopettamasta terrori-iskuja Israelilaisia siviilejä kohtaan, se kieltäytyi tunnustamasta Israelin valtion olemassaolon oikeuden, se kieltäytyi tunnustamasta aikaisemmin neuvoteltuja rauhansopimuksia. Palautan mieliin Hanan Ashrawin sanat kolme vuotta sitten, kun olin valvomassa Palestiinan vaaleja. Hän ennusti pimeyden voimien valtakauden tulon – kuinka oikeassa hän olikaan!

Meitä ei pitäisi hämmästyttää, että Hamasiin kuuluva ylpeilee ilmoittamalla, että kuolema on palestiinalaisille yksi ”toimiala”. Hän viittasi itsemurhapommittajien käyttöön ja siviiliväestöstä muodostettujen ihmiskilpien tarkoitukselliseen käyttöön mahdollisten sotilaskohteiden suojaamiseksi. Siviilien käyttö tällä tavoin merkitsee luonnollisesti kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomista.

Kun Israelilla on vastassaan tällainen hankala, tunteeton ja vihantäyteinen vihollinen, mitä me odotamme sen tekävän tilanteessa, jossa sen kansalaiset ovat jatkuvasti terrori-iskujen kohteena? Kansainvälinen yhteisö ei juuri välittänyt asiasta. Kun Israel ryhtyi väkivallattomiin toimiin, kun se esimerkiksi määräsi saartoja ja katkaisi sähkönsaannin, sitä arvosteltiin ankarasti. Nyt kun se on ryhtynyt sotiin vastatoimena Hamasin provosoimiselle, se saa tuntea kansainvälisen paheksunnan taakan.

Surullinen totuus on, että palestiinalaisia ovat avustaneet vuosikausien ajan julmalla tavalla ne, joilla on määräysvalta palestiinalaishallinnon alueilla. Tämä koskee kansainvälistä yhteisöä, joka on sietänyt ääri liikkeitä

ja korruptiota, sekä arabimaailmaa, joka ei ole tehnyt käytännöllisesti katsoen mitään vuosikymmeniin parantaakseen heidän elämäänsä tai tulevaisuudennäkymiään.

Tarvitsemme Lähi-idän Marshall-suunnitelman. Palestiinalaiset eivät tarvitse ainoastaan rauhanturvaajia vaan kunnollisen siviilihallinnon, joka on vapaa korruptiosta. Siviilihallinto on asetettava kansainväliseen valvontaan, mutta ennen kaikkea on poistettava terrorismin elinehto: aseet, rahoitus ja poliittinen suosiminen.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, voin yhtyä siihen, mitä kollega Van Orden sanoo Hamasista, mutta tosiasia on, ettei mikään niistä asioista, jotka hän mainitsee, oikeuta Israelin tekemiä siviilien pommituksia. Tämä on perusluonteinen asia. Siksi meidän on vaikutettava osapuoliin niin, että pommi-iskujen teko loppuu, riippumatta siitä, syöllistyykö niihin Hamas vai Israel.

Toivon, että tähän keskusteluun liittyvä päätöslauselma saa voimakkaan tuen huomenna täällä parlamentissa. Toivon myös, että se vahvistaa komission ja neuvoston toimintamahdollisuuksia painostettaessa sekä Israelia että Hamasia lopettamaan tappaminen. Israelin vetäydyttyä Gazasta siitä on tullut maailman suurin vankila, ja kolmen viime viikon aikana se on muuttunut teurastamoksi, jossa käytetään terroria terroria vastaan, tapetaan siviileihin kuuluvia miehiä, naisia ja lapsia ja romutetaan siinä sivussa elinkelpoisen kahden valtion ratkaisun mahdollisuus.

Euroopan suhteet Israeliin eivät voi parantua niin kauan kuin Israel ei sitoudu rakentaviin ja todellisiin neuvotteluihin naapuriensa ja kaikkien palestiinalaisten vaaleilla valittujen elinten kanssa, mukaan luettuna Hamas. EU:n olisi tehtävä selväksi, että jos tämä Gazaan suunnattu sota laajenee, seurauksena on EU:n reaktion voimistuminen tämän sodan suhteen.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, arvoiset neuvoston jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni Gazan konfliktin osapuolten käyttäytyminen on kyynistä. Mielestäni on julkeaa ja mahdotonta hyväksyä, että Hamas käyttää siviiliväestöä – jopa lapsia – ihmiskilpinä. Pidän Israelin asennetta säälimättömänä ja epäinhimillisenä, kun se itsepuolustus tekosyynään käyttää suhteettomia keinoja ja suuntaa massoittain ammuksiaan Gazan asukkaisiin. Tällä se tuottaa suurta kärsimystä siviiliväestölle, myös lapsille.

Pidän kyynisenä ja valheellisenä ulkomaiden diplomatiaa, joka – merkittävien poikkeuksin – pyrkii ylläpitämään kulissee eikä vielä näin kovin monen päivän jälkeenkään kykene takaamaan siviiliväestön tai avustajajärjestöjen suojelua eikä valitettavasti pysty suojelemaan edes lapsia.

Puhun lasten puolesta, koska mikään tavoite ei voi oikeuttaa keinoja, jotka johtavat viattomien ihmishenkien riistämiseen. Meidän on pidettävä jokaisen lapsen henkeä yhtä arvokkaana, molemmin puolin rajaa. Tämä on perusoletus, jota konfliktin kummankin osapuolen on pidettävä yhtä tärkeänä, jos tuolle alueelle on tarkoitus koskaan saada todellista rauhaa.

Se, että hyväksytään ihmiselämän kunnioittamisen, siviilien suojelemisen ja humanitaarisen avun edistämisen merkitys, voi muodostaa perustan pysyvään tulitaukoon pääsille, rauhan saavuttamiselle Palestiinan sisällä ja Palestiinan ja Israelin kesken.

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Hamas päästi valloilleen terrorin Israelin kansalaisia kohtaan ja sai aikaan kostotoimet. Täältä etäältä katsottuna näyttää siltä, että jotkut Hamasin edustajat suorastaan odottavat uusia siviilimarttyyreja – joihin kuuluu myös lapsia – sekä julkisuutta, jota sillä saadaan heidän asialleen, mikä on niin järkyttävää, että oikeudentuntoisten ihmisten on sitä vaikea käsittää.

En ole koskaan tukenut terrorismia, enkä arvostele Israelia, jolla on oikeus rauhanomaiseen rinnakkaiseloalueella, mutta meidän olisi oltava aivan paatuneita, jos emme tuntisi emotionaalista järkytystä ja moraalista häpeää Gazan nykyisten tapahtumien vuoksi. Israelin reaktio on täysin suhteeton, ja pienten lasten kuolemat ovat erityisen häpeällisiä.

En ole tähän saakka vastustanut uutta EU:n ja Israelin välistä sopimusta. Uskon Dalai Laman viime kuussa täällä parlamentissa antamaan neuvoon, jonka mukaan paras keino vaikuttaa Kiinaan Tiibetin asiassa on ylläpitää hyviä suhteita kiinalaisten kanssa. Katson, että tämä soveltuu myös EU:n ja Israelin välisiin suhteisiin. Kuinka voimme sitten saada heidän huomionsa ilmaistaksemme sen vastenmielisyyden, jota täällä tunnetaan nyt meneillään olevien tapahtumien laajuuden vuoksi?

Saanan lisäksi mainita, että eilen jaettiin alueen humanitaarisia tarpeita koskeva tiedote niille meistä, jotka osallistuimme ulkoasiainvaliokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan yhteiskokoukseen. Kehotan komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että täysin kattava humanitaarisen avun paketti on valmiina, jotta voimme ryhtyä toimiin ja auttaa näitä kärsiviä ihmisiä heti, kun se on mahdollista.

Karel Schwarzenberg, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, yksi alussa mainittu asia oli, pitäisikö meidän ottaa yhteys Hamasiin. Mielestäni ei ole vielä aika tehdä niin. Hamas on viime kuukausien aikana joka tapauksessa käyttäytynyt kuin terroristijärjestö. Niin kauan kuin se käyttäytyy siten, Euroopan unionin edustajat eivät voi ottaa siihen virallisesti yhteyttä.

Vanhana miehenä myönnän, että olen eläissän nähnyt monien terroristijärjestöjen kehittyvän pienestä alusta, tulevan enemmän tai vähemmän hyväksytyiksi ja kansainvälisen yhteisön kelpuuttamiksi. Olen nähnyt sen Afrikassa. Olen nähnyt sen Irlannissa. Olen nähnyt sen monissa paikoissa. Sellaista tapahtuu. Mutta ensin niiden on loptettava toimiminen terroristijärjestönä. Sitten olen valmis keskustelemaan Hamasin kanssa tai kenen tahansa kanssa – en ennen kuin ne ovat luopuneet toimimasta terroristijärjestönä.

Mielestäni on tärkeää ilmaista tämä, koska Euroopan unioni ei voi luopua periaatteistaan. On keinoja kuulla heidän käsityksensä ovat, on epäsuoria kontakteja heidän kanssaan yhteydessä olevien alueen poliitikkojen kanssa, mikä on tärkeä ja hyvä asia, mutta Euroopan unionin ei ole kuitenkaan vielä aika rakentaa suoria kontakteja Hamasiin. Mielestäni meidän pitäisi pysyä tässä asiassa lujina.

Muilta osin toteaisin, että meidän on syytä kiittää suuresti Egyptiä sen tärkeästä roolista viime viikkoina ja päivinä ja sen ponnisteluista ja kovasta työstä tulitauon hyväksi, joka voi johtaa jopa aselepoon ja lopulta myös rauhaan tuolla alueella. Tiedän, miten vaikea kysymys tämä on. Olemme koko ajan yhteydessä egyptiläisiin. Tiedämme, miten tärkeää työtä he tekevät, ja haluaisin kiittää heitä.

Täällä kysyttiin, kuinka voimme olla alueella avuksi. Ennen muuta ne, jotka ovat paikan päällä, voivat kertoa meille tarkasti, mitä he tarvitsevat. Ei ole meidän tehtävämme päättää, mitä meidän olisi annettava heille. Heidän on kysyttävä meiltä ja Euroopan unionilta. Monet Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet valmiudestaan auttaa kaikin mahdollisin tavoin – teknisesti, lähettämällä neuvonantajia, valmistelemalla mitä vain tarpeellisia resursseja – mutta tämän on tapahduttava ennen muuta kyseisten valtioiden suostumuksella. Tämä on tehtävä, joka on suoritettava ensimmäiseksi.

Kuulin tärkeän ehdotuksen, jollainen on Marshall-suunnitelman valmisteleminen Lähi-itää varten. Mielestäni se on erittäin hyvä ajatus, ja meidän pitäisi noudattaa sitä. Tätä aluetta varten on todella tarpeen kehittää aidosti niitä ideoita, joilla Eurooppaa autettiin niin paljon sodan jälkeen.

Komission jäsen Ferrero-Waldner ja muut ovat kertoneet siitä, mitä valtuuskunta sai aikaan. Mielestäni saavutimme paljon, ja haluaisin vielä kerran kiittää komission jäsen Ferrero-Waldneria, joka teki olennaisimman työn valtuuskunnassamme humanitaarisella alueella, missä se, mitä olemme saavuttaneet, toimii yhä tänään. Mutta tehkäämme selväksi, että myös nämä Lähi-idässä käytävät hyvin vaikeat neuvottelut perustuvat suunnitelmaan, joka rakennettiin jo valtuuskuntamme Lähi-idän vierailun aikana. Siinä käsitellään perimmiltään sitä, miten rauha valmistellaan ja mikä on välttämätöntä. Suunnitelmamme perustuu siihen, mitä saimme silloin selville ja mistä keskustelimme kumppaniemme kanssa.

Keskustelua käytiin Israelin suhteidemme parantamisesta. Kuten tiedätte, kyseessä on Euroopan unionin ministerineuvoston kesäkuussa 2008 tekemä päätös. Sitä voidaan muuttaa vain, jos Euroopan unionin ministerit päättävät muuttaa päätöstä. Sitä ei voida muuttaa, ei edes Jerusalemissa olevan Euroopan unionin kunnianarvoisa edustajan käskystä. Myönnän, että nykytilanteessa olisi ennen aikaista keskustella siitä, miten suhteitamme Israeliin voitaisiin parantaa ja olisiko lähitulevaisuudessa järjestettävä huippukokous. Tällä hetkellä meillä on kiireellisempiä ja tärkeämpiä kysymyksiä ratkaistavana. Totean uudestaan, että kyseessä on ministerineuvoston päätös, ja siitä on lähdettävä.

Mitä Israelin toimien pysäyttämiseksi on tehtävissä? Olkaamme rehellisiä – hyvin vähän. Israel toimii siten kuin toimii, ja koska olen Israelin elinikäinen ystävä, minkä tuon tänään julki ja ilmoitan täysin avoimesti, en ole kovin tyytyväinen siihen, mitä se parhaillaan tekee. Mielestäni Israelin politiikka vahingoittaa myös sitä itseään. Se on yksi asia, mutta Euroopan unionilla on todella hyvin vähän mahdollisuuksia sen ohella, että se ilmaisee kantansa selvästi ja hyvin rehellisesti ja pyytää kumppaneitamme pysäyttämään Israelin toimet. Ratkaisu on löydettävä Lähi-idässä olevien kumppaniemme, Israelin, Egyptin ja muiden asiaan osallisten kautta. Euroopan unioni voi auttaa tässä. Euroopan unioni voi auttaa tarjoamalla kaikentyyppistä apua, mikäli sovitaan tulitauosta, jolla saavutetaan ilmoitetut tavoitteet. Niihin kuuluvat muun muassa salakuljetuskäytävien ja tunnelien sulkeminen ja merivartiointi. Euroopan unioni voi auttaa Gazaa monin

tavoin, kuten jälleenrakennuksessa tai avustamalla sitä humanitaarisen avun muodossa. EU voi tehdä kaiken tuon, mutta jos olemme aivan rehellisiä, meillä ei ole valtaa ja keinoja sanoa "seis". Voimmeko parlamentin mielestä lähettää Lähi-itään valtavat asevoimat pysäyttämään taistelevat osapuolet? Emme voi. Meillä ei ole siihen mahdollisuuksia, ja sekä Israel että Hamas ovat riippuvaisia muista voimatekijöistä kuin Euroopan valtioista. Israelilla on mahtavia liittolaisia myös Euroopan ulkopuolella. Se, mitä me voimme voimallamme saavuttaa, on rajallista. Voimme auttaa, antaa tukea, tarjota hyviä palvelujamme ja olla asiaan sitoutuneita. Tässä suhteessa olemme saavuttaneet varsin paljon. Mahdollisuuksiamme ei kuitenkaan pidä liioitella.

Sajjad Karim (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Israel ilmoittaa, että se käyttää oikeuttaan itsepuolustukseen. Siinä tapauksessa sen on noudatettava edes alkeellisimpia oikeudenmukaisen sodankäynnin periaatteita, myös suhteellisuutta.

Se, että Israel ei piittaa tästä, on ilmiselvää. Ja se, ettemme me piittaa tästä tosiasiasta, on selvästi väärin. On ristiriitaista, että sivistysvaltiona itseään pitävä valtio käyttää fosforia siviilejä vastaan.

EU ei selvästikään pysty ratkaisemaan tätä yksin. Mutta asiaan kytkeytyy välttämätön mutta kalliiksi käyvä osapuoli. Tarvitsemme Yhdysvaltojen määrätietoisuutta. Heidän vastareaktionsa on tuottanut pettymyksen, se on ollut epätasapainoinen ja epäoikeudenmukainen. Näiden toimien ajoitus Israelin puolelta on ollut strategisesti laskelmoitua, mutta tuleva presidentti Obama, 20. tammikuuta lähestyy pian. Maailma odottaa, ja EU ryhtyy mieluusti kumppaniksi!

Aiotteko palauttaa yhteiset arvomme, vai aiotteko sallia, että tällainen epäoikeudenmukaisuus vallitsee – jälleen kerran? Aiotteko työskennellä kanssamme suojan tarjoamiseksi kaikille osapuolille? Palestiinalaiset kysyvät teiltä: kuinka voi olla oikein, että teidän maanne vaatii humanitaarista apua alueelle, mutta pysyy hiljaa, kun taivaalta vain sataa pommeja?

Sanon niille kollegoille, jotka haluavat nujertaa Hamasin vastarinnan pelkin sotilaallisin keinoin: menkää käymään Gazassa ja Länsirannalla. Herättäkää taas esiin perushumaaniutenne. Silloin ymmärrätte, miksi Hamas ansaitsee ankan kohtelun.

Tämä ei ole keino Israelin tai palestiinalaisten auttamiseksi. Välitön tulitauko on vain välttämätön alku.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, on täysin selvää, että tämän konfliktin osapuolet eivät kunnioita kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja että Gazan siviiliväestö maksaa kaiken aikaa hyvin raskasta hintaa. Kansainvälisessä oikeudessa on oltava vastuuvellisuus silloin, kun sellaisia sodankäynnin periaatteita kuin suhteellisuutta ja syrjimättömyyttä ei noudateta. Yksi oikeudenmukaisen sodankäynnin periaatteista on, että menettelytapaa on hallittava suhteellisuuden periaate. Käytetyn voiman on oltava suhteessa kestittyyn vääryyteen. Valitettavasti olemme joutuneet kokemaan israelilaisten suuren piittaamattomuuden. Vaikka tunnustettaisiin, että Hamas aloitti raketti-iskut Israelia vastaan, Israelin reaktio on mielestäni ollut suhteeton. Luvut puhuvat puolestaan: yli 900 palestiinalaista on surmattu, kun israelilaisten luku on paljon pienempi. Israelin on tunnustettava vastuunsa ja mitoitettava voimankäyttönsä heti kansainvälisen oikeuden mukaiseksi.

Toisaalta ei voida sivuuttaa sitä, että Hamas on yhä EU:n terroristijärjestöjen luettelossa ja kieltäytyy edelleen luopumasta harjoittamastaan aseiden salakuljetuksesta. Eikä siinä kaikki, vaan Hamas on jatkuvasti kieltäytynyt tunnustamasta Israelin valtion olemassaolon. Hamasin ja Palestiinan muiden aseistautuneiden ryhmien on tunnustettava, että eteläisen Israelin asukkailla on oikeus elää ilman pommituksia.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kaikilla niillä, jotka seuraavat Israelin ja Palestiinan konfliktia, saattaisi olla nyt kiusaus nostaa kätensä pysyyn ja huutaa epätoivosta. Mielestäni meidän ei pitäisi kuitenkaan tehdä niin, koska humaaniutemme testataan nyt siinä, miten todella ymmärrämme käsillä olevat ongelmat.

Ensimmäinen asia on, ettei tähän konfliktiin voi olla kestävä ratkaisua ilman, että Israel lopettaa pommitukset. Toinen asia on, ettei tähän konfliktiin voi olla kestävä ratkaisua ilman, että humanitaarisen avun päästäminen Gazaan aloitetaan. Presidentti Peres on todella ollut aivan oikeassa sanoessaan, että apu olisi päästettävä Gazaan eikä sitä saisi sulkea raketein.

Mielestäni tämä on olennaista, ja jokainen voi olla tästä samaa mieltä. Ei voi olla paluuta aikaisempaan tilanteeseen, ja mielestäni voimme tehdä tässä monia asioita. Ensinnäkin parlamentti voi saada molemmat osapuolet keskustelemaan keskenään. Toiseksi meidän pitäisi seisoa komission ja neuvoston takana ja tukea niiden pyrkimyksiä. Lisäksi meidän olisi päättäväisesti tuettava Egyptin neuvottelutietä, koska se on ainoa tie, joka voi johtaa ratkaisuun ja tulitaukoon, jota me tällä hetkellä kaikki toivomme.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, Gazan tapahtumista eivät ole olleet tyrmistyneitä ainoastaan Euroopan parlamentin jäsenet. Myös yleinen mielipide Euroopassa on ollut tyrmistynyt Gazan alueen ihmisten kärsimyksestä ja aivan liian kauan kestäneestä Israelin saarrosta. Tyrmistystä ovat lisänneet jatkuvat hyökkäykset ja Israelin kauhistuttava sotilaallinen väkivalta viattomia siviilejä, erityisesti naisia ja lapsia kohtaan. Kansainvälisen yhteisön vetoomukset välittömästä tulitauosta näyttävät kaikkuvan kuuroille korville.

Palestiinalaiset tarvitsevat kiireellisesti ruokaa, lääkärinhoitoa ja turvallisuutta. Israelin on sentään vähintään kunnioitettava kansainvälisen oikeuden periaatteita. Jos Israel ei tee niin, siltä on lopetettava kaikki se kansainvälisen yhteisön tuki, joka sillä on jäljellä.

On valitettavaa, että YK:n päätöslauselma on syrjäytetty. On myös valitettavaa, että EU:n on yhä tarpeen hakea rooliaan. Ehkä se voi tehdä niin, jos se ryhtyy voimakkaampiin toimiin kuin tähän asti. Ei riitä, että vain pannaan suhteiden parantaminen jäihin. Meillä on vaikutusvaltaa. Olemme tärkeä kauppakumppani. Olemme tärkeä rahoittaja tuolla alueella. Näin ollen me voimme käyttää tuota asemaamme.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, onko eettisesti hyväksyttävää, ja onko kansainvälisen oikeuden mukaan puolustettavissa, että pyrkimyksessään tuhota Hamasin terroristit Israelin valtio ryhtyy merkittäviin sotatoimiin, joilla se luo kauhua ja rikkoo törkeästi YK:n yleissopimuksia ja 1,5 miljoonan loukkuun saatetun, viattoman ihmisen ihmisoikeuksia? Onko sellainen toiminta omien EU:n arvojemme, oikeudenmukaisuuden ja demokratian mukaista? Onko Israelin lobbaus niin vahvaa, että se voi saada Yhdysvallat ja EU:n seisomaan toimettomina – kuten itse asiassa on – ja vain seuraamaan sanoinkuvaamattomia julmuuksia, joihin syyllistytään terrorismin torjunnan nimissä?

Jos vastaus näihin kysymyksiin on myöntävä, silloin meidän kaikkien pitäisi kehua Israelin hallitusta urheaksi sen toiminnasta Gazassa. Jos vastaus on kieltävä, silloin meidän olisi ankarasti ja selvästi tuomittava Israel ja ryhdyttävä nopeisiin ja tehokkaisiin toimiin sitä vastaan. Niihin kuuluvat myös talouspakotteet, jotta Gazan meneillään oleva verilöyly saadaan loppumaan ja että sen toistuminen vältetään tulevaisuudessa. Olen eri mieltä jo täältä poistuneen ministerin kanssa, joka sanoi, että voimme tosiasiasa tehdä hyvin vähän. Me voimme tehdä paljon, ja meidän on tehtävä niin.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, minut valittiin Euroopan parlamenttiin 25 vuotta sitten. Tämä on luultavasti tärkein keskustelu, johon olen osallistunut. Arvoisa komission jäsen, toivon, että kuuntelitte tarkoin ulkoasiainvaliokuntaa eilen illalla ja olette kuunnellut parlamenttia tänään. Toivon, että voitte reagoida puheenvuorossanne ja todeta, – toisin kuin neuvoston puheenjohtaja Schwarzenberg – että on olemassa moraalinen voima, jota Euroopan unioni voi käyttää hyökkääjää vastaan tässä erityisessä tilanteessa.

Israelilaiset ovat oikeudenmukaisia ja kunniallisia ihmisiä, jotka ovat kärsineet vuosisatojen aikana suuresti tällä mantereella. He ymmärtävät ministerineuvostolle nyt esittämänne suosituksen, jonka mukaan EU:n olisi peruttava kaikki yhteydet Israelin viranomaisten kanssa, kunnes Israel lopettaa pommitukset.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Arvoisa puhemies, meidän on ehdottoman vakuuttavasti vaadittava Israel lopettamaan tappaminen ja sallimaan haavoittuneiden hoitaminen sekä ruuan toimittaminen uhreille. Israelille on kerrottava, että sen asenteella kansainvälistä oikeutta kohtaan on seurauksia sen suhteille Eurooppaan.

Haluan kiittää niitä muutamia nuoria eurooppalaisia vapaaehtoisia, jotka kärsivät yhdessä gazalaisten kanssa, erityisesti Alberto Arcea. He ovat meillä Euroopassa omaksuttujen solidaarisuuden ja vapauden arvojen parhaimpia edustajia. Euroopan on toimittava tässä kauhistavassa tilanteessa näiden arvojen mukaisesti.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Arvoisa puhemies, haluan vain sanoa kaksi asiaa. Ennen kaikkea haluaisin muistuttaa jokaista siitä, että päätöksessämme nimenomaisesti todetaan ja muistutetaan, että olemme panneet suhteiden parantamisen jäihin. Toivon myös kovasti, ettemme aio vain jatkaa ikään kuin mitään ei olisi tapahtunut siksi, että puheenjohtajavaltio sanoo niin. Toinen asiani on, että Israel ei ole missään vaiheessa täyttänyt neuvottelujen yhteydessä antamia lupauksia. Tulitaukoa ei saatu, koska Israel ei tosiasiallisesti lopettanut saartoaan kyseisen ajan kuluessa. Lisäksi koen, että minun on otettava esille myös Annapolis, missä Israel lupasi jäädättää siirtokuntien perustamisen. Mitä tosiasiallisesti tapahtui? Israel vain vauhditti siirtokuntien perustamista. Siirtokuntien rakentamisvauhti ei ole koskaan ollut niin nopeaa kuin se on ollut Annapoliksien jälkeen. Luulen myös, että niin kauan kuin paikan päällä ei edistytäkään, emme saa Hamasia koskaan toimimaan niillä säännöillä, joilla me haluamme sen toimivan, ja tästä syystä meidän on varmistettava, että Israel täyttää oman osansa sopimuksesta.

Peter Šťastný (PPE-DE). - (EN) Voitte kuvitella kokouksen kiihkeyden ja tunnelatauksen sekä sen, että siellä esitettiin syytöksiä – ja ehdotettiin ratkaisuja – Gazan sodan kestänyt nyt 18 päivää ja noin 1 000 ihmisen menetettyä henkensä.

Tosiasia on, että Israel odotettuaan kahdeksan vuotta ja kestätyään noin 8 000 ohjusiskua, joilla on terrorisoitu miljoonaa sen kansalaista pitkin Gazan rajaa, menetti lopulta kärsivällisyytensä. Se alkoi turvata omien kansalaistensa turvallisuutta, mihin sillä on täysi oikeus ja velvollisuus. Hamas on terroristijärjestö, selvä syyllinen ja taakka Gazan palestiinalaisille. Ratkaisu on kvartetin voimistamisessa ja erityisesti Yhdysvaltain uuden hallinnon ja vahvemman ja yhtenäisemmän EU:n yhteisten ponnistusten lisäämisessä.

Olen tyytyväinen puheenjohtajavaltio Tšekkiin, sen ensisijaisiin tavoitteisiin ja sen välittömään ja aktiiviseen toimintaan alueella.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Tämä hyvin pitkään jatkunut konflikti perustuu alueen ongelmiin sekä kulttuurisiin eroihin, joihin joskus suhtaudutaan suurentelevasti. Pitkän aikavälin ratkaisu on suojeltu, turvallinen Israelin valtio ja sen rinnalla oleva pysyvä Palestiinan valtio. Tätä ratkaisua ei kuitenkaan saavuteta terroristihyökkäyksillä tai aseellisella toiminnalla.

Jotta palestiinalaiset voisivat saavuttaa normaalin elämäntavan, heidän on voitava luoda itselleen valtio, joka perustuu demokraattisiin instituutioihin ja oikeusvaltioon, millä ne varmistaisivat taloudellisen kehityksen. Palestiinalaisten on luovuttava terrori-iskuista ja suunnattava kiinnostuksensa normaalin poliittisen ilmaston luomiseen ja helpotettava sellaisten poliitikkojen valitsemista valtiojohtoon, jotka aidosti haluavat ratkaista tämän konfliktin neuvotteluteitse.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). - (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin antaa tukeni niille, jotka tuomitsevat iskut, ja osoittaa solidaarisuuteni Gazan asukkaita kohtaan.

Ministeri Schwarzenberg sanoo, ettei Euroopan unioni voi tehdä kovinkaan paljon. Euroopan unionin olisi hylättävä suhteiden parantaminen Israelin kanssa, ja nyt voimassa olevat sopimukset olisi kumottava, kunnes Israel täyttää kansainvälisen oikeuden mukaiset velvoitteensa.

Ennen viimeaikaisia moraalittomia hyökkäyksiäkin oli nähty palestiinalaisten kollektiivista rankaisemista. Näiden nykyaikaisen armeijan Gazaan tekemien, saarrettua kansaa vastaan kohdistettujen iskujen laajuus ja tyyppi on pöyristyttävä, kun otetaan huomioon, että ihmisten tilanne on eristyksen ja saarron vuoksi ennestään heikko. Näiden ihmisten syyttäminen oli väärin – meidän on tehtävä selväksi, että suurimpia uhreja tässä ovat ihmiset, Gazan viattomat ihmiset.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Seuraamme suurta tuskaa tuntien Gazan alueen tapahtumia. Emme tue Hamasin taistelun ja provosoinnin menetelmää. Israel on kuitenkin valinnut suhteettomat keinot ratkaistaakseen kiistansa palestiinalaisten kanssa. Kyseessä on ollut selvä kansainvälisen oikeuden periaatteiden loukkaus. Kumpikaan konfliktin osapuoli ei ole kiinnostunut rauhasta toisen osapuolen puolesta. Molemmat osapuolet näkevät vain oman etunsa – se on kansallista itsekeskeisyyttä.

Kansainvälinen mielipide on tämän sodan jatkamista vastaan. Euroopan unionin ja YK:n, joita useat maat tukisivat, olisi tultava päättäväisesti väliin. On aika lopettaa tämä onneton sota. Israelin joukkojen olisi palattava kasarmeihinsa. Hamasin on lopetettava raketti-iskut Israeliin. Meidän on lisättävä kiireellistä humanitaarista apua siviiliväestölle ja järjestettävä hoitoa uhreille, joita sanotaan olevan likimäärin 3 000. Meidän on rakennettava maata ja autettava sitä palaamaan normaaliin elämään. Tämä on strategia, jota vaadin Euroopan unionin nykyiseltä johdolta ja Euroopan komissiolta.

Hannes Swoboda (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain kysyä, onko meillä tänään keskustelu kaasusta, vai onko se poistettu esityslistalta. Odotamme täällä. Esityslistalla ei ole ainoastaan Lähi-itää koskeva keskustelu vaan myös kaasua koskeva keskustelu. Onko se poistettu esityslistalta?

Puhemies. - (ES) Se on esityslistalla seuraavana.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Olin pettynyt siihen, mitä parhaillaan neuvoston puheenjohtajana olevan Tšekin tasavallan ulkoministeri ilmoitti. Voimme tietenkin panna kaiken toivomme komission jäsenemme. Kuolonuhrien määrä kuitenkin lisääntyy. Jos vain jatkamme tätä puhumista, viikon aikana kuolee luultavasti 1 500 ihmistä.

Hamasin kanssa puhuminen on vaikeaa. Se on terroristijärjestöjen luettelossa, ja sitä vastaan on vaikea ryhtyä toimiin. Toisaalta Israel on ystävämme, kumppanimme ja kansainvälisen yhteisön tärkeä jäsen. Israelin on

hyväksyttävä kansainväliset säännöt, Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmat ja myös ystäviensä ja kumppaniensa suositukset. Jos se ei tee niin, sen ystävien ja kumppanien on voitava tuomita sen toiminta ja uhata sitä myös seuraamuksilla.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aion esittää asiani lyhyesti, koska tämä on ollut hyvin pitkä keskustelu. Sanoisin ensinnäkin, oltuani nyt neljä vuotta Lähi-idän kvartetin jäsenenä, että Euroopan unioni on tärkeässä asemassa, mutta emme tietenkään kaikkein tärkeimmässä asemassa. Se on toisinaan turhauttavaa meille kaikille, erityisesti sellaisena vaikeana hetkenä, jolloin haluaisimme välittömästi saavuttaa pysyvän ja vakaalla pohjalla olevan tulitauon, jota olemme ehdottaneet, mutta kun sitä ei, valitettavasti, voida saada aikaan niin nopeasti.

Haluan kertoa teille, ainakin alustavasti, uusimmat nyt uutisista saamani tiedot. Niissä sanotaan, että egyptiläiset neuvotteluja lähellä olevat lähteet raportoivat, että Hamas suhtautuu myönteisesti Egyptin uusimpiin ehdotuksiin. Liikkumista joka tapauksessa tapahtuu. En ole vielä varma, onko tämä todella vahvistettu, mutta illalla klo 20.00 on Hamasin lehdistötilaisuus. Toivottavasti asiat menevät eteenpäin. Sitä me ainakin kaikki toivomme.

Toiseksi totean, että kaikesta turhautumisesta huolimatta meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin jatkaa työtä rauhan hyväksi. Sen me kaikki haluamme tehdä. Olen sitoutunut siihen niin kauan kuin olen Lähi-idän kvartetin jäsen. Voimme saavuttaa sen yhdessä, ja meidän on myös edistettävä ja annettava pontta pyrkimyksille sovintoon palestiinalaisten kesken, koska vain silloin on mahdollista välttää täysin Gazan säännötön tilanne.

Kolmanneksi haluan sanoa, että heti, kun alueelle on saatu tulitauko, yritämme tehdä kaikkemme palauttaaksemme asukkailla peruspalvelut, jotka on niin pahoin saatettu sekaisin. Mielestäni on tärkeintä, että tuhoamisesta tehdään nyt loppu ja käydään jälleenrakennukseen ja yritetään päästä rauhaan.

Näin kuitenkin ajattelen ja toivon, että hyvä aika koittaa.

Puhemies. – (ES) Keskustelun päätteeksi ilmoitan, että olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾. (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Ottaen huomioon sen raakuuden, jolla Gazan alueen palestiinalaisia on kohdeltu ja jonka YK:n ihmisoikeusneuvosto ankarasti tuomitsee, vaadin seuraavaa:

- On tuomittava tiukasti Israelin armeijan tekemät ihmisoikeuksien loukkaukset ja rikokset, Israelin harjoittama valtioterrorismi.
- On tuomittava selvästi Israelin julma hyökkäys palestiinalaisia vastaan, mitä mikään ei voi oikeuttaa.
- Gazan alueen asukkaisiin kohdistettu hyökkäys ja epäinhimillinen saarto on lopetettava.
- Palestiinalaisväestölle on toimitettava pikaisesti humanitaarista apua.
- Israelin joukkojen on vetäydyttävä kaikilta miehityiltä palestiinalaisalueilta.
- Israelin on noudatettava kansainvälistä oikeutta ja YK:n päätöslauselmia, sen on lopetettava miehitys, siirtokuntien perustaminen, muurilla eristäminen, salamurhat, pidätykset, riisto ja kaikenlainen nöyryyttäminen, jota palestiinalaisiin sovelletaan.
- On saatava aikaan oikeudenmukainen rauha, joka on mahdollinen vain, jos kunnioitetaan Palestiinan kansan luovuttamatonta oikeutta itsenäiseen ja suvereeniin valtioon, jolla on vuoden 1967 rajat ja jonka pääkaupunki on Jerusalem.

Palestiinassa on valloittaja ja valloitettu, hyökkääjä ja uhri, sortaja ja sorrettu, hyväksikäyttäjä ja hyväksikäytetty. Israel ei voi jatkaa ilman rangaistusta.

Tunne Kelam (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Suhtautumisen Gazan konfliktiin on oltava tasapainoisempi kuin se tätä nykyä on. Kohtuuton väkivalta ei ole oikeutettua, mutta meidän on paneuduttava syvällisemmin konfliktin alkuperään.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Neuvottelut Hamasin kanssa sen nykytilan vuoksi eivät ole mahdollisia. Terroristiryhmittymä, joka kyynisesti käyttää ihmisiä kilpenä hyökkäyksiä vastaan, ei ole kiinnostunut neuvottelemaan todellisesta rauhasta.

Lisäksi meidän on otettava huomioon, että Hamas on kaapannut tärkeän roolin ketjussa terroristiliikkeitä, jotka johtavat Hizbollahia ja Teheranin terroristihallintoa. Siten Hamas on nähtävän osana laajempaa pyrkimystä tuhota Lähi-idän hauras vakaus ja korvata se fundamentalistisia ääriaineiksi edustavilla hallituksilla, jotka eivät salli periaatteessa Israelin olemassaolon oikeutta.

Meidän on todellakin ymmärrettävä, että kysymys Israelin turvallisuudesta on kytköksissä myös EU:n turvallisuuteen.

EU:n on käytettävä vaikutusvaltaansa ja puututtava ennen kaikkea konfliktin juuriin. Jotta arabien ja israelilaisten tappamisen jatkuminen saadaan estetyksi, arabikumppanien on tunnustettava ehdotta Israelin olemassaolon oikeus ja tehtävä osuutensa pysäyttääkseen ääriliikkeiden soluttautumisen ja entistäkin kuolettavampien aseiden tunkeutumisen tälle alueelle.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies,

Se on vastaansanomaton: Gazan ja Etelä-Israelin siviiliväestöltä on riistetty oikeus ihmisarvoiseen elämään. Eräs uutistoimisto kertoi tarinan kahdesta lapsesta, jotka olivat aikeissa ylittää tien Gazassa. Lapset eivät katso oikealla tai vasemmalle tarkistaakseen tien turvallisuuden - he katsovat ylös, pelkäävät taivasta.

Gazan valtavaan humanitääriseen kriisiin on ehdottomasti kaksi syyllistä. Hamasin vastuuton toiminta palestiinalaisalueilla, raukkamainen piiloutuminen siviiliväestön joukkoon ja provokaatio raketti-iskuineen ovat osoitus nykyisen palestiinalaishallinnon kestämättömyydestä. Israelin suhteeton hyökkäys jo ennestään hauraalte ja epätoivoiselle palestiinalaisalueelle on uusi osoitus välinpitämättömyydestä kansainvälisiä humanitäärisiä velvoitteita kohtaan.

On vaadittava tämän mielettömyyden loppumista, välitöntä ja pysyvää tulitaukoa. Israelin olisi ensitilassa sallittava humanitäärisen avun toimittaminen Gazaan, jonka elinolojen parantaminen on myös pitkällä aikavälillä yksi rauhan poluista.

Lähi-idän kvartetti tarvitsee ryhtiliikkeen, jossa Yhdysvaltain uusi hallintokin voisi näyttää suuntaa. Egyptillä on rajakysymysten vuoksi erityinen vastuu, ja sen välittäjän rooli unionin kanssa on ollut toivekas.

Maailman historia osoittaa, että rauhan etsintä lopulta palkitaan. Me emme saa luovuttaa, sopeutua tai totuttautua ajatukseen ratkaisemattomasta konfliktista, sillä sellaista ei ole. Rauhannobelisti Ahtisaarta mukaillen, rauha on tahdon asia. Tähän tahtoon kansainvälinen yhteisö voi kannustaa ja painostaa - mutta se ja pysyvä rauha voi löytyä vain osapuolista.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) On aivan järkyttävää, että maailma on nähtävästi avuton pelastamaan viattomia lapsia joutumasta sodan uhreiksi.

Kaikista lupauksista huolimatta Gazan pommituksissa ei ole ollut taukoa, mikä on tähän mennessä johtanut 139 lapsen kuolemaan ja 1 271 lapsen loukkaantumiseen. Surullista on, että nämä pöyristyttävät luvut varmaankin lisääntyvät.

Hamasin raketti-iskut Israeliin ovat saaneet aikaan Hamasin toivoman vastareaktion – vasta-iskuja ja siviilihenkien menetyksiä ja vain edistäneet asenteiden lukkiutumista.

Pidän valitettavana, että viattomia siviilejä käytetään ihmiskilpinä. Tämän on loputtava.

En jaa syyllisyyttä – vikaa on molemmissa osapuolissa – mutta korostan, että välitön ja todellinen tulitauko on saatava aikaan välittömästi.

On ehdottoman välttämätöntä, että humanitaarisen avun ja tuen sallitaan päästä viipymättä ja esteettä Gazaan.

Kunpa ihmiskunta tajuaisi tällaisten sotien turhuuden!

Jokainen kuva Gazan kuolleista kuohuttaa ihmisiä kautta arabimaailman, ja olen huolissani siitä, että Lähi-idän rauhanprosessin keskeinen periaate on liukumassa pois. Sellainen olisi niin sanottu kahden valtion ratkaisu, jossa itsenäinen Palestiinan valtio elää rinnakkain ja rauhassa Israelin kanssa. On kansainvälisen yhteisön velvollisuus lisätä ponnistuksiaan ratkaisun löytämiseksi.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) Olemme aikalaisina todistamassa siviilien joukkomurhaa, jota israelilaiset sotilaat toimeenpanevat Gazassa. Ummistamme silmämme, tai tarkemmin ilmaistuna monet oikeistolaiset edustajat ummistavat, siltä, mitä on tapahtumassa. Se ei voisi tapahtua ilman, että USA:n ja EU:n poliittinen oikeistoeliitti ummistaa silmänsä. Silmänsä ummistajat myös aseistavat siviilien tappajat.

On aika nostaa esille kysymys diplomaattisuhteiden katkaisemisesta kansanmurhaajiin ja etnisiin puhdistajiin.

Csaba Sógor (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Lähi-idän tilanne täyttää mieleni huolella. Mitä vaaditaan rauhan aikaansaamiseksi? Kuinka monta siviiliuhria tarvitaan, ennen kuin tulitauko toteutuu? Bosnia ja Hertsegovinassa heitä tarvittiin ainakin 10 000, ennen kuin rauhanneuvottelut alkoivat, rauhanturvaajat saapuivat paikalle ja aseistariisunta alkoi.

Muutama päivä sitten kunnioitimme Nagyenyedin (Aiudin) muistoa. Tässä transsilvanialaisessa kaupungissa ja sen ympäristössä surmattiin 1 60 vuotta sitten useita tuhansia viattomia siviilejä, heidän joukossaan naisia ja lapsia. Tuosta ajasta alkaen ei ole ollut mahdollista muistella näitä uhreja yhdessä valtaväestön kanssa.

Voi tulla aika, jolloin israelilaiset ja palestiinalaiset eivät vain muistele yhdessä toinen toistensa uhreja, vaan yhdistävät voimansa rakentaakseen pysyvän rauhan ja tulevaisuuden.

Siihen saakka Euroopan unionin tehtävänä on toimia vastuullisena esimerkkinä. Meillä on paljon tehtävää rauhan rakentamisessa myös Euroopan sisällä. Tarvitsemme yhteistyötä enemmistöjen ja vähemmistöjen kesken tasavertaiselta pohjalta. Vähin, mitä voimme tehdä, on liittyä yhteen ja muistaa uhreja. EU:ssa on yhä paljon tehtävää niin yksilön kuin vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen alalla.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Euroopan parlamentti hyväksyi tammikuun täysistunnossa päätöslauselman Gazan kaistan konfliktista. Konfliktin molempia osapuolia kehoitettiin toteuttamaan välitön ja pysyvä tulitauko ja pysäyttämään sotilaallinen toiminta (Israelin sotilaallinen toiminta ja Hamasin raketit), joka oli jonkin aikaa estänyt avustuslähetyksen ja humanitaarisen avun toimittamisen konfliktialueen asukkaille.

Konflikti on vaatinut jo tuhansia uhreja, myös siviilejä, naisia ja lapsia, jotka ovat kärsineet nyt jo lähes kolme viikkoa. Pulaa on perustarvikkeista kuten juomavedestä ja ruuasta. YK:n laitoksia kohtaan on hyökätty.

Päätöslauselmassa vaaditaan kansainvälisen oikeuden noudattamista ratkaisuna nykyiseen konfliktiin. Israel on ystävämme, ja sillä on oikeus valtiona puolustaa itseään. On kuitenkin päättäväisesti todettava, että tässä tapauksessa sen käyttämät keinot ovat erittäin suhteettomia. Israelin on puhuttava Hamasin kanssa, neuvoteltava, koska aikaisemmat menetelmät eivät ole toimineet.

Myös Euroopan unioni on vaikean tehtävän edessä: sen on löydettävä mekanismit, jotka johtavat vuoropuheluun ja osapuolten väliseen yhteisymmärrykseen ja joilla konflikti saadaan mahdollisimman pian ja pysyvästi päättymään.

9. Venäjän kaasutoimitukset Ukrainaan ja EU:hun (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Venäjän kaasutoimituksista Ukrainaan ja EU:hun.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, neuvosto haluaisi kiittää Euroopan parlamenttia siitä, että se sisällytti asian tämän vuoden ensimmäisen istuntojaksonsa esityslistalle. Olette todennäköisesti kanssani samaa mieltä siitä, että puheenjohtajavaltio Tšekki ennakoii asian hyvin, koska se otti energian toimitusvarmuuden yhdeksi tämän vuoden puheenjohtajakauden kulmakiviksi tai painopisteiksi.

Euroopan unionilla on varmasti edessään merkittävä kaasutoimitusten häiriö, joka aiheutuu venäläisten ja ukrainalaisten sekä Gazprom- ja Naftogaz-yritysten välisistä kiistoista. Tämän toimitushäiriön osuus vastaa nyt noin 30 prosenttia kaikesta yhteisöön tuotavasta kaasusta. Kyseessä on tilanne, johon emme joutuneet edes kylmän sodan vuosina. Joudumme nyt vastaamaan siihen, että kaikki toimitukset keskeytetään.

Neuvosto ja komissio olivat tietoisia mahdollisista ongelmista. Kuten tiedätte, jouduimme samanlaiseen tilanteeseen kolme vuotta sitten, vuonna 2006. Tämä on enemmän tai vähemmän toistuva vuotuinen ongelma, sillä Venäjä nostaa joka vuosi naapurivaltioihin viemänsä kaasun hintaa lähemmäs markkinoiden tasoa. Sen vuoksi olimme erityisen valppaita, sillä yhteisö on erittäin pitkälle riippuvainen Venäjän kaasusta. Joissain jäsenvaltioissa riippuvuus Venäjän kaasutoimituksista on jopa sata prosenttia.

Haluaisin korostaa erityisesti Bulgarian tai Slovakian kaltaisten valtioiden vaikeaa tilannetta. Tämä tekee meille ymmärrettävämmäksi myös, miksi esimerkiksi Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa kyseessä on keskeinen ongelma: ihmiset palelevat, ja asiasta puhutaan sanomalehtien otsikoissa. Tiedän, että joissain muissa valtioissa, joiden ei tarvitse vastata näin laajaan ongelmaan, tilanne on todennäköisesti erilainen ainakin tiedotusta koskevasta näkökulmasta.

Tällä kertaa olemme jo saaneet virallisen varoituksen Venäjältä 18. joulukuuta 2008 EU:n ja Venäjän välisen nopean tiedonvaihtojärjestelmän välityksellä siitä, että ongelmia voi esiintyä, jos Ukrainan ja Venäjän välillä käynnissä olevissa neuvotteluissa ei päästä sopimukseen hinnoista, toimitusmaksuista ja velkojen maksusta. Emme olleet yllättyneitä siitä, mitä tapahtui, mutta olimme yllättyneitä toimitusten katkaisun laajuudesta ja tehosta.

Asiasta oltiin siksi yhteydessä kaikkein korkeimmalta tasolta ennen 1. tammikuuta 2009, jotta toimitusten keskeytyminen vältettäisiin. Puheenjohtajavaltio Tšekki on seurannut tilannetta jo kauan ennen vuoden alkua. Tapasin henkilökohtaisesti Venäjän viranomaisia kaksi päivää ennen jouluaattoja.

Komissio ryhtyi riittäviin varotoimiin, jotta asian kehittymistä voitiin seurata loma-aikana. Se antoi tietonsa kaasualan koordinoitiryhmälle tammikuun alussa. Puheenjohtajavaltio ja komissio – Andris Piebalgs toimi tiiviissä yhteistyössä – saivat molemmilta toimijoilta takeet ennen ja jälkeen 1. tammikuuta 2009, että EU:hun suuntautuviin kaasutoimituksiin ei vaikuteta.

Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Tšekki on ollut yhdessä komission kanssa ja joidenkin jäsenvaltioiden tuella yhteydessä Ukrainaan ja Venäjän kaasuyhtiöihin. Ne ovat myös käyneet monesti tapaamassa kumpaakin osapuolta.

Emme ole näissä yhteydenotoissa pyrkineet syyttämään kumpaakaan osapuolta, asettumaan jommankumman kannalle tai edes toimimaan välittäjänä, koska kyseessä on kaupallinen riita-asia. Olemme korostaneet kummallekin osapuolelle tilanteen vakavuutta ja tähdentäneet, että kaasua toimittavan valtion Venäjän ja kauttakulkuvaltion Ukrainan uskottavuus ja luotettavuus ovat selvästi kärsineet. Koska tilanne on kehittynyt yhä vakavammaksi, olemme toimineet neuvotteluiden edistäjänä yhteisöön toimitettavaa kaasua koskevassa kysymyksessä. Kumpikin osapuoli on arvostanut tehtäväämme, koska ne eivät enää neuvotelleet ollenkaan keskenään.

Haluaisin esittää lyhyen tiivistelmän, mitä on tapahtunut 1. tammikuuta 2009, uudenvuodenpäivän, aamun jälkeen. Venäjä ilmoitti 1. tammikuuta 2009, että se oli lopettanut kaasun toimituksen Ukrainaan, mutta että se toimittaa kaasua EU:hun entisellä tasolla. Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta ja komissio antoivat samana päivänä julkilausuman, jossa ne kehottivat kumpaakin osapuolta pyrkimään nopeasti ratkaisuun sekä kunnioittamaan EU:n kuluttajia koskevia sopimusvelvoitteitaan.

Koska 2. tammikuuta 2009 alkoi käydä selväksi, että EU:hun suuntautuviin toimituksiin vaikutetaan, puheenjohtajavaltio Tšekki antoi EU:n puolesta virallisen julkilausuman, ja aikaisin saman päivän aamulla Prahaan saapui Ukrainan valtuuskunta, jota johti energia-asioista vastaava ministeri Jurij Prodan. Valtuuskunta muodostui kaikkien Ukrainan poliittisen ryhmien edustajista, kuten presidentti Juštšenkon neuvonantajasta, Naftogazin edustajista sekä MFA:n edustajista.

Meillä oli 3. tammikuuta 2009 lounas Prahassa Gazexportin johtajan Alexander Medvedevin kanssa, ja otin henkilökohtaisesti osaa kumpaankin kokoukseen. Kummassakin kokouksessa kävi ilmi, että Gazpromin ja Naftogazin yhteydenpito ei ollut laisinkaan avointa. Erityisesti luottamuksen puute estää sopimukseen pääsyä. Osapuolten kertomat näkökohdat tietyistä asioista olivat täysin erilaisia, joten silloin aloitimme valvontaa koskevan kysymyksen painostamisen.

Näkökantojen erilaisuutta koskevan ongelman selvittämiseksi syntyi ajatus puheenjohtajavaltion ja komission yhteisestä selvitysmatkasta. Sitä johtivat Tšekin kauppa- ja teollisuusministeri Martin Říman sekä komission liikennepääosaston pääjohtaja Matthias Ruete. Se sai tähän valtuudet pysyvien edustajien komitean I ylimääräisessä kokouksessa. Pyysimme, että tämä kokous järjestetään 5. tammikuuta 2009, ensimmäisenä päivänä loman jälkeen.

Selvitysryhmä vieraili Kiovassa. Se vieraili myös jakelukeskuksessa. Seuraavana päivänä, 6. tammikuuta 2009, se kävi Berliinissä tapaamassa Gazpromin edustajia. Koska kaasutoimituksia vähennettiin huomattavasti useassa EU:n jäsenvaltiossa, mikä johti merkittävään toimitushäiriöön, puheenjohtajavaltio ja komissio antoivat samana päivänä erittäin tiukan julkilausuman, jossa kumpaakin osapuolta kehoitettiin jatkamaan välittömästi ja ehdoitta kaasutoimituksia EU:hun. Puheenjohtajavaltio ja komissio pyrkivät sen jälkeen vauhdittamaan Venäjän federaation ja Ukrainan välisen poliittisen sopimuksen tekemistä, jotta

kaasutoimitukset voitaisiin palauttaa viipymättä ennalleen. Kaasutoimitukset olivat myös tärkein aihe, kun komissio tapasi Tšekin tasavallan hallituksen perinteisessä strategisessa kokouksessa, joka järjestettiin Prahassa 7. tammikuuta 2009. Asiaa käsiteltiin myös Tšekin tasavallassa järjestetyssä ensimmäisessä epävirallisessa kokouksessa, yleisten asioiden neuvoston epävirallisessa kokouksessa, joka pidettiin Prahassa viime torstaina. Jälleen kerran aikomuksemme oli keskustella etukäteen energian toimitusvarmuudesta, mutta meidän oli luonnollisesti pakko vastata asiaan nopeasti, joten puheenjohtajavaltio laati EU:n puolesta tiukan julkilausuman, jonka kaikki hyväksyivät.

Ukrainan kautta saatavat kaasutoimitukset tyrehtyivät täydellisesti 7. tammikuuta 2009, ja tämä aiheutti vakavia seurauksia niille jäsenvaltioille, joilla oli vain vähän mahdollisuuksia lieventää kaasutoimitusten lopettamisesta aiheutuneita seurauksia. Me tehostimme painostustoimia ja pitkien ja vaikeiden neuvotteluiden jälkeen saimme aikaan sen, että osapuolet päättivät lähettää valvontaryhmän, johon kuului riippumattomia EU:n asiantuntijoita sekä kummankin osapuolen tarkkailijoita. Tämän ryhmän tehtävänä oli EU:hun suuntautuvan Ukrainan kautta kulkevan kaasuvirran, jota molemmat käyttivät, riippumaton valvonta. Venäjä määritteli valvonnan kaasutoimitusten jatkumisen edellytykseksi.

Tämän ryhmän järjestäminen ei ollut helppoa, kuten luultavasti panitte merkille. Ensiksi ukrainalaiset vastustivat, että valvontaryhmään otetaan mukaan venäläinen asiantuntija, ja tämä asia oli selvitettävä. Sen jälkeen Ukraina lisäsi yksipuolisesti sopimukseen – jonka puheenjohtajavaltio oli saanut aikaan vaikeiden neuvotteluiden jälkeen – liitteen, ja Venäjä hylkäsi sen.

Pääministeri Topolánekin lukuisten Kiovaan ja Moskovaan tekemien vierailujen – presidentti Juštšenkon ja pääministeri Tymošenkon kanssa sekä Venäjän pääministeri Putinin kanssa Moskovassa – aikana käytyjen vaikeiden neuvotteluiden jälkeen sopimus allekirjoitettiin vihdoin 12. tammikuuta. Sen perusteella luotiin oikeudellinen perusta valvontahenkilöstön käyttöönottamiseksi, ja siinä kehoitettiin, että Venäjä jatkaa kaasutoimituksia EU:hun. Venäjä ilmoitti sen jälkeen, että toimituksia jatkettaisiin 13. tammikuuta aamupäivästä klo 8 lähtien, mutta – en tiedä, oliko kyseessä 13. tammikuuta – asiassa ei edistytty odotetusti.

Puheenjohtajavaltio Tšekki kutsui 12. tammikuuta koolle erityisen energiaministerien neuvoston, jotta kauttakulkua koskevilla kysymyksillä painostettaisiin avoimuuden lisäämistä, määriteltäisiin toteutettavat lyhyen aikavälin lieventävät toimenpiteet, joita sovelletaan ennen kuin toimitukset palautetaan täysin ennalleen ja jotta määriteltäisiin keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia, joita tarvitaan tällaisen merkittävän toimitushäiriön seurauksien estämiseksi tulevaisuudessa.

Neuvosto hyväksyi lisäksi päätelmät, jotka esitetään asiakirjassa 5165. Niissä kehoitetaan kumpaakin osapuolta jatkamaan kaasutoimituksia EU:hun välittömästi sekä kehittämään ratkaisuja, joiden perusteella tilanteen toistuminen estetään. Neuvosto päätti näissä päätelmissä edistää vahvistettuja keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia, jotka koskevat erityisesti avoimuutta, fyysisiä kaasuvirtoja, kysyntä- ja varastointikapasiteettia ja alueellisia tai kahdenvälisiä yhteisvastuujärjestelmiä. Niissä päätettiin vastata energiaiinfrastruktuurin puuttuvia yhteenliitäntöjä koskevaan kysymykseen (mikä on valtava ongelma), jatkaa siirtoreittien ja energialähteiden monipuolistamista sekä puuttua asianmukaisesti rahoitusta koskeviin näkökohtiin. Lisäksi päätettiin nopeuttaa maakaasun toimitusvarmuudesta annetun direktiivin tarkistamista.

Nyt vaikuttaa todennäköiseltä, että 19. tammikuuta järjestetään kaasualan koordinoitiryhmän ylimääräinen kokous.

Energianeuvosto (TTE) käsittelee asiaa uudestaan kokouksessa, joka pidetään aikataulun mukaan 19. helmikuuta. Se hyväksyy päätelmät komission toista strategista energiakatsausta koskevasta tiedonannosta.

Näistä päätelmistä ja komission tiedonannosta keskustellaan maaliskuussa järjestettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa, jossa epäilemättä kiinnitetään asianmukaisesti huomiota edellisten viikkojen tapahtumiin.

Haluaisin tässä aloituspuheenvuorossa tehdä lopuksi muutamia huomautuksia. Ensinnäkin puheenjohtajavaltion tärkein tavoite äskettäisessä kiistassa on kaasutoimitusten jatkaminen sopimusten mukaisten määrien perusteella. Olemme tietoisia, että kiista ei ole vielä ohi. Sen vuoksi on välttämätöntä, että EU ei sotkeudu Gazpromin ja Naftogazin välisiin kiistoihin.

Toiseksi sekä puheenjohtajavaltio että komissio kehottavat molempia osapuolia käymään vuoropuhelua, jotta päästään sellaiseen kompromissiin, että kaasutoimitukset EU:hun voidaan palauttaa ennalleen. Puheenjohtajavaltio ja komissio eivät voi hyväksyä sitä, että Venäjä tai Ukraina kieltäytyy noudattamasta 12. tammikuuta tehtyä sopimusta. Toimitusten jatkamisen edellytykset – kuten sopimuksessa ilmoitetaan – on täytetty, ja siten ei ole mitään syytä olla palauttamatta toimituksia ennalleen.

Puheenjohtajavaltio on hyvin tietoinen monista esiintyvistä ongelmista. Niihin on vastattava, sillä muuten epävarmuus Ukrainan kautta siirrettävästä Venäjältä peräisin olevasta kaasusta jatkuu.

Ensinnäkin on puututtava teknistä kaasua koskevaan kysymykseen, eli Ukrainan on pidettävä toimitusjärjestelmä toiminnassa. On välttämätöntä, että kummatkin osapuolet saavat aikaan avoimen sopimuksen, jossa määritellään, kuka on vastuussa teknisen kaasun toimituksesta ja kuka maksaa siitä.

Toiseksi on tärkeää, että Venäjän ja Ukrainan väliset sopimukset kaasun hinnasta ja toimituskuluista laaditaan selkeiden ja oikeudellisesti sitovien ehtojen mukaisesti, jotta ehkäistään vastaavien häiriöiden esiintyminen. Puheenjohtajavaltio ja komissio ovat toistuvasti kehottaneet osapuolia tekemään tällaisen sopimuksen. Puheenjohtajavaltio tai komissio ei kuitenkaan aio puuttua neuvotteluihin sopimusehdoista kahden kaupallisen alan toimijan välillä.

Puheenjohtajavaltio on myös tietoinen, että jäsenvaltioilla on laaja yhteisymmärrys siitä, että lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisut on hyväksyttävä viipymättä, jotta vastaavien tilanteiden toistuminen tulevaisuudessa on estettävä. Energiavarmuus on yksi puheenjohtajavaltion painopisteistä. Puheenjohtajavaltio on johtanut keskustelua energiariippuvuutemme mahdollisista ratkaisutavoista epävirallisessa neuvostossa, kuten mainitsin, ja energianeuvostossa. Energianeuvoston päätelmissä mainituista näkökohdista haluaisin mainita seuraavat.

Ensinnäkin jäsenvaltiot sopivat, että toimivan ja tehokkaan yhteisvastuujärjestelmän luominen on yksi EU:n energiavarmuuden tulevaisuuden kulmakivistä.

Toiseksi solidaarisuus edellyttää Euroopan energiaverkkojen yhteenliittäntöä sekä energiainfrastruktuurin parannuksia.

Kolmanneksi kaasun varastointikapasiteetin lisääminen on ensiarvoisen tärkeää yhteisvastuujärjestelmän toimimiseksi.

Neljänneksi puheenjohtajavaltio kehottaa nykyisen kriisin vuoksi myös, että maakaasun toimitusvarmuudesta annetun direktiivin tarkistamisesta päästään sopimukseen vuoden 2009 loppuun mennessä.

EU:n on lisäksi monipuolistettava energialähteitä ja toimitusreittejä. Tämän vuoksi puheenjohtajavaltio järjestää huippukokouksen eteläisestä kaasulinjasta toukokuussa 2009. Se odottaa konkreettisia tuloksia energialähteiden ja toimitusreittien monipuolistamisesta ja tiiviimpää yhteistyötä Etelä-Kaukasian ja Keski-Aasian valtioiden kanssa.

Energiavarmuus ei ole mahdollista EU:ssa, jos energiavarmuutta koskevia sisämarkkinoita ei saada valmiiksi ja toimivaksi. Sen vuoksi puheenjohtajavaltio odottaa tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta kolmannelta energiapaketista päästään kompromissiin toisessa käsittelyssä.

Puheenjohtajavaltio on valmis myös jatkamaan keskusteluja toisesta strategisesta energiakatsauksesta, jotta sen tuloksia voidaan esittää kevään Eurooppa-neuvoston päätelmissä.

Lopuksi, jotta energiavarmuutta tehostetaan, EU:n on lisättävä muun muassa avoimuutta.

Uskon, että yhteisö on valmis vastaamaan tilanteeseen poliittisesti ja teknisesti. Poliittisesta näkökulmasta puheenjohtajavaltio ja komissio sekä muut jäsenvaltiot ovat ponnistelleet ja ponnistelevat edelleen huomattavasti, jotta tilanne saadaan ratkaistua. Kun tarkastellaan teknistä näkökulmaa, olemme edellisten viikkojen aikana toimineet maakaasun toimitusvarmuudesta annetun direktiivin mukaisesti.

Tässä direktiivissä perustetaan kaasualan koordinoitiryhmä, joka on nyt osoittautunut hyödylliseksi. Direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot valmistelevat kansallisia hätätoimia tällaisten tilanteiden varalta ja siinä vahvistetaan kotitalousasiakkaille kaasutoimitusten turvallisuuden vähimmäisvaatimukset sekä määrätään, että kaasualan koordinoitiryhmän pitäisi varmistaa yhteisön tason koordinointi.

Tällä mekanismilla pystyttiin huomattavasti lieventämään kriisin vaikutuksia. Voin mainita esimerkkinä, että varastoitua kaasua käytettiin ja myytiin naapurivaltioille ja jopa energiayhteisön jäsenille, vaihtoehtoisia polttoaineita käytettiin sähköntuotantoon, kaasuntuotantoa lisättiin – Algeriasta, Norjasta ja Venäjältä peräisin olevista muista lähteistä – ja naapurivaltioihin tehtiin täydentäviä toimituksia.

Lopetan puheenvuoroni tähän. Voin vakuuttaa teille, että kaikki mahdollinen tehdään sekä poliittisella että teknisellä tasolla, jotta Ukrainan ja Venäjän neuvotteluosapuolet saadaan jälleen toimittamaan sopimuksiin perustuva määrä kaasua Eurooppaan ja jotta kansalaisillemme ja talouksillemme aiheutuvat kielteiset

vaikutukset minimoidaan siihen saakka että tämä tavoite toteutuu. Kuten tiedätte, linjamme käyvät kuumina koko päivän parlamentissa, koska aika on loppumassa ja meidän on saatava aikaan tuloksia. Jos tuloksia ei saada aikaan, sillä on poliittisia vaikutuksia suhteisiimme kummankin valtion kanssa.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä vallitsee yksi vakavimmista energiakriiseistä Euroopan historiassa. Se on verrattavissa 1970-luvun ja 1980-luvun öljykriiseihin. Ero on se, että kyseiset öljykriisit olivat maailmanlaajuiset, mutta nyt on kyseessä hyvin selvästi EU:ta koskeva kriisi.

Mikä on tilanne tällä hetkellä? Lupauksista ja Ukrainan ja Venäjän ministerien, itseni sekä kahden asianmukaisen yrityksen välillä 12. tammikuuta 2008 allekirjoitetusta pöytäkirjasta huolimatta Venäjän kaasu ei vieläkaan virtaa Ukrainan läpi EU:n kuluttajille.

Komissio on toteuttanut osansa sopimuksesta. Olemme järjestäneet eurooppalaisen valvontaryhmän, jonka toiminta jaetaan keskeisiin paikkoihin Venäjällä ja Ukrainassa. Se valvoo toimintoja ja raportoi niiden tehokkuudesta. Saimme koottua 24 tunnissa ryhmän, joka muodostuu komission virkamiehistä ja teollisuuden asiantuntijoista. He olivat Venäjällä ja Ukrainassa jo viime lauantaina, jotta kaasutoimituksia voitaisiin taas jatkaa heti kun pöytäkirja saadaan allekirjoitettua.

Venäjä jatkoi kaasutoimituksia Ukrainaan eilen suhteellisen vähäisellä määrällä, joka on alle kolmasosa tavallisesta toimitusmäärästä, mutta se päätti käyttää syöttöväylää, jota on ukrainalaisen yrityksen mukaan vaikea käyttää. Tämä johti siihen, että Ukraina keskeytti toimitukset. Valvontaryhmän raportissa vahvistetaan, että oli teknisesti hankalaa (vaikkakaan ei mahdotonta) varmistaa toimituksia näissä olosuhteissa.

Tänään vallitsi valitettavasti sama tilanne. Ainoa ratkaisu on, että kummatkin osapuolet varmistavat teknisten toimintojensa koordinoinnin, jotta määrät ja syöttökohdat vastaavat kaasun toimitusjärjestelmän vaatimuksia.

Jos koordinointia ei varmisteta, kaasutoimituksia ei voida suorittaa. Paikan päällä olevat EU:n valvontaviranomaiset ja komissio kannustavat molempia osapuolia pääsemään tähän tekniseen sopimukseen.

En kuitenkaan asetu kummankaan puolelle. En halua syyttää kumpakaan osapuolta. On kuitenkin hyvin selvää, että nämä osapuolet ovat menettäneet maineensa EU:n luotettavina energia-alan kumppaneina.

(Suosionosoituksia)

Palaan vielä viime kuukauden tilanteeseen. Haluaisin sanoa, että EU reagoi nopeasti, ilmaisi huolenaiheensa ja että korkeimman tason poliittiset johtajat ovat jatkuvasti vaatineet kumpaakin osapuolta palauttamaan välittömästi toimitukset sekä kunnioittamaan velvollisuuksiaan.

Tavallisissa yhteyksissä osapuolten kanssa aikaisempina vuosina kehoitimme – koska tiesimme, että sopimukset tehdään yleensä 31. joulukuuta ja 1. tammikuuta välisenä yönä – niitä ratkaisemaan kaasua koskeva kahdenvälinen ongelma, sillä se vaikuttaa kaasutoimituksiimme.

Näin ei valitettavasti toimittu. Olemme tietoisia siitä, mikä tilanne on hetkellä kaikista näistä ponnisteluista huolimatta, ja uskon vakaasti, että ratkaisu on kahden osapuolen käsissä. Mutta haluavatko ne saada asian ratkaistua? Puheenjohtajavaltio ja komissio ovat kehottaneet ja kehottavat edelleen Venäjää ja Ukrainaa jatkamaan kaasutoimituksia välittömästi. Olemme tehneet oman osamme. Voimme antaa täydellisen vastauksen siitä, minne kaasua siirretään. Yksikään kuutiometri kaasua ei päädy eri paikkaan huomaamattamme. Uskon, että toteuttamamme toimet ovat riittävät.

Mutta jos kummatkin osapuolet ilmoittavat, että jotkut muut toimet ovat tarpeen, olemme valmiit harkitsemaan niitä, koska voin havaita, että osapuolten välinen koordinointi ja yhteydenpito on puutteellista.

Tämä nykyisestä kriisistä. Miten on toimittava seuraavaksi? Olen tietoinen, että mikä tahansa nyt aikaan saatava ratkaisu on väliaikainen. Tämän toimitusreitien luotettavuuden palauttamiseksi tarvitsemme pitkäaikaista ratkaisua. Yhteydenpito asianmukaisten osapuolten kanssa jatkuu Tšekin puheenjohtajakaudella, mutta sen on valitettavasti jatkuttava myös Ruotsin puheenjohtajakaudella.

Uskon, että olemme vastanneet toimitusvarmuutta koskeviin kysymyksiin toisessa strategisessa energiakatsauksessa ja työssä, jota parlamentti ja neuvosto ovat tehneet energia- ja ilmastomuutospaketin yhteydessä. Nämä ovat antamiamme ratkaisuja. Emme voi luottaa ulkopuolisiin toimittajiin, jotka eivät valitettavasti noudata sopimusvelvoitteitaan eivätkä ota huomioon kuluttajien etua.

Haluaisin kuitenkin korostaa erityisesti kahta seikkaa, joihin olisi puututtava välittömästi.

Yksi on yhteenliittäjien puute. Solidaarisuutta on tarjolla, mutta monissa tapauksissa sitä on hankaloittanut riittävän infrastruktuurin puute kaasun toimittamiseksi varastointitiloista seuduille, joissa on akuutti kaasutoimituksien tarve. Uskon, että keskustelu elvytysuunnitelmasta, jossa mainitaan myös infrastruktuuri, on hyvä keino käsitellä näitä seutoja, koska aina ei ole tarpeeksi kaupallista kiinnostusta tällaisten toimien järjestämiseksi.

Toinen on se, että menetimme tilaisuuden vuonna 2004, kun keskustelimme maakaasun toimitusvarmuudesta annetusta direktiivistä. Valmisteltu asiakirja oli ponneton ja sillä ei vastattu nykyisiin tarpeisiin. Olemme valmisteelleet ja julkaisemme piakkoin uuden ehdotusluonnoksen maakaasun toimitusvarmuutta koskevaksi direktiiviksi. Tällä hetkellä tehdään vaikutusten arviointia, ja tulevina viikkoina sitä käsitellään täällä parlamentissa.

Uskon, että meidän olisi reagoitava asiaan välittömästi ja luotava koordinoituja yhteisön mekanismeja tällaiseen kriisiin vastaamiseksi.

Puheenjohtajavaltio on tehnyt todella paljon työtä. Haluaisin onnitella sitä siitä, että se aina ohjannut toimintaa. Komissio tukee sitä täysin. Uskon, että näinä vaikeina aikoina Euroopan unioni on osoittanut, että se puhuu yhdellä äänellä. Euroopan unionia johtaa puheenjohtajavaltio, ja komissio tukee sitä.

Olen myös erittäin tyytyväinen kaikkiin Euroopan parlamentin toteuttamiin toimiin, sillä parlamentti antaa perustan sopimuksen aikaansaamiseksi. Jos osapuolet eivät puhu hallitusten tasolla ja jos yritykset yrittävät pelata peliään, kuka varmistaa poliittisen vakauden? Ukrainan ja Venäjän laaja poliittinen perusta on keskinäisessä yhteydenpidossa. Haluaisin kiittää Jacek Saryusz-Wolskiä hänen toiminnastaan tämän keskustelun järjestämisessä sekä puhemies Hans-Gert Pötteringia, joka osallistui osapuolten väliseen sovitteluun. Ratkaisu on helppo, jos osapuolet vain käsittelevät asiaa keskenään.

Uskon siten, että nämä olivat erittäin merkittäviä toimia ja toivon hartaasti, että tämämpäiväisen parlamentin kokouksen – jota kummatkin osapuolet seuraavat – jälkeen asian ratkaisemista kannustetaan entistä enemmän. Osapuoli, joka kärsii eniten kriisistä, ei ole siitä vastuussa. Tämä osapuoli yrittää helpottaa asioiden sujumista, mikä aiheuttaa kustannuksia Euroopan veronmaksajille ja kuluttajille.

Olen sitä mieltä, että nyt on korkea aika, että kaasua toimitetaan jälleen Euroopan unioniin vakaisissa olosuhteissa.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Jacek Saryusz-Wolski, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä merkittävä toimitushäiriö on dramaattinen Euroopan kansalaisille, Euroopan teollisuudelle ja Euroopan työpaikoille, ja se sattuu vielä talouskriisin aikana. Meidän on tämän parlamentin jäsenenä vastattava tulevissa Euroopan parlamentin vaaleissa kysymyksiin siitä, mitä meidän on tehtävä teollisuutemme, työpaikkojemme ja kansalaistemme suojelemiseksi.

Toisin kuin ensin esitettiin, ongelma koskee poliittisia ja monenvälisiä kokonaisuuksia. Kyseessä ei ole kahdenvälinen tai kaupallinen ongelma. Kolme vuotta sitten ensimmäisen kaasukriisin aikana, kun Venäjä lopetti energiatoimitukset, Eurooppa ymmärsi haavoittuvuutensa ja omat rajoituksensa. Jo silloin oli selvää, että tarvitsemme EU:n yhteisen energiapolitiikan.

Ryhmämme, PPE-DE-ryhmä, on tukenut tätä ajatusta alusta saakka. Ryhmämme pyysi, että EU:n yhteisestä energiapolitiikasta laaditaan valiokunta-aloitteinen mietintö. Minulla oli kunnia esittää se parlamentille syyskuussa 2007. Kaikki poliittiset ryhmät tukivat sitä yksimielisesti, ja se hyväksyttiin melkein yksimielisesti.

Siinä kehoitettiin laatimaan kattava strategia ja EU:n energiapolitiikkaa koskevat tarkat menettelyohjeet. Siinä suositeltiin useiden toimien toteuttamista: lyhyellä aikavälillä yhteisvastuujärjestelmiä, yhtenäisyyttä EU:n etujen puolustamisessa, tehokkaampaa energiadiplomatiaa ja keskipitkällä aikavälillä monipuolistamishankkeita mukaan lukien Nabucco-kaasuputki, varastointi, investoinnit ja yhteenliittäminen.

Joitain suosituksiamme on käsitelty, vaikkakin myöhään, komission toisessa strategisessa energiakatsauksessa. Pidämme onnistuneina näitä ja puheenjohtajavaltio Tšekin pyrkimyksiä ratkaista nykyinen kriisi ja toimia välittäjänä osapuolten välillä.

Tämä ei ole kuitenkaan tarpeeksi, jos haluamme välttää vastaavat tilanteet tulevaisuudessa. Tämä on mahdollista vain, jos meillä on käytössämme todellinen yhteinen EU:n energiaturvallisuutta koskeva politiikka

ja yhteisvastuumekanismi, joilla tarjotaan kestäviä ja koko järjestelmää koskevia ratkaisuja. Tämä merkitsee jäsenvaltioiden painoarvon yhdistämistä. Jäsenvaltioita edustaa neuvotteluissa komissio. Silloin voimme vastata yhdellä EU:n äänellä kumppaneillemme, olipa kyse tuottajista tai kauttakulkuvaltioista. Sillä välin voimme harkita kaasun ostamista Venäjältä suoraan Venäjän ja Ukrainan rajalla.

Minulla on kaksi kysymystä puheenjohtajavaltiolle sekä komissiolle. Komission jäsen Piebalgs ja varapääministeri Vondra, voisitteko kommentoida tarkemmin näkökohtaa, että EU puuttuu asiaan ja ottaa kauttakulun vastuulleen Ukrainan kanssa? Toiseksi, millaisia painostusvälineitä EU:lla on käytössään? Millaisia toimia voisimme toteuttaa vastataksemme asiaan? Ryhmämme edellyttää, että puheenjohtajavaltio ja komissio toteuttavat nopeita ja radikaaleja toimia energiakumppaneidemme Venäjän ja Ukrainan vuoksi, jotta kaasutoimitukset palautetaan ennalleen. Ryhmämme pyytää, että parlamentti on tiivisti ja jatkuvasti mukana myös vaalikampanjan aikana ja vaaleihin saakka. Haluaisin ilmoittaa teille, että olemme perustaneet Euroopan parlamentin, Venäjän parlamentin ja Ukrainan parlamentin välisen kontaktiryhmän.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni pyytää, että perustetaan väliaikainen valiokunta työjärjestyksen 175 artiklan mukaisesti, jotta vastaan moniin kysymyksiin, joita Jacek Saryusz-Wolski jo otti esille. Toisin sanoen me liitymme komission ja neuvoston toimintaan asianmukaisten päätelmien tekemiseksi – jotka toivottavasti laadimme yhdessä – tilanteesta toukokuun istuntojaksoon mennessä.

Keskustelut, joita olemme käyneet Gazpromin ja Naftogazin edustajien, eli toisin sanoen Venäjän ja Ukrainan, kanssa, ovat vahvistaneet vaikutelmaa, että kumpikin osapuoli käyttäytyy vastuuttomasti. Voin vahvistaa selkeästi sen, mitä komission jäsen Piebalgs esitti: tällä hetkellä kumpikaan osapuoli ei toimi vastuullisesti. Ne eivät ole Euroopan unionin vastuullisia kumppaneita. Tällä on siten oltava asianmukaisia seurauksia.

Annan tukeni kaikille toteutetuille aloitteille, mutta minun on sanottava, että olemme tienneet jo jonkin aikaa, että Ukraina kieltäytyy rakentamasta lupaamiaan valvonta-asemia. Euroopan unionin myöntämiä varoja ei käytetä, ja me emme ole reagoineet asiaan. Olemme tienneet jo ainakin kahden kuukauden ajan, että sopimusta ei saatu aikaan määräaikaan 1. marraskuuta mennessä. Määräaika asetettiin lokakuun alussa. Mielestäni 18. joulukuuta oli hieman liian myöhäinen ajankohta. Komission olisi pitänyt valmistautua enemmän pahimpaan mahdolliseen vaihtoehtoon, ja sen olisi myös pitänyt ilmoittaa jäsenvaltioille, mitkä olivat mahdollisuudet. On myönnettävä, että solidaarisuutta osoitettiin, mutta minusta tällaisen kielteisen kehityksen mahdollisuus olisi pitänyt ennakoita.

Tällä hetkellä ei ole tärkeää esittää syytöksiä – se ei ole aikomukseni – vaan tärkeää on tehdä tarvittavat päätelmät asiasta, jotta olemme paremmin valmistautuneita ensi kerralla tai että – mikä on tietenkin paljon tärkeämpää – voimme estää tällaisen tilanteen toistumisen.

Minun on lisättävä, arvoisa komission jäsen, että olemme käyttäneet ehkä hieman liikaa aikaa keskusteluihin erityisesti maakaasualan vapauttamisesta ja markkinoista, mistä olette tietoinen. Tämä ei ole auttanut meitä lainkaan aikaisemmin eikä se myöskään auta meitä tällä hetkellä. Olemme aina korostaneet, että kaasuala on epätavallinen. Poliitiikka turmelee sitä. Voidaan jopa sanoa, että politiikka määrittelee tämän alan. Ei ole mitään hyötyä pitää maakaasun alan vapauttamista tärkeimpänä periaatteena, kun Ukraina ja Venäjä pelaavat asiassa poliittista peliä. Tarvitsemme tehokkaan yhteisen tiedonvälityksen tässä asiassa. Tämä on myös otettava vahvasti esille.

Olen samaa mieltä monesta täällä esitetystä näkökohdasta. Tarvitsemme enemmän kaasuputkia. Olemme samaa mieltä, että Nabucco-kaasuputki on erittäin merkittävä hanke. Mainitsitte itse Saharan alueen kaasuputken, jota meidän on harkittava. Nämä asiat eivät toteudu yhdessä yössä, mutta niistä on annettava viesti. Tarvitsemme paljon enemmän yhdysputkia ja yhteenliitäntöjä. Nekään eivät kuitenkaan ilmesty tyhjästä. Ei voida olettaa, että markkinat ryhtyvät tähän, sillä ne eivät siihen ryhdy, koska niillä ei ole mitään hyötyä siitä. Kyseessä ovat investoinnit, jotka eivät ole välittömästi kannattavia, mutta niitä on tehtävä, jotta meillä on käytössämme varastoja. Sama koskee luonnollisesti kaasuväaroja. Ei ole hyväksyttävää, että niin monella valtiolla on vähän tai ei ole ollenkaan kaasuväaroja tai että ne kieltäytyvät ilmoittamasta komissiolle tällaisista varastoista. Meidän on yhdistettävä voimamme tässä asiassa.

Arvostelen tätä seikkaa. Parlamentin ja komission on siten kehoitettava monta jäsenvaltiota järjestykseen ja edellytettävä niitä jatkamaan vihdoinkin yhteistä eurooppalaista energiapolitiikka koskevia toimia. Olen samaa mieltä Jacek Saryusz-Wolskin kanssa tästä asiasta. Olemme pyytäneet tätä yhteisesti ja saaneet aivan liian vähän neuvoston tai pikemminkin jäsenvaltioiden tukea. Jos haluamme tätä, pyydän, että laadimme asiasta yhteisen strategian toukokuuhun mennessä, milloin pidetään viimeinen istuntomme. Ei ole

hyväksyttävää, että parlamentti jää lomalle tai pidetään vaalit ilman, että teemme – toivottavasti yhdessä – tarvittavat päätelmät näistä ikävistä tapahtumista.

István Szent-Iványi, ALDE-ryhmän puolesta. – (HU) Meillä on nyt sopimus ja monia lupauksia, mutta ei vieläkaan kaasua. Olemme saaneet tästä tarpeeksemme. Emme voi sallia, että Eurooppa on kyynisen valtataistelun viaton uhri. Jos kaasun toimitus ei jatku välittömästi, tästä aiheutuu selkeitä ja ratkaisevia seurauksia. Emme voi suvaita tilannetta, että miljoonat eurooppalaiset jäävät ilman lämmitystä. Emme voi sallia, että sadat tuhannet työpaikat joutuvat vaaraan.

Tähän saakka Eurooppa on välttänyt konfliktit näiden valtioiden kanssa. Se on tehnyt niille poliittisia myönnytyksiä ja vastannut hyvillä eleillä. Tämä politiikka on epäonnistunut. Me liberaalit olemme pitkään pyytäneet, että riippuvuuttamme, energiariippuvuuttamme, Venäjästä vähennetään.

Selkeä opettava kokemus tästä kriisistä on, että Nabucco-kaasuputkesta on saatava todellinen vaihtoehto, ja sille on siten myönnettävä taloudellista tukea. Meidän on luotava yhteinen energiapolitiikka, johon kuuluu vahvempi jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus, parempi koordinointi ja verkostojen yhteenliittäminen. Meidän on nopeutettava uusiutuvien ja vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämistä sekä parannettava energiatehokkuutta.

Tämä ratkaisee ongelmamme kuitenkin vasta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, joten meidän on tiukasti muistutettava Kiovan ja Moskovan hallintoa siitä, että niiden on noudatettava kansainvälisiä velvoitteitaan. Meidän on myös ilmoitettava, että kahdensiväisille suhteillemme aiheutetaan seurauksia, jos näin ei toimita.

Venäjän on osoitettava, että se toimii vilpittömästi ja tekee kaikkensa, jotta kaasutoimitukset jatkuvat viipymättä. Ukrainan on myös tiedostettava, että vaikka se tällä hetkellä maksaa markkinahintoja alhaisempaa poliittista hintaa kaasusta, tämä hinta aiheuttaa sille itse asiassa markkinahintoja suurempia kustannuksia, koska se lisää Ukrainan haavoittuvuutta ja alttiutta kiristykselle.

Euroopan unioni joutuu myös koetukselle kansalaistensa edessä. Pystyykö se puolustamaan etujaan tehokkaasti? Jos se epäonnistuu tässä testissä, Euroopalla ei ole todellista tulevaisuutta. Jos se onnistuu, se voi katsoa optimistisesti tulevaisuuteen.

Hanna Foltyn-Kubicka, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan kaasukriisi on pysyvä ja paljon syvempi kuin Euroopan poliittinen eliitti esittää. Meidän on korostettava, että kyseessä ei ole pelkästään taloudellinen kriisi. On ennen kaikkea kyse poliittisesta kriisistä, joka aiheutuu Euroopan avuttomuudesta Putinin aggressiivisen politiikan edessä.

Emme saa pettää itseämme; Venäjä ei välitä muutamasta dollarista. Viime päivien tapahtumien taustalla on ollut Kremlin aggressiivinen toiminta, jolla pyritään laajentamaan sen valtaa Kaakkois-Eurooppaan. Ukraina on strategisesti tärkeä, koska sen läpi kulkee kaasuputki Eurooppaan, mutta myös siksi, että Venäjän Mustanmeren laivasto on sijoitettu Sebastopoliin. Tämän tukikohdan vuokraamisen pitäisi päättyä vuonna 2017, mutta harvat uskovat, että venäläiset lähtevät vapaaehtoisesti Krimiltä. Gazpromin vaatimuksia tukee Kremlin koko poliittinen ja sotilaallinen koneisto, jonka tavoite on häpäistä ja heikentää Ukrainan hallitusta sekä saattaa Ukraina polvilleen. Valitettavasti Euroopan passiivinen asenne on auttanut Putinia pääsemään lähemmäs tätä tavoitetta.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa toteamalla, että Tšekin tasavallalla on ollut erittäin hankala alku neuvoston puheenjohtajavaltiona. Se ei olisi tuskin voinut tehdä tämän uuden kaasukriisin osalta enempää viime viikkojen aikana korjatakseen selkeyden puutetta – jota viime vuosien aikana on esiintynyt – Euroopan ulkoisen energiapolitiikan alalla.

Näemme kaikki tällä hetkellä osoituksen siitä, että usein mainittu lause ”ulkoinen energiapolitiikka” merkitsee yhteistä strategiaa, jota ei ole Euroopassa olemassa. Tämän Venäjän kaasua koskevan keskustelun lisäksi eurooppalaisten on yhteisesti vastattava kysymykseen, minkälaisen suhteen he haluavat Venäjän kanssa tulevaisuudessa. Kaasu tai raaka-aineilla käytävä kauppa on vain yksi asia, mutta meillä on kyseessä Euroopan unionin tärkeä suhde mantereen itäosassa sijaitsevan suurimman naapurimme kanssa, ja sitä on selkeytettävä.

Samalla on selvitettävä, miten Euroopan unioni aikoo tulevaisuudessa toimia valtioiden kanssa jotka vielä epäroivät Venäjän ja EU:n välillä. Mielestäni me olisimme itse asiassa voineet ennakoita, mitä Ukrainassa tapahtui. Kenellekään Ukrainaa tuntevalle ei ole yllätys, että Gazpromin ja Venäjän valtion lisäksi Ukraina yhdistää poliittiset ja taloudelliset edut. Suurin uhka Ukrainassa on tällä hetkellä, että tiettyjen poliittisten toimijoiden vuoksi läheisemmät suhteet Euroopan unionin kanssa ja sen saavuttama maine vaarantuvat.

Kritiikki, joka on suunnattu Venäjällä vastuussa olevia henkilöitä vastaan tämän kiistan aikana, kohdistuu vähintään yhtä paljon Naftogaziin, RosUkrEnergoon, vastuussa oleviin ja Ukrainan hallitukseen.

Kyseessä on paljon enemmän kuin kauppariita. Uskon, että puheenjohtajavaltio Tšekki on ohjannut meidät hyvin sen läpi viime päivien aikana. Toivon, että komission jäsenen esittämät suunnitelmat tuottavat tuloksia. Haluaisin kiittää komissiota siitä, että se esitti selkeän kannan, kun riskialtis Bohunicen reaktori yritettiin epäasianmukaisesti kytkeä sähköverkkoon. Tämä ei olisi ollut hyödyllinen toimi, vaan sillä olisi rikottu edelleen yhteisön oikeutta, tällä kertaa Euroopan unionissa.

Esko Seppänen, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, arvoisa neuvoston edustaja, komissio on ottanut Venäjän ja Ukrainan kaasukiistassa välittäjän roolin ja tehnyt parhaansa toimitusten käynnistämiseksi.

Tapoihini ei ole kuulunut kiitellä komissiota, mutta ryhmäni nimissä annan sille nyt kiitokset. Se ei ole toiminut tuomarina vaan lääkärinä, ei kuitenkaan kirurgina vaan pikemminkin psykiatrina. Sellaisille on nyt tarvetta ja käyttöä.

Muually Euroopassa palellaan, kun Ukrainassa presidentti ja pääministeri taistelevat vallasta. Näissä olosuhteissa ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajan Jacek Saryusz-Wolskin eilinen ehdotus, että EU:n pitäisi ottaa käyttöön sanktiot kaasun kulun turvaamiseksi, on vastuuton. Pitäisikö päättää, että EU alkaa boikotoida venäläistä kaasua? Puolahan voisi omasta puolestaan näyttää siinä asiassa muille mallia ja kieltäytyä venäläisestä kaasusta.

Ryhmämme toivoo komission jatkavan aktiivisesti välitystoimia sovun synnyttämiseksi.

Gerard Batten, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, lainaan kollegani Godfrey Bloomin 25. lokakuuta 2006 asiasta esittämää puheenvuoroa: ”Sellainen ajatus, idea tai käsitys, että Yhdistyneen kuningaskunnan energiaa voitaisiin mahdollisesti hallita jollakin Putinin kaltaisen gangsterin kanssa sovittavalla järjestelyllä, on täysin naurettava. On sulaa hulluutta odottaa mitään Putinin allekirjoittamalta paperilta. Mies on gangsteri.”

Putin tekee nyt sitä, mitä jokainen pätevä gangsteri tekisi: hän lopettaa tarjonnan ja pakottaa hinnan ylös. Euroopalla on kaksi vaihtoehtoa. Meidän on joko oltava valmiita maksamaan hyvin paljon enemmän Venäjän epävarmoista kaasutoimituksista, tai meidän on löydettävä vaihtoehtoisia toimittajia, jos se on mahdollista. Yhdistyneen kuningaskunnan on varmistettava, että sen harvenevat kaasuvarat pidetään kansallisena varana ja että niistä ei tule EU:n yhteinen resurssi. Meidän on myös aloitettava ohjelma uusien ydinvoimaloiden rakentamiseksi.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, kaikista Euroopan neuvoston ja komission tämänhetkisistä toimista huolimatta jotkut jäsenvaltiot ovat edelleen ilman Venäjän kaasutoimituksia, niiden taloudet ovat uhattuina, ja ihmiset pelkäävät paleltuvansa. Tämä on korkea hinta Euroopan unionin lyhytnäköisestä ulko- ja energiapolitiikasta. Valitettavasti sen joutuvat maksamaan kaikkein heikoimmat.

Hyvät parlamentin jäsenet, tyhjät kaasuputket, leikkaukset tuotannossa ja koleat koulut ovat hinta tästä tarpeettomasta venäjänvastaisuudesta, jota hautovat mielessään ne unionin jäsenet, jotka ovat vastustaneet strategista kumppanuutta koskevien neuvottelujen jatkamista Venäjän kanssa. Se on hinta kritiikittömästä tuestamme oranssikoalitiolle Ukrainan poliittisella kentällä ja Itä-Euroopan politiikan johtamisesta Brysselistä käsin. Se on hinta siitä, että torjumme fanaattisesti ydinenergian. Se on lisäksi hinta pitkän aikavälin ponnisteluista, joilla puututaan eri jäsenvaltioiden kansalliseen energiapolitiikkaan. Minkä neuvon annatte Slovakian pääministeri Ficolle, jolla on nyt edessään ”Sophien valinta”? Vaikka pakkasta on 20 astetta ja kaasua ei saada enää idästä, komissio Brysselissä uhkaa rangaista Slovakiaa, jos se käynnistää uudelleen Jaslovské Bohunicen ydinvoimalan. Pitääkö sen todella olla suljettuna, kun tehtaat luhistuvat ja ihmiset palelevat vielä 20 päivää, jonka aikana Slovakiassa on varastoja käytössään?

Hyvät parlamentin jäsenet, voimme nyt nähdä, miten tärkeää on kunkin Euroopan unionin jäsenvaltion energiaomavaraisuus. Kuinka mukavaa on, kun on lämmin kotikutoinen paita nukkavierun EU:n päällystäkin sijasta. Meidän pitäisi oppia tästä kokemuksesta ja välttää energiaa koskevien valtuuksien siirtäminen Brysseliin, mihin pyritään Lissabonin sopimuksen perusteella.

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on lähes käsittämätöntä, miten historia on toistanut itseään Ukrainan kautta kulkevien kaasutoimitusten keskeyttämisestä tähän aikaan vuodesta. Emme kuitenkaan saisi yllättyä, sillä milloin parhaiten kiinnitetään ihmisten huomio asiaan kuin erityisen kylmänä ajanjaksona?

Ei ole vaikeaa oivaltaa, mitkä ovat Venäjän aikomukset tässä asiassa. Minuun vaikutti erityisesti lehdistössä esitetty ajatus, että Gazpromin oli kiireellisesti tehtävä sellainen sopimus, joka perustuu korkeampaan kaasun hintaan – joka vastaa viime vuoden korkeampaa öljyn hintaa – ennen kuin kaasun hinta laskee öljyn hinnan tavoin.

Oli miten oli, vaikutukset ovat samat kuin kolme vuotta sitten. EU:n jäsenvaltiot ovat vaarassa joutua liian riippuvaiseksi kaasun tuonnista yhdeltä hallitsevalta toimittajalta. Kaupankäynnin turvaamiseksi enää ei riitä se, että tarvitsemme Venäjän kaasua ja että he tarvitsevat kovaa valuuttaa. Meidän on toteutettava toimia toimitusvarmuuden turvaamiseksi.

Jäsenvaltioiden on kestettävä urheasti ja oltava valmiita maksamaan riittävästä kaasuvaramaista. Hyvä alku on se, että sovitaan siitä, kuinka monen päivän varasto on kohtuullinen. Toimitusten monipuolistaminen on toinen ilmeinen toteutettava toimi, ja nesteytetyn maakaasun terminaalien rakentaminen ympäri Eurooppaa on hyvä esimerkki. Myönteisempi suhtautuminen Nord Stream ja Nabucco -kaasuputkihankkeisiin vaikuttaa loogiselle. Meidän on tehostettava toimia, jotta parannetaan tehokkuutta ja lisätään energiasäästöä sähkön kulutuksessa teollisuus- ja kotitalouskäytössä. On saatava aikaan merkittäviä säästöjä.

Meidän on ennen kaikkia tasapainotettava energiayhdistelmäämme. Tämä on toteutettava siten, että tavoitteenamme on toimitusvarmuus ja ilmastonmuutosta koskeva politiikka. Saavutamme molemman tavoitteen, kun lisäämme uusiutuvien energialähteiden, ydinergian ja puhtaan hiilen tekniikan osuutta sähkön tuotannossa. Jokainen näistä vaihtoehtoista vie aikaa toteuttaa, joten sillä välin meidän on pyrittävä parantamaan energiatehokkuutta pikaisesti ja luovia keinoja soveltamalla.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Arvoisa puhemies, kannatan monien kollegoideni näkökantoja. Viime viikkojen tapahtumat ovat aiheuttaneet suuren yllätyksen. Eilenkin olin huomattavan ärtynyt, kun kuulin Venäjän ja Ukrainan ilmoittavan, että vika ei ollut niissä. Saamme jatkuvasti ristiriitaisia tietoja siitä, mistä tarkalleen on kysymys. Kuulemme yhden näkökannan ja sen jälkeen toisen. Meille Euroopan parlamentin jäsenille on erittäin vaikeaa selvittää tosiasiat. Toivomme, että tämä sekaannus saadaan selvitettyä lähipäivinä ja että kaasua toimitetaan jälleen, kuten luvattiin.

Jos kaasua jälleen saadaan, merkitseekö se, että suhtaudumme asiaan aivan, kuin mitään ei olisi tapahtunut? En usko. Sama tilanne toistui vuonna 2006, mutta silloin vaikutus Euroopan unioniin oli vähemmän vakava. Moskovan ja Kiovan välisen kiistan syy oli silloin kaasun hinta, joka aiheutti Eurooppaan suuntautuvien kaasutoimitusten katkaisemisen. Varoitimme silloin, että tällainen tilanne voi syntyä uudestaan, ja näin kävi. Tiedämme, että kaasutoimitukset neuvotellaan uudestaan joka vuosi, koska Ukraina ja Venäjä tekevät yhden vuoden sopimuksia. Euroopan unioni toteutti toimia vasta viime kuussa, kun kriisi puhkesi jälleen. Suurella osalla siitä, mistä keskustelimme vuonna 2006, ei ollut mitään vaikutusta. Tiesimme silloinkin, että olemme liian riippuvaisia yhdestä kaasuputkesta, jonka kautta toimitetaan yhden valtion läpi lähes 80 prosenttia kaasusta. Jo silloin keskusteltiin, että meidän olisi tarkasteltava vaihtoehtoisia toimitusreittejä kiireisesti. Jopa tuolloin oli selvää, että emme olleet täysin varmoja siitä, pitäisikö meidän auttaa tiettyjen maiden ongelmatilanteiden vuoksi toisiamme, koska olemme EU:n jäsenvaltioita. Ongelmia on tällä hetkellä Bulgariassa, Slovakiassa ja useassa muussa valtiossa. Tämän asian suhteen on tehty hyvin vähän viime vuosina. Viime viikkoina on käynyt ilmi, kuinka vaikeaa on ottaa käyttöön järjestelmä, jolla voimme auttaa toisiamme.

Venäjä ja Ukraina ovat aiheuttaneet itselleen ja maineelleen hankalia seurauksia. Mielestäni ei ole ensisijaisesti meidän asiamme syyttää jompaakumpaa valtiota. Ilmeistä on, että kummallakin valtiolla on vain vähän käsitystä hyvästä asiakaspalvelusta. Ne aiheuttavat itse asiassa merkittävää haittaa pääasiakkaalleen. Olemme yksi Venäjän hyvistä asiakkaista: me maksamme Ukrainan läpi kulkevan putken, laskumme ajallaan ja maailmanmarkkinahinnan kaasusta. Luulen, että tätä ei voida olla korostamatta liikaa kummallekin osapuolelle.

Tilanteen vuoksi herää luonnollisesti useita kysymyksiä. Mikä on kaasualan eturistiriita Venäjällä, mikä on Kremlin vaikutusvalta Gazpromiin? Tiedän hieman enemmän Ukrainasta ja tiedän kokemuksesta, että kyseisessä valtiossa kaasulla käytävä kauppa on erittäin hämäräperäistä. Uskon, että meidän pitäisi tarkastella monia asioita yksityiskohtaisemmin. Kannatan Hannes Swobodan tavoin parlamentaarista tutkintaa siitä, miten tämä tilanne sai alkunsa, mitä tarpeellisia toimia EU:ssa jätettiin toteuttamatta viime vuosina ja miten Ukrainan ja Venäjän kaasuala toimivat, jotta voimme ehkäistä vastaavien tilanteiden toistumisen tulevaisuudessa tai saada paremman kuvan tämänhetkisestä tilanteesta.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, Ukrainan pääministeri Julia Tymošenko ja Vladimir Putin vahvistivat viime lokakuussa allekirjoitetussa sopimuksessa, että seuraavan kolmen vuoden kuluessa kaasutoimituksiin ja -varastoihin sovelletaan

maailmanmarkkinahintoja. Tätä sopimusta korostettiin Gazpromin ja Ukrainan Naftogazin välisessä virallisessa sopimuksessa.

Gazprom esitti kuitenkin hiljattain, että hintoja korotetaan erittäin epärealistiselle tasolle. Tällainen kiristäminen on mahdollista, koska Gazpromilla on hallitseva asema Ukrainassa. Monet Euroopan unionin valtiot ovat samankaltaisessa tilanteessa. Tämä merkitsee, että Euroopan kaasumarkkinat eivät ole vapaat, kuten öljymarkkinat.

Kaasun hinta on Yhdysvalloissa hiljattain laskenut 198 Yhdysvaltojen dollariin kuutiometriltä, kun taas Gazprom pyytää Ukrainalta 450 dollaria. Tämä tilanne on korjattava laajentamalla kaasuntoimittajavalikoimaa ja rakentamalla siirtoverkko Euroopan unioniin ja naapurivaltioihin niin, että – kuten öljyn kohdalla – luodaan todelliset Euroopan laajuiset kaasumarkkinat, joilla rajoitetaan hallitsevaan asemaan perustuvan hinnoilla kiristämisen mahdollisuutta.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä kaasukriisi osoittaa, miten tärkeää on, että Euroopan unioni puhuu yhdellä äänellä kaasutoimituksia ja erityisesti Venäjän kaasutoimituksia koskevassa asiassa, koska Venäjä ei ole luotettava kumppani ja toimittaja.

Viime vuoden heinäkuussa Euroopan parlamentti hyväksyi vetoamusvaliokunnan mietinnön, jonka esittelijänä toimin. Siinä ilmoitettiin selkeästi, että energiaa ja Eurooppaan suuntautuvia kaasutoimituksia koskevat asiat eivät kuulu kahdenvälisiin suhteisiin. Kyseessä oli silloin Itämeren kaasuputki Venäjältä Saksaan. Vetoan nyt komissioon ja puheenjohtajavaltioon, että ne varmistavat, että Euroopan unioni puhuu yhdellä äänellä ja että asiaa käsitellään EU:n ja Venäjän välisenä kysymyksenä kahdenvälisen kysymyksen sijasta. Pyydän, että pannaan täytäntöön kaikki viime vuoden 8. heinäkuuta annettuun mietintöön sisältyvät vaatimukset siitä, että Euroopan unionin olisi oltava aidosti ja todellisesti integroitunut.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, useat poliitikot ovat käsitelleet kaasua koskevassa keskustelussa jompaakumpaa konfliktin osapuolta. Emme ole kuitenkaan tietoisia tilanteen tosiseikoista. EU:n tarkkailijat ovat avuttomia. Tiedämme ainoastaan, että olemme tekemisissä vastuuntuntottomien toimijoiden kanssa.

Tämä tilanne osoittaa myös, että Euroopan unionin energiapolitiikka on puutteellinen. Mitään tukea ei anneta vaihtoehtoisille ajatuksille, kuten ydinvoimaloiden rakentamiselle. Hiilen käyttöä vastustetaan ympäristönäkökohtien perusteella. Olemme tilanteessa, jossa ainoa vaihtoehto on se, että Keski-Eurooppa tulee riippuvaiseksi idästä. Slovakian tilanne on tästä hyvä esimerkki.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Ukrainan ja Venäjän kaasutoimituksia koskevan konfliktin yhteydessä haluaisin Slovakian tasavallan kansalaisia edustavana Euroopan parlamentin jäsenen kiinnittää Euroopan unionin huomion siihen, että tämä eturistiriita vaikuttaa toisiaan ongelmista syyttävän kahden osapuolen lisäksi kolmansiin maihin. Niiden kansalaisista tulee uhreja, sillä näköpiirissä ei ole vielääkään, että Venäjän kaasua toimitetaan Ukrainan kautta.

Slovakia on ollut ilman kaasua kahdeksan päivää. Nykyisten hätärajoitusten vuoksi teollisuus ja yritykset toimivat kriisitilanteen mukaisesti. Kaasutoimituksia voidaan jatkaa ainoastaan yhdentoista päivän ajan. Slovakian kaasu on jälleen kerran juuttunut jonnekin kahden kiistakumppanin välille. Lyhyesti sanottuna, kaksi osapuolta merkitsee kahta totuutta, mutta kaasua ei saada.

Haluaisin ilmoittaa teille, että Ukrainan pääministeri Tymošenko torjui Slovakian pyynnön maakaasutoimitusten jatkamisesta uudelleen. Hän ilmoitti, että ”Ukrainalla ei ole tarpeeksi kaasua, meillä ei ole omia kaasuvaroja, eikä niitä ole teilläkään”. Haluaisin myös korostaa, että riippuvuutemme Venäjän kaasusta ja se, että emme voi avata V1-ydinvoimalaa Jaslovské Bohunicessa, merkitsee, että Slovakian tasavallan energiavarmuus on yhä enemmän vaarassa.

Kiitän komission jäsentä ehdotuksistanne ja pyrkimyksistänne ratkaisun aikaansaamiseksi. Tiedän yhden toimen, jonka voitte toteuttaa. Voitte keskeyttää tuen Ukrainalle, koska se on toinen osapuoli, joka toimii tässä asiassa vastuuttomasti.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedämme, kyseessä on dramaattinen tilanne. Venäjän ja Ukrainan toimet ovat vastuuttomia. On myös todettava, että komission toimissa on moittimista, sillä se toteutti toimia hitaasti. On kuitenkin totta, että komission jäsen Piebalgs on puuttunut asiaan erinomaisesti viime päivien aikana. Asiantuntijaryhmä oli loistava ajatus, ja mielestäni hän ansaitsee kiitoksen viime päivien tapahtumista.

Nyt on kuitenkin aika kysyä, miksi vastaamme tällaisiin tilanteisiin aina näin lyhyellä aikavälillä. Kuinka monta kertaa Venäjä on herättänyt huomiota tässä asiassa? Kyse ei ole todellakaan ensimmäisestä kerrasta. Olemme nyt nähneet, että kaasutoimitukset on lopetettu säännöllisesti useana vuonna. Meidän on siten kysyttävä itseltämme, olemmeko – Euroopan parlamentti ja EU:n toimielimet – todella tehneet tarpeeksi toimitusvarmuutta koskevassa kysymyksessä, vai olemmeko ehkä pitäneet tärkeämpinä muita kysymyksiä. Uskon, että Hannes Swoboda oli oikeassa, kun hän esitti tämän kysymyksen.

Olemme ponnistelleet huomattavasti sen selvittämiseksi, aiotaanko kaasuverkot myydä ja yksityistää, kenelle ne myydään ja minkä olosuhteiden perusteella. Olemme käyttäneet viikkoja ja jopa kuukausia sen käsittelemiseksi, miten vastataan ilmastomuutokseen. Emme ole kuitenkaan tarkastelleet tarpeeksi sitä, että meillä on myös kolmas merkittävä poliittinen hanke, joka koskee toimitusvarmuutta. Mitä olemme tehneet monipuolisemman energiayhdistelmän varmistamiseksi Euroopassa sekä riippuvuutemme vähentämiseksi? Mitä olemme tehneet sen varmistamiseksi, että hiilivoimalat sisällytetään energiayhdistelmään? Olemme ilmastopoliitikallamme itse asiassa saattaneet huonoon valoon nämä hiilivoimalat ja siten lisänneet riippuvuuttamme kaasusta. Mitä olemme tehneet lisätäksemme tukea ydinvoimalle? Olemme tehneet aivan liian vähän ja olemme olleet aivan liian varovaisia. Mitä me olemme tehneet muiden sallittujen putkistojen järjestämiseksi? Mitä olemme toteuttaneet nesteytetyn maakaasun alalla? Mitä olemme toteuttaneet ulkoisen energiapolitiikan alalla? Viime päivien tapahtumat merkitsevät, että energiapolitiikassa on korkea aika käsitellä toimitusvarmuutta koskevaa kysymystä. Tämä on selkeästi erityisen tärkeä kysymys.

Reino Paasilinna, (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, parlamentti äänestää kohta kolmannesta sähkön ja kaasun markkinoita koskevasta paketista. Hyväksyimme juuri energia- ja ilmastopaketin, mutta nyt, kriisitilanteessa, olisi syytä järjestää laajempi energiakokous, jossa olisivat mukana yhteistyökumppanimme. Meillä on poliittinen valmius siihen, ja meillä on tarve yhteistyöhön.

Kannatan myös ajatusta 175 artiklan pohjalta perustettavasta työryhmästä, joka raportoi esimerkiksi toukokuussa tälle parlamentille. Mukaan tulisi myös ottaa Venäjän ja Ukrainan valtuuskunnat.

Tilanne on vakava, kuten on sanottu: miljoonat ihmiset palelevat ja tehtaita suljetaan. Estämällä kaasun tulemisen EU:n alueelle Ukraina veti meidät ongelman sisään. Samoin teki Venäjä katkaistessaan EU-kaasun osuuden.

Kuitenkin kaasua virtaa muiden transitiomaiden kautta. Unionin nopeiden toimenpiteiden ansiosta – kiitos komission jäsenelle – mittareiden lukijat ovat valvontapaikoilla. Venäjän kaasua on alkanut todistettavasti virrata Ukrainan verkkoon, mutta sitä ei tule edelleenkään unioniin. On syntynyt erikoinen tilanne. Sekä EU että Venäjä pyrkivät rakentamaan energiansiirtoputkia uusille alueille – EU Venäjän ulkopuolelle ja Venäjä entisten neuvostotasavaltojen ulkopuolelle. On putkiviellä töitä.

En kuitenkaan kehtaisi ryhtyä sanktioimaan riidan osapuolia, enkä pidä sanktioita viisaina. Epäilen tehoa, koska ne saattaisivat iskeä meihin enemmän kuin kohdemailiin. Sen sijaan energian peruskirjan liittämistä tulevaan PCA-sopimukseen pitäisin erityisen tärkeänä. Yksi mahdollisuus niin ikään olisi perustaa yhtymä hallinnoimaan kaasun kulkua Ukrainan kautta, se olisi nyt nopea ja tärkeä toimenpide. Mukana täytyisi olla myös neutraali osapuoli.

Puhemies. – (FR) Kiitos tästä tarkennuksestanne viimeisessä kohdassa.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on maailman suurin talousmahti. Monet henkilöt kuitenkin palelevat kotonaan. Miksi EU ei voi taata lämmitystä? Nyt on entistäkin selvempää, että EU:n on vähennettävä riippuvaisuuttaan Venäjän kaasusta. EU:n on luotava yhteiset sähkö- ja kaasumarkkinat, jotta suojellaan väestön energiansaantimahdollisuutta. Tämä edellyttää solidaarisuutta unionissa. Ranska ja Saksa ovat avainasemassa. Mikään valtio, ei edes Saksa, voi luottaa saavansa kaasua Gazpromilta moneksi vuodeksi eteenpäin. Nord Stream -kaasuputki ei ole mikään ratkaisu. Sovittelu Venäjän ja Ukrainan välisessä kaasukiistassa antaa EU:lle hyvän tilaisuuden vaatia, että molemmat osapuolet noudattavat unionin sisäisten yhteisten energiamarkkinoiden mukaisia sääntöjä. Meidän on hyödynnettävä tämä tilaisuus.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin tarkastella tätä ongelmaa laajemmassa poliittisessa asiayhteydessä. Todellisuudessa niin sanottu Venäjän ja Ukrainan kaasusota on yksi vaihe taisteltaessa vaikutusvallasta Euroopassa. Sekä Ukraina että Georgia ovat valtiota, joiden haluaisimme olevan puolellamme, mutta Venäjä haluaa entiseen tapaan pyrkiä vaikuttamaan niihin. Keskikesä, jolloin pidettiin olympialaiset, ja jolloin oltiin keskellä lomakautta, valittiin ajankohdaksi Georgian vastaiselle hyökkäykselle, ja keskitalvi, uuden vuoden loma-aika, valittiin kaasusodalle. Kummallekaan valtiolle ei avattu oletettua tietä

Natoon ja Euroopan unioniin. Kuitenkin oli jo ennustettavissa, koska emme voineet iskeä asianmukaisesti Venäjää vastaan sen Georgiaa vastaan tekemän hyökkäyksen vuoksi, että Ukraina olisi seuraava tavoite. Venäjän poliittinen teknologia on vahvimpia maailmassa. Se on jo osoittanut, että se on valmis uhraamaan valtavia resursseja saavuttaakseen tavoitteensa. Tällä kertaa se veti pois sopimuksen, jotta Ukraina joutuisi huonoon valoon. Tällä niin sanotulla poliittisella teknologialla on myös riittävästi voimavaroja, jotta se voi vaikuttaa niiden valtioiden menettelyihin, joista se on kiinnostunut. Toisin kuin me, se suunnittelee ja ennakoii tapahtumia. Kompromissi on saatava aikaan ja kaasutoimitukset on aloitettava jälleen, jos Venäjällä on tarpeeksi kaasua toimitettavaksi. Kiitos.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Yleinen mielipide on, että Bulgaria on valtio, johon kaasukriisi vaikuttaa eniten. On sanomattakin selvää, että molemmat osapuolet ovat syyllisiä asiassa. Yksi osapuoli lopetti kaasutoimitukset. Toinen on syypää siihen, että Bulgaria joutuu selviämään riittämättömillä varastoilla. Ne eivät riitä siihen, että se selviytyy tästä kaasukriisistä. Nyt on kuitenkin tarkasteltava, miten voidaan toimia tulevaisuudessa. Yksi vaihtoehto on täysin sisäpoliittinen. Se koskee sellaisen vaihtoehtoisen energialähteen löytämistä, jota Bulgaria voi käyttää tarpeisiinsa samankaltaisissa tilanteissa. Toinen tällä hetkellä käytössä oleva vaihtoehto riippuu suoraan komission tahdosta.

Meillä, tai pikemminkin Bulgarialla, on valtava energialähde, joka suljettiin aikaisemmin poliittisista syistä. Se on Kozloduyn ydinvoimala. Tällä hetkellä Bulgaria on käyttänyt hiilellä toimivia sähkövoimaloita, jotka saastuttavat ympäristöä paljon enemmän kuin ydinvoimalat. Uskon, että kollegani vihreät ovat samaa mieltä asiasta. Oli suuri virhe, että Kozloduyn ydinvoimalan neljä ensimmäistä yksikköä suljettiin. Niitä testattiin kymmeniä kertoja, ja saatiin selville, että ne olivat täysin turvallisia. Tämä aiheutti valtavasti vahinkoa Bulgarian kansalaisille, ja nyt Bulgarian kansalaiset kärsivät vieläkin enemmän, koska emme saa energiaa mistään.

Sen vuoksi vetoan komissioon: on jo korkea aika, että Bulgaria ja Slovakia voivat avata täysin turvalliset ydinvoimalansa, jotka antavat niille turvaa energian puutetta vastaan.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, se, että Venäjä on keskeyttänyt kaasutoimitukset diplomaattisena aseena, osoittaa jälleen kerran, miksi tarvitsemme hallitustenvälisellä yhteistyöllä yhteistä EU:n energiapolitiikkaa. Tällaisella politiikalla on se selvä hyöty, että joudumme mahdollisimman vähän Venäjän käymän kädenvedon kohteeksi ja rohkaisemme vaihtoehtoisia lähteitä, kuten nesteytettyä maakaasua, uusia kaasuputkia, Nabucco-kaasuputkea ja Saharan läpi kulkevaa reittiä, ja edistämme EU:n yhtenäisen sähköverkon rakentamista.

Yhteinen energiapolitiikka antaa pontta ympäristönsuojelutoimille, koska sillä kannustetaan uusiutuvaa energiaa, energiatehokkuutta ja ydinenergian uutta tuleamista. Kannatan Slovakian kiireellistä pyyntöä komissiolle siitä, että suljettu Bohunice reaktori avataan. Tämä edistää osaltaan ilmastomuutoksen torjumista.

Minulla ei ole epäilystäkään, että Venäjä ahdistelee Ukrainaa ja pyrkii horjuttamaan hallitusta vetäen jopa Yhdysvallat mukaan tähän fiaskoon. Se toimii näin ennen ensi vuonna järjestettäviä presidentinvaaleja ja myös vaarantaa Ukrainan euroatlanttiset toiveet.

EU on vedetty mukaan tähän riitaan, ja se joutuu kärsimään toissijaisesti Kremlin kaasudiplomatiasta. Luulen, että Venäjän toimet oli ajoitettu juuri Tšekin puheenjohtajakauden alkuun, vaikka pääministeri ja neuvoston puheenjohtaja Topolánek on hoitanut taitavasti tätä hätätapausta.

Ukraina on mahdollisesti syylistynyt siihen, että venäläistä kaasua on siirretty jonkin verran muualle, mutta se on ehkä ymmärrettävää näiden kahden valtion välillä edelleen ratkaisematta olevien kahdenvälisen järjestelyjen vuoksi.

Ukrainan on tällä hetkellä maksettava välittäjäryitykselle ylimääräinen 500 miljoonaa dollaria vuodessa. Kun otetaan huomioon, että Ukrainan kaasuvelka Venäjälle on 2,4 miljardia dollaria, tämä velka olisi voitu pyyhkiä pois noin viidessä vuodessa luopumalla tästä maksusta. Ukrainan varapääministerin mukaan tämä summa päättyy korruptoituneiden poliitikkojen taskuihin.

Meidän on vastustettava kaikkia toimia, joilla pyritään iskemään kiila Ukrainan ja sen lännessä olevan tulevaisuuden välille ja ennen kaikkea vahingoittamaan sen tulevaisuutta Euroopan unionin täysivaltaisena jäsenenä. Paras tapa varmistaa, että Venäjä ei enää ahdistele tai painosta Ukrainaa tai edes provosoi EU:ta ahdistelemaan Ukrainaa, on puolustaa EU:n yhteistä ulkoista energiavarmuutta koskevaa politiikkaa, jota soveltamalla jäsenvaltiot voivat osoittaa solidaarisuutta kriisitilanteissa ja energiapulan aikana.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä ongelmassa ei ole kyse ainoastaan Venäjän ja Ukrainan välisestä kiistasta. Kyseessä on myös Euroopan ja Venäjän välinen kiista Ukrainan geopolittisesta asemasta, Euroopan unionin ja Ukrainan välinen kiista Ukrainan Euroopan unionia koskevista näköaloista, Euroopan unionin ja Venäjän välinen kiista Venäjän kaasutoimitusmonopolista ja Euroopan unionin ja Ukrainan välinen kiista Ukrainan yksinoikeudesta kaasun kauttakulkuvaltiona.

Kaikkien näiden kiistojen vuoksi olemme keskellä energiasotaa, jossa on kyse vallanjaosta. Emme ole tässä sodassa panttivankeja vaan taistelijoita. Emme toimi sovittelijoina, vaan yhtenä osapuolena, jolla on asiassa oikeutettu etu. Tämän sodan seuraukset ulottuvat kriisistä toiseen. Voimmeko lopettaa taistelun ja järjestää rauhankonferenssin?

Tarvitsemme säännöt vapaille energiamarkkinoille, jotka jaamme Venäjän ja Ukrainan kumppaneidemme kanssa. Tarvitsemme takeita ja menettelyitä, joilla näitä sääntöjä voidaan tehostaa, riitojenratkaisumenettelyn ja toimielimen, joka panee täytäntöön kyseiset menettelyt. Tarvitsemme yhteisen eurooppalaisen energiapolitiikan, johon kuuluu asianmukaisia oikeudellisia ja poliittisia välineitä ja jota vahvistetaan yhteisessä sopimuksessa toimitus- ja kauttakulkuvaltioiden, eli Venäjän ja Ukrainan, kanssa. Pakotteet eivät voi toimia. Vastakkainasettelu ei ole myöskään vaihtoehto. Meidän on toimittava yhteisesti sekä neuvoteltava strategisesti ja kokonaisvaltaisesti. Tämän vuoksi meidän on järjestettävä parlamenttien välinen väliaikainen työryhmä, johon kuuluu Euroopan parlamentin, Venäjän duuman ja Ukrainan radan edustajia. Edustajien tehtävä on seurata pysyvästi ja niin kauan, kun on tarpeen, yhteisymmärrykseen pääsyä sekä strategian luomista koskevia pyrkimyksiä.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yhteiskuntamme ei voi toimia ilman energiaa, ja se on nyt aivan ilmeistä. Kaasutoimituksia on saatava. Katson, että lyhyellä aikavälillä on erityisen tärkeää, että kaikista diplomaattisista keinoista neuvotellaan. Komissio ja neuvosto toimivat tällä hetkellä juuri näin erittäin kiitettävällä tavalla. Niiden tavoite on varmistaa, että kaasutoimitukset palautetaan ennalleen mahdollisimman nopeasti. Oikeustoimilla uhkaileminen ei ole luonnollisesti kovin tehokas toimintatapa.

Katson, että keskipitkällä aikavälillä on hyvin tärkeää perustaa Euroopan energiamarkkinat. Edellytys on, että ryhdytään toimiin, joita emme ole tähän mennessä pystyneet toteuttamaan. On aika toimia. Mielestäni jäsenvaltioilla voi olla tässä tärkeä asema, kuten niillä oli esimerkiksi Nabucco- ja Nord Stream -kaasuputkihankkeiden rakentamisen nopeuttamisessa. Meidän on erityisesti varmistettava, että sekä kaasulle että sähkölle luodaan yksi eurooppalainen verkko, jotta riippuvuutemme vähenee. Eurooppalaisen verkon avulla voimme luoda asianmukaisesti toimivat markkinat, osoittaa enemmän solidaarisuutta ja ennakoida paremmin puutteet energiantoimituksissa. Meidän on kuitenkin käärittävä hihamme. Ihmettelen, miksi jäsenvaltiot eivät ole vielä toteuttaneet mitään toimia.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on toiminut menestyksekkäästi ilmaston lämpenemistä vastaan. Päätöslauselman hyväksyminen oli riittävä välittömän menestyksen saavuttamiseksi. Onnistuimme alentamaan lämpötilaa Euroopassa ja tuomaan tilalle talven, joka on vaikuttanut koko mantereeseen. Tämä on todiste Euroopan unionin voimasta ja kyvystä saavuttaa asetetut tavoitteet. Menestyksestämme on kuitenkin tullut tappio, sillä nyt tarvitsemme enemmän lämmitystä kodeissamme ja työpaikoillamme. Virkamiehet eivät ennakoineet tätä.

Euroopan unionissa energiapolitiikka alkaa vaikuttaa Hašekin tarinan ”Kunnon sotamies Švejk” lääkäriä, joka määräsi saman hoitokeinon kaikkiin tauteihin: peräruiskeen. Euroopan unioni on rajoittanut toimensa julistuksiin, konferensseihin, teerenpelin pitämiseen Venäjän kanssa, ja tämä on rohkaissut Venäjää käyttämään energiavarojaan poliittisen painostuksen välineenä. Asiaa pahensi, että Venäjä sai Saksasta liittolaisen. Se aikoo rakentaa Saksan kanssa Itämeren pohjassa kulkevan kaasuputken.

Johtopäätös on selvä: meidän on toteutettava kiireellisiä toimia, jotta emme olisi enää riippuvaisia Venäjän kaasutoimituksista. Meidän on muistettava sanonta siitä, että heikoimmat hukuvat ensiksi. Tämä merkitsee, että meidän on ensin pelastettava Puolan ja Baltian maiden kaltaiset maat, jotka ovat täysin riippuvaisia idän kaasutoimituksista, ellei Euroopan unioni katso, että yksityiset edut ja Venäjää edustavien osapuolten intressit ovat tärkeämmät.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Tällä hetkellä 18 jäsenvaltion kansalaisia pidetään panttivankeina Ukrainan ja Venäjän välisessä poliittisessa kiistassa. Käytän termiä ”poliittinen kiista”, koska olemme kaikki nähneet, miten Gazpromia ja Venäjän energiatoimituksia käytetään poliittisena aseena itsenäisen valtion painostamiseksi. Euroopan kansalaisia pidetään panttivankeina. Kaasu toimitetaan Venäjältä. Hana on suljettu Venäjällä. Kyllä, Ukraina on jonkin verran syyllinen tilanteeseen. Kehotan siksi

sekä neuvostoa että komissiota kertomaan selväsanaisesti ystävillemme Ukrainassa, että elleivät sekä oppositio ja hallitus toimi yhteisesti maan omaan kehitykseen vaikuttavien tärkeiden kysymysten puolesta, ne eivät voi selviytyä tämän – sekä meihin että niihin kohdistuvan – paineen vuoksi. Niillä on oltava yhteisymmärrys keskeisissä kysymyksissä, aivan kuten olemme omissa valtioissamme samaa mieltä tärkeistä kysymyksistä.

Toiseksi Gazpromin on maksettava valtioillemme korvauksia. Tällä hetkellä Bulgarian, joka on kaikkein vaikeimmassa asemassa Euroopassa ja joka on täysin riippuvainen Venäjän kaasutoimituksista, on vaadittava, että sen oikeuksia kunnioitetaan, ja vaadittava tätä toimittajalta, eli tässä tapauksessa Venäjältä.

Kolmanneksi Euroopan energia-asioissa on annettava yhtenäinen viesti. Meidän on selkeästi sanottava ”kyllä” ydinenergialle Euroopassa, ”kyllä” vaihtoehtoisille energialähteille, eri kaasuputkihankkeille, joiden ansiosta olemme vähemmän riippuvaisia yhdestä toimittajasta, suuremmille varastoille sekä useammille jäsenvaltioiden välisille yhteenliitännöille, jotta voimme välttää samankaltaisen kriisin.

Haluaisin lopuksi todeta, että omaa Bulgarian hallitustamme on arvosteltu jyrkästi. Hallitus on kaikkina vallassaolovuosinaan salaillut toimitussopimuksia Venäjän kanssa eikä se ole tehnyt mitään monipuolistaakseen maamme hankintalähteitä.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Arvoisat puhemies, ministeri ja komission jäsen, edustan kaikkein eniten asiassa kärsinyttä valtiota. Pyydän teitä ja edustamianne toimielimiä toteuttamaan välittömästi toimia kaasutoimitusten palauttamiseksi sekä käyttämään kaikkia kansainvälisen oikeuden mukaisia poliittisia keinoja ja perusteita. Toivon, että neuvosto ja komissio hyväksyvät solidaarisuusperiaatteen mukaisesti Bulgarian ehdotukset siitä, että käyttämätön 5 miljardia euroa osoitetaan hankkeisiin rajatylittävien yhteyksien avaamiseksi Bulgarian ja Romanian sekä Bulgarian ja Kreikan välille ja Chirenin varastointitilojen laajentamiseksi, jotta kaikkein kiireellisimmät tarpeet voidaan kattaa. Samalla voidaan kehittää mahdollisuuksia käyttää yhteisesti nestekaasuterminaaleja.

Erään kolmatta energiapakettia koskevan mietinnön esittelijänä katson, että avoimuuden varmistamista ja sääntöjen noudattamista koskeva kysymys on tärkeämpi kuin kaikki muut kysymykset, jotka koskevat kolmansien maiden lauseketta. Toivon myös, että komissio vastaa mahdollisimman pian pitkän aikavälin toimia koskevaan pyyntöön – jonka lähetimme Anni Podimatan kanssa – jotta se voidaan hyväksyä siten, että meillä on ennen kevään Eurooppa-neuvoston kokousta yhteinen politiikka ja tehokkaita toimia. Niillä ratkaistaan samanlaisia ongelmia, joita on juuri nyt esiintynyt ja joita komission puheenjohtaja tänään piti ennennäkemättöminä, perusteettomina ja käsittämättöminä.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Toiveemme saada kaasua on jälleen kerran tehty tyhjäksi huolimatta siitä, että Venäjän ja Ukrainan välillä on tehty sopimus kaasutoimitusten jatkamiseksi Eurooppaan. Tällaista ennennäkemätöntä kaasukauppasaartoa ei voi perusteella teknisillä, taloudellisilla tai poliittisilla syillä. Ennätyskylmän talven aikana on piittaamatonta ja epäinhimillistä tuomita miljoonat Euroopan kansalaiset palelemaan. Kaikkein eniten asiasta kärsimään joutuneelle EU:n jäsenvaltiolle Bulgarialle on erityisen tärkeää, että pacta sunt servanda -periaatetta (sopimukset on pidettävä) noudatetaan ja että kaasutoimitukset palautetaan välittömästi. Oikeudenmukaisia korvauksia olisi perittävä ihmisille aiheutetun vahingon ja kärsimysten sekä sopimuksen rikkomisen vuoksi.

Haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä sen aktiivisesta välittäjän roolista kriisin ratkaisemiseksi. Euroopan unionin on nyt enemmän kuin koskaan toteutettava vanha muskettisoturien ilmaisema solidaarisuuden tunnuslause: ”Kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta”. Sen on myönnettävä taloudellista tukea kärsimään joutuneille valtiolle, kuten Bulgarialle, erittäin tärkeitä hankkeita varten, joilla se varmistaa energian toimitusvarmuuden. On korkea aika osoittaa unionin vahvuus ja yhtenäisyys ja hyväksyä pitkän aikavälin energias strategia.

Eugenijus Maldeikis (UEN). – (LT) On selvää, että tämä kaasutoimituskriisi on poliittinen ongelma eikä kaupallinen riita-asia. Sekä Gazprom että Naftogaz ovat keskeisiä toimijoita tässä konfliktissa. Ne yrittävät todistaa meille kaikilla ja yhteiskunnalle, miten mahdotonta kauttakulku on teknisesti, teknologisesti ja taloudellisesti. Tätä toistetaan jatkuvasti. Yhä enemmän sen vuoksi, että kumppanimme, Euroopan unionin kumppanit, eivät toimi edes alkeellisen liiketoimintakäytännön tai energiaperuskirjan mukaisesti. Vaikuttaa siltä, että kumppanit eivät ota tätä ollenkaan huomioon. En näe valitettavasti, että Moskovan tai Kiovan hallinto haluaa saada sopimuksen aikaan. Minusta tuntuu, että ne pyrkivät ostamaan aikaa näissä neuvotteluissa ja uskon, että ainoastaan poliittisilla toimilla autetaan ratkaisemaan tämä poliittinen ongelma, kunnes tekniset kysymykset kauttakulusta ratkaistaan. Katson, että meidän olisi pyrittävä Euroopan unionin, Venäjän ja Ukrainan välisiin poliittisiin sopimuksiin ja takeisiin, kunnes tavoitteemme saavutetaan keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä. Mainitsen vielä yhden seikan energiasolidaarisuudesta. Bulgarian pääministeri ja

Slovakian pääministeri lähtevät neuvottelemaan Moskovaan ja Kiovaan. Tämä energiasolidaarisuuden viikko ei saisi päättyä siihen, että neuvottelut käydään jälleen kahdenvälisesti. Katson, että energiasolidaarisuus tässä tilanteessa merkitsee Bulgarialle ja Slovenialle, että ydinvoimalatoiminta uudistetaan. Tämä olisi todellista energiasolidaarisuutta.

John Purvis (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, teen kolme melko ilmeistä päätelmää umpikujaan johtaneesta tilanteesta Venäjän ja Ukrainan kanssa.

Ensiksi meidän on vähennettävä riippuvuuttamme kaasusta, koska sitä pitäisi tuoda yhä enemmän. Tämä merkitsee, että meidän on käytettävä kotimaisia energialähteitä, joihin kuuluvat erityisesti uusiutuvat energialähteet ja ydinvoima.

Toiseksi meidän on parannettava EU:n solidaarisuutta siten, että jäsenvaltiot tukevat yhteisesti sähkö-, öljy- ja kaasutoimituksien järjestämistä. Tämä merkitsee, että parannetaan ja laajennetaan huomattavasti runkoverkkoja ja putkia. Miksi Bulgarialla ei olisi kaasua, kun sitä on Tonavan toisella puolella sijaitsevalla Romanialla? Miksi Slovakiassa ei ole kaasua, kun sitä on sen naapureilla Itävalalla, Puolalla ja Tšekin tasavallalla? Nämä aukot kaasuverkossa on kiireellisesti saatava umpeen. Millaisella aikataululla tämä toteutetaan, komission jäsen Piebalgs?

Kolmanneksi meidän on monipuolistettava hankintalähteitä sekä varastointitilaa kaasulle ja öljylle. Miksi emme käytä tehokkaammin ehtyneitä eteläisen Pohjanmeren alueen kaasukenttiä varastointiin?

Meidän on laajennettava huomattavasti nesteytetyn maakaasun infrastruktuuria sekä kehitettävä putkijärjestelmiä vaihtoehtoisista energialähteistä ja vaihtoehtoisen reitityksen kautta. Tarvitsemme enemmän ja parempia yhteyksiä Norjaan, Pohjois- ja Länsi-Afrikkaan, Kaspianmerelle ja Kaukasukselle, Mashrek-maihin ja Persianlahden alueen valtioihin Lähi-idässä.

Lopuksi kysyn sen vuoksi komissiolta ja neuvostolta, edistävätkö ne tarpeeksi uusiutuvia energialähteitä ja ydinenergiaa, investoivatko ne tarpeeksi putkistojen rakentamiseen ja nesteytetyn maakaasun terminaaleihin sekä kehittävätkö ne poliittisia suhteita, joilla varmistetaan jatkuvuus ja tarjonnan monipuolisuus?

Emme voi selvästikään olla riippuvaisia Venäjästä tai Ukrainasta yhtä paljon kuin tällä hetkellä. Meidän on asetettava viipymättä oma eurooppalainen etumme ensisijaiseksi.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, sitä, että Venäjä katkaisi kaasutoimitukset Euroopan unionin asiakkaille, on mahdotonta hyväksyä, kun otetaan huomioon Venäjän allekirjoittamat sopimukset. Eurooppalaiset asiakkaat maksavat Venäjän kaasutoimituksista määräaikana, ja niillä on oikeus edellyttää Venäjän ja Ukrainan välisistä kiistoista huolimatta, että toimitukset suoritetaan ajoissa. Pääministeri Putinin TV-kameroiden edessä antama päätös toimitusten lopettamisesta merkitsee allekirjoitettujen sopimusten rikkomisen lisäksi, että Gazprom ei ole markkinoiden periaatteiden mukainen liikeyritys vaan se toteuttaa Kremlin poliittista käskyä. Tässä keskustelussa olisi annettava selkeä viesti Venäjälle ja Ukrainalle, että ne jatkavat välittömästi kaasutoimituksia.

Haluaisin myös sanoa, että ukrainalaisten käyttäytyminen on pettymys. Se, että Venäjää ei ymmärretä, epämääräiset säännöt maksuista kaasusta huolehtiville välittäjille ja poliittinen valtataistelu korkeimmista paikoista hallituksessa vaarantavat Ukrainan maineen kansalaisten silmissä ja estävät maata toteuttamasta EU:ta koskevia pyrkimyksiään. Tämä on minulle tuskastuttavaa, koska Ukraina on meille tärkeä naapuri ja strateginen kumppani.

Nykyinen kaasukriisi on lopullisesti osoittanut, että Euroopan on huolehdittava omasta energiaturvallisuudestaan. Emme voi enää sietää, että asiassa ei toimita. Arvoisa komission jäsen, kehoitan komissiota välittömästi esittämään lainsäädäntöaloitteita, joiden perusteella energialähteitä voidaan asianmukaisesti monipuolistaa. Tällä varmistetaan teeskentelyn sijasta todellinen solidaarisuus energia-alalla. Lisäksi eri jäsenvaltioiden kansalliset kaasunsiirtojärjestelmät liitetään yhteen.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). - (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, rajun talouskriisin ja kaasukonfliktin vaikeiden seurausten vuoksi tarvitaan yhteisvaikutusta kaikkien kansallisten ja EU:n toimielinten välillä. Ongelman laajuuden vuoksi meidän on keskitettävä ponnistelumme ja yhteistyömme EU:n tasolla ja yli puoluerajojen Euroopan kansalaisten sekä heidän etujensa ja oikeuksiensa puolesta.

Vaihtoehtoiset energialähteet ja uusi tekniikka vähentävät riippuvuuttamme muualta tuotavasta raaka-aineesta ja energiasta. Kaasukriisistä aiheutuvien taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien lisäksi nyt esiintyy myös ympäristöongelmia. Se, että teollisuudessa käytetään kaasun sijasta polttoöljyä, kuten on toimittu Bulgariassa,

vaikuttaa Euroopan unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevia suunnitelmia. Arvostamme Euroopan unionin toimielinten nopeaa toimintaa, mutta tarvitsemme etuoikeutettua kumppanuutta, jotta voisimme edistää energiaomavaraisuuttamme. Tämän vuoksi Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa on otettava huomioon rahoitus, jolla tuetaan nykyisiä tarpeita vaihtoehtoisen energiainfrastruktuurin rakentamiseksi erityisesti kaikkein eniten toimituksista riippuvaisissa valtioissa, kuten Bulgariassa.

Kehotamme Euroopan parlamenttia antamaan selkeän kannan, jolla kannustetaan kaikkien toimielinten koordinoitua toimintaa ja jolla pyritään ratkaisemaan tämä kaasukriisi sekä estämään tällaisen kriisin toistuminen tulevaisuudessa.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Venäjän kaasun toimittamisessa Ukrainan kautta ei ole kyse vain kahdenvälisestä kysymyksestä tai kaupallisesta kiistasta. Kyseessä on ongelma, jonka luonne on vahvasti monenvälinen. Kaasun myynti ja toimittaminen voi olla kaupallista toimintaa vain, jos tarvittavat edellytykset täyttyvät. Mielestäni vähimmäisvaatimukset tässä yhteydessä ovat avoimuus, selkeät säännöt, kilpailukyky, uskottavuus ja valvonta.

Kysymykseni ja huolenaiheeni on, kuka antaa korvauksia yrityksille, joiden on jo täytynyt keskeyttää toimintansa? Kuka myöntää korvaukset yksittäisille kansalaisille? Tarkoitan tällä sitä, että Euroopan on vaadittava jotakin tahoja tilille.

Mitä voimme tehdä nyt? Meidän on tehostettava diplomaattisia ponnisteluitamme. Meidän on oltava yhteisen energiapolitiikan muotoilemisessa nopeampia ja tehokkaampia. Kolmas ala, johon haluaisin teidän kiinnittävän huomion, on monipuolistaminen: on monipuolistettava energialähteitä, toimitusreittejä ja niitä valtioita, joista tuomme energiatuotteita.

Haluaisin mainita kaasun osalta kaksi painopistealaa, erityisesti nesteytetyn maakaasun käytön ja Nabucco-kaasuputkihankkeen. Kummankin ansiosta voimme monipuolistaa toimitusreittejä ja viejämaita. Nabucco-hankkeen on oltava etusijalla Nord Stream ja South Stream -hankkeisiin nähden yhteisön tason lisäksi jokaisen jäsenvaltion tasolla.

Tästä syystä haluaisin pyytää, että komissio antaa meille ainakin perustietoja Nabucco-hankkeen edistymisestä. Haluaisin myös kysyä, mitä muita toimia komissio on toteuttanut, jotta tällaisten ongelmien toistuminen estetään vuonna 2010? Voiko komissio antaa meille jonkinlaisia tietoja, milloin kaasutoimitukset unioniin jatkuvat?

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Arvoisa puhemies, nyt, kun kaasutoimitusten pitäisi jatkua Euroopan unionin aluksi epäroivän mutta lopulta koordinoitun toiminnan tuloksena kaikista eri teknisistä ja muista ongelmista huolimatta, voimme huokaista helpotuksesta, mutta emme voi levätä laakereillamme.

Ensinnäkin Venäjän ja Ukrainan välistä kiistaa ei ole selvitetty ja ratkaistu, ja se voi syttyä uudelleen milloin tahansa. Kaasukriisi on lisäksi osoittanut riippuvaisuutemme ja haavoittuvuutemme. Tämän seikan tunnustaminen voi saada raiteilleen viivästyneen eurooppalaisen yhteisen energiapolitiikan kehittämisen. Tämän politiikan ensimmäinen askel on, että Eurooppa vastaa yhteisesti toimitusvarmuudesta.

Meidän on tämän vuoksi kehitettävä uusia energialähteitä ja toimitusreittejä sekä jäsenvaltioiden välisten verkkojen yhteenliittäntöjä. Emme voi kuitenkaan olettaa, että tällaista kehitystä saadaan aikaan markkinalähtöisesti, vaan eurooppalaisia energialähteitä on oltava saatavilla yhteisen eurooppalaisen edun mukaisesti.

Nabucco-öljyputkessa on kyse pitkän aikavälin ratkaisusta. Uusia jäsenvaltioita yhdistävien verkkojen kehittäminen voisi alkaa jo tänään, ja siihen voidaan käyttää talouskannustimia koskevassa ohjelmassa tähän tarkoitukseen varattua viittä miljardia euroa. Tämä merkitsee kahta kärkeä yhdellä iskulla, sillä tällä infrastruktuurilla voidaan edistää Euroopan taloutta ja luoda työpaikkoja ja samalla lieventää vastaavien kriisien vaikutuksia.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kyseessä ei ole uusi ongelma. Sitä on käsitelty vuosikausia täällä täysistunnossa ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnassa. Moskovan hallinto ei ole koskaan tehnyt selvemmäksi, miten haavoittuvia meistä on tullut ja miten helppoa meitä on lahjoa. On aika toimia.

Hyvä komission jäsen, arvionne yhteenliittäntöjen puutteesta ei voisi olla täsmällisempi. Meidän on toimittava tässä asiassa, koska voimme todella tehdä jotain sen hyväksi. Voimme liittää EU:n kaasuverkot yhteen. Yksi tärkeimmistä syistä, miksi näin ei ole tehty, on se, että luvat myönnetään kansallisella tasolla. Meidän olisi yhdenmukaistettava niitä tehokkaammin, sillä ne ovat erilaisia jokaisessa jäsenvaltiossa. Meidän on löydettävä ratkaisut, jotta kansalliset menettelyt saadaan sujuvimmiksi. Olen tietoinen, että valiokunnalla on vain vähän toimivaltaa tällä alalla, mutta meidän pitäisi silti yrittää saada asiassa aikaan läpimurto. Voisi olla hyödyllistä – ja tämä mainittiin myös komission ehdotuksessa –, että jokaiseen rajatylittävään hankkeeseen nimitetään koordinaattori, joka toimisi välittäjänä yhteenliittäntöjen alalla ja saisi asiat sujumaan. Koordinointi voi olla perustavanlaatuinen toimi, ja sitä voitaisiin hyödyntää myös tuulienergian alalla. Olen tyytyväinen saatuaani tietää, että toisessa katsauksessanne ilmoitatte selkeästi, että koordinointi on osa suunniteltua merituuliturbiiniverkoston kehittämistä erityisesti, kun kyseessä on yhteys maalla sijaitsevaan verkkoon.

Toiseksi meidän olisi kiinnitettävä paljon enemmän huomiota nesteytettyyn maakaasuun, koska se on joustavampi järjestelmä ja koska olemme sen ansiosta vähemmän haavoittuvia. Kolmanneksi verkot olisi yhdistettävä kestäväan energiaan, jota – kuten tiedämme – tuotetaan paikallisesti. Meidän on myös varmistettava, että se päästetään ensisijaisesti verkkoon.

Hyvät parlamentin jäsenet sekä komission jäsenet, on selvää, miten meidän on toimittava. Lähden siitä, että meillä on poliittista tahtoa toteuttaa toimia ja että tulevassa kevään huippukokouksessa tehdään perustavanlaatuisia ja yksityiskohtaisia päätöksiä.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, asiakas, joka maksaa sovitun hinnan, täyttää velvoitteen. Venäjä on vastuussa kriisistä, joten siihen olisi sovellettava seuraamuksia, arvoisa komission jäsen. Ukraina on joutunut selvästi keskelle kiistaa. Jos Venäjä ei voi hyväksyä Ukrainan poliittista suuntausta, sen on päästävä asian yli, kuten silloin, kun se menetti Neuvostoliiton ryhmän valtioiden poliittisen vaikutusvallan. Maaailma muuttuu, ja sen on vain hyväksyttävä tämä tosiasia.

Venäjän teatraaliset toimet kaasutoimitusten lopettamiseksi näyttävät osoittavan, että se ei välittänyt, myykö se meille tuotettaan. Tältä tämä ainakin vaikutti. Uskon, että on Venäjän talouden ja kansan edun mukaista, että se kiinnittää huomiota markkinoihin ja sen kuvaan luotettavana kumppanina. Korostan, että tämän sopimuksen ja yhteistyön tärkein näkökohta on todennäköisesti kummankin osapuolen riippuvuus toisestaan.

Uskon, että tämä totuus paljastuu loppujen lopuksi venäläisille ja että Eurooppa ottaa huomioon Venäjän ja että siitä tulee hyvä sovittelija asiassa.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Gazprom ja Naftagas pelaavat uhkapeliä Euroopan kuluttajien luottamuksella. Slovakiassa satojen yritysten on ollut pakko lopettaa tuotantonsa, ja ihmiset palelevat kotonaan Bulgariassa. Euroopan kansalaisten ei pitäisi maksaa taloudellisen ja poliittisen pelin hintaa.

On vaikeaa arvioida, kumpaa puolta voidaan syyttää enemmän, mutta yksi asia on selvä, Slovakia ja Bulgaria tarvitsevat kiireisesti apua. Ne tarvitsevat välittömän ratkaisun. Ne tarvitsevat sen, että niiden kaasutoimituksia jatketaan. Niiden on myös tiedettävä, miten niiden ydinvoimaloille käy.

Uskon, että kaikesta tapahtuneesta huolimatta emme käännä selkäämme entisen itäblokin maille, kuten Ukrainalle, jotka haluavat päästä vapaaksi Venäjän vaikutusvallasta. Ukrainan kansalaisten ei pitäisi kärsiä vain siksi, että heidän poliitikkonsa ovat epäonnistuneet.

Evgeni Kirilov (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, voin yleisesti ottaen yhtyä niihin kollegoihin, jotka kiittivät puheenjohtajavaltio Tšekkiä aktiivisesta osallistumisesta.

En voi kuitenkaan olla samaa mieltä varapääministeri Vondran aloituspuheenvuorossa ilmaistusta poliittisesta äänensävystä. Hänen poliittinen äänensävyensä on liian maltillinen. Olemme puhuneet ja puhumme nyt yhdellä äänellä, mutta tämä ääni ei ole tarpeeksi voimakas. Kun otamme huomioon miljoonien Euroopan kansalaisten ahdingon tämän vaikean talven aikana, emme voi pysytellä rauhallisina. Ihmettelen, miksi asia on näin. Meidän on toimittava. Olen samaa mieltä niiden kollegojeni enemmistön kanssa, jotka pyysivät asiasta selvitystä, sillä meidän on selvitettävä, kumpi osapuoli toimii vastuuttomammin. Kummankin ovat vastuussa! Tämän maltillisen poliittisen keskustelun taustalla on ehkä se, että se koskee nyt Venäjän lisäksi Ukrainaa, ja tämä ei ole oikein.

Olen todella sitä mieltä, että tämän parlamentin lisäksi myös puheenjohtajavaltion olisi korotettava ääntään kärsimään joutuneiden kansalaisten puolesta.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä kriisi osoittaa, miten tärkeää on, että EU on vähemmän riippuvainen energiasta. Käsittelemme energiahuoltoa, mutta emme saa unohtaa, että energian kysynnän hallinta on myös olennaisen tärkeää.

Meillä on EU:n energian tehokkuuden parantamista koskeva tavoite, 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja useita energiasäästöä koskevia säädöksiä. Näillä energiatehokkuutta koskevilla toimilla ei ainoastaan torjuta ilmastonmuutosta ja polttoaineköyhyyttä, niillä parannetaan myös huomattavasti Euroopan energiaturvallisuutta.

On tietenkin hyvä syy siihen, miksi komission energiatehokkuutta koskevaan toimintasuunnitelmaan kuulu kansainvälinen tekijä ja miksi siinä tunnustetaan Euroopan ulkopuolella sijaitsevien valtioiden energiatehokkuuden parantamisen merkitys, eikä vähiten niiden maiden osalta, jotka toimittavat energiaa tai joiden kautta energiaa viedään Eurooppaan. Tosiasia on, että jos ne käyttävät vähemmän, me saamme todennäköisesti enemmän. Tämä on tärkeää tämän kriisin välittömien poliittisten vaikutusten lisäksi.

András Gyürk (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, ehdotan, että puhumme selkeästi. Euroopan unioni ei ole oppinut Venäjän ja Ukrainan välillä vuonna 2006 puhjenneesta kaasukriisistä, ja se on epäonnistunut pahasti nykyisessä kriisissä. Päätöksentekijät reagoivat kaasuhanojen sulkemiseen aivan, kuin sitä ei olisi voinut odottaa. Tämä tähän mennessä vakavin energiatoimituskriisi voi olla viimeinen muistutus jäsenvaltioille, ja meidän on toteutettava toimia energiariippuvuutemme vähentämiseksi.

Uskon, että kaikille on selvää nyt, että Venäjän ja Ukrainan välille puhjennut kriisi ei ole vain yksityinen kahdenvälinen kiista, koska se vaikuttaa satoihin miljooniin Euroopan unionin kansalaisiin. Tämänhetkinen kriisi ei ole vain yhteisen energiapolitiikkamme vaan myös EU:n solidaarisuuden koitinkivi.

Kyseessä on nyt se, voivatko jäsenvaltiot päästä eteenpäin tähän asti erillisiin sopimuksiin perustuvista toimintalinjoista. Vaakalaudalla on nyt se, pystyykö Euroopan unioni puhumaan ja toimimaan yhtenäisesti näin ratkaisevassa asiassa.

Eluned Morgan (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen nähdessäni, että ministeri Vondra on taas täällä läsnä. Kiitän häntä, että hän selvitti tilanteen vakavuuden, mutta milloin neuvosto oppii, että olemme heikossa asemassa aina siihen saakka, kunnes EU puhuu yhdellä äänellä energiaa koskevista kysymyksissä erityisesti Venäjän ja Ukrainan kanssa.

Annan nyt esimerkin, milloin neuvosto ei toimi tällä tavalla. Aloitamme piakkoin neuvottelut energian vapauttamista koskevan paketin toisesta käsittelystä. Komissio antoi hyvin huolellisesti muotoillun kannan kolmansista maista, jotka investoivat EU:hun. Sen mukaan komissio puhuisi EU:n puolesta näissä asioissa. Mitä olette tehneet neuvostossa? Olette vetäytyneet kansallisten kantojenne taakse ja ilmoittaneet, että tämä ei käy: jäsenvaltiot haluavat tehdä lopullisen päätöksen eikä komissio.

Te ja kolleganne ovat menneet lankaan hajota ja hallitse - toimien vuoksi, mikä on kaikkein vanhin temppu. Pysymme aina haavoittuvassa asemassa ennen kuin ymmärrätte, että voimienne yhdistäminen on oikea tapa saada enemmän painoarvoa kansainvälisellä tasolla. Teidän on vastattava Euroopan kansalaisille, miksi he joutuvat palelemaan. Teidän on muutettava kantaanne tästä asiasta. Milloin teette sen?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin esittää teille anteeksipyyntöni. Olen täällä ensimmäistä kertaa ja käytin ehkä aloituspuheenvuorooni niin paljon aikaa, että aikataulussa myöhästyttiin. Luulen kuitenkin, että tiivistelmä 1. tammikuuta lähtien toteuttamistamme toimista on ollut hyödyllinen.

Yritämme juuri puhua yhdellä äänellä tässä asiassa. Uskon, että olemme onnistuneet siinä melko hyvin tähän mennessä.

Mainitsitte EU:n energiapaketin. Se ei ole tämän keskustelun aihe. Käsittelemme hätätilannetta. Voin kuitenkin ilmoittaa teille, että neuvostossa käydyistä keskusteluista tiedän, että täydellisen eriyttämisen toteuttamista koskevien huolenaiheiden taustalla oli yksinkertaisesti joidenkin valtioiden strategiset huolet. Tällainen on keskustelu kolmansia maita koskevasta lausekkeesta, ja niin edelleen. Mainitsin kuitenkin puheenvuorossani täällä, että puheenjohtajavaltio Tšekki pitää asiaa yhtenä painopisteistään. Teemme voitavamme ratkaisun ja kompromissin aikaansaamiseksi neuvoston ja parlamentin välillä.

Älkää kuitenkaan olettako, että saamme aikaan suurenmoisen ratkaisun Keski- ja Itä-Euroopan kaasualan vehkeilyä koskeviin kysymyksiin. Slovakian tai Bulgarian sijainnin vuoksi ongelma on erilainen kuin saarella, jonne voidaan tuoda mihin tahansa satamaan energiaa. Olette oikeassa, että myös kyseisellä alueella on

tällaisiin hätätilanteisiin paremmin valmistautuneita valtioita. Katson kuitenkin, että meidän olisi oltava tietoisia siitä, että minne tahansa ei voi rakentaa kaasuvaroja. Tarvitaan oikeanlainen geologinen ympäristö.

Esimerkiksi omassa maassani on suotuisa tilanne, koska kaikki varastot sijaitsevat maan itäosassa. Voimme pumpata kaasua näistä varastoista ja jakaa sitä, vaikka ulkopuolelta ei saataisi lähes minkäänlaisia toimituksia. Selviämme muutamia viikkoja tai kuukausia, mutta emme kauemmin. Slovakiassa on valitettavasti kyseinen geologinen ympäristö maan länsiosassa, ja kaasuvirran suunnan muuttaminen ei ole helppo toimenpide. Putkistoissa on oltava kompressorit, ja jos niitä ei ole, se aiheuttaa ongelmia.

Haluaisin sanoa niille jäsenille, joiden mielestä kyseessä on yhdellä äänellä puhumista koskeva poliittinen ongelma, että kaiken kokemukseni mukaan kyseessä on todella poliittinen ongelma. Kyseessä on poliittinen ongelma, koska ihmiset palelevat, joten tilanne on poliittisesti hankala. Olen luonnollisesti samaa mieltä Jacek Saryusz-Wolskin ja István Szent-Iványin näkökantojen kanssa siitä, että kyseessä on eräänlainen kyyninen peli ja että koko asian ytimessä on taistelu infrastruktuurin hallinnasta kyseisessä valtiossa. Toiset, kuten Hannes Swoboda ja Jan Marinus Wiersma korostavat, että emme saisi suhtautua asiaan mustavalkoisesti ja että Ukrainaan on kiinnitettävä huomiota. Olette myös oikeassa siinä, että Ukraina ei tietenkään tee asiaa helpommaksi. Tämä on ainakin minun näkemykseni. Meidän pitäisi olla tietoisia siitä, että Bulgaria ja Slovakia ovat erittäin hankalassa tilanteessa, koska yksi valtio haluaa yhtäkkiä käyttää hyväkseen tätä vaikeaa tilannetta ja aiheuttaa ristiriitaa näiden valtioiden ja Ukrainan välillä. Tämä on se, mitä voimme nyt havaita esimerkiksi tämänpäiväisistä tapahtumista. Tilanne on vaikea. Mitä voimme tehdä?

Tietyt toimijat eivät uskalla ryhtyä peliin, koska niiden mielestä tämä on kuin Mustan Pekan pelaamista, jolloin vaarana on se, että laskun joutuu maksamaan se, jolle jää Musta Pekka käteen. Minusta se, joka ei uskalla pelata, ei ole rohkea. Rohkea on se, joka on valmis ottaman riskin.

Miksi kaasua ei osteta Ukrainan ja Venäjän rajalla? Tämä on erinomainen esimerkki. Olemme käsitelleet asiaa, mutta ketkä ovat sopimuspuolet EU:n puolella? Ne ovat yksityisiä yrityksiä, jotka pelkäävät, koska ne eivät pysty valvomaan toimitettavaa kaasua. Asia tietenkin voitaisiin ratkaista näin, mutta se edellyttää, että Ukraina on valmis luopumaan kyseistä kaasuputkea koskevasta osuudestaan. Kuten tiedätte, heidän parlamenttinsa kieltää tämän, joten Ukraina ei ole valmis siihen. Eurooppalaisilla yrityksillä olisi oltava tietynlainen asema asiassa. Mitään ei voida tehdä viikkojen tai jopa kuukausien aikana. Meidän on siten tehostettava painostusta. Totesimme tänään esimerkiksi, että asiaan on puututtava oikeustoimilla. Uskon, että tämä on tärkeää kummallakin puolella.

En halua toistaa itseäni ja jälleen puhua kauemmin kuin pitäisi. Haluaisin etenkin kiittää teitä – Jacek Saryusz-Wolskia, PPE-DE-ryhmää ja kaikkia läsnäolevia – mielenkiinnostanne ja aktiivisesta suhtautumistavastanne. Tarvitsemme apuanne ja tarkkaavaisuuttanne. Tarvitsemme apuanne, että asiaan kiinnitetään huomiota niissä Euroopan valtioissa, joissa tämä ongelma ei ole etusivun uutinen. Tämä on suurimmaksi osaksi totta tässä osassa Eurooppaa, missä ei ole mitään hätätilannetta. Näillä toimilla autettaisiin meitä puhumaan yhdellä äänellä aktiivisemmin.

Lopuksi haluaisin todeta, että olen samaa mieltä useimpien niiden jäsenten kanssa, jotka vaativat strategisempaa lähestymistapaa, tarvetta keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisuille. Tämä on juuri, mitä puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo saada aikaan. Meillä on kuusi kuukautta ja ehkä neljä kuukautta aikaa työskennellä kanssanne. Olemme täysin samaa mieltä komission ja jäsenvaltioiden kanssa suunnitelman toteuttamisesta eteenpäin, jotta tästä tulee yksi maaliskuun Eurooppa-neuvoston painopisteistä. Toukokuussa järjestetään luonnollisesti myös eteläistä kaasulinjaa koskeva huippukokous, jotta tarjonnan monipuolistamista edistetään. Kyseessä on myös Nabucco-hanke ja muita hankkeita.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, yritän esittää asiani mahdollisimman lyhyesti. Asiassa on ulkopoliittikan näkökulmasta monia vaikutuksia. Aloimme tarkastella niitä vuonna 2006, kun havahduimme ensimmäisen kerran todellisuuteen. Tärkein seikka on se, mitä voimme tehdä yhteisesti tulevaisuudessa. Meillä on yksi ongelma ja se on tietenkin perustamissopimus. Perustamissopimukseen ei kuulu yhteistä ulkoista turvallisuutta koskevaa politiikkaa. Lissabonin sopimuksessa on solidaarisuuslauseke, jota voitaisiin tulevaisuudessa soveltaa nykyistä paremman koordinoinnin aikaansaamiseksi. Tämä on mainittu kaikkialla. Toiseksi voin mainita, että meillä on ollut kahden vuoden ajan käytössä energiadiplomatia. Monta yhteistyöpöytäkirjaa on allekirjoitettu. Olemme työskennelleet asiassa, mutta paljon on vielä teorian tasolla tai valmisteluvaiheessa. On erittäin vaikeaa saada kaikki toimijat yhteen samalla kertaa. Voimme yleensä laatia ainoastaan puitteet, esimerkiksi Nabucco-hankkeessa. Yritimme sen jälkeen saada tarvittavan kaasumäärän, jotta Nabuccoa varten saadaan toimituksia ja jotta se rakennetaan. Luulen, että julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö on asiassa välttämätön. Tämä oli toinen näkökohtani.

Kolmas on luonnollisesti, kuten kaikki tiedämme – ja se on esitetty usein – se, että kaasuriita on kaupallinen riita, ja sillä on merkittäviä poliittisia seurauksia.

Näemme myös, että Venäjän ja Ukrainan suhteet ovat erittäin huonot, mutta tärkein tavoitteemme on vakauttaa tilannetta mahdollisimman paljon. Yksi mahdollisuuksista on uusi itäistä kumppanuutta koskeva ajatuksemme. Haluamme, että itäiset kumppanit työskentelevät yhdessä. Ukrainan osalta järjestämme maaliskuun lopussa yhteisen kansainvälisen investointikonferenssin Ukrainan kaasuntoimitusjärjestelmän kunnostamisesta ja nykyaikaistamisesta. Mielestäni tämä on erittäin ajankohtainen tilaisuus. Kahdenvälisistä suhteista – EU:n ja Venäjän tai EU:n ja Ukrainan välisistä suhteista – katson, että on selkeää, että tällä hetkellä neuvoteltavissa uusissa sopimuksissa energiantoimitusta ja kauttakulkua koskevilla näkökohdilla on uutta merkitystä, ja ne sisältyvät sopimuksiin.

Haluaisin lopuksi todeta, että emme katso ainoastaan itään vaan myös etelään päin. Olemme jo tehneet yhteistyötä monien arabivaltioiden kanssa aloitteesta, joka koskee kaasun saantia Turkin kautta toivottavasti Nabucco-kaasuputken välityksellä. Tämä merkitsee, että putkien, energialähteiden ja eri energiamuotojen – kuten täällä on todettu – monipuolistaminen on tie tulevaisuuteen. Tarvitsemme tätä varten myös asianmukaisen oikeusperustan, mikä on vaikeaa.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin todeta vain muutaman seikan. Ensinnäkin tehtävämme on palauttaa toimitukset välittömästi, koska ihmiset kärsivät, teollisuus kärsii, ja ihmiset menettävät työpaikkansa. Tämä on tärkein tehtävämme, se ei ole uusien esteiden luominen.

Sen jälkeen asiaa olisi kuitenkin tarkasteltava, ja toimia olisi myös toteutettava. Meidän olisi tarkasteltava uudelleen jotain käsityksiämme. Jos vuoden 2006 tilannetta kuvataan hälytysmerkiksi, niin nyt on kyseessä todellinen sokkitilanne.

Aliarvioimme, mitä todella tapahtui. Jos kahden valtion hallitukset ovat syyttäneet toisiaan kaasuputkien hanan sulkemisesta, niin ainoa päätelmä, joka voin tehdä – koska luotan valtioihin ja hallituksiin – on se, että joku kajosi kaasuputkiin. Tätä on hyvin vaikea uskoa.

Se, mitä tapahtui, on todella erikoista, ja luulen, että sillä on hyvin suuri vaikutus energiapolitiikan aloihin, joita yritämme luoda. Uskon siksi, että mitään aihetta ei pitäisi karttaa. Meidän pitäisi keskustella, miten varmistamme toimitusvarmuuden kaikissa mahdollisissa olosuhteissa.

Rehellisyyden nimissä minun on todettava, että en koskaan oletanut, että toimitukset lopetetaan kokonaan. En koskaan oletanut sitä, joten se oli myös minulle järkytys. Voitte syyttää minua energia-asioista vastaavana komission jäsenenä ja todeta, että minun olisi pitänyt ennakoida tämä. Tätä emme osanneet kuitenkaan odottaa. Kyse on uudesta tilanteesta, jota ei ole sattunut aikaisemmin. Meidän olisi tulevaisuudessa oltava valmiita tällaisen toimen varalta.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna (torstaina 15. tammikuuta 2009).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionilla on edessään jälleen kerran maakaasun toimitusta koskeva kriisi. Ei ole selvää, kuka on syyllinen. Onko se Venäjä? Onko se Ukraina? Ovatko molemmat syyllisiä? Kehotan komissiota julkistamaan tiedot, joista käyvät ilmi tähän tilanteeseen johtaneet syyt. Euroopan unionin on otettava vastuu sen toteamisesta, kuka asiassa on syyllinen.

Kriisi on valitettavasti osoittanut, että monet Euroopan unionin valtiot voivat joutua energiakiristyksen kohteeksi ja saattavat kärsiä entisen Neuvostoliiton valtioiden välisten, enemmän poliittisten kuin taloudellisten, väärinkäsitysten vuoksi. On selvää, että meidän on nopeutettava yhteisen eurooppalaisen energiapolitiikan luomista koskevaa prosessia, joka perustuu yksinomaan yhteiseen ulkoiseen lähestymistapaan. Meidän on nopeutettava maakaasun toimitusten lähteiden ja kauttakulkureittien monipuolistamista koskevaa prosessia. Nabucco-hankkeen vauhdittaminen on erittäin tärkeää.

Katson, että energia-asioista vastaavan komission jäsenen on esitettävä selvitys toimista, joita komissio on toteuttanut tai tarkemmin, joita se ei ole toteuttanut Nabucco-hankkeen edistämiseksi viime vuoden aikana.

Sylwester Chruszcz (UEN), kirjallinen. – (PL) Tämän päivän keskustelussa on puhuttu paljon kaasutoimituksista, yhteyksistä, yhteenliittämisestä ja Euroopan talouksien riippuvuudesta. Meidän on otettava opiksemme nykyisestä kriisistä.

Meidän on myös pidettävä Yamal 2 -hanketta järkipäisenä ja etujemme mukaisena. Se ei ole ainoastaan parempi kuin Itämeren kaasuputki Saksaan, joka ohittaa Puolan, vaan se myös lisää energiaturvallisuuttamme. Yamal 2 -hankkeen toteutus merkitsisi kaasun toimittamista huomattavasti laajemmin Puolan kautta Eurooppaan. Tämä on myös kustannustehokkaampi ja toimivampi ratkaisu kuin pohjoinen kaasuputki, ja se voidaan lisäksi rakentaa nopeammin.

Uskon, että tämä on asianmukainen tapa suunnata toimiamme, jotta EU:n kaikkien jäsenvaltioiden energiaturvallisuus varmistetaan.

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Kaasukriisi tuo esiin kaksi suurta ongelmaa, jotka Euroopan unionilla on edessään.

Meillä ei ole energia-alalla vielä yhtä strategiaa, koska tähän vaadittava yhteenkuuluvuus puuttuu. Tällä hetkellä toimitusten katkeaminen vaikuttaa yhteentoista EU:n 27 jäsenvaltiosta. Riippuvuus Venäjän kaasusta on kuitenkin yhteinen turvallisuusongelma. On muistettava, että tätä energia-asetta voidaan käyttää milloin tahansa erityisesti Venäjän entisiä satelliittivaltioita vastaan. EU:n velvollisuus on tässä tilanteessa löytää ratkaisu, jotta uusia jäsenvaltioita varten luodaan turvallinen energia-alue. Todellinen ongelma Euroopalle on kaasulähteiden monipuolistaminen eikä Venäjän ja EU:n väliset kauttakulkureitit.

Toiseksi kaasukriisi osoittaa jakaantuneen ja epäroivan Euroopan unionin poliittisen heikkouden. Yksi räikeimmistä puutteista aiheutuu EU:n puheenjohtajavaltiosta. Tarvitsemme erityisesti kriisiaikoina, että edustava ääni puhuu EU:n puolesta. Usean äänen kuoro uhkaa tehdä naurettavaksi ajatuksen yhtenäisestä Euroopasta, puhumattakaan sen kansainvälisestä kuvasta ja vaikutusvallasta. Siksi on otettava käyttöön pitempikestoinen Euroopan unionin puheenjohtajuus, joka ei myöskään riipu jäsenvaltioiden poliittisista rakenteista.

Daniel Dăianu (ALDE), kirjallinen. – (EN) Jälleen yksi muistutus.

Tämänhetkinen kaasukriisi osoittaa jälleen kerran, miten heikkoa ja tehotonta EU:n energiapolitiikkamme on. EU:n kansalliset hallitukset luottavat suuren paineen alla pääasiassa omiin energiavaroihinsa ja -lähteisiinsä. Tämä ei ole yllättävää näissä oloissa, mutta se osoittaa jälleen yhden puolen EU:n solidaarisuuden puutteesta. Tämä kriisi tuo myös esiin, mitä on tehtävä välttämättömästi EU:n energiapolitiikassa, jos haluamme, että se on todellisuudessa olemassa. Öljyvarastojen tavoin meidän olisi kehitettävä kaasun varastointia. Meidän on monipuolistettava kaasuntoimittajia, toimitusreittejä ja toimitusmekanismeja (kuten nesteytetyn maakaasun tapauksessa). Nabucco-hankkeen rakentamista olisi nopeutettava ja tämän hankkeen rahoitusta olisi edistettävä siten, että Euroopan investointipankki osallistuu siihen. Väite siitä, että uusille kehitettävillä toimitusreiteillä ei ole tarpeeksi kaasua käytettävissä, ei pidä paikkansa. Meidän on kehitettävä uusiutuvia energialähteitä nopeammin sekä säästettävä energiaa. Mainitsen lopuksi, että meidän on kehitettävä rajatylittäviä energian liitosyksiköitä, jotta EU:n jäsenvaltiot voivat auttaa toisiaan tarpeen vaatiessa.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet.

Energia-ala on merkittävä taloudellinen ja geopoliittinen tekijä. Nykyisin lähes puolet EU:n energiasta on riippuvainen tuonnista. Ennusteiden mukaan tuonnin osuus on 70 prosenttia maakaasutoimituksista ja 100 prosenttia öljytoimituksista vuoteen 2030 mennessä. Näiden syiden on oltava keskeisessä asemassa, kun toteutamme yhteisen energiapolitiikan, ja se on toteutettava nopeasti. Tämä edellyttää, että yhteisen energiapolitiikan soveltaminen perustuu kolmeen pilariin: kansallisten verkkojen täydelliseen yhteenliittämiseen EU:n tasolla, energialähteiden monipuolistamiseen ja energiasäästöön tarkoitettujen aktiivisten toimien hyväksymiseen.

Kaikkia näitä toimia soveltamalla on vältettävä nykyisen kriisin – joka koskee Venäjän kaasutoimituksia Ukrainan kautta – kaltaisia energiakriisejä, jotka aiheuttavat suuria ongelmia EU:n väestölle ja jotka häiritsevät sen taloutta. Onko todella mahdollista varastaa kaasua verkosta aivan kuin lompakon taskusta? Onko todella mahdollista sulkea toimitukset noin vain muutamassa minuutissa ilmoittamatta siitä käyttäjälle etukäteen? Uskon, että ennen kuin tarkastellaan sitä, onko toimittu kansainvälisten sopimuksien vastaisesti ja sitä, että kaasun viennistä suurimman osan tuloistaan saava toimittaja kohtelee kaasusta luotettavasti maksavia

eurooppalaisia välinpitämättömästi ja penseästi, meidän olisi tarkasteltava EU:n energiavarmuutta koskevia ratkaisuja.

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Euroopan unioni ei ole oppinut kokemuksesta, jonka se sai vuonna 2006 Venäjän ja Ukrainan välille puhjenneesta kaasukriisistä. Päätöksentekijät reagoivat kaasuhanojen sulkemiseen aivan, kuin sitä ei olisi voinut odottaa. Tämä tähän mennessä kaikkein vakavin energiatoimituskriisi voi olla jäsenvaltioille viimeinen mahdollisuus havahtua todellisuuteen. Meidän on toteutettava toimia energiariippuvuutemme vähentämiseksi. Venäjän ja Ukrainan välille puhjenneessa konfliktissa ei ole kyse pelkästään yksityisestä kahdenvälisestä kiistasta, koska se vaikuttaa satoihin miljooniin Euroopan unionin kansalaisiin.

Tämänhetkinen kriisi ei ole vain yhteisen energiapolitiikkamme vaan myös EU:n solidaarisuuden koetinkivi. Kyseessä on nyt se, voivatko jäsenvaltiot edetä tähän asti erillisiin sopimuksiin perustuvia toimintalinjoja laajemmalle. Vaakalaudalla on, pystyykö Euroopan unioni puhumaan ja toimimaan yhtenäisesti näin ratkaisevassa asiassa.

Edellisten päivien toiminnan puute on erityisen tuskallista, koska komissio on tehnyt hyvää työtä niiden toimien määrittämiseksi, joilla voidaan vähentää Euroopan energiariippuvuutta. Voimme vain yhtyä siihen, mitä on esitetty energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskevassa toimintasuunnitelmassa. Investointeja on tehtävä mahdollisimman pian vaihtoehtoisten toimitusreittien kehittämiseksi ja olemassa olevien verkkojen yhdistämiseksi. Tukea energiatehokkuuden infrastruktuurille on laajennettava, ja meidän on vahvistettava EU:n ulkopoliitiikan energiaa koskevaa alaa, joka on tällä hetkellä muotoutumassa.

Uskon, että nykyisellä kriisillä olisi ollut vähemmän jyrkkiä vaikutuksia, jos jäsenvaltiot eivät olisi tulleet järkiinsä vasta viimeisellä hetkellä ja jos ne olisivat sitoutuneet eurooppalaiseen energiapolitiikkaan enemmän kuin vain puheenvuoroissaan.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Vaikuttaa siltä, että tämänhetkiselä Ukrainaan ja Eurooppaan toimittavaa kaasua koskevalla kriisillä on paljon enemmän seurauksia kuin aikaisemmillä kriiseillä, jotka aiheutuivat samasta ongelmasta, eli siitä, että Venäjällä on EU:hun suuntautuvien kaasutoimitusten monopoliasema. Se on auttanut meitä ymmärtämään tiettyjen käsitteiden ja termien todellista merkitystä. Käytämme niitä usein, mutta emme aina ymmärrä niitä. Niitä ovat käsitteet, kuten energian toimitusvarmuus, EU:n solidaarisuus, yhteinen energiapolitiikka tai toimitusten monipuolistaminen ja kaasun ja muiden polttoaineiden toimitustavat. Meidän ei tarvitse päätelmiemme tekemiseksi edes tietää Venäjän käyttäytymisen todellisia syitä. Motiivien tietäminen on ilmeisesti tärkeää, jotta voidaan tehdä moraalinen ja poliittinen arvio siitä, miten valtiot ja yritykset toimivat. Tosiasia on, että sopimuspuolten motiiveista huolimatta jotkut Euroopan unionin kansalaiset ovat joutuneet kärsimään tuskallisia seurauksia siitä, että kaasua ei ole käytössä. Totuus on tärkeää, mutta sillä ei saada kaasua. Meidän olisi käytettävä tätä tilaisuutta hyväksemme, jotta saamme vakavasti otettavia vastauksia useisiin kysymyksiin. Voimmeko tehdä oikeat päätelmät nykyisestä tilanteesta? Pystymmekö jättämään omaan arvoonsa tällä hetkellä oppositiossa olevien poliittisten puolueiden lyhytnäköisen näkökulman? Ne käyttävät kyynisesti tilannetta hyväkseen ja arvostelevat perusteettomasti omia kansallisia parlamenttejaan. Rakennetaanko Nabucco-kaasuputki? Lisäämmekö pakollisia polttoainevarastojamme? Muuttavatko ydinenergiaa ideologisesti vastustavat näkemystään? Toivotaan niin.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, oppitunti tämänhetkisestä kaasukriisistä on vakuuttava, ja Euroopan unionin on opittava siitä. Kyse on jälleen yhdestä käännekohdasta, ja sen pitäisi olla viimeinen, joka tuo esiin 27 valtion hallinnon puutteen. Tätä edellyttävät Euroopan kansalaiset ja jopa niiden valtioiden kansalaiset, joihin kaasusaarrolla ei vaikutettu suoraan ja jotka ovat vähemmän riippuvaisia Gazpromin toimituksista.

Vuoden 2004 direktiivissä hahmoteltu solidaarisuusmekanismi ei sovi ollenkaan nykypäivän haasteisiin. Meidän on sovittava toimivasta yhteisestä energia-alan solidaarisuutta, energiavarmuutta ja energian monipuolistamista koskevasta politiikasta. Emme tarvitse iskulauseita. Tarvitsemme investointeja infrastruktuuriin. Meidän on suojauduttava tulevalta kriisiltä lisäämällä kaasun varastointikapasiteettiamme. Energia-alan solidaarisuus edellyttää rajatylittäviä yhteyksiä, joilla yhdistetään eri valtioiden siirtoverkot. Puola on tästä hyvä esimerkki. Vaikka se saa toimituksensa pääasiassa Ukrainan kautta kulkevasta Venäjän kaasuputkesta ja se ei ole sen vuoksi joutunut yhtä alttiiksi tämänhetkiselle kriisille, se on kuitenkin eristetty Länsi-Euroopan siirtoverkon ja varastointijärjestelmän ulkopuolelle.

Olemme huolestuneita, että nykyisen kriisin yksi tuloksista on se, että se on vähentänyt Ukrainan eikä pelkästään Venäjän uskottavuutta. Tämän kaasusodan vaikutus on yhtä tärkeä kuin kuluttajien ankara talvena kokemat ongelmat.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), kirjallinen. – (BG) On hyvin vaikeaa keskustella kaasukriisistä, koska neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission toimintavapaus sen suhteen on rajoitettu. Asian käsittely on kuitenkin erittäin tärkeää, vaikka se on puutteellista. Haluaisin kiittää kaikkia kollegoitani eri poliittisista ryhmistä ja jäsenvaltioista tuenilmaisuihin Bulgarian ja muille kriisistä kärsineille valtioille.

Tämä ei kuitenkaan tuo meille kaasua ja luo maanmiehillemme normaaleja eurooppalaisia elinoloja. Tämän kriisin seurauksena Bulgaria on muuttunut Balkanin energiakeskuksesta kaasukriisin pääpaikaksi.

Tämän vuoksi tarvitaan kiireellisiä toimia. Kriisin vaikutukset ovat humanitaarisia ja taloudellisia. Kriisi aiheuttaa epävakautta maallemme rahoitus- ja talouskriisin lisäksi. Euroopan parlamentin on hyväksyttävä tässä ja nyt päätöslauselma, jossa se esittää kantansa ja toimet, joilla meitä autetaan selviytymään kriisistä. Näihin toimiin on sisällyttävä ydinenergia ja uusia maakaasulähteitä koskevat pyrkimykset. Tarvitsemme uutta toimintamenettelyä ja välineitä.

Jos Euroopan parlamentti ei osallistu tämän ongelman ratkaisuun, sitä tulee osa ongelmaa. Tämä johtaa EU:lle kielteiseen poliittiseen tulokseen.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Tämänhetkinen kriisi on jälleen kerran osoittanut, että pääasiallinen ongelma on riippuvuus Venäjän federaation energiavaroista ja se, että Venäjän federaatio käyttää tilannetta hyväkseen tavalla, joka ei kuulu tavanomaisiin kansainvälisiin menettelytapoihin.

Komission puheenjohtajan ja neuvoston puheenjohtajan antamat julkilausumat Georgian kriisin aikana viittasivat muutokseen EU:n suhteissa Venäjään. Tämä on toteutettava käytännössä.

Lissabonin sopimus on ratifioitava, jotta voimme luoda yhteisen eurooppalaisen energiapolitiikan.

Meidän on alettava rakentaa Nabucco-kaasuputkea viipymättä.

On ehdottoman välttämätöntä edistää energiahankkeita, joilla lisätään Mustanmeren alueen merkitystä sekä Kaspianmeren alueen energialähteiden käyttöä.

Euroopan energiayhteisön laajentaminen itään ja länteen sekä energian sisällyttäminen painopistealana itäisellä kumppanuudella luotuihin puitteisiin voi myös edistää tämänhetkisen tilanteen ratkaisemista.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Arvoisat puhemies ja neuvoston puheenjohtaja.

On hyvin valitettavaa, että Tšekin puheenjohtajakausi ei alkanut suunnitelmien mukaisesti, vaan että se joutui selvittämään Venäjän ja Ukrainan välistä kaasukiistaa, samoin kuin aikaisempi puheenjohtajavaltio joutui aloittamaan pyrkimyksillä lopettaa Venäjän ja Georgian välinen sota.

Kaikella on kuitenkin myönteinen puolensa. Tämän kaasutoimituksia koskevan sodan ansiosta energia-asiat ovat nousseet etualalle, ja on ymmärretty, että tarvitaan yhteistä energiapolitiikkaa.

Tätä yhteistä energiapolitiikkaa ei voida kuitenkaan suunnitella Brysselissä, jos jäsenvaltioita ei motivoi yhteinen etu, ja jos ne tekevät kahdenvälisiä sopimuksia ehdoilla, jotka ovat vain niille edullisia. Tässä mielessä yhteisen politiikan on oltava lähtöisin jäsenvaltioiden pääkaupungeista eikä Brysselin päätöksentekopaikalta, kuten voisi olettaa.

Toivon, että neuvoston puheenjohtaja onnistuu lujittamaan tätä käsitystä.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Venäjä esti kaasutoimitukset erittäin huonona ajankohtana Euroopan kuluttajille. On välttämätöntä, että kaasutoimitukset palautetaan pidemmittä puheita. Kriisin ratkaisemisen jälkeen meidän on tarkasteltava perusteellisesti riippuvuuttamme Venäjän kaasusta, ja meidän on harkittava kahta seikkaa.

Ensiksi Venäjän on vakuutettava, että se pystyy täyttämään EU:lle antamansa sitoumukset. Vanhentuneen tekniikan ja infrastruktuurin toimintahäiriö voi vaarantaa vakaat kaasutoimitukset EU:hun. On myös pantava merkille, että Nord Stream -kaasuputkea koskevasta kunnianhimoisesta suunnitelmasta huolimatta ei ole mitään varmuutta, että Venäjän maakaasukenttien tuotanto riittää vastaamaan sitoumuksia.

Toiseksi Kremlin hallinto on käyttänyt jo kauan taloudellisia välineitä poliittisina välineinä. Euroopan unionista ei saisi koskaan tulla tällaisen poliittisen toiminnan uhri. Kannustan EU:ta monipuolistamaan sen energiapakettiaan, jotta vältetään, että se on riippuvainen yhdestä maakaasun tarjoajasta.

Daniel Strož (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Mielestäni Venäjältä Ukrainaan ja sieltä EU:hun toimitettavaa kaasua koskevassa ongelmassa on kaksi puolta. Ensimmäinen on se, että monet ovat sotajalalla ja kiljuvat, kuinka Venäjä uskaltaa toimia tällä tavoin. Kysyn, miksi sen ei pitäisi? Jos EU on itse ensisijaisesti uusliberaalinen hanke, jossa markkinat oletettavasti ratkaisevat kaiken, miksi Venäjä ei saisi toimia kaupallisesti ja pyytää, että velallinen maksaa sille velkansa? Kaasukriisiä ei aloittanut Venäjä vaan Ukraina, ja kyseessä ei ole poliittinen ongelma vaan taloudellinen kysymys. Tämä on tehtävä selväksi. Toinen puoli asiassa on se, että EU:n elimet – ja parlamentti ei ole poikkeus – keskittyvät (olen arvostellut tätä useasti aiemmin) merkityksettömiin ongelmiin, jotka vain siirtävät huomion pois todella kiireellisistä asioista. Tätä korosti suhtautuminen Venäjän legitiimiin päätökseen kaasutoimitusten keskeyttämisestä. Sen sijaan, että se hemmottelee Ukrainan hallitusta jonkinlaisena suojakilpenä Venäjän ja EU:n jäsenvaltioiden välillä tai haaveilee kurkun oikeasta muodosta, EU:n olisi pitänyt valmistautua tällaiseen kriisiin jo kauan sitten. Miten EU on auttanut esimerkiksi slovakialaisia ja bulgarialaisia, joihin kaasukriisi on vaikuttanut eniten? Pystyikö se auttamaan niitä ollenkaan? Jos ei, yhdyntymisessä on jotain vialla.

Kristian Vigenin (PSE), kirjallinen. – (BG) Venäjän ja Ukrainan välisessä kaasusodassa viattomimpia ovat ne, joihin kriisi vaikuttaa eniten. Tämänhetkinen tilanne osoittaa selvästi, miten riippuvainen Eurooppa on energian alkuperävaltion lisäksi kauttakulkuvaltioista. Se osoittaa, miten epäoikeudenmukaista on ollut kritiikki vaihtoehtoisista kaasuputkista, kuten Nord Stream ja South Stream -kaasuputkista. Tämä osoittaa myös valitettavasti, miten avuton Euroopan unioni on, kun sen olisi annettava apua kriisistä entinen kärsineille jäsenvaltioille ja taattava kansalaistensa turvallisuus.

Perustehtävämme on palauttaa kaasutoimitukset. EU:n on myös käytettävä kaikkia poliittisia keinoja, jotta Venäjä ja Ukraina päästävät vapaaksi panttivankeina pitämänsä 18 jäsenvaltiota.

Toisena toimenpiteenä on oltava tuki valtioille, joihin kriisi on vaikuttanut eniten. Talouskriisin ja markkinoiden kutistumisen vuoksi kaasun puute voi osoittautua kohtalokkaaksi monille yrityksille kotimaassani, ja tuhannet ihmiset jäävät työttömiksi. Kuka on vastuussa tästä?

Kolmas ja kaikkein tärkein toimenpide on pitkän aikavälin suunnitelma vaihtoehtoisten kaasuputkien – erityisesti Nabucco-kaasuputken – rakentamiseksi, investoiminen jäsenvaltioiden kaasuntoimitusverkkojen yhteenliittämiseksi sekä varastojen rakentaminen suurempien varastojen varmistamiseksi.

Ainoa päätelmä tästä kaikesta on, että tarvitsemme yhteisen eurooppalaisen politiikan, mutta on valitettavaa, että me ymmärrämme tämän aina vasta vaikean kriisin jälkeen.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, EU:hun, Ukrainaan ja Balkaniin toimitettavaa kaasua koskevaa kriisiä olisi tarkasteltava ensisijaisesti osana taistelua poliittisen ja taloudellisen vaikutusvallan saamiseksi entisen Neuvostoliiton tasavalloissa.

Maa, josta nyt taistellaan, on Ukraina. Venäjä on liittynyt siellä käynnissä olevaan vaalikampanjaan. Se halusi käyttää kampanjaa hyväkseen ja osoittaa Ukrainan kansalle, että jos se pysyy uskollisena Venäjälle, Ukraina saa halpaa kaasua ja öljyä.

Tämänhetkinen kiista osoittaa myös, että tämänkaltaisen geopolittinen vaikutusvalta on tärkeämpää Venäjälle kuin hyvät suhteet EU:hun. Venäjä on ottanut toimissaan huomioon kaasutoimitusten lopettamisesta aiheutuvat taloudelliset kustannukset. Emme saa pettää itseämme: tämä on ainoastaan alku taistelussa vaikutusvallasta Ukrainassa.

Luontaisen sokeutensa vuoksi Euroopan unioni haluaa pysyä riippuvaisena energian alalla kaasun ja öljyn tuonnista. Samaan aikaan sen omia kivi- ja ruskohiilivaroja (esimerkiksi Puolassa) ei käytetä. En tiedä, onko tämä poliittista tyhmyyttä vai ainoastaan keino ylläpitää energiaa koskevaa painostusta joitakin yhteisön jäsenvaltioita kohtaan.

Marian Złotea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kysymys siitä, että Venäjä toimittaa kaasua Ukrainaan ja Euroopan unioniin, on ratkaistava mahdollisimman nopeasti. Euroopan unioni tarvitsee energian toimitusvarmuutta koskevan politiikan, toimia resurssien monipuolistamiseksi sekä energia-alan solidaarisuutta, jotta ehkäistään tällaiset EU:n kansalaisiin vaikuttavat kriisit.

Venäjän keskeyttämät kaasutoimitukset vaikuttavat yli puoleen EU:n jäsenvaltioista. Teollisuuden kaasutoimituksia on Bulgariassa vähennetty tai ne on keskeytetty, sillä kyseiseen valtioon tuodaan 90 prosenttia kaasusta Venäjältä.

Tuen puheenjohtajavaltion ja komission suhtautumistapaa, kun ne kehottavat kumpaakin osapuolta vuoropuheluun kompromissin aikaansaamiseksi. Kaasua ei voida toimittaa ilman kummankin osapuolen välistä teknistä koordinoitua. Meidän on tulevaisuudessa pidettävä vuoropuhelu avoimena molempien osapuolen kanssa, jotta vältetään samankaltaiseen tilanteeseen joutuminen.

Neuvosto ja parlamentti ehdottavat käsiteltävänä olevassa energiapaketissa toimia, joihin sisältyy useampien energiatoimittajien käyttäminen kuluttajien eduksi. Toivomme, että tämä paketti hyväksytään toisessa käsittelyssä.

Tämä kriisi on selvitettävä mahdollisimman pikaisesti, koska se vaikuttaa sekä Euroopan kansalaisiin että teollisuuteen. Tarvitsemme yhteistä ulkoista energia-alan politiikkaa.

10. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0001/2009).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Puhemies. – (EN) **Milan Horáčekin** laatima kysymys numero 1 (H-0968/08)

Aihe: Oikeus Venäjällä

Miten neuvoston puheenjohtajavaltio arvioi Venäjän oikeusjärjestelmää ja erityisesti oppositiopoliittikkojen, kuten Platon Lebedevin ja Mihail Hodorkovskin, vankeutta? Näiden kahden henkilön oikeuskäsittely ja vankilaolot rikkovat jo itsessään Venäjän lakia. Miten merkittäviksi nämä epäkohdat katsotaan neuvoteltaessa Venäjän kanssa kumppanuus- ja assosiaatiosopimuksesta?

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 2 (H-0999/08)

Aihe: Venäjän oikeuslaitos

Venäjän oikeuslaitoksen perustavaa laatua olevat puutteet ovat yksi tärkeimmistä tekijöistä, jotka haittaavat jännitteettömien poliittisten ja taloudellisten suhteiden luomista Venäjään ja uuden kumppanuussopimuksen neuvottelemista. Miten neuvosto aikoo toimia kiirehtiäkseen esimerkiksi Jukos-oikeudenkäynnissä vangittuja Hodorkovskia, Lebedevia ja Bahminaa koskevien ja muiden poliittisin perustein annettujen tuomioiden ja näiden tuomioiden yhtäläillä lainvastaisen täytäntöönpanon oikaisemista ja tukeakseen autoritaarisista poliittisista rakenteista riippumattoman oikeuslaitoksen luomista?

Tunne Kelamin laatima kysymys numero 3 (H-1008/08)

Aihe: Oikeusvaltioperiaate ja oikeuslaitos Venäjällä

Arvoperusteisena yhteisönä EU:n olisi pidettävä oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista kulmakivinä suhteissaan kolmansiin maihin. Koska Kremlin vallanpitäjät käyttävät avoimesti Venäjän politisoitunutta oikeuslaitosta välineenään, olisi EU:n asetettava tulevissa Venäjän suhteissaan laittomuus ja korruptio asialistan kärkeen.

Viimeisimmät Khodorkovskyn, Lebedevin ja Bachminan tapaukset olivat erityisen räikeitä. Haluaisin kuulla neuvostolta, miten se aikoo reagoida tällaisiin laittomuuteen ja korruptioon perustuviin tuomioihin Venäjällä? Miten neuvosto aikoo ottaa tämän asian huomioon EU:n ja Venäjän välisissä suhteissa, ja miten se aikoo toimia saadakseen Venäjän muuttamaan oikeusjärjestelmäänsä?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Tiedän, että ystäväni Milan Horáček on mies, joka on jo pitkään omistautunut Venäjän ihmisoikeustilanteen seuraamiselle, ja haluan kiittää häntä siitä, koska juuri niin tämän toimielimen, tämän organisaation, pitäisi tehdä.

Tätä nimenomaista aihetta koskevaan kysymykseen haluaisin vastata vakuuttamalla hänelle, että neuvosto on aivan yhtä huolissaan oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian toteutumisesta Venäjällä.

Neuvoston mielestä kumppanuutemme Venäjän kanssa täytyy perustua kansainvälisen oikeuden, demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Siksi neuvosto aikoo edelleen painostaa Venäjää

täyttämään velvollisuutensa, johon se on sitoutunut Euroopan neuvoston ja tietysti myös Etyjin jäsenenä sekä EU:n kanssa tekemänsä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen puitteissa.

Teidän ja kolleganne mainitsemat tapaukset ovat erittäin huolestuttavia, ja neuvosto aikoo edelleen seurata tiiviisti niiden etenemistä.

Neuvosto käsittelee huolenaiheitaan säännöllisesti Venäjän kanssa käymässään poliittisessa vuoropuhelussa, erityisesti kaksi kertaa vuodessa järjestettävissä ihmisoikeuksia koskeissa kuulemistilaisuuksissa, jotka aloitettiin maaliskuussa 2005.

Kun Venäjän kanssa neuvotellaan uudesta sopimuksesta, otetaan huomioon Venäjän toimet tällä ja muilla alueilla – tämä on hyvin tärkeää – samoin kuin muilla EU:n ja Venäjän välisten suhteiden osa-alueilla.

Yksi EU:n ensisijaisista tavoitteista on ihmisoikeuksia koskevien tiukkojen määräysten saaminen mukaan parhaillaan neuvottelun kohteena olevaan uuteen kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen neuvoston viime vuonna hyväksymien neuvotteluohjeiden mukaisesti.

Venäjän kanssa solmittavassa strategisessa kumppanuudessa, josta jotkut puhuvat, on oltava perustana yhteiset arvot. Muuten siinä ei olisi mitään järkeä. EU:n lisäksi uuden sopimuksen tarvitsee Venäjä. On ratkaisevaa, että neuvottelut ja itse sopimusteksti kuvastavat meille tärkeitä arvoja, kuten oikeusvaltioperiaatetta. Minä haluaisin puolestani todellakin korostaa, että EU:n yhtenäisyys on ehdottomasti ratkaisevan tärkeää tulosten saamiseksi tässä asiassa.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni on ongelmallista, että neuvosto on aiemmin toistuvasti sanonut meille suhteiden Venäjän kanssa olevan etusijalla mutta että nimenomaan Mihail Hodorkovskin, Platon Lebedevin ja myöskään Svetlana Bahminan tapauksissa ei ole nähtävissä minkäänlaista edistystä.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hyvä Alexandr Vondra, arvostan teitä paljon kokeneena ihmisoikeusaktivistina ja arvostan suuresti myös Tšekin luovuutta. Siksi haluan kysyä: Voitteko auttaa meitä löytämään uusia keinoja päästä Jukos-vankien kysymyksessä vuosikausien puheiden jälkeen lähemmäksi ratkaisua, toisin sanoen saamaan aikaan myös konkreettista toimintaa? Entä miten voimme siirtää Venäjän kanssa käytävissä neuvotteluissa painopistettä hieman enemmän ihmisoikeuskysymyksen suuntaan käytännössä?

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa ministeri, kiitos vastauksistanne. Oletteko samaa mieltä siitä, että taloussuhteiden perusta olisi nyt myös vankempi, jos neuvosto olisi esittänyt tämän ongelman tiukasti ja vakuuttavasti Venäjälle osoittaen, että EU suhtautuu vakavasti tällaiseen pöyristyttävään oikeuden rikkomiseen?

Oletteko samaa mieltä siitä, että jos Hodorkovskin ja Lebedevin tapaukseen ei löydetä oikeudenmukaista ja avointa ratkaisua, EU ei voi odottaa myöskään Venäjän täyttävän taloudellisia sitoumuksiaan?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Mielestäni te ette voi odottaa meidän vaikenevan Tšekin toimiessa puheenjohtajavaltiona. Minä en vaiennut silloin, kun keskustelimme energiaturvallisuudesta, enkä silloin, kun keskustelimme Hodorkovskin tapauksesta ja muista tapauksista.

Te todennäköisesti tiedätte, että pidämme helmikuussa troikan kokouksen, jossa puheenjohtajavaltiota edustaa ulkoministeri Karel Schwarzenberg. Mainitsemissanne tapauksissa harkitsemme varmasti toimiin ryhtymistä, mutta tulosten saaminen on tietysti täysin kiinni Venäjästä. Me voimme vain luoda tietynlaisen ilmapiirin paineen säilyttämiseksi, mutta Venäjän asia on reagoida siihen.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Toivotan ministerin tervetulleeksi istuntosaliin sekä Tšekin tasavallan puheenjohtajavaltioksi. Toivon, että jokainen parlamentin jäsen voisi sanoa samaa. Minun täytyy sanoa, että olin järkyttynyt joidenkin Tšekin pääministerille tänään osoitettujen kysymysten sävystä. Yksi kollegoistamme, Irlannin tasavallan Proinsias De Rossa, pyysi häntä perumaan huomautuksensa siitä, että Lissabonin sopimus ei ehkä olisi aivan niin erinomainen kuin jäsen De Rossa oli ajatellut, mikä kaiken muun lisäksi oli melkoinen loukkaus jäsen De Rossan oman äänestäjäkunnan enemmistöä kohtaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) **Marian Harkin** laatima kysymys numero 4 (H-0969/08)

Aihe: Maailmankaupan vapauttaminen

Puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta on hahmotellut puheenjohtajavaltion www-sivuilla maailmankaupan vapauttamiseen liittyviä tavoitteitaan osana puheenjohtajakautensa prioriteetteja. Voiko puheenjohtajavaltio selvittää tavoitteitaan tältä osin ja etenkin niitä toimia, joita se aikoo ehdottaa Euroopan unionin elintarviketurvallisuuden osalta?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kiitän teitä tästä nimenomaisesta kysymyksestä, koska minun maani on suuri vapaakaupan ystävä. Se on taloutemme kivijalka – noin 80 prosenttia bruttokansantuotteestamme tuotetaan jollain tavalla kauppaan liittyvällä toiminnalla. Voitte siis olla varma, että puheenjohtajavaltiomme toivoo todella unionin edelleen sitoutuvan täysin tasapainoisen, kunnianhimoisen ja kattavan sopimuksen solmimiseen WTO:n Dohan kehityskierroksella. Teemme lujasti töitä sen puolesta.

Kysymykseen puheenjohtajavaltion tavoitteista maailmankaupan vapauttamiseksi vastaan, että puheenjohtajavaltio on selvästi määritellyt ensisijaisen tavoitteensa tässä asiassa neuvoston Ranskan, Tšekin ja Ruotsin puheenjohtajakausia koskevan 18 kuukauden ohjelman yhteydessä sekä omassa työohjelmassaan, joka julkaistiin viime viikolla ja jota pääministeri myös esitteli osittain täällä tänään.

Tämän ohjelman mukaan kauppapolitiikka on yhä hyvin tärkeä väline, kun halutaan käsitellä globalisaation mahdollisuuksia ja haasteita sekä edistää talouskasvua, työllisyyttä ja kaikkien EU:n kansalaisten vaurautta. Ponnisteluja avoimen, markkinasuuntautuneen ja sääntöihin perustuvan maailmankauppajärjestelmän tukemiseksi jatketaan kaikkien hyödyksi.

Kauppapolitiikassa pitäisi myös edistää unionin ympäristö- ja ilmastotavoitetta erityisesti kannustamalla laajentamaan ympäristötuotteiden ja -palvelujen kauppaa. Unioni on edelleen täysin sitoutunut tasapainoisen, kunnianhimoisen ja kattavan sopimuksen tavoitteluun WTO:n Dohan kierroksella.

Lisäksi maani on määrittänyt neuvoston puheenjohtajakaudelleen kolme painopistealuetta. Yksi niistä on Euroopan unioni maailmassa. Tässä yhteydessä maani haluaa korostaa kauppapolitiikan merkitystä keinona tukea kilpailukykyä, talouskasvua ja uusien työpaikkojen luomista EU:n uuden kauppapoliittisen ”Globaali Eurooppa” -strategian sekä kasvua ja työllisyyttä koskevan tarkistetun strategian mukaisesti.

Tšekin tasavalta tukee komission pyrkimyksiä neuvotella rinnan monenvälisen järjestelmän kanssa kauppasopimuksista lupaavien kumppanien tai alueiden, kuten Korean, Intian, ASEANin, Mercosurin ja Andien yhteisön maiden ja Keski-Amerikan sekä mahdollisesti myös Kiinan, kanssa samoin kuin neuvotella vapaakauppasopimuksista EU:n lähinaapurien, kuten Ukrainan kanssa, tai aloittaa tällaiset neuvottelut ennakkoehtojen täyttymisen jälkeen esimerkiksi Venäjän kanssa.

Puheenjohtajavaltio esittelee kaupan alaa koskevan ohjelmansa kansainvälisen kaupan valiokunnalle 20. tammikuuta 2009.

EU:n elintarviketurvallisuudesta puheenjohtajavaltio on sitä mieltä, että protektionismi ei auta turvaamaan elintarvikkeiden saantia Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Siksi puheenjohtajavaltio tukee maailmankaupan vapauttamista Dohan kehitysohjelman ja YMP:n uudistamista koskevien keskustelujen puitteissa EU:n maatalouden kilpailukyyn lisäämiseksi. Se tarkoittaa vientirahastojen lakkauttamista.

Nämä tekijät, kuten avoin maailmankaupan vapauttaminen ja kilpailukykyinen maatalous, ovat myös elintarviketurvallisuuden parantamisen perusta. EU:n elintarviketurvallisuus liittyy suurelta osin elintarviketuotteiden kansainväliseen kauppaan, jonka ansiosta niitä on saatavilla kilpailukykyisillä hinnoilla ja joka tarjoaa oikeat kannustimet niille jäsenvaltioille, joissa niitä voidaan tuottaa tehokkaimmin.

Elintarviketurvallisuus ei nykyään perustu vain paikalliseen elintarviketuotantoon vaan myös maan kykyyn rahoittaa elintarviketuontia muiden tuotteiden viennillä. Tässä suhteessa useiden eri elintarvikkeita tuottavien maiden muodostama avoin, monenvälinen kauppajärjestelmä voi parhaiten taata elintarvikkeiden vakaan ja turvallisen saannin.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Kiitän neuvostoa yksityiskohtaisesta vastauksesta, jota minun on vielä tutkittava, vaikka en uskokaan, että olemme samaa mieltä. Haluaisin kiinnittää huomionne maailman elintarviketurvallisuutta koskevaan mietintöön, joka äänestettiin tässä parlamentissa läpi. Minä olin mietinnön esittelijä, ja siinä sanotaan aivan selvästi, että markkinat eivät takaa meille elintarviketurvallisuutta eivätkä varmasti tarjoa maanviljelijöille heidän vaatimiaan vakaita tuloja. Voisitteko siksi selvittää minulle, uskotteko,

että maatalouden vapaakauppa on oikea tie eteenpäin ja että se on painopistealueenne puheenjohtajakaudellanne?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Voin vastata teille lyhyesti – kyllä! Jos maatalous perustuisi vapaaseen kauppaan, maailmassa ei olisi nälkää.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa ministeri, maatalouspolitiikan sanotaan aina koskevan vain niitä kolmea prosenttia, jotka harrastavat maanviljelystä, mutta sata prosenttia meistä syö. Minä itse esimerkiksi nautin hyvästä ruoasta ja haluan tehdä täysin selväksi, että elintarviketurvallisuus on mielestäni olennaisen tärkeää. Koemme juuri nyt energiariippuvuuden ongelmat. Kannatan vapaata maailmankauppaa, mutta meidän on kyettävä ruokkimaan itsemme omasta maastamme, ja siksi meidän on säilytettävä maanviljelyrakenteemme: sitä ei voida jättää yksin markkinoiden käsiin.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Ensinnäkin olen kollegani Daniel Hannanin tavoin mielissäni siitä, että Tšekki on nyt puheenjohtajavaltiona – se on varmasti mielenkiintoinen vastakohta EU:n edelliselle puheenjohtajavaltiolle – ja pyydän jälleen kerran anteeksi joidenkin kollegojeni häpeällistä käyttäytymistä tässä istuntosalissa.

Voidaan toki hyvin sanoa, että haluamme WTO-keskustelut käyntiin, mutta meillä on ollut Intian sekä Yhdysvaltain vaalit ja Euroopan parlamentin vaalit ovat tulossa. Kun kaikki nämä vaalit ja hallintojen muutokset ovat meneillään, miten voimme todella käynnistää WTO-keskustelut?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Käsittääkseni olimme YMP:n uudistuksessa niiden joukossa, jotka yrittivät painostaa komissiota esittämään uusia budjettiuudistusehdotuksia, valkoisen kirjan. Yritin jopa järjestää jonkinlaisen yhteisen toimen ruotsalaisen kollegani kanssa, koska Tšekki ja Ruotsi ovat vuoden 2009 puheenjohtajavaltioita ja näkemyksemme ovat melko samanlaisia. Ei kuitenkaan ole meidän tehtävämme tehdä lainsäädäntöehdotuksia.

Sanon ystävälleni Bernd Posseltille, että meillä on samanlainen kulttuuritausta, mutta uskon sinun tietävän, että me kumpikin olemme eläviä esimerkkejä siitä, että Euroopassa ei nähdä nälkää, mistä voimme kiittää sitä, että maataloustuotteiden kauppa on kasvanut parin viime vuosikymmenen aikana. Tiedän, että markkinoilla pysyäksemme tarvitsemme myös joitakin maukkaita tuotteita, kuten baijerilaista ja tšekkiläistä olutta, mutta mielestäni vapaakauppa kuitenkin yleisesti ottaen edistää hyvinvointia sekä Euroopassa että muualla maailmassa.

(EN) Tässä on kyse YMP:stä. Neuvosto muistuttaa, että 20. marraskuuta viime vuonna pidetyssä neuvoston kokouksessa YMP:n ”terveystarkastuksesta” tehdyn poliittisen sopimuksen yhteydessä annetussa neuvoston ja komission yhteisessä julistuksessa sovitaan, että neuvosto ja komissio ovat Ranskan Annecyssa 23. syyskuuta aloitettujen YMP:n tulevaisuutta vuoden 2013 jälkeen koskevien keskustelujen puitteissa sitoutuneet tutkimaan tiiviisti mahdollisuuksia kehittää suoria tukia yhteisössä ja käsittelemään suorien tukien eri tasoja eri jäsenvaltioilla niin, että se ei vaikuta haitallisesti tuon ajanjakson uuteen rahoitusnäkymään.

Voin kertoa teille, että tulevalle Tšekin puheenjohtajakaudella on tarkoitus järjestää tästä aiheesta keskustelu epävirallisessa maatalousministerien kokouksessa, joka pidetään toukokuussa Brnossa. Kollegani hallituksesta, Petr Gandalovič, on todella innokas aloittamaan keskustelun.

Tavoitteenamme on johtaa YMP:n tulevaisuudesta käytävää keskustelua, jolla pyritään tutkimaan erityisesti suoriin tukiin liittyviä maatalouspolitiikan välineitä, mikä mahdollistaisi EU:n veronmaksajilta kerättyjen ja YMP:hen käytettyjen taloudellisten resurssien syrjimättömän ja tehokkaan käytön, vahvistaisi EU:n maanviljelijöiden kilpailukykyä, parantaisi Euroopan maatalous- ja elintarvikealojen asemaa globalisoituneilla ja avoimilla maailmanmarkkinoilla, parantaisi maataloustuotteiden laatua ja maatalouden ei myytävissä olevien tuotosten tarjontaa ja edistäisi maaseudun kestävästä kehitystä.

Edellä mainitun vuoropuhelun tuloksen pitäisi tasoittaa tietä – tätä haluaisin korostaa – kohti nykyaikaista YMP:tä, jonka ehdot olisivat kaikille jäsenvaltioille samat.

Puhemies. – (EN) **Seán Ó Neachtainin** laatima kysymys numero 5 (H-0971/08)

Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuus 2013–2020

Yhteinen maatalouspolitiikka on yksi Tšekin puheenjohtajakauden ensisijaisista teemoista. Mitä Tšekki tekee puheenjohtajakaudellaan yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuuden eteen?

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää neuvoston puheenjohtajaa hänen vastauksistaan. Haluaisin kysyä häneltä Tšekin puheenjohtajakauden suunnitelmista antaa tukea epäsuotuisille alueille. Ymmärtääkseni lisääpua tarvitaan, ja sitä tarvitaan kipeästi Euroopan yhteisen maatalouspolitiikan kattamilla epäsuotuisilla alueilla. Haluaisin tietää, mitä puheenjohtajavaltio aikoo tehdä asialle?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Euroopan epäsuotuisien alueiden ongelma on yksi erityisongelmista, joista keskustellaan YMP:n yhteydessä jatkuvasti. Uskon meidän kaikkien tai lähes kaikkien olevan samaa mieltä siitä, että jos jonkinlainen uudelleenjakso tehdään, meidän pitäisi siirtyä suorista tuista epäsuotuisille alueille kohdistettavaan tukeen protektionististen toimenpiteiden jatkamisen sijaan.

Keinoja ja välineitä siis on, ja me teemme varmasti komission jäsen Fischer Boelin kanssa tiivistä yhteistyötä. En ole maatalouden asiantuntija, mutta uskoisin, että teillä on mahdollisuus myös kääntyä maatalousministerimme puoleen ja keskustella tästä yksityiskohtaisesti hänen kanssaan.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Haluan toivottaa Tšekille menestystä puheenjohtajakaudelle. Toivoisin ministerin kommentoivan tšekkiläisten maanviljelijöiden ja tšekkiläisen maatalous- ja elintarvikealan tähänastisia kokemuksia yhteisestä maatalouspolitiikasta. Ovatko he siihen tyytyväisiä ja onko se aiheuttanut hyviä parannuksia nimenomaan heidän osuuteensa eri yrityksissä? Mitä mieltä he ovat – ja te Tšekin kansalaiset olette – siitä, miten yhteistä maatalouspolitiikkaa sovelletaan Tšekin tasavaltaan?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Talouskriisi aiheuttaa valitettavasti työpaikkojen menetyksiä. Ostovoima heikkenee. Elämänlaatu tarkoittaa kuitenkin myös terveellistä ruokaa.

Romaniassa on hyvin paljon maanviljelijöitä, mutta heidän maatilansa ovat pieniä. Haluaisin kysyä, millaista tukea olette ajatelleet annettavaksi pienille maataloustuottajille varsinkin uusissa jäsenvaltioissa?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Teillä uusissa jäsenvaltioissa on erilaiset olosuhteet. Esimerkiksi minun maassani ei ole monia pieniä maatiloja, kuten tietyissä muissa Euroopan maissa. Meillä on hyvin kilpailukykyinen maatalous ja suuria maatiloja, mutta esimerkiksi naapurimaassamme Puolassa tilanne on jonkin verran erilainen.

Tässä vastaukseni Avril Doyle'n kysymykseen siitä, mitä me teemme: Minun vaalipiirissäni Pohjois-Böömissä on jonkin verran maanviljelijöitä, joilla menee nyt paremmin, koska heillä on aiempaa enemmän rahaa. Niinpä maanviljelijöillä on nyt Hugo Bossin solmiot. Niin ei ollut viidestä kymmeneen vuotta sitten. Toisaalta hekin kokevat jonkinlaista epäoikeudenmukaisuutta, koska vanhojen jäsenvaltioiden ja uusien jäsenvaltioiden saamissa tuissa on eroja. Tässä on kyse järjestelmän perusoikeudesta, ja asia pitäisi korjata.

Samanaikaisesti YMP pitäisi mielestämme uudistaa. Se on ainoa keino säilyttää EU:n kilpailukyky. Niinpä meillä on monimutkainen ongelma. Koska en ole tässä asiantuntija, en voi mennä yksityiskohtiin, mutta mielestäni meidän pitäisi kyetä sopimaan ainakin peruslinjoista.

Puhemies. – (EN) Entä Silvia-Adriana Țicăun kysymys?

Olen pahoillani, arvoisa ministeri, mutta en ole varma, vastasitteko kumpaankin kysymykseen.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Yritin vastata kumpaankin kysymykseen.

Puhemies. – (EN) Kyselytunti on päättynyt.

(EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

(Istunto keskeytettiin klo 20.00 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Marec SIWIEC**

11. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

12. Afrikan sarven tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Afrikan sarven tilanteesta.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, tähän myöhäiseen kellonaikaan haluan esittää muutaman huomion neuvoston kannasta Afrikan sarven tilanteeseen.

Afrikan sarvi on tietenkin haastava alue, joka ansaitsee meiltä enemmän ja erityistä huomiota, sillä alueella on suuri vaikutus Euroopan unioniin. EU seuraa läheisesti alueen kehitystä ja valmistautuu työskentelemään Afrikan sarven maiden kanssa vieläkin enemmän.

Tiedän, että myös parlamentti pitää itsensä ajan tasalla. Valtuuskuntanne viime vuonna tekemä matka Eritrean, Etiopiaan ja Djiboutiin oli tärkeä. Panin merkille myös Afrikan sarven tilannetta käsittelevän päätöslauselmanne, joka laadittiin osittain tämän matkan yhteydessä. Siinä osoitettiin selvästi sekä kyseiselle alueelle että Euroopan unionin kansalaisille, että EU sitoutuu yhä vahvemmin Afrikan sarven alueeseen. Neuvoston puolesta totean olevamme tyytyväisiä siihen, että parlamentti osallistuu pyrkimyksiimme vastata Afrikan sarven asettamiin haasteisiin.

Afrikan sarven alueen jännitteisiin on monia syitä. Käsittelemme niitä tuonnempana tarkemmin. Neuvoston mielestä nämä jännitteet ovat kuitenkin usein tavalla tai toisella yhteydessä toisiinsa. Tämän vuoksi neuvosto aikoo erityisesti huolehtia siitä, että meneillään olevien konfliktien väliset alueelliset yhteydet tunnistetaan. Mitä nämä konfliktien väliset yhteydet ovat?

Ensinnäkin Etiopian ja Eritrean välillä on kiista, jota voidaan pitää yhtenä tärkeimmistä syistä koko alueen epävakauteen. Tämä näkyy esimerkiksi siten, että maat tukevat vastakkaisia Somaliassa sotivia ryhmiä ja että kumpikin osapuoli pyrkii horjuttamaan toisen maan vakautta – mainitsen Ogadenin ja erityisesti Oromon Etiopiassa. Tämä näkyy myös Sudanin rauhanprosessin elvyttämiseen annettavassa tuessa. Eritrea on lykännyt jäsenyyttään Afrikan sarven alueen yhteistyöjärjestössä.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana totean, että Somalian konflikti on aiheuttanut yhden maailman vakavimmista humanitaarisista kriiseistä tällä hetkellä. Merirosvouden lisääntyminen Somalian rannikon edustalla on toinen konfliktin vakava seuraus.

Toinen vakava kysymys on kilpailu luonnonvaroista, kuten vedestä ja mineraaleista, Afrikan sarven alueella. Tämä ilmiö lisää paimentolaisten välisiä konflikteja alueilla, joilla elää kulttuurisesti ja etnisesti erilaisia ryhmiä. Se heikentää myös elintarviketurvaa ja ihmisten turvallisuutta yleensä, ja tämä puolestaan lisää konflikteja ja muuttoliikettä.

Alueiden välillä on myös voimakkaita keskinäisiä riippuvuussuhteita. Mainitsen näistä muutamia. Kuten aiemmin mainittiin, alueella on rajakonflikteja: Etiopian ja Eritrean, Sudanin ja Etiopian sekä Djiboutin ja Eritrean välillä. Näitä voidaan pitää syynä alueen epävakauteen. Painotan myös, että alueellisen yhteistyön parantaminen voisi edesauttaa jännitteiden purkamista kansallisten rajojen läheisyydessä.

Elintarviketurva on toinen keskinäistä riippuvuutta aiheuttava tekijä. Tämä on tietenkin suuri huolenaihe alueella. Toistuvilla kuivuuskausilla ja tulvilla on tuhoisia vaikutuksia väestöön. Jälleen kerran alueellisella yhteistyöllä voitaisiin lieventää näiden luonnonilmiöiden vaikutuksia.

Kuten tiedätte, toiset väittävät, että tämä ongelma on perussyy Darfurin, Somalian ja monien muiden Afrikan sarven alueen konflikteihin. Mielestäni tämä ei täysin selitä tilannetta, mutta uskon ehdottomasti siihen, että kysymys on ratkaistava jokaisessa maassa, ja se on tehtävä aluetasolla oikeudenmukaisesti ja avoimesti.

Merirosvoutta esiintyi aluksi pienellä alueella Somalian rannikolla. Merirosvojen verukkeena oli kalastusveron periminen Somalian vesillä purjehtivalta alukselta. Kuten varmasti tiedätte, merirosvous on levinnyt huomattavasti ja se uhkaa tällä hetkellä humanitaarisen avun toimituksia Somaliaan sekä meriturvallisuutta Adeninlahdella ja paljon laajemmalla alueella, myös Kenian ja Tansanian rannikolla purjehtivia aluksia.

On myös monia muita voimakkaita keskinäisiä riippuvuussuhteita, joilla on Euroopan unioniin sekä Afrikan sarven alueen maihin vakavia vaikutuksia. Näitä ovat esimerkiksi terrorismi ja muuttoliike.

Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo siis ryhtyä? Mihin sitoudumme tai mikä on tehtävämme? Neuvoston – jota minulla tänään ilo täällä edustaa – tärkein poliittinen väline on poliittinen vuoropuhelu paitsi yksittäisten maiden kanssa myös muiden alueellisten sidosryhmien, kuten Afrikan unionin, Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön, Arabiliiton sekä Yhdysvaltojen ja Kiinan kaltaisten tärkeiden maiden kanssa.

EU ja tämän alueen jokainen valtio on sitoutunut poliittiseen vuoropuheluun Cotonoun sopimuksessa. Vuoropuhelua käydään pääasiassa kyseisissä maissa olevien EU:n edustustojen päälliköiden välityksellä. Vuoropuhelu on neuvostolle erittäin tärkeä väline, koska sen avulla luomme suoran yhteyden maiden viranomaisiin. Se tarjoaa meille mahdollisuuden kuulla heidän näkökantansa mutta esittää myös selkeästi

omat näkemyksemme ja tuoda esiin tiettyjä asioita koskevia huolenaiheitamme. Nämä liittyvät erityisesti hallintoon ja ihmisoikeuksiin, jotka ovat suurimmat ongelmat.

Tämän lisäksi neuvostolla on käytössään Euroopan turvallisuus- ja puolustuspoliittikan (ETPP) välineet. Syyskuusta 2008 lähtien neuvosto on käyttänyt tätä välinettä merirosvouden torjumiseen Somalian rannikolla, ensin Brysselissä toimivan EU NAVCO -koordinoituyksikön avulla ja joulukuusta 2008 lähtien merioperaationsa EU NAVFOR Atalantan avulla.

Lopuksi totean, että EU rahoittaa toimiaan Euroopan komission rahoitusvälineiden, kuten Afrikan rauhanrahaston ja vakautusvälineen, avulla. Annan komission jäsenen Ferrero-Waldnerin kertoa näistä tarkemmin, sillä ne kuuluvat komission vastuualueeseen.

Neuvosto tietenkin etsii koko ajan Euroopan komission kanssa keinoja, joilla EU:n toimintaa voidaan tehostaa ja niiden näkyvyyttä lisätä. Odotan kovasti, että saan kuulla teidän ehdotuksianne ja suosituksianne tästä aiheesta.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on viime vuosina jo pyytänyt Euroopan unionia kiinnittämään enemmän huomiota Afrikan sarven tilanteeseen. Olen tämänpäiväisessä keskustelussa kollegani Louis Michelin sijaisena, sillä hän ei valitettavasti päässyt paikalle. Pidän aihetta erittäin kiinnostavana jo itsessään mutta myös siksi, että sillä on suoria vaikutuksia Euroopan unioniin – esimerkiksi tarve valjastaa omaa laivastoaamme merirosvouksen torjuntaan, ja tämä on vain yksi viimeaikaisista esimerkeistä.

Näin ollen olemme erittäin tyytyväisiä alueella käyneen parlamentin valtuuskunnan aloitteeseen ja sen myöhemmin laatimaan selontekoon ja päätöslauselmaesitykseen, jota myös periaatteessa kannatamme.

Yhden Afrikan sarven maan sisäistä tilannetta ei voi ymmärtää, ellei ota huomioon koko alueen dynamiikkaa. Meidän on suositettava edelleen talouskehitykseen, hallintoon ja turvallisuuteen nojaavaa yleistä lähestymistapaa, mikäli haluamme edistää alueellista vakautta, Cotonoun sopimuksen keskeisten ja perustavanlaatuisien määräysten kunnioittamista sekä köyhyyden torjumista.

Haluan kommentoida tilannetta ensin maakohtaisesti ja lopuksi esitän Afrikan sarven aluestrategiaa koskevia huomioita.

Ensimmäiseksi haluaisin sanoa muutaman sanan Etiopiasta ja Eritreasta. Etiopia on alueella taloudellisesti ja poliittisesti ratkaisevassa asemassa. Komissio tukee edelleen Etiopiaa sen köyhyyden lieventämiseen tähtäävissä toiminna, joissa on havaittu merkittävää edistymistä.

Heikko alueellinen turvallisuus ja yhteisön sisäiset jännitteet huonontavat maan sisäistä tilannetta erityisesti Ogadenissa, jossa asukkaiden luo pääsyä edelleen rajoitetaan. Komissio jatkaa myös ihmisoikeustilanteen ja demokratisoitumisprosessin seurantaa. Kun otetaan huomioon vuoden 2005 parlamenttivaaleissa vallinneet olosuhteet, komissio aikoo valvoa tarkasti vuoden 2010 vaalien valmistelua ja toteutusta ottaen erityisesti huomioon äskettäin hyväksytyn kansalaisjärjestöjä koskevan lain ja oppositiojohtaja Birtukan Medeksan pidättämisen uudelleen.

Eritrean tilannetta määrittää osittain Etiopian rajakonfliktin ajautuminen umpikujaan. Komissio on vakavasti huolissaan ihmisoikeusrikkomuksista sekä maan epävarmasta sosiaalisesta ja taloudellisesta tilanteesta. Nähdäksemme väestön elinolojen parantamiseen tähtäävän yhteistyöohjelman jatkamiselle on olemassa vahvat perusteet. Vuonna 2008 aloitettu poliittinen vuoropuhelu tarjoaa hyvän foorumin jatkuvalla yhteydenpidolla Eritrean viranomaisten kanssa. Selvyiden vuoksi totean, että odotamme tämän prosessin tuottavan Eritreassa myönteistä ja konkreettista edistystä.

Kuten päätöslauselmaesityksessänne todetaan, Etiopian ja Eritrean välisen rajalinjan merkitseminen käytännössä – rajakomitean päätöksen mukaisesti – ei ratkaise ongelmaa kokonaan, ellei sen lisäksi käydä vuoropuhelua, jonka tavoitteena on normalisoida maiden väliset suhteet.

Äskettäinen Eritrean ja Djiboutiin välinen kiista on nähtävä laajemmassa alueellisessa yhteydessä, ja siihen on pyrittävä löytämään kokonaisvaltainen ratkaisu paikallisten ja alueellisten toimijoiden avulla. Tuemme tätä prosessia jatkossakin.

Nyt kun Etiopia vetää joukkojaan Somaliasta, Somalian rauhanprosessin onnistumisen kannalta on tärkeää, että sekä Etiopia että Eritrea tekevät siinä yhteistyötä.

Sudanin tilanteen osalta kannatan täysin parlamentin tekemää analyysia. Vuosi 2009 on todella ratkaiseva maan tulevaisuuden kannalta. Jatkuvat väkivaltaisuuDET Darfurissa ja vaikeudet kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen täytäntöönpanossa Sudanin pohjois- ja eteläosien välillä saattavat heikentää maan vakautta ja vaikuttaa koko alueen tilanteeseen. Näin ollen meidän pitäisi jatkaa vahvaa vuoropuhelua Khartumin viranomaisten kanssa ja jatkaa niiden painostamista, jotta ne ryhtyisivät täysipainoiseen yhteistyöhön kokonaisvaltaiseen rauhansopimukseen ja Darfurin tilanteeseen liittyvissä prosesseissa. Viranomaiset ja muut sudanilaiset sidosryhmät tietävät varsin hyvin, mikä kuuluu niiden vastuualueeseen ja mitä niiden täytyy tehdä.

Darfurissa sotilasoperaatiot ja väkivaltaisuuDET on lopetettava ja poliittista prosessia on jatkettava täysipainoisesti. UNAMID-operaatio on toteutettava suunnitellun aikataulun mukaisesti. Sudanin viranomaisten on täytettävä humanitaarisen avun antamiseen ja ihmisoikeustoimiin liittyvät velvollisuutensa. Kokonaisvaltaisen rauhanprosessin osalta on ratkaisevan tärkeää, että Khartumin ja Etelä-Sudanin hallitukset sopivat erimielisyytensä, jotka liittyvät öljytulojen jakamista, rajojen määrittämisestä sekä turvallisuuslainsäädäntöä ja politiikkaa koskeviin tärkeisiin kysymyksiin. Elleivät ne onnistu tässä, vuoden 2009 vaaleista voi tulla jälleen väkivaltaisuuksien ja konfliktien näyttämö.

Somalian rauhanprosessi on ratkaisevassa vaiheessa. Presidentti Yusufin eroaminen ja Etiopian armeijan vetäytyminen saattavat merkitä epävarman ja uhkaavan aikakauden alkua. Nämä antavat kuitenkin myös mahdollisuuden kaikenkattavan poliittisen prosessin käynnistämiseen. Euroopan unioni jatkaa poliittista toimintaansa Djiboutin prosessin tukemiseksi. Uuden presidentin valinnan sekä kansallisesti yhtenäisen hallituksen ja laajennetun parlamentin muodostamisen myötä prosessin pitäisi lisätä poliittista osallisuutta. Djiboutin prosessille ei ole varasuunnitelmaa. Sopimuksella on hyvin vähäiset mahdollisuudet onnistua ilman kansainvälistä ja alueellista tukea, joka edistää sen täytäntöönpanoa suosivia olosuhteita.

Turvallisuusalalla komissio sitoutuu jatkossakin tukemaan hyviä hallintotapoja edistävän järjestelmän perustamista. Olipa kysymys mistä tahansa kansainvälisistä joukoista (YK:n valtuuttamista vakautusjoukoista, YK:n rauhanturvajoukoista tai vain vahvistetuista AMISOM-joukoista), niiden mandaatin painopiste on oltava Djiboutin sopimuksen täytäntöönpanon tukemisessa. Komissio on vastannut myöntävästi AMISOM-operaation vahvistamista koskevaan lisärahoituspyyntöön.

Lopuksi totean yleisesti arvostavani suuresti sitä, että parlamentti on antanut tukensa Afrikan sarvea koskevalle komission aloitteelle. Aloite perustuu vuonna 2006 laadittuun Afrikan sarvea koskevaan strategiaan, joka hyväksyttiin vakuuttuneena siitä, että alueen ongelmat voidaan ratkaista ainoastaan kokonaisvaltaisella lähestymistavalla. Tässä hengessä komissio kannattaa ehdotustanne nimittää Afrikan sarven alueelle EU:n erityisedustaja.

Olemme luoneet vähitellen hyviä työsuhteita IGADiin, joka kannattaa Afrikan sarvea koskevaa aloitetta ja jolla on keskeinen rooli aloitteen täytäntöönpanossa. Veteen, energiaan ja kuljetukseen liittyviä kysymyksiä käsittelevä toinen yhteinen asiantuntijakokous, jossa voidaan kehittää konkreettisia hankkeita mahdolliselle avunantajien konferenssille esiteltäväksi, aiotaan pitää lähitulevaisuudessa.

Jotta Afrikan sarvea koskevassa strategiassa voidaan onnistua, on erittäin tärkeää, että alueen dynamiikan kannalta keskeisessä asemassa oleva Eritrea osallistuu siihen. Komission jäsen Michel on ollut yhteydessä alueen valtioiden ja hallitusten päämiehiin, myös presidentti Isaiasiin, ja näin asiassa on päästy alkuun. Myös IGADin uusi pääsihteeri ottaa parhaillaan yhteyttä Eritrean viranomaisiin muun muassa IGAD-prosessin uudistamista ja elvyttämistä koskevissa kysymyksissä.

Arvoisa puhemies, puhuin vähän liian pitkään, mutta jos haluaa sanoa jotain näin monesta maasta, on sanottava ainakin muutama sana.

Puhemies. – (EN) Alustusta koskevat tietyt säännöt, eikä rajoituksia ole.

Filip Kaczmarek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitos paljon Afrikan sarven aluetta koskevasta neuvoston ja komission julkilausumasta. Alueen merkitys ulottuu maantieteellisten rajojen ulkopuolelle. Afrikan muiden alueiden negatiiviset ilmiöt pahentavat entisestään alueen konflikteja ja rakenteellisia ongelmia. Kuuluin Euroopan parlamentin valtuuskuntaan sen viimeisimmällä vierailulla ja pystyin itse näkemään, miten monimutkaisia, kattavia ja toisiinsa liittyviä ongelmat ovat ja miksi vastauksemme on oltava kokonaisvaltainen.

Päätöslauselmaesityksessä olemme keskittyneet kolmeen olennaiseen mutta myös kohtalaisen laajaan kysymykseen: alueelliseen turvallisuuteen, elintarviketurvaan sekä ihmisoikeuksiin, demokratiaan ja hallintoon.

Matkani jälkeen olen varma, että perusedellytyksenä tilanteen parantamiselle on alueellisten johtajien välinen hyvántahtoisuus ja vuoropuhelu.

Afrikan sarven alueellisia toimielimiä tukeva Euroopan unionin politiikka on oikeansuuntainen, mutta ellei keskeisiä toimijoita oteta mukaan politiikan toteuttamiseen, se jää tehottomaksi. Tietyt alueen maat soveltavat huonoa taktiikkaa. Esimerkiksi yhden naapurimaan kanssa ei voi pyytää vuoropuhelua ja kieltäytyä samalla vuoropuhelusta toisen naapurimaan kanssa. Tällainen käytäntö ei ole looginen, ja sen vuoksi diplomatiassa on käytännössä mahdotonta onnistua. Alueen poliittisten johtajien on hyväksyttävä se tosiasia, että vallankäyttö ja vastuu liittyvät kiinteästi toisiinsa.

Se, mitä odotamme Afrikan sarven alueen johtajilta, ei liity mihinkään erityisiin paikallisiin eurooppalaisiin arvoihin. Odotamme heiltä yleismaailmallisten arvojen hyväksyntää vähimmäistasolla. Olemme myös vakuuttuneita siitä, että perusoikeudet ja -vapaudet kuuluvat kaikille. Mikään kehitysmää ei pysty toimimaan asianmukaisesti nykymaailmassa, jos se hylkää yleismaailmalliset perusarvot. Näiden arvojen hyväksyminen ei siis ole vain ele Euroopan unionia kohtaan, vaan se edistää näiden maiden omaa etua. Käsitykset kehityksestä voivat vaihdella, mutta arvot eivät muutu, ja haluamme, että näistä arvoista – yhteisistä ja yleismaailmallisista arvoista – tulee Afrikan sarven alueella jokapäiväistä leipää.

Ana Maria Gomes, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Neuvoston ja komission on tehtävä omat johtopäätöksensä siitä, että parlamentin mielestä Afrikan sarven maiden hallitukset eivät täytä Cotonoun sopimuksen 9 artiklassa määrättyjä velvoitteitaan. Ihmisoikeudet, demokratia ja hyvä hallintotapa ovat vain tyhjiä sanoja. Tämä on täysin selvää kaikille, jotka vain pitävät silmänsä auki.

Esimerkiksi Etiopiassa, jossa Afrikan unionin päämaja sijaitsee, ihmisiä sorretaan sellaisen retoriikan suojissa, joka kuulostaa hyvältä avunantajien korvissa mutta on siitä huolimatta raakaa ja häpeämätöntä.

Kerron kahdesta äskettäisestä tapauksesta.

Parlamenttipuolueen johtaja Birtukan Midekssa pidätettiin jälleen 29. elokuuta ja tuomittiin elinkautiseen vankeuteen, koska hän oli kieltäytynyt sanomasta julkisesti, että hän oli vaatinut armahdusta, jolla Meles Zenawin hallitus vapautti vuonna 2007 hänet ja monia muita poliittisia oppositiojohtajia, joita oli pidetty vangittuina vuoden 2005 vaaleista lähtien.

Toinen tapaus on Etiopian parlamentin hyväksymä niin sanottu kansalaisjärjestölaki, jolla käytännössä kriminalisoidaan kaikenlainen riippumattomien kansalaisjärjestöjen toiminta.

Arvoisa komission jäsen, Etiopia ei ole siirtymässä demokratiaan, ja olisin kiitollinen, jos kertoisitte tämän kollegallenne Louis Michelille.

Eritreassa hallitus vihaa vieläkin häpeämättömämmin kaikkia niitä, jotka yrittävät toteuttaa hyvin yksinkertaisia ihmisoikeuksiaan.

Somalian tilanne on tällä hetkellä vakavin koko Afrikan sarven alueella. Kansainvälinen yhteisö, Euroopan unioni mukaan luettuna, suhtautuu rikollisen välinpitämättömästi ihmisten kohtaloon maassa, jossa ei ole ollut lakia eikä järjestystä vuosikymmeniin ja jonka Etiopian armeija pystyi miehittämään ja tekemään maassa rikoksia ilman rangaistusta ja jossa merirosvous ja terroristiryhmät kukoistavat.

EU:n merioperaatio ei ratkaise mitään, mikäli Euroopan unioni, Yhdysvallat, YK ja Afrikan unioni sivuuttavat jatkossakin merirosvouksen syyt, joiden alkulähde on maissa ja joita täytyy myös torjua maissa eikä merellä.

Alueen oloja ei voida vakauttaa eikä siellä tapahdu edistystä ennen kuin ratkaistaan ne traagiset konfliktit, jotka aiheuttavat edelleen tuhoa Sudanissa, erityisesti maan eteläosissa ja Darfurissa. Kansainvälisen yhteisön, myös Euroopan unionin, on ryhdyttävä kauniista sanoista päättäväisiin tekoihin, joilla suojellaan hyökkäyksen kohteeksi joutunutta siviiliväestöä ja tehdään loppu siitä, että rikolliset jäävät rankaisematta.

Tässä mielessä Euroopan unionin ja Afrikan unionin uskottavuutta ja tehokkuutta mitataan sillä, vahvistaako kansainvälinen rikostuomioistuvin presidentti Omar Bashirin syytteenpanon vai ei.

Johan Van Hecke, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Afrikan sarvi on kauhistuttava alue, jolla sisäiset ja kansainväliset konfliktit vaarantavat jatkuvasti rauhan ja turvallisuuden. Ne aiheuttavat humanitaarisia katastrofeja ja lamauttavat tämän strategisesti merkittävän alueen kehityksen.

Jokainen sota ja jokainen konflikti korostaa valtioiden haurautta. Enimmäkseen näiden konfliktien taustalla on johtajuuden ja demokraattisen hallinnon puuttuminen, kuten Euroopan parlamentin valtuuskunnan laatimassa selonteossa perustellusti todetaan.

Alueella tarvitaan kotimaista demokratiaa, kansallisen ja kansainvälisen oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista ja ennen kaikkea kansallista sovintoa. Somalian osalta haluan korostaa, että entisen presidentin Yusufin eroaminen ja Etiopian joukkojen vetäytyminen avaavat valtavan mahdollisuuksien ikkunan. On tullut aika kerätä sirpaleet ja tuoda Somaliaan sisäinen rauha.

Somalian parlamentilla on ratkaiseva merkitys luottamuksen rakentamisessa, ja sillä on mahdollisuus tehdä rauhanprosessista kaikenkattava. On myös välttämätöntä, että EU tukee Afrikan unionin rauhanturvajoukkojen uudistamista ja vahvistamista. Nämä joukot tarvitsevat YK:lta asianmukaisen mandaatin. Muussa tapauksessa Ugandan ja Burundin joukot vetäytyvät Mogadishusta ja jättävät jälkeensä turvallisuusvajeen.

Olen täysin samaa mieltä komission jäsenen Ferrero-Waldnerin kanssa. Somaliassa puhaltavat nyt muutoksen tuulet, joita kannattaa hyödyntää. Valta- ja turvallisuustyhjiö on täytettävä. Muussa tapauksessa Somaliaksi kutsuttu valtioton kaaos jatkuu.

Mikel Irujo Amezaga, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Afrikan sarven alue on tällä hetkellä todellinen ruutitynnyri. Tämä johtuu täysin epävakasta tilanteesta paitsi Somaliassa ja Sudanissa myös niissä kolmessa maassa, joihin jäsen Kaczmarekilla, jäsen Hutchinsonilla ja minulla oli ilo matkustaa.

Niitä kolmea maata, joihin valtuuskunnan matka kohdistui – Eritreaa, Djiboutia ja Etiopiaa – yhdistää köyhyys ja siitä johtuva erittäin huono ihmisoikeustilanne. Köyhyyden osalta voidaan todeta, että valtuuskunnalle annettujen lukujen perusteella Etiopian hallitus on myöntänyt, että jo 6,5 miljoonaa ihmistä kärsii nälänhädästä. Yhdistyneiden Kansakuntien mukaan tämä luku on yli 12 miljoonaa. Kysymys on näin ollen humanitaarisesta kriisistä, josta ei kerrota tiedotusvälineissä muiden ajankohtaisten kansainvälisten kriisien vuoksi, vaikka tilanne onkin todella järkyttävä.

Myös ihmisoikeustilanne vaatii huomiotamme, sillä poliittisia vankeja – aivan oikein: he ovat poliittisia vankeja – on kaikissa kolmessa maassa.

Eritrean ja Etiopian välinen rajakiista on täysin järjetön. Järjetöntä on myös se, että kiistaan on osallisena yli 200 000 sotilasta. Puheenvuoroni lopuksi haluan ehdottomasti onnitella komission jäsentä Micheliä hänen toimistaan kyseisellä alueella ja poliittisen vuoropuhelun aloittamisesta. Vuoropuhelua on jatkettava, mutta on myös tehtävä selväksi, että pysymme erittäin päättäväisinä: puolustamme päättäväisesti ihmisoikeuksia ja pysymme päättäväisinä myös niiden rikosten edessä, jotka kansalaisjärjestöjä koskevien lakien hyväksyminen tekee mahdolliseksi. On muistettava, että tämä poliittinen vuoropuhelu on osoitus siitä, miten paljon Euroopan unionia arvostetaan kansainvälisesti.

Tobias Pflüger, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Afrikan sarven alue on äskettäin palannut EU:n polttopisteeseen. EU:n taisteluoperaatio Atalanta on ollut alueella käynnissä joulusta lähtien. Kun EU lähetti joukot alueelle, se teki saman virheen kuin Nato, Yhdysvallat, Venäjä ja muut, jotka yrittävät torjua ongelmia pinnallisesti sotilaallisin keinoin, sotalaivojen avulla. Ministeri Kouchner itse asiassa olikin tyytyväinen – 10 vuotta Saint-Malon jälkeen – mahdollisuuteen ryhtyä toimiin ja käynnistää merioperaatio Somalian rannikolla. Ongelman todellinen syy on luonnonvarojen epäoikeudenmukainen jakautuminen, mikä johtuu esimerkiksi siitä, että muun muassa Euroopan unionin troolarit hyödyntävät alueen kalavaroja. Somalia on yksi niistä maista, joiden käytännöllisesti katsoen olematonta hallitusta länsimaat tukevat kaikin mahdollisin keinoin.

Etiopian joukot ovat nyt vetäytyneet Somaliasta, mutta yli 16 000 ihmistä on menettänyt henkensä sen jälkeen, kun nämä joukot miehittivät maan. Djibouti on hyvä esimerkki Afrikan sarven maiden kanssa tapahtuvasta kanssakäymisestä. Maassa on autoritaarinen hallinto, ja silti kaikenlaisilla länsimailla on siellä sotilastukikohtia. Alueella asuville ihmisille on toimitettava apua – ei sotalaivoilla, jotka suojelevat vain länsimaiden kauppareittejä, vaan esimerkiksi humanitaarisen avun muodossa.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Somalia on epäonnistunut valtio kaikkine niine kauheuksineen, joita tämä tuo mukanaan. Olette tuoneet erinomaisella tavalla esiin, mitä nyt on tehtävä, ja myös ystäväni Gomes totesi tämän hyvin selvästi.

Merirosvouts on vain yksi osa – tosin merkittävä osa – tätä ongelmaa, sillä merirosvouts on saanut hyvin vankan jalansijan alueella. Toinen näkökohta on EU:n merireittien suojele, mikä on Euroopan unionin ja sen kansalaisten omien etujen mukaista.

Sen vuoksi meillä on ETPP-operaatio Atalanta, joka on ensimmäinen ETPP:n alainen merioperaatio. Operaation päämaja – sekin on uusi – sijaitsee Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja sitä johtaa Yhdistyneen kuningaskunnan merijalkaväen sotilas kontra-amiraali Jones.

Operaation ensimmäisenä tehtävänä on suojella ruoka-aputoimituksia ja varmistaa, että tämä apu todella pääsee Somaliaan. Sen toisena tehtävänä on torjua merirosvoutta ja ryhtyä sen osalta tarvittaviin toimiin

Keskustelimme operaation päämajan henkilöstön kanssa Northwoodissa, ja he tekivät selväksi, että heiltä puuttuu monia asioita, kuten säiliölaivoja ja tiedustelukoneita – miehitettyjä ja miehittämättömiä – sekä helikoptereita, sillä valvontaa on tehtävä hyvin laajalla alueella. Meidän kaikkien on pidettävä operaatio Atalantan onnistumista yhteisenä etunamme. Se on välttämätöntä, mikäli haluamme suojella merireittejämme ja edesauttaa – vaikkakin vain vähän – Somalian epäonnistuneen valtion ongelmien ratkaisemista.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Ensiksi haluan onnitella kollegoitani tiedonhankintamatkasta, jonka he tekivät alueelle, joka on yksi maailman vaarallisimmista ja varmasti yksi heikoimmassa asemassa olevista alueista.

Mielestäni Afrikan sarvi on mahdollisesti maailman köyhin alue. Viime vuosien kuivuus on aiheuttanut Eritreassa katastrofin. Tässä maassa miljoonat ihmiset näkevät nälkää jopa niinä vuosina, kun sato on runsas.

Myös Sudan ja erityisesti Darfurin alue ovat traagisia paikkoja maailmankartalla. Tämä johtuu humanitaarisesta katastrofista, jota monet asiantuntijat ovat kuvanneet suoranaiseksi kansanmurhaksi, sillä sisällissodan seurauksena yli kaksi miljoonaa ihmistä on raastasti surmattu ja neljä miljoonaa ihmistä on joutunut pakolaiseksi.

Somalia, Eritrea ja Djibouti ovat kolme köyhintä maata, joissa konflikti on jatkuvasti läsnä, aivan kuten te, arvoisa komission jäsen, itse asiassa juuri korostitte, samoin kuin kollegani ennen teitä.

Jatkuvasti epävakaita olot ovat yksi syy niihin ongelmiin, joita Afrikan sarven alue nyt kohtaa taloudellisen, sosiaalisen ja poliittisen kehitysprosessin aikana. Alueen rauhanprosessin onnistuminen edellyttää pitkälti alueellisten ja Afrikan laajuisten elinten, kuten Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön ja Afrikan unionin, osallistumista prosessiin.

Euroopan unionin on tuettava näiden organisaatioiden lujittamista ja lisäävä niiden kykyä ennalta ehkäistä ja ratkaista konflikteja. Voimakkaampi alueellinen yhdentyminen edistäisi myös avoimempaa Afrikan sarven maiden välistä vuoropuhelua yhteisesti kiinnostavista aiheista, kuten muuttoliikkeestä, asekaupasta, energiasta tai luonnonvaroista, ja loisi pohjan myös kiisteltyjä aiheita koskevalle vuoropuhelulle.

Euroopan unionin on tietenkin puututtava tiukemmin ihmisoikeusrikkomuksiin. Cotonoun sopimuksen mukaan näiden maiden on päästävä Euroopan unionin kanssa yhteisymmärrykseen oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden noudattamisesta.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, sunnuntaiaamuna 23. syyskuuta 2001 viranomaiset veivät Ruotsin kansalaisen Dawit Isaakin kotoaan Eritreassa. Hänet vangittiin ilman oikeudenkäyntiä eikä häntä nyt seitsemän vuotta myöhemmin ole vielä kukaan pantu virallisesti syytteeseen. Hänen rikoksensa sanotaan olevan ”riippumattomien uutisten raportointi”. Tässä päätöslauselmassa on ensimmäistä kertaa suora viittaus Dawit Isaakiin. Sen pitäisi lisätä painetta Eritreassa.

Emme voi hyväksyä sitä, että EU:n kansalainen, ruotsalainen toimittaja, vangitaan vuosiksi ja että Asmaran rikollisen hallinnon annetaan kiusata häntä. Tämä hallinto saa EU:lta tukea, jota on sitä paitsi lisätty huomattavasti. Arvoisa komission jäsen, Euroopan unionin on tullut aika toimia ja määrätä tämän avun antamiselle ehdot. Hiljaisen diplomatian aikakausi on ohi. Nyt saa riittää. EU ei hyväksy perusoikeuksien polkemista jalkoihin eikä toimittajien ja hallintoa kritisoineiden murhaamista tai vangitsemista samalla kun väestöä sorretaan ja pidetään nälässä.

Euroopan parlamentti vaatii nyt, että Dawit Isaak ja muut Eritreassa vangitut toimittajat vapautetaan välittömästi. Tämä on vakuuttava askel oikeaan suuntaan. Nyt komission ja neuvoston on myös annettava näille sanoille lisää painoarvoa. Sen vuoksi EU:n on korkea aika aloittaa neuvottelut ja ottaa käyttöön sanktioita.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Arvoisa puhemies, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmään kuuluvan kollegani tavoin haluan tähdentää Dawit Isaakin vapauttamista. Seitsemän vuoden ajan ruotsalainen toimittaja Dawit Isaak on ollut vangittuna ilman oikeudenkäyntiä kauhistuttavan diktatuurin vankisellissä. Olen iloinen, että hänen välitöntä vapauttamistaan koskeva kohta on sisällytetty Afrikan sarven aluetta koskevaan päätöslauselmaan. Vaadimme, että Dawit Isaak ja kaikki muut vangitut toimittajat vapautetaan välittömästi. He eivät ole saaneet oikeudenkäyntiä, ja mikä heidän rikoksensa oli? No, heidän rikoksensa oli tehdä työtä demokratian ja sananvapauden puolesta.

Jatkossa EU:n Eritrealle antamaan apuun on liitettävä selkeä vaatimus Dawit Isaakin ja muiden toimittajien vapauttamisesta. Nyt on tarpeen sitoa apu ehtoihin ja sanktioihin, jädäyttää eritrealainen omaisuus Euroopan unionissa ja ilmoittaa tästä kansainvälistä oikeutta vastaan tehdystä rikoksesta kansainväliselle tuomioistuimelle. Sanotaan, että Ruotsin hallitus on käyttänyt työssään hiljaista diplomatiaa, mutta seitsemän vuoden jälkeen mitään ei ole vielä tapahtunut. Nyt on aika toimia.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, Afrikan sarven alue on täydellinen katastrofi. Sota, nälänhätä, ympäristön pilaantuminen, korruptio, huono hallinnointi ja poliittinen sorto ovat runnelleet aluetta vuosikymmenten ajan. Ihmisoikeuksien loukkaamista pidetään itsestäänselvyytenä. Kansalaisyhteiskunta on heikko. Huolestuttavaa kyllä, tilanne voisi helposti vielä pahentua. Etiopian ja Eritrean väliset kiistanalaisia alueita koskevat jännitteet voivat leimahtaa liekkeihin minä hetkenä hyvänsä. Somalian epäonnistunutta valtiota vaivaavat edelleen heimojen väliset väkivaltaisuuudet ja ääri-islamismi, jotka pahenevat nyt, kun Etiopia vetää joukkojaan maasta ja kun uusi presidentti eroaa virastaan.

Olemme keskustelleet myös Somalian rannikolla epidemian tavoin leviävästä meri-irosvoudesta. EU:lla on tietysti aina houkutus ehdottaa sotilaallisia toimia yleislääkkeeksi Afrikan sarven kaaokseen. Aiempien kokemusten perusteella tämä olisi hirvittävä virhe. Presidentti Clinton lähetti yhdysvaltalaisia sotilaita taltuttamaan Somaliata, mutta sekin oli katastrofi.

Mielestäni yksi toivon lähde on Somalimaan alueella, joka on entinen Yhdistyneen kuningaskunnan protektoraatti. Alue liitettiin Somalian tasavaltaan vuonna 1960, sen jälkeen kun se oli järjettömästi luopunut vapaaehtoisesti lyhytkestoisesta itsenäisyydestään, mutta se irrottautui jälleen Siad Barren kuolemaa seuranneessa kaaoksessa vuonna 1991. Siitä lähtien Somaliata on ollut ainoa yhtenäinen ja toimiva hallintojärjestelmä Somaliassa. Somalimaan kansalaiset voivat nauttia kohtalaisen hyväntahtoisesta hallituksesta ja edistyksestä toimielimistä. Heillä on myös valtion asemaa osoittavia symboleja, kuten erillinen valuutta ja lippu.

Kun en puhu puolueeni tai poliittisen ryhmäni puolesta, olen henkilökohtaisesti sitä mieltä, että ehkä kansainvälisen yhteisön on nyt aika alkaa harkita Afrikan unionin johdolla vakavammin Somalimaan pyrkimystä itsenäisyyteen. Länsimaiden tukema itsenäinen Somalimaa voisi olla vakautta ja edistystä tarjoava voima muuten toivottomalla ja kaoottisella alueella. Somalimaan kansa voisi tietenkin perustellusti kysyä, miksi EU oli niin haluton tunnustamaan heidän tosiasiallista valtiotaan, mutta tunnusti kuitenkin niin nopeasti Kosovon itsenäisyyden.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Euroopan unionilla on todella hyvä syy olla huolissaan Somalian tilanteesta, jossa on muodostunut käytännössä valtatyhjiö, jonka hyvin todennäköisesti täyttää Somalian islamilainen armeija. Sen lisäksi, että Etiopia vetää maasta kolme tuhatta sotilasta, myös Afrikan unioni saattaa vetää rauhanturvajoukkonsa maasta, elleivät ne saa myöhemmin vahvistuksia.

En voi kuvata alueen rannikoilla partioivaa Euroopan unionin operaatiota muuksi kuin loistavaksi menestykseksi, mutta tällä tavoin hoidetaan vain "taudin" oireita, ei itse tautia. Somalia tarvitsee hallituksen, joka pystyy osallistumaan vuoropuheluun kansainvälisten elinten, Euroopan unionin ja kaikkien muiden aktiivisesti alueen vakauttamista haluavien valtioiden kumppanina.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Euroopan unionilla on monia velvoitteita Somaliassa ja Afrikan sarven alueella. Epävakautensa sekä puutteellisen hallintonsa ja turvallisuutensa vuoksi alueen tilanne on monestakin syystä huolestuttava.

Ennen kaikkea meri-irosvous, johon syyllistyneet ryhmät saavat suojaa somalialaisilta yksiköiltä, on lisääntynyt ennennäkemättömällä tavalla, ja se vahingoittaa kauppareittejä alueella, joka on Euroopan unionin ja maailman kaupan kannalta elintärkeä. On huolestuttavaa nähdä, miten nämä ryhmät kehittyvät koko ajan teknologisesti ja miten ne pystyvät hyökkäämään aluksiin yhä kauempana rannikolta.

Tämä asiointi on selvästi seurausta Somalian epätoivoisesta tilanteesta, jossa maalta puuttuu ennen kaikkea keskushallinto, joka pystyisi valvomaan aluevesiään. Kuitenkin myös kansainvälinen yhteisö on vastuussa näistä tapahtumista. Riippumatta siitä, millä merellä merirosvoutta esiintyy ja mistä satamista rikolliset hakevat suojaa, merirosvous rikkoo kaikkien maiden kirjoitettuja ja kirjoittamattomia lakeja, ja kenellä tahansa on silloin oikeus puuttua siihen.

Euroopan unionin ja kansainvälisen yhteisön mahdollisuudet muuttaa Somalian perustodellisuutta ovat vähäiset. Meillä on kuitenkin huomattavasti paremmat mahdollisuudet torjua yhtä sen seurauksista eli merirosvoutta.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensin vastata kahteen täällä esitettyyn huomioon ja tehdä sen jälkeen muutamia päätelmiä. Olle Schmidt ja Eva-Britt Svensson kysyivät toimittaja Dawit Isaakin tilanteesta: kyllä, yritämme tehdä Eritreassa jotain hänen vapauttamisekseen.

Anna-Maria Gomes kysyi oppositioaktivisti Birtukanin äskettäisestä pidätyksestä. Neuvosto on todellakin tietoinen tästä tapauksesta, joka ajoittuu vaalien jälkeisiin mellakoihin vuonna 2005. Hänet pidätettiin muiden oppositioaktivistien kanssa ja armahdettiin vuonna 2007. Hänet pidätettiin uudelleen vuoden lopussa. Siitä lähtien EU on seurannut tilannetta tarkasti, ja neuvosto on valmis ryhtymään toimiin, mikäli tilanne sitä edellyttää.

Lopuksi haluaisin esittää lyhyesti viisi huomiota. Ensimmäiseksi haluan todeta, että arvostamme todella alueelle matkustaneen valtuuskunnan, erityisesti sen jäsenten Hutchinsonin, Kaczmarekin ja Irujo Amezagan työtä.

Ensinnäkin voinen vakuuttaa teille, että Tšekin puheenjohtajakaudella jatkamme tätä työtä. Emme siis todellakaan aio laatia EU:n Afrikan sarven aluetta koskevaa strategiaa kokonaan uudelleen. Sen sijaan pyrimme toteuttamaan edeltäjiemme laatimaa politiikkaa parhaan kykymme mukaan.

Yksi tärkeimmistä tehtävistämme on merirosvouden hillitseminen, ja tässä yhteydessä arvostamme suuresti puheenjohtajavaltio Ranskan ponnistuksia. Se toteutti EU:n ensimmäisen merioperaation vaikean käynnistämisvaiheen. Tšekin tasavallalla ei tietenkään ole laivastoa, joten arvostamme tässä asiassa EU:n vahvaa sitoutumista.

Toinen huomioni liittyy siihen, että lyhyen aikavälin Atalanta-operaatiossa on jo estetty monta merirosvojen iskua ja pidätetty monta merirosvoa, joten jo kuukauden jälkeen on käynyt selväksi, että operaatio on tehokas. Atalanta on lyhyen aikavälin toimenpide merirosvouden hillitsemiseksi. Se on kuitenkin tarpeellinen lyhyen aikavälin toimenpide.

Kolmanneksi, jotta Somaliaan saataisiin aikaan pitkän aikavälin ratkaisu, neuvosto tukee täysimääräisesti siirtymäkauden liittohallituksen ja Somalian jälleenvapautusta kannattavan liiton Djiboutin prosessia, eikä tälle prosessille ole varasuunnitelmaa.

Etiopia on aloittanut vetäytymisen Somaliasta. Tämä on tärkeä vaihe Djiboutin prosessin täytäntöönpanossa. Jotkut ovat huolissaan siitä, että Etiopia jättää jälkeensä turvallisuustyhjiön. Tämän vuoksi EU tukee jatkossakin tuntuvasti Afrikan unionin operaatiota Somaliassa (AMISOM). Joulukuun 2008 ja toukokuun 2009 väliseksi ajaksi operaatiolle on myönnetty 20 miljoonaa euroa.

Neljäs huomioni koskee suoraa yhteydenpitoa: aiomme jatkaa poliittista vuoropuhelua ministeritasolla Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön kanssa. Järjestö osoitti kyvykkyytensä osallistuessaan Sudanin rauhanneuvotteluihin, joiden tuloksena allekirjoitettiin kokonaisvaltainen rauhansopimus vuonna 2005. Järjestöstä saattaa siis tulla EU:n keskeinen kumppani rauhan ja vakauden tuomisessa Somaliaan.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana haluan ilmoittaa, että sitoutumista lisätään ja että Afrikan sarvea koskevan komission strategian tarkistaminen aloitetaan puheenjohtajakaudellamme. Tämä on sopusoinnussa sen kanssa, mitä sanoin jatkuvuudesta.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, esittäisin muutaman huomion tästä lyhyestä mutta tärkeästä keskustelusta. Ensinnäkin kuuntelin hyvin kiinnostuneena kaikkia Somaliaa koskevia huomioitane ja ehdotuksianne, ja on rohkaisevaa huomata, että olemme samaa mieltä paitsi tilannearviosta myös toimista, joita on tarpeen toteuttaa. Jotta Somaliaan löydetään kestävä poliittinen ratkaisu ja jotta väestön sanoinkuvaamaton kärsimys voidaan vihdoin lopettaa, tarvitaan koko kansainvälisen yhteisön, myös Yhdysvaltojen hallituksen sekä islamilaisen maailman keskeisten toimijoiden, tuki. Tältä osin komissio antaa täyden poliittisen tukensa Djiboutin prosessille ja tukee sitä vahvasti myös taloudellisesti.

Olen samaa mieltä Ana Maria Gomesin kanssa siitä, että Afrikan sarven mailla on vakavia ihmisoikeuksiin ja hyvään hallintotapaan liittyviä ongelmia – myös monet hänen kollegoistaan ovat todenneet tämän. Olemme todella huolissamme näistä valtavan suurista haasteista. Olemme kuitenkin sitä mieltä, että olisi vaikea tehdä Cotonoun sopimuksen 9 artiklaa koskevaa yleistä päätöstä. Meidän on pysyttävä päättäväisinä ihmisoikeuksia ja hyvää hallintotapaa koskevissa kysymyksissä ja käytettävä täysimääräisesti poliittisia välineitä, joihin kuuluu myös selkeät arviointiperusteet määrittelevä poliittinen vuoropuhelu.

Ruoka-apu ja elintarviketurva ovat Euroopan parlamentin päätöslauselman painopisteitä. Tässä yhteydessä haluaisin korostaa, että EKR:n määrärahojen lisäksi rahoitusta saadaan nyt myös niin sanotusta elintarvikerahoitusvälineestä, josta on varattu 100 miljoonaa euroa vuosiksi 2009–2011.

Lopuksi totean meidän olevan täysin tietoisia edelleen Eritreassa vangittuna olevan Ruotsin kansalaisen Dawit Isaakin tilanteesta. Kollegani Louis Michel puhui tapauksesta presidentti Isaiasille edellisellä vierailullaan kesäkuussa 2008, ja asian käsittelyä jatketaan vielä hiljaisen diplomatian avulla. Voin vakuuttaa, että työskentelemme jatkossakin sitoutuneesti Eritrean ihmisoikeustilanteen parantamiseksi. Asia on siis vahvasti mielessämme.

Puhemies. – (PL) Olen vastaanottanut työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 15. tammikuuta.

13. Valko-Venäjää koskeva Euroopan unionin strategia (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Valko-Venäjää koskevasta Euroopan unionin strategiasta.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Valko-Venäjän tilanne ja se, mitä meidän olisi tehtävä ja miten voimme auttaa, ovat epäilemättä neuvoston huomion keskipisteenä Tšekin puheenjohtajakaudella.

Haluaisin aloittaa myönteisestä seikasta. Olemme panneet tyytyväisenä merkille Valko-Venäjän edistymisen edellisten viikkojen aikana. Esimerkiksi ”For Freedom” -liike on rekisteröity, riippumattomien sanomalehtien, kuten Narodnaia Volian ja Nasha Nivan, painaminen ja jakelu on sallittu, Valko-Venäjä on järjestänyt internetin sääntelyä koskevan pyöreän pöydän keskustelun tiedotusvälineiden vapautta koskevista asioista vastaavan Etyjin edustajan kanssa ja ilmoittanut aloittavansa asiantuntijoiden kuulemisen Etyjin/ODIHR:n kanssa vaalilakiin tehtävistä parannuksista.

Näillä toimilla pyritään täyttämään EU:n edellyttämät toimet. Ne ovat ehtona sille, että viisumikieltoa ei sovelleta sovitun kuuden kuukauden ajanjaksonkaan jälkeen. EU on tähdentänyt keskusteluissaan Valko-Venäjän hallinnon kanssa, että näissä asioissa on tärkeä edetä.

Meidän on ylläpidettävä kaikkia poliittisia yhteyksiä, mukaan lukien kahdenvälisiä yhteyksiä, ennen sovellettavien seuraamusten uudelleentarkastelua. Meidän on tehtävä päätös huhtikuun alkuun mennessä. Valko-Venäjää kannustetaan siten etenemään merkittävästi ongelmallisissa neuvottelukohdissa, jotka mainittiin neuvoston 13. lokakuuta antamissa päätelmissä. Toinen rohkaiseva toimi on se, että puheenjohtajavaltio aikoo pitää Valko-Venäjän kanssa toisen ulkoministeritroikan kokouksen tammikuun yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston yhteydessä.

Me seuraamme myös edelleen maan ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevaa yleistä tilannetta ja keskitymme erityisesti kansalaisjärjestöjä ja tiedotusvälineitä koskevaan lainsäädäntöön. Keskustelemme tiiviisti ja vaihdamme näkemyksiä ja tietoja eri opposition edustajien ja muiden valkovenäläisten, kuten Aleksandr Milinkevitšin, Kosolinin ja muiden henkilöiden kanssa.

Kuten tiedämme, Valko-Venäjä on yksi kuudesta itäisen kumppanuuden valtiosta. Sillä, että se otetaan mukaan, pyritään luomaan myönteistä kehitystä itäisen Euroopan naapuruusalueellamme. Valko-Venäjän osallistuminen on riippuvainen sen sisäisestä kehityksestä. Aiomme käynnistää itäisen kumppanuuden huippukokouksella Prahassa toukokuussa. Päätös tästä ajankohdasta tehtiin siten, että silloin päättyy edellä

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

mainittu kuuden kuukauden ajanjakso. Voimme silloin tehdä asiasta arvion. Siten päätöstä siitä, kutsutaanko presidentti Lukašenka, ei ole vielä tehty.

Uskomme vakaasti, että meidän on toimittava nyt rakentavasti Minskin hallinnon kanssa. Voimme todeta, että tämä on strategisesti välttämätöntä. Olemme luonnollisesti edelleen realistisia ja emme odota mitään dramaattisia muutoksia, mutta uskomme, että presidentti Lukašenkan pyrkimykset suhteiden tasapainottamiseksi Venäjän kanssa voivat tarjota mahdollisuuden. Olemme myös yhteisö, jossa jaamme tietyt arvot, joten meidän on pidettävä vaikutusvalta käsissämme. Meidän yhteinen etumme on käyttää tätä tilaisuutta hyväksemme, jotta kannustamme edelleen tässä asiassa myönteisiä toimia Valko-Venäjällä.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun mielelläni teille Valko-Venäjästä, sillä kehitys on ollut myönteistä, ja olemme siitä tyytyväisiä. Valko-Venäjä on hyvin keskeisellä sijalla asialistallamme, eikä ainoastaan siksi, että se on yksi niistä valtioista, joka on kärsinyt eniten nykyisen talouskriisin vaikutuksista alueella. Tämä on myös meille ainutlaatuinen mahdollisuus kääntää uusi lehti suhteessamme Valko-Venäjään.

Olemme nyt puolivälissä kuuden kuukauden ajanjaksoa, jolloin Valko-Venäjään sovellettavat pakotteet on keskeytetty. Tästä päätettiin EU:n ulkoministerien kokouksessa 13. lokakuuta 2008. Ajanjakso päättyy 13. huhtikuuta 2009, joten nyt on aika arvioida ensimmäisen kerran, eteneekö Valko-Venäjä oikeaan suuntaan, ja voimmeko me siten edelleen olla soveltamatta pakotteita ja toteuttaa Valko-Venäjän osalta lisää myönteisiä toimia.

Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 13. lokakuuta järjestetyssä kokouksessa ilmoitettiin hyvin selkeästi, että myönteisen kehityksen, joka alkoi jäljellä olevien poliittisten vankien vapauttamisesta elokuussa, olisi jatkuttava, jotta pakotteiden soveltamista lykätään edelleen. Enemmän ja kestävästi on edistytävä seuraavilla aloilla: ei enää poliittisia pidätyksiä tai vankeja; yhteistyö Etyjin/ODIHR:n kanssa vaalilakiin tehtävistä uudistuksista; edistyminen tiedotusvälineiden vapauden alalla; kansalaisjärjestöille on varmistettava parempi toimintaympäristö ja kansalaisyhteiskuntaa ei saa häiritä; huomattava edistyminen kokoontumisvapauden alalla.

Olemme havainneet jotain edistystä viimeisen kolmen kuukauden aikana. Esimerkiksi kahden tärkeän riippumattoman sanomalehden kiello on poistettu, ja niiden painaminen ja jakelu on voitu aloittaa. Toiseksi Aleksandr Milinkevitšin johtama For Freedom -liike on voitu rekisteröidä ja kolmanneksi Valko-Venäjän ja ODIHR:n väliset neuvottelut vaalilain uudistamisesta alkavat 22. tammikuuta. Tämä kehitys on ollut suora vastaus komission marraskuun alussa esittämään pyyntöön, ja meistä tämä on rohkaisevaa.

Tarvitsemme kuitenkin vielä enemmän edistysaskelia, jos aloitamme uuden aikakauden suhteissamme ja jos päätämme olla edelleen soveltamatta pakotteita. Meidän on havaittava edistymistä tiedotusvälineiden vapauden, mukaan lukien Internetin käytön vapauden, alalla ja ulkomaisten toimittajien akkreditoinnin alalla. Meidän on myös saatava näyttöä, että kansalaisjärjestöjen rekisteröintimenettelyjä ja työoloja helpotetaan ja että kansalaisjärjestöjen aktivistien, kuten Aleksandr Barazenkan, vapaudelle asetetut rajoitukset poistetaan. Meidän on saatava lisää näyttöä, että rauhanomaisia mielenosoituksia voidaan järjestää vapaasti ja ilman, että niihin osallistuvien pitää pelätä joutuvansa pidätetyksi.

Edistymisessä tarvitaan kuitenkin molempien osapuolten panostusta. Jos Valko-Venäjä edistyy vakavasti otettavasti asiassa, minusta on erittäin tärkeää, että vastaamme siihen merkittävällä toimenpidepaketilla. Komissio on valmistellut ehdotuksia tällaista pakettia varten. Niihin kuuluvat: vuosi sitten aloitettujen energia-, liikenne- ja ympäristöalaa koskevien teknisten keskustelujen laajentaminen uusille aloille; eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä Valko-Venäjälle myönnettävien avustusten symbolinen lisääminen näiden neuvottelujen tukemiseksi; Valko-Venäjän avustaminen tämänhetkisiin uusiin taloudellisiin haasteisiin sopeutumisesta sekä Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin lainojen tukikelpoisuuden laajentaminen Valko-Venäjään; yhteyksien tiivistäminen. Ulkoministeritrioikka tapaa 26. tammikuuta ulkoministeri Martynovin yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston yhteydessä. Aion siellä ilmoittaa selkeästi Martynoville, mitä EU edellyttää Valko-Venäjältä ja mitä meillä on tarjolla, ja sen lisäksi käsittelen luonnollisesti kansalaisyhteiskunnan välisen vuoropuhelun tiivistämistä.

Uskon tässä vaiheessa, että kaikki pyrkimykset olisi yhdistettävä ja että Euroopan parlamentin jäsenten kokous Minskissä Valko-Venäjän parlamentin jäsenten kanssa voisi olla erittäin hyödyllinen.

Toinen harkittava seikka on mahdollisuus avata neuvottelut viisumimenettelyjen helpottamista ja takaisinottoa koskevasta sopimuksesta. Pallo on tässä kysymyksessä neuvostolla, ja on selvää, että Valko-Venäjän on vielä

edistytävä asiassa. Me komissiossa olemme valmiit aloittamaan työn sekä myötävaikuttamaan neuvotteluihin heti, kun ministerit vahvistavat, että asiassa on edistytty riittävästi.

Lopuksi toteaisin, että komissio on valmis laajentamaan Euroopan naapurisuuspolitiikan ja itäisen kumppanuuden kaikkia toimia Valko-Venäjään. Tähän sisältyisi kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen avaaminen ja huomattava lisäys avustuksiimme.

Jos ministerit katsovat, että asiassa on edistytty riittävästi, 13. huhtikuuta jälkeen tehdään päätös, jossa vahvistetaan pakotteiden keskeyttämisen jatkuminen. Jos katsotaan, että Valko-Venäjä on edistynyt riittävästi tässä asiassa, olemme valmiit toteuttamaan vastavuoroisia toimia, ja toivon, että voimme todella kääntää uuden lehden suhteissamme Valko-Venäjään.

Jacek Protasiewicz, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen ja arvoisa neuvoston puheenjohtaja, tämänpäiväisen keskustelun tärkein näkökohta on se, että tällä viikolla kuluu umpeen ensimmäinen puolisko Valko-Venäjän pakotteiden keskeyttämisestä kuudeksi kuukaudeksi. Euroopan unionin ja kyseisen valtion suhteiden puolivälin tarkastelu on otettu parlamentissa vastaan myönteisen varovaisesti, ja Valko-Venäjän toteuttamia muutoksia on arvostettu.

Haluaisimme ennen kaikkea ilmaista tyytyväisyytemme, että Aleksandr Milinkevitšin johtama For Freedom -liike on laillistettu ja että riippumattomat sanomalehdet Narodnaia Volia ja Nasha Niva on laillistettu ja että ne päästetään valtion jakelujärjestelmään. Samalla kuitenkin tuomitsemme sen, että viime vuosina vapautetut poliittiset vangit eivät nauti kaikista oikeuksistaan ja että yksi mieltään osoittava opiskelija vangittiin laittomasti hänen tutkintavankeutensa aikana.

Korostamme, että välttämätön edellytys Euroopan unionin ja Valko-Venäjän suhteiden parantamiseksi pysyvästi ja niiden saattamiseksi normaaliksi, on se, että vaalilakiin tehdään muutoksia, tiedotusvälineitä säätelevä rajoittava lainsäädäntö kumotaan ja että muutetaan rikoslakia, jotta estetään sen käyttäminen demokraattista oppositiota ja riippumattomia toimittajia vastaan. Kannustamme tässä yhteydessä Valko-Venäjän viranomaisia tekemään tiivistä yhteistyötä Etyjin ja Valko-Venäjän journalistiyhdistyksen kanssa. Arvostamme kummastakin asiasta pidettyjä alustavia kokouksia, mutta pyydämme, että yhteistyö ulkomaisten asiantuntijoiden ja Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan edustajien välillä on pysyvää.

Aiomme kehottaa tänään käsiteltävässä päätöslauselmassa Valko-Venäjän viranomaisia poistamaan poliittisille puolueille ja kansalaisjärjestöille asetetut rajoitukset sekä laillistamaan lisää riippumattomia tiedotusvälineitä. Tämä ei ole kuitenkaan yksipuolinen toimi. Pyydämme myös komissiota ja neuvostoa toimimaan nopeammin EU:n maahantuloviisumin hinnan laskemiseksi sekä lisäämään Euroopan investointipankin sijoituksia Valko-Venäjän energiainfrastruktuuriin ja erityisesti kauttakulun infrastruktuuriin. Haluaisin korostaa, että Euroopan parlamentti kehottaa jälleen komissiota varmistamaan Bielsat TV:n rahoitustuen sekä Valko-Venäjän viranomaisia tunnustamaan, että Angelika Borysin johtama Valko-Venäjän puolalaisten liitto on maan suurimman etnisen vähemmistön ainoa laillinen edustaja.

Puhemies. – (PL) Vaikutatte kiireiselle, mutta ehditte esittää puheenvuoronne viime hetkellä.

Justas Vincas Paleckis, PSE-ryhmän puolesta. – (LT) Hyvät aidat takaavat hyvät naapurit. Tämä on vanha englanninkielinen sananparsi. Kun tällä hetkellä ajatellaan naapurivaltioita, olisi parempi sanoa, että aitojen pitäisi olla matalia tai niitä ei pitäisi olla ollenkaan.

Valko-Venäjästä on tullut 20. ja 21. vuosisadan vaihteen Euroopan sairas mies, sillä sen suuntautuminen on yhä autoritaarisempi. Maa on eristäytynyt ja joutunut toimimaan yksinään, koska sitä ympäröivät aidat kasvoivat yhä korkeammiksi. Euroopan neuvostossa ei ollut tilaa ihmisoikeusrikkomusten vuoksi Euroopan keskellä sijaitsevalle valtiolle.

Viime vuosi antoi meille toivoa, että Euroopan unionin ja Valko-Venäjän väliset suhteet voivat muuttua ja mainitsemani aitoja voidaan madaltaa. Täällä on mainittu pienet askeleet, joita Valko-Venäjän hallinto on ottanut oikeaan suuntaan poliittisten vankien, puolueiden rekisteröinnin sekä sanomalehtien rekisteröinnin ansiosta. Mainitsemme myös Euroopan unionin edustuston avaamisen tulevaisuudessa. Jaan komission jäsenen ja ministerin varovaisen optimismin ja uskon, että taivas valkenee, vaikka vielä on paljon pilviä. Kollegamme Jacek Protasiewicz mainitsi tiedotusvälineiden vapauden ja todelliset ehdot poliittisten puolueiden perustamiseksi. Valko-Venäjä on myös yleisesti suurten taloudellisten ja yhteiskunnallisten mullistusten partaalla. Uudistusten pitäisi suuntautua tulevaisuuteen ja niillä pitäisi helpottaa tavallisten ihmisten elämää.

Katson, että Euroopan unionin olisi myös toimittava keskinäisen ymmärryksen mukaisesti. Ensiksi olisi poistettava tai ainakin alennettava viisumivaatimuksia koskevia esteitä, joilla ihmisten kanssakäymistä hankaloitetaan huomattavasti.

Valko-Venäjä on tehnyt päätöksen uuden ydinvoimalan rakentamisesta. Se sijoitetaan todennäköisesti melko lähelle Liettuan pääkaupunkia Vilnaa. Useita tällaisia ydinvoimaloita suunnitellaan Liettuan, Viron ja Puolan alueelle. Kaikkien näiden ja myös muiden valtioiden välillä on käytävä vuoropuhelua ja jatkuvia neuvotteluja, jotta vältetään väärinkäsitykset, ympäristötuho ja muiden valtioiden etujen sivuttaminen. EU:n toimielimissä pitäisi seurata huolellisesti, miten Valko-Venäjän hallinto toteuttaa Kansainvälisen atomienergiajärjestön suosituksia ja ydinturvallisuutta koskevia yleissopimuksia. Niiden olisi puolustettava Euroopan unionin valtioiden etua.

En usko, että Valko-Venäjä edistyy todella, ellei virallisten elinten ja kansalaisten välistä muuria revitä alas. Hallituksen pitäisi keskustella ja neuvotella opposition, kansalaisjärjestöjen, ammattiliittojen ja nuorisojärjestöjen kanssa. Euroopan parlamentti antaa parin kuukauden kuluttua suositukset siitä, pitäisikö meidän alkaa repiä aita alas vai pitäisikö meidän rakentaa vieläkin korkeampi aita. Jos emme käytä tätä tilaisuutta hyväksemme, ihmiset pettyvät molemmalla puolella. Pallo on Valko-Venäjän hallinnolla.

Janusz Onyszkiewicz, ALDE-ryhmän puolesta. – (PL) Valko-Venäjältä saadut viestit eivät ole aina selkeitä. Poliittisia vankeja on vapautettu, kaksi riippumatonta sanomalehteä on päästetty viralliseen jakeluverkkoon ja opposition presidenttiehdokkaan Aleksandr Milinkevitšin johtama For Freedom -liike on rekisteröity. Komission jäsen mainitsi tämän. Toisaalta opposition jäseniä on pidätetty jälleen ja monen vapautetun vangin oikeuksia on rajoitettu. Kymmenet sanomalehdet odottavat lupaa, joka myönnettiin kahdelle aikaisemmin mainitulle sanomalehdelle, ja monet kansalaisjärjestöt ja poliittiset puolueet joutuvat jatkuvasti kamppailemaan rekisteröinnin puolesta tai pelkäämään, että rekisteröinti peruutetaan. Munkkeja ja nunnia karkotetaan, ja kuolemanrangaistus on edelleen voimassa.

Emme voi kääntää selkäämme Valko-Venäjälle. En kuitenkaan usko, että on tullut aika aloittaa Euroopan parlamentin ja Valko-Venäjän parlamentin välistä vuoropuhelua. Meidän olisi huomattavasti vähennettävä ja yksinkertaistettava menettelyä viisumien myöntämiseksi Valko-Venäjän kansalaisille.

Meidän on myös tuettava tehokkaasti ja taloudellisesti elimiä, jotka ovat tärkeitä, kun luodaan ja kehitetään kansalaisyhteiskuntaa, kuten kansalaisjärjestöjä, poliittisia puolueita ja riippumatonta lehdistöä. Meidän on myös otettava esille Valko-Venäjän työntekijöiden oikeuksia koskeva kysymys. Tällä hetkellä hallinnon rakenteiden ulkopuolella ei ole vakituisia työsuhteita. Jokainen työskentelee ainoastaan yhden vuoden sopimuksella. Tämä antaa työnantajalle ja siten valtiolle suuren vaikutusvallan lähes koko yhteiskuntaan.

Itäisen kumppanuuden aloite avaa myös uusia mahdollisuuksia Valko-Venäjän nykyisille viranomaisille. Maan nykyaikaistamista ja sen mukauttamista eurooppalaiseen poliittisiin arvoihin on jatkettava Valko-Venäjän viranomaisten ja demokraattisen opposition välisessä vuoropuhelussa.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisat komission jäsen ja puhemies, olemme viime aikoina antaneet päätöslauselmia Valko-Venäjästä kolmen kuukauden välein. Tässä Puolan ja sen vuoksi Euroopan unionin naapurivaltiossa ei ole kyse inflaatiosta vaan asianmukaista valvontaa koskevasta näytöstä.

Onko Valko-Venäjän demokratisoinnin edistyminen ollut tyydyttävää? Ei ole. Onko tämä syy kääntää jälleen selkämme Valko-Venäjälle? Ei ole. Meidän on edelleen harjoitettava painostusta demokraattisten vapauksien ja normien, sanavapauden ja demokraattisten arvojen puolesta. Samalla meidän pitää kärsivällisesti näyttää Valko-Venäjälle vihreää valoa sellaisena valtiona ja yhteiskuntana, jonka haluaisimme saada yhä lähemmäksi Euroopan unionia. Valkovenäläiset ovat eurooppalaisia ja Valko-Venäjä on erottamaton osa vanhaa mannerta. Valkovenäläinen kulttuuri on osa eurooppalaista kulttuuria.

Jaloimmat valkovenäläiset kamppailevat tällä hetkellä ihmisoikeuksien, demokratian ja uskonnonvapauden puolesta. Emme saa kuitenkaan työntää vähemmän jaloja osapuolia Venäjän hallinnon käsiin. Se olisi välinpitämätöntä ja typerää, ja se olisi vastuutonta, se olisi pahempi kuin rikos, se olisi harhaluuloista. Meidän on saatava aikaan kaksi asiaa samanaikaisesti. Meidän on pidettävä silmällä Lukašenkaa, jotta hän ei vainoa Puolasta tulleita katolisia pappeja tai esimerkiksi sulje sanomalehtiä tai vainoa opposition jäseniä. Samalla meidän on tuettava Valko-Venäjää valtiona, jotta estetään, että se ajautuu yhä enemmän Venäjän poliittisen, taloudellisen ja sotilaallisen vaikutusvallan piiriin.

Milan Horáček, VERTS/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Suhtaudun myönteisesti varapääministeri Alexandr Vondran johtamaan Tšekin puheenjohtajuuskauteen. Valko-Venäjän hallitus on antanut merkkejä

avautumisestaan, koska se on rekisteröinyt Aleksandr Milinkevitšin johtaman For Freedom -liikkeen sekä vapauttanut poliittiset vangit. Nyt on kyseessä se, onko vuoropuheluvaihtelun taustalla todellinen halu muuttua ja jatkaa suhteiden ylläpitoa EU:hun.

Haluamme, että Valko-Venäjä löytää paikkansa Euroopassa. Olemme odottaneet sitä kauan ja olemme valmiit jatkamaan suhteita, mutta ainoastaan selkeiden ehtojen mukaisesti, joista tärkein on ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Tämä koskee lehdistön- ja sananvapauden lisäksi jokaisen henkilön poliittista, yhteiskunnallista ja yksityistä elämää. Vaalivilppiä ja hyökkäyksiä oppositiota vastaan ei ole unohdettu, ja seuraamme kehitystä tiiviisti.

Päätimme lokakuussa keskeyttää presidentti Lukašenkaa koskevan maahantulokiellon. Valko-Venäjän on omalta osaltaan myös sallittava eurooppalaisten valtuuskuntien pääsy maahan, jotta voidaan käydä keskusteluja opposition jäsenten kanssa.

Kokemus on osoittanut meille, että kaikki diktatuurit päättyvät aikanaan.

Věra Flasarová, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, Valko-Venäjä on viimeinen Euroopan valtio, jonka kanssa Euroopan unionilla ei ole sopimusta keskinäisistä suhteista. Tämä epäkohta voi pian olla historiaa, kuten ilmoitettiin neuvoston ja komission ehdottamassa Valko-Venäjää koskevassa strategiassa. Lisäksi usean kuukauden pituinen koeaika on päättyvässä. Valko-Venäjän johto voi vaikuttaa siihen, että muutoksilla lisätään demokratiaa ja vapautta, ja Euroopan unioni tarjoaa yhteistyötä ja suhteiden normaalistamista. Tämän pitäisi olla tavoitteena. Diplomatiaan kuuluu, että asiat nähdään laajemmassa yhteydessä ja vaatimukset esitetään vastaavasti. Lähes kaikki edellisten vuosien muutokset ovat tapahtuneet maailmanlaajuisesti. Tilanne muuttuu olennaisesti tällä hetkellä. Kaksi vuosikymmentä kestänyt kokeilu Yhdysvaltojen ylivallassa on päättyvässä. Sen korvaa moninapainen käsite, joka voi myös johtaa konfliktiin. Voimme havaita ympärillämme, että tapahtumiin liittyy muutoksia vallan jaossa. Uudet ja uudelleen voimistuvat keskusket määrittelevät itsensä kilpailijoihinsa nähden sekä muodostavat omat vaikutusalueensa. Valko-Venäjä muodostaa yhdessä Ukrainan, Moldovan ja Kaukasuksen kanssa alueen, josta taistelee yhtenä osapuolena Venäjä ja toisena Yhdysvallat ja Euroopan unioni. Olisi naurettavaa kieltää tätä, vaikka kamppailua käydään hienojen iskulauseiden, kuten vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien, nimissä. Pelissä on todellisia arvoina energia, raha ja sotilaallinen strategia. Jos todelliset globaalit toimijat, kuten Euroopan unioni, haluavat kunnioittaa äskettäin muodostettua geopolittista...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Valko-Venäjän piti olla immuuni maailmanlaajuiselle rahoituskriisille. Tämä liian luottavainen ennuste käy kalliiksi presidentti Lukašenkalle vuoden 2009 alussa. Hänen hallituksensa on taloudellisissa vaikeuksissa. Valko-Venäjän hallinto on koputtanut Kansainvälisen valuuttarahaston, Venäjän ja jopa Yhdysvaltojen ovelle ja pyytänyt lainaksi miljardeja. Kansainvälisen valuuttarahaston ehto oli, että Valko-Venäjän rupla on devalvoitava 2. tammikuuta 20,5 prosentilla. Valko-Venäjän kansalaiset ovat tällä hetkellä silminnähävästi peloissaan, mikä on ymmärrettävää, kun otetaan huomioon, että keskimääräinen kuukausipalkka on yhtäkkiä pudonnut 400 Yhdysvaltain dollarista 333 dollariin. Dollari on tällä hetkellä euron rinnalla hyvin arvostettu valuutta Minskissä ja sitä ympäröivillä alueilla.

Aiheuttaako Valko-Venäjän taloudellisen tilanteen huonontuminen sen, että Lukašenkan hallituksen kotimaan ja ulkomaan politiikan suunta muuttuu? Tämä ei ole todellakaan kuvitteellinen riski, sillä nykyisistä taloudellisista ongelmista huolimatta on aivan yhtä todennäköistä, että Lukašenkan suuntautumisessa länteen on kyse näennäisestä muutoksesta. Jos näin on, tämä vahva presidentti yksinkertaisesti korvaa Venäjään yhdentymistä koskevan näennäisen strategiansa Euroopan unioniin lähentymistä koskevalla näennäisellä strategialla. Tulevat neuvottelut kaasusta Venäjän kanssa voivat antaa tällaiselle teeskentelylle lisää vauhtia.

Euroopan unionin olisi sovellettava tasapainoista strategiaa, jotta se torjuu tällaisia epätoivottavia poliittisia toimia Valko-Venäjän hallinnossa. Tämän vuoksi jokaisen Euroopan unionin toimielimen on otettava yhteyttä kaikkiin Valko-Venäjän asianmukaisiin tahoihin, kuten viranomaisiin, oppositioon, kansalaisyhteiskuntaan ja jopa muuhun kuin työtä tekevään väestöön. Kyseessä on inspiroiva eurooppalainen tavoite, jolla pyritään kehittämään ja luomaan yhteyksiä Valko-Venäjän yhteiskunnan kaikkiin toimijoihin.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minusta ei ole enää mitään syytä pitää yllä pakotteita Valko-Venäjää vastaan. Kyseessä on valtio, joka on epäilemättä kriisin keskellä, kuten kaikki Euroopan valtiot. Kyseessä on joka tapauksessa valtio, joka sallii omistusoikeuden, jonka kasvunopeus

oli vielä joitakin kuukausia sitten 8 prosenttia ja joka ei estä ulkomaalaisia mukaan lukien eurooppalaisia ostamasta maata tai kiinteistöjä, vaikkakin Valko-Venäjän yritysten välityksellä.

Lisäksi uskonnonvapauden osalta, jonkin aikaa sitten kardinaali Bertone vieraili Valko-Venäjällä, ja kyseisen valtion sekä Vatikaanin välillä luotiin keskinäiseen kunnioitukseen perustuvat suhteet. Erityisesti poliittiset vapaudet ovat tärkeitä, ja keskusteluja on käyty tietyistä vangeista, mutta todellisuudessa asia liittyy kolmeen vankiin, jotka on vapautettu.

Käsitlemme myös poliittisia vaaleja. Kyseessä ei varmasti ole länsimaisten vaalien täydellinen vapaus, mutta on totta, että valtio on antanut televisioaikaa kaikille ehdokkaille ja on joissain tapauksissa jopa myöntänyt heille tukea. Tiedämme myös, että seuraavien viikkojen aikana joidenkin sanomalehtien – riippumattomien sanomalehtien – on mahdollisuus aloittaa toiminta ja jakelu.

Pidän Euroopan unionin edun mukaisena, että avaamme ovet Valko-Venäjälle, koska Valko-Venäjä on erittäin tärkeä toimija Euroopan ja Venäjän välillä. Meidän on muistettava, että tässä valtiossa on merkittävä katolinen vähemmistö, joka tuo sitä lähemmäksi naapurimaataan Puolaa ja muuta Eurooppaa. Tämä tekee maasta strategisen liittolaisen muuhun Itä-Eurooppaan nähden. On outoa, että tällä hetkellä puhutaan Turkin liittymisestä Eurooppaan, sillä Valko-Venäjällä on paljon vahvempi ja merkittävämpi kumppanuusasema Euroopan unionin kanssa.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja Valko-Venäjän suhteiden pättitilanteesta on vaikea päästä eteenpäin. Tähän tilanteeseen vaikuttaa osittain viimeaikainen kasvava ulkoinen paine, Venäjän ja Valko-Venäjän ystävyyden heikkeneminen, Venäjän ja Georgian konfliktin herättämä pelko ja erityisesti maailmanlaajuinen talouskriisi.

Lukašenkan johtama valtio ei pyydä Euroopalta ensimmäistä kertaa jotakin. Poliittisten vankien vapauttaminen, liikkeen rekisteröinti ja vuoropuhelun aloittaminen riippumattomien toimittajien kanssa on osoitus siitä, että Lukašenka yrittää omalla tavallaan avata ovet Eurooppaan. Näiden pintapuolisten toimien lisäksi Ukrainan hallinnon on tarjottava vielä enemmän todellisen lähentymisen tiellä.

On asianmukaista, että EU hyödyntää nykyisiä, vaikkakin vähäisiä, mahdollisuuksia. Euroopan unioni voi ensimmäistä kertaa vaikuttaa Valko-Venäjän poliittiseen tilanteeseen, joten sen vuoksi EU:n hyväksymään politiikkaan ei pidä suhtautua välinpitämättömästi. Meidän on säilytettävä kriittinen lähestymistapa ja ylläpidettävä tällä hetkellä sovellettavia ehtoja. Meidän on kiinnitettävä asiaan erityistä huomiota, koska on vaikea kuvitella, että Lukašenka ja hänen hallintonsa voivat muuttua radikaalisti.

EU:n toteuttamat ja suunnittelemaat konkreettiset toimet ovat tärkeitä. Tehtävämme on tukea ja auttaa kansalaisjärjestöjä ja muutoksen puolesta toimivaa oppositiota yhdistymään. Meidän on vaadittava uudistuksia myös lainsäädännön alalla. Tarkoitin rikoslainsäädäntöä sekä lehdistöä koskevaa lainsäädäntöä ja vaalilainsäädäntöä. Euroopan parlamentin on jatkettava valvontaa neuvoston ja komission kanssa, jotta Euroopan unionin Valko-Venäjää koskevan politiikan laatu turvataan ja demokratiakehitys varmistetaan.

Alueella sijaitsevat valtiot, kuten Ukraina, ovat myös osoittaneet, että demokraatiakehitys ei ole mahdollista ilman selkeitä vaatimuksia ja niiden täyttämistä. Muilla toimilla luodaan vain näennäinen kuva demokratiasta. Ehdotettu EU:n strategia on kriittinen ja rakentava, joten annan sille siten varauksettoman tukeni.

József Pinió (PSE). – (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, Haluaisin ennen kaikkia korostaa myönteisesti sitä, että ministeri Alexandr Vondra osallistuu tämän illan käsittelyyn Euroopan parlamentissa. Mielestäni se osoittaa, kuinka merkittävänä puheenjohtajavaltio Tšekki pitää Euroopan unionin ulkopoliitiikkaa.

Tarkastelemme tänään Euroopan unionin Valko-Venäjää koskevaa strategiaa sekä viime kuukausien aikana sovellettua avoimuuden strategiaa. Uskon, että tämän strategian tulokset ovat myönteiset, kuten Euroopan parlamentin mietintöluonnoksessa osoitetaan.

Strategian seurauksena komission pysyvä edustusto on perustettu Minskiin. Saamme hyvin myönteisiä viestejä vapauksien lisääntymisestä Valko-Venäjällä, kuten esimerkiksi Aleksandr Milinkevitšin johtaman For Freedom -liikkeen rekisteröimisestä sekä kahden riippumattoman sanomalehden, Narodnaia Volian ja Nasha Nivan, julkaisemisesta ja rekisteröimisestä. Sen lisäksi Valko-Venäjän ulkoministeri Syarhei Martynau ilmoitti maan myönteisen näkökannan EU:n itäisen kumppanuuden aloitteeseen. Haluaisin myös huomauttaa, että Valko-Venäjän hallitus ei tunnustanut Etelä-Ossetian ja Abhasian hallitusten omia valtion asemaa koskevia julkilausumiaan. Nämä ovat myönteisiä merkkejä, jotka ovat epäilemättä seurausta Euroopan unionin asenteesta Valko-Venäjään.

Päätöslauselmaesityksessämme on kyse juuri tästä. Olemme tekemisissä Valko-Venäjän ihmisoikeuksiin ja yksilönvapauteen sovellettavien rajoitusten kanssa. Tämä valtio ei ole vapaa demokratia käsitteen eurooppalaisen tulkinnan mukaan. Olen täysin samaa mieltä komission jäsenen Ferrero-Waldnerin tänään esittämistä näkökohdista, että pakotteiden poistaminen pysyvästi voi olla mahdollista, jos Valko-Venäjä laajentaa vapauksia, kansalaisten oikeuksia ja jos se vapauttaa taloutensa. Euroopan unionin läsnäolon lisääminen Valko-Venäjällä takaa mielestäni laajemman vapauttamisen ja demokratiakehityksen maassa.

Puhemies. – (PL) Haluaisin vain muistuttaa parlamentin jäsentä, että neuvoston edustaja on aina läsnä näissä keskusteluissa, joten kyse ei ole erityisestä tapahtumasta, vaikka me luonnollisesti arvostamme varapääministeri Vondryn läsnäoloa.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n ja Valko-Venäjän suhteet ovat riippuvaisia kummastakin osapuolesta. Myönteiset toimet kummallakin puolella edesauttavat vuoropuhelua, todellista naapuruuspolitiikkaa ja itäistä kumppanuutta. Kumppanuutta ei voida rakentaa kieltojen ja seuraamusten pohjalle, joten olen tyytyväinen voidessani panna merkille komission viimeisimmän aloitteen, jolla pyritään parantamaan suhteita Valko-Venäjään. On todettava objektiivisesti, että Valko-Venäjä on myös toteuttanut paljon toimia lähentymistä varten. Siitä on osoituksena ”For Freedom” -liikkeen rekisteröinti, opposition sanomalehtien painamisen ja jakelemisen salliminen sekä maan avoimuus itäisen kumppanuuden aloitetta kohtaan.

Euroopan unionin odotukset suuntautuvat pidemmälle, ja tähän on selkeitä perusteita, aivan kuten Valko-Venäjän moniin toiveisiin on monia perusteita. Esimerkiksi, jos Valko-Venäjän viranomaisia pyydetään luopumaan sen kansalaisten maastapoistumisviisumia koskevasta käytännöstä erityisesti lasten ja opiskelijoiden osalta, miksi Euroopan unioni ei yksinkertaista ja vapauta Valko-Venäjän kansalaisten viisumimenettelyjä? Nämä kysymykset ovat erityisen tärkeitä raja-alueiden asukkailla, joilla on kulttuurisia ja perhesiteitä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänä iltana EU:n Valko-Venäjää koskevasta politiikasta. Kyseessä on politiikka, jossa demokratia ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen on keskeisessä asemassa.

Haluaisin keskittyä yhteen tiettyyn aiheeseen, nimittäin lapsiin sovellettavaan matkustuskieltoon rajoittamatta luonnollisesti kuitenkaan muita asianmukaisia näkökohtia, jotka on jo mainittu tänä iltana. Olette varmaan tietoinen, että lapset, Tšernobylin onnettomuuden uhrit, ovat käyneet säännöllisesti Alankomaissa ja muissa EU:n valtioissa vuosien ajan toipumassa tämän onnettomuuden seurauksista. Kyseessä olevat lapset ovat luonnollisesti lapsia, jotka syntyivät kauan onnettomuuden jälkeen – he ovat nyt suunnilleen saman ikäisiä kuin itse olin onnettomuushetkellä 22 vuotta sitten – mutta he kärsivät edelleen sen vaikutuksista joka päivä. Tämä käy ilmi tilastoista, jotka on laadittu kilpirauhassairauksista, syöpätapauksista, ja niin edelleen. Joka vuosi noin 30 000 valkovenäläistä lasta saapuu 21 valtioon isäntäperheisiin, vapaaehtoisjärjestöihin ja kirkkoihin.

Lokakuussa 2008 ilmoitettiin, että Valko-Venäjä lopettaa asetuksen nojalla näiden lasten matkat ja kieltää heitä matkustamasta ulkomaille. Näin päätettäisiin siten joululomat. Tämä asetukset keskeytettiin väliaikaisesti 20. joulukuuta ja 20. tammikuuta välisenä ajanjaksona osittain Euroopan unionin, Euroopan neuvoston ja usean ulkoministerin mukaan lukien Alankomaiden ministeri Verhagenin painostuksesta, joten monet lapset pystyivät kuitenkin lähtemään lomalle. Mitään järjestelyitä ei ole kuitenkaan tehty tammikuun 20. päivää seuraavalle ajanjaksolle. Sen vuoksi on korkea aika, että tämän väliaikaisen keskeytyksen sijaan saadaan aikaan rakentava Euroopan laajuinen ratkaisu siten, että valkovenäläiset lapset ja Euroopan isäntäperheet saavat tietää, voidaanko matkat järjestää. Olisi ihanteellista, että asiasta säädetään kaikkien jäsenvaltioiden puolesta kerralla, eikä tällä hetkellä sovellettavalla tavalla, kahdenvälisillä neuvotteluilla, jotka on käytävä 27 kertaa.

Kehotamme siksi päätöslauselmassamme puheenjohtajavaltio Tšekkiä neuvottelemaan Valko-Venäjän viranomaisten kanssa EU:n laajuisesta ratkaisusta.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Hyvät parlamentin jäsenet, Valko-Venäjän tie Eurooppaan on oltava vuoropuhelun ja kompromissien tie.

Viime vuonna hyväksytyssä Valko-Venäjää koskevassa päätöslauselmassa korostettiin tarvetta vakaalle ja ehdolliselle, mutta myönteiselle politiikalle. Edistysaskeleet energian, ympäristön ja liikenteen alalla ovat tämän työn tulosta.

On kuitenkin ongelmia, joiden vuoksi emme saa sulkea silmiämme. Demokratia on erittäin tärkeää. Emme saa Euroopan parlamentin jäsenenä suvaita Valko-Venäjän oppositiojohtajien vainoa, lehdistön- ja sananvapauden rajoittamista tai kansalaisten perusoikeuksien loukkaamista. Mikään demokraattinen valtio ei voi toimia ilman vahvaa kansalaisyhteiskuntaa.

Sen vuoksi meidän on tarjottava kattavaa tukea järjestöille, joiden tavoitteena on ihmisoikeuksien puolustaminen, demokratian edistäminen sekä maan kansalaisten mobilisointi.

Olen kiitollinen Valko-Venäjän viranomaisten päätöksestä rekisteröidä Milinkevitšin johtama For Freedom -kansalaisliike. Tämä on kuitenkin vasta alkua, sillä Naša Vjasna, joka toimii ihmisoikeuksien alalla, ja useat muut demokratian kehittämiseen pyrkivät järjestöt odottavat rekisteröintiä.

Haluaisin lopuksi mainita viisumijärjestelyt. Euroopan unionin ja Valko-Venäjän välillä on tehtävä viisumien myöntämisen helpottamista koskeva sopimus. Tien Euroopan unioniin on oltava avoin. Kalliilla viisumeilla ja tiukoilla määräyksillä rangaistaan hallinnon sijasta kansaa. Olen sanonut tämän monta kertaa ja sanon sen tänään uudelleen. Meidän on ojentettava EU:n käsi ja otettava vastaan Valko-Venäjän kansa.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti on toistuvasti käsitellyt Valko-Venäjää, viimeistä diktatuuria Euroopan mantereella. Ongelmia aiheutetaan edelleen katolisille papeille, jotka haluavat pitää jumalanpalveluksia, ja etnisiä vähemmistöjä ei kunnioiteta. Erityisesti demokraattisesti valitun Valko-Venäjän puolalaisten liiton, jonka päämiehenä on Angelika Borys, johtoa ei tunnusteta. Pidätykset ja opposition aktivistien sekä ihmisoikeusaktivistien toimistojen tutkinnat jatkuvat. Riippumattomia toimittajia vainotaan edelleen.

Muutos on kuitenkin tulossa, vaikkakin hyvin hitaasti. For Freedom -liike on rekisteröity ja kahden opposition sanomalehden painaminen ja jakelu on sallittu. Valko-Venäjän ulkoministeri vastasi myönteisesti itäisen kumppanuuden aloitteeseen ja ilmoitti kiinnostuksestaan osallistua siihen. Tämä antaa meille varovaista toivoa, että keskinäiset suhteet parantuvat ja komission ehdotus saadaan toteutettua.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kun otetaan huomioon, että ulkosuhteet ovat yksi puheenjohtajavaltio Tšekin painopisteistä, haluaisin pyytää neuvoston puheenjohtajavaltiota esittämään, mitä toimia se voisi toteuttaa, jotta Valko-Venäjän hallitusta kannustetaan poistamaan lasten kansainvälinen matkustuskielto EU:n jäsenvaltioihin lepo- ja toipumishojelmia varten. Kehotan, että uusi puheenjohtajavaltio Tšekki neuvottelee yleiseurooppalaisen sopimuksen, jonka perusteella Tšernobylin onnettomuudesta kärsivät valkovenäläiset lapset voivat matkustaa mihin tahansa EU:n jäsenvaltioon.

Lisäsin kollegojeni kanssa tätä asiaa koskevan 10 kohdan parlamentin nyt käsiteltävään päätöslauselmaan. Viime vuoden elokuussa Valko-Venäjän hallitus ilmoitti, että se kieltää ulkomaanvierailut, kun yksi lapsista kieltäytyi palaamasta kotiin ulkomaanmatkalta.

Irlannin hallitus onnistui varmistamaan poikkeuksen, jonka mukaan lapset pääsivät matkustamaan Irlantiin tänä jouluna, mutta monille muille lapsille on vielä varmistettava maastapoistumisviisumit, jotta he voivat lähteä Valko-Venäjältä ja osallistua lepo- ja toipumishojelmiin. Noin 1 000 irlantilaista perhettä ottaa kotiinsa valkovenäläisiä lapsia joka kesä ja joulou. Silloin suoritetaan myös lääketieteellisiä arvioita ja annetaan joissain tapauksissa hoitoa.

Olen tyytyväinen Valko-Venäjän viranomaisten päätökseen keskeyttää väliaikaisesti monen Tšernobylin uhrin matkustuskielto, mutta pyydän puheenjohtajavaltiota jatkamaan painostusta, jotta sellainen EU:n laajuinen sopimus voidaan varmistaa lähitulevaisuudessa, jonka ansioista Valko-Venäjän lapsilla on vapaus matkustaa kaikkialle EU:ssa.

Olen myös ottanut esille kansainvälisen matkustuskiellon kanssanne, hyvä komission jäsen, ja kirjeeseeni antamassanne vastauksessa ilmoititte, että asian on esittänyt komission edustusto Minskissä ja viimeksi ulkosuhteiden pääosaston apulaispääjohtaja vierailullaan marraskuun alussa Minskissä. Haluaisin kysyä teiltä, onko teillä tuoreita tietoja EU:n välitystoimista tämän epäoikeudenmukaisen kiellon poistamiseksi?

Sylwester Chruszcz (UEN). - (PL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, suhteiden vähittäinen elvyttäminen Valko-Venäjän kanssa ja valmiutemme vuoropuheluun sen hallituksen kanssa ovat askelia oikeaan suuntaan.

Suhtaudun myös myönteisesti puheenjohtajavaltio Tšekin tänään antamaan ilmoitukseen neuvoston tapaamisesta Valko-Venäjän edustajan kanssa diplomaattisessa huippukokouksessa tämän kuun aikana.

Olen myös tyytyväinen pyrkimyksistä sisällyttää Valko-Venäjä itäisen kumppanuuden aloitteeseen. EU:n tekemistä päätöksistä pitäisi ensisijaisesti hyötyä Valko-Venäjän kansalaiset, vaikka kyse olisi viisumipolitiikasta. Kun otetaan huomioon nykyinen kaasukriisi Euroopassa, on korostettava, että Valko-Venäjä on osoittanut erittäin vakaaksi kumppaniksi Euroopan unioniin suuntautuvien kaasutoimitusten kauttakulun osalta. Rakentava vuoropuhelu ja parantuneet kahdenväliset suhteet, joiden olisi selkeästi perustuttava demokratian periaatteille ja ihmisten oikeuksien kunnioittamiseen, on kummankin osapuolen edun mukaista.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Vaikka kehitys on ollut myönteistä Valko-Venäjällä, meidän on säilytettävä hyvin läheinen yhteydenpito Valko-Venäjän opposition edustajiin ja ystäväämme Aleksandr Milinkevitšiin.

Euroopan pitäisi tukea Valko-Venäjän talousuudistusta. Tämän tuen edellytyksenä on oltava erityisiä ehtoja ja vaatimuksia. Niihin olisi kuuluttava vaatimus laajemmasta tiedotusvälineiden vapaudesta. Tiedotusvälineiden on saatava toimia vapaasti lainsäädännön puitteissa sekä julkaistava materiaalia maassa. Poliittisten puolueiden ja kansalaisjärjestöjen vapaampi toiminta on erittäin tärkeää demokratian kannalta.

Tämänpäiväinen keskustelumme osoittaa myös, että me kaikki haluamme demokraattisen Valko-Venäjän palaavan Eurooppaan, mutta ilman Lukašenkaa. EU:lla on suuri mahdollisuus – jos se osallistuu demokraattisten arvojen edistämiseen – voittaa Valko-Venäjä puolelleen ja saada sen irti Venäjän syleilystä.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vuosia kestäneiden monimutkaisten suhteiden jälkeen voimme nähdä joitain varovaisia askeleita oikeaan suuntaan. Aleksandr Milinkevitšin liike tunnustetaan, useille sanomalehdille, jotka eivät ole hallituksen äänenkannattajia, annetaan lupa ja annetaan ensimmäiset merkit siitä, että Etyjin/ODIHR:n suosituksista ollaan valmiita keskustelemaan. Jäljellä oleva taival ei ole ainoastaan pitkä vaan se on erittäin pitkä.

Toiveena on, että EU:n ja Valko-Venäjän suhteissa voidaan aloittaa uusi vaihe. Valtuuskuntamme parlamentin jäsenten tarina viisumien epäamisestä on varsin kiusallinen. Toivomme, että tämä on nyt vain huono muisto. Pyydän Colm Burken tavoin, että komissio ja neuvosto antavat sitoumuksen yhden kohdan osalta seuraavissa yhteisissä kokouksissa. Kyseessä ovat selkeät ja yhteiset määritelmät, joiden perusteella Valko-Venäjän lapset voivat terveysyistä käydä eurooppalaisissa perheissä. Valko-Venäjä on viime vuosina suhtautunut tähän asiaan pintapuolisesti tai joustamattomasti ja siten antanut kirjaimellisesti iskun vasten isäntäperheiden kasvoja ja valitettavasti vastoin lapsia ja nuoria, jotka osallistuvat tuki- ja solidaarisuushankkeisiin.

Călin Căţălin Chiriţă (PPE-DE). – (RO) Pidän myönteisenä neuvoston ja komission julkilauselmaa ja olen samaa mieltä siitä, että Lukašenkan autoritaarista hallintoa on seurattava tarkasti. Samalla katson, että tarvitsemme pitkän aikavälin visiota, jossa tarkastellaan Lukašenkan jälkeistä tulevaa Valko-Venäjää, joka on demokraattinen ja vauras.

Euroopan unionin on sovellettava älykästä strategiaa, jossa otetaan huomioon Valko-Venäjän kansa ja yhteiskunta eikä ainoastaan Minskin väliaikainen hallitus. Historia on osoittanut, että eristäminen ja ulkoiset pakotteet auttavat ylläpitämään diktatuureja. Meidän olisi toimittava päinvastaisesti. Meidän olisi tarjottava valkovenäläisille mahdollisimman laajat mahdollisuudet opiskella Euroopan unionissa, matkustaa ja työskennellä täällä lyhyitä aikoja sekä olla kosketuksissa eurooppalaisiin arvoihin ja taloudellisiin ja kulttuurisiin saavutuksiimme. Tämä on ainoa tapa, jolla voimme saada heidät kiinnostumaan arvoistamme ja helpottaa maan muutosprosessia.

Haluaisin lopuksi sanoa Roberto Fiorelle, että ehdokkaiden esiintymisellä televisiossa vaalikampanjan aikana ei ole merkitystä, sillä, kuten Stalin totesi, tärkeää on se, että ihmiset, jotka laskevat äänet, päättävät kaikesta.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet ja ministerit, me kaikki täällä täysistunnossa haluaisimme, että Valko-Venäjä noudattaa demokratian, ihmisoikeuksien ja kokoontumisvapauden periaatteita sekä sanavapautta ja että se lopettaa omien kansalaistensa ja etnisten vähemmistöjensä väkivaltaisen vainon. Listamme vaatimuksista on valitettavasti varsin pitkä, ja vaikuttaa epätodennäköiseltä, että sitä noudatetaan täysin lähitulevaisuudessa. Emme voi kuitenkaan lopettaa niiden arvojen puolesta taistelemista, joihin Euroopan unioni perustuu.

Valko-Venäjän vastainen pakotepolitiikka oli alussa fiasco. On toivottava, että Valko-Venäjän hallintoa koskevan EU:n poliittisen strategian muutos johtaa menestykseen. Tämä ei kuitenkaan ole helppoa, koska Lukašenka väärensi syksyn 2008 parlamenttivaalien tuloksen.

Pääasiallinen keino saattaa Valko-Venäjä demokraattisemmaksi on koulutus, vapaat tiedotusvälineet ja EU:n ja Valko-Venäjän kansalaisten väliset suhteet. Meidän olisi perustettava erityinen tukiohjelma Valko-Venäjän nuorille, jotta he voivat opiskella Euroopan unionissa, sillä siitä saadaan suurta hyötyä tulevaisuudessa.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Edessämme on kolme päätöslauselmaa, jotka on annettu 21. toukokuuta, 9. lokakuuta ja 7. tammikuuta. Edistys voidaan havaita kouriintuntuvasti Euroopan unionin jäsenvaltioiden antamista julkilausumista.

Olen valmis harkitsemaan ja tukemaan kaikkia julkilausumia, joilla voidaan saada aikaan enemmän demokratiaa missä tahansa valtiossa, ja varsinkin, jos kyseessä on naapurivaltio, kuten Valko-Venäjä. Katson, että kahta hyvin tärkeää edellytystä tarvitaan, kuten kollegani ovat aikaisemmin maininneet. Voimme tehdä tämän yksinkertaisesti keskinäisen luottamuksen ja avoimuuden edistämiseksi. Ensinnäkin meidän on osoitettava henkistä kypsyyttä ja helpotettava Valko-Venäjän kansalaisten pääsyä ja matkustamista Euroopan unioniin, jotta he voivat olla kosketuksissa Euroopan unionin arvoihin, siihen, mistä Euroopan unionissa on kyse, Euroopan unionin politiikkaan ja kaiken sen kanssa, mitä edustamme. Toiseksi Valko-Venäjästä on kehittyttävä mahdollisimman nopeasti valtio, jolla ei ole poliittisia vankeja. Tämä on varmasti hyvin yksinkertainen ele, jonka presidentti Lukašenka voi tehdä.

Puhemies. – (EN) On aika tehdä yhteenveto keskustelusta. Pyydän varapääministeri Vondraa tekemään yhteenvedon.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, pyrin tekemään yhteenvedon asiasta neuvoston puolesta.

Ensinnäkin meillä on mielestäni ollut todella kiinnostava keskustelu asiasta, joka on varmasti erittäin hyödyllinen yhteiselle työllemme. Haluaisin korostaa, että arvostamme neuvostossa Euroopan parlamentin kiinnostuneisuutta ja aktiivista sitoutumista Valko-Venäjää koskeviin toimiin. Mielestäni on erityisen hyödyllistä jatkaa painostusta ihmisoikeuskysymyksissä, mutta tällaisesta strategisesta lähestymistavasta ei pitäisi luopua. Haluaisin erityisesti kiittää Euroopan parlamentin puolalaisia jäseniä, kuten Jacek Protasiewicz, Janusz Onyszkiewicz ja Józef Pinioria, heidän panoksestaan asiassa. Kuuntelemme asian käsittelyä tarkasti.

Otan lopuksi esille kolme kohtaa. Ensiksi kysymyksen viisumimaksuista, jonka moni on maininnut. Kyseessä on ongelma, josta olemme erityisen tietoisia. Silloinkin, kun puhuimme kansallisista valmiuksista viime vuoden aikana, meillä oli paljon sanottavaa tästä asiasta. Haluan tehdä asian selväksi. Me pidämme Valko-Venäjää Euroopan osana ja olemme tietoisia ongelmista, joita Valko-Venäjän kansalaisille aiheutetaan viisumimaksujen korotuksella. Kansalaisten keskinäiselle yhteydenpidolle aiheutuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi puheenjohtajavaltio Tšekki kannustaa edelleen jäsenvaltioita harjoittamaan joustavuutta, jota voidaan soveltaa yhteisön säännösten asianmukaisten säännösten perusteella. Puheenjohtajavaltio kannustaa myös, että jäsenvaltiot panevat nykyisiä sääntöjä täytäntöön johdonmukaisemmin. Jos nykyinen myönteinen aktiivisuus säilytetään ja sitä vahvistetaan, ja Valko-Venäjä edistyy huomattavasti ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisen alalla, jolloin valtio voi osallistua Euroopan naapuruuspolitiikkaan ja tulevaan itäiseen kumppanuuteen, voidaan mahdollisesti harkita vuoropuhelua viisumiasioista.

Joidenkin jäsenten mainitseman Tšernobylin lapsia koskevan asian osalta voin vakuuttaa, että jatkamme painostusta. Kannatimme puheenjohtajavaltio Ranskan tässä asiassa toteuttamia toimia, mukaan lukien viime vuoden joulukuun 3. päivänä suoritettuja toimenpiteitä. EU:n ponnisteluilla saatiin lopulta aikaan se, että näiden matkojen kieltoa koskevan presidentin asetuksen N:o 555 soveltaminen on väliaikaisesti keskeytetty. Tätä sekä kahdenvälisiä sopimuksia, joita tehtiin joulukuun alussa Irlannin ja Valko-Venäjän kanssa Tšernobylin onnettomuudesta kärsineiden lasten lepo- ja kuntoutusohjelmien tulevaisuudesta, voidaan pitää myönteisenä kehityksenä. Olemme tietoisia, että yleistä ongelmaa ei ole suinkaan vielä ratkaistu. Puheenjohtajavaltio Tšekki seuraa asiaa ja toteuttaa tarpeen mukaan EU:n puolesta täydentäviä toimia sekä ottaa asian puheeksi yhteydenpidossa Valko-Venäjän viranomaisten kanssa.

Valko-Venäjä on keskeisenä asialistallamme tulevina kuukausina, jolloin pakotteita tarkastellaan uudelleen ja jolloin käsitellään itäisen kumppanuuden tulevaisuutta. Syyskuun 28. päivänä järjestettyjen Valko-Venäjän vaalien jälkeen annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma auttoi meitä siirtymään eteenpäin asiassa, ja toivomme että voimme jatkossakin nauttia tuestanne puheenjohtajakaudellamme.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen pannut merkille, että hyvin laaja enemmistö on kanssamme samaa mieltä asiasta. Tämä merkitsee, että olemme tarjonneet Valko-Venäjälle mahdollisuuden lähentyä Euroopan naapuruuspolitiikan välityksellä kohti Euroopan unionia. Olemme

tarjonneet periaatteessa eräänlaisen toimintasuunnitelman sekä mahdollisuuden liittyä itäiseen kumppanuuteen asianmukaisena ajankohtana, jolloin olosuhteet ovat oikeat.

Haluaisin tämän todettuani vastata tiettyihin esittämiinne kysymyksiin. Rahoituskriisiä koskevasta kysymyksestä: Valko-Venäjä on selvinnyt rahoituskriisin vaikutuksista ja vuonna 2007 ja 2008 korotetusta kaasun hinnasta melko hyvin tähän saakka, koska se on integroitunut vain vähän maailmantalouteen ja koska se on saanut huomattavia lainoja Venäjältä, Kiinalta ja Venezuelalta. Nyt sen on joutunut pyytämään Kansainväliseltä valuuttarahastolta 2,5 miljardin euron lainan – luulen, että Bastiaan Belder esitti tämän asian aivan oikein – ja devalvoimaan rahayksikkönsä, jotta se voisi torjua maailmanlaajuisen kriisin kielteiset vaikutukset. Koska sen taloutta ja teollisuutta ei ole uudistettu ja organisoitu uudelleen, oletamme, että tämä kielteinen kehityskulku ja siihen liittyvät kielteiset sosiaaliset seuraukset jatkuvat. Olette oikeassa: tämä on tärkeä näkökohta.

Haluaisin ydinvoimaa ja turvallisuutta koskevista kysymyksistä todeta, että kiinnitämme energiaa koskevassa teknisessä vuoropuhelussamme Valko-Venäjän kanssa erityistä huomiota myös sen varmistamiseen, että tämä valtio noudattaa kansainvälisiä turvallisuusstandardeja. Voimme ilmoittaa, että Valko-Venäjä toimii hyvin aktiivisessa yhteistyössä Wienissä sijaitsevan Kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa ja että se on antanut erittäin avoimesti tietoja komissiolle tästä prosessista.

Tämän sanottuani haluaisin palata viisumimaksuja koskevaan kysymykseen. Kuten totesin ensimmäisessä puheenvuorossani, me olemme valmiit osallistumaan neuvotteluihin heti, kun neuvosto ilmoittaa kantansa asian ratkaisemisesta, jolloin kaikilla jäsenvaltioilla on mahdollisuus sopia koko viisumisopimuksesta ja takaisinottoa koskevasta sopimuksesta. Apulaispääjohtajani Mingarellin Minskiin tekemän vierailun jälkeen voin kertoa, että tällä hetkellä tässä asiassa ei ole mitään uutta kehitystä. Voin vain todeta, että viisumimaksut ja lasten viisumit ovat kunkin valtion päätettävissä. Tällä hetkellä emme voi saada aikaan yhtä yleistä sopimusta. Kyseessä on taas asia, josta komission olisi neuvoteltava.

Puhemies. – (PL) Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 15. tammikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, olemme keskustelleet juuri Valko-Venäjän politiikan lientymisestä. Aleksandr Milinkevitšin johtama For Freedom -oppositioliike on viimeinkin rekisteröity. Valko-Venäjä on ilmaissut halukkuutensa osallistua itäiseen kumppanuuteen. Jopa Yhdysvaltojen hallinto on ilmoittanut, että sen suhteet maahan ovat parantuneet. Onko nyt oikea ajankohta suhteiden lämpenemiselle ja jään murtamiselle Valko-Venäjän kanssa? Toivoisin, että olisi, mutta meidän on muistettava, että presidentti Lukašenka on terävä ja kovapintainen poliittinen toimija.

Olemme jo olleet tekemisessä ”poliittisen suojasään” kanssa aivan viime aikoina Euroopassa, ja haluaisin korostaa, että nämä muutokset ovat aina johtaneet pettymykseen.

Ratkaisevan tärkeää on se, miten EU:n politiikassa toimitaan idässä seuraavien kuukausien aikana. Lukašenka on selkeästi ilmoittanut, että hän ei taivu lännen painostuksen vuoksi, ja kaasun hinnan laskemista koskevissa neuvotteluissa Medvedevin kanssa hän ilmoitti, että Valko-Venäjä ei ole velkaa Venäjälle.

On selvää, että Valko-Venäjä toimii kahdella rintamalla. Meidän on pysyttävä varovaisina ja harkittava neuvotteluita niin, että meitä ei johdeta harhaan muutoksilla, jotka saattavat osoittautua tilapäisiksi. Meidän on toimittava päättäväisesti EU:lle strategisen tärkeissä kysymyksissä ja jatkettava kohdennettua tukipolitiikkaa Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan ja opposition kehittämiseksi. Kyseisessä valtiossa asetetaan vieläkin opposition aktivisteja syytteeseen ja karkotetaan ulkomaisia pappeja. EU ei voi sivuuttaa tosiasiaa, että Valko-Venäjän viranomaiset rikkovat edelleen kansalaisten oikeuksia ja ihmisoikeuksia.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

14. Heinäkuun 11. päivän nimeäminen Srebrenican joukkomurhan uhrien muistopäiväksi (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Seuraavana esityslistalla on neuvoston ja komission julkilausuma heinäkuun 11. päivän nimeämisestä Srebrenican joukkomurhan uhrien muistopäiväksi.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten kaikki tiedämme, Srebrenican tapahtumissa oli kyse hirvittävästä rikoksesta. Yli 8 000 bosnialaisen murha Srebrenicassa ja sen ympäristössä on yksi synkimmistä hetkistä Bosnia ja Hertsegovinan, Jugoslavian ja myös Euroopan historiassa. Se on epäilemättä pahin hirmuteko Euroopassa sitten toisen maailmansodan.

Jos asiaa katsotaan nyt taaksepäin, olisi voitu tehdä paljon enemmän ja aikaisemmin. Srebrenicassa oli kyse kansainvälisen yhteisön, mukaan lukien EU:n, kollektiivisesta epäonnistumisesta. Tämä on suuri häpeä, ja olemme syvästi pahoillamme tästä. Meidän moraalinen, inhimillinen ja poliittinen veloitteemme on, että Srebrenican tapahtumat eivät toistu enää koskaan.

Srebrenican joukkomurhan kymmenentenä vuosipäivänä neuvosto tuomitsi jälleen suoritettut rikokset sekä ilmaisi myötätuntonsa uhreja ja heidän perheitään kohtaan.

Neuvosto korosti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1503 ja 1534 huomioon ottaen, että täysimääräinen ja rajoittamaton yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa on keskeinen edellytys EU:hun liittymistä koskevan prosessin jatkumiseksi. Jäljellä olevien syytteenasetettujen karkureiden, jotka karttavat edelleen kansainvälistä oikeutta, siirtäminen Haagiin olisi sopiva kunnianosoitus Srebrenican uhreille sekä suuri harppaus kohti pysyvää rauhaa, vakautta ja sovintoa. Sen vuoksi neuvosto pyrkii määrätietoisesti siihen, että Srebrenicassa ja yleisesti Bosnia ja Hertsegovinassa sekä muualla Länsi-Balkanin alueella rikoksiin syyllistyneet saadaan oikeuden eteen.

Eurooppaan yhdentyminen on historian kulussa osoittautunut hyödylliseksi, kun haavoja parannetaan ja aikaisempia epäoikeudenmukaisuuksia oikaistaan. Meidän on keskityttävä myös samalla tulevaisuuteen. EU:hun yhdentyminen on tuonut rauhaa, vakautta, luottamusta ja vaurautta Eurooppaan viime vuosisadan toisella puoliskolla. Länsi-Balkanin auttaminen EU:hun yhdentymistä koskevalla tiellä on sen vuoksi yksi Tšekin puheenjohtajakauden painopisteistä ulkopoliittikan alalla. Sovinto on erittäin tärkeää yhdentymisen vuoksi, ja sovinnon tekeminen on vaikeaa, jos oikeutta ei toteuteta täysin.

Kolmentoista vuoden jälkeen on aika sulkea häpeällisten Srebrenican tapahtumien käsittely. Radovan Karadžićin vangitseminen on osoittanut, että tällaisia hirvittäviä rikoksia ihmisyyttä vastaan ei saa jättää rankaisematta. Ratko Mladić on kuitenkin saatava Haagin tuomioistuimen eteen, jotta Srebrenican uhrien perheitä voidaan auttaa selviämään menneistä tapahtumista ja rakentamaan tulevaisuuttaan.

EU tekee kaikkensa, jotta tämä saadaan toteutettua. Paljon enemmän on kuitenkin tehtävä, jotta Srebrenicasta tulee surullisen historiallisen muistopaikan sijasta sellainen paikka, jossa tarjotaan mahdollisuuksia. Kansainvälisen yhteisön sitoumusta ei tehdä erillään muusta maailmasta. Siihen yhdistetään aktiivisesti paikallisia toimia valtion tasolla sekä kummankin osapuolen välillä. Monia hyviä pyrkimyksiä on saatu toteutettua.

Srebrenican tulevaisuus voidaan parhaiten turvata talouskehityksen ja työpaikkojen luomisen avulla, jotta parannetaan Srebrenican alueen väestön taloudellisia ja sosiaalisia oloja. Serbitasavallan viranomaiset sekä Bosnia ja Hertsegovinan ministerineuvosto ja federaatio antoivat rahoitusta ja sijoittivat Srebrenican alueeseen. Osoitetuilla varoilla pyrittiin tukemaan Srebrenican elpymistä, ja niitä käytettiin rakentamiseen, jälleenrakennukseen, infrastruktuurin kehittämiseen, liiketoiminnan edistämiseen, julkisten palveluiden parantamiseen, alueelle palaamista koskeviin kestäviin hankkeisiin ja koulutukseen.

Kaikkia kyseisiä paikallisia toimia tuettiin Srebrenican avunantajakonferenssissa, joka järjestettiin hieman yli vuosi sitten, marraskuussa 2007. Tämä voi olla hyvä tilaisuus vastata tämän kaupungin ja sen alueen uusia investointeja koskevaan pyyntöön.

On erittäin tärkeää, että Srebrenican tapahtumia ei koskaan unohdeta ja että yhteisiä ponnisteluja jatketaan. Me kaikki EU:ssa yhdessä kansainvälisen yhteisön ja paikallisviranomaisten kanssa jatkamme rakentavaa yhteistyötä, jotta elinoloja parannetaan Srebrenican alueella. Ainoastaan parempaa elämää koskeva näköala voi auttaa vähentämään poliittista jännitystä ja luoda tilaa vuoropuhelulle. Sillä tehdään mahdolliseksi se, että uhreja surevien sukulaisten elämä jatkuu eteenpäin. Tämä olisi paras mahdollinen kunnianosoitus Srebrenican uhreille.

Benita Ferrero-Waldner, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, heinäkuussa 1995 lähes 8 000 miestä ja poikaa murhattiin tai katosi Srebrenicassa. Kansainvälisen oikeuden ylimmät tuomioistuimet ovat käyttäneet tästä verilöylystä sen oikeaa nimeä: kansanmurhaa. Vaikka jatkamme oikeuden harjoittamista rikollisia vastaan, mielestäni on oikein, että muistamme uhreja ja ilmaisemme myötätuntomme heidän perheilleen. Sen vuoksi liityn tänään tukemaan aloitettanne, että heinäkuun 11. päivä nimetään Srebrenican joukkomurhan muistopäiväksi.

Srebrenica on symboli kauhusta ja lohduttomasta surusta. Muistaminen on yhtä tuskallista kuin se on tarpeellista. Se on tarpeen, koska emme voi emmekä saa unohtaa. Se on tarpeen, jotta torjutaan niiden henkilöiden valikoiva muistaminen, jotka torjuvat vieläkin sen, mitä todella tapahtui. Heinäkuun 1995 tapahtumien tunnustaminen on erittäin tärkeää sovinnon tekemiselle Bosnia ja Hertsegovinassa sekä alueellisessa kehityksessä. Heinäkuun 11. päivän nimeäminen Srebrenican uhrien joukkomurhan muistopäiväksi olisi sen vuoksi oltava yksi askel kohti sovinnon tekemistä Bosnia ja Hertsegovinassa ja alueella. Tämä merkitsee mielestäni mahdollisuutta lähettää viesti, joka ei koske ainoastaan kunnioittamista ja muistamista, vaan myös toivoa paremmasta tulevaisuudesta – tulevaisuudesta Euroopan unionissa – joka perustuu sovinnontekoon, jolloin haavat paranevat ajan myötä.

Tunnustaminen ei riitä kuitenkaan yksin. Oikeudenmukaisuus on yhtä tärkeää. Mielestäni on tärkeää, että kaikki julmuuksiin syyllistyneet saadaan oikeuden eteen, että heidät tuomitaan ja että he joutuvat maksamaan suorittamistaan rikoksista. Sen vuoksi on mahdotonta hyväksyä, että kenraali Ratko Mladić on vapaana näin monen vuoden jälkeen. Komissio tukee täysin entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTYn) työtä. Pidämme myönteisenä Bosnia ja Hertsegovinan yhteistyötä ICTYn kanssa ja sitä, miten se on käsitellyt kyseisen tuomioistuimen paikallisille tuomioistuimille siirtämiä oikeusasioita. Koko komissio soveltaa kaikkia mahdollisia keinoja, joilla viranomaisia kannustetaan jatkamaan ponnistelujaan ja varmistamaan, että kaikista rikoksista nostetaan asianmukaisesti syytteet.

Tuomioistuin oikeudenkäytön lisäksi voimme tarjota toisessa muodossa oikeutta uhreille. Se on parempi tulevaisuus heidän henkiin jääneille läheisilleen. Tämä on EU:n toimiemme ytimessä Länsi-Balkanilla. Haluamme, että alueen valtiot etenevät kohti yhteistä eurooppalaista tulevaisuutta. Haluamme nähdä vauraan Bosnia ja Hertsegovinan vakaisissa alueellisissa olosuhteissa, jossa rajat merkitsevät vähemmän ja luottamus naapureihin palautetaan. Tiedämme, että tästä tulee pitkä tie, mutta jos Euroopan unionin ja yhdentymisen historiasta voi oppia jotain, niin tämä tie on hyödyllinen kaikille osapuolille.

Emme voi kulkea Bosnia ja Hertsegovinan tietä Euroopan unioniin. Sen on itse täytettävä ehdot ja voitettava omin neuvoin omat sisäiset haasteensa, mutta me voimme tarjota apua. Me autamme ja haluamme, että tämä maa onnistuu, jotta elonjääneet, eivätkä ne osapuolet, joilla oli muita suunnitelmia, saavat riemuvoiton.

Doris Pack, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, sotaa, keskitysleirejä, joukkomurhia: ei koskaan enää! Toisen maailmansodan kauhujen jälkeen kukaan Euroopassa ei voinut kuvitella, että tämä voisi koskaan toistua.

Silti niin kävi. Nämä tapahtumat toistuivat jälleen Bosnia ja Hertsegovinassa 1990-luvun puolessavälissä, kuusi vuotta Berliinin muurin kaatumisesta, kun Länsi- ja Keski-Eurooppa yhdistettiin rauhanomaisesti. Kansainvälisen yhteisön virheet – monta vuotta katsottiin toiseen suuntaan tai pidettiin huolettomasti yllä suhteita siellä toimiviin roistoihin ja puristettiin ystävällisesti kättä Ratko Mladićin kaltaisten rikollisten kanssa – aiheuttivat sen, että hänet ja hänen rikoskumppaninsa hyväksyttiin. Heitä ei rankaistu, vaikka he harjoittivat vuosien ajan etnisiä karkotuksia, etnisiä puhdistuksia ja aiheuttivat joukkomurhia.

Ratko Mladić ei ole joutunut tähän päivään saakka vastaamaan teoistaan tuomioistuimessa. Kuka piilottelee häntä? Kuka auttaa häntä ja on siten vastuussa hänen kanssaan vieläkin suuremmasta syyllisyyden taakasta? Monet muut rikoksenteijät ovat vielä vapaalla jalalla ja jotkut asuvat vielä Bosnia ja Hertsegovinassa uhreja surevien perheiden läheisyydessä. Sen vuoksi meidän on vaadittava, että Haagissa toimivan entistä Jugoslaviaa koskevan kansainvälisen rikostuomioistuimen lisäksi myös sotarikoksia käsittelevät paikalliset tuomioistuimet voivat suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.

Julistamamme muistopäivä on tarkoitettu ravistamaan meitä hereille, merkiksi siitä, että emme unohda asiaa sekä osoitukseksi uhrien perheille, että suremme heidän kanssaan. Ehkä tätä muistopäivää voidaan käyttää tietoisuuden lisäämiseksi kyseisistä hirvittävästä rikoksista myös niiden osapuolten keskuudessa, jotka eivät usko rikosten tapahtuneen, vaikka videonauhoitteet todistavat siitä. Sen jälkeen voidaan luoda perusta tarvittavalle sovinnolle. Rauhaa ei voi olla ilman, että tunnustetaan välitön ja välillinen vastuu tästä joukkomurhasta. Me olemme velkaa uhreille ja heidän perheilleen ainakin tämän ja sen, että rikoksenteijät tuomitaan.

Richard Howitt, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa joka vuosi muistetaan 20. vuosisadan sotia, käytämme sanoja ”auringonlaskun aikaan ja aamulla muistamme heitä”. Nämä sanat liikuttavat minua ja sukupolveani. Molemmat vanhempani toimivat toisen maailmansodan aikana palveluksessa. Jopa meitä seuraaville sukupolville tämä muistojuhla ei ole ainoastaan sopiva kunnianosoitus sodassa palvelleille. Se muistuttaa meitä sodan pahuudesta ja inhimillisestä hinnasta, se on varoitus kyseisille sukupolville ja suoja-toimi rauhan puolesta ja konflikteja vastaan tulevana vuosina.

Tämä on muistojuhlan merkitys, ja kuten komission jäsen tänä iltana totesi, tunnustaminen on ehdottoman tärkeää sovinnon aikaansaamiseksi tämän päivän sukupolville.

Olemme kaikki tietoisia Srebrenicassa vuonna 1995 tapahtuneesta verilöylystä. Kahdeksan tuhatta muslimimiestä ja -poikaa surmattiin, kun he hakivat turvaa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston julistamalta Srebrenican suoja-alueelta.

Vaikka tapahtuneesta on lähes 14 vuotta, on ainoastaan oikeudenmukaista ja korrektia, että muistamme uhreja ja tapahtumia sekä rotuvihaa, joka johti tähän järkyttävään tapahtumaan.

Juuri viime kuussa Facebook-sivustolle perustettiin ryhmä, joka kerskui, että siihen kuului yli tuhat jäsentä. Se ylisti avoimesti Srebrenican kansanmurhaa. Tämä ryhmä, jonka nimi käännetään ”puukko, rautalanka, Srebrenica”, tuki Srebrenican miesten ja poikien surmaamista pelkästään sillä perusteella, että he olivat Bosnian muslimeja. Sivustoilla puhuttiin myös ryhmän jäsenten kunnioituksesta Ratko Mladićin tekoja kohtaan. Tämä on jälleen yksi osoitus siitä, että Mladićin vapauden jatkuminen ainoastaan lisää vihaa ja tarjoaa aseensa niille, jotka pyrkivät vaalimaan menneisyyden jännitteitä.

Voimakkaan julkisen paheksunnan jälkeen kyseinen Facebook-ryhmä poistettiin nopeasti. Sitä ei kuitenkaan poistettu ennen kuin tuhat jäsentä allekirjoitti poistamista koskevan pyynnön joulukuusta 2008 tammikuuhun 2009 kuluneen yhden kuukauden ajanjakson aikana.

Srebrenican uhrien muistaminen antaa niille henkilöille, jotka ihannoivat Ratko Mladićin ja Radovan Karadžićin tekoja, selkeän viestin siitä, että me emme anna tämän tapahtua enää milloinkaan ja että he ovat yksin ja eristyksissä näkemyksiensä vuoksi.

Bosnialainen tuomioistuin kuuli viime kuussa psykologeilta, miten Srebrenican joukkomurhan uhreille on aiheutettu erittäin vakavia traumoja. Tuomioistuin kuuli, että monelle eloon jääneelle ongelma oli se, että heillä ei ollut mahdollisuutta hyvästellä omaisiaan.

Vaikka emme voi kääntää aikaa taaksepäin ja antaa näille sukulaisille toista mahdollisuutta, voimme varmistaa, että tätä kansanmurhaa ei unohdeta ja että syylliset saatetaan oikeuden eteen.

Jelko Kacin, ALDE-ryhmän puolesta. – (SL) Meidän Euroopan unionimme syntyi toisen maailmansodan kokemusten vuoksi. Meillä on yhteiset, dokumentoidut, historialliset muistot, joiden ansiosta olemme voineet rakentaa yhteistä eurooppalaista tulevaisuutta yhdessä. Srebrenica on hirvittävä osoitus siitä, että vuonna 1995 toisen maailmansodan kauhut toistuivat Euroopassa kaikkein kauhistuttavimmalla tavalla.

Srebrenican tapaus symboloi etnistä puhdistusta. Srebrenica merkitsee häikäilemätöntä ja epäinhimillistä lasten ja aikuisten tappamista, se merkitsee kansanmurhaa. Srebrenica merkitsee myös tappamisen peittelemistä ja joukkohautojen tuhoamista. Meidän on tehtävä Srebrenicasta osa yhteistä historiallista muistoamme ja saatettava se perustaksi Euroopan unionin laajentumiselle Länsi-Balkanille. Emme saa suvaita syrjintää tai syrjiä stereotyyppien vuoksi yksittäisiä valtioita, meidän on ponnisteltava kollektiivisen syyllisyyden kanssa. Kansanmurhasta vastuussa olevat on saatava Haagin tuomioistuimen eteen, heidät on tuomittava ja lähetettävä vankilaan. Meidän on työskenneltävä yhdessä, jotta rakennamme eurooppalaista tulevaisuutta Srebrenicassa ja teemme sen mahdolliseksi paikalliselle väestölle ja koko Bosnia ja Hertsegovinalle.

Vähintä, mitä voimme tehdä, on yrittää suhtautua empaattisesti niiden henkilöiden traumoihin ja tuskaan, joiden on elettävä ilman rakkaitaan. Haluaisin kiittää puheenjohtajakokousta, että se tukee yksimielisesti ehdotusta, että kutsumme nuoria bosnialaisia ja serbejä Srebrenicasta yhdessä Euroopan parlamenttiin joka vuosi, jotta kaukana Srebrenicasta, ilman kotiympäristön paineita ja stressiä, he voivat ajatella, suunnitella ja rakentaa yhteistä ja parempaa tulevaisuutta Srebrenicalle ja koko Bosnia ja Hertsegovinalle. Tämä päätöslauselma...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Milan Horáček, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, päätöslauselmassa puhutaan Yhdistyneistä Kansakunnista ja Euroopan toimielimistä erittäin selkein ja kriittisin termein. Puutteelliset ulko- ja turvallisuuspolitiikan alan päätöksentekomenettelyt eivät ole voineet estää Srebrenican hirvittäviä rikoksia. Yhteisen äänen puuttuminen on tähän päivään saakka ollut puute Euroopan naapuruuspolitiikassa, kuten tänään käyty keskustelu Gazan konfliktista on jälleen kerran osoittanut.

Srebrenican joukkomurhaa ei saa koskaan unohtaa. Sen vuoksi pidämme myönteisenä ja tuemme aloitetta heinäkuun 11. päivän julistamisesta tämän kansanmurhan uhrien muistopäiväksi. Samaan aikaan on kuitenkin tehtävä molemmin puolin sovinto. Se voidaan tehdä vain arvioimalla johdonmukaisesti tapahtumia uudelleen. Sen vuoksi on täysin mahdotonta hyväksyä, että syylliset ja tästä rikoksesta syytetyt ovat edelleen vapaalla jalalla. Katson, että Mladićin lisäksi myös muut syylliset osapuolet on saatettava tuomioistuimen eteen.

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, Srebrenican kaupunki on kuuluisa kaikkialla maailmassa siellä vuonna 1995 suoritetun 8 000 muslimimiehen joukkomurhan vuoksi. Eloönjääneillä naisilla ja lapsilla on oikeus muistuttaa meitä tästä. Srebrenicaan maaliskuussa 2007 tekemäni vierailun jälkeen pyysin komissiota edistämään kestävien tulolähteiden ja työllisyyden kehittämistä matkailunedistämishankkeilla, joiden ansiosta Srebrenica voisi tarjota enemmänkin kuin historiansa ja tärkeän muistomerkkinsä. Srebrenica myös symboloi sitä, että optimistiset ajatukset humanitaarisista toimista ja turvapaikoista epäonnistuivat.

Alusta asti olisi pitänyt olla selvää, että ulkomaisella aseellisella läsnäololla kyettiin antamaan ainoastaan harhaanjohtava kuva todellisuudesta. Tämä muutti Srebrenican serbien vastaiseksi toimipaikaksi, vaikka oli väistämätöntä, että se itse joutuisi serbien haltuun. Jos Alankomaiden armeijaa ei olisi ollut Srebrenicassa, sotatilannetta ei olisi syntynyt ja serbeillä ei olisi ollut tarvetta kostaa. Uhrien vuoksi Mladic ja Karadzic on saatava oikeuden eteen, mutta on myös ajateltava sotilaallisen väliintulon epäonnistumista ja kaikkia pyrkimyksiä valtiollisen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi etnisesti jakaantuneessa Bosniassa.

Bastiaan Belder, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, ”Ääni Srebrenicasta, isot kyyneleet valuivat hänen poskiaan pitkin. Hän halasi minua, suuteli minua ja sanoi: ”Äiti kiltti, lähde!” He tarttuivat häneen. En suostunut lähtemään, polvistuin ja pyysin heiltä: ”tappakaa minut hänen sijastaan!” Veitte minulta ainoan lapseni. En halua enää mennä minnekään. Tappakaa minut, ja se on loppu meille kaikille.”

Tämän liikuttavan kuvauksen antoi bosnialainen nainen, joka menetti aviomiehensä ja 12-vuotiaan lapsensa Srebrenican joukkomurhan aikana heinäkuussa 1995. Hänen ja muiden kärsineiden äänet kaikuivat tänään korvissamme osaksi tunnollisten tutkijoiden, kuten amsterdamilaisen professorin Selma Leydesdorffin, arvokkaan tutkimuksen vuoksi.

Varmasti nyt, kun Euroopan unioni on tarjonnut Länsi-Balkanille mahdollisuuden liittyä unioniin, Srebrenican hirmuteot ovat symboli ja velvollisuus sekä sanoissa että teoissa. Toisin sanoen, meidän on otettava huomioon eloonjääneet. Srebrenica, heinäkuu 1995. Olin silloin alankomaalaisen sanomalehden ulkomaankirjeenvaihtaja ja seurasin tarkasti sodankäyntiä Bosniassa. En voi kuvailla, miten häpeissäni olin ja miten lannistuneesti suhtauduin turvapaikkaa koskevaan kansainväliseen käsitykseen ainakin Alankomaiden kansalaisena.

”*Kom vanavond met verhalen, hoe de oorlog is verdwenen, en herhaal ze honderd malen, alle malen zal ik wenen.*” [Kerro tänä iltana tarina, miten sota kaikkosi, ja toista se sata kertaa, vaikka joka kerta puhkean kyyneliin.] Tästä lähtien tämän kuuluisan runoilijan sanat oman maani muistoista, toisesta maailmansodasta, ovat osa heinäkuun 11. päivää, kun muistamme Srebrenican ja Potocarin uhreja.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Kiitos, arvoisa puhemies. Olemme tänä iltana kokoontuneet muistamaan kauhistuttavaa rikosta, jota asianmukaisesti kutsutaan kansanmurhaksi. Kyseessä on valtava inhimillinen tragedia meidän kaikkien lähihistoriassamme. Mutta vaikka luen julkilausuman, joka esitetään päätöslauselman ja päätöslauselmaluonnoksen kanssa, näen, että siitä käy ilmi vain puolet tragediasta ja puolet kansanmurhasta.

Siinä mainitaan nimet, joista on tullut maailmankuuluja: Ratko Mladić, Radovan Karadžić, Krstić ja muut. En näe siinä kuitenkaan muslimien nimiä, jotka myös syyllistyivät rikoksiin Srebrenicassa tämän kauhistuttavan konfliktin aikana. Missä on muslimien 28. divisioonaa johtaneen Naser Orićin nimi? Miksi tässä päätöslauselmassa ei mainita Kravican, kristityn kylän, joukkomurhaa joulupäivänä vuonna 1993? Miksi tässä päätöslauselmassa ei mainita kymmeniä kristittyjen kyliä, jotka muslimitaistelijat polttivat Srebrenican alueella? Meidän on lopetettava yksipuolisen kannan puolustaminen ja erilaisten mittapuiden käyttäminen, kun tarkastelemme tällaisia kauhistuttavia tapahtumia. Jokainen, joka väittää, että ainoastaan kristityt surmasivat muslimeja Bosnia ja Hertsegovinassa ja että päinvastaisia toimia ei tapahtunut, on

tekopyhä. Onko kukaan vaivautunut tarkistamaan tätä? On sanottu, että Srebrenicassa on lukuisia joukkohautoja, ja se on totta. Onko kukaan vaivautunut tarkistamaan, kuinka monta niistä on kristittyjen joukkohautoja?

Emme saa unohtaa, että toimia toteutettiin molemmin puolin, emmekä saa teeskennellä, että kristittyjä ei ole olemassa tai heillä ei ole ihmisoikeuksia, aivan kuin he olisivat jonkinlaisia eläimiä.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, mitä voi sanoa kahdessa minuutissa, kun keskustellaan ja kuvaillaan, mitä Srebrenicassa tapahtui, kun meidän on opittava muistamaan nuo tapahtumat, jotta niin ei tapahdu enää koskaan? Mitä on vielä näkemättä ja mitä Srebrenicasta voidaan vielä sanoa? Mitä minä, ainoana tämän parlamentin jäsenenä, joka on syntynyt Bosniassa ja joka on sen sodan pakolainen, voin välittää teille täältä puhujakorokkeelta – jota en voisi välittää ruotsalaisena jäsenenä – ellei minulla olisi ollut kokemusta tästä sodasta? Minun tarinani, hyvä Dimitar Stoyanov, on todellinen tarina kyseiseltä ajalta.

Ehkä tärkein asia, jonka voin välittää, on toivo, jota tunsin kun vielä uskoin, että jos joku Euroopassa pystyisi näkemään, mitä oli tekeillä, maailma vastaisi, tai toivottomuus, kun ymmärsin, että minut oli jätetty yksin omaan onnettomuuteeni ja että apua ei olisi tulossa. Muistan veritahrat asfaltilla, nälkäisten lasten huudot, kymmenvuotiaan tytön tyhjän ilmeen, kun hän kertoi, miten hänen ja hänen veljiensä ja sisartensa ensin piti haudata vanhempansa ja sen jälkeen siirtää heidän ruumiinsa toiseen hautaan, kun sotilaat yrittävät hävittää todisteet joukkomurhasta kaupunkini lähellä sijaitsevassa kylässä. Muistan isäni kasvot, kun saimme tietää, että setäni ja serkkuni olivat keskitysleirissä. Muistan oman epätoivoni, kun en voinut eräänä aamuna antaa yhtään desilitraa maitoa yksivuotiaalle pojalleni.

Sen, minkä muistan kaikkein selvimmin ja mitä en ikinä unohda, on kuitenkin sanoinkuvaamaton yksinäisyyden tunne, kun viimein ymmärsin, että kaikki vastoinkäymisemme, epätoivomme ja tuskamme on käyty läpi kaikkien edessä, että koko maailma näki, miten me kärsimme, mutta kukaan ei estänyt sitä. Se on tunne, jonka jaan Srebrenican ihmisten kanssa, hyvä Dimitar Stoyanov. Se on tunne, jonka välitän eteenpäin kaikkien muiden Balkanin sodan uhrien kanssa.

Se, että Euroopan parlamentti äänestää huomenna Srebrenican uhrien muistopäivästä, tuo minulle vähän rauhaa. Tämä muistopäivä ei tuo Srebrenican ihmisille takaisin heidän murhattuja perheenjäseniään, mutta kaikille meille sodan uhreille se merkitsee, että Eurooppa tunnustaa, että se näkee kärsimyksemme, että emme ole yksin ja että koska Eurooppa muistaa, tällaiset teot eivät toistu.

Toivon henkilökohtaisesti ja teen työtä sen varmistamiseksi, että Srebrenicasta sekä Bosniasta ja kaikista muista Balkanin maista tulee Euroopan perheen jäseniä mahdollisimman nopeasti. Tämä on vähintään, mitä voimme edellyttää sen jälkeen, kun Eurooppa ei häpeällisesti kyennyt estämään tätä kansanmurhaa ja sen vuoksi, että Ratko Mladić on edelleen vapaana.

(Suosionosoituksia)

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäsentä hänen tänä iltana esittämistään kommenteista tämän aloitteen tukemiseksi. Viime heinäkuussa minulla oli etuoikeus ja velvollisuus osallistua parlamenttimme puheenjohtajan puolesta Srebrenican muistojuhlaan. Se teki minut nöyryksi. Se vaikutti minuun syvästi, se oli jotain, jota en koskaan unohda. Tuhannet ihmiset kokoontuivat kuumen heinäkuisen auringonpaisteen alla. Kyseessä oli arvokas, surullinen kunnianosoitus, muistoseremonia ja tietenkin surun osoitus.

Meidän on muistettava, koska meillä kaikilla eurooppalaisilla on tunne, että olemme kokeneet Potočarin tapahtumat aiemminkin; eräänlainen yhteenkuuluvuuden tunne. Näimme kaikki televisioruuduistamme kohtaukset ennen joukkomurhaa, ennen lentoa Tulsaan. Tunsimme avuttomuuden ja toivottomuuden, jonka kenties jaoimme. Emme voi koskaan sanoa "ei enää koskaan", mutta voimme sanoa, että me muistamme, että opimme ja autamme ihmisiä eteenpäin. Juuri tästä pitäisi olla kyse eurooppalaisessa muistopäivässä. En koskaan unohda, mitä koin. En koskaan unohda äitejä, tyttäriä ja perheitä, jotka tapasin tuolloin. Toivon, että voimme tarjota heille tulevaisuudessa jotain pysyvää ja myönteistä.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Tuen heinäkuun 11. päivän tunnustamista Srebrenican joukkomurhan muistopäiväksi. Kansainvälinen yhteisö ei silloin puuttunut konfliktiin ja suojellut siviiliväestöä. Minusta tämä on paras tapa osoittaa kunnioituksemme joukkomurhan uhreille. Srebrenican kaaduttua jatkui monta päivää verilöyly, jossa yli 8 000 miestä ja poikaa menetti henkensä. Tuhansia naisia, lapsia ja vanhuksia karkotettiin ja monet naiset raiskattiin.

Emme saa koskaan unohtaa entisessä Jugoslaviassa sodan aikana suoritettujen hirmutekojen uhreja. Uskon, että kaikki Länsi-Balkanin maat antavat tukensa sille, että tämä muistopäivä tunnustetaan.

Meidän on annettava selkeä viesti tuleville sukupolville, jotta ne eivät koskaan salli Srebrenican tapahtumien toistuvan. Uskon vakaasti, että oikeutta pakoilevat pyritään saattamaan tuomioistuimen eteen, jotta monet perheet saavat lopullisen vahvistuksen isiensä, poikiensa, aviomiestensä ja veljiensä kohtalosta.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, menneisyyden jännitteiden voittaminen ja kaikki mahdolliset pyrkimykset Länsi-Balkanin vakauttamiseksi voivat perustua ainoastaan siihen, että alueen historiaa koskevat ongelmat selvitetään. Ehdotus tästä 11. heinäkuuta vietettävästä eurooppalaisesta muistopäivästä on erittäin symbolinen. Se on näiden toimien mukainen, ja sillä on useita tavoitteita. Ensimmäinen tavoite on osoittaa kunnioitusta kaikille Srebrenicassa suoritettujen hirmutekojen uhreille sekä heidän perheilleen. Toinen tavoite on muistuttaa kaikkia kansalaisia ja kansoja tarpeesta pysyä valppaana ja siitä, että valtion toimintakyvyttömyys johtaa väistämättä tällaisiin hirmutekoihin. Sen tavoite on myös osoittaa, että Euroopan unionilla pitäisi olla todellinen yhteinen puolustus- ja turvallisuuspolitiikka, jotta se voi puuttua tapahtumiin meitä yhdistävien ja ohjaavien periaatteiden ja arvojen nimissä. Tämän lisäksi sen tavoite on muistuttaa Länsi-Balkanin valtioita, että on luonnollisen kehityskulun mukaista, että ne liittyvät pian EU:hun. Tämä edellyttää kuitenkin, että ne ovat aina avoimessa yhteistyössä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa, jotta sotarikolliset saatetaan oikeuden eteen. Tämä on viestimme, tämä on parlamentin viesti nykyisille ja tuleville sukupolville, jotta aika ei toimi kuin ruoste, syö muistoja pois, vaan tuo muistot takaisin elämään.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Halusin jatkaa puheenvuoroani, koska uhrien omaiset ovat ilmaisseet kiitoksensa teille tänään osoittamastanne ymmärryksestä ja tuesta, kun annoitte tämän päätöslauselman.

Kiitos kaikille, jotka vastasivat tämänpäiväiseen keskusteluun osallistumista koskevaan kutsuun. Haluaisin samalla päättää puheenvuoroni kahteen näkökohtaan. Päätöslauselmassa ei keskitytä menneisyyteen, vaikka se koskee kuolleita. Siinä keskitytään elossa oleviin henkilöihin ja heidän parempaan tulevaisuuteensa.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Srebrenicassa heinäkuussa 1995 suoritettu joukkomurha sekä kaikki julmuudet, jotka liittyivät entisen Jugoslavian hajoamiseen, ovat musta sivu Euroopan historiassa.

Tämä on traaginen oppitunti historiasta. Voimme sen avulla ymmärtää jälleen kerran, että meidän on kehitettävä Euroopan unionin valmiutta toteuttaa tehokkaita ulkoisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toimia sekä erityisesti Euroopan naapuruuspolitiikan toimia. Miksi? Juuri sen vuoksi, että voimme torjua ihmisoikeuksien rikkomista ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden rikkomista koskevia tekoja sekä alueellisia konflikteja, kansallismielisiä ääriliikkeitä ja etnisiä irrottautumispyrkimyksiä. Julmuudet olivat mahdollisia Bosniassa kaikkien näiden seikkojen vuoksi.

Eurooppa tarvitsee vahvemman ja laajentuneemman Euroopan unionin, joka ei salli koskaan tällaisten hirmutekojen toistumista.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin päättää tämänpäiväisen keskustelun Srebrenicasta näihin sanoihin.

Haluaisin ensinnäkin vakuuttaa teille, että neuvosto vaatii edelleen määrätietoisesti, että Srebrenicassa, Bosnia ja Hertsegovinassa, sekä muualla Länsi-Balkanin alueella suoritettujen rikosten tekijät saatetaan oikeuden eteen.

Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatiomme Bosnia ja Hertsegovinassa antaa edelleen tukea ja apua entisen Jugoslavian alueen kansainväliselle rikostuomioistuimelle ja asianmukaisille viranomaisille.

Srebrenica on ja pysyy edelleen herkkänä ja tärkeänä tekijänä Bosnia ja Hertsegovinan, EU:n sekä laajemmin kansainvälisen yhteisön poliittisessa elämässä.

Haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja pyytää, että Bosnia ja Hertsegovinan poliittiset johtajat eivät käyttäisi tätä tuskallista ja kammottavaa historiallista tapahtumaa väärin poliittisiin tarkoituksiinsa. Heidän pitäisi pikemminkin osallistua aktiivisesti johtamaan valtiota kohti parempaa tulevaisuutta. Yhteisten toimien jatkaminen on tarpeen Srebrenican lisäksi koko Bosnia ja Hertsegovinassa. Jos Srebrenican tapahtumat johtuivat eurooppalaisen hengen puutteesta, niin meidän on tehtävä kaikkemme auttaaksemme tätä valtiota löytämään oikean tien. Se on tie Euroopan unioniin.

Ensimmäinen iso askel kohti Eurooppaa saavutettiin, kun vakautus- ja assosiaatiosopimus allekirjoitettiin. Tämä merkitsee pitkän liittymiseen tähtäävän prosessin alkua. Tarvitaan kuitenkin paljon enemmän, enemmän

rohkeutta ja enemmän luottamusta, jotta päästään täydelliseen sovintoon. Sitä edistetään konkreettisilla yhdyntymisnäkyillä.

Meillä kaikilla on velvollisuus kuolleita kohtaan: eloon jääneistä ei tehdä uhreja. Tämä meidän täytyy luvata tuleville sukupolville.

Benita Ferrero-Waldner, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies ja hyvä Anna Ibrisagic, olin yksi niistä ihmisistä, joka seurasi televisiosta näitä kauhistuttavia tapahtumia. Luulimme kaikki, että turvallisuus olisi varmistettu suoja-alueilla. Sen vuoksi olin monien muiden tavoin erittäin järkyttynyt, kun kuulin tapahtuneesta, tai hitaasti ymmärsin todellisuuden.

Mielestäni olemme oppineet Euroopan unionissa ainoastaan vaikeiden kokemusten kautta, mitä meidän on tehtävä. Sen jälkeen olemme hitaasti alkaneet kehittää yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Tämä oli niin sanoakseni ensimmäinen toimi, ja me olemme sen jälkeen siirtyneet eteenpäin, koska näimme, että tämä hirvittävä joukkomurha tapahtui, koska emme toimineet yhtenäisesti.

Jälleen kerran voin vain kiittää teitä siitä, että olette täällä tänään läsnä ja puhutte niin avoimesti sovinnosta. Asia on varmasti hyvin vaikea niille, jotka elävät näiden muistojen kanssa. Samalla uskon, että Bosnia ja Hertsegovinan mahdollisuus liittyä tulevaisuudessa Euroopan unioniin voi kenties auttaa sovinnonteossa kaikkien näiden kauhistuttavien julmuuksien jälkeen.

Puhemies. – (EN) Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽⁴⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys päätöslauselmasta toimitetaan huomenna (torstaina 15. tammikuuta 2009).

15. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

16. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.35)

⁽⁴⁾ Ks. pöytäkirja.